ഷഹാന IPS : ഒരു സർവീസ് സ്റ്റോറി SHAHANA IPS

ORU SERVICE STORY NOVEL | AUTHOR : SMITHA

WWW.KAMBIKUTTAN.NET | WWW.KAMBISTORIES.COM

കതകിന് വെളിയിൽ ശ്യാം നിൽക്കുന്നുണ്ട് എന്ന് ജയന്തിക്കറിയാമായിരുന്നു. ജയന്തി സാരി മാറുന്നത് കാണാനാണ് അവൻ അവൻ അവിടെ പതുങ്ങി നിൽക്കുന്നത് എന്നും അവൾക്കറിയാമായിരുന്നു.

വേറെ ഒരു സ്ത്രീയായിരുന്നെങ്കിൽ എന്ത് ചെയ്യും? പ്രത്യേകിച്ചും അവളെപ്പോലെ നാൽപ്പത് കഴിഞ്ഞ പതിനെട്ട് വയസ്സ് കഴിഞ്ഞ ഒരു മകനുള്ള സ്ത്രീ? സംശയമെന്താ കതക് തുറന്ന് അവന്റെ "മൂക്കും മുഞ്ഞീം" നോക്കി രണ്ടു പടക്കം പൊട്ടിക്കും. കരണം പുകയ്ക്കും. പല്ലു പറിക്കും.

ലേഡീ മാഫിയ ശശി [ശശി! മലയാള സിനിമയിലെ സൂപ്പർ ആക്ഷൻ ഡയറക്റ്ററുടെ പേര്!] യാകാൻ പറ്റുന്ന സകല കളരി വിദ്യകളും പയറ്റും. എന്നാൽ അവളോ ?
ശ്യാം തുണി മാറുന്നത് ഒളിച്ചിരുന്ന് കാണുന്നു എന്നുള്ള അറിവ് അവളുടെ കൂറ്റൻ മുലക്കണ്ണുകളെ ഒന്നുകൂടി തുറിപ്പിച്ച് കനപ്പിച്ച് വലുതാക്കിയിരിക്കുന്നു.

അവളുടെ രോമങ്ങൾ നിറഞ്ഞ ഉന്തിത്തടിച്ച പൂർപ്രദേശത്തെ നനച്ചിളക്കിയിരിക്കുന്നു.

ആദ്യം നനവ് പുതുമഴ പോലെ നേർത്ത വെള്ളമായിരുന്നെങ്കിൽ ഇപ്പോഴത് രോമങ്ങളെ മൊത്തം കൂട്ടിപ്പിടിപ്പിക്കുന്ന പോലെ കൊഴുത്ത് പേസ്റ്റ് പോലെയായിരിക്കുന്നു. അവളുടെ ദേഹം മൊത്തം കുളിർ കോരി. അവൾക്ക് സ്വന്തം ഹൃദയമിടിപ്പ് കേൾക്കാവുന്നത് പോലെയായി.

ഇതുവരെ ശ്യാമിന് നഗ്നത മാത്രമേ കാണിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ളൂ. അതും വസ്ത്രങ്ങൾ മാറുമ്പോൾ. ഇന്ന് അൽപ്പം കൂടി മുമ്പോട്ട് പോയാലെന്താ? അവൾ കുസൃതിപ്പുഞ്ചിരിയോടെ ഓർത്തു.
കട്ടിലിൽ കവച്ചിരുന്നു പൂറിൽ ഒന്ന് വിരലിട്ട് അവനെ കാണിച്ചാലോ? കതകിന്റെ വിടവിലൂടെ അവൻ അതൊക്കെ കണ്ട് മുണ്ട്പോക്കി

ഷഡ്ഢിയ്ക്കകത്ത് നിന്ന് അവന്റെ ആ പെരുംകുണ്ണ പുറത്തെടുത്ത് പിടിച്ച് അടിക്കട്ടെ.
ദൈവമേ, ഞാനെന്താ ഇങ്ങനെ? ഇതുപോലെ കൊടുംവേശ്യകൾ മാത്രം ചെയ്യുന്ന കാര്യങ്ങൾ മാത്രം ചിന്തിച്ചുകൂട്ടുന്നത്? എങ്ങനെ ചിന്തിക്കാതിരിക്കും? എതൊക്കെ ഭാഗത്താണ് കഴപ്പ്? ഇതുപോലെ ചങ്കു പറിക്കുന്ന വലിപ്പമുള്ള മുലകളും ഇരുമ്പുനൂൽക്കമ്പിയിട്ടാൽപ്പോലും കയറിപ്പോകാൻ പറ്റാത്തത്ര രീതിയിൽ ഒട്ടിപ്പിടിച്ച് ചേർന്നിരിക്കുന്ന വലിയ കുണ്ടികളും വലിപ്പമുള്ള ആണിന്റെ വലിപ്പമുള്ള കൈകൊണ്ട് പൊത്തിപ്പിടിച്ചാലും വളരെയേറെ ഭാഗം പിന്നെയും പുറത്തേക്ക് കാണുന്ന തടിച്ചുന്തിയ പൂറുമുള്ളപ്പോൾ ഇതുപോലെ കഴച്ചുപൊട്ടുന്ന ഒരു സ്ത്രീയായില്ലെങ്കിലേ അദ്ഭുതമുള്ളൂ. പകൽ മുഴുവനും മുലകൾക്കും ചന്തികൾക്കും പൂറിനും നല്ല സുഖമുള്ള തരിപ്പും നോവുമാണ്. അതുകൊണ്ട് തന്നെ അടുക്കളയിലായാലും ഹാളിലായാലും പുറത്ത് ഗാർഡന്റെയടുത്ത് നിൽക്കുമ്പോഴായാലും എപ്പോഴും എവിടെയെങ്കിലും പതിയെയും ശക്തിയായും എന്തിന്റെയെങ്കിലും മേൽ അവൾ മുലകളും ചന്തികളും തുടകൾ ചേരുന്ന ഭാവവും അമർത്തിയും തള്ളിയും സുഖിക്കാറുണ്ട്. ആ സുഖത്തോടെയാണ് രാത്രിയിൽ ഭർത്താവ് ശ്രീകുമാറിനെ അവൾ കാത്തിരിക്കുന്നത്.
അവൾ കട്ടിലിൽ കവച്ചിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അവളുടെ പൂറു വാതിലിന്റെ വിടവിന് നേരെയാണ്. ശ്യാമിന് ശരിക്കും തന്റെ പൂറു കാണാം. ഇപ്പോൾ കതകിന് വെളിയിൽ നിന്ന് ശ്യാമിന്റെ ഉച്ചത്തിലുള്ള ശ്വാസത്തിന്റെ ശബ്ദം തനിക്ക് കേൾക്കാം. തന്റെ നീണ്ട മാനിക്യുവർ ചെയ്ത, നെയിൽ പോളീഷ് ചെയ്ത വിരലുകൾ വിടർന്ന് ചുവന്ന പൂർപ്പിളർപ്പിലേക്കിറങ്ങി. ഒന്ന് കൂടി കവകൾ അകത്തി വെച്ച് പൂറു വിടർത്തി വെച്ച് അവളിരുന്നു. വിരലുകൾ പൂർപ്പിളർപ്പിൽ ഇറങ്ങിയുയർന്നു.
മദജലം നിറഞ്ഞുതൂവിക്കിടന്നതിനാൽ വിരലിട്ടിളക്കിയപ്പോൾ ഉച്ചത്തിൽ "പള പള" യെന്നു ശബ്ദം കേട്ടു. പുറത്ത് ശ്യാമിന്റെ ശബ്ദവുമുയർന്നു. അവൻ കുണ്ണ പുറത്തെടുത്ത് അടിക്കാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കണം. ദേവു ഇപ്പോൾ ഉറങ്ങുന്ന സമയമാണ്. അതുകൊണ്ട് അവനു സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടെ എന്തും ചെയ്യാം. ശരിയാണ്. പ്രീക്കം പറ്റിയ വിരലുകൾ കുണ്ണയിൽ പിടിച്ചടിക്കുന്നതിന്റെ ശബ്ദവും കേൾക്കാനുണ്ട്. ആ ശബ്ദം അവളെ കോൾമയിർ കൊള്ളിച്ചു.

വിരലുകൾ പൂറിലും കന്തിലും മുലകളിലും മാറിമാറിയമർന്നു. കന്തിൽ വിരൽത്തുമ്പുകൾ ഭ്രാന്ത് കയറി വിറച്ചു. കന്തിൻ മടക്കുകൾ സുഖംകൊണ്ട് വൈദ്യുതിക്കമ്പികളെപ്പോലെ തരിച്ചു. പൂറിന്റെ ഉള്ളിൽ വിരലുകളിട്ടു മദജലം തോണ്ടിയെടുത്തു രുചിച്ചു. അതോടൊപ്പംതന്നെ സുഖലഹരിയിൽ അവൾ ഉച്ചത്തിൽ സീൽക്കാരമിട്ടു.

പെട്ടെന്ന് പുറത്തേ ശ്വാസത്തിന്റെ ശബ്ദം നിലച്ചു. എന്തായിരിക്കാം കാരണം? രണ്ടു മിനിട്ടുകൂടിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ എന്റെ കന്തും പൂറും വെടിപൊട്ടിചിതറിയേനെ. പക്ഷെ ശ്യാം അപ്രതീക്ഷിതമായി നിർത്തിയപ്പോൾ അവൾക്ക് എന്തോ പന്തികേട് തോന്നി. ഓ ..ചിലപ്പോൾ അവന്റെ കുണ്ണ പാൽ ചീറ്റിച്ചുകാണും.

"നീ എന്താടാ അവിടെ ഒളിഞ്ഞുനോക്കുന്നെ?"

പെട്ടെന്ന് ദേവുവിന്റെ ശബ്ദം അവൾ കേട്ടു.

ഓ, അപ്പോൾ അതാണ് കാര്യം. താൻ പൂറിൽ വിരലിടുന്നത് ഒളിഞ്ഞുനോക്കുകയായിരുന്ന ശ്യാമിനെ ദേവകി കയ്യോടെ പിടിച്ചിരിക്കുന്നു!

അവളുടെ കാര്യം! ആ പാവം ചെറുക്കനെ ഒന്ന് ഒളിഞ്ഞുനോക്കി രസിക്കാൻ പോലും അവൾ സമ്മതിക്കില്ല. അവൾ എഴുന്നേറ്റ് വാതിൽക്കലേക്ക് ചെന്നു. അവരുടെ വർത്തമാനം അടുത്ത് നിന്ന് കേൾക്കുവാൻ വേണ്ടി.

"ഞാൻ ഒളിഞ്ഞു നോക്കിയോന്നുവില്ല,"

ശ്യാമിന്ററെ ഉത്തരമാണ്.

"പിന്നെ നീ കതകിന്ററെ വെടവിക്കൊടെ കുനിഞ്ഞ് നിന്ന് നോക്കുന്നത് കണ്ടതോ?"

"ഹ! നിങ്ങക്ക് ഇത് എന്തിന്റെ കേടാ? ഞാനെങ്ങും നോക്കീല്ലന്നെ!"

"എടാ ശ്യാമേ എന്തിനാടാ ഉരുളുന്നെ? എടാ ജയന്തി ഇപ്പം ഒറങ്ങുന്ന സമയവാ. അത് കണ്ടിട്ട് നെനക്ക് എന്നാ കിട്ടാനാടാ?"

"ദേവു ചേച്ചി ഒന്ന് പോകുന്നുണ്ടോ! ഞാനെന്തിനാ ജയന്തി ചേച്ചിയെ ഒളിഞ്ഞു നോക്കുന്നെ?"

"എന്തിനാന്നു ഞാൻ തന്നെ പറയണോ ശ്യാമേ?"

ശ്യാം ഉത്തരമൊന്നും പറഞ്ഞില്ല.

"എന്നിട്ട് കണ്ടോടാ?"

മധുരമായി കൊഞ്ചിക്കൊണ്ട് ദേവകി ചോദിച്ചു.

"എന്നാ കണ്ടെന്നാ? ദേ, ചേച്ചീ നിങ്ങള് വെറുതെ പൊക്കോണം കേട്ടോ,"

ജയന്തി അവരറിയാതെ പതിയെ ജന്നൽപ്പാളി അൽപ്പം മാറ്റി. ഇപ്പോൾ അവരെ തനിക്ക് കാണാം. ശ്യാമിൽ നിന്ന് അൽപ്പം മാറിയാണ് ദേവകി നിൽക്കുന്നത്.
"എന്നാ കണ്ടോന്നാന്നോ? ദേ, ഇത് കണ്ടോന്ന്!"
അത് പറഞ്ഞ് ദേവകി മുണ്ട് പൊക്കി ശ്യാമിനെ കാണിച്ചു.
ദേവുവിന്റെ പ്രവർത്തി അവളെ ഞെട്ടിച്ചു. അത് സംഭവിച്ചു എന്ന് വിശ്വസിക്കാൻ അവൾക്ക് പ്രയാസം തോന്നി.

വിവാഹം കഴിഞ്ഞിട്ട് വർഷങ്ങളായെങ്കിലും ശ്രീകുമാറിനെ കാണുമ്പോൾ തന്നെ ജയന്തിയുടെ ദേഹം മുഴുവൻ കുതിച്ചുതുള്ളും. ഗേറ്റ് കടന്ന് ഗാർഡൻ ചുറ്റി കാർ പോർച്ചിന്റെ മുമ്പിലെത്തുമ്പോൾ തന്നെ അവൾ അകത്ത് നിന്ന് ഓടിവന്നിരിക്കും. ഓടിവരുമ്പോൾ മുലകൾ ശരിക്ക് കുലുങ്ങുന്നുണ്ട് എന്ന് ഉറപ്പു വരുത്താൻ മറക്കാറില്ല . അദ്ദേഹം കാറിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങുമ്പോൾത്തന്നെ എന്റെ മുലകളുടെ തുള്ളിപ്പ് കാണിക്കാൻ തനിക്ക് കൊതിയാണ്. അത് തുള്ളിയിളകുന്നത് കാണാൻ അദ്ധേഹത്തിന് ഭയങ്കര ഇഷ്ടമാണ്. കാറിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങിവന്നുകഴിഞ്ഞാൽ ആരും മറ്റാരുമില്ലാത്ത സമയത്താണെങ്കിൽ ഞാൻ മുലകൾ രണ്ടും അദ്ധേഹത്തിന്റെ നെഞ്ചിൽ അമർത്തിയുരച്ച്, കാലുകൾ അകത്തിവെച്ച് തുടകൾ ചേരുന്നിടം അദ്ധേഹത്തിന്റെ കാൽമുട്ടിനു മേലേ ഫീൽ ചെയ്യിച്ച് ഞാൻ അദ്ധേഹത്തെ കടിച്ചമർത്തി ചുംബിക്കും. ശ്യാമോ ദേവകിയൊ മാറി നിന്ന് നോക്കുന്നുണ്ട് എന്ന് അറിഞ്ഞാലും എനിക്ക് പ്രശ്നമില്ല. അവർ നോക്കുന്നു എന്നറിഞ്ഞാൽ അത് എന്റെ പൂറിന്റെ കടിയുടെ ചൂട് കൂടുകയേയുള്ളൂ.
ഇന്നലെ കാറിൽ നിന്ന്ഇറങ്ങിവന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.
"നിന്റെ മുല കൊറച്ച് കൂടി ഒന്ന് മുഴുത്തല്ലോ,"
സ്യൂട്ട്കേസ് എന്റെ കയ്യിൽ തന്നിട്ട് അദ്ദേഹം തന്നെ ചേർത്ത് പിടിച്ച് അദ്ദേഹം നൈറ്റിക്ക് പുറത്ത് കൂടി മുലയിൽ ഞെക്കി.
"അതെന്നാ അങ്ങനെ തോന്നാൻ?"
"ഇന്ന് ജോസ് കുട്ടി പറഞ്ഞു,"
"ആണോ?"
ഞാൻ നാണിച്ചു.
"ജോസ് കുട്ടി എപ്പഴും എന്റെ മൊലേ നോക്കുന്നെ ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്,"
"എന്നാടീ ആ ശ്യാമെങ്ങാനും നിന്റെ മൊലേപ്പിടിക്കാറുണ്ടോ?"
"പിന്നെ!"
ഞാൻ പെട്ടെന്ന് ചൊടിച്ചു.

"അങ്ങനെ കണ്ട വേലക്കാര് പിള്ളേരൊന്നും എന്റെ മൊലേപ്പിടിക്കുവോന്നും വേണ്ട,"
ശ്യാം രണ്ടുവർഷം മുമ്പാണ് വീട്ടുജോലികൾ ചെയ്യുവാൻ തങ്ങളുടെ വീട്ടിൽകൊണ്ടു വരുന്നത്. ഞങ്ങളുടെ അയാൾവാസിയായ ജോസ് ചേട്ടൻ വഴിയാണ് അത്. ഹൈറേഞ്ച് പ്രദേശത്ത് മച്ചിപ്ലാവ് എന്ന് പറയുന്ന ഒരു സ്ഥലമുണ്ട്. അടിമാലിയടുത്ത്. അവിടെയാണ് ശ്യാമിന്റെ വീട്. ശ്യാമിന്റെ അച്ഛനുമമ്മയും നേരത്തെ മരിച്ചു പോയി. ഒരു ചേച്ചിയുള്ളതിനെ കോതമംഗലത്ത് വിവാഹം കഴിപ്പിച്ചു വിട്ടിരുന്നു മാതാപിതാക്കൾ നേരത്തെതന്നെ. സ്വതേ ഉദാസീനനും മടിയനുമായിരുന്നു ശ്യാമെങ്കിലും വിശ്വസ്തനായിരുന്നു അവൻ. കള്ളം പറയില്ല. കട്ടെടുക്കില്ല. അക്കാരണത്താൽ ഞങ്ങൾക്ക് അവനോടു ഒരു മുഷിച്ചിലുമില്ലായിരുന്നു.
കടയിൽ പോയി സാധനങ്ങൾ വാങ്ങിക്കുക. വീടും പരിസരവും വൃത്തിയാക്കി സൂക്ഷിക്കുക, കാർ കഴുകുക തുടങ്ങി ദേഹാദ്ധ്വാനം അധികമാവശ്യമില്ലാത്ത ജോലികളെ ശ്യാമിനെക്കൊണ്ട് ചെയ്യുമായിരുന്നുള്ളൂ. അടുക്കള ജോലികൾക്ക് ദേവകി എന്ന വേറൊരു സ്ത്രീയുണ്ട്. അവളക്കും തന്റെ പ്രായമാണ്. നല്ല തടിച്ച് കൊഴുത്ത് ഇരുനിറത്തിൽ. അര ബ്ലൌസും ലുങ്കിയും മാത്രമേ ധരിക്കൂ. അതാകട്ടെ അവളുടെ പർവ്വതച്ചന്തികളെയും നെഞ്ചിനു മുമ്പിൽ തള്ളിത്തുറിച്ച് നിൽക്കുന്ന കല്ലൻ മുലകളെയും എടുത്ത് കാണിക്കുന്ന വേഷം.
ഒരു ദിവസം അവൾ കുനിഞ്ഞ് നിന്ന് തുണികഴുകുകയായിരുന്നു. വാഷിംഗ് മെഷീന് എന്തോ തകരാറായ ദിവസം. താൻ നോക്കുമ്പോൾ അപ്പുറത്തെ വേലിക്കപ്പുറത്ത് നിന്ന് ജോസ് ചേട്ടൻ അവളുടെ ഇടയ്ക്ക് വെളിയിൽ ചാടാൻ വെമ്പുന്ന കുലുങ്ങുന്ന മുലകളെ കണ്ണുകൾ കൊണ്ട് കുത്തിപ്പരിക്കേൽപ്പിക്കുകയാണ്.
"എടീ ദേവൂ,"
അടുത്ത് ചെന്നുകൊണ്ട് താൻ അവളെ വിളിച്ചു.
അവൾ മുഖമുയർത്തി നോക്കി.
"എന്തുവാ ജയന്തീ?"
അവൾ ചോദിച്ചു.
"നെനക്കൊരു നൈറ്റി ഇട്ടാ എന്നാടീ?"
ദേവകി ഒന്നുമറിയാത്തതുപോലെ ജയന്തിയേ നോക്കി.
"എടീ നിന്റെയീ മുഴുത്ത മൊല രണ്ടും അപ്പറത്തെ ജോസ് ചേട്ടൻ കടിച്ചുപറിക്കുവാ. നോക്കല്ലേ നോക്കല്ലേ..ഇപ്പ അങ്ങോട്ടു നോക്കല്ലേ..ജോസ്

ചേട്ടൻ വിചാരിക്കും ഞാൻ നിന്നോട് ജോസ് ചേട്ടനെപ്പറ്റി എന്തേലും പറഞ്ഞു കൊടുക്കുവാന്ന് ,"
അപ്പോഴാണ് ജോസ് ചേട്ടൻ തന്നെ കാണിച്ച് വിളിച്ചുകൊണ്ട് വേലിക്കടുത്തേക്ക് വന്നത്. ഞാൻ ഉടനേ അങ്ങോട്ടുചെന്നു.
"എന്നാ ജോസ് ചേട്ടാ?"
ജോസ് ചേട്ടൻ അങ്ങോട്ടു വന്നപ്പോൾ താൻ ചോദിച്ചു.
"ജയന്തി എന്നെപ്പറ്റി ദേവൂനോട് എന്തോ പറയുന്ന കേട്ടല്ലോ. എന്നതാരുന്നു?"
"അയ്യേ..ഞാൻ ജോസ് ചേട്ടനെപ്പറ്റി ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല,"
"പോ ജയന്തി ചുമ്മാ നുണ പറയാതെ. എന്നതാന്ന് എനിക്കറിയാം,"
"എന്നതാ,"
"ജയന്തിയോട് എല്ലാം മൂടിപ്പൊതിഞ്ഞുള്ള ഡ്രസ്സ് ഇടാൻ പറയുവാരുന്നില്ലേ? എന്റെ നോട്ടം കാരണം?"
ജോസ് ചേട്ടൻ ഒരു കുസൃതിച്ചിരി ചിരിച്ചിട്ട് വീണ്ടും അലക്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന ദേവകിയെ നോക്കി.
ജയന്തിക്ക് നാണം വന്നു.
"ജോസ് ചേട്ടന്റെ നോട്ടം ഈയിടെയായി ഇച്ചിരെ കൂടുന്നുണ്ട്,"
"ഇമ്മാതിരി ഉരുപ്പടിയൊക്കെ ഇങ്ങനെ നിന്ന് തന്നാൽ എങ്ങനെയാ ജയന്തി നോക്കാതിരിക്കുന്നെ? കണ്ടോ മുട്ടുവരെ ലുങ്കി കേറ്റിക്കുത്തി അങ്ങനത്തെ ബ്ലൌസും ഒക്കെയിട്ട് ഉള്ളതൊക്കെ കുലുക്കിപ്പറിച്ച്ക്കാണിച്ച്...അല്ല ഞാൻ പറയുന്നത് ചുമ്മാതെയാണോ എന്ന് ജയന്തി ഒന്ന് നോക്കിക്കേ....നേരല്ലേ?"
അവളും തിരിഞ്ഞു നോക്കി.
ജയന്തിയുടെ തടിച്ചു കൊഴുത്ത തുടകളിൽ സോപ്പുപത നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കഴുത്തിറക്കം വളരെക്കൂടിയ ബ്ലൌസ് പൊട്ടിച്ചുപുറത്തുകടക്കാനെന്നോണം കുലുങ്ങിത്തുളുമ്പി ബഹളം വെക്കുന്ന കൊഴുത്തു തുറിച്ച മുലകൾ. ഇളകുന്ന മടക്കുകളുള്ള അടിവയർ. വലിയ കുഴിയുള്ള പൊക്കിൾ.
"എന്നതാ രണ്ടും കൂടെ എന്നെ നോക്കുന്നെ?"
അലക്ക് നിർത്തി ദേവകി ചോദിച്ചു.
"ഇല്ല,ദേവൂന്റെ ചന്തം നോക്കി നിന്നതാ,"
ജോസ് ചേട്ടൻ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു.
"ഒന്ന് പോ സാറേ,"
ലജ്ജകൊണ്ട് രസിച്ച് ദേവകി കൊഞ്ചിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു.
"പാവങ്ങള് ജീവിച്ചുപൊക്കോട്ടെ,"

അവൾ അലക്ക് തുടർന്നു.
"ജയന്തി നോക്കിക്കേ ..ദേവൂന്റെ തൊടേലും കാലേലും ഒക്കെ കൊഴുത്ത വെളുത്ത വെള്ളം പറ്റിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്ന കണ്ടോ,"
രസം പിടിച്ചു ലയിച്ച ശബ്ദത്തിൽ ജോസ് ചേട്ടൻ ചോദിച്ചു.
"അത് സോപ്പ് വെള്ളവാ ജോസ് ചേട്ടാ...പിന്നെ വേറെ എന്നാ വെള്ളവാന്നാ ജോസ് ചേട്ടൻ വിചാരിച്ചെ?"
"അറിയാം ജയന്തി,"
നിറകുടം പോലെ തുള്ളിത്തുളുമ്പുന്ന ദേവകിയുടെ ദേഹഭംഗിയിൽ നിന്ന് കണ്ണുകൾ മാറ്റാതെ ജോസ് ചേട്ടൻ തുടർന്നു.
"സോപ്പ് വെള്ളം അല്ലാതെ വേറേം വെള്ളം ഒണ്ടല്ലോ...തൊഡേലും കാലേലും ഒക്കെ പറ്റി ഒണങ്ങിപ്പിടിക്കുന്നെ ...അത് പോലത്തെ വെള്ളം ആന്ന് അങ്ങ് ചുമ്മാ ഓർത്തുപോയി,"
ജോസ് ചേട്ടന്റെ സംസാരം എന്നിലും രസമുണർത്തി. നല്ല സുഖമാണ് അങ്ങനെ സംസാരിക്കുമ്പോൾ. ഇങ്ങനെ വേണം വർത്താനം പറയാൻ. മുലകണ്ണുകൾ ഒക്കെ കല്ലിച്ചു തുറിച്ച് വരണം. പൂറിൽ കടിയിളകണം. പൂറിൽ ചൊറിച്ചിൽ വരണം. പൂറ് ഒരു കമ്പോ വടിയോ എടുത്ത് കുത്തിചൊറിയാൻ തോന്നണം. അതുപോലുള്ള വർത്താനം പറയണം. അതും പ്രത്യേകിച്ച് ജോസ് ചേട്ടനെപ്പോലെയുള്ള കട്ടി മീശയുള്ള, ഉറച്ച മസിലുകളുള്ള, നെഞ്ചിൽ നല്ല രോമങ്ങളുള്ളആളാവുമ്പോൾ പ്രത്യേകിച്ചും. എനിക്ക് ഒരു നാണവും കൂടാതെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടെ സംസാരിക്കാൻ കഴിയുന്ന ഒരാൾ.
"ജോസ് ചേട്ടൻ ചുമ്മാ അവടെ മേത്ത് ആ വെള്ളം ഒന്നും പറ്റിക്കാൻ നിക്കണ്ട,"
അയാളെക്കാണാതെ നൈറ്റിക്ക് പുറത്ത് കൂടി കല്ലിച്ചു വന്ന മുല കണ്ണിൽ ഒന്ന് ഞരടി വിട്ടുകൊണ്ട് ഞാൻ പറഞ്ഞു.
"ശരിക്ക് ഒന്ന് നനച്ചടിച്ചലക്കാൻ തോന്നുന്നുണ്ട്,"
എന്റെ മുമ്പിൽ വെച്ച് തന്നെ മുണ്ടിനുള്ളിൽ വളർന്നു മുഴുത്ത കുണ്ണയെ ഒന്ന് പിടിച്ച് ഞെക്കിക്കൊണ്ട് അയാൾ പറഞ്ഞു.
"ജോസ് ചേട്ടന് വേണോ?"
ദേവുവിലേക്കും ജോസ് ചേട്ടനിലേക്കും മാറി മാറി നോക്കിക്കൊണ്ട് ജയന്തി ചോദിച്ചു.
"ജയന്തിയെ വേണോന്നോ?"

ദേവുവിൽ നിന്ന് നോട്ടം മാറ്റി അവളുടെ തുറിച്ച് വിങ്ങിയ മുലകളിലേക്ക് നോക്കി ജോസ് ചേട്ടൻ ചോദിച്ചു.
"ജോസ് ചേട്ടാ...ങ്ഹ..പൊക്കോണം,"
ഞാൻ അയാളുടെ തോളിൽ അടിച്ചു.
"അല്ല ജയന്തീടെ കൈ ഒന്ന് രണ്ടും പ്രാവശ്യം മൊലേലും പൂറിലും ഒക്കെ പിടിച്ച് ഞെക്കുന്നത് കണ്ടു."
അവളുടെ പാന്റീസ് മൊത്തം നനച്ചുകൊണ്ട് അപ്പോൾതന്നെ പൂറിൽ നിന്ന് മദജലപ്രവാഹമുണ്ടായി. ജോസ് ചേട്ടൻ പൂർ, കുണ്ണ എന്നൊക്കെ എന്റെ കേൾക്കെ പറയുന്നത് ഇതാദ്യമല്ല. വീട്ടിൽ ശ്രീകുമാറിന്റെകൂടെ റമ്മി കളിക്കാൻ വരുമ്പോൾ അവർ തന്റെ കേൾക്കെ അത്തരം വാക്കുകൾ സുലഭമായി ഉപയോഗിക്കാറുള്ളതാണ്. പക്ഷെ ഇപ്പോൾ മാദകത്തിടമ്പായ ദേവകിയുടെ മുമ്പിൽ വെച്ച് അങ്ങനെ പറഞ്ഞപ്പോൾ അവൾക്ക് കടിയും കഴപ്പും വല്ലാതെ കൂടി.
"പിന്നെ...രണ്ട് പ്രാവശ്യം ഒന്നും ഞാൻ പിടിച്ചില്ല,"
ഞാൻ പറഞ്ഞു.
"അത് പിന്നെ ജോസ് ചേട്ടൻ ഇങ്ങനെയൊക്കെപ്പറഞ്ഞാൽ ..ഞാനും മനുഷ്യൻ അല്ലേ,"
"ജയന്തിക്ക് നനഞ്ഞോ?"
"ഉം,"
"ഒന്ന് കാണിച്ച് തരാവോ?"
"ശ്യെ, ഒന്ന് പോ ജോസ് ചേട്ടാ,"
"ജയന്തി പ്ലീസ്!"
"ജോസ് ചേട്ടാഇതെന്താ ഇപ്പറയുന്നെ? ചുമ്മാ വട്ട് പറയല്ലേ..."
"ഓ..ഇങ്ങനെ പരസ്യവായി ആയത് കൊണ്ടാരിക്കും...ശരി എന്നാ ഇന്ന് രാത്രി ഞാൻ ചീട്ടു കളിക്കാൻ വരുമ്പം കാണിച്ചു തരാവോ?"
"ഛീ...ജോസ് ചേട്ടാ ഞാൻ പോകുവാ...ഇങ്ങനെ ഒരു മനുഷ്യൻ!!"
'എന്റെ പൊന്ന് ജയന്തി ആ ദേവൂന്റെ മൊലേം കുണ്ടീം തൊടേം കണ്ട് എന്റെ കുണ്ണ കഴച്ച് മുറുകി നിക്കുവാ...അത് കൊണ്ടാ,"
അയാൾ വീണ്ടും മുണ്ടിന് മേലെകൂടി കുണ്ണ പിടിച്ചു തിരുമ്മി.
"അത് കൊണ്ടാ ചോദിച്ചേ...അവളെ ദേവൂനെ വേണോ എന്ന്,"
"അവള് കൊടുക്കുവോ?"
"ഓഹോ..അപ്പൊ ഉറ്റ സുഹൃത്ത് ഒന്നും പറഞ്ഞില്ലേ?"
"ങ്ഹേ? അപ്പോൾ അത് ജയന്തിക്കും അറിയാവോ?"

"എന്റെ ജോസ് ചേട്ടാ. എനിക്ക് ആണുങ്ങളൊക്കെ ഇങ്ങനെ ആണെന്നറിയാം. ഒരു പെണ്ണ്കൊണ്ട് ഒന്നും ആണുങ്ങൾക്ക് പറ്റില്ല എന്നൊക്കെ. ശ്രീക്ക് ആ സെക്രട്ടറിപ്പെണ്ണില്ലേ സിത്താര? അവളുടെ കൂടെ ഡിങ്കോൾഫിയൊക്കെയുണ്ട. അതുപോലെയാ ഈ ദേവൂന്റെയടുത്തും...എനിക്ക് അതിലൊന്നും ഒരു വെഷമോം ഇല്ല. എന്നെ ശ്രീ ശരിക്ക് നോക്കുന്നുണ്ട്. എനിക്ക് വേണ്ടതിൽക്കൂടുതൽ തരുന്നും ഒണ്ട്. ഞാ ഹാപ്പിയാ. പിന്നെ എന്നാ കൊഴപ്പം?"

ജോസ് ചേട്ടൻ എന്നെ അദ്ഭുതത്തോടെ നോക്കി. എന്ത് തരം നോട്ടമാണ് എന്റെ ഈശ്വരാ! ജവഹർലാൽ നെഹ്റു ലേഡി മൌണ്ട്ബാറ്റനെ, അബ്ദുൽ സമദ് സമദാനി മാധവിക്കുട്ടിയെ നോക്കുന്ന പോലെ. ജോസ് ചേട്ടനെപ്പോലെയൊരാൾ നോക്കാൻ മാത്രം ഒരു "മൊതലാ" ണോ ഞാൻ?"

"എന്റെ ജയന്തി,"

അദ്ഭുതം വിടാതെ ജോസ് ചേട്ടൻ പറഞ്ഞു.

"നീ ഈ നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിക്കണ്ടവളല്ലെടീ....നീ മുപ്പത്തിയൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലെ പെണ്ണാ..."

ഞാൻ ചിരിച്ചു.

"ഇതിലിപ്പം എന്നാ ജോസ് ചേട്ടാ ഇത്ര അദ്ഭുതം?"

അവൾ പറഞ്ഞു.

"പെണ്ണുങ്ങൾ വീനസും ആണുങ്ങൾ മാഴ്സും ആണെന്ന് പറയുന്നെ ചുമ്മാതെ ആണോ? പുള്ളിപ്പുലീടെ മേത്ത്ന്ന് പുള്ളി പോകുവോ? ആണുങ്ങക്ക് അവരടെ സ്വഭാവം മാറ്റാൻ പറ്റുവോ? അത് പോലെ പെണ്ണുങ്ങക്ക് അവരടെ സ്വഭാവോം മാറ്റാൻ പറ്റുവോ? എത്ര പെണ്ണിന്റെ ചൂടറിഞ്ഞാലും ആണിന് പിന്നേം പുതിയ എണ്ണങ്ങളെ വേണന്ന് തോന്നില്ലേ? അത് എന്നെക്കൊണ്ട് മാറ്റാൻ പറ്റുവോ? പറ്റത്തില്ല. അത് നേച്ചറാ. അപ്പം എന്നാ ചെയ്യണം? അതങ്ങ് അംഗീകരിക്കണം. പ്രകൃതീടെ നിയമം അംഗീകരിക്കണം. ഞാൻ അംഗീകരിച്ചു. സന്തോഷത്തോടെ. ഒരു കണ്ടീഷനെയുള്ളൂ. എന്നെ സ്നേഹിക്കണം. അതി കൊറവ് വരുത്താൻ പാടില്ല. ഓരോ ദിവസോം ശ്രീയേട്ടന്റെ സിൻസിരിറ്റി, സ്നേഹം, കേയർ, കരുതൽ ഒക്കെ കൂടുന്നതേയുള്ളൂ...."

ജോസ് ചേട്ടന്റെ കണ്ണുകൾ വിടർന്ന് വിടർന്ന് വന്നു.

"ശ്രീ ദേവൂനെ..പിന്നെ ആ പെണ്ണിനെ...എന്താ അവൾടെ പേര്? ങ്ഹാ സിത്താര...അവളേം കളിക്കുന്ന കാര്യം നെനക്കറിയാന്നു അവനറിയവോ?"

മുണ്ടിന്റെ പുറത്ത്കൂടി വളർന്ന് മുറ്റുന്ന മുഴയിൽ വീണ്ടും വീണ്ടും അമർത്തിക്കൊണ്ട് ജോസ് ചേട്ടൻ ചോദിച്ചു.
"പിന്നെ അറിയില്ലേ?"
ഞാൻ ചിരിച്ചു.
"രഹസ്യങ്ങളാ ജോസ് ചേട്ടാ കുടുമ്മം തകർക്കുന്നെ. ഫാര്യേം ഫർത്താവും എന്തിനാ അവരവരുടെ കാര്യങ്ങൾ ഇങ്ങനെ ഒളിക്കുന്നെ?"
ജോസ് ചേട്ടൻ അപ്പോഴും വളർന്ന് മുഴുത്ത കുണ്ണയെ മുണ്ടിന് മുകളിലൂടെ ഞെരിക്കുകയാണ്. അവൾ അങ്ങോട്ട് നോക്കി പുഞ്ചിരിച്ചു.
"കഴിഞ്ഞ തിങ്കളാഴ്ച്ച ശ്രീയ്ക്ക് വല്ലാത്ത പൂതികേറി...അതും രാത്രി പത്ത് മണി കഴിഞ്ഞ്...എടി ജയന്തി എണീക്കെടീ...തീരെ പറ്റുന്നില്ലെടി ..ഒന്ന് താടീ എന്നൊക്ക പറഞ്ഞ് എന്റെ മേത്തൊക്കെ പിടിച്ച് ഞെക്കി..."
"മേത്തെന്നു പറഞ്ഞാ എവിടെയാ? നിന്റെ ഈ കൊഴുത്ത ചക്കമൊലേൽ ആണോ?"
നൈറ്റിക്ക് മേലേ പൊങ്ങിയുയർന്ന് തുറിച്ച് നിൽക്കുന്ന അവളുടെ മുലകളിലേക്ക് നോക്കി അരക്കെട്ടിലെ അസഹ്യതയിൽ ക്ഷമയില്ലാതെ ഞെക്കിക്കൊണ്ട് ജോസ് ചേട്ടൻ ചോദിച്ചു.
"ഉം...താഴേം,"
ലജ്ജിച്ചെങ്കിലും അധരം നനച്ചുകൊണ്ട് ജയന്തി പറഞ്ഞു.
"എന്നിട്ട് നീ എഴുന്നേറ്റ് പൂറും കൊതോം പൊളത്തി വെച്ച് ശ്രീയ്ക്ക് ഊക്കാൻ കൊടുത്തോ?"
ആ ചോദ്യത്തിന്റെ ചൂട് അവളുടെ പൂറിന് കൊടുത്ത പരിക്ക് ഭയങ്കരമായിരുന്നു. ഇതുവരെയറിയാത്ത മാരകമായ ഒരു സുഖാനുഭവമാണ് അപ്പോൾ കിട്ടിയത്. പൂറിൽ നിന്ന് മദജലത്തിന്റെ കുത്തൊഴുക്ക് എല്ലാ നിയന്ത്രണങ്ങളെയും ഭേദിച്ച് പാന്റിയെ നനച്ച് തുടകളിലൂടെ ഒഴുകി. തൊട്ടുമുമ്പിൽ ജോസ് ചേട്ടൻ നിൽക്കുന്നുണ്ടെന്നോ അൽപ്പം മാറി ദേവൂട്ടി തുണികഴുകി നിൽക്കുന്നുണ്ടെന്നോ ഗൌനിക്കാതെ ഞാൻ നൈറ്റിയ്ക്ക് മുകളിലൂടെ തുടയിടുക്കിൽ, പൂറിൽ അമർത്തി ഞെക്കി.
"കഴച്ച് പൊട്ടുവാ അല്ലേ?"
അങ്ങോട്ടു നോക്കി ജോസ് ചേട്ടൻ ചോദിച്ചു.
"മിണ്ടല്ലെ..."
അവൾക്ക് വല്ലാത്ത നാണം വന്നു.
"ഉം...എന്നിട്ട്..."
ജോസ് ചേട്ടൻ ചോദിച്ചു.

"എന്റെ ജോസ് ചേട്ടാ,"
തുടയിടുക്കിൽ നിന്ന് കൈ എടുക്കാതെ അവൾ പറഞ്ഞു.
"എനിക്കന്ന് തീരെ വയ്യാരുന്നു. ഒരു മേക്കാച്ചിൽ. നല്ല ഒറക്കോം. ഞാമ്പറഞ്ഞു എന്റെ ശ്രീ കൈകൊണ്ട് പിടിച്ച് കള...അല്ലേൽ ഞാൻ അനങ്ങാതെ കെടക്കാം...എന്റെ ...ശ്യെ ഞാൻ എങ്ങനെയാ ജോസ് ചേട്ടാ... ഞാം എങ്ങനെയാ ജോസേട്ടാ പറയ്യാ...താഴെ വെച്ച് ചെയ്തോ ഞാം അനങ്ങാതെ കെടന്നോളാ എന്ന് ...."
അവൾ ബാക്കി പറയാനാകാതെ ലജ്ജിച്ചു.
"നീ നിന്ന് വിക്കിപ്പറയണ്ട"
ജോസ് ചേട്ടൻ ഇടയ്ക്ക് കയറി.
"നീ കൊതം പൊളിച്ച് വെച്ച് തിരിഞ്ഞ് കെടന്നോളും. അന്നാരം അവൻ പൊറകിക്കൊടെ കുണ്ണ കേറ്റി വെച്ച് ചെയ്തോളും എന്ന്. അല്ലേ?"
ഞാൻ ലജ്ജയോടെ തലകുലുക്കി.
"അത് ഒരു എരണം കേട്ട എടപാടാ..."
ജോസ് ചേട്ടൻ പറഞ്ഞു.
"എടീ ഊക്ക് എന്ന് പറയുന്നെ നല്ല ഞെരിപ്പ് ആയി ചെയ്യണ്ട ഒരു കലയാ. നമ്മള് പെർഫോം ചെയ്യണ പോലെ നമ്മടെ പാർട്ട്ണറും പെർഫോം ചെയ്യണം. ഇഷ്ടപ്പെടണം. അല്ലാതെ തടി പോലെ ഇങ്ങനെ കെടന്നിട്ട് ഇന്നാ വേണേൽ കേറ്റിയേച്ച് പോ എന്ന് പറയുന്നത് ച്ഛേ..."
"ശ്യെ..ഈ ജോസ് ചേട്ടൻ എന്നതാ ഈ പറയുന്നെ? എനിക്ക് ഇഷ്ടവില്ലാഞ്ഞിട്ടു ആണോ? വയ്യേൽ എന്നാ ചെയ്യും?"
"ആ..അത് ശരിയാ,"
ജോസ് ചേട്ടൻ പറഞ്ഞു.
"എന്നിട്ട് എന്നാ ചെയ്തു?"
"എന്നിട്ടോ?"
അവളിൽ വീണ്ടും നാണം അരിച്ചുവന്നു.
"അന്നേരവാ ഒരു ഐഡിയാ വന്നേ,"
അവൾ പറഞ്ഞു.
"ശ്രീ പോയി ആ ദേവൂന്റെ റൂമിപ്പോയി നോക്ക്. അവള് ഒറങ്ങി ക്കാണത്തില്ല. ഒന്ന് തൊട്ടാപ്പോരേ അവള് കെടന്ന് തരും. നിന്നെ സ്നേഹിച്ച് കൊല്ലും,"
അവളുടെ വാക്കുകൾ ജോസ് ചേട്ടനിൽ വീണ്ടും അതിരില്ലാതെ അദ്ഭുതം നിറച്ചു.
"എന്റെ ജയന്തി...നീ എന്നതാടി പറഞ്ഞെ?"

ജോസ് ചേട്ടൻ അരയിലേ മുഴയിൽ നിന്ന് കയ്യെടുത്തു.
"നീ സ്വന്തം കെട്ടിയോനെ ദേ ആ നിൽക്കുന്ന ചരക്ക് കഴപ്പീടെ അടുത്തേക്ക് കളിക്കാൻ പറഞ്ഞുവിട്ടോ...എന്റെ മോളെ ചക്കരേ...ഹോ..നിന്നെപ്പോലെ ഒരുത്തിയെ എനിക്ക് ഫാര്യ ആയി കിട്ടിയിരുന്നേൽ..."
"ടെസ്സ ചേച്ചി മൂക്ക് കയറിട്ട് പിടിച്ചിട്ടും ഒറ്റ പെമ്പിള്ളേരേപ്പോലും വെറുതെ വിടുന്നില്ല..."
സ്വരം കടുപ്പിച്ച്കൊണ്ട് അവൾ പറഞ്ഞു.
"എന്നിട്ടാ ഇനി ആ പാവം എന്നെപ്പോലെയാകണ്ടേ! ഹോ! എന്തൊരു പൂതി..."
അയാൾ ചിരിച്ചു.
"മുള്ളാൻ മുട്ടുന്നല്ലോ,"
ജോസ് ചേട്ടൻ ചുറ്റും നോക്കി.
"ഞാൻ വീട്ടിപ്പോയി ഒന്ന് മുള്ളിയേച്ചും വരാം,"
അയാൾ മുമ്പോട്ട് ഒരു ചുവടുവെച്ചു.
"ഒന്ന് മുള്ളാനും വേണ്ടി എന്തിനാ വീട്ടിലേക്ക് പോകുന്നെ?"
ഞാൻ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് ചോദിച്ചു.
"ഇവിടെ നിന്നും കൊണ്ട് മുള്ളുന്നെ. ഞാനെങ്ങും നോക്കൂന്നൊള്ള പേടി ഒണ്ടേൽ അത് വേണ്ട. ഞാൻ കണ്ണടച്ചേക്കാം,"
"നീ കണ്ടെന്നും വെച്ച് എനിക്കെന്നാ..."
അയാൾ മുണ്ട് പൊക്കി വെളിയിലേക്ക് മൂത്രമൊഴിച്ചു.
അങ്ങനെ പറഞ്ഞെങ്കിലും അവൾ അയാൾ മൂത്രമൊഴിക്കുന്നത് നോക്കി. ജയന്തി അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ ഞെട്ടിപ്പോയി. ഈശ്വരാ! ഇത്രേം വലിയ സാധനമായിരുന്നോ ഈ മുണ്ടിനടിയിൽ കിടന്നത്? മാത്രമല്ല അത് ശരിക്കും ചീർത്തിട്ടുമില്ല. വലുതായി ചീർത്ത് വരുമ്പോൾ ഇതിന്റെ വലിപ്പം എന്താവും?
സ്വർണ്ണജലനിർജ്ജരി അർദ്ധവൃത്താകൃതിയിൽ വേലിത്തലപ്പിലേക്ക് വീണുകൊണ്ടിരുന്നു. മുള്ളുന്നതിനിടയിൽ ജോസ് ചേട്ടൻ കഴുത്ത് തിരിച്ച് അവളെ നോക്കി.
ഞാൻ പെട്ടെന്ന് മുഖം മാറ്റി.
"ങ്ഹേ?"
അയാൾ പെട്ടെന്ന് അദ്ഭുതപ്പെട്ടു ചോദിച്ചു.
"നീ എന്റെ കുണ്ണയുടെ മേലേ കണ്ണുവെക്കുവാണോടീ?"
"ഇയ്യേ..."

ഞാൻ ലജ്ജിച്ച് മുഖം പൊത്തി.
"ഇതെന്നതാ ഈ പറയുന്നെ? ഞാൻ നോക്കിയോന്നുവില്ല,"
"പോടീ കള്ളീ,"
കുണ്ണയിൽ പിടിച്ച് അമർത്തിത്തലോടി അവസാനത്തെ തുള്ളിയും നിലത്ത് വീഴിക്കുന്നത് അവൾ കൺകോണിലൂടെ കണ്ടു.
"പിന്നെ! പിന്നെ !!"
അയാൾ ചിരിച്ചു.
"ഞാൻ നോക്കീപ്പഴാണല്ലോ നീ കണ്ണ് മാറ്റീത്!"
അവൾ വീണ്ടും അയാളെ നാണിച്ച് നോക്കി.
"എന്നിട്ടെന്നാടി അഫിപ്രായം? കൊള്ളാവോ എന്റെ കുണ്ണ?"
അവൾ ലജ്ജിച്ച് നിന്നതല്ലാതെ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല.
"ഹ! പറ പെണ്ണേ...നല്ലതാണോ?"
ജയന്തി അയാളെ നാണത്തോടെ നോക്കി. പിന്നെ പറഞ്ഞു.
"നല്ലതാ,"
അയാൾ അപ്പോഴും കുണ്ണ മിണ്ടിനടിയിൽ വെച്ചില്ല. പെട്ടെന്ന് ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരും ദേവൂട്ടി നിൽക്കുന്ന ഭാഗത്തേക്ക് നോക്കി. അവൾ അലക്ക് നിർത്തിവെച്ച് ജോസ് ചേട്ടന്റെ കുണ്ണയിലേക്ക് അന്തം വിട്ട് നോക്കി നിൽക്കുകയാണ്.
ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരും നോക്കിയപ്പോൾ അവൾ അബദ്ധം പറ്റിയത് പോലെ മുഖം താഴ്ത്തി.
"അവള് ശരിക്കും നോക്കി എന്ജോയ് ചെയ്യുവാരുന്നു,"
ജയന്തി പറഞ്ഞു.
അപ്പോൾ ജോസ് ചേട്ടന്റെ കുണ്ണ ഒന്നുകൂടി മുഴുത്തു.
"അപ്പോൾ ജോസ് ചേട്ടന് അവളെ വേണം അല്ലേ?"
അയാളുടെ വെട്ടിവിറയ്ക്കുന്ന കുണ്ണയിലേക്ക് നോക്കി ഞാൻ ചോദിച്ചു.
"ചുമ്മാ ഒന്നും രണ്ടും പറയാതെ വേഗം ചെന്നു അവളെ ഒന്ന് മുട്ടിച്ച് താടി മൈരേ..."
അയാൾ അക്ഷമ കലർന്ന സ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞു.
"ഓക്കേ..ഓക്കേ...'
ജയന്തി ശബ്ദിച്ച് ചിരിച്ചു.
എന്നിട്ട് ദേവൂട്ടിയുടെ നേരെ നടന്നു.
ജയന്തി വരുന്നത് കണ്ട് ദേവൂട്ടി അലക്കിന്റെ വേഗം കൂട്ടി.
"ആ കല്ല് തല്ലിപ്പൊട്ടിക്കണ്ട,"

അവൾ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു.
"ഒന്ന് പോ കളിയാക്കാതെ,"
അവൾ ഗൌരവത്തിൽ പറഞ്ഞു.
"നീയെങ്ങോട്ടാ ഇച്ചിരെ മുമ്പേ പന്തം കണ്ട പെരുച്ചാഴിയേപ്പോലെ നോക്കിയേ?"
അവൾ ചിരി നിർത്തി ഗൌരവത്തിൽ ചോദിച്ചു.
"ഞാനെങ്ങും ഒരടത്തേക്കും നോക്കീല്ല,"
അവൾ പറഞ്ഞു.
"നോട്ടം കണ്ടിട്ട് കിട്ടിയാ കൊള്ളാരുന്നു എന്ന് കൊതിച്ചപോലെ തോന്നുന്നല്ലോ,"
അവൾ അലക്ക് നിർത്തി ഗൌരവത്തിൽ ജയന്തിയേ നോക്കി.
"ഓ...! ഞാനാരാ..നിങ്ങടെയൊക്കെ പണിക്കാരി! നമ്മക്ക് വല്ല്യ വല്ല്യ കാര്യം ഒന്നും കൊതിക്കത്തില്ലല്ലോ,"
"എടീ പെണ്ണേ വെളച്ചില് നിർത്തെടീ!"
ജയന്തി ശബ്ദമുയർത്തി.
"നെനക്ക് അയാടെ കുണ്ണ വേണോ വേണ്ടയോ?"
"ജയന്തീ! അതിനയാള്!
"ജയന്തി അതിനയാള്! എടീ മൈരേ നിന്റെ പൂറും സ്വപ്നം കണ്ടാടി മൈരേ അയാള് ആ എടുത്താപ്പൊങ്ങാത്ത കുണ്ണ കയ്യിപ്പിടിച്ച് തൊലിച്ചോണ്ട് ഇരിക്കുന്നെ..ചെല്ലടി..ചെന്ന് പൊളിച്ച് കൊടുക്ക്..."
"അപ്പം ജയന്തി...ഞാൻ..."
അവളുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു.
"ഞാൻ കരുതി ജയന്തി അയാളെ ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ട് എന്ന്...അയാടെ സാധനം കണ്ടപ്പം അത് പോലെ ഒന്ന് കിട്ടിയാരുന്നേ എന്ന് കൊതിച്ചുന്നൊള്ളത്ത് നേരാ..."
"ഞാനില്ല മോളെ..."
ജയന്തി പറഞ്ഞു.
"അയാള് കമ്പി വർത്താനം പറയുമ്പം കമ്പനി കൊടുക്കുന്നതല്ലാതെ ഞാൻ മൊല പിടിക്കാൻ പോലും കൊടുത്തിട്ടില്ല..."
ദേവൂട്ടി അദ്ഭുതപ്പെട്ടു.
"നേര്?"
അവൾ ചോദിച്ചു.
"അയാക്ക് ജയന്തിയെ ആഗ്രഹവില്ലേ?"

"ഒണ്ടോന്നോ! അത് നല്ല ചോദ്യവായി! പ്ലീസ് എടീ പൂറൊന്നു കാണിച്ചുതാടി ഒരൊറ്റ പ്രാശം എങ്കിലും എന്ന് ഒരു പത്ത് തവണ കെഞ്ചി ചോദിച്ചു ഇപ്പം. രാത്രീൽ ചീട്ടു കളിക്കാൻ വരുമ്പം കാണിച്ച് തരണം എന്ന് പറഞ്ഞേക്കുവാ..."
"ആണോ? ഇന്ന് രാത്രീൽ കളിക്കാൻ വരുമ്പം ജയന്തി അയാക്ക് പൂറു കാണിച്ച് കൊടുക്കുന്നുണ്ടോ?"
"ഇന്ന് രാത്രി ചീട്ടു കളിക്കാൻ വരാത്ത വിധത്തിൽ നെ ചെന്നു ഒന്ന് ശരിക്ക് സുഖിപ്പിക്ക്..പൂറ്റിലും മൊലേടെ എടേലും പറ്റൂകി കൂതീലും പിന്നെ വാ കൊണ്ടും ഒന്ന് അർമാദിച്ച് ഊക്കിക്കൊടുക്ക്..."
"അയ്യോ കൂതീലോ!"
അവൾ ജോസ് ചേട്ടന്റെ കുണ്ണയിലേക്ക് ഇടയ്ക്കിടെ നോക്കിക്കൊണ്ട് പറഞ്ഞു.
"അയ്യോ കൂതീലോ! ഓ! എന്തൊരു മാലാഖക്കുഞ്ഞ്..എടീ മൈരേ നീ എന്റെ കെട്ടിയോന് കൂതി പൊളിച്ച് കൊടുക്കത്തില്ലേ അത് പോലെ...!"
ദേവൂട്ടി ഒരു നിമിഷം പതറി. പക്ഷെ എന്റെ മുഖത്തെ പ്രസന്നതയും പുഞ്ചിരിയും അവളെ പെട്ടെന്ന് ഭയത്തിൽ നിന്ന് പിന്തിരിപ്പിച്ചു.
"നീ ഞെട്ടുവേം പേടിക്ക്യേം ഒന്നും വേണ്ട..എനിക്കെല്ലാം അറിയാടീ...ഞാനും കൂടി അറിഞ്ഞോണ്ടാ നിങ്ങടെ ഈ ഡിങ്കോൾഫി...മൈരേ...എന്റെ കെട്ടിയോനെ അവസാനം ബ്ലാക്ക് മെയിൽ ഒന്നും ചെയ്തെക്കരുത് കേട്ടോ,"
ഇതവണ ശരിക്കും ദേവൂട്ടിയുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു.
"അങ്ങനെയൊക്കെ പറയല്ലേ, ജയന്തി...എന്റെ കുടുംബം...തളർന്ന് കെടന്ന എന്റെ കെട്ട്യോനെ നിങ്ങള് ഇല്ലാരുന്നേൽ....ചങ്ക് പറിച്ച് തരും ..അത്രേം കടപ്പാട് ഉണ്ട്..ഈശ്വരാ എന്നിട്ടിപ്പോൾ....വേണ്ട...ഞാൻ ആരുടേം കൂടെ പോകുന്നില്ല...അയാളോട് പറ..എനിക്ക് വരാൻ പറ്റത്തില്ലന്ന്...."
എനിക്കും വിഷമമായി.
"നെ ചുമ്മാ ഒടുക്കത്തെ സെന്റി പറഞ്ഞ് മനുഷ്യരെ കരയിക്കാതെ മൈരേ,"
ജയന്തി പറഞ്ഞു.
"അയാള് നിന്റെ മൊലേം തൊടേം കുണ്ടീം ഒക്കെക്കണ്ട് മുന്നൂറ്റി അറുപത് ഡിഗ്രീൽ കുണ്ണ മൂപ്പിച്ചോണ്ട് നിക്കുവാ...കിട്ടീല്ലേൽ മോളെ നീ ഇടിവെട്ടിച്ചാകാൻ അയാള് നേർച്ച നേരും...ങ്ഹാ....പറഞ്ഞേക്കാം..."
ജയന്തി ടി വി കാണുമ്പോഴാണ് ജോസ് കയറി വന്നത്.
"എവിടെ ശ്രീകുമാർ?" എന്ന് കണ്ണുകള് കൊണ്ട് ആംഗ്യരൂപേണ അയാള് ജയന്തിയോട് ചോദിച്ചു.
"അകത്തുണ്ട്,"

അവള് പറഞ്ഞു.
ജോസ് കയ്യെത്തിച്ച് ജയന്തിയുടെ കൈത്തണ്ടയിലെ പതുപതുത്ത മാംസത്തില് ഒന്നു പിച്ചി.
“വൂ!”
ജയന്തി ശബ്ദമുയര്ത്തി.
“ഇതെന്നാ ജോസേട്ടാ?”
പിച്ചിയ ഭാഗം തടവിക്കൊണ്ട് കൃത്രിമ ദേഷ്യത്തില് ജയന്തി ചോദിച്ചു.
“എനിക്ക് നൊന്ത് കേട്ടോ,”
“ഓ..!”
അയാള് മുഖംകോട്ടി.
“ഒന്ന് തൊട്ടപ്പഴേ നോക്കാന് നിന്റെ മേലും മൊലേം ഒക്കെ വെണ്ണകൊണ്ട് ഒണ്ടാക്കീതാണോ?”
“ഒരു വല്യ പ്രോഫസ്സര്!”
ജയന്തി അകത്തേക്ക് നോക്കിപ്പറഞ്ഞു.
“പറയുന്നതോ ചന്തപ്പിള്ളേരു പറയുന്ന ഭാഷേം!”
“എന്നത്? മൊല എന്ന് ചന്തപ്പിള്ളേരു മാത്രേ പറയൂ?”
“ശ്യോ!”
അകത്തേക്ക് നോക്കി ജയന്തി പറഞ്ഞു.
“ഒന്ന് പതുക്കെ പറ എന്റെ ജോസേട്ടാ. ശ്രീയേട്ടന് കേള്ക്കും!”
“ഓ! അവനൊന്നും പറയുവേലെടീ...അവന്റെ കേള്ക്കെ നിന്നോട് എന്തോരം കമ്പി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് ഞാന്!”
ജോസ് ചിരിച്ചു.
“എടീ നീ ബ്രാ ഇട്ടിട്ടില്ലേ?”
അവളുടെ മാറിലേക്ക് നോക്കി ജോസ് ചോദിച്ചു.
“ഇതെവിടെ ഒക്കെയാ ഈ നോക്കുന്നെ!”
ജയന്തി ചൊടിച്ചു.
“ജോസ് ചേട്ടന്റെ പെമ്പിളയേപ്പോലെയല്ല ഞാന്. ഇത് കണ്ടോ,”
അത് പറഞ്ഞ് ജയന്തി തോളില് നിന്ന് ഗൌണിന്റെ അരിക് അല്പ്പം താഴ്ത്തി. ചുവന്ന ബ്രായുടെ വള്ളി പെരുവിരലില് തെരുപ്പിടിച്ച് അയാളെ കാണിച്ചു.
“ഞാനെങ്ങും കണ്ടില്ല. അല്പ്പം കൂടി ഒന്നു താത്തിക്കേടീ!”
“അയ്യടാ”
ജയന്തി ഗൌണ് നേരെയിട്ടു.

“അങ്ങനിപ്പം കാണണ്ട. കുറുക്കന്റെ ഉദ്ദേശം എനിക്ക് മനസ്സിലായി,”
അയാള് ചിരിച്ചു. അവളും.
“ശരി ശരി!”
അയാള് വീണ്ടും പറഞ്ഞു.
“പാന്റിയോ? പാന്റീടെ ഔട്ട് ലൈന് ഒന്നും കാണുന്നില്ലല്ലോ മോളേ!”
“ഓ! മോളെന്നോ?”
ജയന്തി പരിഹസിച്ചു.
“എന്താ ഒരു സ്നേഹം! പെണ്ണുങ്ങടെ പാന്റി കാണാന്!”
“അല്ല ഔട്ട്ലൈന് ഒന്നും കണ്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് ചോദിച്ചതാ. നീ ഇട്ടില്ലേല് എനിക്ക് കൊഴപ്പം ഒന്നുവില്ല. ഇട്ടാ നെനക്ക് കൊള്ളാം. എനിക്കെന്നാ,”
“ഒന്ന് പോ മനുഷ്യാ”
അയാളുടെ കണ്ണുകളിലേക്ക് തറച്ചുനോക്കി ജയന്തി പറഞ്ഞു.
“ഞാന് പാന്റിയൊക്കെ ഇട്ടിട്ടുണ്ട്,”
ജോസ് കസേരയില് ഇരുന്നു.
“അവന് അകത്ത് എന്നാ എടുക്കുവാടീ?”
അയാള് ചോദിച്ചു.
"ഇപ്പം വരുന്നേ, - ജയന്തി പറഞ്ഞു.
'നാളെ പ്രസന്റ് റ് ചെയ്യാനുള്ളതാ ഒരു റിപ്പോര്ട്ട്. അത് തീർത്തിട്ടെ വരൂ." -- ' ഞ്ഹേ? തീർത്തിട്ടെ വർത്തുളാ? അപ്പം ഇന്നത്തെ ചീട്ടു കളി ഗോപിയായോ????? അയാള് ചോദിച്ചു. - "ഇല്ലന്നെ തീരാറായി. --"അത് വരെ എന്നാ ചെയ്യും? സമയം കളയാന് നിന്നെ ഒന്നു പഞ്ചാരയടിക്കാം എന്ന് വെച്ചാല് നിനക്ക് ഇഷ്ടമില്ല, "അയ്യോ പാവം! എന്ന് വെച്ചു എന്നേകാണുമ്പം എപ്പഴും ലുത്തിനിയ ചൊല്ലലാ ജോസ് ചേട്ടന്. പഞ്ചാരയടിയില്ല. സെക്സ് പറച്ചില് ഇല്ല. ശുദ്ധന്. നല്ലവന്. പള്ളീലച്ചന് ! - ::" ആ പള്ളീലച്ചന് ഒക്കെയാ. റോബിന്. ഫ്രാങ്കോ,
"ഇതുപോലെ ഒരു സാധനം!'>>> - ജയന്തി വീണ്ടും ചൊടിച്ചു.
"നന്ദി വേണം നന്ദി! - "നന്ദിയൊ? ഉം? എന്തിന്??? -- 'അതുശരിരുട - ജയന്തി ശബ്ദമുയർത്തി. പിന്നെ അകത്തേക്ക് നോക്കി. - "നല്ല ഒരു സൂപ്പര് സാധനത്തിനെ ഞാനിന്ന് ഒപ്പിച്ച് തന്നില്ലേ? അവളെങ്ങനെ ഒണ്ടാരുന്നെന്നോ, അവടെ എന്നതാ ഒണ്ടായെന്നോ എന്തെങ്കിലും എന്നോട് പറഞ്ഞാ മനുഷ്യാ നിങ്ങള്????? - "ഓ! സോറീടീ!"33
ജോസ് പെട്ടന്ന് പറഞ്ഞു. -"സത്യത്തില് അത് പറയാനാ ഞാന് നിന്റെ അടുത്തേക്ക് ഓടി വന്നത്. പക്ഷെ നിന്നെപ്പോലത്തെ ഒരുക്കന് ചരക്കിനെ

കണ്ടപ്പം ഞാന് അതങ്ങ് മറന്നുപോയി പെണ്ണേ - അയാളുടെ വാക്കുകള് കേട്ട് ജയന്തിയുടെ മുഖം ലജ്ജയില് കുതിര്ന്നു. അയാളുടെ ബര്മുഡയുടെ മുൻഭാഗം വീര്ത്ത് വരുന്നത് ജയന്തി കണ്ടു. അവള് നോക്കുന്നത് കണ്ട് ജോസ് മുഴയില് പിടിച്ചമർത്തി. - ::"അവിടുന്ന് കയ്യെടുക്ക് ജോസ് ചേട്ടാ, - ലജ്ജയില് കുതിര്ന്ന ശബ്ദത്തില് ജയന്തി പറഞ്ഞു.

"ഈശ്വരാ ശ്രീയേട്ടന് എങ്ങാനും ഇത് കണ്ടോണ്ടു ഇറങ്ങിവന്നാല് !"" -- ജോസ് എഴുന്നേറ്റു. അപ്പോള് ബര്മുഡയിലൂടെ അയാളുടെ കുണ്ണ തള്ളിനില്ക്കുന്നത് അവള് കണ്ടു. - എന്നിട്ട് മൂലക്കായി ഇരുന്നു.

"എന്നാ ഇവിടെ ഇരിക്കാം. ശ്രീ കാണില്ല, ജയന്തി ഭയപ്പെട്ട് അകത്തേക്ക് നോക്കി.

"നീയെന്തിനാ പേടിക്കുന്നെ???? -- മുഴയില് വീണ്ടും അമര്ത്തിക്കൊണ്ട് ജോസ് ചോദിച്ചു. "ശ്രീ വരുമ്പോള് അറിയാമല്ലോ. പിന്നെന്താ?" 'ദേവനെ ഊക്കിയ കഥ പറയണ്ടേ??? അയാള് ചോദിച്ചു. -- അയാളുടെ ചോദ്യം കേട്ട് ജയന്തിക്ക് ദേഹം മുഴുവന് തരിച്ചു കയറി. - പൂറു നനഞ്ഞ് കുതിര്ന്നു. - മുലകള് വീര്ത്തുവരുന്നത് പോലെ തോന്നി. നിന്നിരുന്നിടത്തെ മേശയുടെ അരികില് അവള് തുടയിടുക്ക് ചേര്ത്തമര്ത്തി വിങ്ങുന്ന പൂറിന് ശരിക്കും സുഖം കൊടുത്തു. - -"ഉം..പറ...ഞാന് മുട്ടിച്ചു തന്നതല്ലേ? - മേശമേല് വീണ്ടും പൂര്ത്തടം അമര്ത്തിക്കൊണ്ട് അവള് പറഞ്ഞു.

പറഞ്ഞാല് നീ എനിക്ക് പാന്റ് റീസ് കാണിച്ചു തരുമോ???? ട് ഒന്ന് പോകുന്നുണ്ടാ! അതൊന്നും ഞാന് കാണിച്ചു തരില്ല!" :-"പോടീ മൈരേ!" - അയാള് കുലച്ചുപൊങ്ങിയ കുണ്ണയില് പിടിച്ചു ഞെക്കിക്കൊണ്ട് കമ്പികുട്ടൻ.നെറ്റ്

- കമ്പികുട്ടൻ.നെറ്റ് അവളുടെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി.

“നിനക്ക് നല്ല അസ്സല് കടി ഉണ്ടെന്നു നിന്റെ ആ മുഴുത്ത മൊലേം ചൂട് കേറി കറങ്ങി നിക്കുന്ന കണ്ണും കണ്ടാല് ഏതവനും അറിയാം. എന്നിട്ടവളുടെ ഒരാക്റ്റിംഗ് - ജയന്തി മുലകള് ശരിക്ക് ഇളകത്തക്ക വിധത്തില് കുലുങ്ങി ചിരിച്ചു. - " അവള് ശരിക്കും സുഖിപ്പിച്ചോ?" - ജയന്തി ചോദിച്ചു. - ശ് കുഴപ്പമില്ല. സ്റ്റാമിന കൊറവാ. പെട്ടെന്ന് മടുത്തുപോകും. കുണ്ണ പൂറ്റിലേക്ക് വെച്ച് എനിക്ക് കുറെ നെരേം അടിക്കണം. കൊറഞ്ഞത് ഒരു ഒരു മണിക്കൂര് എങ്കിലും എങ്കിലേ ഒരു " ഇത് കിട്ടുവോള്ളൂ. പതിനഞ്ചു മിനിറ്റ് കഴിഞ്ഞപ്പം ദേവൂട്ടി - മടുത്തുപോയി. 35 - ജോസ് ബര്മുഡ വലിച്ചു താഴ്ത്തി കുണ്ണ പുറത്തെടുത്തു. ജയന്തിയെ നോക്കി അടിക്കാന് തുടങ്ങി. - ജയന്തിയുടെ പൂറില് വെള്ളപ്പൊക്കമുണ്ടായി. സ്വയം അറിയാതെ അവള് കവകള്

കൂട്ടിത്തിരുമ്മുകയും മേശയുടെ മൂലയില് പൂര്ത്തടം അമര്ത്തി ഉരുമ്മുകയും ചെയ്തു അവള്. അധരം കടിച്ചമർത്തി അവള് അവന്റെ കുണ്ണയിലേക്ക് നോക്കി. - W് ഒരു മണിക്കൂറോ - ജയന്തി ചോദിച്ചു.
ജോസ് ചേട്ടാ ചുമ്മാ തമാൾ പറയല്ലേ! ചുമ്മാ തുണ്ട് പടമൊക്കെ കണ്ടിട്ട് അതിന്റെ ആവേശത്തില് ഓരോന്ന് പറയുന്നു" - കണ്ണുകള് അയാളുടെ കുണ്ണയില് നിന്ന് മാറ്റാതെ അവള് പറഞ്ഞു. - "നീ പോടീ പൂറീ.. ചുമ്മാ പറയാന് എനിക്കെന്നാ (പ്രായം പതിനാറു ആണോ?"
ജോസ് ചൊടിച്ചു. - അയാളുടെ തെറി വാക്ക് പുറിലേക്ക് കുത്തിക്കൊള്ളുന്നത് പോലെ അവള്ക്ക് തോന്നി. ഗൌണ് പൊക്കി പാന്റീസ് വലിച്ചു താഴ്ത്തി കൈവിരലുകള് പുറിലേക്ക് കുത്തിയിറക്കാന് അവള് കൊതിച്ചു. "നീയൊന്ന് മനസ്സ് വെച്ചാ ഞാന് തെളിയിച്ചു തരാം," ജോസ് പറഞ്ഞു. - അപ്പോഴേക്കും ശ്രീകുമാര് അകത്ത് നിന്നും ഇറങ്ങി വന്നു. - പെട്ടെന്ന് ജയന്തി അത് ആംഗ്യത്തിലൂടെ ജോസിനെ അറിയിച്ചു. - ജോസ് പെട്ടെന്ന് കുണ്ണ ബർമുഡയുടെ ഉള്ളിലേക്കിട്ടു. കൈകൊണ്ട് അമർത്തി താഴ്സത്തി വെച്ചു. - " ആ ജോസ് വന്നാരുന്നോ?" - ശ്രീകുമാര് ചോദിച്ചു. - 42 വന്നോന്നോ? 13 -- ജോസ് എഴുന്നേറ്റു. ജയന്തി ഭയപ്പെട്ടയാളുടെ അറയിലേക്ക് നോക്കി. "വന്നിട്ട് എന്തോരം നേർവായി. നീ വല്ല്യ ഗവേഷണം അല്ലാരുന്നോ. കാത്തിരിക്കാമെന്ന് വെച്ചു, -- "ഓ..പാവം! ന - ശ്രീകുമാർ ചിരിച്ചു. - "നിന്ന് ചിരിക്കാതെ ചീട്ട് എടുത്തോണ്ട് വാടാ - "ഓക്കേ.ഓക്കേ. ഇതുപോലെ ഒരു കളിഭ്രാന്തന്" | ശ്രീകുമാര് അകത്തേക്ക് കയറി. - -"എടീ ജയന്തീ പ്ലീസ്, - ശ്രീകുമാര് അകത്തേക്ക് കയറിയാതെ ടോസ് ജയന്തിയുടെ അടുത്തു വന്നു കാതില് അടക്കം പറഞ്ഞു. - "എടീ എടീ ഇന്ന് പോകുന്നേന് മുമ്പ് പ്ലീസ് നീയാ നൈറ്റി പൊക്കി ഒന്നാം പാന്റ് റീസ് കാണിച്ചു തരണം.. പ്ലീസ് - ജയന്തി ചിരിച്ചു കൊണ്ട് മുഷ്ടിചുരുട്ടി അയാളെ ഇടിക്കാന് ഓങ്ങി. ട് മിണ്ടരുത്! പാന്റ് റീസ്!" പെട്ടെന്ന് ജോസ് അകത്തേക്ക് നോക്കി ശ്രീകുമാര് കമ്പികുട്ടൻ.നെറ്റ് കമ്പികുട്ടൻ.നെറ്റ് വരുന്നില്ല എന്നുറപ്പ് വരുത്തി, ഗൌണിന് മേല് തുറിച്ച് ഉന്തി നില്ക്കുന്ന തുറിച്ച മുലയില് അമര്ത്തി ഞെക്കി. - അപ്പോള് ശ്രീകുമാർ ഇറങ്ങി വന്നു. - അവർ മൂവരും മേശക്കരികില് ഇരുന്നു. ശ്രീകുമാറും ജോസും ഒരേ വശത്ത് ആയിരുന്നു ഇരുന്നത്. മേശയുടെ ഒരു കോണില് ജോസിനടുത്ത് ജയന്തി ഇരുന്നു.
ജോസ് ജയന്തിയെ പാളി നോക്കി. - എന്താണ് ജയന്തിയുടെ മുഖഭാവം? - ദേഷ്യമുണ്ടോ ? ജയന്തിയുടെ മുഖം വികാരരഹിതമാണ്. - അബദ്ധമായോ?

ജോസിന് വിഷമമമായി. എപ്പോഴും കമ്പി വര്ത്തമാനം ഒക്കെ പറയാന് കമ്പനി തരുന്നവളായിരുന്നു. ഇന്നാദ്യമായാണ് മുലക്ക് കയറി പിടിക്കുന്നത്. വേണ്ടിയിരുന്നില്ല. അയാള് പെട്ടെന്ന് നോട്ടം മാറ്റി . ശ്രീകുമാര് ചീട്ടുകള് ഷഫിള് ചെയ്ത് മേശമേല് വെച്ചു. ജയന്തിയുടെ ഊഴമാണ് ഡിവൈഡ് ചെയ്യുക എന്നത്. 'ഏതാ ജോക്കര്??:33 - ജോസ് ചോദിച്ചു. - "ഇവിടെ ഇനി വേറെ ഒരു ലോക്കറിന്റെ ആവശ്യമുണ്ടോ????? - പരുഷമായ സ്വരത്തില് ജയന്തി ചോദിച്ചു.

"നിന്നെയാടാ ഉദ്ദേശിച്ചേ????? | ശ്രീകുമാര് ചിരിച്ചു കൊണ്ട് ജോസിനെ നോക്കി. എന്റെ ഈശോയെ! ജോസ് പറഞ്ഞു. " എന്റെ ലൈഫില് ആദ്യവായിട്ടാ മുന്നൂറ്ററുപത് ഡിഗ്രി ദേഷ്യത്തില് ഒരാള് ലോക്ക് പറയുന്നത് കേള്ക്കുന്നത് ?? എന്നിട്ടും ജയന്തിയുടെ ഭാവം മാറിയില്ല.

"ഓ..ഞാന് സ്കൂട്ട് ചെയ്തു. ഒറ്റ ടോക്കര് ഇല്ല. ഫസ്റ്റ് ഇല്ല. കോസിക്യൂട്ടീവ് ആയിട്ട് ഒരു ചീട്ടുപോലും ഇല്ല, - അവള് എഴുന്നേറ്റു.

'നിങ്ങള് കളിക്ക് - അവള് ആരോടെന്നില്ലാതെ പറഞ്ഞു. - "ഞാന് കുടിക്കാന് വല്ലതും കൊണ്ടരാം

"എന്നതാ ജോസേ.. ഒരു മൂഡോഫ്?? ഇടയ്ക്ക് ശ്രീകുമാര് ചോദിച്ചു. - "എന്നാ മൂഡോഫ്? ഒന്നു പോടാ! നീ ചീട്ടിട്, - "അതാ ചോദിച്ചേ?" - ശ്രീകുമാര് ചിരിച്ചു.

"ഞാന് ചീട്ട് ഇട്ടിട്ടു അഞ്ചു മിനിട്ടായി. ആ കെടക്കുന്ന ക്ലബ് ടെന്. നീയെത് ലോകത്താ??? - ജോസ് അബദ്ധം പറ്റിയത് പോലെ ഇളിഭ്യച്ചിരി ചിരിച്ചു. - പെട്ടെന്ന് അയാള് വാതില്ലേക്ക് നോക്കി. ചോർ ആദ്യം മര്ച്ചുപോകുന്നത് പോലെ ജോസിന് തോന്നി. അകത്ത്, വാതില്ക്കല്, ഗൌണ് അരവരെ ഉയർത്തിപ്പിടിച്ച് ജയന്തി നില്ക്കുന്നു! അവളുടെ തടിച്ച തുടകള്. ഒരു പച്ച നിറമുള്ള ഒരു പാന്റി പൂർത്തടത്തില് ഒട്ടിപ്പിടിച്ച് കിടക്കുന്നു! പാന്റിയുടെ മുൻഭാഗം നനഞ്ഞ് കുതിര്ന്നു കിടക്കുന്നു.

"ഇഷ്ടായോ?: - അവളുടെ ചുണ്ടാനക്കത്തില് നിന്ന് അയാള് ചോദ്യം തിരിച്ചറിഞ്ഞു. അയാള് ശീ കാണാതെ തലകുലുക്കി. എന്നിട്ട് പാന്റി ഊരാന് കണ്ണുകള് കാണിച്ചു. അവള് അപ്പോള് ജോസിന്റെ നേരെ മുഷ്ടിചുരുട്ടി ഇടിക്കാനോങ്ങി. - ജോസിന് കളിയിലെ ഉത്സാഹം ഇരട്ടിച്ചു. - അല്പം കഴിഞ്ഞ് ജയന്തി തണുത്ത വെള്ളവുമായി വന്നു.

് കുടിക്ക് 2 - ജോസിന് ബോട്ടില് നല്കിക്കൊണ്ട് ജയന്തി പറഞ്ഞു. - "ചൂടായി കമ്പികുട്ടൻ.നെറ്റ്

കമ്പികുട്ടൻ.നെറ്റ് ഇരിക്കുവല്ലേ അവളുടെ കയ്യില് നിന്ന് ബോട്ടില് വാങ്ങുമ്പോള് അയാള് മനപ്പൂരം അവളുടെ മൃദുവായ വിരലുകളില് അമര്ത്തി രണ്ടാം റൌണ്ട് കെ തുടങ്ങി "ഇത്തവണ കൊള്ളാം, ജയന്തി പറഞ്ഞു. ഇപ്രാവശ്യം എന്റെ കൈ വെറും പന്നക്കെ ആയിപ്പോയല്ലോ, ജോസ് വിലപിച്ചു. "എന്നാലും ഞാന് സ്കൂട്ട് ചെയ്യില്ല,
ട്ട് ചെയ്യരുത് അയാളുടെ കണ്ണുകളില് നോക്കി അവള് പറഞ്ഞു. അയാള് ഇല്ല എന്ന അർത്ഥത്തില് കണ്ണുകള് അടച്ചു കാണിച്ചു. കളിക്കിടയില് യാന്തി താനിരിക്കുന്ന ഇടത്തേക്ക് നോക്കു എന്ന അര്ത്ഥത്തില് ജോസിന്റെ നേരെ കണ്ണുകള് കാണിച്ചു. ജോസ് മേശയുടെ അപ്പുറത്തെ സൈഡില് ജയന്തി ഇരിക്കുന്നിടതെക്ക് പാളി നോക്കി. കുണ്ണ ഏത് നിമിഷവും പൊട്ടി നിലത്ത് വീഴും എന്ന് അയാള്ക്ക് തോന്നി. ജയന്തി മുമ്പില് നിന്നും നൈറ്റി മാറ്റി തുടകള് അകത്തിയിരിക്കുന്നു. പാന്റി ഇല്ല. വിടർന്ന് പൊളിഞ്ഞ പൂറില് എന്തോ തള്ളി വെച്ചിരിക്കുന്നു! "അതെന്താ ജയന്തി ആ ഷെല്പില് ഇരിക്കുന്നെ? അകത്തേക്ക് നോക്കി ജോസ് ചോദിച്ചു. -- cc:"അത് വഴുതിനങ്ങയാ ജോസ് ചേട്ടാ, അവള് ചീട്ടില് ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു.
കറിവെക്കാന് ദേവു എടുത്തതാ. ഒരെണ്ണം ബാക്കി വന്നു. അത് അവള് ആ ഷെല്പില് അതിന്റെ വിടവില് വെച്ചു. പെട്ടെന്ന് മേശപ്പുറത്ത് ഇരുന്ന ശ്രീകുമാറിന്റെ മൊബൈല് ഫോണ് റിംഗ് ചെയ്തു. കാള് അറ്റൻഡ് ചെയ്ത് കഴിഞ്ഞ് ശ്രീകുമാറിന്റെ മുഖം അവര്ക്ക് വിവേചിക്കാനാവാത്ത രീതിയിലേക്ക് മാറി. -- --"എന്താ ശ്രീയേട്ടാ?" ജയന്തി ചോദിച്ചു.
ഒന്ന് ചെയര്മാന്റെ ബംഗ്ലാവ് വരെ പോകണം. ജയേ, " അയാള് എഴുന്നേറ്റു. ജയന്തി കാലുകള് താഴ്ത്തി വെച്ച് നിവര്ന്നിരുന്നു. "ഇപ്പഴോ?: ഉള്ളില് തിളച്ചുകയറിയ സന്തോഷം മറച്ചുവെക്കാന് പണിപ്പെട്ട് ജോസ് ചോദിച്ചു. അയാള് മേശക്കടിയിലൂടെ ജയന്തിയുടെ പാദത്തില് കാലുകൊണ്ട് അമര്ത്തി. അവളും അയാളുടെ പാദത്തോട് കാല്പ്പാദം കൊണ്ടമര്ത്തി. - ഉം... രാ - ശ്രീകുമാര് പറഞ്ഞു.
ഒരു ആലിയന് ടീം വരുന്നുണ്ട്. നെഗോഷ്യേറ്റ് ടാസ്ക് എനിക്കാണ് എന്റെ ജോസേ... അയാള് അകത്തേക്ക് നടന്നു. അല്പ സമയം കഴിഞ്ഞ് സ്യൂട്ട് അണിഞ്ഞ് അയാള് പുറത്തേക്ക് വന്നു. "നിങ്ങള് ഒന്ന് രണ്ടു റൌണ്ട് കഴിഞ്ഞ് പോയാ മതീടാ... ഞാന് എന്തായാലും ഇന്നിനി വരാന് ചാന്റ് ഇല്ല.'അയാള് പുറത്തേക്ക് നടന്നപ്പോള് ജയന്തി അയാളെ ഗ്യാരേയ്ക്ക് വരെ അനുയാത്ര ചെയ്തു. --"ശീയേട്ടാ... - അയാള് ഡോര് തുറന്നപ്പോള് അവള് വിളിച്ചു. ശ്രീകുമാര് അവളെ നോക്കി. ഈസ് എവെരിതിങ്ങ് ആള് റൈറ്റ് പുറത്ത്

കാറ്റില് ഗാര്ഡനിലെ ചുവന്ന പനിനീർപ്പൂവുകള് ഉലഞ്ഞു. നിലാവ് നിറഞ്ഞ ചുറ്റുപാടുകളുടെ അലൌകികതയിലേക്ക് അയാള് നോക്കി. - യു ആര് കമ്പികുട്ടൻ.നെറ്റ് കമ്പികുട്ടൻ.നെറ്റ് നോട്ട് ലുക്കിംഗ് ഗുഡ് 7 ജയന്തി പിന്നെയും പറഞ്ഞു.
- അയാള് അവളെ നോക്കി ചിരിച്ചു. - തൊന് ലുക്കിംഗ് ഗുഡ് അല്ലന്നാ? ആര് പറഞ്ഞു? ഇങ്ങോട്ട് നോക്കിപ്പം നീ. ഈ സൈഡിന്ന് നോക്കുമ്പം ഞാന് വിക്യുവിനെപ്പോലെയില്ലേ... ഇനി ഇങ്ങോട്ട് നോക്ക് .. ഈ വശതുന്നു നോക്കുമ്പോള് ഞാന് എന് പിയെപ്പോലെയില്ലേ?" - എന് പിയൊ? അതാരാ?
- 'നിവിന് പൊളിറ് " ഒന്ന് പോ ശ്രീയേട്ടാ. ഒരു തമാശ! വേഗന്ന് ഇങ്ങോട്ട് വന്നേക്കണം," അയാള് അവളുടെ നേരെ നോക്കി പുഞ്ചിരിച്ചതല്ലാതെ മറുപടി പറഞ്ഞില്ല. ഡോഗ് തുറന്ന് ഡവിംഗ് സീറ്റിലിരുന്നു അവളെ ഒന്നുകൂടി നോക്കിയതിന് ശേഷം ശ്രീകുമാര് നിലാവിലൂടെ ഇരുട്ടിലേക്ക് മറഞ്ഞു. ജയന്തി ജോസിന്റെയടുത്തേക്ക് ചെന്നു. അവള് അങ്ങോട്ട് വന്നയുടനെ ടോസ് അവളെ വരിഞ്ഞുമുറുക്കി. "എന്റെ പൊന്നു മയന്തീ-മ അവളുടെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി അയാള് പറഞ്ഞു. - എന്റെ എത്ര നാളായുള്ള ആഗ്രഹവാണ് ഇന്ന് നടക്കാന് പോകുന്നെ!' -ഗവേണ്ട ജോസ് ചേട്ടാ! നാം അയാളുടെ പിടിയില് നിന്ന് മാറാന് ശ്രമിച്ചുകൊണ്ട് ജയന്തി പറഞ്ഞു.
ഉ! എന്ത് പറ്റി? നീ ശരിക്ക് കഴച്ച് ഇരിക്കുവാരുന്നല്ലോ?" അവളുടെ അരക്കെട്ടിലെക്ക് മുഴച്ചു പൊങ്ങിയ കുണ്ണ തള്ളിക്കൊടുത്തുകൊണ്ട് ജോസ് ചോദിച്ചു. - അതൊക്കെ ശരിയാണ് ജയന്തി ചിരിച്ചു. - അത്കൊണ്ട് തന്നെയാ ജോസ് ചേട്ടന് ഞാന് നൈറ്റി പൊക്കി ഷഡ്ഡി ഒക്കെ കാണിച്ചു തന്നത്. ചീട്ട് കളിച്ചോണ്ടിരുന്നപ്പം പൂറില് വഴുതിനങ്ങ വെച്ച് കാണിച്ചതും അതിന് തന്നെയാ... പക്ഷെ.. - എന്താടീ കൊണാത്തിലെ ഒരു പക്ഷെ
'ജോസേട്ടാ, ശ്രീയേട്ടന് ഈ രാത്രീല് അങ്ങനെ പോയപ്പം എനിക്കെന്തോ... ---
"എടീ അവന് ഒഫീഷ്യല് കാര്യത്തിനു പോയതല്ലേ? ഇനി എന്തേലും ചുറ്റിക്കളിയുമായി പോയതാണല് അതും നല്ലതല്ലേ? അതോ നീ ചെമ്മീനിലെ കറുത്തമ്മ ആവുകയാണോ? കണവന് തീമ്പിടിക്കാന് കടലി പോകുമ്പം പ്രെമ്പാത്തി വ്യപിചരിച്ചാല് അവന് ചത്ത് പോകും എന്നൊക്കെ? ജയന്തിയുടെ നൈറ്റി പിടിച്ചു പൊക്കി അവളുടെ പൂറില് ഞെക്കി അയാള് ചോദിച്ചു.
കണ്ടാ മൈര് മോളെ നീയിപ്പഴും ഈ വഴുതിനങ്ങ പൂറ്റില് തള്ളി വെച്ചോണ്ടാണോ വലിയ ശീലാവതീടെ ഡയലോഗ് പറയുന്നേ???? - അയാള്

വഴുതിനങ്ങയില് പിടിച്ച് മുമ്പോട്ടും പിമ്പോട്ടും തള്ളി. ജയന്തിയുടെ കൈ ജോസിന്റെ ബര്മുഡയുടെ മുമ്പിലെ മുഴപ്പില് അമര്ന്നു. - ആആഹ്ഹ്ഹ്ഹ്ഹാആഹ്ഹാഹ് - ജോസ് സുഖിച്ച് പറഞ്ഞു

" എന്നാ മൈര് പിടുത്തവാടീ?- ജോസ് നൈറ്റി പെട്ടെന്ന് ഊരി മാറ്റി. ജയന്തിയുടെ വീര്ത്തുരുണ്ട മുല ബലൂണുകള് അയാള് ഞെക്കിപ്പൊട്ടിക്കാന് ശ്രമിച്ചു. - എന്റെ കുണ്ണയ്ക്ക് ഇന്ന് വരെ ഇതുപോലെ സുഖിപ്പിച്ച് ആരും പിടിച്ചിട്ടില്ല. നിന്റെ കയ്യന്നാ തീക്കട്ടയാണോ? കഴപ്പ് ശരിക്ക് മുത്ത് പൊള്ളികെടക്കുവാണല്ലോ.... അയാളുടെ കമ്പികുട്ടൻ.നെറ്റ് - കമ്പികുട്ടൻ.നെറ്റ് കൈവിരലുകള് അവളുടെ കവകള്ക്കിടയിലേക്ക് പോയി. അയാളുടെ കൈ മുഴുവനും കയറാനെന്നോണം അവള് കവകള് വിടര്ത്തിപ്പൊളിച്ചു നിന്നു. - "എന്നാ ചുടാടീ നിന്റെ പൂറ്റിലെ വെള്ളത്തിന്റെ - ജയന്തിയുടെ പൂറില് വിരലുകള്കൊണ്ടിളക്കി ജോസ് പറഞ്ഞു. - കുത്തിച്ചി മോള് ! ഇത്രം കഴപ്പും കൊണം ഒക്കെ ഒണ്ടായിട്ട് അവടമ്മേടെ ഒരു ശീലാവതി ചമയല്?? - ശബ്ദം കേള്പ്പിച്ച് ജോസ് പുറില് വിരലിട്ട് ശരിക്ക് ഇളക്കി. -- കഴപ്പ് ഒണ്ടെന്ന് വെച്ച് ഞങ്ങള് പെണ്ണുങ്ങള്ക്ക് നിങ്ങളെപ്പോലെ ബിഹേവ് ചെയ്യാന് പറ്റുവോ? കിഴക്കുവാ വന്ന് ഒന്നുക്കിത്താ പ്ലീസ് എന്ന് കൊഞ്ചാന് പറ്റുമോ? ഇത് നല്ല കുത്ത് അയാളുടെ ബര്മുഡ വലിച്ച് പൊട്ടിക്കവേ അവള് പറഞ്ഞു. ് എന്നോട് പറയുന്നതിന് എന്നതാ മൈരേ നെനക്ക് പ്രശ്നം? വിടര്ത്തിയകത്തി വെച്ച പൂറിലേക്ക് കുണ്ണ അടിച്ച് കയറ്റിക്കൊണ്ട് ജോസ് ചോദിച്ചു. 'നിന്നെ ആരേലും ഇങ്ങനെ നിര്ത്തി ഊക്കിയിട്ടുണ്ടാ മൈരേ?" ആരേലും എന്ന് ചോദിച്ചാ ശ്രീയേട്ടനല്ലാതെ എന്നെ വേറെ ആരും... -- അയാളുടെ അടിക്ക് അതെ വേഗതയില് അരക്കെട്ട് തള്ളികൊടുത്ത് ജയന്തി പറഞ്ഞു.

കൊണയ്ക്കല് മൈരേ നീ - അവളുടെ മുലകള് മാറി മാറി കടിച്ചു വേദനിപ്പിച്ച് അയാള് പറഞ്ഞു. - "ഇതം കടിയൊള്ള നിന്നെ ഒരു അമ്പത് പേരെങ്കിലും ഊക്കിക്കാണും! എന്നിട്ടാണ --"പോടാ മൈരേ, ആവേശത്തോടെ അരക്കെട്ട് തള്ളിക്കൊണ്ട് അവള് പറഞ്ഞു. :- അതിന് ഞാനെന്നാ വെടിയാണോ???

കെട്ടിയോന് മാറാന് നോക്കി നിന്നിട്ട് വേറെ ഒരുത്തന് ഊക്കാന് നിന്ന് കൊടുക്കുന്ന നിന്നെപ്പിന്നെ വെടിയെന്നല്ലേ വിളിക്കണ്ടേ?" - കുണ്ണ പൂറില് നിന്ന് ഊരാതെ ടോസ് അവളെ എടുത്തുയര്ത്തി കൈകള് അവളുടെ തുടകള്ക്കടിയിലൂടെയിട്ട് പുറത്ത് താങ്ങിയെടുത്ത് അവളെ അന്തരീക്ഷത്തില് ചരിച്ച് നിക്കി.

വൌ - സുഖത്താല് പുളഞ്ഞ് കുറുകി ജയന്തി പറഞ്ഞു. - ഇങ്ങനെ... എന്റെ ജോസേട്ടാ... ഇങ്ങനേം ഊക്കാന് പറ്റും അല്ലെ.. വൌ! വൌ - അവള് ശക്തിയായി അരക്കെട്ട് അയാളുടെ കുണ്ണയുടെ നേരെ ആഞ്ഞിളക്കി. - """"സമ്മതിച്ചു ജോസേട്ടാ..
എന്തൊരു -
എന്തൊരു കരുത്താണ്...? - അവളെ എടുത്തുയർത്തി വര്ധിച്ച വീര്യത്തോടെ, ജോസ് നിര്ത്താതെ ആഞ്ഞടിച്ചു. നിമിഷങ്ങള് കഴിയുംതോറും ജയന്തിയുടെ മുഖഭാവം മാറി കണ്ണുകള് അടയാന് തുടങ്ങി സീല്ക്കാരവും കുറുകലും കുടി - "എനിക്ക് വരുവാ... അ - അവള് മുരണ്ടു. - --വരട്ടെടി ആഞ്ഞാഞ്ഞടിച്ചുകൊണ്ട് ജോസ് ചീറി. - 'നെനക്ക് വരുത്തിത്തരാനല്ലേ ഞാനീപെടാപ്പാടൊക്കെ പെടുന്നത്. നെനക്ക് പൂറ്റീന്നു ശരിക്ക് പെടുക്കാന്... 3999 - അത് പറഞ്ഞ് ജോസ് ആഞ്ഞ് തള്ളി അയാളില് നിന്ന് ലാവാപ്രവാഹം പോലെ ചൂട് തുള്ളികള് അവളുടെ ഗര്ഭപാത്രത്തിന് മേല് ഫോടനമായി പെയ്തിറങ്ങി. - ആ നിമിഷം ജയന്തിയിലും വെടിപൊട്ടി. - അവള് അയാളെ ഇറുകെപ്പിടിച്ചു. - ഇരുവരുടെയും കമ്പികുട്ടൻ.നെറ്റ് കമ്പികുട്ടൻ.നെറ്റ് ദേഹം കിതപ്പിലും വിയര്പ്പിലും ചൂടിലും പുതഞ്ഞു. :- "ജോസ് ചേട്ടാ... ജയന്തിയുടെ വിറയല് പിടിച്ച സ്വരം ജോസ് കേട്ടു. വീണ്ടും അവളുടെ അധരം വിറയ്ക്കാന് തുടങ്ങുന്നതിനു മുമ്പ് ടോസ് അവളുടെ ചുണ്ടുകള് കടിച്ചു വലിചീമ്പി
- സീന് മാറുകയാണ്.
ജനാലയിലൂടെ നിലാവെളിച്ചം അകത്തേക്ക് കടന്നപ്പോള് ഷഹാന കണ്ണുകള് തുറന്നു. - താഴെനിന്ന് ലളിതസഹസനാമങ്ങള് കേള്ക്കുന്നുണ്ട്. ആദിത്യന് ഇപ്പോള് എഴുന്നേറ്റ് കസരത്ത് തുടങ്ങിക്കാണും. വന്ദന നൃപരിശീലനവും. അവള് ഒനാല് പതിയെ തുറന്ന് പൂന്തോട്ടത്തിന് മുമ്പിലേക്ക് നോക്കി ഓര്ത്തത് പോലെ ആദിത്യന് ചുവന്ന
ഷോട്ട്ബും പച്ച ടീ ഷര്ട്ടും അണിഞ്ഞ് വ്യായാമം തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ചെറുക്കന്റെ കുഞ്ഞുകളി ഈയിടെയായി അല്പം കൂടുന്നില്ലേ എന്ന് സംശയം. തുടയിലെയും നെഞ്ചിലേയും മസിലുകള് തന്നെ കാണിക്കാന് ശ്രമിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നൊരു തോന്നല് അല്ലെങ്കില് ഈ ജനാലയുടെ നോക്കിയാല് കാണാവുന്നിടത്ത് തന്നെ വന്ന് വ്യായാമം ചെയ്യാന് മറ്റൊരു കാരണമില്ല. പ്രഭാതനിലാവില് മുറ്റത്തിന്റെ അതിരില് നില്ക്കുന്ന മാവുകളുടെ പാശ്ചാത്തലത്തില്, മേഘങ്ങളും നക്ഷത്രങ്ങളും ചൂടിയ ആകാശത്തിനുതന്നെ ഈ അഞ്ചുമണി നേരം ഇങ്ങനെ മെനക്കെട്ട് വ്യായാമം

ചെയ്യാന് ഈ ചെറുക്കന് എന്താ വല്ല ഒളിമ്പിക്സിനും പോകാന് തയ്യാറെടുക്കുന്നുണ്ടോ?, മാത്രമല്ല വന്ദന പറഞ്ഞത് താന് വാടകക്കാരിയായി വന്നതിനു ശേഷമാണ് ചെറുക്കന് വ്യായാമത്തിലൊക്കെ ഇത ശ്രദ്ധയെന്നാണ്. --"മാഡം ഐ പി എസ് കാരിയായത് ബോഡിയൊക്കെ നന്നായി മെയിന്റ് റൈന് ചെയ്തിട്ടാണ് എന്നാ അവന് പറയുന്നെ. അവനും അത് പോലെ ആകണന്നും, - കഴിഞ്ഞാഴ്ച്ചയാണ് വന്ദന പറഞ്ഞത്. അത് പറഞ്ഞ് അവള് ടീ ഷര്ട്ടിലും നൈറ്റ് പാന്റിലും നിറഞ്ഞുകിടന്ന തന്റെ ശരീരത്തിലേക്ക് നോക്കി. 'മുപ്പത്തിയഞ്ച് വയസ്സെന്നൊക്കെ ആരും പറയില്ല മാഡം," - വന്ദന തുടര്ന്നു. --"മാഡം യൂണിഫോമില് ആണെന്ന് അറിയാത്തത് കൊണ്ടാ. പിന്നെ എസ് പീടെ പവര്. അത് എന്താന്ന് എല്ലാര്ക്കും അറിയാം. അതാ. അല്ലേല് ഫിലിം സ്റ്റാറിനെ നോക്കുന്നപോലെ ആളുകള് പ്രത്യേകിച്ച് ചെക്കന്മാര് നോക്കി നിന്നേനെ. വന്ദന അവിരാമം തുടരുകയാണ്. ഇവിടെ വീട്ടില് എന്നെ ഒരംഗത്തോട് ഇടപെടുന്നപോലെ മാഡം പല പാശം പറഞ്ഞത് കൊണ്ടാ എനിക്ക് മാഡത്തിനോട് ഇങ്ങനെ വര്ത്താനം പറയാനൊള്ള ധൈര്യം ഒക്കെ കിട്ടുന്നു. അല്ലേല് ഇത് അടുത്ത് നിക്കാന് പോലും എനിക്ക് പെടിയായേനെ... : ഷഹാനയുടെ പുഞ്ചിരിക്ക് നേരെ നോക്കി വന്ദന തുടര്ന്നു. 'മാഡത്തിന്റെ ജോബിന്റെ റിയല് പിക്ചര് അറിഞ്ഞു ശരിക്കും പറഞ്ഞാല് അന്നെനിക്ക് തലകറങ്ങി കേട്ടോ, വന്ദന തുടര്ന്നു. "ഈ ജില്ലാ മൊത്തം ലോ ആന്ഡ് മാര്ഡര് ഭരണം. നാല് സബ്ഡിവിഷന് എന്ന് വെച്ചാല് നാല് ഡി എസ് പി മാര് ..പിന്നെ പതിമൂന്ന് സ്കൂളുകള്, മുപ്പത്തിഎട്ടു പോലീസ് സ്റ്റേഷനുകള് ..എന്ന് കമ്പികുട്ടൻ.നെറ്റ് - കമ്പികുട്ടൻ.നെറ്റ് വെച്ചാല് മാഡത്തിന് കീഴില് നാല് ഡി വൈ എസ് പി. പതിമൂന്ന് സരിള് ഇന്സ്പെക്ടറ്. മുപ്പത്തിയെട്ട് സബ് ഇൻസ്പെക്ടർമാര്... പിന്നെ എത്രയോ യുണിഫോംഡ് കോണ്സ്റ്റബിള്സ്.... മാതാ? സ്പെഷ്യല് ബ്രാഞ്ച്, ഡി സി ആര് ബി, നാർക്കോട്ടിക് സെല്. കം ഡിറ്റാച്ച്മെന്റ്, വിമന് സെല്... ഇതെല്ലാം മാഡത്തിന്റെ കീഴില്.ഞാനാണേല് ആദ്യ ദിവസം തന്നെ ബോധം കെടും..നിസ്സാര ഒരു ഡാഫ്റ്റിന്റെ കാര്യത്തി കോമ്പ്ളിക്കേഷന് എങ്ങാനും വന്നാല് നെയ്വസ് ആകുന്നയാളാ

- ഞാന്. 33

ബാങ്ക് ഓഫ് ഇന്ത്യയില് ഒഫീസറാണ് വന്ദന. പാബേഷറി പീരിയഡ് കഴിഞ്ഞ തേയുള്ളൂ. എങ്കിലും സംസാരത്തില് എപ്പോഴും ഒരു കുട്ടിത്തമുണ്ട്. - ഷഹാന താഴേക്ക് നോക്കി ആദ്യത്യന് ഇപ്പോള് അബ്ഡോമിനല് എക്സ്സ സ്

ചെയ്യുകയാണ്. മലർന്നു കിടക്കുമ്പോള് അവന്റെ ഹോട്ട്സിന്റെ മുൻഭാഗം മുഴച്ച് തള്ളിനില്ക്കുന്നുണ്ടോ? - ഷഹാന അങ്ങോട്ടു പാളിനോക്കി. നല്ല ഭംഗിയുള്ള പയ്യനാണ് ആദിത്യന് എന്ന് ഷഹാനയ്ക്ക് നേരത്തെ തന്നെ തോന്നിയിട്ടുണ്ട്. വിടര് തിളങ്ങുന്ന ഭംഗിയുള്ള കണ്ണുകള്. കട്ടിയുള്ള പുരികങ്ങള്. നീണ്ട മൂക്ക്. ചുവന്ന ചുണ്ടുകള്. കുരുത്ത് തുടങ്ങിയ ഭംഗിയുള്ള മീശ. സാമാന്യം നല്ല ഉയരം. . മികച്ച ഒരു അത്ലറ്റിനെ ഓര്മ്മിപ്പിക്കുന്ന കരുത്തുറ്റ ശരീരം. - ഷഹാന പതിയെ എഴുന്നേറ്റു. വെളിയില് വാഷ്ബേസില് ടാപ്പ് തുറന്ന് മുഖത്ത് തണുത്ത വെള്ളം കൊണ്ട് കഴുകി ദേഹത്ത് തണുപ്പ് നിറഞ്ഞപ്പോള് മുലക്കണ്ണുകള് കല്ലിച്ചത് അവള് അറിഞ്ഞു. പിന്നെ അയയില് കിടന്ന ടവ്വ് എടുത്ത് മുഖത്തെ വെള്ളമൊപ്പി. - തിരികെ മുറിയില് കയറി നിശാവസ്ത്രങ്ങള് മാറ്റി. കണ്ണാടിയില് ദൃശ്യമായ ബായും പാന്റ് റിയും മാതാ മറച്ച തന്റെ ശരീരവടിവില് ഒരു നിമിഷം കണ്ണുകള് തറഞ്ഞു. പിന്നെ ട്രാക്ക്സട്ട് അണിഞ്ഞു. പതിയെ പുറത്തേക്ക് നടക്കുന്നതിനു മുമ്പ് മേശപ്പുറത്ത് വെച്ചിരുന്ന മൊബൈല് ഫോണെടുത്തു. ഇയർഫോണ് ചെവിയില് തിരുകി പതിയെ പുറത്തേക്ക് നടന്നു. പൂന്തോട്ടത്തിന് മുമ്പിലൂടെ പോയാല് ആദിത്യനെ കാണേണ്ടിവരും. അത് വേണ്ട. അവള് പിമ്പിലെ തൊഴുത്തിന്റെ വശത്തുകൂടി പോകാന് തുടങ്ങി. - അവിടെ നിന്ന് ടെമ്പിള് റോഡിലേക്ക് നേരിട്ട് കടക്കാം.

തൊഴുത്തിന്റെ മുൻഭാഗം നിറയെ വളർന്ന് നില്ക്കുന്ന വാഴകളാണ്. അതിനപ്പുറം വളര്ന്ന് നിറഞ്ഞ ബാഗെമ്പില്ലകളും. പിന്നെ അതിനോട് ചേർന്ന് മതിലുമാണ്. ഈ നഗരത്തില്, താന് വാടകയ്ക്ക് താമസിക്കുന്ന രവീന്ദ്രന് മാഷിന്റെയും അന - ടീച്ചറുടെയും ഈ വീട് മാത്രമാണ് ഒരു ഗ്രാമത്തിന്റെ ഓർമ്മ തരുന്നത്. - തൊഴുത്തിന്റെ കിഴക്ക് വശത്തെത്തിയപ്പോള് ഷഹാന പെട്ടെന്ന് നിന്നു. - "പെടയ്ക്കാതെ ഒന്ന് നിക്ക് പെണ്ണ - ആരുടെ ശബ്ദമാണ്? വീട്ടിലെ പണിക്കാരന്, ശുപ്പാണ്ടി എന്ന് വിളിക്കുന്ന ലോറന്റിന്റെ ശബ്ദമല്ലേ ? ഷഹാന ശബ്ദം കേട്ട ഭാഗത്തേക്ക് പതിയെ നടന്നുകൊണ്ട് ആലോചിച്ചു. അതെ ആള് അയാള് തന്നെ. ഈ അഞ്ചിൽ വെളുപ്പിന് ഇയാള് ആരോടാണ് സംസാരിക്കുന്നത്? പെട്ടെന്ന് ഷഹാന നിന്നു. - ലോറന്സിന്റെ കമ്പികുട്ടൻ.നെറ്റ് കമ്പികുട്ടൻ.നെറ്റ് കരുത്തുറ്റ കറുത്ത ദേഹം ഒരു ചുവന്ന തോർത്തു മുണ്ടില് മാത്രം മറഞ്ഞ് നിവര്ണ് നില്ക്കുന്നു. അയാളുടെ മുമ്പില്, തൊഴുത്തിന്റെ മുമ്പില് വെച്ചിരുന്ന ചാക്കുകെട്ടുകളില് ചാരി മലര്ന്ന് കിടക്കുന്ന മൃദുല തടിച്ചുകൊഴുത്ത മദാലസയായ മൃ ദുലയുടെ ബ്ലൗസ് പൂര്ണ്ണമായും

അഴിഞ്ഞു കിടക്കുന്നു. തുറന്ന് കിടക്കുന്ന ബ്ലൗസിന് വെളിയിലേക്ക് ചാടിക്കിടക്കുന്ന വലിയ കുറ്റന് മുലകള്. രാവിലത്തെ തണുപ്പില് മുലക്കണ്ണുകള് രണ്ടും കൂര്ത്ത് മൂത്ത് കുപ്പിച്ചില്ലുപോലെ പൊങ്ങിനില്ക്കുന്നു. "എന്നാ മൊലയാടി മൈരേ നിന്റെ ' രണ്ടു മുലകളും ഒരേ സമയം ഞെക്കിക്കുഴച്ചുകൊണ്ട് ലോറന്സ് പറഞ്ഞു. "ഇതെന്നും പറയുന്നതല്ലേ? വേറെ എന്തേലും പുതിയത് ഒണ്ടേല് പറ ചേട്ടാ, ഷഹാന എന്ത് ചെയ്യണമെന്നറിയാതെ പകച്ചുനിന്നു. രണ്ട് പ്രായപൂര്ത്തിയായ ആളുകള് പരസ്പരം ഇഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ട് രതിയിലേര്പ്പെടുകയാണ്. അവിടെ ഒളിഞ്ഞുനോട്ടവുമായി നില്ക്കുന്നതാണ് കുറ്റകരമായ കാര്യം. അവള് പെട്ടെന്ന് പിന്തിരിയാന് ഭാവിച്ചു. - "എന്നാ നമ്മടെ പുതിയ താമസക്കാരി എസ് പി മാഡത്തിന്റെ മൊലേടെ കാര്യം പറയാടി... - ഷഹാനയ്ക്ക് പെട്ടെന്ന് ദേഷ്യം ഇരച്ചുകയറി. പക്ഷെ പെട്ടെന്ന് തന്നെ അവളിലെ പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥ മറഞ്ഞു. പകരം രക്തവും മാംസവുമുള്ള ഒരു അസ്സല് പെണ്ണായി അവള് മാറി. മുമ്പിലെ കാഴ്ച അതി മനോഹരമായിരുന്നതിനാല് നിയമം - ലംഘിക്കുന്നത് രസകരമായ കാര്യമായി മാറി

ഓ എസ് പി മാഡത്തിന്റെ മൊല ഓര്ത്തപ്പത്തന്നെ ലോറന്റ് ചേട്ടാ. കുണ്ണ ഒന്നും കൊടെ ബലം വെച്ചല്ലോ. തോര്ത്ത് വകഞ്ഞ് മാറ്റി ബലം വെച്ച് ചീര്ത്ത കുണ്ണ പൊങ്ങിവരുന്നത് കണ്ട് മൃദുല പറഞ്ഞു. "ഒന്ന് പിടിക്കെടീ.. അയാള് പറഞ്ഞു. മൃദുല കൈയെത്തിച്ച് ലോറന്റ്സിന്റെ കുണ്ണയില് പിടിച്ചു. തഴുകി. താഴേക്കും മുകളിലേക്കും അടിച്ചു. മൃദുലയുടെ കൊഴുത്തുനീണ്ട വിരലുകള്ക്കിടയില് ലോറന്റ് എന്ന ശുപ്പാണ്ടിയുടെ കുണ്ണ വീണ്ടും ചീര്ത്തു. "ലോറന്റ് ചേട്ടന് എസ് പി മാഡത്തിന്റെ മൊല ഓര്ത്തോണ്ടാരുന്നോ കുണ്ണ പിടിച്ചോണ്ടിരുന്നെ ഞാനിന്നലെ ചായേം കൊണ്ട് വന്നപ്പം മുലകള് വീണ്ടും വീണ്ടും കശക്കി തന്നെ സുഖിപ്പിക്കുന്ന, സ്വയം സുഖിക്കുന്ന ലോറന്റിനോട് അവള് ചോദിച്ചു. - "അല്ലെടീ.. അവളുടെ കൈപ്രയോഗത്തില് സുഖിച്ച് ലോറന്റ്സ് പറഞ്ഞു. "അന്നേരം നമ്മടെ അന ചേച്ചീടെ മൊലയാ ഓര്ത്ത് ആ വാക്കുകള് ഷഹാനയേ അദ്ഭുതപ്പെടുത്തി. പക്ഷെ ആ അദ്ഭുതം അധികം നീട്ടിക്കൊണ്ടുപോകാന് അവള്ക്കായില്ല. അവളുടെ മൊബൈല് ഫോണ് റിംഗ് ചെയ്തു. അറിയില്ലാത്ത നമ്പര് ആണ്. അവള് ഫോണ് കാതോട് ചേര്ത്തു. - -:ഹലോഗാദ

എസ് പി മാഡം?"ഒരു പുരുഷ ശബ്ദമാണ്. - "യെസ്, സ്പീക്കിംഗ് മോ

'മാഡം കണക്ഷന് നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കെ എസ് ഗ്രൂപ്പിന്റെ കെട്ടിടത്തില് ഒരു മര്ഡര് - ഷഹാന അടുത്ത വാക്കുകള്ക്ക് കാതോര്ത്തു. : മാഡം -"

പറയുകേള്ക്കുന്നുണ്ട്. ആരാ?"നാ : ശ്രീകുമാരവീന്ദ്രാഗ്രൂപ്പ് ഇന്ഡസ്രടീസിന്റെ വൈസ് പ്രസിടന്റ് ? - ഷഹാനഅയാളുടെ സ്വരം കേട്ടു.
ശ്രീകുമാർ രവീന്ദ്രാ ഗ്രൂപ്പ് ഇന്ഡസ്ട്രീസിന്റെ കൊലപാതകം നടക്കുന്നതിന് രണ്ടുനാൾമുമ്പ്.
അതായത് രണ്ടായിരത്തി പത്തൊൻപത് ജനുവരി പതിനേഴ്.

തിരുവനന്തപുരം ഫോർട്ട് റോഡ്, ഡി ജി പി ഓഫീസ്.
സ്കോട്ട്ലാൻഡ് യാർഡ് മേധാവി മിസ്സ് ഹെലൻ തോർപ്പ്മാനുമായി വീഡിയോ കോൺഫറൻസിങിലായിരുന്നു ഡി ജി പി ജോസഫ് മാത്തൂരാൻ.
കോമൺ വെൽത്ത് രാജ്യങ്ങളുടെ ചെയർമാൻ വിളിച്ചു ചേർത്ത, ഇന്റെർപോൾ ആസ്ഥാനത്ത് നടന്ന, മനുഷ്യക്കടത്തുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ കൂടിയാലോചിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു സമ്മേളനത്തിലായിരുന്നു അദ്ദേഹം അവരെ അവസാനമായി കണ്ടത്.

ഒരു മണിക്കൂർ നേരത്തേക്ക് ആരെയും അകത്ത് കടത്തി വിടരുതെന്ന് കർശന നിർദ്ദേശം നൽകിയ ശേഷമാണ് അദ്ദേഹം കോൺഫ്രൻസ് തുടങ്ങിയത്.

"മിസ്റ്റർ മാത്തൂരാൻ,"
സുന്ദരിയായ ഹെലൻ തോർപ്പ് തന്റെ മുമ്പിലെ മോണിറ്ററിൽ നോക്കിയതിന് ശേഷം അദ്ദേഹത്തോട് പറഞ്ഞു.

"ക്രിപ്റ്റോളജിസ്റ്റാണ് ഞാൻ....പക്ഷെ നേരമിത്രയായിട്ടും എനിക്കീ കോഡ് ബ്രേക് ചെയ്യാൻ പറ്റുന്നില്ല,"
അവർ അസ്വസ്ഥയായി കാണപ്പെട്ടു.
ലോകത്തെ ഏറ്റവും വലിയ കോഡ് ബ്രേക്കർ എന്ന ഖ്യാതിയുള്ള ഹെലൻ തോർപ്പ്മാൻ ആണ് പറയുന്നത് തന്റെ മുമ്പിലെ, അര മണിക്കൂർ മുമ്പ് കൊറിയറിൽ വന്ന സന്ദേശം, അവർക്ക് പ്രഹേളികയാണ് എന്ന്!
അപ്പോൾ?
അദ്ദേഹത്തിന്റെ നെറ്റിയിൽവിയർപ്പ് കണങ്ങൾ പൊടിഞ്ഞു.

"നിങ്ങളുടെ ക്രിപ്റ്റോളജി ഡിപ്പാർട്മെൻറ്റുമായി ചർച്ച ചെയ്യുക,"
സ്കോട്ട്ലാൻഡ്യാർഡ് മേധാവിയുടെ മുത്ത് ചിതറുന്ന ശബ്ദം അദ്ദേഹം വീണ്ടും കേട്ടു.

"എന്തെങ്കിലും അനുകൂലമായ റിസൾട്ട് ഉണ്ടാക്കവുകയാണ് എങ്കിൽ ഞാൻ താങ്കളുമായി വീണ്ടും ബന്ധപ്പെടാം,"
മോണിറ്ററിലെ നിറമുള്ള ദൃശ്യങ്ങൾ മാഞ്ഞു.

അദ്ദേഹം കസേരയുടെ പിമ്പിലേക്ക് ചാഞ്ഞു.

"ഇനി എന്ത്?"
അദ്ദേഹം സ്വയം ആലോചിച്ചു.

അദ്ദേഹം വീണ്ടും മുമ്പിലെ ചുവന്ന നിറമുള്ള കട്ടിയുള്ള കടലാസിലേക്ക് നോക്കി.
31 22 81 40 50 81
N F I W V I
ഇക്കാണുന്ന അക്ഷരങ്ങളും അക്കങ്ങളും എന്തെങ്കിലും ഗൗരവമായ സന്ദേശം കൈമാറുന്നുണ്ടോ? അല്ലെങ്കിൽ ഇവ ആവരുടെയെങ്കിലും വികൃതിയാണോ പോലീസ് ഡിപ്പാർട്ട്മെൻറ്റിനെ പൊട്ടൻ കളിപ്പിക്കാൻ?

അദ്ദേഹം ടെലിഫോൺ എടുത്തു.
"ദിലീപേ. ഇങ്ങോട്ടു വാ,"
അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. പിന്നെ റിസീവർ ക്രെഡിലിൽ വെച്ചു.
അൽപ്പ നിമിഷതിനുള്ളിൽ ദീർഘകായനായ നാല്പത്തിനടുത്ത, സർക്കിൾ ഇൻസ്പെക്റ്റർ ദിലീപ് മഹേശ്വറിന്റെ രൂപം കതകിന്റെ ഗ്ളാസ് കവറിങ്ങിനു വെളിയിൽ പ്രത്യക്ഷമാക്കുന്നത് അദ്ദേഹം കണ്ടു.
അകത്തേക്ക് വരാൻ അദ്ദേഹം ആംഗ്യം കാണിച്ചു.
ദിലീപ് മഹേശ്വർ അകത്ത് വന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പിൽ നിന്നു.
"ഇരിക്ക് ദിലീപേ,"
"എന്തായി സാർ? സ്കോട്ട്ലാൻഡ് യാർഡിൽ നിന്ന് എനി പോസിറ്റിവ്...?"
"എന്ത് പോസിറ്റിവ്?"
നിരാശ നിറഞ്ഞ സ്വരത്തിൽ ഡി ജി പി പറഞ്ഞു.
"സിനിമേലും ഒക്കെ മാത്രവേ ഒള്ളന്നേ അവമ്മാരുടെ കൊണവതിയാരവൊക്കെ!, നമ്മടെ സ്വന്തം ക്രിപ്റ്റോളജി ഡിപ്പാർട്ട്മമെന്റ്റുമായി ഡിസ്ക്കസ്ചെയ്യാൻ! പിടി കിട്ടുന്നില്ല എന്നതാ ഇനി ചെയ്യണ്ടേന്ന്!"
അമർഷത്തോടെ മാത്തൂരാൻ പറഞ്ഞു.

"അതിനു അവളുടെ റെക്കമെൻഡേഷൻ വേണോ? നമക്ക് അറീത്തില്ലേ? നമക്ക് എവിടെയാ ദിലീപേ ക്രിപ്റ്റോളജി? സൈബർ സെല്ലിന് അങ്ങനെ പേരിന് ഒരു സബ്ബ് ഡിപ്പ് ഒണ്ടെന്നല്ലാതെ...!"
ദിലീപ് മഹേശ്വർക്ക് ഡി ജി പിയുടെ നിരാശയുടെ ആഴം മനസ്സിലായി.
"ആരെയാ ഈ കോഡ് ഒന്ന് ബ്രേക് ചെയ്യാൻ എപ്പിക്കണ്ടേ? ചുമ്മാ അങ്ങനെ ആരെയേലും പിടിച്ച് എപ്പിക്കാൻ ഒക്കത്തില്ല. ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ മറ്റേപ്പണി ചെയ്യുന്ന ഒരുപാട് കഴുവേറികൾ ഉണ്ട്. ഭസ്മാസുരന് വരം കൊടുത്തപോലെയാകും, അവന്മാരെയെങ്ങാനും ഇതേൽപ്പിച്ചാൽ. ഒരു അമേച്വർ ക്രിപ്റ്റോളജിസ്റ്റ് ആയ ദിലീപിന് പോലും ഇത് ബ്രേക് ചെയ്യാൻ പറ്റുന്നില്ലേൽ..."
"ഒരാളുണ്ട് സാർ,"
ഡി ജി പിയുടെ മുഖം പ്രകാശിച്ചു.
"ഉണ്ടോ? ആരാ?
കസേരയിൽനിന്നു മുമ്പോട്ടാഞ്ഞ് അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു.
"ഷഹാന..."
അദ്ദേഹം നെറ്റി ചുളിച്ചു.
"കണ്ണൂർ എസ് പി?"
പെട്ടെന്ന് ഡിജിപിയുടെ മേശമേലുള്ള ടെലിഫോൺ മുഴങ്ങി.
"ഓണത്തിനെടേലാ പൂട്ട് കച്ചോടം! സീരിയസ് ആയ ഒരു കാര്യം സംസാരിക്കുമ്പഴാ..!"
അദ്ദേഹം അനിഷ്ടത്തോടെ ഫോണെടുത്തു.
"ആണോ!"
ആദ്യത്തേക്കാളും പ്രകാശമാകുന്നുന്നത് കണ്ടു അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖം ഇപ്പോൾ, ദിലീപ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി ചിന്തിച്ചു.
"വേഗം കടത്തിവിടൂ,"
അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. റിസീവർ ക്രഡിലിലേക്ക് വെച്ച് ആശ്വാസത്തോടെ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു
"എന്തൊരായുസ്സാ അവൾക്ക്!"
.
"ന്താ സാർ,"
"എടോ ദിലീപേ അവളിതാ എത്തിക്കഴിഞ്ഞു. എന്നെക്കാണാൻ പുറത്ത് വെയിറ്റ്ചെയ്യുന്നു,"
"റിയലി!"
"അതേടോ!"

പെട്ടെന്ന് പുറത്ത് ഗ്ളാസ് പാർട്ടീഷന് വെളിയിൽ ഷഹാനയുടെ രൂപം പ്രത്യക്ഷമായി.
കതക് പതിയെ തുറന്ന് അകത്തേക്ക് കയറിവരുന്ന യൂണിഫോമിലെ സുന്ദരിയെ ദിലീപ് മഹേശ്വർ കണ്ണുകൾ മാറ്റാതെ നോക്കി.
ഹോ! കണ്ണുകൾകൊണ്ട് അളക്കാൻ കഴിയാത്ത സൗന്ദര്യം!
തന്റെ ദേഹമാകെ ചൂട് നിറയുന്നത്, ഞരമ്പുകൾ വലിഞ്ഞ് മുറുകുന്നത് അയാൾ അറിഞ്ഞു.
സ്റ്റോപ് മാൻ!
അയാൾ സ്വയം ശാസിച്ചു.
പെണ്ണിന്റെ മുമ്പിൽ തകരാനുള്ളതല്ല തന്റെ മനസ്സെന്ന ദിവസവും പ്രതിജ്ഞ പുതുക്കുന്ന തന്റെ നിശ്ചയദാർഢ്യം എവിടെപ്പോയി?
ശിവാനി തന്നെ വിട്ടുപോയതിൽപിന്നെ പെണ്ണെന്ന വർഗ്ഗത്തെ താൻ ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. തനിക്ക് നേരെ, തന്നിൽ ഉണ്ടെന്ന് പറയപ്പെടുന്ന സൗന്ദര്യത്തിന് നേരെ, കാമവും പ്രണയവുമായി വന്ന ഒരു പെണ്ണിനെപ്പോലും താൻ അടുത്തടുപ്പിച്ചിട്ടില്ല.
എന്നിട്ടാണ്!
ഷഹാന വന്നപ്പോൾ ദിലീപ് എഴുന്നേറ്റു.
അവൾ ഡി ജി പിയെ അഭിവാദ്യം ചെയ്തതിനു ശേഷം അയാൾ അവൾക്ക് സല്യൂട്ട് നൽകി.
ഷഹാനയുടെ കയ്യിലെ രണ്ട് മഞ്ഞക്കവറുകളിലേക്ക് അദ്ദേഹം നോക്കി.
"അത്...!"
അവയിലേക്ക് നോക്കി അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു.
"ഒരെണ്ണം ഇന്നലെ കിട്ടി സാർ. ഒന്ന് ഇന്ന് രാവിലെയും...."
"എനിക്ക് കിട്ടിയത് ഒരെണ്ണമാണ്...ഷഹാനയ്ക്ക് എങ്ങനെ രണ്ട...."
അപ്പോഴേക്കും പുറത്ത് നിന്ന് ഒരു കോൺസ്റ്റബിൾ ഗ്ളാസ് ഡോറിനു മുമ്പിൽ വന്നു നിന്നു. അയാളുടെ കയ്യിൽ ഒരു മഞ്ഞകവർ അദ്ദേഹം കണ്ടു.
അയാളോട് അദ്ദേഹം അകത്തേക്ക് വരാൻ ആംഗ്യം കാണിച്ചു.
ഡി ജി പിയെ അഭിവാദ്യം ചെയ്തതിനു ശേഷം അയാൾ ആ കവർ അദ്ദേഹത്തിന് നൽകി.
"ഇപ്പോൾ വന്നതാണ്, സാർ... കൊറിയറിൽ..."
അയാൾ ആ കവർ അദ്ദേഹത്തിന് കൈമാറി.
എന്നിട്ട് അയാൾ ഓഫീസ് വിട്ടുപോയി.
"ഷഹാന ഇരിക്കൂ..."

അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.
അവൾ അദ്ദേഹത്തിന് അഭിമുഖമായി ഇരുന്നു.
"എനിക്ക് ഇന്ന് രാവിലെ കിട്ടിയ മെസേജ് ആയിരിക്കാം സാറിന് ഇപ്പോൾ വന്നത്..."
ആ കവർ തുറക്കവേ അവൾ പറഞ്ഞു.
"സാർ ...അത് ഓപ്പൺ ചെയ്യുന്നതിന് മുമ്പ് അത് ഒട്ടിച്ച ഭാഗം ഒന്ന് മണത്ത് നോക്കൂ..."
"ഡിപ്പാർട്ട്മെൻറ്റിൽ ഒരു ഉശിരൻ ഡോഗ് സ്‌ക്വാഡ് ഉണ്ട് ഷഹാന..."
അവൾ പറഞ്ഞതുപോലെ മണത്ത് നോക്കുന്നത് മുമ്പ് അദ്ദേഹം ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു.
"ഉണ്ട് സാർ ...സോറി ..പക്ഷെ..."
അവളും ചിരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു.
അദ്ദേഹം ആ ഭാഗം മണത്തു.
"യെസ് ...സംതിങ്...അതെ ..ബ്ലഡിന്റെ സ്മെൽ ....അല്ലെ?"
"യെസ് സാർ..."
ഷഹാന പറഞ്ഞു. എനിക്ക് കിട്ടിയ രണ്ടു കവറുകളുടെയും ഓപ്പണിങ് ഭാഗത്ത് ആ സ്മെൽ ഉണ്ടായിരുന്നു ..സംതിങ് ലൈക് ബ്ലഡ്!!"
ദിലീപ് മഹേശ്വർ ഷഹാനയുടെ വാക്കുകൾ ശ്രദ്ധിച്ചു.

"സാറിന് ഇന്നലെ കിട്ടിയ കവറിൽ ഈ മെസേജ് ആയിരുന്നോ?"
തന്റെ കയ്യിലെ ഒരു കവർ അഴിച്ച് അതിൽ നിന്ന് ഒരു ചുവന്ന പേപ്പർ എടുത്ത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കണ്ണുകൾക്ക് നേരെ പിടിച്ച് അവൾ ചോദിച്ചു.
അദ്ദേഹം അതിലേക്ക് നോക്കി.
31 22 81 40 50 81
N F I W V I
"അതെ ...അതുതന്നെ...!"
അദ്ദേഹം വിസ്മയത്തോടെ അവളെയും ദിലീപ് മഹേശ്വറേയും മാറി മാറി നോക്കി.
"സാർ അതിലെ മെസേജ് ഡെസിഫർ ചെയ്തോ?"
അവൾ ചോദിച്ചു.
"പിന്നേ! സ്കോട്ട്ലാൻഡ് യാഡിലെ ഒന്നാന്തരം ക്രിപ്റ്റോളജിസ്റ്റുകൾക്ക് പറ്റുന്നില്ല! ...ഷഹാന ട്രൈ ചെയ്തോ?"
അവൾ പുഞ്ചിരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു.
ദിലീപ് അത് ശ്രദ്ധിച്ചു.

ഡി ജി പിയും അവളുടെ പുഞ്ചിരി ശ്രദ്ധിച്ചു.
"ട്രെഡ്...."
"ആൻഡ്...?"
അദ്ദേഹം ആകാംക്ഷയോടെ ചോദിച്ചു.
"ആൻഡ് ...ഐ തിങ്ക് ഐ ബ്രെക് ..ദ കോഡ്...!"
അവൾ സാവധാനം പറഞ്ഞു.
"ങ്ഹേ?"
ഡി ജി പി ജോസഫ് മാത്തൂരാനും സർക്കിൾ ഇൻസ്പെക്റ്റർ ദിലീപ് മഹേശ്വറും അവിശ്വസനീയതയോടെ പരസ്പ്പരം നോക്കി.
****

പുറത്ത് ഇളംകാറ്റ് കാറ്റാടി മരങ്ങളിൽ താളമിടുന്നത് നോക്കി ഡോക്റ്റർ നർഗ്ഗീസ് ഹനീഫ് മാഗസിന്റെ പേജുകൾ മറിച്ചു. എയിംസിന്റെ ഔദ്യോഗിക പ്രസിദ്ധീകരണമാണ് ആ വൈദ്യമാസിക. ഇടയ്ക്കിടെ നർഗ്ഗീസ് അതിൽ ലേഖനങ്ങൾ എഴുതാറുണ്ട്.
കാറ്റ് ചിലപ്പോഴൊക്കെ അവളുടെ മനോഹരമായ മുടിയിഴകളെ പിടിച്ചുലയ്ക്കുന്നുണ്ട്. റോസ് നിറത്തിൽ ചുവന്ന ഡിസൈനുള്ള നൈറ്റ് ഗൗണിനു മേലും കാറ്റിന്റെ സ്പർശമറിഞ്ഞപ്പോൾ അവൾ തലകുനിച്ച് മാറിലേക്ക് നോക്കി.
തുള്ളിത്തെറിച്ച് കിടക്കുകയാണ് ചുവന്ന ബ്രായ്ക്കുള്ളിൽ തന്റെ കൂറ്റൻ മുലകൾ.
നോട്ടം മാറിയപ്പോഴാണ് പുഞ്ചിരിയോടെ ഹനീഫും അങ്ങോട്ട് നോക്കുന്നത് അവൾ കണ്ടത്.
"ശ്യോ.."
അവൾ നാണത്തോടെ അയാളെ നോക്കി.
"ന്യൂസ് എന്റെ നെഞ്ചത്തല്ല...ടീ വിയിലാണ്..."
അവൾ പറഞ്ഞു.
"ഉവ്വ് ഉവ്വ്...."
അയാൾ ചിരിച്ചു.
"അറിയാം..."
നർഗ്ഗീസ് വീണ്ടും മാഗസിനിൽ ശ്രദ്ധിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. വെറുതെയാണ്. ഇനി തനിക്ക് മാഗസിനിൽ ശ്രദ്ധിക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. മുമ്പിൽ, ഒരു സുന്ദരൻ, അത് ഭർത്താവാണ് എങ്കിൽ കൂടി തനിക്ക് മുമ്പിൽ ഇരുന്ന് തന്റെ

ചൂടും പുകയുമേറ്റ് ത്രസിക്കുന്ന മാറിടത്തിൽ നോക്കുമ്പോൾ എങ്ങനെ വായിക്കാൻ പറ്റും?
"എടീ അടുത്താഴ്ച്ച ഒന്ന് ഔട്ടിങ്ങാക്കിയാലോ?"

ടി വിയിൽ വാർത്തകൾ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതിനിടെ ഹനീഫ് നർഗ്ഗീസിനോട് ചോദിച്ചു.
"പടച്ചോനെ!"
നർഗ്ഗീസ് ജനാലയിലൂടെ പുറത്തേക്കുനോക്കി.
"എന്താടി? ആരേലും വരുന്നുണ്ടോ?"
അയാൾ ചോദിച്ചു.
"ആരും വരുന്നില്ല..."
"പിന്നെ? പിന്നെ നീ എന്തിനാ വെകിളി പിടിച്ച് ജനലിക്കോടെ നോക്കുന്നെ?"
"എന്റെ പൊന്നേ! വല്ല കാക്കേം മലന്ന് പറക്കുന്നുണ്ടോന്നു നോക്കീതാണെ!"
"ഓ! താമാശിച്ചതാണോ?"
"പിന്നല്ലാതെ! എപ്പഴും ഓഫീസും മീറ്റിങ്ങും വെള്ളമടിപ്പാർട്ടീം മാത്രേം തലേൽ കേറ്റി വെച്ചേക്കുന്ന നിങ്ങള് ഔട്ടിങ് എന്നൊക്കെ പറയുമ്പം കാക്കഅല്ല വേണേൽ ഒട്ടകം ആകാശത്തോടെ പറന്ന് നടക്കും!"
"എടീ നീയങ്ങനെ എന്നെ ഊതുവൊന്നും വേണ്ട. കഴിഞ്ഞ കൊല്ലവല്ലേടീ നമ്മള് മൗറീഷ്യസിൽ പോയത്?"
"എന്റെ ഇക്കാ എനിക്ക് മൗറീഷ്യസും സ്വിറ്റ്സർലാൻഡും ഒന്നും വേണ്ട. പണ്ട് ദിലീപ് ഏതോ വളിപ്പ് സിനിമേൽ പറഞ്ഞില്ലേ, നമ്മുടെ വീട്, നമ്മുടെ നാട്, നമ്മുടെ റേഷൻ കട....അതുപോലെ നമ്മുടെ വയനാട്, നമ്മുടെ മൂന്നാർ, നമ്മുടെ ആലപ്പുഴ, നമ്മുടെ കണ്ണൂര്...അങ്ങനത്തെ സ്ഥലങ്ങൾ ഒക്കെ മതീന്നെ...!"
"എന്നാ വേറെ ഒരു സിനിമേല് ഡയലോഗ് ഞാനും പറയാം. നിന്റെ മാതിരി വളിപ്പ് സിനിമ ഒന്നുമല്ല അത്. ദിലീപ് അല്ല. സാക്ഷാൽ ജഗതി പറഞ്ഞ ഡയലോഗാ..."
"എന്ത് ഡയലോഗ്..."
"എടീ എച്ചി എന്നും എച്ചിയായിരിക്കും..."
"എന്ന് വെച്ചാ?"
"എന്ന് വെച്ചാ എടീ ലിപ്സ്റ്റിക് ഇടുന്ന കാര്യത്തിലും പാന്റീസ് ഇടുന്ന കാര്യത്തിലും മാത്രം മോഡേൺ ആയാപ്പോരാ...ടൂറിന് പോകുന്ന സ്ഥലത്തിന്റെ കാര്യത്തി കൂടി അത് വേണം. ഏഹേ! ഇത് വെറും കൺട്രി..."
"ശ്യേ,"

നർഗ്ഗീസ് നാണത്തോടെ ഹനീഫിനെ നോക്കി.
"ഒന്ന് പതുക്കെ പറ ഇക്കാ. മോള് അപ്പുറത്ത് ഉണ്ട്. പാന്റീസ് എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞാ!"
"ഹേ! അപ്പം പാന്റീസും ബ്രായും ഒക്കെ ഇപ്പം അൺപാർലമെൻററി വേഡ്സ് ആയോ?"
ചുറ്റും ഒന്ന് നോക്കിയിട്ട് ഹനീഫ് ചോദിച്ചു. പിന്നെ അയാൾ അവൾ മാത്രം കേൾക്കെ അടക്കത്തിൽ പറഞ്ഞു:
"ഞാൻ കരുതിയെ ബ്രായും പാന്റീസും ഒക്കെ പൊതിഞ്ഞു വെച്ചിരിക്കുന്ന മൊലേം പൂറും മാത്രവേ അൺപാർലമെൻററി ആയിട്ടൊള്ളൂന്നാ...ഹഹഹ..."
"ഈ മനുഷ്യന്റെ കാര്യം!"
നർഗ്ഗീസിന്റെ മുഖത്തെ ലജ്ജ കൂടി.
"ഇന്നെന്നാ ഒര് എളക്കം?"
"എന്നാ എളകിയാ എന്നാ? നീയിപ്പം തരത്തില്ലല്ലോ?"
"നല്ല രണ്ടെണ്ണം ഞാൻ പറയും കേട്ടോ!"
നർഗ്ഗീസ് ദേഷ്യമഭിനയിച്ചു.
"എപ്പഴാ മനുഷ്യാ ഞാൻ താരാത്തെ? നിങ്ങള് എപ്പംചോദിച്ചാലും ഞാൻ റെഡിയല്ലേ? എന്നേലും ഞാൻ നോ പറഞ്ഞിട്ടൊണ്ടോ? എന്നിട്ടാ!"
"എടീ ഇത് കണ്ടോ!"

അയാൾ ബർമുഡയുടെ പുറത്ത് കൂടി മുഴച്ച് വീർത്ത കുണ്ണ പിടിച്ച് ഞെരിച്ച് അവളെ കാണിച്ചു.
"ശ്യോ...!"
അത് കണ്ട് അവൾ തന്റെ തടിച്ച ആധരം നനച്ചു.
"ഇതെന്നാ ഇതിത്രേം ഇപ്പം വലുതായെ? നമ്മള് കമ്പി ഒന്നും പറഞ്ഞില്ലല്ലോ!"
അവൾ കൈകൾ കൂട്ടിതിരുമ്മി അയാളുടെ അരയിൽ നിന്ന് നോട്ടം മാറ്റാതെ പറഞ്ഞു.
"എന്തിനാടീ പൂറി കമ്പി പറയുന്നേ? നീ ഒരു കമ്പിയായി എന്റെ മുമ്പിൽ ഇങ്ങനെ ഇരിക്കുവല്ലേ?"
അയാളുടെ വാക്കുകൾ അവളുടെ അംഗോപാംഗമിളക്കി. ദേഹത്ത് രോമങ്ങൾ എഴുന്നു നിന്നു. കോരിത്തരിപ്പ്. ഒരു സീൽക്കാരശബ്ദം അയാൾ അവളിൽ നിന്ന് കേട്ടു.
"നേരാണോ ഇക്കാ?'
ശബ്ദത്തിൽ മോഹവും കാമവും നിറച്ച് നർഗ്ഗീസ് ചോദിച്ചു.

"എന്നെ കാണുമ്പോൾ തന്നെ ഇപ്പോഴും ഇക്കയ്ക്ക് കമ്പിയാകുമോ?"
"പിന്നല്ലാതെ!"
കുണ്ണയെ ഒന്നുകൂടി തഴുകി കുലപ്പിച്ച് നിർത്തി അവളെ കാണിച്ചിട്ട് അയാൾ ചിരിച്ചു.
"നിന്നെ കാണണ്ട മോളെ..ഒന്നോർത്താ മതി..."
നർഗ്ഗീസിന്റെ മനോഹരമായ നീൾമിഴികൾ അത് കേട്ട് കൂമ്പിയടഞ്ഞു.
ദേഹം മുഴുവൻ വീണ്ടും കോരിത്തരിക്കുകയാണ്.
ശിരസ്സ് മുതൽ പാദം വരെ ചൂട് നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.
ഹോ!
നർഗ്ഗീസ് ഹനീഫ് പ്രശസ്തയായ ന്യൂറോളജിസ്റ്റ് ആണ്. മിക്കവാറും കേരളത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രശസ്തയായ ന്യൂറോളജിസ്റ്റ് എന്ന് വേണമെങ്കിലും പറയാം. മെഡിക്കൽ കോളേജ് പ്രൊഫസർ. മുൻ മിസ് കേരളയായിരുന്നു. സൗന്ദര്യത്തിൽ, ശരീരഭംഗിയിൽ ഇപ്പോഴും ശ്രദ്ധിക്കുന്നത് കൊണ്ട് ഡോക്റ്ററായ ഒരു മകളുടെ അമ്മയാണ് എന്നോ മെഡിക്കൽ സ്റ്റുഡന്റ് ആയ ഒരു മകനുണ്ടെന്നോ അവരെ അറിയാത്തവർ വിശ്വസിക്കില്ല.
"എന്തോർത്താ എന്ന് ചോദിക്ക് പെണ്ണേ..."
"ഇക്ക പറയൂ..."
വികാരത്തിൽ തിളച്ച് കണ്ണുകൾ പാതി തുറന്ന് ചൂടുള്ള ശബ്ദത്തിൽ നർഗ്ഗീസ് പറഞ്ഞു.
"നിന്റെ കവിളുകൾ കണ്ടിട്ട്..."
മുഴച്ച് വീർത്ത കുണ്ണ ബർമുഡ കൂട്ടി ഞെരിച്ച് തഴുകി അയാൾ പറയാൻ തുടങ്ങി.
"...നിന്റെ കാന്തക്കണ്ണുകൾ കണ്ടിട്ട്....നിന്റെ ചെഞ്ചൊടികൾ കണ്ടിട്ട് ...നിന്റെ കൊഴുത്ത കൈത്തണ്ടയും മനോഹരമായ വിരലുകളും കണ്ടിട്ട്....."
അവളുടെ മിഴികൾ വീണ്ടുമടയുന്നത് അയാൾ കണ്ടു.
വികാരപാരാവശ്യത്താൽ അവൾ കൈകൾ ഇപ്പോഴും അമർത്തി തിരുമ്മുന്നു.
ഇടയ്ക്ക് അധരം കടിച്ചമർത്തുന്നു.
"പിന്നെ നിന്റെ ...അറിയില്ലേ...?"
"ഘ്മ്..."
അവൾ മൂളി.
"പറയെടീ എന്താ?"
"എന്റെ മുല..."

"ഏത് ടൈപ്പ് മുല?"
"മുഴുത്ത....കൊഴുത്ത മുല..."

"എങ്ങനാ അത് വലുതായേ? നിന്നെ കെട്ടുമ്പം ആസമയത്ത് അത് കുഞ്ഞുതായിരുന്നല്ലോ,"
"ഇക്ക പിടിച്ച് ..ഞെക്കി ...ഒടച്ച് ...വലിച്ച് കുടിച്ച് വലുതാക്കി..."
ഹനീഫിന്റെ കുണ്ണ ഒന്നുകൂടി വിറളിപൂണ്ടു.
ഞെക്കുംതോറും അത് കുലച്ച് വീർത്തുവരുന്നു എന്ന് അയാൾക്ക് തോന്നി.
"പിന്നെ...പിന്നെ എന്തൊക്കെയാ പെണ്ണേ?"
"പിന്നെ എന്റെ തുടകൾ..."
"പറ അതിനെപ്പറ്റി..."
"കൊഴുത്ത് ..തടിച്ച് ...നല്ല ഷേപ്പുള്ള തുടകൾ..."
"പിന്നെ എന്താ?
"എന്റെ കുണ്ടി..."
"പറ മോളെ മോൾടെ കുണ്ടിയെപ്പറ്റി..."
"പെരും കുണ്ടി...രണ്ടു മുഴുത്ത മൺകലം കമിഴ്ത്തി വെച്ചത് പോലെ...അല്ലെ? അങ്ങനെയല്ലേ ഇക്ക പറഞ്ഞെ?"
"പിന്നെയോ...?"
"പിന്നെ...?"
"പിന്നെ ..ഇക്കാ ...അതെനിക്ക് പറയാൻ പറ്റില്ല. എനിക്ക് ആ വാക്ക് പറയാൻ ഇപ്പം പറ്റില്ല.."
"ഒന്ന് പറ മോളെ..എടീ മോള് കതകടച്ച് ഇരിക്കുവാ. അവൾ കേൾക്കതൊന്നുമില്ല..."
നർഗ്ഗീസ് നാണത്തോടെ അയാളെ നോക്കി.
"കുണ്ടീ, മൊല , തൊട ഒക്കെ കഴിഞ്ഞു..ഇനി എന്താ..."
"എന്റെ അപ്പം..."
"മറ്റൊരു പേര്..."
"പറയില്ല..."
"പ്ലീസ്..."
"ശ്യോ.."
"പറ പെണ്ണേ..."
മുഖം ഒരു കൈകൊണ്ട് പാതി മറച്ച് നർഗ്ഗീസ് ഹനീഫിനെ നോക്കി.
"പൂറ്..."
"വൗ!!"

"മതിയില്ലേ..."
"നനഞ്ഞോ,"
"ഹ്മ്..."
"എന്ത് നനഞ്ഞു?"
"അറിയില്ലേ?"
"എന്നാലും പറ!"
"പൂറ് നനഞ്ഞു..."
ഹനീഫ് എഴുന്നേറ്റു. അതിന് കാത്തിരുന്നിട്ടെന്നപോലെ നർഗ്ഗീസും എഴുന്നേറ്റു.
അവളെ അയാൾ കോരിയെടുത്തു. അയാളുടെ കരുത്തിൽ മതിമറന്നാഹ്ലാദിച്ച് കാറ്റിലുലയുന്ന പുഷ്പ്പം പോലെ അവൾ അകത്തേക്ക്, ബെഡ് റൂമിലേക്ക് നീങ്ങി.
ആവേശമായിരുന്നു ഗർഗ്ഗീസിന്. അയാളേക്കാളേറെ. പക്ഷെ അവളത് മാറ്റ് സ്ത്രീകളെപ്പോലെ ഒരിക്കലും പുറത്ത് കാണിച്ചിരുന്നില്ല.
അയാളവളെ ദീർഘമായി ആലിംഗനം ചെയ്ത് മാറോട് ചേർത്ത് കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി.
"മുല രണ്ടും ഇക്കാടെ നെഞ്ചിൽ പ്രസ്സ് ചെയ്യുന്നത് ശരിക്കും അറിയുന്നുണ്ടോ?"
അവൾ ചോദിച്ചു.
"ഉണ്ട്...എന്റെ കുണ്ണ നിന്റെ കവക്കിടയിൽ ഞെങ്ങികൊള്ളുന്നത് നീ അറിയുന്നുണ്ടോ?"
അരക്കെട്ട് അവളുടെ തുടകൾക്കിടയിലേക്ക് ചേർത്ത് ഉരുമ്മി ഞെക്കിക്കൊണ്ട് ഹനീഫ് ചോദിച്ചു.

"പിന്നില്ലേ! ശരിക്കും!"
അയാളുടെ അരക്കെട്ടിനോട് തുടയിടുക്ക് ശരിക്കും തള്ളിക്കൊടുത്തതുകൊണ്ട് നർഗ്ഗീസ് പറഞ്ഞു.
"എത്ര വർഷങ്ങളായെടീ നിന്നെയിങ്ങനെ രുചിക്കുന്നു, മണക്കുന്നു, കുടിക്കുന്നു....ഇരുപത്തിനാല് വയസ്സുള്ള ഹൌസ് സർജൻസി ചെയ്യുന്ന മോളുണ്ട്. മെഡിക്കൽ സ്റ്റുഡൻറ്റായ മകനുണ്ട്...എന്നിട്ടും നിന്നോടുള്ള ആർത്തി എനിക്കങ്ങോട്ടു കുറയുന്നില്ലല്ലോ പെണ്ണേ,"
വികാരാവേശം മൂർച്ചിച്ച് പിന്നെയും കല്ലിച്ച് തുറിച്ച് വന്ന ഗർഗ്ഗീസിന്റെ മുലകളിൽ ഗൗണിന്റെ പുറത്തുകൂടി അയാൾ മാറി മാറി ചുംബിച്ചു.

"തുണിയൊക്കെ ഊറിപ്പറിച്ച് മൊല ന്യൂഡ് ആക്കിത്തരാം ഇക്കാ...എന്നിട്ട് രണ്ടും ശരിക്ക് ഒന്ന് വലിച്ച് കുടിക്ക്,"

അവൾ പറഞ്ഞു. എന്നിട്ടു ആവേശത്തോടെ ഗൗൺ തലവഴി മേലേക്കുയർത്തി. അപ്പോൾ അടിപ്പാവാടയും ബ്രായും മാത്രമായി. അടിപ്പാവാടയ്ക്കടിയിൽ അവൾ ചുരിദാർ പാന്റ്സ് ധരിച്ചിരുന്നു.

"എന്തിനാടീ പാവാടേടെ അടീൽ ഇതൊക്കെ കുത്തിക്കേറ്റി ഇടുന്നെ?"

അതിലേക്ക് നോക്കി അയാൾ ചോദിച്ചു. അയാൾ ബർമുഡയും ഷഡിയും അഴിച്ച് പൂർണ നഗ്നനായി അപ്പോൾ.

"ഇങ്ങക്ക് അങ്ങനെ പറയാം ഇക്കാ,"

പൊങ്ങികുലച്ച് നിക്കുന്ന അയാളുടെ കുണ്ണയിലേക്ക് നോക്കി, തടിച്ചു ചുവന്ന അധരം നനച്ച് കൊണ്ട് നർഗ്ഗീസ് പറഞ്ഞു.

"തലേം മൊലേം വളർന്ന ഒരു മോള് നമുക്കുണ്ട്. നല്ല ചോരേം നീരും ഒള്ള മോനും നമുക്കുണ്ട്. അന്നേരം നൈറ്റിക്കടീൽ ഷെഡ്ഡിയും ബ്രായും മാത്രമിട്ടോണ്ട് നടന്നാലേ ശരിയാവില്ല..."

അടുത്ത നിമിഷം നർഗ്ഗീസ് പൂർണ്ണ നഗ്നയായി.

അയാൾ അവളെ പല ആംഗിളുകളിൽ നിന്നും വീക്ഷിച്ചു. നോക്കുന്തോറും അയാളുടെ കുണ്ണ വെട്ടി വിറയ്ക്കാൻ തുടങ്ങി. അവളുടെ പൂറിൽ കൊഴുത്ത വെള്ളം വന്നു നിറയാൻ തുടങ്ങി.

"ശരിക്കും പൊളിച്ച് പിടിച്ച് ഒന്ന് കാണിച്ചേ,"

അയാൾ പറഞ്ഞു.

അവൾ കിടക്കയിൽ ഇരുന്നു. കവകൾ വിടർത്തി അകത്തി കൈകൊണ്ട് പൂറ് ശരിക്കും പൊളിച്ചു കാണിച്ചു.

"എന്നും ഇങ്ങനെ കാണിച്ചു തരുന്നതല്ലേ? കണ്ടിട്ടും കണ്ടിട്ടും കൊതി മാറുന്നില്ലേ?"

അയാളുടെ കുണ്ണയിൽ നോക്കി അവൾ ചോദിച്ചു.

"കൊതി മാറണോ?"

"മാറിയാൽ കൊല്ലും ഞാൻ!"

"നന്നായി നനഞ്ഞ് കൊഴഞ്ഞല്ലോടീ,"

"ഈ പെരുംകുണ്ണ കാണുമ്പം എനിക്ക് എപ്പഴും അങ്ങനെയല്ലേ ഇക്കാ!"

അയാൾ അതുകണ്ട് കുണ്ണ ഒന്ന് പിടിച്ച് തഴുകി.

"തന്നെ പിടിക്കാതെ വന്ന് എന്റെതിൽ കുത്ത്,"

അവൾ പറഞ്ഞു.

അയാൾ അവളെ പതിയെ സമീപിച്ചു. അപ്പോൾ നർഗ്ഗീസ് കവകൾ ഒന്നുകൂടി തുറന്നു.

അയാൾ അടുത്തെത്തി.
പൊങ്ങിത്തുറിച്ച് നിന്ന മുഴുത്ത മുലകളിൽ കൈവെച്ചു. ശരിക്കും പിടിച്ച് കശക്കി. ഞെക്കിയുടച്ചു. മുലകൾ കശക്കി ഞെരിക്കുന്നതിനിടെ അയാൾ അവളുടെ അരക്കെട്ടിനോടമർന്നു. അയാളുടെ അസാമാന്യ വലിപ്പമുള്ള കുണ്ണ പൂറിലെ ചൂടുള്ള കൊഴുത്ത വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങികുതിർന്ന് അകത്തേക്ക് സാവധാനം കയറിയപ്പോൾ സുഖംകൊണ്ട് വീർപ്പുമുട്ടി നർഗ്ഗീസ് കണ്ണുകളടച്ചു. അവളുടെ ചുവന്ന ചുണ്ടുകൾ പൊളിഞ്ഞു. അവളുടെ ശ്വാസം ഒരു നിമിഷം നിന്നു . അവൾ കൈകൾ വിടർത്തി അയാളുടെ മുഴുത്ത ചന്തികളിൽ ഞെക്കിപിടിച്ച് തന്റെ അരക്കെട്ടിനോടമർത്തി.
"നീ എന്റെ കുണ്ടി പിടിച്ച് പൂറിനോട് ചേർത്ത് ഞെക്കുവാണോ?"
"യെസ് ..യെസ് ..."
അവൾ സുഖം കൊണ്ട് കുറുകി.
"ഞാൻ ഇക്കാടെ കുണ്ടിയേൽ പിടിച്ച് എന്റെ പൂറ്റിലേക്ക് ചേർത്ത് ഞെക്കുന്നത് ഇക്കായ്ക്ക് ഇഷ്ടമല്ലേ?"
"പിന്നിഷ്ടമല്ലേ? നീയെന്തിനാ എന്റെ കുണ്ടിയേൽ പിടിച്ച് നിന്റെ പൂറ്റിലേക്ക് ഞെക്കി ഞെരിക്കുന്നെ?"
"ഇക്കാടെ കുണ്ണയ്ക്ക് നല്ല സുഖം തരാൻ. എന്റെ പൂറിനു നല്ല സുഖം കിട്ടാൻ..."
അപ്പോൾ അയാൾ അവളിലേക്ക് പൂർണ്ണമായും ആഴ്ന്നിറങ്ങി.
"കിട്ടുന്നില്ലേ ഇക്കാ..കിട്ടുന്നില്ലേ ഇക്കാടെ കുണ്ണയ്ക്ക് നല്ല സുഖം..."
"ഉണ്ട് മോളെ..കുണ്ണയ്ക്ക് നല്ല സുഖം കിട്ടുന്നുണ്ട്. മോൾടെ പൂറിന് നല്ല സുഖം കിട്ടുന്നുണ്ടോ?"
"ഉണ്ട്..ഉണ്ടിക്കാ എന്റെ പൂറിനു നല്ല സുഖം കിട്ടുന്നുണ്ട്..."
ഹനീഫ് ആഞ്ഞടിച്ചു. നർഗ്ഗീസിന്റെ മുഴുത്ത മുലകൾ അപ്പോൾ ഇളകിത്തുള്ളി. അവൾ അയാളുടെ അടിക്കനുസരിച്ച് അരക്കെട്ട് അയാളുടെ കുണ്ണയുടെ നേർക്ക് ചേർത്ത് അമർത്തി അടിച്ചു.
"നല്ല സൗണ്ട് അല്ലെ?'
താളത്തിൽ വേഗതയിൽ ആഞ്ഞടിക്കുന്നതിനിടയിൽ നർഗ്ഗീസ് പറഞ്ഞു.
"എന്തിന്റെ സൗണ്ടാടി?"

"ഇക്കാടെ കുണ്ണയും എന്റെ പൂറും തമ്മി തമ്മി കുത്തുമ്പം ഉണ്ടാകുന്ന നല്ല പ്ലക്ക് പ്ലക്ക് സ്വരം..."
ഹനീഫ കലിബാധിച്ചത് പോലെ അരക്കെട്ട്ചലിപ്പിച്ചു. നർഗ്ഗീസ് ഇരട്ടിക്കലിയിൽ അരക്കെട്ട് കൊണ്ട് തിരിച്ചടിച്ചു.
പരസ്പ്പരം കൊടുങ്കാറ്റിന്റെ വേഗത്തിൽ അവർ പരസ്പ്പരം കണ്ണുകളിൽ നോക്കി മാറും മുലയും തമ്മിൽ ചേർത്തുരച്ച് സുഖം സ്വീകരിച്ചു സുഖം കൊടുത്തു......
"എനിക്ക് വരാണ് ഇക്കാ അആഹ് എനിക്ക് വരുന്നു ...താ താ ലിപ്സ് താ പൊന്നിക്കാ ലിപ്സ് താ..."
അവൾ ഉച്ചത്തിൽ വിളിച്ചു.
ഹനീഫ് തന്റെ വൃഷണങ്ങളിൽ ഉറഞ്ഞുകൂടുന്ന ഞരമ്പുകളിൽ പതഞ്ഞു പൊങ്ങുന്ന സുഖമുള്ള അഗ്നിപർവ്വതം തിരിച്ചറിഞ്ഞ് അവളുടെ മുഖത്തിന് നേരെ മുഖം താഴ്ത്തികൊടുത്തു. ആ നിമിഷം നർഗ്ഗീസ് അയാളുടെ ചുണ്ടുകൾ കടിച്ചെടുത്തു.
തന്റെ ഉള്ളിൽ നിന്ന് കൊഴുത്ത ചൂടുള്ള വെള്ളം അയാളുടെ കുണ്ണത്തലയെ നനച്ച് കുതിർത്ത് ചീറ്റിത്തെറിക്കുമ്പോൾ അവൾ അയാളുടെ ചുണ്ടുകളെ വേദനിപ്പിച്ച് കടിച്ച് ചപ്പി വലിച്ചു.
അപ്പോൾ ഒരു മുരൾച്ചയോടെ ഹനീഫും അവളുടെ ദേഹത്തേ അള്ളിപ്പിടിച്ചു......
ശ്വാസം കഴിക്കാൻ പ്രയാസപ്പെട്ടുകൊണ്ട് ഇരുവരും പരസ്പ്പരം പുണർന്നു കിടന്നു.
അപ്പോൾ ബെഡ്ഡിന് സമീപത്തുണ്ടായിരുന്ന മേശമേലിരുന്ന ഹനീഫിന്റെ മൊബൈൽ റിങ് ചെയ്തു.
"ആരാ ഇപ്പം?"

അയാൾ കയ്യെത്തിച്ച് മൊബൈൽ എടുത്തു.
സ്ക്രീനിലേക്ക് നോക്കാതെ അയാൾ മൊബൈൽ ചെവിയോട് ചേർത്തു.
"ങ്ഹാ ഓക്കേ...ഞാൻ വരാം..."
അയാൾ പറഞ്ഞു.
പിന്നെ മൊബൈൽ മേശമേൽ തന്നെ വെച്ചു.
"ആരാ ഇക്കാ?"
"ആ റീഗൽ ഗ്രൂപ്പ് കാരാ,"
"ഓ!"

"പുതിയ രണ്ട് എൻജിനീയർമ്മാര് വന്നിട്ടുണ്ട്. ഞാനൊന്ന് സംസാരിക്കണമെന്ന്!"
അയാൾ എഴുന്നേറ്റു.
മദജലത്തിലും അയാളുടെ രേതസ്സിലും പൊതിഞ്ഞിരിക്കുന്ന അയാളുടെ താഴ്ന്ന ലിംഗത്തിലേക്ക് അവൾ വീണ്ടും കൊതിയോടെ നോക്കി.
"നേരത്തെ വരണം, കേട്ടോ,"
അവിടെനിന്നും നോട്ടം മാറ്റാതെ അവൾ പറഞ്ഞു.
"വന്നിട്ടോ?"
കുണ്ണയിൽ ഒന്ന് തഴുകിക്കൊണ്ട് അയാൾ ചോദിച്ചു.
"എനിക്ക് ഒന്നൂടെ വേണം. ശരിക്കൊന്ന് അറിഞ്ഞ് അർമാദിച്ച്...."
അവളുടെ ഓരോ മുലയിലും മാറി മാറി ചുംബിച്ചതിന് ശേഷം ഹനീഫ് പുറത്തേക്ക് പോയി.
ആ കിടപ്പിൽ നർഗ്ഗീസ് അൽപ്പം ഉറങ്ങിപ്പോയി. ഒരുമണിക്കൂർ ഉറങ്ങിയപ്പോൾ അവളുടെ മൊബൈൽ ഫോണും ശബ്ദിച്ചു. ആരായിരിക്കും എന്നോർത്ത് അവൾ ഫോണെടുത്തു. പരിചയമുള്ള നമ്പറല്ല.
"ഡോക്റ്റർ അല്ലെ?"
പുരുഷ ശബ്ദമാണ്.
"അതെ ആരാ?"
"ഡോക്റ്റർക്ക് ഇന്ന് നൈറ്റ് ഡ്യൂട്ടിയാണോ?"
"അതെ ഇന്ന് നൈറ്റ് ഡ്യൂട്ടിയാണ്. ആരാ സംസാരിക്കുന്നെ?"
ഉത്തരം പറയുന്നതിന് മുമ്പ് അങ്ങേത്തലയ്ക്കൽ ഫോൺ കട്ടായി.
അത്തരം കോളുകൾ നർഗ്ഗീസിന് സാധാരണമാണ്. ആശുപത്രിയുടെ മുഖ്യ ആകർഷണമായ അവൾക്ക് പൂവാലശല്യം ഫോണിലൂടെയും വരാറുണ്ട്.
പെട്ടന്ന് കതക് തള്ളിത്തുറന്ന് മകൾ സിമ്രാൻ അകത്തേക്ക് കയറി വരുന്നത് അവൾ കണ്ടു.
"അയ്യോ വരല്ലേ വരല്ലേ!!"
നർഗ്ഗീസ് ഉച്ചത്തിൽ വിളിച്ചു കൂവി.
"ഒന്ന് പോ മമ്മി ..ഇതെത്ര നേരേവാ ഒറങ്ങുന്നേ? ങ്ഹേ? ഇതെന്താ തുണിയും കോണകവും ഒന്നും ഇല്ലേ?"
എന്റെ റബ്ബേ! എന്ത് പണിയാ കാണിച്ചേ? ഇക്ക പോയപ്പോൾ കതക് അടയ്ക്കേണ്ടതായിരുന്നു...മൈര്! ഒടുക്കത്തെ ക്ഷീണം കാരണം ഉറങ്ങിപ്പോയി. അഴിച്ചിട്ട നൈറ്റി എടുത്ത് തിരികെയിടാൻ മറന്നുപോയി. ഇപ്പോഴാകട്ടെ സ്വന്തം മകൾ തന്റെ നഗ്നത കണ്ടിരിക്കുന്നു.

"മോളെ പ്ലീസ്! രണ്ട് മിനിറ്റൊന്നു പുറത്ത് നിലക്ക് ....പ്ലീസ് പ്ലീസ്..."
ഒരു കൈകൊണ്ട് മുലകളും മറ്റേകൈകൊണ്ട് പൂറും മറച്ചു പിടിച്ചുകൊണ്ട് നിലത്ത് വീണുകിടക്കുന്ന നൈറ്റിയിലേക്ക് നോക്കി നർഗ്ഗീസ് സ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞു.
"പിന്നേ!"
സിമ്രാൻ കുനിഞ്ഞ് നിലത്ത് നിന്നും അവളുടെ നൈറ്റി എടുത്തുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു.
"പുറത്തേക്കൊന്നും പോകുന്ന പ്രശ്നമില്ല. എന്റെ മമ്മി! എന്നാ ഒരു സ്ട്രക്ച്ചറാ! എന്നാ ഒരു ഫിഗറാ! റബ്ബേ! എന്തൊരു മേനിയഴകാ മമ്മി..നോക്കിക്കേ എന്റെ മേല് മൊത്തം കുളിരുകോരിയിടുന്നു!"
"ഛീ..!!"

ദേഷ്യത്തിന്റെ സ്വരത്തിലാണ് നർഗ്ഗീസ് അത് പറഞ്ഞതെങ്കിലും അവളുടെ മുഖം ലജ്ജയാൽ ചുവക്കുന്നതും സിമ്രാൻ കണ്ടു.
"നീ ആരെപ്പറ്റിയാ മോളെ ഇങ്ങനെ വൃത്തികേട് പറയുന്നേ? സ്വന്തം മമ്മിയെപ്പറ്റിയോ? നിനക്കെന്നാ പറ്റി?"
അവളുടെ കൈയ്യിൽ നിന്ന് നൈറ്റി വാങ്ങാൻ കൈനീട്ടാന് ശ്രമിച്ചുകൊണ്ട് നർഗ്ഗീസ് പറഞ്ഞു.
കൈനീട്ടണോ വേണ്ടയോ? കൈ അയച്ചാൽ മുല മുഴുവൻ മകൾ കാണും. ഇപ്പോളവൾ ആർത്തിയോടെയും കൊതിയോടെയുമാണ് മുലകളും തുടകളും കൈകൊണ്ട് മറച്ച് പിടിച്ചിരിക്കുന്ന പൂറിന്റെ ഭാഗവുമൊക്കെ നോക്കുന്നത്.
"പൊന്നുമോളല്ലേ പ്ലീസ്, ഒന്ന് പുറത്തിറങ്ങി നിലക്ക് കുട്ടാ! മമ്മി ഒന്ന് ഡ്രസ്സ് ചെയ്യട്ടെടാ!"
"മമ്മി ഡ്രസ്സ് ചെയ്തോ അതിനെന്താ?"
"നീ കാണും എന്റെ എല്ലാം...എനിക്ക് നാണവാടീ?"
"അത് ശരി! നാണാവോ ? അതെന്തിന്? ഇതിലും നാണിക്കേണ്ടത് ഞാൻ കാണുവേം കേൾക്കുവേം ചെയ്തല്ലോ?"
നർഗ്ഗീസിന് ചുറ്റുന്നത് പോലെ തോന്നി.
"കാണുവേം കേൾക്കുവേം ചെയ്തെന്നോ? എന്ത് കാണുവേം കേൾക്കുവേം ചെയ്തെന്ന്?"
"എന്റെ മമ്മി വായ്മൂടി കെട്ടിയാരുന്നോ പപ്പേം മമ്മിയും കൊടെ കൊറച്ച് മുമ്പ് ഡിങ്കോൾഫി കളിച്ചത്. എന്നാ ഒരു ഒച്ചയാരുന്നു ആഹ് ഓഹ് അമ്മെ

ഇക്കാ മോനെ മുത്തേ ...കൊറച്ചൂടെ സ്പീഡിൽ ....ആഹ്ഹ ഊഹ്ഹ് എന്നൊക്കെ ഒച്ചയുണ്ടാക്കി...."
അത് കേട്ട് നർഗ്ഗീസിന്റെ മുഖം താഴ്ന്നു. അവളുടെ മുഖത്ത് അപമാനഭാരവും ലജ്ജയും കൊണ്ട് നിറഞ്ഞു.
"അയ്യേ ഈ മമ്മി!"
സിമ്രാന് അത് കണ്ടപ്പോൾ വിഷമമായി. അവൾ നൈറ്റിൽ നർഗ്ഗീസിന്റെ തലയിലൂടെ ഇട്ടുകൊടുത്തു.
എന്നിട്ടു തോളിൽ പിടിച്ച് പതിയെ തലോടി കിടക്കയിലിരുത്തി.
"മമ്മി ഒരു ഡോക്റ്ററല്ലേ! എന്നിട്ടാണോ ഇത്രേം ചമ്മൽ ഒക്കെ! ഞാനല്ലേ കേട്ടത്? ഞാനല്ലേ കണ്ടത്? ഞാനെന്ന ഇന്റെർനെറ്റിൽ ഇടാൻ പോകുന്നുണ്ടോ! ഒന്ന് ഹാപ്പിയാക് മമ്മി! ഹാ! പറഞ്ഞേക്കാം!"
അവൾ നർഗ്ഗീസിന്റെ താടി പിടിച്ചുയർത്തി.
"ചിരിക്ക്! ചിരിക്ക് മമ്മി!"
അവൾ സിമ്രാന്റെ കവിളിൽ അമർത്തി ചുംബിച്ചു.
നർഗ്ഗീസിന്റെ മനസ്സപ്പോൾ വെണ്ണ പോലെ മൃദുലമായി. അവളുടെ ചുണ്ടുളിൽ പുഞ്ചിരി വന്നു. മുഖത്ത് വീണ്ടും മനോഹരമായ ലജ്ജ തിരികെയെത്തി.
"ശ്യേ! ഞാൻ അൽപ്പം കൂടി സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാരുന്നു,"
"പിന്നെ! എന്തിന്! എനിക്കിത്രേം സുഖം തരുന്ന ഒരു കാഴ്ച്ച മുമ്പ് കിട്ടിയിട്ടേയില്ല. എന്റെ മമ്മി ഹോ!"
"നീ ശരിക്കും കണ്ടല്ലേ അപ്പോൾ?"
"പിന്നില്ലേ! ഞാൻ റൂമിൽ നെഫ്രോൺസിനെ പറ്റി വായിക്കുവാരുന്നു. അന്നേരമാ നല്ല സൂപ്പർ ഹോട്ട് സൗണ്ടൊക്കെ കേള്ക്കുന്നെ! എനിക്ക് കാര്യം മനസ്സിലായി. മമ്മിയും പാപ്പയുമാണ്. അവരുടെ പ്രൈവസി ആണ്. എന്നാലും എനിക്കത് കൺട്രോൾ ചെയ്യാൻ പറ്റാത്ത രീതീൽ ...എന്താ പറയണ്ടേ? കൺട്രോൾ ചെയ്യാൻ പറ്റാത്ത രീതീല് കഴപ്പ് കേറ്റി..."
"മോളെ!"
നർഗ്ഗീസ് ഒച്ചയിട്ടു.
"അങ്ങനെയൊക്കെ പറയല്ലേ!"
"പിന്നെ എങ്ങനെയാ മമ്മി പറയണ്ടേ? എനിക്ക് വേറെ വേഡ് കിട്ടുന്നില്ല. ഞാൻ മെഡിസിനാ പഠിച്ചത്, ലിറ്ററേച്ചർ അല്ല..."

പിന്നെ അവൾ നർഗ്ഗീസിന്റെ കവിളിൽ വീണ്ടും നനഞ്ഞ ഒരു മുത്തം കൂടി നൽകി.

"വേഡ് എന്നതായാലും കാര്യം ഒന്നുതന്നെയല്ലേ മമ്മി? കഴപ്പ് കേറി കഴപ്പ് കേറി എനിക്ക് ഇരിക്കപ്പൊറുതിയില്ലാതായപ്പോൾ ഞാൻ രണ്ടും കൽപ്പിച്ച് നിങ്ങടെ ബെഡ് റൂമിന്റെ കതകിന് വെളിയിൽ വന്നു നിന്നു ..."
"പടച്ചോനെ...! നേരോ! ഛേ!!"
"പിന്നല്ലാതെ!"
സിമ്രാൻ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് തുടർന്നു.
"കൊറേ നേരം വേണോ വേണ്ടയോ വേണോ വേണ്ടയോ എന്നാലോചിച്ചു....എന്റെ മമ്മി ഞാൻ ഇതുവരേം ഒരാണ് തൊടാത്ത പെണ്ണല്ലേ? കാര്യം ഡോക്റ്റർ ആണേലും വെറും പച്ച വെറും പൊട്ടി വെറും കന്യകയല്ലേ മമ്മി ഞാൻ ഇക്കാര്യത്തിൽ ...? എനിക്കറിയില്ല ....തെറ്റാണ് എന്ന് ഒട്ടും തോന്നിയെ ഇല്ല...ഞാൻ രണ്ടും കൽപ്പിച്ച് കീഹോളിലൂടെ നോക്കി ....എന്റെ അമ്മെ ...ഒരൊറ്റ ക്ലിപ്പിലും ഇത്രേം ക്വാളിറ്റീൽ ഞാൻ ഒരാണും പെണ്ണും ....എന്താ പറയേണ്ടേ ....ഹ! ഇത്രേം ക്വാളിറ്റീൽ ഞാൻ ഒരാണും പെണ്ണും ഊക്കുന്നത് ഞാൻ ..."
സിമ്രാൻ മുഴുമിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് നർഗ്ഗീസ് അവളുടെ വായ് പൊത്തി.
"ഛീ! നിർത്തടീ..!"
"നീയിത് എന്ത് വൃത്തികേടാ ഇപ്പറയുന്നെ? ഹേ? എന്ത് വൃത്തികേടാന്ന്!"
"ആഹാ!! അത് ശരി!"
നർഗ്ഗീസിന്റെ കൈ വിടുവിച്ചുകൊണ്ട് സിമ്രാൻ പറഞ്ഞു.
"അപ്പോൾ വൃത്തികേടാരുന്നോ നിങ്ങള് ഹാ ഹൂ ഹോ ഹീ എന്നൊക്കെ പാട്ടുംപാടി ചെയ്തോണ്ടിരുന്നേ? എന്റെ മമ്മി നല്ല സായിപ്പിന്റെ ഭാഷേൽ സായിപ്പിന്റെ പ്രൊനൺസിയേഷനിൽ ഇന്റർകോഴ്സ് എന്ന് പറയുന്നതും ഊക്ക് എന്ന് പറയുന്നതും ഫലത്തിൽ ഒന്നാണേൽ നമ്മൾ എന്തിനാ വെറുതെ കണ്ടമാനം എനർജി ഒക്കെ വേസ്റ്റ് ചെയ്ത ഇന്റർകോഴ്സ് എന്നൊക്കെ പറയുന്നേ? നമ്മുടെ സ്വന്തം മലയാളത്തിലെ സുന്ദരപദമായ ഊക്ക് എന്നങ്ങു പറഞ്ഞാൽ പോരെ? ഭാഷാ സ്നേഹം വേണം മമ്മി ഭാഷാ സ്നേഹം!"
അതി സുന്ദരിയായ മകളിൽ നിന്ന് അത്തരം വാക്കുകൾ കേട്ടപ്പോൾ തന്റെയുള്ളിലും എന്തോ ഒരിളക്കം സംഭവിക്കുന്നത് നർഗ്ഗീസ് അറിഞ്ഞു.
"നോക്കി നിൽക്കെ എനിക്ക് നനഞ്ഞു മമ്മി..."
അവൾ തുടർന്ന് പറഞ്ഞു. മകളുടെ കൈയപ്പോൾ അവൾ ധരിച്ചിരുന്ന ബർമുഡയുടെ മദ്ധ്യത്തിലേക്ക്, തുടകൾ ചേരുന്നിടത്തേക്ക് പോകുന്നത് നർഗ്ഗീസ് കണ്ടു. കണ്ണുകൾ ഇറുക്കിയടയ്ക്കാൻ അവൾ ഒരു നിമിഷം ആഗ്രഹിച്ചു. പക്ഷെ മാനിക്യൂർ ചെയ്ത് ഭംഗിയാക്കിയ നീണ്ടു ഭംഗിയുള്ള

അവളുടെ വിരലുകൾ ചുവപ്പ് നിറമുള്ള ബർമുഡയ്ക്ക് മേൽ അമർന്നപ്പോൾ അതൊരു വിസ്മയ കാഴ്ച്ചയായി നർഗ്ഗീസിന് തോന്നി.
"എന്റെ മമ്മി എനിക്ക് മൊത്തം കണ്ട്രോളും പോയി...അകത്ത് ജൂമ്പലിക്ക ജൂമ്പലിക്കാന്നും പറഞ്ഞു തുണീം കോണാനും ഒന്നുമില്ലാതെ കെട്ടി മറിയുന്നത് പാതിമെയ്യായ പിതാവാണെന്നോ പാതി മെയ്യായ മാതാവാണെന്നോ പിന്നെയെൻ പത്തുമാസം ചുമന്നെന്നെ ഞാനാക്കിയ ഗർഭപാത്രമാണെന്നോ എന്നൊന്നും ഓർത്തില്ല ഈ മുതുകഴപ്പി മോൾ ....കഴപ്പ് ആദ്യം കുഞ്ഞു കഴപ്പായും ചേനക്കഴപ്പായും അവസാനം ആനക്കഴപ്പായും അങ്ങ് വളർന്നു...കണ്ട് കണ്ട് കൺട്രോളിന്റെ അവസാനത്തെ മോളിക്യൂൾസും പോയപ്പോൾ ഞാൻ കൈ ബർമുഡയ്ക്കാത്തോടെ പൂറിൽ ഇട്ടു..."

"ശ്യോ..എടീ നിന്നെ ഞാൻ!"
നർഗ്ഗീസ് കയ്യോങ്ങി.
"ന്റെ റബ്ബേ? നീയെന്താ മോളെ പറയുന്നേ? ആരോടാ പറയുന്നേ? പടച്ചോനെ! എനിക്ക് വയ്യ! ഇതെന്ന് മുതലാ നീയിങ്ങനെ?!!"
"ഓ! ഞാൻ പൂറ് എന്ന് പറഞ്ഞത് കൊണ്ടാണോ? അപ്പോൾ മമ്മിക്ക് സായിപ്പിന്റെ ഭാഷയെ പിടിക്കൂ. അല്ലെങ്കിൽ മെഡിക്കൽ റെഫെറൻസിലെ ഭാഷയെ നാവിൽ വരൂ...ഇതൊക്കെയാണ് ആക്ച്വലി വർണ്ണ വിവേചനം. സെക്ഷ്വൽ അപ്പാർത്തീഡ്! ശരി...അങ്ങനെയെങ്കിൽ അങ്ങനെ...എന്റെ ..എന്റെ ലേബിയം മൈനസ്...ലേബിയം മേജസ് ..ഓർ ലേബിയം മെജോ .... യെസ് അവിടെ ..... അവിടെ ഞാൻ ശരിക്ക് പിടിച്ചങ്ങ് ഞെക്കി മമ്മി....അത്ര നല്ല കാഴ്ചയല്ലാരുന്നോ.....എന്റെ മമ്മി എന്തൊരു സൂപ്പർ മുലയാ മമ്മീടെ...പാപ്പാ ഓരോ പ്രാവശ്യോം മമ്മീടെ പൂറി ...സോറി സോറി വജൈനൽ കാവിറ്റിയിലേക്ക് പുഷ് ചെയ്യുമ്പോൾ മമ്മീടെ മൊല രണ്ടും റോക്കറ്റ് പോലെ മുകളിലേക്ക് പൊങ്ങുവാ ...വൗ!! എന്നാ ഒരു ഇളക്കവാരുന്നു ! അന്നേരം ആ സൂപ്പർ നിപ്പിൾ രണ്ടും കൂർത്ത് കൂർത്ത്...."
സിമ്രാൻ വിവരണം തുടരവേ നർഗീസിന്റെ ഇഷ്ടക്കേട് സാവധാനമില്ലാതെയായി. ഇല്ലാതായി എന്ന് മാത്രമല്ല, എവിടെയോ എന്തൊക്കെയോ സുഖിച്ചിളക്കുന്നതും അവൾ അറിഞ്ഞു.
"മോളു പാപ്പാടെ കണ്ടോ?"
ചോദിച്ച് കഴിഞ്ഞ് നർഗ്ഗീസ് നാക്കു കടിച്ചു.
ശ്യേ! താൻ എന്താണ് ചോദിച്ചത്?

അസ്‌ലം മൻസൂരി കാറിന്റെ ചില്ലിനിടയിലൂടെ എതിർവശത്തെ ജനറൽ സ്റ്റോറിൽ നിൽക്കുന്ന സുന്ദരിയെ കണ്ണുകൾ മാറ്റാതെ നോക്കി. നോക്കുംതോറും പത്താൻ സ്യൂട്ടിനകത്ത്, ഷെഡ്ഡിക്കുള്ളിൽ അയാളുടെ സാധനത്തിനു നിയന്ത്രണം നഷ്ടപ്പെട്ടു. ചുറ്റുപാടുകൾ ഒന്നും നോക്കാതെ അയാൾ കൈത്തലം കൊണ്ട് മുഴയിൽ അമർത്തി. എന്തൊരു ചരക്കാണ് ആ നിൽക്കുന്നത്! ഇതിനുമാത്രമൊക്കെ സൗന്ദര്യം എങ്ങനെയാണ് പെണ്ണുങ്ങൾക്ക് ഉണ്ടാകുന്നത്? പാഷ്തൂൺ സൽവ്വാറിനുള്ളിൽ പിമ്പോട്ടു ഉന്തി തുറിച്ചു നിൽക്കുന്ന ഭാരമുള്ള ചന്തികളിലേക്കും ബാവൽപ്പുരി കുർത്തയ്ക്കുള്ളിൽ മുമ്പോട്ട് തള്ളിയമർന്ന് കിടക്കുന്ന ഭയങ്കരൻ മുലകളിലേക്കും അയാളുടെ കണ്ണുകൾ മാറി മാറി സഞ്ചരിച്ചു. നല്ല വടിവൊത്ത ശരീരം. ഇടയ്ക്കിടെ അവളുടെ ചന്തികൾ തള്ളിയമരുന്നുണ്ട്. അനങ്ങുമ്പോൾ മുലകൾ ബഹളം വെക്കുന്നുമുണ്ട്. അതിനർത്ഥം നല്ല കഴപ്പ് മൂത്ത പെണ്ണാണവൾ എന്നല്ലേ? ഒന്ന് പോയി മുട്ടിയാലോ? മുമ്പിലെ മിററിൽ അയാൾ മുഖം നോക്കി. കുഴപ്പമില്ല. മുഖത്ത് അങ്ങിങ് കുറ്റിരോമങ്ങൾ വളർന്നു നിൽപ്പുണ്ട്. കൈത്തലം മുമ്പിൽ പിടിച്ച് ഉഛ്വാസവായുവിന്റെ ഗന്ധം അയാൾ പരിശോധിച്ച് നോക്കി. അഫ്ഘാൻ പെപ്പർമിൻറ്റ് പൌഡർ ഫലം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. വായിൽ നിന്ന് അലോസരപ്പെടുത്തുന്ന മണമില്ല. കൈവിരലുകളിലേക്ക് അയാൾ നോക്കി. എല്ലാം നീറ്റ് ആൻഡ് ക്ളീൻ. പെണ്ണുങ്ങൾ ആദ്യം ശ്രദ്ധിക്കുന്നത് വിരലുകളാണല്ലോ. അവ തൊഴുത്തിലെ ചാണകം പോലെയിരുന്നാൽ പെണ്ണുങ്ങൾ പിന്നെ തിരിഞ്ഞു നോക്കില്ല.

ജനറൽ സ്റ്റോറിൽ നിന്ന പെണ്ണ് അയാൾക്ക് അഭിമുഖമായി തിരിഞ്ഞു. റബ്ബേ! അയാൾ തലയിൽ കൈവെച്ചു. ഇപ്പോഴാണ് മാറിടത്തിന്റെ മുഴുപ്പും ഭംഗിയും അയാൾ കാണുന്നത്. ആ കാഴ്ച്ചയിൽ അരക്കെട്ടിലെ വലിപ്പം ഒന്നുകൂടി കൂടി. അസഹ്യമായ സുഖാനുഭൂതിയിൽ അയാൾ കൂടാരമടിച്ചു പൊങ്ങിനിൽക്കുന്ന സാധനത്തിൽ പിടിച്ചു തിരുമ്മി.

അപ്പോഴാണ് സീറ്റിൽ കിടന്ന അയാളുടെ ഫോൺ ശബ്ദിച്ചത്. സ്ക്രീനിൽ തെളിഞ്ഞു കണ്ട നമ്പർ അത്രയും പ്രാധാന്യമുള്ളതിനാൽ അയാൾ പെട്ടെന്ന് ഫോണെടുത്തു. രണ്ടുമിനിറ്റ് സംസാരം തുടർന്നു. അത് കഴിഞ്ഞ് ഫോൺ തിരികെ സ്റ്റിയറിങ് വീലിനടിയിലെ ഹോൾസ്റ്ററിൽ വെച്ചു. വീണ്ടും അയാളുടെ കണ്ണുകൾ എതിർ ദിശയിലെ ജനറൽ സ്റ്റോറിലേക്ക് പോയി.

അവൾ അവിടെയുണ്ടായിരുന്നില്ല.

ശ്ശ്യേ!

അതിരില്ലാത്ത നിരാശയോടെ അയാൾ പുലമ്പി.

എങ്കിലും അരക്കെട്ടിലെ മുഴപ്പിനു മാറ്റമൊന്നുമില്ല. വല്ലാതെ കാമക്കലിപ്പിൽ സാധനം വേദനിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഒന്ന് പിടിച്ച് കളഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ അതിങ്ങനെ നീറി നിൽക്കും.

അയാൾ കണ്ണുകൾ അടച്ച് വിങ്ങിവീർത്ത സാധനത്തിൽ കൈയ്യമർത്തി.

"ഹലോ!"

പെട്ടെന്ന് പുറത്ത് നിന്ന് ഒരു സ്ത്രീശബ്ദം കേട്ട് ഞെട്ടി കണ്ണുകൾ തുറന്നു. അപാരമായ ജാള്യതയോടെ അരക്കെട്ടിൽ നിന്ന് കൈമാറി.

അതിസുന്ദരിയായ ആ പെണ്ണ് ഇതാ ഇപ്പോൾ തന്റെ കാറിന് മുമ്പിൽ.

അവൾ പെട്ടെന്ന് അനിഷ്ടത്തോടെ അയാളുടെ അരക്കെട്ടിൽ നിന്ന് കണ്ണുകൾ മാറ്റുന്നത് അസ്‌ലം കണ്ടു.

""അസ്സലാമു അലൈക്കും സാഹിബാ”

വിനയം നിറഞ്ഞ സ്വരത്തിൽ അയാൾ പറഞ്ഞു.

"ബാൽദിയ..."

അയാളുടെ ഉപചാരവാക്കുകൾ വകവെയ്ക്കാതെ അവൾ പറഞ്ഞു.

"ബാൽദിയ...എന്നുവെച്ചാൽ ഒരു മണിക്കൂർ ഡ്രൈവ്..."

അയാൾ സ്വയം പറഞ്ഞു. .അസ്ലം ഉടൻ തന്നെ ഡ്രൈവിംഗ് സീറ്റിൽ നിന്നുമിറങ്ങി അവൾക്ക് ഡോർ തുറന്നു കൊടുത്തു.അവൾ അകത്തേക്ക് കയറി. അസ്‌ലം കാർ മുമ്പോട്ടേക്കെടുത്തു.

"ബാൽദിയയിൽ എവിടെയാണ് സാഹിബ?"

അസ്‌ലം മിററിലൂടെ അവളുടെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി ചോദിച്ചു.

"ആദ്യം ബാൽദിയയെത്തട്ടെ..."

അനിഷ്ടം വിടാതെ അവൾ പറഞ്ഞു.

"എന്നിട്ട് പറയാം..."

അവളുടെ ചൊടിപ്പിന് കാരണം അസ്‌ലത്തിന് മനസ്സിലായി. താൻ കണ്ണുകളടച്ച് കുണ്ണയിൽ പിടിച്ച് ഞെരിക്കുന്നത് ഇവൾ കണ്ടിരിക്കുന്നു. അതിലാണ് ദേഷ്യം. പക്ഷെ അത്ര ദേഷ്യമുണ്ടെങ്കിൽ എന്തിനാണ് തന്റെ ടാക്സി തന്നെ അവൾ തെരഞ്ഞെടുത്തത്? അവിടെ വേറെയും കാറുകൾ ലൈനിലുണ്ടായിരുന്നല്ലോ.

കറാച്ചിയുടെ സൗന്ദര്യം നിറഞ്ഞ ഭാഗത്തുകൂടിയാണ് കാർ നീങ്ങുന്നത്. അവൾ പുറത്തേക്ക് തന്നെ നോക്കിയിരിക്കുകയാണ്. ഇടയ്ക്ക് എന്തൊക്കെയോ ഓർത്ത് പുഞ്ചിരിക്കുന്നുണ്ട്. കാമുകനെ ഓർത്താവാം. ഭർത്താവിനെ ഓർത്ത് ഒരു പെണ്ണും സ്വകാര്യതയിൽ പുഞ്ചിരിക്കാൻ സാധ്യത കുറവാണ്.

"സാഹിബ, ഷോപ്പിങ്ങിനു വന്നതാണോ?"

ഷഹീന കോംപ്ലെക്സിന് മുമ്പിലൂടെ കാർ നീങ്ങവേ അയാൾ ഒന്നുകൂടി ശ്രമിച്ചു.

"ഹ്മ്..."

അവൾ മൂളി. ഇത്തവണ ശബ്ദത്തിന് ഒരു മയമുണ്ടായിരുന്നു.

"അല്ല..ചോദിച്ചത് എന്തിനാണ് എന്ന് വെച്ചാൽ...ഷഹീന കോംപ്ലെക്സ് കഴിഞ്ഞാൽ നേപ്പിയർ റോഡാണ്...കറാച്ചിയിലെ ഏറ്റവും നല്ല ഗാർമെൻറ്സ് ഷോപ്പുകൾ നേപ്പിയറിലാണ്..."

അപ്പോൾ അവൾ പുഞ്ചിരിക്കുന്നത് അയാൾ കണ്ടു.

"അവിടെ നിർത്തണോ?"

"ഓക്കേ ..അവിടെയെത്തുമ്പോൾ നിർത്തൂ..."

അഞ്ചു മിനിട്ടുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ നേപ്പിയർ റോഡിലെത്തി. കറാച്ചി നഗരം രൂപകൽപ്പന ചെയ്ത ചാൾസ് നേപ്പിയറിന്റെ പേരിലുള്ള ആ തെരുവ് പാകിസ്ഥാന്റെ ഫാഷൻ ക്യാപ്പിറ്റൽ എന്നാണു അറിയപ്പെടുന്നത്.

ഇന്ത്യയിലെ ബാങ്കൂർ പോലെ, ഗൗഹാത്തി പോലെ പാക്കിസ്ഥാനിൽ ഏറ്റവും പുതിയ ഡ്രസ്സ് ട്രെൻഡുകൾ ആദ്യം വിപണിയിലെത്തുന്ന നഗരം കറാച്ചിയും അതിൽത്തന്നെ നേപ്പിയർ റോഡുമാണ്.

"സാഹിബയ്ക്ക് ഏത് തരം മാളുകളാണ്...?"

അയാൾ കാറിന്റെ വേഗം കുറച്ചുകൊണ്ട് ചോദിച്ചു.

"ഇവിടുത്തെ എല്ലാ മാളുകളും അറിയാമോ?"

"ജോലി ടാക്സിയോടിക്കലായത് കൊണ്ട് അതൊക്കെ അറിഞ്ഞുവെക്കണം സാഹിബ,"

അസ്‌ലം ചിരിച്ചു.

സൈബുന്നിസാ മാൾ എന്ന് വലിയ ആകർഷകമായ ബോഡിനു മുമ്പിലെ അഞ്ചുനില മാളിന് മുമ്പിലെ പാർക്കിങ് ഏരിയായിലേക്ക് അയാൾ കാർ കയറ്റി.

കാർ നിർത്തി ഇറങ്ങി അയാൾ അവൾക്ക് ഡോർ തുറന്നു കൊടുത്തു.

ഇറങ്ങാൻ തുടങ്ങിയ ആ യുവതി പെട്ടെന്ന് പിമ്പോട്ടു മലച്ച് അസ്‌ലമിന്റെ ദേഹത്തേക്ക് തെന്നി വീണു നിന്നു. ഒരു നിമിഷം അസ്‌ലം ഒന്ന് പകച്ചു. കാരണം അപ്പോഴും താഴാതെ കട്ടിപിടിച്ചു നിന്ന അയാളുടെ കുണ്ണയുടെ മുൻഭാഗത്താണ് അവളുടെ തുടയിടുക്ക് അമർന്നത്. പെട്ടെന്നയാൾ പിമ്പോട്ടു മാറി, അവളിൽ നിന്ന് അരക്കെട്ട് മാറ്റി. എന്നാൽ അവളുടെ മുഖഭാവം കണ്ടപ്പോൾ അത് വേണ്ടായിരുന്നു എന്ന് അയാൾക്ക് തോന്നി. കാരണം നാണവും കുണുങ്ങലും പുഞ്ചിരിയും കലർന്ന ഒരു ഭാവം രഹസ്യമായി അവളുടെ മുഖത്ത് മിന്നിമറഞ്ഞു.

"കള്ളി!"

അയാൾ മനസ്സിൽ പറഞ്ഞു.

"മദം മുറ്റി നിൽക്കുവാണ്! എന്നിട്ട് അവളുടെ ഓരോ ജാഡ!"

"ഓക്കേ... സാഹിബാ..."

അയാൾ പറഞ്ഞു.

"സമയമെടുത്ത് ഷോപ്പ് ചെയ്തോളൂ...ഞാൻ കാറിനുള്ളിൽ കാണും..."

"നിങ്ങളും വരൂ...കറാച്ചിയിലെ എല്ലാ മാളുകളും നല്ല പരിചയമുള്ളയാളല്ലേ.."

ഉള്ളിൽ വന്ന സന്തോഷം അസ്‌ലം പുറത്ത് കാണിച്ചതില്ല. അയാൾ ഉടൻ തന്നെ കീയെടുത്ത് അവളുടെ പിന്നാലെ ചെന്നു.

അവളുടെ ചന്തികളുടെ ചലനങ്ങളിൽ നിന്ന് കണ്ണുകൾ മാറ്റാതെ അയാൾ അവളുടെ പിന്നാലെ നടന്നു. ഇടയ്ക്ക് അവൾ തിരിഞ്ഞു നോക്കിയപ്പോൾ അയാളുടെ കണ്ണ് തന്റെ നിതംബത്തിന്റെ വിശാലത ആസ്വദിക്കുകയാണ് എന്ന് മനസ്സിലാക്കി അവൾ പെട്ടെന്ന് മുഖം മാറ്റി.

മാളിനുള്ളിൽ അയാൾ അവൾക്കരികിൽ തന്നെ നിന്നു. ഇടയ്ക്ക് അറിയാതെയെന്നോണം മുട്ടിയുരുമ്മി നിന്നപ്പോൾ അതിൽ അവൾ അസ്വാഭാവികതയൊന്നും കാണിക്കാതെ, മാറാൻ ശ്രമിക്കാത്തത് കണ്ടപ്പോൾ അയാൾക്ക് മനസ്സിലായി.

ഒന്ന് മനസ്സ് വെച്ചാൽ ഇന്നത്തെ അത്താഴം കേമമാക്കാം.

പത്താൻ സ്യൂട്ടും ജാഗീർ കുർത്തയും മാത്രമല്ല മോഡേൺ വസ്ത്രങ്ങളും ഗുണവും തരവും പറഞ്ഞുകൊടുത്ത് വാങ്ങിക്കുവാൻ അയാൾ അവളെ സഹായിച്ചു. അയാളുടെ വാചാലമായ സംസാര രീതി പലപ്പോഴും അവൾ ശ്രദ്ധിച്ചു. അത് അയാൾ അറിയുകയും ചെയ്തു. സെയിൽസ് ഗേൾസ് ഡിസ്പ്ലെ ചെയ്യുന്ന തുണികൾ അവളെ കാണിക്കുവാൻ സഹായിക്കുന്നതിനിടയിൽ അറിഞ്ഞും അറിയാതെയും അസ്‌ലം അവളുടെ വിരലുകളിലും സ്പർശിച്ചു.

അപ്പോഴൊന്നും അവൾ എതിർപ്പ് പ്രകടിപ്പിക്കില്ലന്ന് മാത്രമല്ല അത് ആസ്വദിക്കുണ്ടോ എന്നുപോലും അസ്‌ലം സംശയിച്ചു.

മാളിൽ നിന്നും ഇറങ്ങുമ്പോൾ രണ്ടുപേരുടെയും കൈകളിൽ കൊള്ളാവുന്നതിനേക്കാളേറെ ബാഗുളകുണ്ടായിരുന്നു. കാറിനുള്ളിൽ പിൻസീറ്റിൽ അവ വെച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവൾക്കിരിക്കാൻ സ്ഥലമുണ്ടായില്ല.

"എന്റെ ടാക്സി അത്ര വലുതല്ല സാഹിബ..."

"കുഴപ്പമില്ല...അത്ര ചെറുതാണ് എന്ന് തോന്നുന്നില്ല..."

അവൾ പുഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു. അവൾ തന്റെ അരക്കെട്ടിലേക്ക് നോക്കിയോ? അയാൾ കോരിത്തരിപ്പോടെയോർത്തു.

"എനിക്ക് വിശക്കുന്നു..."

അവൾ പറഞ്ഞു.

"എനിക്കും തോന്നി..."

അയാൾ ചിരിച്ചു.

"കഴിക്കാം? വിശക്കുന്നില്ലേ?"

വളരെ മധുരമായ സ്വരത്തിൽ അവൾ ചോദിച്ചു.

"പിന്നില്ലേ?"

അവളെ മൊത്തത്തിൽ അളന്നുകൊണ്ട് അയാൾ പറഞ്ഞു. അവളിൽ അൽപ്പം നാണം നിഴൽ വിരിച്ചത് അയാൾ കണ്ടു.

"കഴിക്കണം..."

"പിന്നെന്താ വൈകുന്നേ?"

"അവൾ തിരിച്ചു ചോദിച്ചു..."

"സമയം..സ്ഥലം ഒക്കെ..."

തന്റെ കണ്ണുകൾ വളരെ സമയം അവൾ നോക്കി നിൽക്കെ തന്നെ തന്റെ കണ്ണുകൾ ശ്വാസഗതിയാൽ അവളുടെ തുറിച്ചുയരുന്ന അവളുടെ മാറിടത്തിൽ പതിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അയാൾ പറഞ്ഞു.

"നിങ്ങൾ ഇവിടെ വളരെ നാളായി ഉള്ളതല്ലേ? സ്ഥലത്തെപ്പറ്റിയൊന്നും ഒരു പിടിയുമില്ലേ?"

അസ്‌ലത്തിന്റെ സംശയമൊക്കെ മാറി. കഴച്ചുപൊട്ടി നിൽക്കുകയാണ് അവൾ. കഴപ്പ് എത്രമാത്രം കൂടുതലാണ് എന്ന് അറിയിക്കുന്നതിലും മടിയില്ല. ഇവളാണ് പെണ്ണ്. അസ്സൽ പെണ്ണ്.

"എങ്കിൽ വാ...സാധനങ്ങൾ ഇവിടെയിരിക്കട്ടെ..."

അയാൾ പറഞ്ഞു.

"എങ്ങോട്ട്?"

"സ്ഥലത്തേക്ക് ...റൂം എടുക്കാം..അവിടെ..."

"ഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ എന്തിനാണ് റൂമെടുക്കുന്നത്? അത് നല്ല ഒരു റെസ്റ്റോറൻ്റ് അല്ലേ?"

അവൾ തൊട്ടുമുമ്പിലെ ഒരു പോഷ് റെസ്റ്റോറൻ്റിലേക്ക് വിരൽ ചൂണ്ടി.

അസ്‌ലത്തിന്റെ മുഖത്ത് നിരാശ നിറഞ്ഞു.

അത് പുറത്തേക്ക് പ്രതിഫലിപ്പിക്കാതിരിക്കാൻ അയാൾ കഴിയുന്നത്ര ശ്രമിച്ചു. എങ്കിലും അതിന്റെ അനുരണനങ്ങൾ അല്പമെങ്കിലും ദൃശ്യമായി. അതിലേക്ക് അവൾ ഒരു കുസൃതി നോട്ടമെറിഞ്ഞു.

നാശം! ഇവൾ കളിപ്പിച്ച് രസിപ്പിക്കുകയാണ്!

എന്തെങ്കിലുമാകട്ടെ! നല്ല ഒരോട്ടമാണ്. അത് കളയണ്ട!

അവളോടൊപ്പം അയാൾ റെസ്റ്റോറന്റിലേക്ക് കയറി. വളരെ മൃദുവായ, നനുത്ത, ഉള്ള് തൊടുന്ന സരായിക്കി സംഗീതം നിറഞ്ഞ സുഖമുള്ള തണുപ്പ് നിറഞ്ഞ ഉൾഭാഗം. ഭിത്തിയിൽ പാഷ്തൂൺ, ബലൂചി പാരമ്പര്യം വിളിച്ചുപറയുന്ന മനോഹരമായ വലിയ പെയിന്റിങ്ങുകൾ.

"എന്താ ഓർഡർ ചെയ്യേണ്ടത്?"

മെനുവിലേക്ക് വിശദമായി കണ്ണുകളയച്ച് എതിരെയിരിക്കുന്ന തന്റെ സുന്ദരിയായ കസ്റ്റമറോട് അയാൾ ചോദിച്ചു.

"നിങ്ങൾ ഓർഡർ ചെയ്തോളൂ,"

അവൾ പറഞ്ഞു.

"നല്ല ഭക്ഷണപ്രേമിയാണ് എന്ന് കണ്ടാലറിയാം. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ഓർഡർ ചെയ്യുന്നതൊന്നും മോശമാകാനിടയില്ല,"

അയാളെ കണ്ണുകൾ കൊണ്ടളന്ന് അവൾ പറഞ്ഞു.

ഇനി അവളോട് കൊഞ്ചാൻ നിൽക്കണോ? അയാളൊന്ന് സംശയിച്ചു. സാരമില്ല. ഇനിയും ഇവൾ കറാച്ചിയിൽ വരും. അപ്പോഴും തന്റെയടുത്തേക്ക് വരണം. അത് നഷ്ടപ്പെടുത്തിക്കൂടാ.

"സാഹിബയെക്കണ്ടാലും അറിയാം,"

വീണ്ടും കണ്ണുകൾ കൊണ്ട് അവളുടെ മാറിടം അളന്നുകൊണ്ട് അയാൾ പറഞ്ഞു.

"ലാഹോറി ബീഫ് കറാഹി, ഗോബി ആലു, സീഖ് കെബാബ് ... മക്കാ കി റോട്ടി...?"

അയാൾ ചോദ്യരൂപത്തിൽ അവളെ നോക്കി.

"ഗ്രേറ്റ്!"

അവൾ വിസ്മയത്തോടെ പറഞ്ഞു.

"എന്റെയും ഫേവറിറ്റാണ് ഇപ്പറഞ്ഞതൊക്കെ..."

കഴിക്കുമ്പോൾ പലതവണ അവരുടെ കണ്ണുകൾ കൂട്ടിമുട്ടി. ചിലനേരങ്ങളിൽ പരിസരം മറന്ന് അവർ പരസ്പ്പരം നോക്കി നിൽക്കുകപോലും ചെയ്തു.

"എന്താ?"

ഒരു വേള അവൾ ചോദിച്ചു.

"സാഹിബ...കഴിക്കുന്നത് കാണാൻ നല്ല ഭംഗി..."

മനോഹരമായ ഒരു നാണം അവളിൽ വിടർന്നു.

"എല്ലാവരും കഴിക്കുന്നത് പോലെയല്ലേ ഞാൻ കഴിക്കുന്നുള്ളൂ?"

"അല്ലെന്നാണ് എനിക്ക് തോന്നുന്നത്..."

അയാൾ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

"വളരെ സുന്ദരമാണ് അത് കാണാൻ...സാഹിബ വളരെ സുന്ദരിയായതിനാലാവാം..."

പറഞ്ഞ് കഴിഞ്ഞാണ് അൽപ്പം കൂടിപ്പോയോ എന്നയാൾ സംശയിച്ചത്. അയാൾ അവളെ ഒന്ന് പാളി നോക്കി.

അയാൾ വിസ്മിതനായി.

അത്ര മനോഹരമായ നാണം അയാൾ മുമ്പ് ഒരു പെണ്ണിലും കണ്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല.

സ്വപ്നം പൂക്കുന്ന കണ്ണുകൾ.

കാമുകന്റെ നിനവുകളെയും അവൻ കാണുന്ന സ്വപ്നങ്ങളെയും തിരിച്ചറിയുന്ന കണ്ണുകൾ.

ഒരു ഈറൻ കാറ്റ് തന്നെ തഴുകുന്നത് അയാൾ അറിഞ്ഞു.

കണ്ണിമയ്ക്കാതെ അയാൾ അവളെ തന്നെ നോക്കിയിരുന്നു.

"അത്ര സുന്ദരിയാണോ ഞാൻ?"

ശബ്ദം താഴ്ത്തി, മന്ത്രിക്കുന്നത് പോലെ അയാളുടെ കാന്തികത നിറഞ്ഞ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി അവൾ ചോദിച്ചു.

ആരോ തന്റെ കാതുകളിൽ മന്ത്രിക്കുന്നു:

ഞാൻ നിനക്ക് വേണ്ടി കാത്തിരിക്കുന്ന കാമുകി.

ഞാൻ ദൊഫേലി താഴ്വരയിൽ നിന്റെ സൂര്യപ്രകാശമേൽക്കാൻ വിടർന്നു തരിക്കുന്ന അറേബ്യൻ പാരിജാതം.

ഖൈബർ പഖ്തൂൺവായുടെ മലമുടികളിൽ, ആകാശം മുട്ടുന്ന പനമരങ്ങളിൽ മലക്കുകൾ ആർക്ക് വേണ്ടിയാണ് കാത്തിരിക്കുന്നതെന്ന് അറിയുമോ നിനക്ക് എന്റെ പ്രിയനേ?

പെഷവാറിലെ ചന്ദനം മണക്കുന്ന ഗുഹകളിൽ, യാ റബ്ബി ഇയർജാ താത് ലി എന്ന് ഭ്രാന്തമായി ഉരുവിട്ട്, റസൂലിന്റെ നിയോഗമാണ് ഞാനെന്ന്

ഉറക്കെപ്പറഞ്ഞ സുന്ദരി, രാജകുമാരി അമീറാ റാനിയാ അവസാനം കണ്ടെത്തിയത് ആരെയെന്ന് നിനക്കറിയുമോ പ്രിയനേ...?

പശ്ചാത്തലത്തിലെ ബലൂച് സംഗീതത്തോടൊപ്പം തന്റെ മുമ്പിലിരിക്കുന്ന അഭൗമ സൗന്ദര്യത്തിന്റെ ഉടമയായ ആ പെൺകുട്ടി തന്നോട് മൗനത്തിലൂടെ സംസാരിക്കുന്നത് അയാൾ അറിഞ്ഞു.

"അതേ..സാഹിബാ...താങ്കൾ സുന്ദരിയാണ്...ഒരുപാട് സുന്ദരി...ഞാൻ ഇതുവരെ ആരിലും കാണാത്ത ഒരു സൗന്ദര്യം താങ്കൾക്കുണ്ട്..."

അയാളുടെ കണ്ണുകളിൽ നിന്ന് മിഴികൾ വേർപെടുത്താതെ അവൾ നോക്കി. അവളുടെ ദേഹത്ത് നിന്ന് പ്രവഹിക്കുന്ന വശ്യമോഹനമായ കെറോലിന ഹെരേരയുടെ സുഗന്ധം അയാളിൽ ഭ്രാന്തമായി പടർന്നു. അവളുടെ കാതുകളെ അലങ്കരിച്ച പാട്യാല കമ്മലുകൾ, അൽമാസ് ബ്രാൻഡിന്റെ മുദ്രയുള്ള വജ്ര വളകൾ, സൂര്യകാന്തികൾ പൂത്തു വിളയുന്ന ബോളൻ സമതലത്തിലെ ഖനികളുടെ മണമുള്ള ഡമാസ് സ്വർണ്ണമാല, റോസാദളങ്ങളുടെ മൃദുലതയുള്ള നീണ്ട വിരലുകളെ അലങ്കരിക്കുന്ന കുന്ദൻ മോതിരങ്ങൾ...

അയാൾക്ക് മേശയുടെ അപ്പുറത്തേക്ക് ചെന്ന് അവളെ വാരിയണയ്ക്കണമെന്നു തോന്നി.

"എന്താ നിർത്തിയത്...? കഴിക്കുന്നില്ലേ?"

അയാൾ ചോദിച്ചു.

"എനിക്ക്...എനിക്ക്..."

അവളുടെ അധരം വിതുമ്പുന്നത് അയാൾ ശ്രദ്ധിച്ചു.

"ഞാൻ സാഹിബയുടെ അടുത്തത് വന്നിരിക്കട്ടെ?"

അവളുടെ കണ്ണുകളിൽ പ്രണയപുഷ്പ്പങ്ങൾ കത്തിയാളുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ അയാൾ ചോദിച്ചു. അനുരാഗം ജലനിർജ്ജരി പോലെ ആഞ്ഞു പതിക്കുകയാണ് തന്നിലേക്ക് അവളുടെ കണ്ണുകളിൽ നിന്നും, ദേഹത്തെ സുഗന്ധത്തിൽ നിന്നും.

"വരൂ..."

അസഹ്യമായ പ്രണയപാരവശ്യത്താൽ ശ്വാസഗതി കൂട്ടിക്കൊണ്ട് അവൾ പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ അവളുടെ മാറിടം ക്രമാതീതമായി ഉയർന്നു പൊങ്ങി. അയാൾ അങ്ങോട്ട് നോക്കിയപ്പോൾ അവൾ അൽപ്പം കൂടി നിവർന്നിരുന്ന് മാറിടത്തിന്റെ ചലനം അയാൾക്ക് കാണിച്ചുകൊടുത്തു.

അയാൾ അവളുടെ അടുത്ത് വന്നിരുന്നു.

"സാഹിബ..."

"അസ്‌ലം..."

അവർ പരസ്പ്പരം കത്തുന്ന മിഴികളോടെ അൽപ്പ നേരം നോക്കിയിരുന്നു.

"എനിക്ക് വിശക്കുന്നു..."

അവൾ പറഞ്ഞു.

മയിൽപ്പൊൻപീലിയും ഗുൽ ബഹാർ പൂക്കളും കൊണ്ട് അലംകൃതമായ ജയ്ഷനെ ബഹാരൻ ഉത്സവത്തിൽ എപ്പോഴോ താൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട് ഇവളുടെ പ്രണയാർദ്രമായ ഈ മുഖം.

ആലുഗോബിയിൽ മുക്കി ചപ്പാത്തി അവളുടെ ചുണ്ടുകൾക്ക് നേരെ ഉയർത്തുമ്പോൾ അയാൾ ഓർത്തു. അവൾ ചുണ്ടുകൾ പിളർത്തി. അപ്പോൾ അയാളുടെ വിരലുകൾ അവളുടെ അധരത്തിൽ തൊട്ടു. തന്റെ വിരലുകൾ ഇപ്പോൾ സ്പർശിച്ചത് എന്തിനെയാണ്? ഖുഷ്ഹാസ് പൂക്കളുടെ സുതാര്യ ദലങ്ങളുടെ മൃദുലതയെ? ചന്ദ്രിക നിറഞ്ഞ രാവിൽ പ്രണയത്തിന്റെ വെൺപിറാവുകൾ പൊഴിക്കുന്ന തൂവലുകളുടെ സ്നിഗ്ധതയെ?

ഇപ്പോൾ ചുറ്റും നിറയുന്നത് സിന്ധി നാടിന്റെ ഗന്ധമുള്ള മാദകമായ ഷാസിയ ഖുഷ്ക് സംഗീതമാണ്. പാടുന്നത് ഖുർഷിദ് ആലം സമാൻ ആണ്. അതിന്റെ ലഹരിയിൽ അവളുടെ കണ്ണുകൾ ഒന്നുകൂടി തിളങ്ങി. അതിന്റെ താളത്തിൽ അവളുടെ അധരം ഒന്നുകൂടി വിതുമ്പി.

"ഈ പാട്ട്..."

അയാളിൽ കൈയ്യിൽ നിന്ന് ഭക്ഷണം സ്വീകരിക്കവേ അവൾ പറഞ്ഞു.

"അതിൽ എന്തൊരു പ്രണയമാണ് അല്ലേ? അങ്ങനെയും പ്രണയിക്കുമോ ആളുകൾ?"

അയാൾ മുഖം അൽപ്പം കൂടി അവളിലേക്ക് അടുപ്പിച്ചു.

"സാഹിബ...ഉത്തരം നമ്മുടെ രൂപത്തിൽ എന്റെ അടുത്ത് ...സാഹിബയുടെ അടുത്ത് ...ഇല്ലേ? അങ്ങനെ തോന്നുന്നില്ലേ?"

"ഉണ്ട്..."

തന്റെ വിരലുകൾ അവളുടെ ചുണ്ടുകളിൽ അമർന്നുകൊണ്ടിരിക്കെ അവൾ പറയുന്നത് അയാൾ കേട്ടു.

ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞ് പുറത്തേക്ക് പോകുമ്പോൾ അയാൾ അവരെ ചേർത്തുപിടിച്ചിരുന്നു. അയാളുടെ സ്പർശനത്തിന്റെ താളത്തിൽ അവൾ കാറിന്റെ നേരെ നടന്നു.

"വരൂ..."

മുൻഭാഗത്തെ ഡോർ തുറന്ന് അയാൾ പറഞ്ഞു.

അവൾ അകത്തേക്ക് കയറി. അയാൾ ഡ്രൈവിംഗ് സീറ്റിലും. അവളുടെ നേരെ നോക്കി പുഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ട് അയാൾ കാർ മുമ്പോട്ടെടുത്തു. അവൾ അയാളുടെ അടുത്തേക്ക് അൽപ്പം കൂടി ചേർന്നിരുന്നു. അയാളുടെ കൈ തന്റെ മാറിടത്തിന് നേരെ വരുന്നത് അവൾ കണ്ടു. അപ്പോൾ പുറത്ത് ആളുകൾ നിറഞ്ഞതിനാലും നഗരവും പകൽ വെളിച്ചവും അസഹ്യമായി സ്വകാര്യതയെ അക്രമിക്കുന്നതിനാലും അവൾ കൈയുയർത്തി അയാളെ വിലക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. പക്ഷെ അയാളുടെ കൈകൾ അവളുടെ മാറിനെ തൊട്ടില്ല. പകരം സീറ്റ് ബെൽറ്റ് അവളുടെ ദേഹത്തേക്ക് ഇടുവിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്.

"പേടിച്ചുപോയോ?"

അയാൾ പുഞ്ചിരിയോടെ ചോദിച്ചു.

"ഇല്ല..."

"എന്റെ കൈ അങ്ങോട്ട് വന്നിട്ടും പേടിച്ചില്ലേ?"

"ഇല്ല..."

"അതെന്താ?"

"അറിയില്ലേ?"

അവൾ അയാളുടെ മുഖത്ത് നിന്ന് നോട്ടം മാറ്റിയാണ് ചോദിച്ചത്.

അയാൾക്ക് തന്റെ അരക്കെട്ടിലെ താളം പ്രകമ്പനം കൊണ്ട് വളരുന്നത് അറിയാമായിരുന്നു.

"സീറ്റ് ബെൽറ്റിനല്ലെങ്കിൽ പോലും ആരുടെ കയ്യും അങ്ങോട്ട് നീളും?"

അവളുടെ മാറിലേക്ക് കണ്ണുകൾ കാണിച്ച് അയാൾ പറഞ്ഞു.

"ശ്യേ..."

അവൾ നാണിച്ചു.

"എന്തൊക്കെയാണ് പറയുന്നത്?"

അവൾ അയാളിൽ നിന്ന് നോട്ടം മാറ്റി.

അടുത്ത നിമിഷം തന്നെ അവൾ വീണ്ടും അയാളെ നോക്കി. ഡ്രൈവ് ചെയ്യുന്നതിനിടയിൽ ആയാലും അവളെ നോക്കി.

"അതെന്താ?"

"അത്രയും ഭംഗിയുണ്ട് അവിടെ...പുരുഷന്മാർ കൊതിക്കുന്ന വലിപ്പവും ഉണ്ട് അവിടെ?"

"ആണോ?"

നാണത്തോടെ അവൾ ചോദിച്ചു. പിന്നെ മുഖം താഴ്ത്തി തന്റെ മാറിടത്തിലേക്ക് നോക്കി.

"അത് ഇതുവരെയും മനസ്സിലായിട്ടില്ലേ?"

അവൾ സ്വയം മാറിടം നോക്കുന്നത് കണ്ട് അയാൾ ചോദിച്ചു.

അവൾ നാണത്തോടെ വീണ്ടും അയാളെ നോക്കി.

"ആ ഷാൾ മാറ്റി നോക്കൂ അപ്പോൾ മനസ്സിലാകും, ഞാൻ പറഞ്ഞത് ശരിയല്ലേ എന്ന്,"

അവൾ "ഇല്ല" എന്ന അർത്ഥത്തിൽ തലകുലുക്കി.

"മാറ്റൂ സാഹിബ...അപ്പോൾ എന്ത് ഭംഗിയാണ് എന്നറിയാമോ?"

"സിറ്റിയാണ് ഇത്...ആളുകൾ..."

അവൾ ചുറ്റും നോക്കി.

"സിറ്റി അൽപ്പം കഴിയുമ്പോൾ തീരും....പിന്നെ പാത വിജനമാകും..അപ്പോൾ മാറ്റൂ ഷാൾ..."

അയാൾ പറഞ്ഞു. അവൾ അയാളുടെ തോളിൽ പതിയെ അടിച്ചു.

"ബദ്മാഷ് ആണ് നിങ്ങൾ..ബത്തമീസ്...ഹഹഹ..."

അവൾ ഉറക്കെ ചിരിച്ചു. അയാളും.

"സാഹിബയ്ക്ക് ബദ്മാഷി, ബത്തമീസി ഒക്കെ ഇഷ്ടമാണ് എന്ന് എനിക്കറിയാം..."

"പോടാ തെമ്മാടി..."

അവൾ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു. അയാളും ഉറക്കെ ചിരിച്ച് അവളുടെ ജ്വലിക്കുന്ന സൗന്ദര്യമളന്നു.

അൽപ്പ സമയം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കറാച്ചി നഗരം അപ്രത്യക്ഷ്യമായി. അയാളുടെ ഫോൺ റിങ് ചെയ്യാൻ തുടങ്ങി. അത് ഒരുകൈകൊണ്ട് ചെവിയുടെ മേൽ വെച്ച് സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ അവൾ അയാളുടെ ഫോണിന് മേൽ പിടിച്ച് അയാളുടെ കൈയെ സ്വതന്ത്രമാക്കി. അയാൾ ഏതാനും വാക്കുകൾ സംസാരിച്ചു. പിന്നെ അവൾ ഫോൺ അയാളുടെയടുത്ത് വെച്ചു.

"ഇതുപോലെ ഒരു ഫോൺ ഞാൻ ആദ്യം കാണുകയാണ്..."

അതെടുത്ത് അവൾ പറഞ്ഞു.

"ഏതാണ് കമ്പനി?"

അതിനുത്തരമായി അയാൾ പെട്ടെന്ന് പാതയോരത്ത് കാർ നിർത്തി.

അവിടം വിജനമായിരുന്നു.

എന്നിട്ട് അവളുടെ നേരെ വന്ന് പ്രണയതാപം തുളുമ്പുന്ന അവളുടെ ദേഹത്തെ അമർത്തി പുണർന്നു. അതിന് കാത്തിരുന്നിട്ടെന്നത് പോലെ അവളുടെ കൈകളും അയാളെ വരിഞ്ഞു. അടുത്ത നിമിഷം അയാളുടെ ചുണ്ടുകൾ അവളുടെ തളിരധരങ്ങളിലമർന്നു.

ചുണ്ടുകൾ പരസ്പ്പരം താളത്തിൽ പടയൊരുക്കം നടത്തുമ്പോൾ അയാളുടെ വലത് കൈ അവളുടെ ഉന്നതമായ മാറിൽ അമർന്നു. അവൾ സുഖപാരാവശ്യത്താൽ അയാളുടെ കൈക്ക് മേൽ തന്റെ കൈത്തലം കൊണ്ടമർത്തി മാറിന് കൂടുതൽ സുഖം കൊടുത്തു.

"വേണ്ട..."

പെട്ടെന്ന് പരിസരത്തേക്ക് മടങ്ങി വന്ന് അവൾ അയാളെ നോക്കി.

"എന്റെ അങ്കിൾ ആണ് കറാച്ചി സിറ്റി നസീം...ബീറ്റ് പോലീസുകാർ കണ്ടാൽ കുഴപ്പമാണ്..."

മൈ ഗോഡ്! സിറ്റി നസീം? കറാച്ചിയുടെ മേയർ?

അപ്പോൾ ഇവൾ?

"എന്നിട്ടാണോ കാറില്ലാതെ വന്നത്?"

"കാർ ഭാഗ്യത്തിന് കേടായി."

അവൾ ചിരിച്ചു.

"ഭാഗ്യത്തിന് കേടായി എന്ന് പറഞ്ഞാൽ?"

"പിന്നല്ലാതെ! അല്ലെങ്കിൽ മണ്ടാ, എനിക്ക് നിന്നെ കിട്ടുമായിരുന്നോ?"

അവൾ ചിരിച്ചു.

അയാളും.

"എനിക്കിതുവരെ കിട്ടിയില്ല..."

"കറാച്ചിയെ കൈവെള്ളയിൽ കൊണ്ടുനടക്കുന്നയാളല്ലേ? വഴിസൈഡിൽ ആളൊഴിഞ്ഞ സ്ഥലങ്ങൾ ഒന്നുമറിയില്ലേ?"

"ഉണ്ട്....വരൂ..."

അയാൾ വീണ്ടും കാർ മുമ്പോട്ടെടുത്തു. അതിനിടയിൽ തന്റെ ഫോണെടുത്ത് സുരക്ഷിതമായി ഹോൾസ്റ്ററിൽ വെച്ചു.

വീണ്ടും അഞ്ചു മിനിറ്റ് കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പാതയുടെ ഇരുവശവും വിജനമായ മഞ്ഞ നിറത്തിലുള്ള ഉണങ്ങിയ പുൽതാഴ്‌വാരവും അതിൽ ഒറ്റപ്പെട്ട നിൽക്കുന്ന മരങ്ങളും മാത്രം കാണായി. ആകാശം മേഘരഹിതമായി കിടക്കുകയാണ്. കണ്ണെത്താത്ത ദൂരത്തോളം മഞ്ഞ നിറമുള്ള സമതലത്തിന്റെ വിശാലത നീണ്ടു പോകുന്നു.

അയാൾ നോക്കുമ്പോൾ അവളുടെ മാറിൽ അപ്പോൾ ഷാൾ ഇല്ല.

"സാഹിബ..."

അവളുടെ മുഖത്തേക്കും ഉയർന്നു താഴ്ന്ന മാറിലേക്കും മാറി മാറി നോക്കി അയാൾ വിറകൊള്ളുന്ന ശബ്ദത്തിൽ വിളിച്ചു.

"ഞാൻ കരുതി..."

അവളുടെ ശബ്ദത്തിനും വിറയലുണ്ടായിരുന്നു.

"ഷാൾ താഴ്ത്തിയിട്ടിട്ടും എന്താണ് ഇവിടേക്ക് നോക്കാത്തത് എന്ന്..."

മാറിലേക്ക് കണ്ണുകളയച്ച് അവൾ പറഞ്ഞു.

"ഹോ..!"

ചുണ്ടുകൾ നനച്ച് അയാൾ മന്ത്രിച്ചു. പിന്നെ വളർന്നു പൊങ്ങിയ മുഴയിൽ അവൾ കാൺകെ അമർത്തി.

അത് കണ്ട് അവൾ ഉച്ചത്തിൽ ശബ്ദമുണ്ടാക്കി ചിരിച്ചു.

"എന്താ ചിരിച്ചത്?"

അയാൾ ചോദിച്ചു.

"കുറെ സമയമായില്ലേ അതങ്ങനെ പൊങ്ങി നിൽക്കുന്നു...?എന്നെ കണ്ടിട്ടല്ല അത് മുഴുത്തത്?"

"അത് എങ്ങനെ മനസ്സിലായി?"

അയാൾ ഒരു കൈകൊണ്ട് കുണ്ണയിൽ തഴുകി തലോടിക്കൊണ്ട് ചോദിച്ചു.

"ഞാൻ സ്റ്റോറിൽ നിൽക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾ എന്നെ നോക്കുന്നത് കണ്ടിരുന്നു...ചാഞ്ഞും ചരിഞ്ഞും എന്റെ പിമ്പിലും മുമ്പിലും ഒക്കെ നിങ്ങൾ കണ്ണോടിക്കുന്നത് കണ്ടിരുന്നു...."

അസ്‌ലം ഇത്തവണ ശരിക്കും അദ്ഭുതപ്പെട്ടു.

ഞാനായിരുന്നില്ല ഇവളെ നിരീക്ഷിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നത്.

എന്നെ ഇവൾ നിരീക്ഷിക്കുകയായിരുന്നു.

അപ്പോൾ പാതയരികിൽ ഒരു തകർന്ന കെട്ടിടം കാണപ്പെട്ടു. അതിന് പിമ്പിൽ കൊയ്ത്ത് കഴിഞ്ഞ ഗോതമ്പ് പാടങ്ങളായിരുന്നു. കെട്ടിടത്തിന് പിമ്പിൽ കന്നുകാലികളെ പാർപ്പിക്കുന്ന തൊഴുത്തുണ്ട്. കിണറും. കിണറിനു ചുറ്റും വാഴകൾ വളർന്നു നിൽക്കുന്നു. കാറ്റിൽ നിർത്താതെയുലഞ്ഞുകൊണ്ട് കുറെ ഗുൽമോഹറുകൾ നിൽപ്പുണ്ട്.

കറാച്ചിയിൽ, എം എ ജിന്ന റോഡിൽ നേഴ്സിങ് ഹോം നടത്തുന്ന ഡോക്റ്റർ അൽത്താഫ് അലി അബ്ബാസിയുടെ ഫാമാണത്. അവിടെ ഓട് ചൗക്കിദാർ ഉണ്ടെന്നും അസ്‌ലം അറിഞ്ഞിരുന്നു.

ആ കെട്ടിടത്തിന് മുമ്പിൽ അയാൾ കാർ നിർത്തി.

“സാഹിബ...ഷാൾ കൊണ്ട് ഒന്ന് മുഖം മറച്ചോളൂ..."

കാറിൽ നിന്ന് പുറത്തേക്കിറങ്ങുന്നതിനു മുമ്പ് അസ്‌ലം അവളോട് പറഞ്ഞു.

"കമ്രാൻ ഭായി...ഓ .... കമ്രാൻ ഭായി..."

അസ്ലം ഉച്ചത്തിൽ വിളിച്ചു.

അകത്ത് നിന്ന് ഒരു വൃദ്ധൻ ഇറങ്ങിവന്നു. അയാളോട് അസ്ലം എന്തൊക്കെയോ സംസാരിക്കുന്നതും അയാൾക്ക് പണം കൊടുക്കുന്നതും അവൾ കണ്ടു.

പിന്നെ അസ്ലം കൈകാണിച്ച് തന്നോട് ഇറങ്ങിവരാൻ പറയുന്നതും അവൾ കണ്ടു.

അവൾ കാറിൽ നിന്നിറങ്ങി. മുഖം ഷാളുകൊണ്ട് മറച്ചു. അസ്ലത്തിന്റെ നേരെ അവൾ നടന്നു. കെട്ടിടത്തിന്റെ മുമ്പിലെത്തിയപ്പോൾ വൃദ്ധൻ തന്റെ മാറിലേക്കും പിമ്പിലേക്കും ആർത്തിയോടെ നോക്കുന്നത് അവൾ കണ്ടു.

"വരൂ.."

അവളുടെ വിരലുകളുടെ മൃദുലത കവർന്നുകൊണ്ട് അയാൾ പറഞ്ഞു. പിന്നെ അയാൾ മുമ്പിലെ കതക് തുറന്നു.

"വഴിയരികിലെ എല്ലാ കെട്ടിടങ്ങളും നല്ല പരിചയമാണല്ലോ..."

അകത്ത് കയറിക്കഴിഞ്ഞ് മുഖത്ത് നിന്ന് ഷാൾ മാറ്റിക്കൊണ്ട്, ചിരിച്ചുകൊണ്ട്, അവൾ പറഞ്ഞു.

"അതിനർത്ഥം ഒരുപാട് സുന്ദരികളെ ഇവിടെ കറക്കികൊണ്ട് വന്നിട്ടുണ്ട് അല്ലെ?"

"അവരാരും സാഹിബയെപ്പോലെ സുന്ദരിയല്ല..."

അവളുടെ കണ്ണുകളിൽ നോക്കി അയാൾ മന്ത്രിച്ചു. അയാളുടെ സ്വരത്തിന്റെ കാന്തികത തന്റെ ഉള്ള് തഴുകുന്നത് പോലെ അവൾക്ക് തോന്നി.

ആ മുറിയിൽ ഒരു ഇരുമ്പ് കട്ടിലും അതിന്മേൽ ഒരു കിടക്കയുണ്ടായിരുന്നു. വലിയ വൃത്തിയൊന്നുമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും അയാളുടെ സുഗന്ധവൃത്തത്തിൽ സ്വയം നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുകയായിരുന്ന അവൾ പക്ഷെ അതൊന്നും ഗൗനിച്ചില്ല.

കിടക്കയിൽ നിന്നും നോട്ടം മാറ്റി അവൾ അയാളെ കടന്നുപിടിച്ചു. അപ്രതീക്ഷിതമായ ആ പ്രണയപ്രകടനത്തിൽ അയാൾ വിസ്മിതനായി.

അവളുടെ ചുണ്ടുകൾ അയാളുടെ അധരത്തെ കടിച്ചു വലിച്ചു. ചുംബനത്തിന്റെ താപമാനമുയരവേ അവളുടെ നെഞ്ചിലെ മാംസഗോപുരങ്ങൾ അയാളുടെ മാറിടത്തിന്റെ ലോഹക്കരുത്തിലേക്ക് അമർന്നുകയറി.

അയാളുടെ കൈകൾ അവളുടെ പിമ്പിലേക്ക് നീണ്ടു. അടുത്ത നിമിഷം അയാളുടെ പരപ്പേറിയ ബലിഷ്ഠമായ കൈകൾക്കുള്ളിൽ അവളുടെ നിതംബമാംസം ഞെരിഞ്ഞമർന്നു.

"യാ..അല്ലാഹ്..."

അതിന്റെ സുഖത്തിൽ അവൾ പുളഞ്ഞു. അയാൾ നിർദ്ദയം കൈകളുടെ കരുത്ത് അവളുടെ നിതംബത്തിനുമേൽ നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അവളുടെ ചുണ്ടുകൾ അയാളുടെ അധരത്തിൽ ആർത്തിയോടെ കുതിരയോട്ടം നടത്തുമ്പോൾ, അവളുടെ ഇടത് കൈ അയാളുടെ അരക്കെട്ടിലേക്ക് നീങ്ങി. അടുത്ത നിമിഷം അവളുടെ അതിമൃദുവായ കൈത്തലത്തിനടിയിൽ അയാളുടെ ലോഹ പൗരുഷം ത്രസിച്ചു വീർത്തു.

"യാ റബ്ബേ...!"

പത്താൻ സ്യൂട്ടിന് മുകളിലൂടെ അതിന്റെ നീളവും വീതിയും കട്ടിയുമളക്കവെ അവൾ അധരം പിളർത്തി മന്ത്രിച്ചു. അപ്പോൾ വലത് കൈകൊണ്ട്, തന്റെ നിതംബഗോളങ്ങൾക്ക് മേൽ തിരക്കുകൂട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്ന അയാളുടെ ഒരു കൈ കവർന്നെടുത്ത് അവൾ മാറിൽ വെച്ചു.

"ഞെക്ക് ...ഞെക്കി പൊട്ടിക്ക്..."

അവൾ അക്ഷമയോടെ പറഞ്ഞു.

അയാളുടെ കൈ ആദ്യം വസ്ത്രത്തിനു മേലെ അവളുടെ സ്തനഭംഗിയെ തഴുകി.പിന്നെ തോളിൽ നിന്ന് വസ്ത്രം നീക്കി. അതിനടിയിൽ ചുവന്ന ബ്രായ്ക്കകത്ത് വീർത്ത് നിറഞ്ഞുകിടക്കുന്ന മാംസഗോളങ്ങൾ കണ്ട് അയാൾ കണ്ണുകൾ മിഴിച്ചു.

"നല്ലതാണോ?"

അയാളുടെ നോട്ടം കണ്ട് അവൾ ചോദിച്ചു.

"ഒരുപാട്..."

"എന്നിട്ട് ഒന്നും ചെയ്യാത്തതെന്താ?"

ദേഷ്യവും അക്ഷമയും ഒരുപോലെ അവളുടെ വാക്കുകളിൽ നിറഞ്ഞു.

"പതുക്കെ ആല്ല..മുറുക്കെ...ഞെക്കി...വേദനിപ്പിച്ച്...."

അയാളുടെ കൈകൾ ബ്രായിലേക്കിറങ്ങുമ്പോൾ അവൾ പറഞ്ഞു.

വിദഗ്ധമായി അയാൾ അവളുടെ ബ്രായുടെ ഹുക്കുകളഴിച്ചു. മാംസഗോളങ്ങൾ തുറിച്ച് ത്രസിച്ച് കല്ലിച്ച് നിന്ന് അയാളെ വെല്ലുവിളിച്ചു. അപ്പോൾ തന്റെ കൈക്കുള്ളിൽ അയാളുടെ കുണ്ണ ശരിക്കും വീർത്ത് കല്ലിക്കുന്നത് അവൾ അറിഞ്ഞു. അവളുടെ കണ്ണുകൾ ഒന്നുകൂടി തിളങ്ങി.

താൻ കൊതിക്കുന്ന പുരുഷനാണിവൻ. തന്റെ ദേഹത്തിന്റെ മാദകത്വം ഇവനിൽ ചലങ്ങളുണ്ടാക്കുന്നു. താൻ അതിൽ അഭിമാനിക്കുന്നു. അയാളുടെ മുഖം കയ്യിലെടുത്ത് മാറോട് ചേർക്കവേ അവൾ സ്വയം പറഞ്ഞു.

"കുടിക്ക് ..വലിച്ച് കുടിക്ക്...കടിക്ക്..കടിച്ച് മുറിക്ക്...'

ത്രസിച്ച് വലുതായ മുലക്കണ്ണ്കളിൽ അയാളുടെ മുഖമിട്ടുരച്ചുകൊണ്ട് അവൾ ഭ്രാന്തമായി പുലമ്പി. അൽപ്പ നിമിഷങ്ങക്കുള്ളിൽ അവളുടെ ഇരുമുലകളും അയാളുടെ ഉമിനീരിൽ, അയാളുടെ ദന്തക്ഷതങ്ങളാൽ നിറഞ്ഞു.

"എനിക്ക് രണ്ട് വായ്കൾ വേണം സാഹിബാ...നിങ്ങളുടെ മുലകൾ കുടിക്കാൻ..അത്ര വലുതാണ്..."

അതിനിടയിൽ അടഞ്ഞ വാതിലിന് പിമ്പിൽ ഒരാളുടെ സാന്നിധ്യം അസ്‌ലം അറിഞ്ഞു.

"എന്താ?"

മുലകളിൽ നിന്ന് മുഖം മാറ്റി അയാൾ വാതിൽക്കലേക്ക് നോക്കിയപ്പോൾ അവൾ ചോദിച്ചു.

"അയാൾ വാതിലിന് പിമ്പിലുണ്ട്..നോക്കുന്നു..."

"അതിനെന്താ?"

കടുത്ത ഈർഷ്യയോടെ അവൾ ചോദിച്ചു.

"അയാൾ നോക്കി നിന്ന് പിടിച്ച് രസിക്കട്ടെ...അതിനു നീയെന്തിനാ നിർത്തിയെ? ശ്യോ!!"

അടുത്ത നിമിഷം അവൾ അയാളുടെ പൈജാമ താഴേക്ക് ഊരി. അടിവസ്ത്രം മുഴുവൻ നനഞ്ഞു കുതിർന്നിരിക്കയുന്നത് അവൾ കണ്ടു. അതും അവൾ താഴ്ത്തി.

"എന്റെ റബ്ബേ..."

അയാളുടെ വലിപ്പമറിഞ്ഞ് അവൾ വിസ്മയിച്ചു. അവൾ അയാൾക്ക് മുമ്പിൽ മുട്ടുകുത്തി.

"കഴുകണോ? കുറെ നേരമായി ഒലിക്കാൻ തുടങ്ങിയിട്ട്!"

അവൾ മാദകമായ തന്റെ ചുവന്ന അധരങ്ങൾ കുണ്ണയുടെ നേർക്ക് കൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ അയാൾ ചോദിച്ചു.

"കഴുകിയാൽ കൊന്നു കളയും ഞാൻ..."

അയാളുടെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി, കുണ്ണയിൽ പിടിച്ച് വലിച്ചടിച്ചുകൊണ്ട് അവൾ പറഞ്ഞു.

"എനിക്കും നനയാൻ തുടങ്ങിയിട്ട് കുറെ നേരമായി..വിഷമമാണെങ്കിൽ ഞാൻ ചെയ്യുന്നത് പോലെ എനിക്കും അവിടെ ചെയ്തു തന്നാൽ മതി..."

"സാഹിബ എന്ത് ചെയ്യുന്നത് പോലെ?"

"ഇതുപോലെ..."

അടുത്ത നിമിഷം അയാളുടെ കുണ്ണയുടെ മുകൾ ഭാഗം അവളുടെ അധരത്തെ തൊട്ടു. അധരത്തിലെ ചൂടും കൊഴുപ്പും കുണ്ണയുടെ മകുടത്തിലേ മാംസത്തിലേക്കും കൊഴുപ്പിലേക്കും സംക്രമിക്കുന്ന സുഖം അയാൾ കണ്ണുകളടച്ച് അനുഭവിച്ചു. അയാളുടെ മുഖഭാവത്തിലേക്ക് നോക്കി അവൾ

സാവധാനം അയാളുടെ വീർത്ത് കല്ലിച്ച നീണ്ടകുണ്ണ അവളുടെ വായിലെ ചൂടുള്ള ഉമിനീരിലേക്കിറങ്ങി. അയാളുടെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി "അരക്കെട്ടുകൊണ്ട് ആഞ്ഞുതള്ളാൻ" അവൾ ആംഗ്യം കാണിച്ചു.

വിദഗ്ധയെപ്പോലെ അവൾ അയാളുടെ കുണ്ണ ആസ്വദിച്ച് ഊമ്പി. വായിൽ നിന്ന് പലതവണ വലിച്ചൂരി പിന്നെയും വായ് കയറ്റി ഇടയ്ക്ക് കൈകൊണ്ട് പിടിച്ചടിച്ച് അതിൽ നിന്ന് കൂടുതൽ കൊഴുപ്പിറ്റിച്ച് നിർത്താതെ ആഞ്ഞാഞ്ഞ് ആഞ്ഞാഞ്ഞു വലിച്ചീമ്പി.

പിന്നെ വല്ലാത്ത ഭാവത്തോടെ അയാളിൽ നിന്ന് വായ മാറ്റി അവൾ അവശേഷിച്ചിരുന്ന വസ്ത്രമൂരിമാറ്റി. അടിവസ്ത്രവും അക്ഷമയോടെ വലിച്ചൂരിയെറിഞ്ഞ് കിടക്കയിൽ മലർന്നു കിടന്ന് കവകൾ മലർത്തി പൊളിച്ചു വെച്ച് അയാളെ നോക്കി. അയാൾ അവളുടെ വിടർന്നു തുറന്ന പൂറിലേക്ക് മുഖം പൂഴ്ത്തി. അപ്പോൾ അവൾ സീൽക്കാരത്തോടെ ചന്തികൾ പൊക്കി അയാളുടെ ചുണ്ടുകളെ പൂറിതൾ കൊണ്ട് ഞെക്കി ഞെരിച്ചു. രണ്ടുകൈകൾ കൊണ്ടും അയാളുടെ തലയിൽ പിടിച്ച് അവൾ അയാളുടെ ചുണ്ടുകളെ തന്റെ കന്തിൽ വെച്ചമർത്തി. നിർത്താതെ സുഖംകൊണ്ട് ശബ്ദമിട്ട് സീൽക്കാരമുതിർത്ത് അവൾ പിന്നെയും പിന്നെയും അയാളെ പൂറിലേക്ക് ചേർത്ത് ഞെക്കി.

അവളുടെ പൂറിൽ നിന്നുള്ള ഒലിപ്പിന്റെ ഒഴുക്ക് അയാളെ വല്ലാതെ വിസ്മയിപ്പിച്ചു. ഒരു തുള്ളിപോലും കളയാതെ അയാൾ അവയൊക്കെയും ഈമ്പിക്കുടിച്ചു. അയാളുടെ നാവും ചുണ്ടുകളും നിർത്താതെ അവളുടെ പൂറിൽ യന്ത്രം കണക്കെ ചലിച്ചു.

പിന്നെ അവൾ അയാളെ തോളിൽ പിടിച്ച് തന്റെ മേലേക്ക് വലിച്ചടുപ്പിച്ചു. അവളുടെ മുഖത്തിന് അഭിമുഖം വന്ന നിമിഷം തന്നെ അയാളുടെ മദംമുറ്റിയ ലോഹമാംസം ത്രസിച്ചുപൊട്ടാറായ അവളുടെ പൂറിലേക്ക് ആഴ്ന്നിറങ്ങി.

ആ നിമിഷം അവളുടെ ചന്തികൾ ആവേശത്തോടെ മുകളിലേക്ക് പൊങ്ങി. അവളുടെ ഇരുകൈകളും അവന്റെ ചന്തികളിൽ അമർന്നു. അയാളുടെ ചന്തികളിൽ ഞെക്കി അമർത്തിപ്പിടിച്ച് അവൾ അയാളുടെ അരക്കെട്ടിനെ തന്റെ പൂറിലേക്കമർത്തി.

"അആഹ്ഹ്ഹ്..ഓഹ്ഹ്..."

അവളുടെ ശബ്ദം അതി സുഖത്തിന്റെ പരമോന്നതിയെ അവനറിയിച്ചുകൊടുത്തു. അതിന്റെ ആവേശത്താൽ അവന്റെ അരക്കെട്ട് അവളുടെ പൂറിനെ ഉഴുതുമറിച്ചു. അവനാണോ കൂടുതൽ ശക്തിയിൽ അവളുടെ പൂറിലേക്ക് കുണ്ണ കുത്തിയിറക്കിയത് അതോ അവളാണോ അവന്റെ കുണ്ണയുടെ നേരെ തന്റെ പൂറ് കൂടുതൽ ശക്തിയായി അടിച്ചുപൊക്കിക്കൊടുത്തത് എന്ന് പറയാൻ പ്രയാസം. രതി നടന്നതിന്റെ പെരുമ്പറപോലെ ആ പൊളിഞ്ഞ മുറിക്കുള്ളിൽ അരക്കെട്ടുകൾ തമ്മിലടിച്ചുരുമ്മുന്നതിന്റെ താളത്തിലുള്ള ശബ്ദം പുറത്തേക്ക് കൊടുമ്പിരികൊള്ളുമ്പോൾ മങ്ങിയ പ്രകാശത്തിലാണെങ്കിലും കതകിലെ പഴുതിലൂടെ കമ്രാൻ എന്ന വൃദ്ധൻ ആ രതി രാസകേളി കണ്ടിട്ട് സ്വയം പിടിച്ചു രസിക്കുകയായിരുന്നു.....

പിന്നെ വിയർപ്പിൽ കിതപ്പിൽ സുരതാവേഗമൊടുങ്ങിയപ്പോൾ, ജീവിതത്തിൽ ഇതുവരെയറിയാത്ത സുഖം നൽകിയ പാരമ്യത്തിൽ പേരറിയാത്ത ആ യുവസുന്ദരി ഉറക്കത്തിലേക്ക് കുതിച്ചപ്പോൾ അസ്‌ലത്തിന്റെ മൊബൈൽ ശബ്ദിച്ചു.

സ്‌ക്രീനിലേക്ക് നോക്കി അയാൾ പെട്ടെന്നെഴുന്നേറ്റു.

"സോഫിയ ...സോഫിയ വിൻസെന്റ്..."

സ്വയം പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അയാൾ ഫോണെടുത്തു.

"ത്രീ എയ്റ്റ് സിക്സ് ആർ ആർ വി..."

അയാൾ പറഞ്ഞു.

"മനസ്സിലായി അർജുൻ...."

മറുതലയ്ക്കൽ നിന്നും സോഫിയയുടെ ശബ്ദം അയാൾ കേട്ടു.

"എംബസിയിൽ നിന്ന് ആഡ് ഫോർവേഡ് ചെയ്തിട്ടുണ്ട്...ഷഹാന അത് കാണും...പെട്ടെന്ന് തന്നെ ആക്ഷന് റെഡിയാകേണ്ടി വരും......"

"ഓക്കേ..മാഡം ..ഇവിടുത്തെ ലീഡർ ആരാവും എന്നറിയാമോ?"

"തീരുമാനം റോ നേരിട്ട് അറിയിക്കും..മിക്കവാറും നിങ്ങളുടെ ലീഡർ ഖുറേഷി ആയിരിക്കും?"

"ഈശ്വരാ..."

അസ്‌ലം അഥവാ അർജ്ജുൻ റെഡ്ഢി തലയിൽ കൈവെച്ചു.

"ഫൈസൽ ഗുർഫാൻ ഖുറേഷിയോ?"

"അതെ, മിക്കവാറും ..ഓക്കേ ..ജയ് ഹിന്ദ് ,"

"ജയ് ഹിന്ദ്..."

"എന്താ ആ മെസേജ്?"

ഡി ജി പി ജോസഫ് മാത്തൂരാൻ ഷഹാനയുടെ മുഖത്തേക്ക് ആകാക്ഷയോടെ നോക്കി.

"മർഡർ..."

അവൾ പറഞ്ഞു.

ദിലീപ് മഹേശ്വറും ഡി ജി പിയും വീണ്ടും ആ പേപ്പറിലേക്ക് നോക്കി.

"പക്ഷെ ഇത് ഭാവിയിൽ സംഭവിക്കാവുന്ന ഏതെങ്കിലും "മർഡർ " നെ ക്കുറിച്ചുള്ള വാണിങ് അല്ല..."

ഷഹാന തുടർന്നു.

"പിന്നെ?"

"മർഡർ ഒരാളുടെ നിക്ക് നെയിം ആണ്?"

"ആരുടെ?"

"അമേരിക്കയുടെ മോസ്റ്റ് വാണ്ടഡ് ലിസ്റ്റിൽ രണ്ടാമൻ. ഇന്ത്യയുടെ ലിസ്റ്റിൽ ഒന്നാമത്തെ ആൾ. അയാളുടെ,"

"യൂ മീൻ ദാവൂദ് ഇബ്രാഹിം?"

"ദ സെയിം..."

ഡിജിപി യും ദിലീപ് മഹേശ്വറും പരസ്പ്പരം നോക്കി.

"റോ" യുടെ ഏജന്റ്സ് ദാവൂദിന് നൽകിയിരിക്കുന്ന പേരാണ് മർഡർ...ദാവൂദിന്റെ ഇവിടെയുള്ള കാര്യങ്ങൾക്ക് വിവരം നൽകിയിരുന്നവരിൽ ഒരാളായിരുന്നു കൊല്ലപ്പെട്ട ശ്രീകുമാർ..."

"മൈ ഗോഡ്!!"

അപ്പോൾ ഡി ജി പിയുടെ മൊബൈൽ ശബ്ദിച്ചു.

"ഓ..."

സ്ക്രീനിൽ തെളിഞ്ഞു കണ്ട നമ്പർ അദ്ദേഹത്തെ അമ്പരപ്പിച്ചു.

"ഓക്കേ ..."

അദ്ദേഹം മറുവശത്തുള്ളയാളോട് സംസാരിക്കുന്നത് അവർ കേട്ടു.

"ശരി...അങ്ങനെയാകട്ടെ..."

അദ്ദേഹം ഫോൺ ഓഫ് ചെയ്തത് പോക്കറ്റിൽ വെച്ച് അവരെ നോക്കി.

"ദിലീപ്..."

അദ്ദേഹം സി ഐ ദിലീപ് മഹേശ്വറെ നോക്കി.

"ഒരു കോൺഫിഡൻഷ്യൽ മീറ്റിങ് ഉണ്ട്. ഷഹാനയോട്..."

"ഓക്കേ ..സാർ..."

അയാൾ എഴുന്നേറ്റു. അദ്ദേഹത്തെ സല്യൂട്ട് ചെയ്തതിനു ശേഷം അയാൾ പുറത്തേക്ക് പോയി.

"ആ കതക് അടച്ചേക്കൂ,"

അദ്ദേഹം ഷഹാനയോട് പറഞ്ഞു.

അവൾ അപ്രകാരം ചെയ്തു.

"എന്താ സാർ..."

അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖം അപ്രസന്നമായിരിക്കുന്നത് കണ്ടിട്ട് അവൾ ചോദിച്ചു.

"ദ ഫോഴ്സ് ഈസ് ഗോയിങ് റ്റു മിസ് യൂ..."

"ങ്ഹേ?"

അവൾ അദ്ഭുതപ്പെട്ടു.

"എന്ന് വെച്ചാൽ?"

"ദ റോ വാണ്ട്സ് യൂ..."

"ഗൗതം ഭാസ്ക്കർ സാർ ആണോ വിളിച്ചത്?"

"അതെ"

റോയുടെ ചീഫാണ് ഗൗതം ഭാസ്ക്കർ.

ആർമി ക്ലബ്ബിൽ പരീക്ഷീണിതനായിരിക്കുന്ന ഫെർണാണ്ടോ ജെയിംസിന്റെ മുഖത്തേക്ക് ഗൗതം ഭാസ്ക്കർ പരുഷമായി നോക്കി.

"ഇങ്ങനെ ഡിസ്കറേജ്ഡ് ആകേണ്ട കാര്യമൊന്നുമില്ല,"

ഗൗതം ഭാസ്ക്കർ പറഞ്ഞു.

"നിങ്ങൾക്കറിയില്ല...ഈ മിലിട്ടറി സ്പോക്‌പേഴ്സന്റെ ജോലി എന്ത് നാറിയ പണിയാണ് എന്ന്...ഓരോത്തന്മാരുടെ ചോദ്യം...പാക്കിസ്ഥാനിലെവിടെയോ ഉണ്ട് എന്ന് പറയുന്ന ആ നാറി ദാവൂദിനെ പിടിക്കാൻ...എന്ന് വെച്ചാ പൂ പറിക്കുന്നപോലെ അങ്ങനെ ചെയ്യാമെന്നാണ് ക്യാമറേം തൂക്കി നടക്കുന്നോന്മാരുടെ വിചാരം!"

ഗൗതം നോട്ടത്തിന്റെ പാരുഷ്യം കൂട്ടിക്കൊണ്ട് അയാളുടെ വാക്കുകൾ കേട്ടു.

"എളുപ്പമാണ്..."

ഗൗതം പറഞ്ഞു.

"പൂ പറിക്കുന്നത് പോലെ എളുപ്പമാണ്...ഒബാട്ടാബാദിൽ കയറി ബലൂച് അസംബ്ലി മന്ദിരത്തിന്റെ മൂക്കിന് താഴെയുള്ള ഒരു ബിൽഡിങ്ങിൽ നിന്ന്

ഒസാമ ബിൻലാദനെ അമേരിക്ക പൂ പറിക്കുന്നത് പോലെ പൊക്കിയില്ലേ? നമുക്ക് എന്തുകൊണ്ട് സാധിക്കുന്നില്ല? പൊളിറ്റിക്കൽ ലീഡർഷിപ്പിന് നട്ടെല്ല് വേണം...എങ്കിൽ... എങ്കിൽ സാധിക്കും..."

ഫെർണാണ്ടോ ജെയിംസ് ദേഷ്യത്തോടെ അയാളെ നോക്കി.

"എന്നിട്ട് റോ എന്ത് ചെയ്തു?"

അയാൾ പരുഷമായ ശബ്ദത്തിൽ ചോദിച്ചു.

"പൂ പറിക്കുന്നത് പോലെ വേണ്ട, ഒരു തെങ്ങിൽ കയറി തേങ്ങയിടുന്നത് പോലെ ...അങ്ങനെ ഒരു ശ്രമം പോലും റോയുടെ ഭാഗത്ത് നിന്ന് ഉണ്ടാവുന്നില്ലല്ലോ..."

ഗൗതം ഭാസ്ക്കർ അയാളിൽ നിന്ന് നോട്ടം മാറ്റി.

"മടുത്തു..."

ഗൗതം നിരാശയോടെ പറഞ്ഞു.

"ദില്ലിയിൽ ആറുതവണ നടന്ന സ്ഫോടങ്ങൾ മരണം ആയിരത്തി എഴുനൂറ്..മുംബൈ പന്ത്രണ്ട് മരണം ആയിരത്തി നാല് ..കൊൽക്കത്ത എട്ടുതവണ അഞ്ഞൂറ്റി പന്ത്രണ്ട് ..ഹൈദരാബാദ് നാല് തവണ മുന്നൂറ്റി ഇരുപത് മരണങ്ങൾ...കോയമ്പത്തൂർ , ബാംഗ്ലൂർ, ചെന്നൈ, ഫൈസാബാദ്, ഗുഡ്ഗാവ്.....എത്രയെത്ര ആയിരങ്ങൾ!!! ...എല്ലാത്തിന്റെയും പിമ്പിൽ ഇവൻ ..ദാവൂദ് ഇബ്രാഹിം..സംതിങ് മസ്റ്റ് ബി ഡൺ ....!!"

ഫെർണാണ്ടോ ജെയിംസ് അയാളെ സഹതാപത്തോടെ നോക്കി.

"ഞാൻ പോകുന്നത് റെയ്സിന ഹിൽസിലേക്കാണ്..."

ഗൗതം പറഞ്ഞു.

"ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലേ...പൂ പറിക്കാനായാലും തേങ്ങായല്ല മാങ്ങാ പറിക്കാനാണെങ്കിലും പ്രധാനമന്ത്രി മുതൽ ഡിഫെൻസ് സെക്രട്ടറിയുടെ അപ്പ്രൂവൽ ഇല്ലാതെ പറ്റില്ലല്ലോ...മൻമോഹൻ സിങ് ധനമന്ത്രിയായ നാൾ മുതൽ ബിസിനസ്സ് രംഗത്തെ ലൈസൻസ് രാജ് പഴങ്കഥയായി ..പക്ഷെ രാജ്യ രക്ഷയുടെ കാര്യത്തിൽ ലൈസൻസ് രാജ് ഇപ്പോഴും തുടരുന്നു..."

"പ്രൈം മിനിസ്റ്ററുമായി മീറ്റിങ്ങ് ഉണ്ടോ?"

"ഉണ്ട്..."

"വിഷയം?"

"പൂ പറിക്കാൻ..."

ഗൗതം ഭാസ്ക്കർ പുഞ്ചിരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു.

****

സൗത്ത് ബ്ലോക്ക്, റെയ്സിനാ ഹിൽസ്, ന്യൂ ഡൽഹി.

പ്രധാന മന്ത്രിയുടെ വസതി.

പ്രഭാതം, ഒൻപത് മണി.

റോ മേധാവി ഗൗതം ഭാസ്ക്കർ ആകാംക്ഷയോടെ പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി. റോയുടെ ഡെപ്യൂട്ടി ഡയറക്റ്റർ സൊഹൈൽ ഖാൻ പട്ടോഡി, പ്രിൻസിപ്പൽ സെക്രട്ടറി അശോക് വർദ്ധൻ, ഫോറിൻ സെക്രട്ടറി വിശ്വനാഥ് ഗെഹ്‌ലോട്ട് എന്നിവരും അപ്പോൾ സന്നിഹിതരായിരുന്നു.

"കറാച്ചിയിൽ ഇപ്പോൾ നമുക്ക് ആക്റ്റിവ് ഓപ്പറേഷനിൽ ഉള്ളത് പതിനാലു പേരാണ്,"

പ്രധാനമന്ത്രി ഗൗരവപൂർവ്വം ഗൗതം ഭാസ്ക്കറിന്റെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി.

"നിങ്ങൾ പറയുന്ന കാര്യം വാസ്തവമാണ് എങ്കിൽ, അതായത് ദാവൂദ് ഇബ്രാഹിം കറാച്ചിയിൽ ഉണ്ടെന്ന് നിങ്ങൾ പറഞ്ഞ കാര്യം വാസ്തവമാണ് എങ്കിൽ, നമ്മുടെ രാജ്യം മറ്റൊരു രാജ്യത്ത് നടത്തുന്ന ഏറ്റവും വലിയ ഓപ്പറേഷനാവും ഇത്...അതത്ര എളുപ്പമാണ് എന്ന് നിങ്ങൾ കരുതുന്നുണ്ടോ?"

"സാർ...അത് എളുപ്പമല്ല..തീർച്ചയായും എളുപ്പമല്ല...പക്ഷെ,"

ഗൗതം ഭാസ്ക്കർ ഒന്ന് നിർത്തി. ശാന്തതയുടെ പര്യായം പോലെ തന്നെ നോക്കുന്ന പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി.

"പക്ഷെ ഈ ഓപ്പറേഷൻ വിജയകരമാക്കുവാൻ പ്രാപ്തിയുള്ള ടീം നമുക്കുണ്ട് സാർ..സോ ..ട്രസ്റ്റ് മീ സാർ ...ഈ ഓപ്പറേഷൻ വിജയിക്കും...."

"ആകട്ടെ...ആരൊക്കെയാണ് ടീം മെമ്പർമാർ...?"

ഗൗതം ഭാസ്ക്കർ ചുറ്റുമുള്ളവരെ നോക്കി.

അപ്പോൾ ആ മുറിയിലുള്ളവർ ഏറ്റവും വിശ്വസ്തരാണ് അപ്പോൾ ആ മുറിയിലുള്ളവരെന്ന് അദ്ദേഹം ഉറപ്പ് വരുത്തി.

എല്ലാവരും ആകാംക്ഷയോടെ അയാളെ നോക്കി. നെറ്റിയിൽ പൊടിഞ്ഞു വരുന്ന വിയർപ്പിൽ വിരലമർത്തി ഗൗതം അവരെ നോക്കി.

"സിദ്ധാർഥ് സൂര്യവൻഷി..."

തന്റെ വാക്കുകൾ ശ്രദ്ധിക്കുന്നവരുടെ പ്രതികരണമറിയാൻ അയാൾ വീണ്ടും അവരെ മാറിമാറി നോക്കി.

"അർജ്ജുൻ റെഡ്ഢി..."

പലരും അപ്പോൾ നെറ്റി ചുളിച്ചു.

"ഷഹാന സാദിഖ്..."

"ടീം ലീഡർ?"

ചോദ്യം പ്രധാനമന്ത്രിയിൽ നിന്നായിരുന്നു.

"ഫൈസൽ ഗുർഫാൻ ഖുറേഷി...."

"അയാളോ? നോ !"

ഡെപ്യൂട്ടി ഡയറക്റ്റർ സൊഹൈൽ ഖാൻ പട്ടൗഡി പെട്ടെന്ന് എതിർത്തു.

ഡയറക്റ്റർ ഗൗതം ഭാസ്ക്കർ അയാളെ ചോദ്യരൂപത്തിൽ നോക്കി.

"ഗുർഫാൻ ഖുറേഷി ഡബിൾ ഏജൻറ്റാണ്. ഇന്ത്യയുടേയും പാക്കിസ്ഥാൻറെയും..."

"ഹൌ ഡേയർ യൂ...!"

ചുറ്റുപാടുകൾ വിസ്മരിച്ച് ഗൗതം ഭാസ്ക്കർ കയർത്തു.

"ഗുർഫാൻ ഖുറേഷിയിൽ നിന്ന് ഇൻഫോർമേഷൻ കിട്ടിയില്ലായിരുന്നെകിൽ പതിനാറ് ടെററിസ്റ്റ് അറ്റാക്ക്സ് നമുക്ക് എങ്ങനെയാണ് തടയാൻ കഴിഞ്ഞത്? എത്ര ആയിരങ്ങളുടെ ജീവനാണ്, എത്രയെത്ര സ്ഫോടനങ്ങളാണ് അയാൾ കാരണം ഒഴിവായിക്കിട്ടിയത്? എന്നിട്ടാണ്!"

"അതൊക്കെ ശരി!"

ഡെപ്യൂട്ടി ഡയറക്റ്റർ സൊഹൈൽ ഖാൻ പുച്ഛത്തോടെ പറഞ്ഞു.

"പക്ഷെ നിങ്ങളിപ്പോൾ കഷ്ട്ടപ്പെട്ടുണ്ടാക്കുന്ന ടീമില്ലേ...അവർ പിടിക്കുമെന്ന് നിങ്ങൾ കരുതുന്ന അതേ ദാവൂദ് ഇബ്രാഹിമിനെ പുഷ്പ്പം പോലെ രക്ഷപ്പെടുത്താൻ സഹായിച്ച ആളാണ് ഗുർഫാൻ...അതൊന്ന് ..പിന്നെ രണ്ടാമത് ...റോയുടെ ചട്ടങ്ങളെ ലംഘിച്ച് അവിടെ ഒരു പാക്കിസ്ഥാനി പെണ്ണിനെ കെട്ടി പൊറുതി നടത്തുന്നവനാണ് ഈ ഗുർഫാൻ ഖുറേഷി...അതുകൊണ്ട് സാർ..."

സൊഹൈൽ ഖാൻ പ്രധാനമന്ത്രിയെ നോക്കി.

"ഈ ടീം ...... ഈ മിഷൻ ....സക്സ്സസ് ആകുമെന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നില്ല..."

അപ്പോഴേക്കും പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ മുറിയിലേക്ക് ഒരുദ്യോഗസ്ഥൻ കയറിവന്നു.

"സാർ..."

അയാൾ പറഞ്ഞു.

"ഡെലിഗേറ്റ്സ് തയ്യാറായി..."

"ശരി..."

പ്രധാനമത്രി എഴുന്നേറ്റു. പ്രതീക്ഷയറ്റ മുഖത്തോടെ ഗൗതം ഭാസ്ക്കർ എല്ലാവരെയും മാറി മാറി നോക്കി. സൊഹൈൽ ഖാൻ വിജയിയെപ്പോലെ അയാളുടെ നേരെ നോക്കി പുഞ്ചിരിച്ചു. ഗൗതം ഭാസ്ക്കർ അത് കണ്ടില്ലെന്നു നടിച്ചു.

"ഗൗതം..."

"വാതിൽക്കലോളമെത്തിയ പ്രധാനമന്ത്രി തിരിഞ്ഞു നിന്നു.

"വരൂ..."

മുമ്പിലെ മേശമേൽ വെച്ചിരുന്ന തന്റെ ഫയൽ എടുത്ത് ഗൗതം പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ നേരെ നടന്നു. അദ്ദേഹം ഒന്നും സംസാരിക്കാതെ പുറത്ത് കാത്തുനിന്ന കാറിനടുത്തേക്ക് നടന്നു.

ഗൗതം അദ്ദേഹത്തിനടുത്തെത്തി.

"കയറൂ..."

കാറിനകത്തേക്ക് കണ്ണുകൾ കാണിച്ച് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

"അകത്തിരുന്ന് സംസാരിക്കാം..."

ഗൗതം അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം കാറിനകത്തേക്ക് കയറി.

“"തെളിവെന്താണ് അയാൾ കറാച്ചിയിൽ ഉണ്ടെന്ന്?"

പ്രധാനമന്ത്രി ചോദിച്ചു.

"സാർ..."

ഗൗതം ഭാസ്ക്കർ ഫയലിൽ നിന്ന് ടൈംസ് ഓഫ് ഇന്ത്യ പത്രത്തിന്റെ ക്ളാസിഫൈഡ് പരസ്യപ്പേജ്എടുത്തു.

"റോ ഏജന്റ് ഇപ്പോൾ ഡെപ്യൂട്ടേഷനിൽ കേരളാ പോലീസിലുള്ള, ഞാനുണ്ടാക്കിയ ടീമിലെ ഒരംഗമായ ഷഹാന സാദിഖ് വെളിപ്പെടുത്തിയ ഒരു വിവരമാണ്...സാർ നോക്കൂ..."

പ്രധാനമന്ത്രി ആ ക്ലാസിഫൈഡ് പേജിന്റെ ഏകദേശം മദ്ധ്യഭാഗത്ത് ചുവന്ന മഷികൊണ്ട് വൃത്തരൂപത്തിൽ അടയാളപ്പെടുത്തിയ ഒരു പരസ്യത്തിലേക്ക് നോക്കി.

“Desktops in stylistically high, evenly recyclable and truly openable normally. 24th Francis.”

ചുവന്ന മഷികൊണ്ട് വൃത്താകൃതിയിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയ വലയത്തിനകത്തെ വാക്യങ്ങൾ അദ്ദേഹം വായിച്ചു.

"എന്താ ഈ കോഡിന്റെ അർഥം?"

അദ്ദേഹം ഗൗതമിനേ നോക്കി.

"സാർ ഓരോ വാക്കിന്റെയും ആദ്യാക്ഷരങ്ങൾ...രണ്ടാമത്തെ വാക്കായ 'in' ചേർത്ത് വായിച്ചു നോക്കൂ..."

"ഡി ഇൻ.... എസ് എച്ച് ഇ ആർ എ റ്റി ഓ എൻ....."

അദ്ദേഹം ഗൗതം ഭാസ്ക്കറെ നോക്കി.

"...എസ് എച്ച് ഇ ആർ എ റ്റി ഓ എൻ....ഓ! മൈ ഗോഡ്!!! എസ് എച്ച് ഇ ആർ എ റ്റി ഓ എൻ എന്നാൽ ഷെറാട്ടൺ ....ഷെറാട്ടൺ ഹോട്ടൽ കറാച്ചി...!!"

"അതെ സാർ..."

വികാരഭരിതനായി ഗൗതം ഭാസ്ക്കർ പറഞ്ഞു.

"ഡി ഇൻ ഷെറാട്ടൺ...ദാവൂദ് ഇബ്രാഹിം ഇൻ ഷെറാട്ടൺ...."

"എന്ന്...? യെസ് അതും ഉണ്ട് ഇതിൽ ...24th Francis ...എന്നുവെച്ചാൽ ഫെബ്രുവരി ഇരുപത്തിനാലിന്..."

“"ഫെബ്രുവരി ഇരുപത്തിനാലിന് അയാൾ അവിടെ വരാൻ കാരണം?"

"അയാളുടെ മകന്റെ വിവാഹമാണ്...കറാച്ചിയിലെ ഷെറാട്ടൺ ഇന്ററർനാഷണലിൽ ആണ് റിസപ്ഷൻ..."

"ആരാണ് ഈ ഇൻഫോർമേഷൻ പാസ്സ് ചെയ്തത്?"

"ഫൈസൽ ഗുർഫാൻ ഖുറേഷി..."

ഗൗതം അഭിമാനത്തോടെ പറഞ്ഞു.

"അയാൾ ഈ ഇൻഫോർമേഷൻ ഇസ്ളാമാബാദിലെ നമ്മുടെ എംബസ്സിയിൽ, ക്രിപ്റ്റോളജി ഡിപ്പാർട്മെൻറ്റിലെ സോഫിയ വിൻസെറ്റിന് കൈമാറി. സോഫിയ നമ്മുടെ എജന്റ് അർജുൻ റെഡ്ഢിയ്ക്കും. അർജ്ജുൻ കറാച്ചിയിൽ ആണ്. അർജുൻ ഈ പേപ്പറിൽ ഈ ഇൻഫോർമേഷൻ ആഡ്

ആയി നൽകി...ഇന്നലത്തെ പത്രമാണ്. ഇന്നലെ രാത്രി ഷഹാന സാദിഖ് എന്നെ വിളിച്ച് പത്രം നോക്കാനാവശ്യപ്പെട്ടു..."

"ഓക്കേ....പക്ഷെ..."

പ്രധാനമന്ത്രി പരീക്ഷീണിതനായി പറഞ്ഞു.

"നമുക്ക് മറ്റൊരു രാജ്യത്ത് കയറി ..അത് എത്രമേൽ ശത്രുതയുള്ള രാജ്യമാണെകിൽ കൂടിയും ഓപ്പൺ ആയി ഒരു അറ്റാക് സാധ്യമല്ല. നിങ്ങൾക്ക് അറിയാമല്ലോ...അതുകൊണ്ട്..."

ഗൗതം ഭാസ്ക്കരിന്റെ മുഖത്ത് നിന്ന് സകല പ്രതീക്ഷകളും അപ്രത്യക്ഷ്യമായി.

അൽപ്പം കഴിഞ്ഞ് അയാൾ കാറിൽ നിന്നുമിറങ്ങി.

"പക്ഷെ..."

തന്റെ വാഹനത്തിന് നേരെ തിരിഞ്ഞ ഗൗതം പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ ശബ്ദം കേട്ട് നിന്നു.

പാതി തുറന്ന ഗ്ലാസ്സിനുള്ളിൽ പതിയെ പുഞ്ചിരിക്കുന്ന പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ മുഖം അയാൾ കണ്ടു.

"എനിക്ക് കഴിയില്ല എന്നാണു പറഞ്ഞത്...അതിനർത്ഥം...."

ഗൗതം ഭാസ്ക്കർ ആകാംക്ഷയോടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖത്തേക്ക് ഉറ്റുനോക്കി.

"...അതിനർത്ഥം നിങ്ങൾക്ക് കഴിയും എന്നാണ്..."

പറഞ്ഞു തീർന്നതും പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ വാഹനം മുമ്പോട്ട് നീങ്ങി.

"മൈ ഗോഡ്!"

തന്റെ ദേഹം തരിച്ചുയരുന്നത് ഗൗതം ഭാസ്ക്കർ അറിഞ്ഞു.

"ഡോൺ!"

അദ്ദേഹം മുഷ്ടിയുയർത്തി.

"നിന്നെ പിടിക്കാൻ അസാധ്യമാണ് എന്ന് സിനിമയിൽ ഡയലോഗുണ്ട്...സിനിമകണ്ടിട്ടല്ല റോ ഓപ്പറേഷൻ പ്ലാൻ ചെയ്യുന്നതെന്ന് കാണിച്ചുതരാം, ഞാൻ പന്നീടെ മോനെ!!"

****

"സാബ്, ഈ ഹലീമ ചൂടുള്ളതാണോ?"

ഗാഫർ യൂസുഫ് ഖാൻ പത്രത്തിൽ നിന്ന് മുഖമുയർത്തി നോക്കി.

"പടച്ചോനെ!"

അയാൾ സ്വയം പറഞ്ഞു.

"ആരിത്? ജന്നത്തിലെ ഹൂറിയോ?"

"എന്താ നിങ്ങൾ പറഞ്ഞെ?"

അയാളുടെ സംസാരം കേട്ട ഷഹീദ ഇൻസിയ പഠാൻ അനിഷ്ടത്തോടെ യൂസുഫ് ഖാനെ നോക്കി.

"സുന്ദരിമാരെ ഹൂറിയോടാണ് ഞങ്ങൾ പാക്കിസ്ഥാനികൾ ഉപമിക്കാറ്!"

അയാളുടെ പരാമർശം അവളുടെ വശ്യസുന്ദരമായ മുഖത്തേക്ക് നാണത്തിന്റെ ചുവപ്പു രാശി കൊണ്ടുവന്നു.

"ഞങ്ങൾ പാക്കിസ്ഥാനികൾ എന്ന് പറഞ്ഞാൽ?"

കൃത്രിമമായ ഇഷ്ടക്കേടോടെ അവൾ വീണ്ടും ചോദിച്ചു.

"ഞാൻ എന്ന് വെച്ചാൽ ഹിന്ദുസ്ഥാനിയാണോ?"

അതിനുത്തരമായി അവൾ അയാളോട് ചോദിച്ചു. മറുപടിയായി യൂസുഫ് ഖാൻ അതിമധുരമായി പുഞ്ചിരിച്ചു. പിന്നെ സൽവാർ സ്യൂട്ടിന്റെ മുൻഭാഗത്ത് ത്രസിച്ചു നിൽക്കുന്ന വലിയ മാറിടത്തിലേക്ക്, മുലകൾ തിങ്ങി ഞെരുങ്ങിയുണ്ടായ ചാലിലേക്ക് നോക്കി.

"ഛീ...ഹറാം ജാദ..."

അവൾ കയ്യുയർത്തി അയാളുടെ നോട്ടത്തെ വിലക്കി. പിന്നെ മൊബൈലുയർത്തി കാതോട് ചേർത്തു. യൂസുഫ് ഖാൻ കേൾക്കാതിരിക്കാൻ വേണ്ടി നാലഞ്ചു ചുവടുകൾ പിമ്പോട്ടു മാറി.

"സാർ..ദിസ് ഈസ് വൺ വൺ റ്റു സാംസങ്..."

"പറയൂ..."

"പാസ്സ് വേഡ് വർക്ക് ഔട്ട് ആകുന്നില്ല..."

"ഏത് പാസ്സ് വേഡ് ആണ് ഉപയോഗിച്ചത്?"

"സാബ്, ഈ ഹലീമ ചൂടുള്ളതാണോ...അതല്ലേ പാസ്സ് വേഡ്?"

"സാബ് ഇല്ല. ഹലീമ ചൂടുള്ളതാണോ എന്ന് മാത്രം മതി..."

അവൾ മൊബൈൽ ഓഫ് ചെയ്തു.

"ഷിറ്റ്..."

ഷഹീദ ഇൻസിയ പഠാൻ പിറുപിറുത്തു.

"എന്നെ ഈ പണിയേൽപ്പിച്ച ഗൗതം ഭാസ്ക്കർ സാറിനെ പറഞ്ഞാൽ മതി!"

അവൾ പിന്നെ വീണ്ടും പത്രത്തിലേക്ക് പിൻവാങ്ങിയ ഗാഫർ യൂസുഫ് ഖാനെ സമീപിച്ചു.

അയാൾ അവളെ കണ്ട് മുഖമുയർത്തി നോക്കി.

വീണ്ടും അയാളുടെ കണ്ണുകളിൽ പുഞ്ചിരിയും കുസൃതിയും വിടർന്നു.

"ഹലീമ ചൂടുള്ളതാണോ?"

അവൾ ചോദിച്ചു.

പെട്ടെന്ന് യൂസുഫ് ഖാന്റെ മുഖഭാവം മാറി. പുഞ്ചിരിയും കുസൃതിയും മാഞ്ഞു. ചറ്റുവട്ടത്തേക്ക് കണ്ണുകളയച്ച ശേഷം അയാൾ ഇരിപ്പിടത്തിൽ നിന്നും എഴുന്നേറ്റു.

"ഹൽവാ പൂരി തീർന്നു..."

അയാൾ പറഞ്ഞു.

"ചിക്കൻ കരാഹി മതി..."

അവൾ ഉത്തരമായി പറഞ്ഞു.

യൂസുഫ് ഖാന്റെ മുഖത്ത് അദ്ഭുതവും ബഹുമാനവുമേറി.

അയാൾ ചുറ്റുപാടും കണ്ണോടിച്ചു.

ക്യാന്റീനിൽ അധികം തിരക്കുള്ള സമയമായിരുന്നില്ല അപ്പോൾ. മേശകൾക്കിടയിലൂടെ നടക്കുകയായിരുന്ന ഒരു ചെറുപ്പക്കാരനെ അയാൾ കൈ കാണിച്ചു വിളിച്ചു.

"നീ ഈ ടേബിളിനടുത്ത് ഇരിക്കൂ..."

പിന്നെ അയാൾ ഷഹീദയുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞു.

"വരൂ..."

പിന്നെ അയാൾ ഒരു മുറി തുറന്ന് അകത്തേക്ക് കയറി. അതിനുള്ളിൽ ഒരു ഇടനാഴിയുണ്ടായിരുന്നു. അതിൽ ഇരുട്ടായിരുന്നു. ഇടനാഴിയിലെ ഭിത്തിയിൽ തൊട്ട് അയാൾ സ്വിച്ചമർത്തി ലൈറ്റ് തെളിയിച്ചു.

"മാഡം.."

അയാൾ ബഹുമാനത്തോടെ വിളിച്ചു.

"പേര് വിളിച്ചാൽ മതി..."

അവൾ പുഞ്ചിരിച്ചു.

"ഷഹീദ ഇൻസിയ പഠാൻ..."

"പേര് വിളിക്കാം..."

ആയാലും ഗൗരവത്തോടെ പറഞ്ഞു.

"ഷഹീദ ഇൻസിയ പഠാൻ എന്നല്ല...ഷഹാന സാദിഖ് ഐ പി എസ്..."

"ശ്ശ്..."

അവൾ ചുണ്ടിൽ വിരൽ ചേർത്ത് അയാളെ നിശ്ശബ്ദനാക്കി.

"ഹൌ ഡൂ യൂ നോ മീ..?"

"ഞാൻ ഈ കാന്റീൻ നടത്തുന്ന ആൾ മാത്രമല്ല...

യൂസുഫ് ഖാൻ അവളുടെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി.

"നിങ്ങളുടെ ഡാറ്റാ ബേസ് നമ്പർ വൺ വൺ റ്റു സാംസങ്..."

അയാൾ ഷഹാനയെ നോക്കി പറഞ്ഞു.

"റോ ഏജന്റ്റ്. നെയിം ഫോർ ദ ഓപ്പറേഷൻ ഷാഹിദ ഇൻസിയ പഠാൻ.

ഏജന്റ്റ്സ് ഡാറ്റാ ബേസിലെ സെക്യൂരിറ്റി സർവീസസ് കോമ്പിനേഷൻ സീറോ റ്റു ഹാഷ് പ്രകാരം പേര് ഷഹാന സാദിഖ്.

വയസ്സ് മുപ്പത്,

ഡേറ്റ് ഓഫ് ബെർത്ത് ആയിരത്തി തൊള്ളായിരത്തി എൺപത്തൊൻപത്,

നാഷണാലിറ്റി ഡെന്മാർക്,

പ്ലേസ് ഓഫ് ബർത്ത് ഫ്രാൻക്ഫർട്ട് ജർമ്മനി,

പാസ്സ്പോർട്ട് നമ്പർ ഡ്യൂവൽ സിറ്റിസൺ ഷിപ്പ്

ഫാദേഴ്സ് നെയിം സാദിഖ് റാവുത്തർ

മദേഴ്സ് നെയിം അൽഷിഫാ സാദിഖ്

ഹസ്ബൻഡ്സ് നെയിം നോട്ടാപ്ലിക്കബിൾ

എജ്യൂക്കേഷനൽ ക്വാളിഫിക്കേഷൻ ഗ്രാഡുവേറ്റ് ഇൻ ഇനോർഗാനിക് കെമിസ്ട്രി, ഗ്രാഡുവേറ്റ് ഇൻ ഇമ്മിഗ്രെഷൻ ലോ, ഇന്ത്യൻ പോലീസ് സർവ്വീസ്

ഓപ്പറേഷണൽ ട്രെയിനിങ്: അണ്ടർ എൻ ഐ എ, കെ ജി ബി, മൊസ്സാദ് ആൻഡ് എം ഐ സിക്സ്..."

ഷഹാന ശരിക്കും കണ്ണുകൾ മിഴിച്ചു. പിന്നെ അയാളുടെ നേരെ പുഞ്ചിരിയോടെ നോക്കി.

"കൺഗ്രാജുലേഷൻസ് മിസ്റ്റർ...മിസ്റ്റർ..."

അവൾ അയാളുടെ പേരിനു വേണ്ടി പരാതി.

"യൂസുഫ് ഖാൻ..."

അയാൾ അവൾക്ക് തന്റെ പേര് പറഞ്ഞു കൊടുത്തു.

അവൾ വീണ്ടും പുഞ്ചിരിച്ചു.

"ഓക്കേ..കൺഗ്രാജുലേഷൻസ് മിസ്റ്റർ ഫൈസൽ ഗുർഫാൻ ഖുറേഷി..."

ഇത്തവണ കണ്ണുകൾ മിഴിച്ചത് അയാളാണ്.

ഗലിയിലേക്ക് ഡ്രൈവ് ചെയ്യവേ ഫൈസൽ ഗുർഫാൻ ഖുറേഷിയുടെ മനസ്സിൽ നിറയെ ബ്ളാക്ക് ആൻഡ് വൈറ്റ് ചിത്രങ്ങളായിരുന്നു.

എന്തോ, ഷഹാനയെകണ്ടതിന് ശേഷം ഒരുത്സാഹക്കുറവ് തോന്നുന്നില്ലേ തനിക്ക്?

പടിഞ്ഞാറൻ ഉത്തരാഖണ്ഡിൽ, ഹിമാചൽ പ്രാദേശിനോട് ചേർന്ന് കിടക്കുന്ന ലീവാരി എന്ന ചെറുപട്ടണത്തിൽ, ശിവാലിക് പർവ്വതങ്ങൾക്ക് താഴെ, നീണ്ട വെള്ളാരം കണ്ണുകളും നിലം തൊടുന്ന മുടിയും ശിൽപ്പികൾ മാതൃകയാക്കുന്ന ഉടൽഭംഗിയുമുള്ള ഋതുജാ ദേവ്ഗൺ എന്ന സുന്ദരിയെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുണ്ട് ഷഹാന എന്നത് കൊണ്ടാണോ ഈ ഉന്മേഷക്കുറവ്?

"നിനക്കെന്നോട് ശരിക്കും സ്നേഹമുണ്ടോ ഫൈസൽ?"

ശിവാലിക്ക് പർവ്വതത്തിന്റെ വിശാലമായ നിഴൽ വീണ താഴ്വാരത്ത് നീണ്ടുനിവർന്ന വടവൃക്ഷത്തിന്റെ കീഴിൽ നിൽക്കവേ ഋതുജ അയാളോട് ചോദിച്ചു.

അയാളുടെ വിടർന്ന മസൃണമായ കണ്ണുകളുടെ പ്രകാശം അവളെ ചൂഴ്ന്നു.

ഇളം നീല ടീഷർട്ടിൽ, കറുപ്പ് ജീൻസിൽ, കാറ്റിലുലയുന്ന തോളിലെ ഷാളിൽ അവളുടെ ദേവസൗന്ദര്യം ആത്മാവിലേക്ക് പകർത്തിയലിയിക്കുകയായിരുന്നു അയാൾ.

"നമുക്ക്, ഋതുജാ, കഴിയുന്ന ഒരേയൊരു കാര്യം ഇങ്ങനെ സ്നേഹിക്കുകയെന്നത് മാത്രമാണ്..."

കയ്യിലിരുന്ന ഗിത്താർ അരുവിക്കരയിലെ പാറമേൽ വെച്ച് അയാൾ പറഞ്ഞു.

"ഇങ്ങനെ നോക്കി, സംസാരിച്ച്, അടുത്തിരുന്ന്, കേട്ട് ..."

"നമുക്ക് കഴിയാത്തതോ?"

ഇളംവെയിലിന്റെ സ്വർണ്ണ നിറം വീണ അയാളുടെ മുഖത്തിന്റെ ലാവണ്യത്തിലേക്ക് നോക്കി അവൾ ചോദിച്ചു.

"വിവാഹം കഴിക്കാൻ കഴിയില്ല, ഒരുമിച്ച് ജീവിക്കാൻ കഴിയില്ല, നിനക്ക് എന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ അമ്മയാകാൻ കഴിയില്ല , എനിക്ക് നിന്റെ കുട്ടികളുടെ അച്ഛനാകാൻ കഴിയില്ല...നീ വീട്ടിലെത്താൻ വൈകുമ്പോൾ നിന്നെ അന്വേഷിച്ച് എനിക്ക് പുറപ്പെട്ട് വരാൻ കഴിയില്ല, ഞാൻ മൃതദേഹമായി നമ്മുടെ വീടിന്റെ വരാന്തയിൽ കിടക്കുമ്പോൾ എന്നെയോർത്ത് അലമുറയിടാൻ നിനക്ക് കഴിയില്ല...."

"...കാരണം നീ മുസ്ലീമാണ്..."

അയാളെ തുടരാനനുവദിക്കാതെ അവൾ പറഞ്ഞു.

"കാരണം ഞാൻ ഹിന്ദുവാണ്..കാരണം നമ്മുടെ മതങ്ങൾ നമ്മെ ഒരുമിച്ച് ജീവിക്കാൻ അനുവദിക്കില്ല..."

"വൗ!!"

അയാൾ അവളെ അഭിനന്ദിച്ച് നോക്കി.

"എൽ കെ ജിയിൽ ആയിരുന്ന നീ പെട്ടെന്ന് മാസ്റ്റേഴ്സ് എടുത്തിരിക്കുന്നു "തിരിച്ചറിവ്" എന്ന സബ്ജക്റ്റിൽ ഋതുജാ "
അവൾ അയാളെ നോക്കി മന്ദഹസിച്ചു. അടുത്തിരിക്കയായിരുന്ന അയാൾക്ക് അവളെ ഒന്നാലിംഗനം ചെയ്യണം എന്ന് തോന്നി. ശരത്കാലത്തിന്റെ നനവ് പടർന്ന അവളുടെ ചുവന്ന അധരം ഒന്ന് കടിച്ചെടുക്കാനും.

"നീയെന്താ ഓർക്കുന്നെ?"

അവൾ ചോദിച്ചു.

ഉത്തരം പറയാതെ അയാൾ വെറുതെ അവളെ നോക്കി പുഞ്ചിരിക്കുക മാത്രം ചെയ്തു.

"ഞാൻ ഓർക്കുന്ന കാര്യം തന്നെയാണോ ഫൈസൽ നീയുമോർക്കുന്നത്?"

"എന്താ നീയോർക്കുന്നെ?"

"നീയോർക്കുന്ന അതേ കാര്യം തന്നെ,"

"ഞാൻ ഓർത്തത് നിന്നെ ഒന്ന് കെട്ടിപ്പിടിക്കാനാണ്. നിന്നെ ചുംബിക്കാനാണ്,'

"ഞാനും ഓർത്തത് നിന്നെ കെട്ടിപ്പിടിക്കാനാണ്...നിന്നെ ചുംബിക്കാനാണ്..."

ശിവാലിക്കിനപ്പുറത്ത് നിന്ന് തുമ്പികൾ പറന്നു വരാൻ തുടങ്ങി.
വെയിൽ നാളത്തിന്റെ സുതാര്യതയിലേക്ക് പരാഗരേണുക്കള് പോലെ മഞ്ഞച്ചിത്ര ശലഭങ്ങൾ ഒഴുകിവരാനും.
കാറ്റ് പ്രണയരാഗമായി അവർക്കിടയിൽ നിന്ന് ഘനീഭവിച്ചു.

ദൂരെ നിന്ന് ചുവപ്പും പച്ചയും കലർന്ന ചിറകുള്ള ദേശാടനപ്പക്ഷികൾ അവർ ഇരിക്കുന്നിടത്തേക്ക് പറന്നുവന്ന് വടവൃക്ഷത്തിന്റെ ശിഖരങ്ങളിൽ ഇരുന്നു.

"നിനക്ക് മുമ്പ് എന്നെക്കാണുമ്പോൾ അങ്ങനെ തോന്നിയിട്ടുണ്ടോ ഫൈസൽ?"

അവന്റെ ഉത്തരത്തിന് കാത്തിട്ടെന്നത് പോലെ കാറ്റും വെയിലും നിശ്ചലമായി.

"രാത്രിയിൽ ഉറക്കം വരുവോളവും അതൊക്കെ ഓർക്കും..നേരിൽ കാണുമ്പോൾ നിന്നെ തൊടണമെന്നു കൊതിച്ച് ആഗ്രഹിക്കും ...നിന്നെ ഉമ്മ വെക്കണമെന്നും ഒക്കെ..."

ശിഖരങ്ങളിലിരുന്ന് ദേശാടനപ്പക്ഷികൾ കുറുകി...

"ചിലപ്പോൾ..."

അവന്റെ വാക്കുകൾ സാവധാനമായി. നീലനിറമുള്ള കനവുകൾ അവന്റെ കണ്ണുകൾക്ക് മയക്കംനൽകി. അവൾ അവന്റെ കണ്ണുകളിലേക്ക് ഉറ്റുനോക്കി.

"ഈ പുഴയിൽ നീ അരയൊപ്പം വെള്ളത്തിൽ..."

"ഫൈസൽ...!"

അവളുടെ ശബ്ദം കാതരമായി.

"എന്താ...ഞാൻ പറയുന്നത് നിനക്ക് ഇഷ്ടമല്ലാതെ വരുന്നുണ്ടോ...?"

കണ്ണുകളിൽ നിന്ന് മയക്കം വിടാതെ ഫൈസൽ ചോദിച്ചു.
"ഇല്ല നീ പറയൂ..."

അവളുടെ ഉഛ്വാസ വായു അവന്റെ കവിളിലെ തൊട്ടു. അതിലെ ചൂട് തന്റെ ഞരമ്പുകളിലെ രക്തയോട്ടം കൂട്ടുന്നത് ഫൈസൽ അറിഞ്ഞു.

"അതിപ്പോൾ ഞാൻ...രാത്രിയിൽ കിടക്കുമ്പോൾ..."

ഫൈസൽ ഓരോ വാക്കും നിർത്തി നിർത്തി സാവധാനം, അവളുടെ കണ്ണുകളിൽക്ക് നോക്കി പറഞ്ഞു.

അവന്റെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കുമ്പോൾ തന്റെ ഭാരമെല്ലാം നഷ്ടപ്പെടുന്നത് പോലെ അവൾക്ക് തോന്നി.

ഇളംകാറ്റിലെ ഇലയെപ്പോലെ...

ആഷാഢമാസത്തിലെ നിലാവിലും രാപ്പക്ഷികളുടെ ചിറകടിയിലും യമുനാ നദിയുടെ ഓളങ്ങൾ എങ്ങനെയാണ് ഉലയുന്നത്? അതുപോലെ.

"നീ മുടിയഴിച്ച്, മുടി മുഴുവൻ വെള്ളത്തിൽ നനഞ്ഞ്...നിന്റെ ദേഹം നിറയെ പവിഴമണികൾ പോലെ ജലമുത്തുകൾ...അപ്പോൾ...അപ്പോൾ ...അവിടെ ..... നോക്ക് ..ശിവാലിക്കിന്റെ ആ അതിരിൽ നിന്ന് മയിൽപ്പീലികൾ പോലെ വെയിൽ രശ്മികൾ നിന്റെ ഉടലിനെ പൊതിഞ്ഞ്...."

ഋതുജയുടെ മുഖത്തെ നീരവഭാവം സുഗന്ധിയായ കാമത്തിലുലഞ്ഞു. അവളുടെ കണ്ണുകളിൽ പ്രണയാതിരേകം കൽവിളക്കിലെ ദീപനാളത്തേക്കാൾ തീവ്രമായി. യമുനയുടെ വേഗത്തിലേക്ക് ഒരു നിമിഷം അവളുടെ മിഴികൾ പോയി.

പാദസരമണിഞ്ഞ കാൽ അവൾ യമുനയുടെ ഓളത്തിൽ തൊട്ടപ്പോൾ ഫൈസൽ അങ്ങോട്ട് നോക്കി.

"പറയൂ..."

അവൾ മന്ത്രിച്ചു.

"നീ അണിഞ്ഞിരുന്നത് നീണ്ട വെളുത്ത സ്കർട്ട്...അരയിൽ വളരെ താഴെ, നിന്റെ ലാസ്യമായ പൊക്കിൾ കൊടിക്കും വളരെ താഴെ വെച്ച് ....ആണ് ഉടുത്തിരുന്നത്...പിന്നെ മുകളിൽ നിന്റെ മാറിനെ മറഞ്ഞ് വെളുത്ത മുലക്കച്ച ...സ്കർട്ട് ആകെ നനഞ്ഞ് ..നിന്റെ കാലുകളും അരക്കെട്ടുമൊക്കെ പുറത്തേക്ക്.... വളരെ ഭംഗിയായി ..ആരും നോക്കി നിന്ന് കൊതിക്കുന്ന രീതിയിൽ..."

അടുത്ത നിമിഷം ഋതുജയുടെ കൈകൾ അവന്റെ തോളിനെ തൊട്ടു. നിലാവിന്റെ മൃദുലതയുണ്ടായിരുന്നു ആ സ്പർശത്തിൽ ....ഒരു ജന്മത്തിന്റെ മുഴുവൻ പ്രണയതീയുടെ ചൂടും...

"നിനക്കപ്പോൾ എന്താണ് ...എന്ത് ...എന്താണ് ഫൈസൽ തോന്നിയത്..."

"എനിക്ക് നിന്നെ..."

അവളുടെ ചന്ദനം മണക്കുന്ന വിയർപ്പിന്റെ ഗന്ധം അവന്റെ നാസാരന്ധ്രങ്ങളെ സ്പർശിച്ചു.

"...നിന്നെ കെട്ടിപ്പിടിക്കാൻ തോന്നി...."

"ഹ്മ്...പി ..പിന്നെ...?"
“ഉമ്മവെക്കാൻ..."

"ഹ്മ്..."

അവളുടെ ശ്വാസമുയരുന്നതും മാറിടത്തിന്റെ മുഴുപ്പ് ഉയർന്നു താഴാനും തുടങ്ങുന്നത് അവൻ കണ്ടു. അവൻ അവിടേക്ക് നോക്കിയപ്പോൾ ഋതുജ , മാറിടം അൽപ്പം കൂടി മുമ്പോട്ട് തള്ളി നിവർന്നിരുന്നു.

"എവിടെ..? എവിടെയൊക്കെ...എവിടെയൊക്കെ ഉമ്മവെക്കാൻ?"

അവൻ അവളുടെ നെറ്റിയിലേക്ക് നോക്കി.

"അവിടെ..."

"എവിടെ? തൊട്ട് കാണിക്ക്...."

ഫൈസൽ കൈയുയർത്തി.

പിന്നെ ഇവളുടെ നെറ്റിയിൽ തൊട്ടു. അവന്റെ ഭംഗിയുള്ള വിരലുകളുടെ ചൂട് നെറ്റിയിൽ നിന്ന് കുളിരായി ഉള്ളിലേക്ക് പടരുന്നത് അവൾ അറിഞ്ഞു.

"അവിടെ മാത്രമോ?"

അവൻ നിഷേധാർത്ഥത്തിൽ തലയനാക്കി.

"പിന്നെ...?"

"പിന്നെ ..പിന്നെ ഇവിടെ..."

അവൻ അവളുടെ കവിളുകളിലേക്ക് നോക്കി. കോടമഞ്ഞ് താഴ്‌വാരത്ത് പ്രണയത്തിന്റെ തീയേ തണുപ്പിക്കാനെന്ന പോലെ ശിവാലിക്ക് മലനിരകളിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങി വന്നു.

"തൊട്ട് കാണിക്ക് ഫൈസൽ..."

വിരൽ അവളുടെ കവിളുകൾ സ്പർശിച്ചപ്പോൾ അവളുടെ ദേഹത്ത് കുളിരണിയുന്നത് അവൻ കണ്ടു. അമർത്തിയ ഒരു മർമ്മരം അവന്റെ കാതുകളിലേക്ക് സംഗീതം പോലെ കടന്നുവന്നു.

ഇളം വെയിലും മഞ്ഞും പ്രണയത്തിന്റെ സുതാര്യ ജാലകം തുറക്കുകയാണ്.

"പി ...പിന്നെ...?"

ഇത്തവണ അവന്റെ വിരൽ തുമ്പ് അവളുടെ അധരം തൊട്ടു.

ചുംബനത്തിന്റെ ലഹരിയ്ക്ക് വേണ്ടി കൊതിക്കുന്നത് പോലെ അവളുടെ അധരം വിതുമ്പി.

വടവൃക്ഷത്തിന്റെ ശിഖരങ്ങളിൽ നിന്ന് ദേശാടനപ്പക്ഷികളുടെ തൂവൽ തന്റെ കവിളിനെ സ്പർശിച്ച് ഫൈസലിന്റെ കൈവെള്ളയിലേക്ക് വീഴുന്നത് അവൾക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടു.

"ഫൈസൽ..."

"ഘ്മ് ..."

"പിന്നെ...?"

അവന്റെ കണ്ണുകൾ അവളുടെ ചുണ്ടുകളിൽ നിന്ന് പതിയെ താളാത്മകമായി താഴേക്ക് സഞ്ചരിച്ചു , താടിയിൽ, കഴുത്തിൽ, ഹരിചന്ദനത്തിന്റെ സൗരഭം പൊഴിയുന്ന തിരുവുടലിൽ, പിന്നെ ടീഷർട്ടിനുള്ളിൽ ഭംഗിയോടെ, വീർപ്പു മുട്ടി മുമ്പോട്ട് നിൽക്കുന്ന മാറിടത്തിൽ.

"തൊ ...തൊട്ട് ...ഫൈസൽ..തൊട്ട് കാണിക്ക്..."
ഇളം കാറ്റിന്റെ വിരൽ തുമ്പുകൾ തന്റെ മാറിടത്തെ തൊടുന്നത് പോലെ അവൾക്ക് തോന്നി.
മേഘങ്ങളും നക്ഷത്രങ്ങളും ചേക്കേറുന്നത് സ്വപ്നം കണ്ട് ആകാശം മഞ്ഞിൽ പുതഞ്ഞു കിടക്കുമ്പോൾ ഋതുജ ഫൈസലിന്റെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി.

പ്രണയത്തിന്റെ മുഴുവൻ അഗ്നിയും സ്വരത്തിൽ ചാലിച്ച് അവനു ചുറ്റും സംഗീതമാവാൻ അവൾ വിതുമ്പി. ശരത്ക്കാലം ഒരു പ്രണയത്തേരുമായി തന്റെ അടുത്ത് വന്നിരിക്കുന്നു. പിന്നെ അത് കുളിർ നിറവുള്ള കൈകൾ കൊണ്ട് തന്നെ പിടിച്ചു കയറ്റുന്നു.

വരൂ, നിന്റെ പ്രണയിനി എത്രനേരമായി കാത്തിരിപ്പ് തുടങ്ങിയിട്ട് എന്നറിയാമോ?

ഓ...!

തന്റെ ശ്വാസത്തിന് ഒരായുസ്സിന്റെ ചൂടുണ്ടെന്ന് അവൾക്ക് തോന്നി. പെട്ടെന്ന് തന്റെ മാറിൽ ഫൈസലിന്റെ വിരൽത്തുമ്പുകൾ സാവധാനം അമർന്നത് ഋതുജയറിഞ്ഞു.

വജ്രത്തൂവലുള്ള ആയിരം മയിലുകൾ തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ പീലിവിരിച്ചാടുന്നത്തിന്റെ ചിലമ്പൊലിയപ്പോൾ ഋതുജ കേട്ടു.

എത്രകാലമായി തുടിക്കുന്നതാണ് എന്റെ മാറിടം എന്നറിയുമോ നിനക്ക്? നിന്റെ വിരൽത്തുമ്പുകളുടെ സ്പർശത്തിന് വേണ്ടി?
പ്രണയത്തിന്റെ മൃദുലഗോപുരങ്ങളായി ഞാൻ കൊണ്ടുനടക്കുന്ന എന്റെ മാറിനെ? എത്ര രാവുകളായി ഞാൻ സ്വപ്നം കാണുന്നു, ഉറങ്ങിയും അല്ലാതെയും, നിന്റെ വിരലുകൾ, നിന്റെ ചുണ്ടുകൾ, അവിടെയൊന്നമരുവാൻ? എത്ര തവണ ഞാൻ കത്തുന്ന പ്രണയത്തീയിൽ ദഹിക്കുകയും പ്രണയപ്രളയത്തിൽ നനഞ്ഞു കുതിരുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട് എന്നറിയുമോ നിനക്ക്?
ഫൈസൽ ഋതുജയെ എഴുന്നേൽപ്പിച്ചു. ജാതിമല്ലികൾ പൂവിട്ട താഴ്വാരത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ അവളുടെ കണ്ണുകളിലെ മദഭരമായ ഉഷ്ണവികാരത്തിലേക്ക് അവൻ നോക്കി. യമുനയുടെ നീലനിറമുള്ള

പ്രണയത്തിന് പന്തലൊരുക്കിയ കോടമഞ്ഞിൽ അവന്റെ കണ്ണുകളിലെ മോഹനക്ഷത്രങ്ങൾ നോക്കിയവളും.

നോക്കി നിൽക്കെ അവൾ അവന്റെ നെഞ്ചിൽ സ്വയം സമർപ്പിച്ചു. അവന്റെ മാറിൽ നെഞ്ചിലെ പുളകങ്ങൾ മുഴുവനുമിറക്കി വെച്ച് ഏറെ സമയം അവൾ നിന്നു. പിന്നെമുഖമുയർത്തിയപ്പോൾ അതിന് കാത്തിരുന്നിട്ടെന്നത് പോലെ അവൻ അവളുടെ അധരത്തിന്റെ പവിഴഭംഗിയിൽ അമർത്തി ചുംബിച്ചു. തന്റെ ശ്വാസം മുഴുവനും നില്ക്കുന്നത് പോലെയും നെഞ്ചിടം മുഴുവനും സുഖലഹരിയിൽ നുറുങ്ങി ചിതറുന്നത് പോലെയും അവൾക്ക് തോന്നി.

"ഈശ്വരാ...!!"

അവന്റെ ഓരോ ചുംബനവും മറ്റേതോ ലോകത്തെന്നതുപോലെ ഏറ്റുവാങ്ങുമ്പോൾ അവൾ അതിശയത്തോടെ ചിന്തിച്ചു.

"ഉമ്മ വെയ്ക്കുമ്പോൾ ഇത്രയും സുഖമോ!"

താഴ്വാരത്ത് ജാതിമല്ലികളുടെ ഇതളുകളുടെ നനവിൽ നിന്നും മഞ്ഞുതുള്ളികൾ ഇറ്റുവീഴുമ്പോൾ തന്റെ അധരം ഫൈസലിന്റെ ഉമിനീരിന്റെ മധുരത്തിൽ കലരുന്നത് അവൾ അറിഞ്ഞു. അപ്പോൾ അവളുടെ കൈകൾ അവനെ ചുറ്റിവരിഞ്ഞു. പ്രണയം മതിവരാതെയൊഴുകുകയാണ്. അതിന്റെ സുഖാലസ്യത്തിൽ തന്റെ അധരം അവന്റെ പല്ലുകൾക്കും മാറിടം അവന്റെ നെഞ്ചിലും ഞെരിഞ്ഞമരാൻ യഥേഷ്ഠം വിട്ടുകൊടുത്ത് അവൾ അരക്കെട്ട് അവന്റെ അരയോട് ചേർത്തമർത്തി.

ഫൈസലിന്റെ കൈകൾ തോളിൽ നിന്ന് താഴേക്ക് നീങ്ങിയപ്പോൾ ഋതുജ കാത്തിരുന്നു. ഈശ്വരാ,ഇപ്പോൾ വരും അവന്റെ കൈകൾ എന്റെ മാറിലേക്ക്. എന്റെ മുലകൾ രണ്ടും ഏറ്റവും അടുത്ത ഒരു ദിവ്യമുഹൂർത്തത്തിൽ അവൻ തഴുകിയുണർത്തും. എത്ര ദിവസങ്ങളായി സ്വപ്നം കാണുന്നതാണ് താൻ! ദിവസങ്ങളോ!മാസങ്ങൾ?വർഷങ്ങൾ!എല്ലാ രാത്രികളിലും അവന്റെ കൈകൾ മുലകളെ തഴുകുന്നത് താൻ ഓർത്ത് കിടക്കാറില്ലേ?

താൻ കൊതിച്ചതുപോലെ അവൻ ശക്തിയായി അമർത്തുമോ? എന്റെ ടീഷർട്ട് അഴിക്കുമോ? ബ്രായ്ക്കുള്ളിൽ നിന്ന് മുലകൾ പുറത്തെടുക്കുമോ? രണ്ടു കൈകൾകൊണ്ടും മാറി മാറിയുടയ്ക്കുമോ? മാറി മാറി ഉമ്മവെക്കുമോ? കടിക്കുമോ? പാടുകൾ വീഴ്ത്തുമോ?

അങ്ങനെ നടന്നെങ്കിൽ!ഈശ്വരാ അതൊക്കെ ചെയ്യാൻ അവനെ തോന്നിപ്പിക്കണെ!

ആ നിമിഷം തന്നെ ഫൈസലിന്റെ കൈകൾ ടീ ഷർട്ടിന് പുറത്തുകൂടി അവളുടെ മുലകളെ തൊട്ടു. മിന്നലേറ്റാലെന്നപോലെ അവൾ അപ്പോൾ പിടഞ്ഞു. മഞ്ഞുകാലത്തും തന്റെ ദേഹം തീയിലെന്നപോലെ തപിക്കുന്നത് അവൾ അറിഞ്ഞു. അവളുടെ വലിയ മുലകൾ രണ്ടും ശ്വാസഗതിയാൽ പൊങ്ങിയുയർന്നു. അപ്പോൾ തന്റെ അരയോടമർന്നിരുന്ന അവന്റെ അരക്കെട്ടിൽ കനം വെയ്ക്കുന്നത് ഋതുജ കണ്ടു. ഒരു സ്വപ്നത്തിലെന്നപോലെ അവൾ അവൾ അരക്കെട്ട് അവനോട് ചേർത്തമർത്തി.

ഫൈസലിന്റെ കൈകൾ അവളുടെ മുലകളിൽ ശക്തിയായി അമർന്നു. അവന്റെ കൈക്കുള്ളിൽ മുലകൾ രണ്ടും ഞെരിഞ്ഞു പൊടിയുന്നതിന്റെ അനിർവചനീയമായ സുഖം ആസ്വദിക്കേണ്ടതെങ്ങനെയാണ് എന്നവൾ ചിന്തിച്ചു. അവൾക്ക് അവനോട് പറയണമെന്ന് തോന്നി. ഫൈസൽ കൂടുതൽ ശക്തിയായി...ഇനിയും കൂടുതൽ....
"എനിക്ക് എനിക്ക്...."

അവളുടെ ശബ്ദം അയാൾ കേട്ടു.

"ഓഹ്...ഇന്നെന്ത് പറ്റി നിങ്ങൾക്ക്?"

അയാളോട് ചേർന്ന് നിന്ന് മഹ്നൂർ ചോദിച്ചു.

ഫൈസൽ ഗുർഫാന് ഖുറേഷി കണ്ണുകൾ തുറന്നു.

ങ്ഹേ? എവിടെ ഋതുജ? താനെപ്പോഴാണ് വീടെത്തിയത്? മഹ്നൂറിന്റെ വിടർന്ന കണ്ണുകളും നനഞ്ഞ ചുണ്ടുകളും കണ്ട് ഫൈസൽ പുഞ്ചിരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു.

"യൂസുഫ്...!"

മഹ്നൂർ വീണ്ടും വിളിച്ചു.

"ഈലോകത്ത് ഒന്നുമല്ലേ? എന്താ ഓർക്കുന്നത്?"

"നീയിങ്ങനെ എന്റെ മുമ്പിൽ വന്നു നിന്നാൽ ഞാൻ വേറെ എന്തോർക്കും മഹി?"

അവളുടെ മുഖത്ത് പുഞ്ചിരി വിടർന്നു.

"ഞാൻ നിങ്ങടെ മുമ്പിൽ വന്നെന്നോ?"

അവൾ ചോദിച്ചു.

"അലക്കാനുള്ള തുണികളൊക്കെ എടുത്ത് ഇവിടെ വന്നപ്പോൾ നിങ്ങള് മുമ്പി നിക്കുന്നു. കണ്ടാൽ തന്നെ അറിയാം. ഏതോ സ്വപ്ന ലോകത്ത് ആണെന്ന്...എന്നിട്ട് എന്നെ ഒറ്റ കെട്ടിപ്പിടുത്തം. മോനിവിടെ ഇല്ലാഞ്ഞത് നന്നായി! നിങ്ങൾക്ക് ഒരു നേരോം കാലോം ഇല്ല ഒന്നിനും!"

"മോനിവിടെ ഇല്ലേ?"

അർത്ഥഗർഭമായി ചിരിച്ചുകൊണ്ട് അയാൾ ചോദിച്ചു.

"അവൻ സ്കൂളിലല്ലേ? എന്താ ജനാബ്? ഉള്ള ബോധം ഒക്കെ പോയോ?"

"പോയി..."

അവളെ വലിച്ചടുപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അയാൾ പറഞ്ഞു.

"ബോധം വരണമെങ്കിൽ നീയൊന്നു ഹെൽപ്പ് ചെയ്യണം!"

അത് പറഞ്ഞ് അയാൾ അവളെ മുറിയിലേക്ക് വലിച്ചടുപ്പിച്ചു. ഒരു കൈകൊണ്ട് അവളെ ഗാഢം പുണർന്നുകൊണ്ട് മറ്റേക്കൈ ഡോറിൽ പിടിച്ച് വലിച്ചടച്ചു.

"എന്റെ റബ്ബേ! ഇങ്ങനെ ഒരു മനുഷ്യൻ! ഒരു നിയന്ത്രണോം ഇല്ല!"

അയാളോട് ചേർന്ന് നിന്ന്, അയാളുടെ ദേഹത്തോടൊട്ടി, അയാളുടെ അരക്കെട്ടിൽ അരക്കെട്ടി തള്ളിയമർത്തി അവൾ പറഞ്ഞു.
മെഹ്നൂർ അയാളെ ചേർത്ത് പിടിച്ച് അയാളുടെ അധരത്തിൽ ചുംബിച്ചു. അധരം പിൻവലിക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ അയാൾ അത് കടിച്ചെടുത്തു.

"ഫൈസൽ..."

അവൾ കുറുകി.

"എന്ത് പറ്റി...?"
"ഇപ്പോൾ ഈ സമയത്ത് എന്നോട് ഇതുപോലെ ഒരിഷ്ടം?"

ആ ചോദ്യത്തോടൊപ്പം അവൾ തന്റെ അരക്കെട്ട് അയാളുടെതിലേക്ക് ശക്തിയായി അമർത്തി. അപ്പോൾ അയാളിൽ വളർന്നു മുറ്റിയ മാംസ ദണ്ഡ് തന്റെ തുടയിടുക്കിലെ തിളയ്ക്കുന്ന പ്രണയക്കൊഴുപ്പിനോട് ഒട്ടിയമരാൻ വെമ്പുന്നത് അവൾ അറിഞ്ഞു.

"നിന്നോട് എനിക്കെപ്പോഴാണ് പെണ്ണേ ഇഷ്ടം തോന്നാത്തത്?"

മെഹ്നൂറും അത് തന്നെ ഓർത്തു.

അഫ്ഗാനിസ്ഥാൻ അതിർത്തിയിലെ ചമൻ ഗ്രാമം. പാഷ്തൂൺ ഗോത്രവിഭാഗങ്ങൾ ഇടതിങ്ങിപ്പാർക്കുന്ന ഗ്രാമങ്ങളോരുന്നും പിന്നിട്ട് കോളേജ് ബസ്സ് നീങ്ങുന്നു. ഒരു വളവ് തിരിഞ്ഞപ്പോൾ അതിമനോഹരമായ ഒരു കറാഞ്ചു മരം കാണാവുന്നു.

പട്ടാള വാഹനങ്ങൾക്ക് മുമ്പിൽ പെട്ടെന്നാണ് മുഖം മൂടി ധാരികളായ കറുത്ത വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിച്ച, തോക്കുകളേന്തിയ ദീർഘകായരെ കാണുന്നത്.

അവർക്ക് മുമ്പിൽ പാറിക്കളിക്കുന്ന കറുത്ത കൊടിയിലെ വെളുത്ത അക്ഷരങ്ങൾ വായിച്ച താൻ ഞെട്ടിത്തരിച്ചുപോയി.

അദാവ്ലാ അദ് ഇസ്ലാമിയാഫി ഇൽ ഇറാഖ് വാ സം

ഇസ്ലാമിക് സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് ഇറാഖ് ആൻഡ് സിറിയ.

തന്റെ ചോര മഞ്ഞുകട്ടപോലെ മറവിക്കുന്നത് അവൾ അറിഞ്ഞു.
പിന്നെ തുരുതുരാ വെടിയൊച്ചകൾ, പുകമറ, ബസ്സിന്റെ ചില്ലുജന്നൽ തുളച്ചുതകർത്തുകൊണ്ട് പാഞ്ഞുകയറിയ വെടിയുണ്ടയിൽ വീണ ഫലിതപ്രിയനായ ഡ്രൈവർ ബെഹ്റാം സുൾഫി. അയാളുടെ നെഞ്ചിൽ നിന്ന് തെറിച്ച ചോര ഒരു കൊളാഷ് ചിത്രംപോലെ പൊട്ടിക്കീറിയ ഗ്ളാസ്സിൽ നിറഞ്ഞു.

പിന്നെ ഉർദുവും പഷ്ത്തൂണും കലർന്ന ഭാഷയിൽ തെറിയഭിഷേകം. ബസ്സിലേക്ക് പാഞ്ഞുകയറിയ ശിരോവസ്ത്രധാരികൾ കോമളത്വം തോന്നിക്കുന്ന ആൺകുട്ടികളെയും പെൺകുട്ടികളെയും വലിച്ചിഴച്ച് പുറത്തെത്തിച്ചു. ഭയാക്രാന്തരായി അലറി നിലവിളിക്കുന്ന തന്റെ കൂട്ടുകാരെ നോക്കി കോപാക്രാന്തരായി തെറിയഭിഷേകം തുടരുകയായിരുന്നു ഭീകരന്മാർ പാതയരികിൽ കൂടിക്കിടന്ന പുൽക്കൂമ്പാരത്തിലേക്ക് നുഴഞ്ഞുകയറിയ തന്നെ കണ്ടില്ല.

എത്രനേരം അതിനുള്ളിൽ ശ്വാസമടക്കിപിടിച്ച് കിടന്നു എന്നോർമ്മയില്ല. കണ്ണിലൂടെയും മൂക്കിലൂടെയും പുഴുക്കളും കീടങ്ങളേയും കയറിപ്പോകാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോഴും അതൊക്കെ സഹിച്ച് താൻ കിടന്നു. അൽപ്പം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കാതടപ്പിക്കുന്ന സ്വരത്തിൽ വെടിയൊച്ചയും ആകാശം പിളർക്കുന്നത്രയുച്ചത്തിലുള്ള നിലവിളിയും കേട്ടു. അൽപ്പം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വാഹനങ്ങൾ അകന്നുപോകുന്ന ശബ്ദം കേട്ടു.

പിന്നെ എല്ലാം ശാന്തമായപ്പോൾ പുൽക്കൂമ്പാരത്തിനുള്ളിലൂടെ താൻ വെളിയിലേക്ക് നോക്കി.
അൽപ്പം മുമ്പുവരെ താൻ സംസാരിച്ച, ഫലിതം പങ്കിട്ട, ആൺകുട്ടികൾ ശിരസ്സും ഉടലും വേർപെട്ട് ചോരയിൽ പുതഞ്ഞ് കിടക്കുന്നു.

ബസ് അവിടെക്കാണാനുണ്ടായിരുന്നില്ല.

ശ്വാസം നിലയ്ക്കുന്ന കാഴ്ചക്ക് മുമ്പിൽ താൻ ബോധരഹിതയായി.

കണ്ണുതുറക്കുമ്പോൾ തന്നെ ഉറ്റുനോക്കുന്ന യൂസുഫിനെയാണ് താൻ കാണുന്നത്.

അന്ന് മുതൽ തന്റെ പ്രാണനായി കൂടെയുണ്ട്.

താൻ കണ്ട ഏറ്റവും മനോഹരമായ കണ്ണുകളുള്ള പുരുഷൻ.

നക്ഷത്രപ്പൊടികൾ തിളക്കം നൽകിയ വിശുദ്ധ നിഗൂഢമായ കണ്ണുകളുള്ളവൻ.

ചമനിലെ ഐ എസ് തേർവാഴ്ചയിൽ പൊലിഞ്ഞുപോയ തന്റെ അബ്ബാജാനെയും മമ്മാജാനെയും കുഞ്ഞ് ഡാനിഷിനെയുമോർത്ത് കരയാൻ തന്നെ അനുവദിക്കാത്തവൻ.

വിട്ടുപോന്ന സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ ചോരചുവപ്പുള്ള ഓർമ്മകളെ സ്നേഹത്തിന്റെ വെണ്മകൊണ്ട് പുതപ്പിക്കുന്നവൻ.
"എന്റെ പൊന്ന് യൂസുഫ് ..എന്റെ മുത്തേ..."

അവൾ അയാളെ ഗാഢഗാഢം പുണർന്നു.

അവളുടെ പൊള്ളുന്ന ദേഹം ആയാലും അമർത്തിപിടിച്ചു. അപ്പോൾ അവളുടെ ചുണ്ടുകൾ അയാളുടെ മുഖത്തും ചുണ്ടത്തും കഴുത്തിലും ഇഴഞ്ഞിറങ്ങാൻ തുടങ്ങി. കരുത്തനായ പുരുഷന്റെ വിരിമാറിലെ ഭംഗിയുള്ള രോമങ്ങളിൽ അവളുടെ ചുണ്ടിന്റെയും ഉമിനീർ അമൃതിന്റെയും സ്പർശവും പതിഞ്ഞു. ചുണ്ടുകൾ മാറിൽ ഉഴുത് മറിയവേ അവളുടെ ഭംഗിയുള്ള നീണ്ട വിരലുകൾ അയാളുടെ വിറയ്ക്കുന്ന അരക്കെട്ടിലേക്ക് നീങ്ങി. ദൃഢമായി കല്ലിച്ചു വിറയ്ക്കുകയായിരുന്ന അയാളുടെ കാമ ലോഹദണ്ഡ് അവൾ പത്താൻ സ്യൂട്ടിന് മുകളിലൂടെ പിടിച്ചു. അതിന്റെ ദൃഢതകണ്ട് അമ്പരന്ന് അവൾ ആവേശത്തോടെ അതിൽ പിടിച്ച് മുകളിലേക്കും താഴേക്കുമമർത്തി.
അവളുടെ പൈജാമയുടെ പിമ്പിലേക്ക് കൈകൊണ്ടുപോയി ഉരുണ്ട നിതംബം അമർത്തിക്കുഴച്ചു. അയാളുടെ ഇഷ്ടമറിഞ്ഞ് അവൾ വീണ്ടും വീണ്ടും അരക്കെട്ട് തള്ളിക്കൊടുത്തു.

"അഴിക്ക് ...അഴിക്ക് യൂസുഫ്... "

അവളുടെ ചൂടുള്ള ശ്വാസം അയാളുടെ മാറിടം പൊള്ളിച്ചു.

പൈജാമയുടെ മേൽ ധരിച്ചിരുന്ന ചുവന്ന ഷർട്ട് അയാൾ ഉയർത്തി.

"ബ്രാ എവിടെ?"

അയാൾ ചോദിച്ചു.

"തുണി അലക്ക് കഴിഞ്ഞ് ഇടാമെന്ന് വെച്ചു..ഇപ്പോൾ വരും എന്നറിഞ്ഞിരുന്നെകിൽ ഞാൻ ഊരില്ലായിരുന്നു..."

അയാളുടെ ഇഷ്ടമറിഞ്ഞുകൊണ്ട് അവൾ പറഞ്ഞു.

സ്തനഗോളങ്ങൾ വെളിയിലായി. കൂർത്ത് മുഴച്ചുനിന്ന സ്വർണ്ണനിറമുള്ള ഗോളങ്ങൾക്ക് മുമ്പിൽ ഇളം ചെറിയുടെ നിറത്തിൽ കല്ലിച്ചു മുഴുത്ത കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കിയപ്പോൾ, അവളുടെ കയ്യിൽ അപ്പോഴും വിറയ്ക്കുകയായിരുന്ന അയാളുടെ കുണ്ണ ഒന്നുകൂടി വെട്ടി.

അതറിഞ്ഞ് അവൾ മുലകൾ അയാളുടെ വായിലേക്ക് വെച്ചുകൊടുത്തു.

"കുടിക്ക് ..വലിച്ച് കുടിക്ക്..."

അയാൾ അവളുടെ ഇരുമുലകളെയും മാറിമാറി ചുണ്ടുകൾക്കും കവിളുകൾക്കും വിരുന്നായി നൽകുമ്പോൾ മെഹ്നൂർ അയാളുടെ പത്താൻ സ്യൂട്ടിന്റെ ചരട് അഴിച്ചിരുന്നു. അകത്തുകൂടി കയ്യിട്ട് അവൾ ചൂടിൽ വിറയ്ക്കുന്ന അയാളുടെ കുണ്ണയിൽ പിടിച്ചു. അതിന്റെ ദാഹവും കൊഴുപ്പ് സ്രവവും അറിഞ്ഞു. മകുടത്തില് മേൽകൈവെച്ച് അവൾ കൈവെള്ളയെ ചൂടുള്ള സ്രാവത്തിൽ കുതിർത്തു.

"കടിക്ക് ..കടിച്ച് മുറിക്ക്..."

മുലകൾ ആവേശത്തോടെ അയാളുടെ വായിലേക്ക് അമർത്തിക്കൊടുക്കവേ അവൾ ചൂടിൽ തിളയ്ക്കുന്ന സ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞു.

പിന്നെ അയാളുടെ കൈ കവർന്ന്, പൈജാമയുടെ ചരടഴിച്ച്, കവകൾ അകത്തി വിടർത്തി വെച്ച്, കാമത്തിൽ കുതിർന്നു തുളുമ്പുന്ന പൂറിൽ ചേർത്ത് പിടിപ്പിച്ചു.

"തള്ളി കയറ്റൂ..."

അസഹ്യമായ കാമക്കലിപ്പ് സ്വരത്തിൽ ചാലിച്ച് അവൾ പറഞ്ഞു. ഉഷ്ണത്തടാകത്തിൽ ഊളിയിടുന്ന സ്വർണ്ണമത്സ്യം പോലെ അയാളുടെവിരൽ അവളുടെ കന്തിൽ അമർന്നു ഞെരിഞ്ഞു.

"എനിക്ക് വയ്യ..ഓ!"

നിയന്ത്രണം നഷ്ടപ്പെട്ട മഹ്നൂർ പെട്ടെന്ന് നിലത്തേക്കിരുന്നു. ആവേശത്തോടെ പത്താൻ സ്യൂട്ട് വലിച്ചു താഴ്ത്തി അയാളുടെ അരക്കെട്ട് നഗ്നമാക്കി.

കത്തുന്ന വലിയ മെഴുകു തിരിയിൽ നിന്നെന്നപോലെ അയാളുടെ കുണ്ണയിൽ നിന്ന് പ്രണയമന്ത്രം പൊഴിച്ചുകൊണ്ട് പ്രീക്കം തുള്ളി നിലത്തേക്ക് വീണു.

അടുത്ത നിമിഷം മഹ്നൂറിന്റെ ചുണ്ടുകൾ അയാളുടെ കുണ്ണയ്ക്ക് ചുറ്റും ഒരു ചുവന്ന വൃത്തം വരച്ചു.

"അആഹ്ഹ്ഹ്..."

സുഖലഹരിയിൽ അയാൾ സ്വയം മറന്നു.

അയാളുടെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കിയപ്പോൾ അവൾക്ക് ആവേശമിരട്ടിച്ചു. മുഖത്തെ ഒരു യന്ത്രമാക്കി അവൾ അയാളുടെ കുണ്ണ വലിച്ചീമ്പിയെടുത്തു.

"വായിലേക്ക് തള്ളിയടിക്ക് യൂസുഫ്..."

ഇടയ്ക്ക് കുണ്ണ വായിൽ നിന്നെടുത്ത് കൈകൊണ്ട് പിടിച്ചടിച്ചുകൊണ്ട് അവൾ പറഞ്ഞു.

"എനിക്കത് എന്തിഷ്ടമാണ് എന്ന് നിനക്കറിയില്ലേ?"

ഫൈസലിന്റെ അരക്കെട്ട് മുമ്പോട്ടുംപിമ്പോട്ടും ചലിക്കാൻ തുടങ്ങി.അയാളുടെ നീണ്ടു തടിച്ച കുണ്ണ അവളുടെ ഹാർഡ് പാലെറ്റും സോഫ്റ്റ് പാലെറ്റും കടന്ന് തൊണ്ടവരെയെത്തി. എന്നിട്ടും ആവേശം

കളയാതെ അവൾ മുഖം മുമ്പോട്ടും പിമ്പോട്ടും ചലിപ്പിച്ച് കൊണ്ട് അയാളുടെ കൊഴുപ്പിറ്റിക്കുന്ന കമ്പിയിറച്ചി ഈമ്പിയീമ്പി വലിച്ചു.

അരക്കെട്ടിൽ നിന്ന് അഗ്നിയിരമ്പാൻ തുടങ്ങിയ ഒരു മുഹൂർത്തം അയാൾ അവളുടെ വായിൽ നിന്ന് കുണ്ണ വിടുവിച്ചു. അതിനു കാത്തിരുന്നിട്ടെന്നപോലെ, അടുത്ത നീക്കം എന്താണെന്ന് മുൻകൂട്ടി അറിയാമെന്നത് പോലെ അവൾ കിടക്കയിലേക്ക് ചാഞ്ഞു കവകൾ പൊളിച്ചു വിടർത്തി വെച്ച് പൂർ അവന്റെ മുമ്പിൽ തുറന്നുവെച്ചു. മദജലവും തന്റെ പ്രീക്കമ്മും കലർന്ന മിശ്രിതം കട്ടപിടിപ്പിച്ച അവളുടെ സ്വർണ്ണനിറമുള്ള പൂർത്തടവും പിങ്കും ചുവപ്പും നിറത്തിലുള്ള പൂറും ഇരുണ്ട ക്രീം നിറത്തിലെ കന്തും അവൻ ആവേശത്തോടെ നോക്കി. പിന്നെ ആവേശത്തോടെ കുണ്ണ അങ്ങോട്ട് കൊണ്ടുവരാൻ തുടങ്ങി.

"ഒന്ന് നക്കിയിട്ട്..."

അവൾ കെഞ്ചി.
അതിനു കാത്തിനിന്നിട്ടെന്നതുപോലെ അയാൾ മുഖം അവളുടെ വിടർത്തി വെച്ച പൂറിനുമേൽ കുനിച്ചു. വായ് തുറന്നു.അയാളുടെ നീളമുള്ള നാവ് ദാഹത്തോടെ തന്റെ വിടർന്ന തുടയിടുക്കിലേക്ക് വരുന്നത് അവൾ തരിപ്പോടെ കണ്ടു.

ഒരു നിമിഷത്തെ ഇടവേളയ്ക്ക് ശേഷം നാവിന്റെ ചൂട് അവളുടെ വിറയ്ക്കുന്ന കന്തിന്മേൽ അമർന്നു.

"അആഹ്..."

അവൾ ഇരുകൈകളും കൊണ്ട് അയാളുടെ തലപിടിച്ച് കന്തിൽ അമർത്തിയുരച്ചു.ചന്തികൾ പൊക്കിയുയർത്തി കന്തിനെ അയാളുടെ പല്ലുകൾക്ക് മേൽ ഞെരിച്ചു.
അയാളുടെ അതിദ്രുതമായ ചലനത്തിന് തുല്യവേഗതയിൽ മറുപടി നൽകി ചന്തികൾ പൊക്കി,മുലകൾ സ്വയം പിടിച്ച് ഞെരിച്ചമർത്തി കിടക്കവേ, പൊടുന്നനെ അവൾ അയാളെ പിടിച്ച് വലിച്ച് തന്റെ ദേഹത്തേക്കിട്ടു.

"ഇനി അകത്ത്..."

കൈയ്യെത്തിച്ച് ചൂടുള്ള നനവിൽ കുതിർന്നു കിടന്ന കുണ്ണയെ പൂറിലേക്ക് വലിച്ചടുപ്പിച്ച് കൊണ്ട് അവൾമുരണ്ടു. അരക്കെട്ട് അവളുടെതിനോട് ചേർന്ന നിമിഷം തന്നെ കുണ്ണ അവളോടൊത്ത് ചേരുന്ന നിമിഷങ്ങളിൽ താനെപ്പോഴും കാണാറുള്ള വർണ്ണവൃത്തങ്ങളുടെ ചലനം അപ്പോഴും തനിക്ക് ചുറ്റുമുള്ളത് ഫൈസൽ കണ്ടു.

"ആഹ് ...അആഹ് ..യൂസുഫ് ...എന്നെ.... അആഹ്..."

അസഹ്യമായ സുഖ ലഹരിയിൽ അവൾക്ക് വാക്കുകൾ നഷ്ടപ്പെട്ടു.

"നിന്നെ..?"

ഊരിയൂരിയടിച്ചുകൊണ്ട് അയാൾ ചോദിച്ചു .

"ഒന്നുമില്ല..."

അരക്കെട്ട് ശരിക്ക് അകത്തി വീണ്ടും ആഞ്ഞടുപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അവൾ പറഞ്ഞു.

"സുഖമുണ്ടോ,മഹീ...?"

എല്ലാതവണത്തേയും പോലെ അയാൾ ചോദിച്ചു.

"ഒരുപാട്..."

എല്ലാതവണത്തേയും പോലെ അവളുത്തരം പറഞ്ഞു.

"കൂടുതൽ സുഖം തരട്ടെ?"

ഊരിയെടുത്ത കുണ്ണ വീണ്ടും ആഞ്ഞടിച്ച് അവളുടെ പൂറിൽ അൽപ്പനേരം കുത്തിമർത്തി വെച്ചുകൊണ്ട് അയാൾ ചോദിച്ചു.

"ഇതിലും കൂടുതൽ സുഖമോ? അങ്ങനെയൊന്നുണ്ടോ?"

പൂറ് കുണ്ണയോട് ചേർത്ത് ഞെരിച്ച് വെച്ച് അവൾ തിരക്കി.

"കവ ഒന്നുകൂടി വിടർത്തി വെച്ചേ..."

അയാൾ പറഞ്ഞു.
അവൾ തുടകൾ പരമാവധി വിടർത്തി.

"പൂറിതളുകൾ രണ്ടുകൈകൊണ്ടും ചേർത്ത് കൂട്ടിപ്പിടിച്ചേ..."

അവൾ കൈകൾ താഴേക്കിട്ട് യോനിയുടെ ഇരുവശവും ചേർത്ത് പിടിച്ചു. മടക്കുകളൊക്കെ കൂടി ചേർന്ന് മുകളിലേക്ക് പൊങ്ങിയപ്പോൾ തടിച്ച കന്ത് ഒരു കുന്ന് പോലെ മേലേക്ക് തരിച്ചുയർന്നു നിന്നു.

കുനിഞ്ഞ് ആ കന്ത് ഒന്നുരണ്ട് പ്രാവശ്യം അയാൾ ആഞ്ഞു നക്കി.

"അആഹ്!!!!"

മഹ്നൂർ സുഖം കൊണ്ട് അലറി.

"മഹീ,പതിയെ...ഗലിയിലുള്ളവർ കേൾക്കും..."

"നിർത്തല്ലേ...!"

ശബ്ദം ഒട്ടും കുറയ്ക്കാതെ അവൾ അക്ഷമയോടെ പറഞ്ഞു.

പൊങ്ങിയുയർന്ന് നിന്ന കന്തിൽ അയാളുടെ ചുണ്ടുകളും പല്ലുകളും വീണ്ടും വീണ്ടും അമർന്നു. ജ്വരബാധിതയെപ്പോലെ മെഹ്നൂർ തന്റെ വലിയ ഉരുണ്ട നിതംബം മുകളിലേക്ക് ദ്രുതതാളത്തിൽ പൊക്കിയുയർത്തികൊടുത്ത് വീണ്ടും വീണ്ടും സുഖമൂർച്ചയിൽ അലറി വിളിച്ചു...
"ഇനി ഇത് താ..."

അയാളുടെ കുണ്ണയിൽ കടന്ന് പിടിച്ച് അവൾ പറഞ്ഞു.

"പ്ലീസ് യൂസുഫ്..."

അതിൽപ്പിടിച്ച് ആഞ്ഞടിച്ച് കൊടുത്ത് അവള്പറഞ്ഞു.

അത് വകവെയ്ക്കാതെ അയാൾ വീണ്ടും വീണ്ടും ആർത്തിയോടെ, കൊതിയോടെ, പൊങ്ങിത്തരിച്ചു വിങ്ങി നിൽക്കുന്ന കന്തിൽ നക്കിയീമ്പി.

"പ്ലീസ് യൂസുഫ്..എന്റെ പൊന്നു മുത്തല്ലേ...പ്ലീസ് ഇത് താ....എനിക്ക് വയ്യ...അയ്യോ ഇപ്പം പോകും..."

അത് കേട്ടപ്പോൾ അയാൾ ആവേശമൊട്ടും കുറയ്ക്കാതെ അവളുടെ പൂറിൽ നിന്ന് മുഖം മാറ്റി. അവളുടെ മേലേക്ക് പാഞ്ഞുകയറി. എന്നിട്ട് അവൾകൂടി ഞെരിച്ച പൂറിനു മേൽ കുണ്ണ നിർത്തി പൊങ്ങിയുയർന്നു നിൽക്കുന്ന കന്തിൽ ആഞ്ഞുകുത്തി.

"ഊഹ്ഹ്ഹങാഹ്..."

മഹ്നൂർ അത്യുച്ചത്തിൽ അത്യാസക്തിയോടെ അലറി.

അയാൾ വർധിച്ച ഊക്കിൽ,വർധിച്ച ഊർജ്ജത്തോടെ,വർധിച്ച കലിപ്പിൽ അവളുടെ കന്തിന്മേൽ നിർദ്ദയം കുത്തി സുഖത്തിന്റെ പരിക്കുകൾ നൽകി.ഓരോ കുത്തിനും അവളുടെ വായ് പിളർന്നു. ഓരോ കുത്തിനും അവളുടെ ചുവന്ന അധരങ്ങളുടെ മൃദുതവൽ കൂടുതൽ വൃത്താകാരമായി പൊളിഞ്ഞു.

കന്തിൽ സുഖത്തിന്റെ തീപ്പൊരികൾ അടർന്നുയരുന്നത് നേരെ സകല നാഡി രക്ത ഞരമ്പുകളിലേക്കാണ്. ചുറ്റും കാമരസത്തിന്റെ ചുവപ്പ് പടരുന്നത് പോലെ അവൾക്ക് തോന്നി. കന്തിൽ കുത്തിയുരഞ്ഞുരഞ്ഞ് കുണ്ണ അവസാനം പിളർന്നു വിറച്ച പൂറിലേക്ക് കയറി .

ആ നിമിഷം യൂസുഫ് അടക്കാനാവാത്ത ആവേശത്തോടെ അവളിലേക്ക് ഞെരിഞ്ഞുകയറി. ഊരിയൂരി ആഞ്ഞാഞ്ഞ് അടിക്കാൻ തുടങ്ങി.

"മഹീ..."'
"ഹാ..."
"എനിക്കിപ്പം ..വരും ....നിനക്കോ...?"

"എനിക്കും...എത്രാമത്തെയാണ് എന്ന് ചോദിക്കരുത്..."

"എത്രാമത്തെയാ?"

"അറിയില്ല...എനി..."

പറഞ്ഞു മുഴുമിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് അയാളുടെ ചൂടുറവ തന്റെ പൂർഭിത്തികളിൽ ഉറഞ്ഞൊഴുകിയോടി നിറയുന്നതിന്റെ സുഖത്തിൽ അവൾ മുഴുകി. ആ മുഴുകൽ പൂർത്തിയാക്കിക്കൊണ്ട് തന്റെ അരക്കെട്ടു വിറച്ചു തുള്ളുന്നതും അവൾ അറിഞ്ഞു.

അടക്കാനാവാത്ത ആവേശസമുദ്രത്തിൽ പെട്ട് മഹ്നൂർ അയാളെ ഇറുകി പുണർന്നു.
മൊബൈലിൽ നിന്ന് നിർത്താതെ മണിയടിക്കുന്ന ശബ്ദം കേട്ട് അയാൾ ഉണർന്നപ്പോൾ ഏഴുമണി കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

കയ്യെത്തിച്ച് മൊബൈൽ എടുത്തപ്പോഴേക്കും റിങ് ടോൺ നിന്നിരുന്നു. നമ്പർ ചെക്ക് ചെയ്തപ്പോൾ കാന്റീനിൽ നിന്ന് റൗഫ് ആണ്.ലീവ് ചോദിക്കാനാണ്. തിരിച്ചു വിളിക്കട്ടെ.

മഹ്നൂർ എപ്പോഴോ എഴുന്നേറ്റു പോയിരിക്കുന്നു.

ചുവരിൽ ഭംഗിയാക്കി വെച്ചിരിക്കുന്ന വിശുദ്ധ കഅബയുടെ ചിത്രത്തിലേക്ക് അയാൾ നോക്കി. ഒരു നിമിഷം കണ്ണുകളടച്ചു.

ഖുദാ...!

അയാൾ ഉരുവിട്ടു.

പ്രാർത്ഥന എപ്പോഴും താൻ നടത്തുന്നത് മറ്റുള്ളവർക്ക് വേണ്ടിയാണ്.

പക്ഷെ തന്നെപ്പോലെയുള്ള ഒരാൾക്ക് "മറ്റുള്ളവർ" ഒരിക്കലും ഉണ്ടാവാറില്ല.

ഒൻപത് വർഷം മുമ്പ് വരെ.

ഋതുജയെയും തന്നെയും യമുനയുടെ കരയിൽ, കോടമഞ്ഞിൽ, മതഭ്രാന്തന്മാർ വെട്ടിയിട്ടതിന് ശേഷം ...

തന്നിൽ പ്രാണന്റെ തുടിപ്പിന്റെ കണിക കണ്ടെത്തിയ പ്രമോദ് ശർമ്മയെന്ന പൂജാരി ആരുമറിയാതെ തന്നെ ഗ്രാമത്തിലെ നേഴ്സിങ് ഹോമിൽ എത്തിച്ചതിനു ശേഷം.

പിന്നീട് തിരിച്ചുകിട്ടിയ പ്രാണനും കൊണ്ട് ഋതുജയെ ഓർത്ത് ഭ്രാന്താനായി അലഞ്ഞു നടന്നതിന് ശേഷം.

പിന്നീട് റോയുടെ പാക്കിസ്ഥാൻ ഓപ്പറേറ്റർ അമൻ റാത്തോഡിന്റെ അഞ്ജാതഫോൺ സന്ദേശം കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞതിന് ശേഷം....

ഒൻപത് വർഷം മുമ്പ്...

മഹ്നൂർ വന്നു. കുഞ്ഞ് സുൾഫിക്കർ വന്നു...

എന്റെ സ്വർഗ്ഗമാണ് ഈ വീട്. എന്റെ സത്യമാണ് മഹ്നൂറും കുഞ്ഞ് സുൾഫിക്കറും .

പക്ഷെ,ഒരു ദിവസം വരും.

അന്ന് ഈ വീട് നരകമാവും.

എന്നെക്കുറിച്ചുള്ള സത്യമെല്ലാം മഹ്നൂറും സുൾഫിക്കറുമറിയുമ്പോൾ.

തന്റെ ഭർത്താവ് യൂസുഫ് ഖാൻ എന്ന ദേശഭക്തനായ പാകിസ്ഥാനിയല്ല എന്നറിയുമ്പോൾ.

തന്റെ അബ്ബാജാൻ ശത്രുരാജ്യമായ ഹിന്ദുസ്ഥാനിലെ ഫൈസൽ ഗുർഫാൻ ഖുറേഷിയാണ് എന്ന് സുൾഫിക്കർ മനസ്സിലാക്കുമ്പോൾ.

രണ്ടു വ്യക്തിത്വങ്ങളിലുള്ള ഈ ജോലിയുടെ പൂർണ്ണരൂപം റോയുടെ ചീഫ് ഗൗതം ഭാസ്ക്കറിന്റെ ഡാറ്റാ ബേസിൽ ഉണ്ട്.

റിസേർച്ച് ആൻഡ് അനാലിസിസ് വിങ് - ഏജന്റ്സ് ഡാറ്റാ ബേസ്

പേര് - ഫൈസൽ ഗുർഫാൻ ഖുറേഷി

വയസ്സ് - 41
ഡേറ്റ് ഓഫ് ബർത്ത് - 12 -10 - 1979
നാഷണാലിറ്റി - ഇന്ത്യൻ
ജന്മസ്ഥലം - കേദാർനാഥ് , ഉത്തരാഖണ്ഡ്
പാസ്സ്പോർട്ട് നമ്പർ = k 126126812
അച്ഛന്റെ പേര് -യൂനുസ് ലിയാഖത്ത് ഖുറേഷി
അമ്മയുടെ പേര് -സാറാ ഷബ്നം ഖുറേഷി

വിദ്യാഭ്യാസ യോഗ്യത - ബി എസ് സി [ഫിസിക്സ്] എം വി കോളേജ് നൈനിറ്റാൾ
ട്രെയിനിങ് എക്സ്പീരിയൻസ് - കുമായൂൺ അണ്ടർ റോ, കൊച്ചി അണ്ടർ നേവൽ കമാൻഡ്, ലണ്ടൻ അണ്ടർ എം ഐ സിക്സ്റ്റിൻ,വ്ലാഡിവോസ്റ്റോക് [റഷ്യ] അണ്ടർ കെ ജി ബി
ഓപ്പറേഷനൽ എക്സ്പീരിയൻസ് - ബസ്റ്റിങ് അസ്സർ അഹമ്മദ് ഹൈഡ് ഔട്ട് [ജെയ്ഷ് എ മൊഹമ്മദ്.], ഡിഫ്യൂസിംഗ് 20 ബ്ളാസ്റ്റസ്, ഒബാട്ടാബാദിൽ ഒസാമ ബിൻലാദനെ പിടിച്ച അമേരിക്കൻ സൈന്യത്തിൽ പങ്കാളി.
കമന്റ്സ്: റിക്രൂട്ടഡ് ആഫ്റ്റർ ബീയിങ് ഫൗണ്ട് വാൻഡറിങ് ഡ്യൂ റ്റു ലവ് ഫെയിലർ.

റിക്രൂട്ടഡ് ബൈ: അമൻ റാത്തോഡ്, റോ വെസ്റ്റേൺ വിങ് കമാണ്ടർ.
ഫോൺ വീണ്ടും ശബ്ദിച്ചു.

റൗഫ് ആകാം.

അയാൾ കയ്യെത്തിച്ച് ഫോണെടുത്തു.

സബ്ജി വാല. പച്ചക്കറിക്കടക്കാരൻ.

അയാൾ ഫോണെടുത്തു കാതോട് ചേർത്ത് ചുറ്റും നോക്കി.

"എഫ് റ്റി എഫ് റ്റി സി സി.."

അയാൾ പറഞ്ഞു.

"ഗൗതം സാർ...പറയൂ..കേൾക്കുന്നുണ്ട്..."

"അർജ്ജുൻ റെഡ്ഢി ഇന്ന് ജോയിൻ ചെയ്യും.."

ഗൗതം ഭാസ്ക്കർ പറഞ്ഞു.

"സാർ..."

"നാളെ സിദ്ധാർത്ഥ് സൂര്യവൻഷിയും..."

"സാർ..."

"പേരിട്ടോ?"

"ഉവ്വ് സാർ,"

"എന്താണ്?"

"ഓപ്പറേഷൻ ഡെവിൾ"

പക്ഷെ അങ്ങനെ ഒരുപേര് വാസ്തവത്തിൽ അയാൾ ആലോചിച്ചിരുന്നില്ല. കറാച്ചിയിലെ പന്ത്രണ്ടാം നമ്പർ എഫ് ലെയിനിലെ മഞ്ഞ പെയിന്റടിച്ച കെട്ടിടത്തിൽ യൂസുഫ് ഖാൻ എന്ന ഫൈസൽ ഗുർഫാൻ ഖുറേഷി തന്റെ മുമ്പിലുള്ളവരെ മാറി മാറി നോക്കി.

അർജ്ജുൻ റെഡ്ഢി എന്ന അസ്‌ലം മൻസൂരി, പിന്നെ അഫ്താഫ് സിദ്ദിഖി എന്ന സിദ്ധാർഥ് സൂര്യവൻഷി.

ഇൻസിയ പഠാൻ എന്ന ഷഹാന സാദിക്ക് അകത്താണ്.

ഫൈസൽ മുമ്പിലിരിക്കുന്ന രണ്ടു പുരുഷന്മാരെയും മാറി മാറി നോക്കി. അർജ്ജുൻ റെഡ്ഢി തന്റെ ലാപ്പ് ടോപ്പിൽ മിഷൻ ഇമ്പോസ്സിബിളിന്റെ ലേറ്റസ്റ്റ് വേർഷൻ ആവേശത്തോടെ കാണുകയാണ്. സിദ്ധാർഥ് സൂര്യവൻഷി ലോകത്തോട് മുഴുവൻ വിദ്വേഷമുള്ളയാളെപ്പോലെ മച്ചും നോക്കി ചാരിക്കിടക്കുന്നു.

പുറത്ത് ജനുവരിയുടെ മഞ്ഞ് കോണിഫെറസ് മരങ്ങൾക്ക് മുകളിൽ തണുത്ത കാറ്റിനോടൊപ്പം ഇണചേർന്നു.

അൽപ്പം കഴിഞ്ഞ് ഒരു ട്രേയിൽ ആവിപറക്കുന്ന കാപ്പിയുമായി ഷഹാന അകത്തു നിന്ന് വന്നു.

അവളുടെ വേഷത്തിലേക്കും ആ വേഷത്തിലൂടെ വെളിപ്പെടുന്ന വശ്യമാദകത്വത്തിലേക്കും ഒരു നിമിഷം ഫൈസലിന്റെ കണ്ണുകളുടക്കി.

മുട്ടൊപ്പമെത്തുന്ന കറുത്ത സ്കർട്ട്, ഇറുക്കമുള്ള വെളുത്ത സ്ലീവ്ലെസ് ടോപ്പ്. അതിൽ അവളുടെ കറുത്ത ബ്രാ വ്യക്തമായി കാണാം. ജനലിലൂടെ ഇരച്ചെത്തുന്ന കാറ്റിൽ സ്കർട്ട് ഉലയുമ്പോൾ വെളുത്തു കൊഴുത്ത തുടകളുടെ മഹാവശ്യത.

ഫൈസൽ ഉമിനീരിറക്കി.

ഇവൾ ഋതുജയുടെ പുനർജ്ജനി തന്നെ.

"അത്ര രൂക്ഷമായി എന്നെ നോക്കണ്ട,"

ഫൈസൽ ട്രേയിൽ നിന്ന് കാപ്പി കപ്പെടുക്കുമ്പോൾ ഷഹാന അയാളുടെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി പറഞ്ഞു.

"അളന്ന് മുറിച്ച് എവിടെയൊക്കെയാ നോക്കിയതെന്ന് ഞാൻ കണ്ടു..."

"എവിടെയൊക്കെയാ നോക്കിയത്?"

ട്രേയുമായി അർജ്ജുൻ റെഡ്ഢിയുടെ മുമ്പിലെത്തിയപ്പോൾ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് ഫൈസൽ ചോദിച്ചു.

"ഞാനും കണ്ടു.."

കപ്പ് ട്രേയിൽ നിന്നെടുക്കവേ അർജ്ജുൻ പുഞ്ചിരിയോടെ പറഞ്ഞു.

"വിട്ടുകള ദീദി...നമ്മുടെ ടീം ലീഡർ അല്ലെ?"

"ടീം ലീഡർ ആയത് കൊണ്ട് തന്നെ ഒന്ന് സൂക്ഷിച്ചാൽ കൊള്ളാം,"

അതി രൂക്ഷമായ വെറുപ്പോടെ സിദ്ധാർത്ഥ് പറഞ്ഞു.

"അതും റൂൾ തെറ്റിച്ച് എനിമി രാജ്യത്ത് നിന്ന് കല്യാണം കഴിച്ച ഒരാൾ..!"

ഷഹാന ഫൈസലിനെ സഹതാപത്തോടെ നോക്കി.

"ഫൈസൽ മെഹ്നൂറിനെ കല്യാണം കഴിക്കാനുണ്ടായ സാഹചര്യം നമ്മോട് ഇന്നലെ പറഞ്ഞതല്ലേ സിഡ്?"

അവൾ സിദ്ധാർത്ഥിനോട് ചോദിച്ചു.

"എനിക്ക് നിന്നെപ്പോലെ ആകാൻ പറ്റില്ല സിഡ്..."

അൽപ്പം കഴിഞ്ഞ് ഫൈസൽ പറഞ്ഞു.

കാര്യമറിയാതെ മറ്റുള്ളവർ ഫൈസലിനെയും സിദ്ധാർഥിനെയും മാറി മാറി നോക്കി.

"അങ്ങനെ നോക്കി കണ്ണ് കോങ്കണ്ണാകണ്ട,"

പരുക്കൻ സ്വരത്തിൽ സിദ്ധാർത്ഥ് പറഞ്ഞു.

"ഞാനും ഒരു പെണ്ണിന്റെ കൂടെയാ ഇവിടെ കറാച്ചിയിൽ പൊറുതി...പക്ഷെ നമ്മുടെ മഹാനായ ടീം ലീഡറെപ്പോലെ കല്യാണം കഴിച്ചിട്ടൊന്നുമില്ല..."

"ആണോ?"

ഷഹാന ഉത്സാഹത്തോടെ ചോദിച്ചു.

"ആരാ ആൾ? പേരെന്താ?"

"ടീം ലീഡർക്ക് അറിയാം,"

സിദ്ധാർഥ് ഫൈസലിനെ നോക്കി.

ഫൈസൽ പക്ഷെ പ്രത്യേകിച്ച് ഒരു ഭാവവും കാണിക്കാതെ ഷഹാനയെ നോക്കി.

"പേര് പർവീൺ ഖുർഷിദാ..."

സിദ്ധാർത്ഥ് പറഞ്ഞു.

"വേശ്യാലയത്തിലായിരുന്നു..."

അർജ്ജുനെയും ഷഹാനനെയും ഞെട്ടിച്ചുകൊണ്ട് സിദ്ധാർത്ഥിന്റെ വാക്കുകൾ മുറിയിൽ മുഴങ്ങി. അവർ സിദ്ധാർത്ഥിന്റെ മുഖത്തേക്ക് അവിശ്വസനീയതയോടെ നോക്കി. അയാളുടെ മുഖത്ത് നിന്ന് വെറുപ്പ് നീങ്ങി നിർവികാരത കടന്നു വന്നിരുന്നു.

"മുൾത്താനിൽ, സയീദ് അൻവറിന്റെ ഹൈഡ് ഔട്ട് ബസ്റ്റ് ചെയ്യാനുള്ള ഓപ്പറേഷന്റെ ഒരുക്കങ്ങൾ നടക്കുന്ന സമയം..."

പെട്ടെന്ന് അവർ ഫൈസലിന്റെ ശബ്ദം കേട്ടു.

" ഇവൻ അവിടുത്തെ നാഗോറി സ്ട്രീറ്റിൽ...ബീസ് കിലാ റെസ്റ്റോറൻറ്റിൽ...അപ്പോഴാണ് മുമ്പിലെ തെരുവിൽ ഒരു മറ്റഡോർ വന്നു നിന്നത്...ആദ്യമൊന്നും ഇവനത് ശ്രദ്ധിച്ചില്ല...അൽപ്പം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അതിന്റെ ഗ്ലാസിന് മേൽ, അകത്ത് കൂടി ഒരു കൈയ്യുടെ ചലനം ഇവൻ കണ്ടു...കയ്യിൽ വളകളുണ്ടായിരുന്നു. എന്തോ പന്തികേട് തോന്നി ഇവൻ മറ്റഡോറിനെ സമീപിക്കുന്നു. അകത്തേക്ക് നോക്കുന്നു...."

സിദ്ധാർത്ഥിന്റെ പരുക്കൻ കണ്ണുകളിൽ നീർ പൊടിയുന്നത് അവർ കണ്ടു.
“അതിനകത്ത് കിടക്കുന്ന ഒരു പെണ്ണ്...ഉടുപ്പൊക്കെ വലിച്ചു കീറി...ദേഹമാകെ മുറിവ് ..ചിലയിടത്ത് നിന്ന് ചോര വരുന്നുമുണ്ട്...ഗ്ലാസ്സ്അകത്തി നോക്കുമ്പോൾ അവൾ ദയനീയ ഭാവത്തിൽ ഇവനെ നോക്കി...സയീദ് അൻവറിന്റെ ഹൈഡ് ഔട്ട് ന്യൂക്ലിയർ ബോംബിങ് കഴിഞ്ഞുള്ള ഹിരോഷിമപോലെയാക്കാനുള്ള പ്ലാൻ മാത്രം മനസ്സിലുണ്ടായിരുന്ന ഇവൻറെ തലമണ്ടയ്ക്കകത്തേക്ക് ...അല്ല തലമണ്ടയിലേക്കല്ല..ഹൃദയത്തിലേക്ക് പെട്ടെന്ന് അനാഥ ശിശുവിനെ കണ്ട മദർ തെരേസ കടന്നുവന്നു..."

അർജ്ജുനും ഷഹാനയും സിദ്ധാർത്ഥിന്റെ ആരാധനയോടെ നോക്കി.

"മറ്റഡോറിൽ നിന്ന് പർവീണിനെ പുറത്തെടുക്കുമ്പോൾ അങ്ങോട്ടേക്ക് കത്തിയും വാളുമൊക്കെയായി ബാഹുബലിയിലെ കാലകേയനെപ്പോലെയുള്ള ചിലർ ഇവന്റെ നേരെ തിരിച്ചു...കോൾട്ട് ഡി മുദ്രയുള്ള ഒന്നാന്തരം തോക്ക് ചൂടാറാതെ പിമ്പിലെ ബെൽറ്റിനടിയിൽ വിശ്രമിക്കുന്ന കാര്യം കാലകേയന്മാർ കണ്ടിരുന്നില്ല. ഇരച്ചെത്തിയവന്റെ കാൽമുട്ട് നോക്കി ഒന്ന് പൊട്ടിക്കേണ്ട ആവശ്യമേയുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ, ബാക്കിയുള്ളവർക്ക് തിരിഞ്ഞോടാൻ....അന്ന് മുതൽ പർവീൺ സിഡിന്റെ കസ്റ്റഡിയിൽ ആണ്...."

ഫൈസൽ നിർത്തി സിദ്ധാർഥിനെ നോക്കി.

"ഒരു രാജകുമാരിയെപ്പോലെ...."

ഫൈസൽ പുഞ്ചിരിയോടെ മന്ത്രിച്ചു.

"ശരിക്കും പഷ്തൂൺ മേഖലയിൽ ഒരു രാജകുമാരിയെപ്പോലെ ജീവിച്ചവളാണ്..."

ഫൈസൽ തുടർന്നു.

"പക്ഷെ പർവീൺ ഒരു കുറ്റം ചെയ്തു...."

അർജ്ജുന്റെയും ഷഹാനയുടെയും ആകാംക്ഷ നിറഞ്ഞ മുഖങ്ങളിലേക്ക് അയാൾ നോക്കി.

"എന്ത് കുറ്റം?"

ഷഹാന ചോദിച്ചു.

"തനിക്ക് ഇഷ്ടമുള്ളയാളോടൊപ്പം അവൾ സന്ധ്യകഴിഞ്ഞ റെസ്റ്റോറന്റിൽ പോയി...അവനോടൊപ്പം അവൾ തടാക തീരത്ത് പോയി...അവനോടൊപ്പം തീയറ്ററിൽ പോയി...അവളുടെ ഗ്രാമമുഖ്യൻ പഞ്ചായത്ത് വിളിച്ചുകൂട്ടി ....ശിക്ഷ കൊടുത്തു..."

"എന്ത് ശിക്ഷ?"

ചോദ്യം അർജ്ജുന്റെയായിരുന്നു..

"പരസ്യമായി റേപ്പ് ചെയ്യുക..."

ഫൈസൽ അവരുടെ മുഖത്ത് നോക്കാതെ പറഞ്ഞു.

"പഷ്തൂൺ മലയോര ഗ്രാമത്തിലെ ഒരു വെളിമ്പുറത്ത് കൂടിയാലോചന നടന്നു. അവളെ റേപ്പ് ചെയ്യാനുള്ള അവകാശം മൂന്ന് പേർക്ക്. മൂന്ന് പേരും പണം പഞ്ചായത്തിൽ അടയ്ക്കണം. റേപ്പിനു ദൃക്സാക്ഷിയായി പകുതിയിലേറെ സ്ത്രീകളുണ്ടാവണം. അതിൽ ഭൂരിഭാഗവും പതിനാലിന് മേലുള്ള പെണ്കുട്ടികളാവണം...."

ഷഹാന കാതുകൾ പൊത്തി.

"ഷഹാന അസഹ്യപ്പെടുന്നത് മനസ്സിലാക്കാം.,"

അർജ്ജുന്റെ നേരെ രൂക്ഷമായി നോക്കിക്കൊണ്ട് സിദ്ധാർത്ഥ് പറഞ്ഞു.

"ഷഹാന പാക്കിസ്ഥാനിൽ ആദ്യമായാണ്. നിന്റെ ഓപ്പറേഷൻ ലൈഫ് മൊത്തം ഇവിടെയല്ലായിരുന്നോ? അപ്പോൾ നീ ഇതിനെക്കുറിച്ച് കേട്ടിട്ടില്ലേ? പിന്നെയെന്തിനാ കണ്ണുകൾ രണ്ടും വെളിയിലേക്ക് ഇങ്ങനെ തള്ളുന്നത്?"

"ഇതുപോലെയുള്ള ശിക്ഷവിധികൾ ഇവിടെ ഇതിന് മുമ്പും നടന്നതായി ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്,"

ഷഹാന പറഞ്ഞു.

"ഒരു മുക്താർ മായിയുടെ കേസ്...അവൾക്ക് വേണ്ടി ഇസ്ലാമാബാദ് കോടതിയിൽ ജീവൻ അപകടത്തിയാക്കും വിധം കേസ് വാദിച്ച അമേരിക്കൻ പത്ര പ്രവർത്തകൻ തോമസ് ഫ്രെയ്ഡ്...."

"പിന്നെ എന്തുണ്ടായി, ഫൈസൽ?"

അർജ്ജുൻ ചോദിച്ചു.

"ജനക്കൂട്ടത്തിന്റെ മുമ്പിൽ പരസ്യമായി റേപ്പ് ചെയ്യപ്പെട്ട പർവീണിനെ ഇവിടുത്തെ, കറാച്ചിയിലെ ഒരു വേശ്യാലയം നടത്തിപ്പിക്കാരനേറ്റെടുത്ത് പലർക്കും വിറ്റു....അത്തരം ഒരു കച്ചവടത്തിന്റെ ഇടയിലാണ് സിഡ് പർവീണിനെ കണ്ടെടുക്കുന്നത്..."

"ഇവിടെ ഇങ്ങനെ കൂടിയിരിക്കുന്നത് അവളുടെ പോൺ സ്റ്റോറി കേൾക്കാനാണോ?"

പരുക്കൻ ശബ്ദത്തിൽ, ദേഷ്യത്തോടെ സിദ്ധാർത്ഥ് ചോദിച്ചു.

"ഇമ്പോർട്ടന്റ് ആയിട്ട് എന്തെങ്കിലുമുണ്ടെങ്കിൽ അത് പറയ്,"

"ഫസ്റ്റ് ആൻഡ് ഫൈനൽ പ്ലാനിങ് ഇന്നാണ്. ഫോർ ഓപ്പറേഷൻ ഡെവിൾ,"

ഫൈസൽ പറഞ്ഞു.

"പ്ലാൻ എ,"

ഗുർഫാൻ ഖുറേഷി പറഞ്ഞു.

"ഇന്ന് ജനുവരി പന്ത്രണ്ട്. നാല് ദിവസങ്ങൾക്ക് ശേഷം ഷെറാട്ടൺ ഹോട്ടലിൽ, അതിന്റെ വെസ്റ്റ് ഹാളിൽ ആണ് റിസപ്ഷൻ. ദാവൂദ് ഇബ്രാഹിമിന്റെ മകന്റെ വിവാഹത്തിന്റെ റിസപ്ഷൻ. വൈകുന്നേരം ഏഴ് മണിമുതൽ അതിഥികൾ വന്നുതുടങ്ങും..."

"അയാൾ റിസപ്ഷനിൽ പങ്കെടുക്കും എന്നത് കൺഫേംഡ് ആണോ?"

അർജ്ജുൻ റെഡ്ഢി ചോദിച്ചു.

"പോസിറ്റിവ്,"

ഫൈസൽ പറഞ്ഞു.

"ഒൻപത് മണിയോടെ അയാൾ ഷെറാട്ടണിൽ എത്തും. എനിക്ക് അകത്ത് പ്രവേശനമുണ്ട്. ഒരു ക്ഷണക്കത്ത് ഞാൻ സംഘടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഷഹാന എന്റെ ഭാര്യയുടെ വേഷത്തിൽ ഹാളിൽ വരുന്നുണ്ട്...ഞാൻ കൊണ്ടുവരുന്ന സെക്യൂരിറ്റി സിസ്റ്റം ഓപ്പറേറ്ററുടെ വേഷത്തിൽ സിദ്ധാർഥും അകത്ത് പ്രവേശിക്കും..."

മുമ്പിലിരിക്കുന്നവർ ശ്രദ്ധയോടെ ഫൈസലിന്റെ വാക്കുകൾ കേട്ടു.

"അർജ്ജുൻ ഹോട്ടൽ ലോബിക്ക് വെളിയിൽ, ഫൗണ്ടൻ നമ്പർ ഫൈവിന്റെ അടുത്ത് ജാഗുവർ സ്റ്റാർട്ട് ചെയ്തത് റെഡിയായി നിൽക്കും...ലോബിയിലേക്ക് കടന്നുവരുന്നയുടനെ സിദ്ധാർഥും ഞാനും ഷഹാനയും അയാളെ ഗൺപോയിന്റിൽ നിർത്തി കാറിനടുത്തേക്ക് കൊണ്ടുവരും..."

"പക്ഷെ ഫൈസൽ..."

ഷഹാന ഇടയ്ക്ക് കയറി.

"ഗൺസൊക്കെ കൊണ്ട് അകത്ത് കയറാൻ പറ്റില്ല...അന്ന് ഷെറാട്ടൺന്റെ സെക്യൂരിറ്റി സിസ്റ്റമല്ല ഓപ്പറേറ്റ് ചെയുന്നത്...ദാവൂദിന്റെ സ്വന്തം സിസ്റ്റമാണ്...അതും മൊസ്സാദിൽ നിന്നും കെജിബിയിൽ നിന്നുമൊക്കെ റിട്ടയർ ചെയ്തവരോ അല്ലെങ്കിൽ അതുപോലുള്ള ഡിസിപ്ലിൻഡ് സെക്യൂരിറ്റി ഓർഗനൈസേഷനിൽ നിന്നൊക്കെ പിക്ക് ചെയ്തവരൊക്കെയാണ് അയാളുടെ കൂടെ...ഫ്രിസ്ക്കിങ് ഇല്ലാതെ ആരെയും അകത്ത് കയറ്റില്ല..."

സിദ്ധാർഥും അർജ്ജുനും ഷഹാനയുടെ അഭിപ്രായത്തെ ശരിവെച്ച് ഫൈസലിനെ നോക്കി.

ഫൈസൽ പുഞ്ചിരിച്ചു.

"ലോബിയുടെ മെയിൻ ചാനൽ ഡോറിനടുത്ത് സ്റ്റെഫാനോ ഫിയോഗിയുടെ ഒരു പെയിന്റിങ് ഉണ്ട്. വെയിലിൽ നിൽക്കുന്ന ഒരു പെൺകുട്ടി ...അതിനു കീഴെ ഒരു വലിയ ഫ്ളവർ വേസ് വെച്ചിട്ടുണ്ടാകും...അതിൽ..."

എല്ലാവരും ഫൈസലിനെ ആകാംക്ഷയോടെ നോക്കി.

"....അതിൽ സ്മിത്ത് ആൻഡ് വെസ്സൻ കമ്പനിയുടെ ഒന്നാന്തരമൊരു ഗൺ വെച്ചിട്ടുണ്ടാകും...അത് സിദ്ധാർത്ഥിന്..."

സിദ്ധാർത്ഥ് അയാളെ അത്ഭുതത്തോടെ നോക്കി.

"തൊട്ടടുത്ത് മറ്റൊരു പെയിന്റിങ് കാണാം. പാതി പെണ്ണിന്റെ മുഖവും പാതി ആണിന്റെ മുഖവുമായി ഒരു മോഡേൺ ചിത്രം. അതിന്റെ ഫ്രെയിമിന്റെ പിമ്പിൽ റെമിങ്ടൺ ഔട്ഡോർ കമ്പനിയുടെ മറ്റൊരു സൂപ്പർ ഗൺ ഇരിപ്പുണ്ടാവും...അത് ഷഹാനയ്ക്ക്...."

അവർ മൂവരും മുഖാമുഖം നോക്കി.

""പ്ലാൻ ബി..."

"ലോബിയ്ക്ക് വെളിയിൽ ആദ്യം ഒരു ബ്ളാക്ക് ലിമോ വന്ന് നിൽക്കും. ദാവൂദിന്റെ സെക്യൂരിറ്റി ആണ് അതിൽ. ഷഹാന പറഞ്ഞത് പോലെ മൊസ്സാദിൽ നിന്നും കെ ജി ബിയിൽ നിന്നുമൊക്കെ ഹയർ ചെയ്ത ദ ബെസ്റ്റ് ഫോഴ്സ്...അതിൽ നാലുപേരാണുണ്ടാവുക...അതിന്റെ പിന്നിൽ മറ്റൊന്നുകൂടി അത് ഒരാഷ് കളർ ടൊയോട്ട കൊറോള. മൂന്ന് സെക്യൂരിറ്റി ഗാഡ്സ് അതിലുമുണ്ടാവും...അതിന്റെ പിമ്പിൽ ദാവൂദിന്റെ ചുവന്ന ബുള്ളറ്റ് പ്രൂഫ് ഫെരാരി വരും...അയാളോടൊപ്പം നാല്ഗാഡ്സ് വേറെയും...ഫെരാരിയ്ക്ക് പിമ്പിൽ രണ്ടുകാറുകൾ കൂടിയുണ്ടാവും മിക്കവാറും അത് രണ്ട് ഓഡിയോ രണ്ട് ബി എം ഡബ്ലിയുവോ ആകാനാണ് കൂടുതൽ ചാൻസ്...രണ്ടിലുമായി പന്ത്രണ്ടോളം ഗാഡ്സ് പിന്നെയും കാണും..."

ഫൈസൽ ഒന്ന് നിർത്തി മുമ്പിലിരിക്കുന്നവരെ മാറി മാറി നോക്കി.

മൂവരുടെയും മുഖങ്ങളിൽ നിശ്ചയദാർഢ്യത്തിന്റെ ലോഹത്തിളക്കം അയാൾ കണ്ടു.

"ലോബിയ്ക്ക് വെളിയിൽ മൊത്തം നാല് സെക്യൂരിറ്റി ഗാർഡ്സ് ഉണ്ടാവും. അതിൽ മൂന്ന് സെക്യൂരിറ്റി ഗാഡ്സ് നമുക്ക് നേരെ ഗൺസ് എറിഞ്ഞിട്ടു തന്നിരിക്കും..ഇൻ കേസ് ദ പ്ലാൻ എ ഫെയിൽസ്..."
“അവർ ഫൈസലിന്റെ വാക്കുകൾ ആകാംക്ഷയോടെ കേട്ടു.

“...ബുള്ളറ്റ് പ്രൂഫ് ഫെരാരിയിൽ നിന്ന് ദാവൂദ് ഇറങ്ങുന്ന മൊമെന്റിൽ ഞാൻ അയാളെ ഗൺപോയിന്റിൽ നിർത്തിയിരിക്കും. എന്നെ കവർ അപ്പ് ചെയ്യേണ്ട ചുമതല ഷഹാനയ്ക്കും...പോയിന്റ് റൂട്ട് മാപ്പ് ഔട്ട് ചെയ്യേണ്ട ജോലി സിദ്ധാർഥിനും...പാനിക്കാവും എല്ലാ ഗാഡ്സും...അർജ്ജുൻ അപ്പോൾ റെഡിയായിരിക്കും....പിന്തുടർന്ന് വരാൻ ശ്രമിക്കില്ല അവർ..അയാളുടെ ജീവൻ അപകടത്തിലാകും എന്ന് അവർക്കറിയാം..."

സിദ്ധാർത്ഥ് മുറിയിലേക്ക് വരുമ്പോൾ പർവീൺ ഉറങ്ങുകയായിരുന്നു. വാതിൽക്കൽ നിന്ന് അൽപ്പ സമയം അവളുടെ കിടപ്പ് നോക്കി നിന്നു.

ഇടത് വശം ചരിഞ്ഞ് കൈ മുഖത്തിനടിയിൽ മടക്കി വെച്ച്...

ശാന്തമായ ഉറക്കമാണ്.

ചുവന്ന ബലൂച് ലെഹങ്കാ ചോളിയാണ് ദേഹത്ത്. ഭംഗിയുള്ള കൈകളിൽ പച്ചയും ചുവപ്പും നിറത്തിൽ ഗെഹയോ ക്രാഫ്റ്റിന്റെ മുഴുവൻ സൗന്ദര്യവുമുള്ള വളകൾ. കഴുത്തിറക്കം കൂടിയ ചോളിയുടെ വെളിയിൽ ഉറക്കത്തിന്റെ താളഗതിയനുസരിച്ച് ഉയർന്നു പൊങ്ങുന്ന കൊഴുത്ത മുലകൾ കാണാവുന്നു. റൂഫിലെ ചെറിയ ഗ്ളാസ്സിലൂടെ അകത്തേക്ക് അരിച്ചിറങ്ങുന്ന പ്രകാശത്തിൽ, ഇളം നീല നിറമുള്ള ചുമരിലെ ഗാന്ധാര ശൈലിയിലുള്ള ചിത്രങ്ങളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ സ്വർണ്ണ നിറമുള്ള കിടക്കവിരിയുടെ മേൽ ചാരുതയായ മറ്റൊരു ചിത്രം പോലെ അവൾ....

പർവീൺ ഖുർഷിദാ...

ചരിഞ്ഞു കിടക്കുമ്പോൾ ഇടുപ്പിന് എന്തൊരു ഭംഗിയാണ്!

അയാൾ ഓർത്തു.

സാവധാനം സിദ്ധാർത്ഥ് അവളെ സമീപിച്ചു.

കിടക്കയിൽ ഇരുന്നു.

അവളുടെ തലമുടിയിൽ തഴുകി.

അപ്പോൾ താമരയിതളിലേക്ക് വീഴുന്ന പാൽത്തുള്ളിപോലെ അവൾഒന്നുലഞ്ഞു. അവളുടെ ചുണ്ടുകൾ ഒന്ന് വിടർന്ന് മലർന്നു.

പരിമളത്തിന്റെ സാമീപ്യമറിഞ്ഞ ചിത്ര ശലഭത്തെപ്പോലെ അവൾ സാവധാനം കണ്ണുകൾ തുറന്നു.

വിടർന്നു നീണ്ട, മയങ്ങുന്ന അവളുടെ കണ്ണുകളിലേക്ക് അയാൾ സാകൂതം നോക്കി.

"എപ്പോൾ വന്നു...?"

മലർന്ന് കിടന്ന് കൊണ്ട് പർവീൺ ചോദിച്ചു.

അതിനുത്തരം പറയാതെ അയാൾ അവളെ തന്നെ നോക്കിയിരുന്നു.

അവൾ പുഞ്ചിരിച്ചു.

"ബാല്യത്തിൽ എന്റെ ഏറ്റവും വലിയ സ്വപ്നം ഒരു സൈക്കിൾ ആയിരുന്നു,"

പഴയ ഒരു ഓർമ്മയിൽ മുഴുകി അവൾ പറഞ്ഞു.

"ആവശ്യമറിയിച്ച അതേ ദിവസം തന്നെ അബ്ബൂ അതെനിക്ക് വാങ്ങി തന്നു. കോളേജിൽ ചേർന്ന ദിവസം ഞാൻ അബ്ബൂവിനോട് പറഞ്ഞു, എനിക്കൊരു മോട്ടോർ ബൈക്ക് വേണം...അതും എന്റെ കൈയിൽ വരാൻ അധിക ദിവസമെടുത്തില്ല....ഏതൊരാഗ്രഹവും അന്നൊക്കെ പെട്ടെന്ന് സാധിക്കപ്പെടുമായിരുന്നു....ഇപ്പോൾ എനിക്കൊരു ആഗ്രഹമുണ്ട്....പറയട്ടെ എന്താണ് എന്ന്?"

പറയൂ എന്ന അർത്ഥത്തിൽ അയാൾ അവളെ നോക്കി.

"എന്റെയീ കാവൽ മാലാഖയുടെ മുഖത്ത് എനിക്ക് ഒരു പുഞ്ചിരി കാണണം...ഖബറിലേക്ക് എടുക്കുന്നതിന് മുമ്പ് ...."

അവൾ അത് പറഞ്ഞു നിർത്തിയതും അയാൾ അവളുടെ കവിളിൽ പതിയെ അടിച്ചു.
"ആ വാക്കിപ്പോൾ നീ ഈയിടെയായി കൂടെക്കൂടെ പറയുന്നു..."

സ്വതേയുള്ള പരുക്കൻ ശബ്ദത്തിൽ സിദ്ധാർത്ഥ് പറഞ്ഞു.

"ഒന്ന് പുഞ്ചിരിക്ക്....എന്നാൽ ഞാനിനി അത് പറയില്ല,"

അവൾ അയാളുടെ കയ്യിൽ പിടിച്ചു.

അവളുടെ സ്പർശത്തിൽ അയാൾ ഉലഞ്ഞു. അവളുടെ കയ്യിലെ താപം ദേഹം മുഴുവൻ നിറയുന്നു.

"വാ..വേണ്ടേ..ഇന്നെന്നെ?"

അയാളുടെ കൈയിൽ പിടിച്ച് വലിച്ച് അവൾ പറഞ്ഞു.

"നിന്റെ പീരിയഡ് തീർന്നോ?"

"ഹ്മ്..ഇന്ന് രാവിലെ..."

അവൾ പറഞ്ഞു.

"വെറുതെയല്ല പെണ്ണിന് ഇത്ര കടി..."

"എങ്ങനെ കടിക്കാതിരിക്കും?"

അവൾ ചിരിച്ചു.

"മലക്കുകൾ പോലും കൊതിക്കും ഈ രൂപം ഒന്ന് കണ്ടാൽ...അഹമ്മദ് പർവേസ് പോലും ഇത്രമനോഹരമായ മുഖം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാൻവാസിൽ വരച്ചിട്ടില്ല...."

അവൾ അയാളുടെ കയ്യെടുത്ത് ഉയർന്നു താഴുന്ന തന്റെ വലിയ മുലകളിൽ വെച്ചു.

"കുറെ നേരം ഞാൻ നിങ്ങളെ ഓർത്ത് കിടന്നു..."

അയാളുടെ കൈയ്ക്ക് മീതെ തന്റെ കൈത്തലം വെച്ച് മാറിടത്തിൽ അമർത്തിക്കൊണ്ട് പർവീൺ പറഞ്ഞു.

"ഓർത്തോർത്ത് കിടന്ന് ഉറങ്ങിപ്പോയി...നിങ്ങളെ സ്വപനം കാണുകയായിരുന്നു ഞാൻ കണ്ണുകൾ തുറക്കുന്നതിന് മുമ്പ് വരെ..."

"എന്ത് സ്വപ്നം?"

മറ്റേക്കൈ ലെഹങ്കയുടെ പുറത്ത് കൂടി അവളുടെ തുടയുടെ മൃദുലതയിൽ അമർത്തിക്കൊണ്ട് സിദ്ധാർത്ഥ് ചോദിച്ചു.
അപ്പോൾ അവൾ തുടകൾ അല്പമകത്തി. മാറിടത്തിന്റെ താളവേഗം കൂടി.

"ഞാൻ നിങ്ങളെ കാത്തിരിക്കുന്നു...ഉടുപ്പൊക്കെ ഊരിക്കളഞ്ഞ് റെഡിയാകാൻ പറഞ്ഞിട്ട് നിങ്ങൾ പുറത്തെ പൂന്തോട്ടത്തിലേക്ക് പോയി...എന്റെ ദേഹത്ത് പൂക്കൾ കൊണ്ടലങ്കരിക്കണം എന്നൊക്കെ പിച്ച് പറഞ്ഞിട്ട്....പൂക്കൾ പറിച്ചുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ വന്നു..എന്റെ ദേഹത്ത് വെച്ചപ്പോൾ അത് മൊത്തം ചോരയായി...!"

സിദ്ധാർത്ഥ് അവളുടെ വാക്കുകൾ കേട്ടു.

"ചെയ്യ്..."

അവൾ പറഞ്ഞു. എന്നിട്ട് തുടകൾ കൂട്ടി തിരുമ്മി.

"എനിക്ക് നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കാൻ..... ഓരോ നിമിഷവും എന്നെ നിങ്ങൾക്ക് മുഴുവൻ തരുവാൻ കൊതിയാണ്...എന്റെ റബ്ബല്ലേ നിങ്ങൾ...."

"മുല പുറത്തെടുക്കട്ടെ?"

ചോളിയിൽ കൈവച്ച് അവൾ പറഞ്ഞു.

മറുപടി പറയാതെ അയാൾ അവളുടെ തലമുടി തഴുകിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

അയാളുടെ പ്രതികരണത്തിന് കാത്ത് നിൽക്കാതെ അവൾ ചോളിയഴിച്ചു. അതിനുള്ളിൽ പച്ചനിറമുള്ള ബ്രാ അയാൾ കണ്ടു. ബ്രായുടെ പ്രതിരോധത്തെ വെല്ലുവിളിച്ചുകൊണ്ട് ഉയർന്നു പൊങ്ങുന്ന കൂറ്റൻ മുലകളും.

അവൾ അകത്ത് കൂടി കൈയിട്ട് ബ്രായുടെ ഹുക്കുകൾ അകത്തി.
“നിങ്ങള് പറഞ്ഞിട്ട് ഞാൻ ഇന്നും തേച്ചു ചെറുപയർ പൊടി,"

ഇരു മുലകളും ഒന്ന് ഞെക്കി പിടിച്ച് വിട്ട് അവൾ പറഞ്ഞു.

"ഇപ്പോൾ പോലും ഇതുങ്ങളുടെ ഭാരം താങ്ങാനുള്ള ശേഷിയെനിക്കില്ല. ഇനി എന്തിനാ എന്റെ മുലകൾ വലുതാവുന്നെ? ആവശ്യത്തിൽ കൂടുതൽ മുഴുപ്പും വലിപ്പവും ഇല്ലേ?...നിങ്ങളുടെ കൂടെ ഇവിടെ ഇതുപോലെ ജീവിക്കാൻ തുടങ്ങിയതിൽ പിന്നെ മൂന്ന് പ്രാവശ്യമാണ് എന്റെ ബ്രാ സൈസ് മാറ്റുന്നത്!
അറിയാമോ?"

അവളെ തുടരാൻ അനുവദിക്കാതെ അയാൾ അവളുടെ അധരം കടിച്ച് ചുംബിച്ചു.

"ചുണ്ടത്ത് ഉമ്മ വെക്കല്ലേ."

അയാൾ ചുണ്ടുകൾ മാറ്റിയപ്പോൾ പർവീൺ പറഞ്ഞു.

"ഞാൻ ഉറങ്ങുകയല്ലായിരുന്നോ? വായിൽ മണമുണ്ടാവും..ഞാൻ എഴുന്നേറ്റ് കഴുകിയി...."

വീണ്ടും അയാളുടെ ചുണ്ടുകൾ അവളുടെ അധരത്തെ കടിച്ചു വലിച്ചു.

പർവീണിന്റെ കൈകൾ അപ്പോൾ അയാളെ ചുറ്റി വരിഞ്ഞു.

"ഇനി ഇവിടെ..."

അൽപ്പ സമയം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവൾ അയാളുടെ മുഖം താഴേക്ക് മുലകളിലേക്ക് നിരക്കിയിറക്കി.

"പല്ലുകൾ കൊണ്ട് ഒന്ന് ശരിക്ക് കടിക്ക്, രണ്ടെണ്ണത്തിലും,"

അയാളുടെ ചുണ്ടുകൾ അവളുടെ മുലകളുടെ കൊഴുപ്പിൽ മാദകത്വത്തിൽ അമർന്നു.

"മുറുക്കെ..."

അയാളുടെ തലയിൽ പിടിച്ച് അമർത്തി അയാൾ പറഞ്ഞു.
"ഹാ.കടിക്ക് ...കടിക്ക് ...മുറിക്ക് ... പാട് വരുത്ത് .... ചോര വരുത്ത്...."

സിദ്ധാർഥ് ആവേശത്തോടെ അവളുടെ മുലകളിലെ മാറി മാറി കടിച്ചു വലിക്കുമ്പോൾ പർവീണിന്റെ കൈ അയാളുടെ ലിംഗത്തിൽ പിടുത്തമിട്ടിരുന്നു.

"എനിക്ക് ഇത് ഇപ്പോൾ തന്നെ വേണം.... അഫ്ത്താഫ്...എനിക്ക് വേണം ..ഇവനെ..."

"കടി മൂത്തോ?"

"എപ്പഴേ...!"

"എന്താ കാരണം..."

അതിനുത്തരമായി അവൾ അയാളുടെ മുഖം കടന്നെടുത്ത് ആധാരത്തിൽ ചുംബിച്ചു.

"ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് സുഖം തരാൻ വേണ്ടി മാത്രമല്ലേ പൊന്നേ ജീവിക്കുന്നെ?"

അയാളുടെ മുഖം മുലകളിൽ നിന്ന് താഴേക്ക് നീങ്ങവേ അവൾ പറഞ്ഞു.

"അത് മാത്രമല്ലേ എനിക്ക് തിരിച്ചു തരാൻ പറ്റൂ....ഈ ജീവിതം എന്ന സ്വർഗ്ഗത്തിന് പകരം?"

"സ്വർഗ്ഗം ഇതാണ്...'

ലഹങ്കയുടെ പാന്റിയുടെ മുഴുപ്പിൽ ചുണ്ടുകളമർത്തി അയാൾ പറഞ്ഞു.

അപ്പോൾ അവൾ തുടകൾ വിടർത്തി വെച്ചു.

"കൊതിച്ചിരിക്കയായിരുന്നു സ്വർഗ്ഗം. സ്വർഗ്ഗ കുമാരനെ കാത്ത്..."

അയാൾ വീണ്ടും വീണ്ടും അവിടെ ചുണ്ടുകളമർത്തി.

"വാതിൽ തുറന്നാണ് കിടക്കുന്നത്..കയറിക്കോളൂ..."

തുടകൾ അൽപ്പം കൂടി അകത്തി അവൾ പറഞ്ഞു.

അപ്പോൾ അയാൾ പാൻറ്റി താഴ്ത്തി.

ജനാലയിലൂടെ അരിച്ചെത്തുന്ന പ്രകാശത്തിൽ രോമങ്ങളില്ലാത്ത അവളുടെ പൂറ് നനഞ്ഞ് തിളങ്ങുന്നത് അയാൾ കണ്ടു.

"നക്കുന്നില്ലേ?"

"പിന്നെയില്ലേ?"

അവൾ തുടകൾ ഉയർത്തി പൊക്കിവെച്ചു.

തരിച്ചു ത്രസിക്കുന്ന കന്തിൽ സിദ്ധാർത്ഥിന്റെ ചുണ്ടുകൾ അമർന്നു.

"ഹോയ് ഹോയ് ..."

അവളിൽ നിന്ന് ചൂടുള്ള സീൽക്കാരമുയർന്നു.

അടുത്ത നിമിഷം സിദ്ധാർത്ഥിന്റെ നാവ് അവളുടെ വഴുവഴുപ്പുള്ള രസാദ്വാരത്തിലേക്ക് കയറി.

"ഹാ..."

അവൾ പിടഞ്ഞു.

അയാളുടെ വായിലേക്ക് ചൂടുള്ള രതിജലം പ്രവഹിച്ചു.

"എന്താടി, തൊട്ടതേ പോയല്ലോ.."

"പിന്നെ പോകില്ലേ? എത്രനേരമായി ചൂടുപിടിച്ച് കിടക്കുവാരുന്നു എന്നറിയാമോ?"

"കടി സഹിക്കാനാവാതെ വിരലിട്ടു കളഞ്ഞോ?"

"വിരലിട്ടു കുറെ പ്രാവശ്യം..പോകാറാവുമ്പോൾ വിരൽ എടുത്ത് മാറ്റും...ആ ചൂടും കഴപ്പും അതുപോലെ നിൽക്കാൻ...നിങ്ങൾ വന്നിട്ട് ശരിക്ക് അടിച്ചു തന്നു കളയാൻ..."

സിദ്ധാർത്ഥ് നിവർന്നു.

അവൾ തിരക്കോടെ, അക്ഷമയോടെ, അയാളുടെ പത്താൻ സ്യൂട്ട് അഴിച്ചു. എന്നിട്ട് അടിവസ്ത്രത്തിൽ ഞെരിഞ്ഞ് അമർന്നു കിടന്ന ചൂടുള്ള മാംസലോഹം കയ്യിലെടുത്തു. രണ്ടുമൂന്ന് പ്രാവശ്യം ആവേശത്തോടെ, ആസക്തിയോടെ, പിടിച്ചടിച്ചു. എന്നിട്ട് തീവ്രമായ ഇഷ്ടത്തോടെ അകത്തി പിളർത്തി വെച്ച പൂറിലേക്ക് എടുത്തമർത്തി വെച്ചു.

"പൊട്ടിക്ക് ...അടിച്ച് പൊട്ടിക്ക്..."

ചന്തികൾ സാവധാനമുയർത്തി കുണ്ണ പൂറിലേക്ക് താഴ്ത്തി കൊണ്ട് അവൾ പറഞ്ഞു.

സിദ്ധാർത്ഥ് ഉയർന്നു.

അയാളുടെ പൗരുഷകാന്തിയിൽ ഞെരിഞ്ഞമർന്നില്ലാതെയാകാനുള്ള നിമിഷങ്ങൾക്ക് കാതോർത്ത് അവളും തയ്യാറെടുത്തു.

അറബിക്കടലിന്റെ നിതാന്ത നീലിമയുടെ മുകളിലേക്ക് മെക്സിക്കൻ ക്രെയിനുകൾ പറന്നിറങ്ങുന്നത് നോക്കി നിൽക്കുമ്പോൾ ഫൈസൽ ഗുർഫാൻ ഖുറേഷി ഋതുജയെ മാത്രമാണ് ഓർമ്മിച്ചത്.

"നിനക്കെന്താ ഫൈസൽ നീല നിറത്തോടിത്ര ഇഷ്ടം?"

പോപ്ലാർ മരങ്ങളുടെ ചുവന്ന ഇലകൾ വിരിച്ച നൈനിറ്റാളിന്റെ ഒതുക്കിൽ അവളുടെ മടിയിൽ കിടക്കവേ ഋതുജ ചോദിച്ചിരുന്നു.

"നീല അപാരതയുടെ നിറമാണ്..."

പ്രണയാരുണമായ അവളുടെ മുഖത്തുണരുന്ന കാവ്യ വികാരങ്ങൾ ഞരമ്പുകളിലേക്ക് ആവാഹിക്കവെ അയാൾ പറഞ്ഞു.

"നൈനിത്താളിന്റെ അപാരത..ആകാശത്തിന്റെ, കടലിന്റെ, നീണ്ടു വിടർന്ന നിന്റെ കണ്ണുകളുടെ...."
ശിവാലിക്കിൽ നിന്നും മഞ്ഞിറങ്ങാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു അപ്പോൾ.
തടാകം സഞ്ചാരികളെ വിമോഹിപ്പിക്കുന്ന ആ അപരാഹ്നത്തിൽ, വഴിത്താരകളിൽ വിടർന്നുലയുന്ന ഡെയ്സിപുഷ്പങ്ങളിലൊന്നടർത്തി ഋതുജ അവന്റെ കവിളിൽ തഴുകി.
നവംബറിന്റെ പ്രണയത്തിൽ കുതിർന്ന തണുപ്പിൽ അവൻ അപ്പോൾ അവളെ നോക്കി പുഞ്ചിരിച്ചു.

നൈനിത്താളിൽ അപ്പോൾ വിദേശ സഞ്ചാരികൾ നിറയാൻ തുടങ്ങുന്ന സമയമായിരുന്നു.

"ഇവിടെ നിന്ന് പോകാൻ തോന്നുന്നില്ല, ഋതു..."

അയാൾ പറഞ്ഞു.

"ഞാൻ ഋതുവല്ല, ഷഹാനയാണ്..."

ഫൈസൽ ശബ്ദം കേട്ട് കണ്ണുകൾ മിഴിച്ചു നോക്കി.

ഓ..!

എവിടെപ്പോയി മഞ്ഞുപൂക്കൾ ചൂടിയ നൈനിത്താളിലെ പോപ്ലാർ മരങ്ങൾ? മെക്സിക്കൻ ക്രെയിനുകളുടെ ചിറകടികളാലുലയുന്ന നീല തടാകമെവിടെ?

ഋതുജയെവിടെ?

കറാച്ചിയിലെ ക്ലിഫോൺ ബീച്ചാണ് മുമ്പിൽ.

സമീപം ഋതുജയ്ക്ക് പകരം ഷഹാനയും.

"ഋതുജയ്ക്ക് എന്റെ മുഖമാണോ?"

അവൾ തിരക്കി.

അയാൾ അവളെ നിർന്നിമേഷമായി നോക്കിയതല്ലാതെ ഉത്തരം പറഞ്ഞില്ല. പകരം ആർത്തലയ്ക്കുന്ന, പാൽനുര വർണ്ണത്തിലുള്ള തിരമാലകളിലേക്ക് അൽപ്പ സമയം നോക്കി നിന്നു.

"അതുകൊണ്ടാണോ എന്നെ കാണുമ്പോഴൊക്കെ റോമിയോ ജൂലിയറ്റിനെ നോക്കുന്നത് പോലെ എന്നെ നോക്കുന്നത്?"

ഉത്തരം പറയുന്നതിന് പകരം ഫൈസൽ പേഴ്സിൽ നിന്ന് ഒരു ഫോട്ടോയെടുത്തു.

ഷഹാന അതിലേക്ക് നോക്കി.

അല്ലാഹ്!
അവളുടെ മിഴികൾ അദ്ഭുതത്താൽ വിടർന്നു.

"എന്റെ ഫോട്ടോ...! അതെന്തിന് നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്നു?"

"ഫോട്ടോയിൽ നിങ്ങളുടെ ചുണ്ടിനടിയിലെ മറുക് എവിടെ?"

അയാൾ കുസൃതി നിറഞ്ഞ കണ്ണുകളോടെ ചോദിച്ചു.

ഷഹാനയുടെ വിരൽ അറിയാതെ തൻറെ ചുണ്ടിലേക്ക് നീണ്ടു.

"അതെ..."

മറുകിൽ സ്പർശിച്ച് അവൾ പറഞ്ഞു.

"എന്റെ ഈ മറുക് ഈ ഫോട്ടോയിൽ ഇല്ല..."

"അപ്പോൾ ഇതാണോ ഋതുജ ദേവ്ഗൺ? അല്ലാഹ്! എന്നെപ്പോലെയായിരുന്നോ ആ കുട്ടിയെ കാണാൻ?"

ആയിരം നൂപുരങ്ങളണിഞ്ഞ് കടൽ പ്രണയ നൃത്തം ചെയ്യുമ്പോൾ, സിന്ദൂരമണിയുകയായിരുന്ന ആകാശത്തിന്റെ ശ്യാമവർണ്ണത്തിന് മുമ്പിൽ, ഫൈസൽ അവളുടെ വിരലുകൾക്ക് മേൽ തന്റെ ചൂണ്ടുവിരലമർത്തി.
“എന്റെ ചുണ്ടിന് താഴെ ഈ മറുക് ഇല്ലാതിരുന്നിരുന്നെകിൽ ഞാൻ അസ്സൽ ഋതുജയായേനെ അല്ലേ?"

ചുണ്ടിന് താഴെ വീണ്ടും വിരലമർത്തിക്കൊണ്ട് അവൾ പറഞ്ഞു.

" പക്ഷെ നിനക്ക് ഒരു മറുക് ഉണ്ട്....ഇവിടെയാണ്..ഇതാ ..ഇവിടെ..."

ഫൈസലിന്റെ ചൂടുള്ള വിരൽത്തുമ്പ് തന്റെ അധരത്തെ സ്പർശിച്ചപ്പോൾ ഷഹാന മിഴികൾ കൂമ്പിയടച്ചു. അയാളുടെ പുരുഷോർജ്ജത്തിന്റെ വന്യത തന്റെ മുഖത്തും കഴുത്തിലും ഉച്ഛ്വാസ വായുവിന്റെ രൂപത്തിൽ തൊടുകയാണ്.

ഇതാണ് പുരുഷൻ!

ഇതാണവന്റെ സൗന്ദര്യം!

ഇതിലാണ് ഓരോ പെണ്ണും ഞെരിഞ്ഞുപൊടിയാൻ കൊതിക്കുന്നത്!

ഇവന്റെ ലോഹക്കരുത്തിലാണ് മർദ്ദനമനുഭവിക്കാനും താഡനമേൽക്കുവാനും ആധിപത്യമനുഭവിക്കാനും പെണ്ണ് തപസ്സിരുന്ന് കൊതിക്കുന്നത്!

സ്വയറിയാതെ ഷഹാന അയാളോട് അടുത്തു.

അവളുടെ കൈകൾ അയാളുടെ ദേഹത്തെ ചുറ്റിവരിഞ്ഞു.

"ഇത്...ഇത് പാക്കിസ്ഥാനാണ്..."
ഫൈസൽ അൽപ്പം വിസമ്മതത്തോടെ പറഞ്ഞു.
"ഇവിടെ ഇങ്ങനെ പരസ്യമായി ഒരാണും പെണ്ണും കെട്ടിപ്പിടിച്ചു നിന്നാൽ പോലീസ് പിടിക്കും!"

അയാൾ വീണ്ടും പറഞ്ഞു.

"ഐ ഡോണ്ട് കെയർ!"

അവൾ മന്ത്രിച്ചു.

"പ്രോബ്ളമാകും!"

അയാൾ വീണ്ടും പറഞ്ഞു.

അതിനുത്തരമായി അവൾ അയാളുടെ മുഖമെടുത്ത് തന്റെ ചുണ്ടുകൾക്ക് നേരെ അടുപ്പിച്ചു.

"കിസ്സ് മീ ...ഗിവ് മീ മൈ ഫസ്റ്റ് കിസ്സ്....!"

ഫസ്റ്റ് കിസ്സ്!

ഫൈസലിന്റെ ഉള്ളിൽ വൈദ്യുതിപ്രവാഹമുണ്ടായി.

സൗന്ദര്യത്തിന്റെ അവസാന യൂണിറ്റായ ഇവളെ ആരും ഇതുവരെ ചുംബിച്ചിട്ടില്ലേ?

സുഗന്ധിയായ കാമത്തിന്റെ മൃദുനൂപുര മർമ്മരമുതിർത്ത് ഷഹാന അയാളുടെ ചുണ്ടുകൾ തന്റെ അധരത്തിലേക്കടുപ്പിച്ചു.

നിതാന്ത ഗ്രീഷ്മമുറങ്ങുന്ന മരുഭൂമിയിലേക്ക് ആദ്യത്തെ മഴത്തുള്ളിയടർന്നു വീഴുന്നത് പോലെ ഫൈസലിന്റെ ചുണ്ടുകളുടെ ചൂടും നനവും അവളുടെ അധരത്തിന്റെ പൊള്ളലറിഞ്ഞു.
പ്രണയത്തിന്റെ ഉഷ്ണക്കാറ്റിൽ അവളുടെ ദേഹം ഉലഞ്ഞുണർന്നു.
മുലകൾ ദൃഢമാവുന്നതും അരക്കെട്ട് നനഞ്ഞ് കുതിരുന്നതും കാലുകൾക്ക് ബലക്ഷയമുണ്ടാവുന്നതും അവളറിഞ്ഞു, ഫൈസലിന്റെ ചുണ്ടുകൾ അധരത്തെയും അധരത്തെ പിളർന്ന് നാവിനെയും നാവിനെ പിന്നിട്ട് ഉമിനീരിനെയും പകുത്തപ്പോൾ.

അവൾ അയാളുടെ മുഖം തന്റെ കഴുത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുംപോയി അമർത്തി. മുഖമുയർത്തി കഴുത്തിന്റെ ദൈർഘ്യം കൂട്ടി അവിടെയൊക്കെ അവൾ അയാളുടെ ചുണ്ടുകളുടെ മുദ്രണം പതിപ്പിച്ചു.

പിന്നെ കഴുത്തിൽ നിന്ന് താഴേക്ക് വികാരത്തിന്റെ അഗ്നിയാൽ ദഹിക്കുകയായിരുന്ന, ഉയർന്നു പൊങ്ങുന്ന മാറിടത്തിലേക്ക് അവൾ അയാളുടെ മുഖം നിരക്കിയിറക്കി.

"ഷഹാന...!"

നേരിയ ഒരു പ്രതിരോധത്തിന്റെ സ്വരം അയാളിൽ നിന്ന് അവൾ കേട്ടു.

"ചുംബിക്ക് ....ഇവിടെ ചുംബിക്ക് ..എന്റെ ഫൈസൽ...എനിക്ക് അവിടെ ..നിന്റെ...."

അസഹ്യമായ സുഖവീർപ്പിൽ അവൾ അയാളുടെ മുഖം തന്റെ മാറിടത്തിന്റെ ഉന്നതിയിലേക്ക് വെച്ചമർത്തി.

"ഓഹ്!!"

ഷഹാനയുടെ ചുണ്ടുകൾ വിടർന്നു. ഇരുകൈകളും കൊണ്ട് അവൾ അയാളുടെ മുഖം തന്റെ മാറിലമർത്തി.

"രണ്ടിലും ...ഫൈസൽ...രണ്ടിലും ..."

ഫൈസലിന്റെ ചുണ്ടുകൾ ടോപ്പിനു മുകളിലൂടെ അവളുടെ ഇരു മുലകളെയും മാറി മാറി ചുംബിച്ചുണർത്തി.
അവളുടെ ചുണ്ടുകൾക്ക് കീഴിൽ അവ പിന്നെയും ദൃഢമായി, മുലക്കണ്ണുകൾ വീണ്ടും വീണ്ടും താഡനത്തിന്റെ സുഖത്തെ സ്വീകരിക്കുവാൻ തുറിച്ചുപൊങ്ങി.

പിന്നെ അവൾ അയാളുടെ മുഖമെടുത്ത് തന്റെ വയറിനു മേൽ വെച്ചമർത്തി.

പട്ടുതുണിയിലൂടെ ഒരു ചിത്ര ശലഭത്തെപ്പോലെ അയാളുടെ ചുണ്ടുകൾ ടോപ്പിന്റെ സുതാര്യതയ്ക്ക് മുകളിലൂടെ അവളുടെ ഉടലിന്റെ താരുണ്യത്തെ തൊട്ടുണർത്തിയമർന്നു.
ഫൈസലിന്റെ വിതുമ്പുന്ന ചുണ്ടുകൾ ടോപ്പിന്റെ വിളുമ്പിന് താഴെ സ്വർണ്ണ നിറമുള്ള വയറിനെ അലങ്കരിച്ച പുഷ്പ്പ ദലത്തെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്ന മൃദുവായ പൊക്കിൾക്കൊടിയിലമർന്നു.
നിയന്ത്രിക്കാനാവാത്ത സുഖമൂർച്ഛയിൽ അവൾ അധരം കടിച്ചമർത്തി.

"ഫൈസൽ..എന്റെ ഫൈസൽ...."

ശരീരത്തെ മുഴുവൻ കോശങ്ങളും പ്രണയത്തിന്റെ ഭാഷയിൽ വാചാലമായി എന്നവൾക്ക് തോന്നി.
ഓരോ കോശവും അവന്റെ ചുണ്ടിൽ നിന്നും പ്രസരിക്കുന്ന പ്രണയത്തേൻ സ്വീകരിക്കുവാൻ പിടഞ്ഞുണരുകയാണ്.
പൂവിന്റെ അത്യഗാധമായ രസനികയിലേക്ക് നുകർന്നിറങ്ങുന്ന വണ്ടിനെപ്പോലെ അവന്റെ ചുണ്ടുകൾ പൊക്കിളിനെ ചുംബിച്ചുണർത്തുന്നു....

"ഫൈസൽ ...താഴെ..."

കാലുകൾ അൽപ്പം അകത്തിവെച്ച് ഷഹാന പറഞ്ഞു.

മനസ്സ് ഒരു മയിൽപ്പീലിപോലെ സുഖകരമായി ഇളകുകയാണ്.
അതിന്റെ കുളിരനുഭവത്തിൽ സ്വയമറിയാതെ അവൾ അവന്റെ മുഖം തന്റെ തുടയിടുക്കിലേക്ക് പതിയെ നീക്കി.
സ്കർട്ടിന് പുറത്ത്, കൃത്യം പാന്റ്റിയുടെ മേൽ, പൂർത്തടത്തിന്റെ മേൽ അവന്റെ ചുണ്ടുകൾ പതിഞ്ഞപ്പോൾ അയാളുടെ പിൻ കഴുത്തിലമർന്നിരുന്ന കൈകളുടെ മർദ്ദം അവൾ വർദ്ധിപ്പിച്ചു.

"അആഹ്ഹ്..."

ശിൽപ്പ ഭംഗിയുള്ള ചുണ്ടുകൾ വിതുമ്പിക്കൊണ്ട് പിളർന്നു. ശബ്ദം പുറത്തേക്ക് വരാതിരിക്കാൻ അവൾ വീണ്ടും അധരം കടിച്ചമർത്തി.

"എന്റെ ഫൈസൽ ...അവിടെ അമർത്തി ചുംബിക്ക് ..പ്ലീസ് ..അങ്ങനെ ...ഞാനിത് വരെ ഇതെന്താണെ...."

അയാളുടെ ചുണ്ടുകൾ ടോപ്പിന് മുകളിലൂടെ അവളുടെ പൂർതടം ചുംബിച്ച് മെതിക്കുമ്പോൾ പറയാനാവാത്ത വാക്കുകൾ പകുതിക്ക് വിട്ട് വീണ്ടും മിഴികൾ പൂട്ടി, അവൾ.

പെട്ടെന്ന് വർധിച്ച ആവേശത്തോടെ അവൾ അയാളെ പിടിച്ചെഴുന്നേൽപ്പിച്ചു.

എന്നിട്ട് അയാളെ വരിഞ്ഞുമുറുക്കി.

അരക്കെട്ടുകൊണ്ട് അയാളുടെ അരക്കെട്ടിനെ ഞെരിച്ചമർത്തി.

"ഇങ്ങനെ എന്നെ മുറുക്കെ കെട്ടിപ്പിടിക്ക്..ഇവിടം വെച്ച് എന്നെ ഞെക്ക്..."

കൈകൾ താഴേക്കിട്ട് അയാളുടെ അരയിൽ ചുറ്റിപ്പിടിച്ച് അയാളുടെ അരക്കെട്ടിനെ തന്റെതിനോട് ചേർത്ത് അമർത്തി ഞെരിച്ചുകൊണ്ട് അവൾ പറഞ്ഞു.

അരക്കെട്ടിൽ വളർന്ന് ഞെരിഞ്ഞ കുണ്ണയുടെ ദൃഢത അവളിൽ സുഖമായി പടർന്നു കയറി.

"ഓഹ്! എന്റെ ഫൈസൽ!!"

അരക്കെട്ടിലേക്ക് അരക്കെട്ട് തള്ളിക്കൊണ്ട് പ്രണയ പാരാവശ്യത്താൽ അവൾ കുറുകി.
"ഏയ് ..നോക്കൂ..."

പെട്ടെന്ന് ചുറ്റും ശബ്ദം നിറഞ്ഞപ്പോൾ ഫൈസൽ കണ്ണുകൾ തുറന്നു.

യാ അല്ലാഹ്!

അയാൾ ഒരു നിമിഷം സ്തംഭിച്ചു.

കുറെ കോളേജ് പെൺകുട്ടികൾ അവരെ നോക്കി ചിരിക്കുന്നു.

കടൽത്തീരമാണ്. പൊതു സ്ഥലമാണ്. പോലീസ് കണ്ടിരുന്നെകിൽ!

"എന്തൊരു ജോഡിയാണ്! ഇണക്കുരുവികൾ! അയ്യോ നമ്മൾ ശല്യപ്പെടുത്തിയല്ലോ..."

അവർ ഉറക്കെ പൊട്ടി ചിരിച്ചു.

കടലിരമ്പത്തിനു മേലെ അവരുടെ ചിരിയലകൾ മറ്റൊരു സൗന്ദര്യമായി. ഷഹാനയും മയങ്ങുന്ന കണ്ണുകളോടെ, പ്രണയരസം കെടാത്ത ചുണ്ടുകളോടെ അവരെ നോക്കി പുഞ്ചിരിച്ചു.

"നിങ്ങൾ ഒരു ഇന്ത്യൻ സിനിമാ താരമാണോ?"

ഒരു പെൺകുട്ടി അവളോട് ചോദിച്ചു.

മറ്റുള്ളവർ ചുറ്റും നോക്കി.

"ഇതിനി സിനിമാ ഷൂട്ടിങ് വല്ലതുമാണോ? ഏയ് അടുത്തൊന്നും ക്യാമറാമാനോ മറ്റു ടെക്നീഷ്യൻസോ ആരുമില്ലല്ലോ!"

അവരിലൊരാൾ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

"അല്ല..ഞങ്ങൾ ന്യൂലി മാരീഡ് ...യെസ് .ന്യൂലി ..യൂ നോ..."

"ഇന്ത്യൻ ഓർ ലെബനീസ്?"

സുന്ദരിയായ ഒരു പെൺകുട്ടി ചോദിച്ചു.

കടലിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ, ചുറ്റും വിസ്മയവർണ്ണങ്ങൾ നൃത്തം ചെയ്യുന്ന ആ വേളയിൽ അവരിരുവരും ആ കുട്ടികളിൽ കൗതുകമുണർത്തി. "അല്ല..ഞാൻ പഷ്തൂണിൽ നിന്നാണ്...എന്താ അങ്ങനെ ചോദിച്ചേ?"

കുട്ടികളുടെ നേരെ മനോഹരമായ ഒരു പുഞ്ചരിയെറിഞ്ഞ് അവൾ ചോദിച്ചു.

"ആണോ? പാഷ്തൂൺ ആണോ? പക്ഷെ നിങ്ങളുടെ മുഖം ഇന്ത്യൻ സിനിമകളിലെ ഹീറോയിൻപ്പോലെയുണ്ട്...പക്ഷെ നിങ്ങളുടെ സ്കിൻ ..ഇത്ര നിറം ലെബനീസിനെയുള്ളൂ..."

ഷഹാന ഫൈസലിന്റെ നേരെ തലയുയർത്തി കണ്ണുകൾ ഇളക്കി "എങ്ങനെയുണ്ട്?" എന്ന അർത്ഥത്തിൽ നോക്കി.

"അപ്പോൾ ഞാനോ?"

ഫൈസൽ അവരോട് പെട്ടെന്ന് ചോദിച്ചു.

"ഏത് ഹീറോയെപ്പോലെയാണ്?"

"യൂ റ്റൂ ഈസ് വെരി ഹോട്ട്...!"

സുന്ദരിയായ ഒരു പെൺകുട്ടി പൊട്ടിച്ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

"ഡോണ്ട് വറി മാഡം..."

അവൾ ചിരി അവസാനിപ്പിക്കാതെ ഷഹാനയെ നോക്കി.

"ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ഹോട്ട് ഹബിയെ കിഡ്നാപ്പ് ചെയ്യുകയൊന്നുമില്ല..."

എല്ലാവരും ചിരിച്ചു.

"ലേറ്റാവുന്നു..."

ഷഹാന ചിരിച്ചുകൊണ്ട് വാച്ചുയർത്തി ഫൈസലിനെ കാണിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

"ഓഹോ.."

മറ്റൊരു പെൺകുട്ടി പറഞ്ഞു.

"ഉമ്മ കൊടുക്കുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ ഈ ദിവസം മൊത്തം നിങ്ങൾ ഇവിടുന്ന് പോകും എന്ന് തോന്നിയില്ല...എന്നിട്ടാണ് ഇപ്പോൾ പോകാൻ തിരക്കാക്കുന്നത്!"

"ശ്യോ!"

ഷഹാന നാണത്തോടെ അവരെ നോക്കി. മിഴികളിലും ചുണ്ടുകളിലും വിടർന്ന ലജ്ജാ പുഷ്പങ്ങളിലെ ഭംഗിയിലേക്ക് കുട്ടികൾ കണ്ണുകൾ മാറ്റാതെ നോക്കി.

ഷഹാന നോക്കുമ്പോൾ ഫൈസലും അവളുടെ നാണത്തിന്റെ ഗോപുരഭംഗി ആസ്വദിക്കുകയാണ്.
"ഇൻസിയാ വരൂ,"

ഫൈസൽ ഷഹാനയെ വിളിച്ചു.

നാണത്തിൽ നിന്നും അവളുണർന്ന് ഗൗരവത്തോടെ ഫൈസലിനെ നോക്കി.

"ഓ, യെസ് ..."

അവൾ പെട്ടെന്ന് പറഞ്ഞു.

ആഘോഷത്തിന്റെ പര്യായം പോലെ അവർക്ക് മുമ്പിൽ കിടന്ന ക്ലിഫോൺ ബീച്ചിനെയും കുട്ടികളെയും വിട്ട് അൽപ്പം ദൂരെ പനമരങ്ങൾക്ക് താഴെ പാർക്ക് ചെയ്തിരുന്ന ഹോണ്ടാ അറ്റ്ലസ്സിന് നേരെ അവർ നടന്നു.

"ഫൈസൽ..."

അയാൾ കാർ തിരിക്കുമ്പോൾ അവൾ വിളിച്ചു.

ഒരു നിമിഷം അയാൾ അവളെ നോക്കി.

"നിങ്ങൾ വിവാഹിതനാണ്..അച്ഛനാണ്...എന്നിട്ടും ഞാൻ നിങ്ങളെ..."

എന്താണ് പറയേണ്ടതെന്ന് ഫൈസൽ സന്ദേഹിച്ചു.

"മെഹ്നൂർ എനിക്കെല്ലാമാണ് .... അവൾക്ക് എല്ലാം ഞാനും..."
അയാൾ പറഞ്ഞു.
"പക്ഷെ ഋതുജ എന്റെ ജീവന്റെ ഭാഗം തന്നെയാണ്. എന്റെ പകലിൽ നിന്നും ഉറക്കത്തിൽ നിന്നും അവൾ ഇതുവരെ കടന്നുപോയിട്ടില്ല. മഹ്നൂരിന്റെ സ്നേഹമോ എന്റെ മോന്റെ ജീവിതമോ .ഒന്നിനും അവളെ എന്റെ ഓർമ്മയിൽ നിന്ന് പറിച്ചുകളഞ്ഞിട്ടില്ല....അപ്പോൾ അവളുടെ രൂപവും അവളുടെ ശബ്ദവും അവളുടെ മണവുമുള്ള ഒരു പെണ്ണ് നിന്റെ രൂപത്തിൽ എന്റെ ജീവിതതിന് നേരെ നേർ രേഖ വരച്ചുകൊണ്ട് മുമ്പിൽ വന്നുനിന്നാൽ..."

അവൾ അയാളുടെ വാക്കുകൾക്ക് കാതോർത്തു.

"അത് കൊണ്ട് ..മുമ്പ് നടന്നതിന്റെ മുഴുവൻ ഉത്തരവാദിത്തം നിങ്ങൾക്ക് മാത്രമല്ല..ഞാനും ..ഞാനും അതിൽ ഉത്തരവാദിയാണ്..."

കാർ ക്ലിഫ്റ്റൺ ബീച്ചിൽ നിന്നും സൈബുന്നിസ സ്ട്രീറ്റിലേക്ക് കടന്നു.

"ഒന്ന് ചോദിച്ചോട്ടെ?"

അയാളുടെ മുഖത്തു മനോഹരമായ ഒരു പുഞ്ചിരി വിടരുന്നത് അവൾ കണ്ടു.

"എന്താ?"

അവളും പുഞ്ചിരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു.

"അപ്പോൾ ..അപ്പോൾ ഷഹാന പറഞ്ഞത് ഫസ്റ്റ് കിസ്സ് എന്നാണ്? എന്താ അത്?"

അവൾ അയാളെ രൂക്ഷമായി നോക്കി.

"ഫസ്റ്റ് കിസ് എന്ന് വെച്ചാൽ ആദ്യ ചുംബനം,"

ഫൈസൽ നാക്കു കടിച്ചു.

"ഋതുജയെപ്പോലെ ഒരു സുന്ദരിക്കുട്ടീടെ കാമുകൻ.! മെഹ്നൂറിന്റെ ഭർത്താവ്! അതും പോരാഞ്ഞിട്ട് ഒരു മകന്റെ അച്ഛൻ! എന്നിട്ടും ഫസ്റ്റ് കിസ്സിന്റെ മീനിങ് അറിയില്ല!"

"ചിരിപ്പിക്കാൻ നോക്കുകയാണോ? നടക്കില്ല,"

"വിഷമിച്ച് ചിരിക്കേണ്ട!"

"തമാശ വിടൂ ഷഹാന!"

അയാൾ ഗൗരവത്തിൽ പറഞ്ഞു.

"ഏജ് മുപ്പത് എന്നാണു ഡാറ്റാ ബേസിൽ..ഇത്രയ്ക്കും സുന്ദരിയായിട്ട് ... ഇതുവരെയും ഒരു കിസ്സിങ് ഉണ്ടായിട്ടില്ലന്നോ? ഒരു അഫയർ പോലുമുണ്ടായിട്ടില്ലേ?"

അവളുടെ കണ്ണുകൾ നിറയുന്നത് അയാൾ കണ്ടു.

അയാൾ പാതയരികിൽ കാർ നിർത്തി.

എന്നിട്ട് അവളുടെ തോളിൽ കൈവെച്ചു.

ഒരു സാന്ത്വനത്തിന് വേണ്ടിയെന്നോണം അവൾ അയാളുടെ നെഞ്ചിൽ മുഖം ചേർത്തു.

"ആളിപ്പോൾ ഇല്ല അല്ലെ?"

അവളുടെ തേങ്ങലിന്റെ ചൂട് തന്റെ നെഞ്ചിൽ പതിയുന്നത് അയാൾ അറിഞ്ഞു.

"ഗോകുൽ സക്സേനയും ഞാനും ഫ്രാങ്ക്ഫർട്ട് യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ സ്റ്റുഡന്റ്സ് ആയിരുന്നു, ഫൈസൽ...നാണം കുണുങ്ങി പയ്യൻ.
എന്റെ സ്വഭാവത്തിന് നേരെ വിപരീതം. എന്റെ ബർത്ത് ഡേ ആഘോഷം കഴിഞ്ഞ് ഞങ്ങൾ മോട്ടോർ ബൈക്കിൽ തിരികെ വരികയായിരുന്നു...നിയോ നാസി മൂവ്മെന്റ്റിലെ ചില റൗഡികൾ ഞങ്ങൾക്ക് പിന്നാലെയുണ്ടായിരുന്നു...ഞാനത് കാര്യമാക്കിയില്ലെങ്കിലും ഗോകുൽ

അൽപ്പം പേടിച്ചിരുന്നു. ഞാനന്നേ യൂണിവേഴ്സിറ്റി കുങ്ഫൂ ടീമിലൊക്കെ ആക്റ്റിവ് ആയിരുന്നു. പിന്നെ എടുത്തുചാട്ടവും ഒക്കെ കൂടുതലായിരുന്നു എനിക്ക്...അവരുടെ വണ്ടി ഞങ്ങളുടെ ബൈക്കിനെ പാസ്സ് ചെയ്തപ്പോൾ അവർ ഞങ്ങളെ നോക്കി ഡേർട്ടി കമന്റ്സ് ഒക്കെ പറഞ്ഞു...ഞാൻ അവരെ ദേഷ്യത്തോടെ നോക്കി..അവരുടെ നേരെ നോക്കി ഷൗട്ട് ചെയ്തു...ഗോകുൽ എന്നെ വിലക്കി അവരോട് വഴക്കിന് പോകരുത് എന്ന് സങ്കടപ്പെട്ടും പേടിച്ചും പറഞ്ഞു...ഞങ്ങളെ വിട്ട് അവരുടെ വണ്ടി മുമ്പോട്ട് പോയി ...."

ഫൈസൽ അവളുടെ വിവരണം ശ്രദ്ധയോടെ കേട്ടു.
"പക്ഷെ..."

ഷഹാന തുടർന്നു.

"പക്ഷെ കഷ്ടിച്ച് ഒരു കാൽ കിലോമീറ്റർ മുമ്പോട്ട് പോയപ്പോൾ റോഡിന് നടുക്കായി അവരുടെ വണ്ടി കിടക്കുന്നു. ഗോകുൽ പെട്ടെന്ന് ബൈക്ക് നിർത്തി...അപ്പോൾ അവരിലൊരാൾ ഗോകുലിന്റെ മമ്മി മോശം സ്ത്രീയാണ് എന്ന അർഥം വരുന്ന ഒരു തെറി വാക്ക് പറഞ്ഞു. മറ്റുള്ളവർ ചിരിച്ചു....എനിക്ക് കൺട്രോൾ ചെയ്യാൻ പറ്റിയില്ല...ഞാൻ അവരുടെ നേരെ ചെന്ന് തെറി പറഞ്ഞയാളെ തല്ലി നിലത്തിട്ടു....അപ്പോൾ അവർ കൂട്ടമായി എന്നെ ആക്രമിക്കാൻ വന്നു...മൂന്ന് പേര് എന്നെ ചുറ്റിപ്പിടിച്ച് നിലത്തമർത്തി..ഗോകുൽ ബൈക്കിൽ നിന്നും ഓടിവന്ന് അവരെ എതിർക്കാൻ ശ്രമിച്ചു...പക്ഷെ അവർ...."

ഷഹാന നിർത്തി.
ഫൈസലിന്റെ നെഞ്ചിൽ അവളുടെ കണ്ണുനീർ പടർന്നു.

ഷഹാനയുടെ കണ്ണിൽ നിന്ന് നീർപ്രവാഹം അണമുറിയാതെയെത്തി .

ഫൈസൽ ആകാംക്ഷയോടെ അവളെ നോക്കി. കുനിഞ്ഞ് കവിൾ കൊണ്ട് അവളുടെ തലമുടിയിൽ അമർത്തി.

"അവരുടെ നേതാവിനെപ്പോലെ തോന്നിച്ചവൻ ഒരു വലിയ ഇരുമ്പ് വടികൊണ്ട് ഗോകുലിനെ തല്ലി നിലത്തിട്ടു. സർവ്വശക്തിയുമെടുത്ത് നിലത്ത് നിന്ന് കുതറിയെഴുന്നേറ്റ് ഞാൻ അവന്റെ അരികത്തേക്ക് ചെന്നു...പക്ഷെ..."

കണ്ണുനീരിനോടൊപ്പം കരളിന്‌റെ ഉരുക്കം ഒരു ദീർഘനിശ്വാസമായി അവളിൽ നിന്നു കേട്ട് ഫൈസൽ സഹതാപത്തോടെ നോക്കി..

"പിന്നെ... പ്രേമത്തിന്‌റെയോ സെക്സിന്‌റെയോ പ്രലോഭനങ്ങൾ പിന്നീടുണ്ടായില്ല എന്ന് ഞാൻ പറയില്ല..പക്ഷെ അവയ്ക്ക് മേലെ എപ്പോഴും ഗോകുലിന്‌റെ രൂപം മനസ്സിലേക്ക് വരും...അവൻ നോട്ടമാണ് ഗന്ധമായും സ്പർശമായും നെടുവീർപ്പായും എനിക്ക് ചുറ്റുമിങ്ങനെ മരിക്കാതെ നിറയുമ്പോൾ എങ്ങനെ മറ്റൊരാളോട് എനിക്ക് ....?"

അവളുടെ വാക്കുകളിലെ കണ്ണുനീരിന്‌റെ തണുപ്പ് അയാളെ മഞ്ഞുമലപോലെ മരവിപ്പിച്ചു.

"പക്ഷെ..."

അയാളുടെ നെഞ്ചിൽ നിന്ന് മുഖമുയർത്തി അവൾ അയാളെ നോക്കി.

"അന്ന് നിന്നെ കണ്ടപ്പോൾ ..നീയെന്‌റെ ദേഹത്ത് ഒക്കെ കുസൃതിയോടെ നോക്കിയപ്പോൾ ...ഫ്രാങ്ക്ഫെർട്ടിലെ ആ തെരുവിൽ നിന്ന്...ചോരയിൽ നിന്നും മുറിവുകളിൽ നിന്നും മരണത്തിൽ നിന്നും ഗോകുൽ പിന്നെയും പിറവികൊണ്ട് എനിക്ക് മുമ്പിൽ വന്നത് പോലെ എനിക്ക് തോന്നി...."

ഫൈസലിന്‌റെ ഞരമ്പുകൾ വലിഞ്ഞു പൊട്ടാൻ തുടങ്ങി അവളുടെ വാക്കുകൾ കേട്ടപ്പോൾ. ഹൃദയം വികാരാർദ്രതകൊണ്ട് പൊടിയാനും.

"പിന്നെ ...അതിലും വലിയ ഒരറിവ് ...അന്തരീക്ഷം മുഴുവൻ തേൻ കണങ്ങൾ കൊണ്ട് നിറയ്ക്കുന്ന ഒരറിവ് ...നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ ഋതുജയായി പ്രത്യക്ഷയാവുന്നു എന്ന്...അറിയുമോ ...ഇന്നലെ രാത്രി .... ഞാനാ കഥകേട്ട് .... ഋതുജയുടെ കഥ കേട്ട്.. ഇന്നലെ രാത്രി ഉറങ്ങിയേയില്ല...യാ അല്ലാഹ് ...! എന്തായിത് എന്‌റെ ബദരീങ്ങളെ? എന്നൊക്കെ എത്രപ്രാവശ്യമാണ് സ്വയം പറഞ്ഞതെന്ന് അറിയുമോ നിനക്ക്....?"

ഫൈസൽ പാതയരികിൽ കാർ നിർത്തി.

സ്വർണ്ണ വൃത്തങ്ങൾ സുഷിരം തീർത്ത ആകാശത്തിന് കീഴിൽ, ഭീമാകാരനായ ഒരു സിൽവർ ഓക്കിന് ചുവട്ടിൽ അവരുടെ കാർ നിന്നു.

കാർ നിർത്തി ഫൈസൽ അവളെ അമർത്തി പുണർന്നു.

അതിന് കൊതിച്ച് കാത്തിരുന്നത് പോലെ അവളും അയാളെ വരിഞ്ഞു മുറുക്കി.

"പറയൂ...."

അയാളുടെ ചൂടുള്ള മന്ത്രണം അയാൾ കേട്ടു.

"പറയാതെ കെട്ടിക്കിടക്കുന്ന വാക്കുകളോരോന്നും...ഒന്നും ബാക്കിവെക്കാതെ പറയൂ..."
"എന്നോട് ഗോകുൽ പറയുന്നത് എനിക്ക് കേൾക്കാം: ഷഹാന നീ സന്തോഷവതിയാകാനാണ് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്...എന്നെയോർത്ത് കരയുന്നവളല്ല...സന്തോഷത്തിനിടയിലും എന്നെ ഓർക്കുന്നവളാണ് എനിക്ക് വേണ്ടത്..."

ഫൈസലിന്റെ ചുണ്ടുകൾ അവളുടെ നെറ്റിയിലമർന്നു.

"നിനക്ക് ആ സന്തോഷം തരാൻ എനിക്ക് യോഗ്യതയുണ്ടോ?"

അയാൾ ചോദിക്കുന്നത് അവൾ കേട്ടു.
"ആ സന്തോഷം മെഹ്നൂറിനെ സങ്കടപ്പെടുത്തില്ലേ?"

ചുണ്ടുകൾ കവിളിലമർത്തി അവൾ ചോദിച്ചു.

"അവൾക്ക് സങ്കടമുണ്ടാകും..."

ഫൈസൽ പറഞ്ഞു.

"അവളുടെ വേദന എനിക്കും വേദനയാണ്..പക്ഷെ നീ..."

അയാളുടെ മൗനം അവളെ പൊള്ളിച്ചു.

"ഫൈസൽ..."

അവൾ മന്ത്രിക്കുന്ന സ്വരത്തിൽ വിളിച്ചു.

അയാൾ അവളെ നോക്കി.

"ഞാൻ അവകാശവാദമൊന്നും ഉണ്ടാക്കില്ല...മെഹ്നൂറിനെ വിഷമിപ്പിക്കുന്ന ഒരു സംസാരവും ഒന്നും എന്റെ ഭാഗത്ത് നിന്നും ഉണ്ടാവില്ല...അത്കൊണ്ട്...എനിക്ക്..."

ഫൈസൽ ബാക്കി കേൾക്കാൻ കാത്തു.

"അവിടെ ബീച്ചിൽ വെച്ച് ...."

അവളുടെ സ്വരം വിറച്ചു.

തന്റെ നെഞ്ചും ദേഹം മുഴുവനും അവളുടെ നിശ്വാസത്തിന്റെ ഊഷ്മളതയിൽ തപിക്കുന്നത് ഫൈസൽ അറിഞ്ഞു.

"...ബീച്ചിൽ വെച്ച് ...എന്നെ തൊട്ടില്ലേ...അതൊന്ന് ...."

സ്വരത്തിന്റെ വിറയൽ ക്രമാതീതമായി കൂടി.

"..അതൊന്ന് കംപ്ലീറ്റ് ചെയ്യാമോ?"

അത് പറഞ്ഞ് അവൾ അയാളുടെ മാറിൽ മുഖം പൂഴ്ത്തി.
ഫൈസൽ അവളെ ഇറുകെ പുണർന്നു.

ഷഹാന തന്റെ ഭാരമുള്ള മുലകൾ അയാളുടെ മാറിൽ ചേർത്ത് ഉരച്ചു.

"ഒരുപാടുണ്ട്..."

അവളുടെ മുലകളുടെ മാർദ്ദവം തന്റെ നെഞ്ചിൽ സുഖമുള്ള അനുഭവമായപ്പോൾ അയാൾ അവളുടെ ചെവിയിൽ മന്ത്രിച്ചു.

"ആണോ?'

"ഹ്മ്...ഞാൻ ആദ്യം നോക്കിയത് അവിടെയാണ്.."

"ഞാൻ അത് കണ്ടിരുന്നു...ആദ്യം മെഡിക്കൽ കോളജ് കാന്റീൻ ..അവിടെ വെച്ച് കണ്ടപ്പോൾ....അപ്പോൾ മുതൽ ചൂട് പിടിച്ച് ഇരിക്കുന്നതാ ..അവിടെയും ഇല്ലാടവും..."

"എല്ലായിടവും..."

"ഹ്മ് ... എല്ലായിടവും ..."

അരക്കെട്ട് അയാളുടെ അരക്കെട്ടിനോട് ചേർത്തമർത്തി അവൾ പറഞ്ഞു.
"എത്ര നാളായി അല്ലേ...?'

അയാൾ ചോദിച്ചു.

"ഇതുവരെ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല ഞാനത്..."

അരക്കെട്ടിന്റെ ഭാരം മുഴുവനും അയാളിലേക്കമർത്തി അവൾ പറഞ്ഞു.

"റബ്ബേ..ഇതുവരെയും!"

അയാളുടെ മുഖത്തു സഹതാപവും ആർദ്രതയും നിറഞ്ഞു.

"ഐം സോറി ..ഞാൻ കരുതി ..ഗോകുലുമായി..."

"ഇല്ല ഫൈസൽ ...."

അയാളുടെ വിരലുകൾ അവളുടെ ടോപ്പിന്റെ ബട്ടണുകൾ അഴുക്കുമ്പോൾ അവൾ വല്ലാതെ തരളിതയായി.

സന്ധ്യ തുടങ്ങുമ്പോൾ, മേഘങ്ങൾക്കിടയിൽ ആകാശം നക്ഷത്രപ്പൂക്കളണിയുമ്പോൾ യൗവ്വനം നിറഞ്ഞ പെണ്ണിന്റെ നെഞ്ച് പിടഞ്ഞു.

കറാച്ചിയിലെ എരിവേനലടങ്ങിയ ആ സായന്തനത്തിന്റെ തണുപ്പിൽ അയാളുടെ വിരലുകളുടെ ചൂട് തന്റെ മാറിനെ ത്രസിപ്പിക്കുന്നത് പിടച്ചിലോടെ അറിഞ്ഞു.

"ആഹ്..."

ടോപ്പിന്റെ ബട്ടണുകൾ അഴിക്കുമ്പോൾ അയാളുടെ വിരൽത്തുമ്പ് മുലയിൽ തൊട്ടപ്പോൾ അവൾ മദംകൊണ്ട് വിതുമ്പി.
ടോപ്പ് അരക്കെട്ടിലേക്കൂർന്നു.

കണ്ണുകൾ തുറന്നപ്പോൾ അയാൾ മാറിലേക്ക് നോക്കുകയാണ്.

ചുവന്ന ബ്രായിൽ നിറഞ്ഞു തുളുമ്പുന്ന കൊഴുത്ത മുലകളിലേക്ക് അയാൾ ദാഹത്തോടെ നോക്കുന്നു.

"ഫൈസൽ ..."

അധരം കടിച്ചമർത്തി അയാൾ വിളിച്ചു.

"എന്താ ഒന്നും ..."

"ഒന്ന് കാണട്ടെ ആദ്യം എന്റെ പെണ്ണേ..."

കണ്ണുകൾ അടയ്ക്കുകയും തുറക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് അയാൾ പറഞ്ഞു
.

ബ്രായ്ക്കുള്ളിൽ അവളുടെ വലിയ മുലകൾ വികാരാവേശത്താൽ ഉയർന്നു താഴുമ്പോൾ തന്റെ ഞരമ്പുകളിൽ പടർന്നുയരുന്ന വികാരത്തിന്റെ തീ നിയന്ത്രിക്കാൻ ഫൈസൽ പാടുപെട്ടു.

"അത്രയും നല്ലതാണോ കാണാൻ?'

ചൂടുള്ള സ്വരത്തിൽ പതിയെ അവൾ ചോദിച്ചു.

അതിന് ഉത്തരം പറയാതെ അയാൾ അവളുടെ മാറിന് നേരെ മുഖമടുപ്പിച്ചു.

അപ്പോൾ ഷഹാന കണ്ണുകളടച്ചു.

അടുത്ത നിമിഷം മുലകൾക്കിടയിൽ വിതുമ്പി വിറയ്ക്കുന്ന അയാളുടെ ചുവന്ന ചുണ്ടുകൾ അമർന്നു.

"ഓഹ്.."

ഷഹാന അതിയായ സുഖപ്രളയത്തിൽ നനഞ്ഞു കുതിർന്നു.

പിന്നെ അയാളുടെ ചുണ്ടുകൾ ബ്രായ്ക്ക് മുകളിലൂടെ ഓരോ മുലയിലും അമർന്നു.

അവളുടെ കൈകൾ അയാളുടെ പിൻകഴുത്തിൽ ഗാഢഗാഢമമർന്നു.

അപ്പോൾ അയാളുടെ വിരലുകൾ ബ്രായുടെ സ്ട്രാപ്പിൽ അമർന്നു. ഒരു പനിനീർപ്പൂവിറുക്കുന്ന ലാഘവത്തോടെ അയാൾ അവളുടെ ബ്രായഴിച്ചു.

"എന്റെ ...!"

അയാളുടെ കണ്ണുകളിൽ അദ്ഭുതം കാമത്തോടൊപ്പം നിന്ന് കത്തി.

"ഉം?"

അവൾ ചോദ്യരൂപത്തിൽ മൂളി.

"എന്തൊരു സൗന്ദര്യം! ഷേപ്പ്! വലിപ്പം!"

"എല്ലാം നിനക്കുള്ളതാ..നിനക്ക് മാത്രം..."

അയാൾ ചുണ്ടുകൾ നനച്ചു.

"നിന്റെ പെണ്ണാണ് ഞാൻ..."

അയാളിൽ നിന്നൊരു നിശ്വാസമടർന്നു.

"നിന്റെ കാമുകി..."

ഫൈസൽ തപിക്കുന്ന കണ്ണുകളോടെ അയാളെ നോക്കി.

"നിന്റെ വെപ്പാട്ടി..."

അവളെ പറയാൻ അനുവദിക്കാതെ അയാൾ ആ ചുണ്ടുകൾ വലിച്ചു കുടിച്ചു. അതേ സമയം അയാളുടെ നീണ്ട വിരലുകൾ അവളുടെ ഇരുമുലകളെയും സ്വന്തമാക്കി. അയാളുടെ കൈകൾ നൽകിയ സുഖാവേശത്തിൽ അവളുടെ മുലകൾ ഉലഞ്ഞുയർന്നു. മുലക്കണ്ണുകൾ കല്ലിച്ചുപൊങ്ങി അയാളുടെ വിരലുകൾക്കിടയിൽ ഞെരിഞ്ഞു.

"മുലയിൽ തൊടുമ്പോൾ ഇത്ര സുഖമോ!"

അയാളുടെ ചെവിയിൽ അവൾ മന്ത്രിച്ചു.

"അത്രയും സുഖമുണ്ടോ പെണ്ണേ?"

മുലകൾ അമർത്തിപിടിക്കവേ അയാൾ ചോദിച്ചു.

"പിന്നില്ലേ! എന്തൊരു സുഖം! കുറച്ചുകൂടി ശക്തിയിൽ ഞെക്കുമോ?"
വേദനിക്കും"

കശക്കിന്റെ വേഗം കൂട്ടി അയാൾ പറഞ്ഞു.

"ഇല്ല വേദനിക്കില്ല..അപ്പോൾ സുഖം കൂടുന്നു..ആ ... ഫൈസൽ ...നീയെന്തേ വേഗം വരാഞ്ഞേ?"

"ഞാൻ കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു..."

മുഖം മുലയിലേക്ക് താഴ്ത്തി അയാൾ പറഞ്ഞു.

"നീ മുല കുടിക്കാൻ പോകുവാണോ?"

മുലകളെ സമീപിക്കുന്ന മുഖത്തെ നോക്കി അവൾ ചോദിച്ചു.

"കുടിക്കട്ടെ ഈ രണ്ട് പവിഴ ഗോളങ്ങളെ?"

ഉത്തരം പറയാതെ അവൾ ഇരുകൈകൾകൊണ്ടും അയാളുടെ മുഖം പിടിച്ച് മുലയിൽ അമർത്തി. ആ സുഖത്തിന്റെ തള്ളലിൽ അവൾ പിമ്പോട്ട് മലച്ച് സിൽവർ ഓക്കിലേക്ക് ചാരി.

അയാളുടെ ചുവന്ന, ചൂടുള്ള, ചുണ്ടുകൾ മുലക്കണ്ണുകളെ തൊട്ടപ്പോൾ തുടകളെ മുഴുവൻ നനച്ചുകൊണ്ട് അവളുടെ പൂറിൽ നിന്ന് മദജലം കുതിച്ചൊഴുകി.

"എന്റെ ഫൈസൽ നനഞ്ഞ് ഒഴുകുവാണ്..."

അയാളുടെ ചുണ്ടുകൾ മുലകളിലൂടെ മാറി മാറി പതിയവേ അവൾ പറഞ്ഞു.

"എവിടെ?"

ചുണ്ടുകൾ വേർപെടുത്തി അയാൾ ചോദിച്ചു.

ഉത്തരം പറയാതെ അവൾ അയാളുടെ കയ്യെടുത്ത് തുടകൾക്കിടയിൽ പിടിപ്പിച്ചു. അവിടെ വെച്ചമർത്തി.

"ഇവിടെ"

അവൾ പറഞ്ഞു.
പിന്നെ അവൾ സ്കർട്ട് പൊക്കി.

ഷെഡ്ഡി വലിച്ചു താഴ്ത്തി. എന്നിട്ട് അയാളുടെ കയ്യെടുത്ത് നനഞ്ഞു കുതിർന്ന പൂർത്തടത്തിൽ വെച്ചമർത്തി.

"ഇവിടെ,"

മുലകൾ മാറി മാറി അമർത്തി ചുംബിക്കുമ്പോൾ അയാൾ അവളുടെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി. വർഷങ്ങളുടെ വിശപ്പ് അവിടെ അയാൾ കണ്ടു.

അവൾ അയാളുടെ കൈയെടുത്ത് തരിച്ചു വിതുമ്പുന്ന കന്തിൽ വെച്ച് അയാളെ നോക്കി.

"ഇവിടെ,"

അവൾ പറഞ്ഞു.

ആ സുഖം നൽകിയ നിമിഷത്തിന്റെ ഭംഗിയിൽ അയാൾ മുലക്കണ്ണുകൾ ഊമ്പിവലിച്ചു.

ഉച്ചത്തിൽ സീൽക്കാരമുതിർത്ത് അവൾ അയാളുടെ കൈ പൂർപ്പിളർപ്പിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി.

"ഇവിടെ,"

അവൾ പറഞ്ഞു.

മറ്റേക്കൈകൊണ്ട് അവൾ അയാളുടെ അരക്കെട്ടിൽ അമർത്തി.ജീൻസിന് മുകളിലൂടെ അയാളുടെ നീളവും വണ്ണവുമറിഞ്ഞു.

'റബ്ബേ! ഇതെന്താ ഫൈസൽ!"

"നിനക്ക് തരാനുള്ള സമ്മാനം!"

അയാൾ പറഞ്ഞു.

"അല്ല..."

അവൾ പറഞ്ഞു.

"ഞാൻ കവർച്ച ചെയ്യാൻ പോകുന്ന കൊള്ളമുതൽ! പക്ഷെ ഇതിത്രയും...?"

അയാൾ അതിനെ ചുറ്റിപ്പിടിക്കാൻ നോക്കി.
"സെക്ഷ്വലി ഇമോഷണൽ ആകുമ്പോൾ വലുതാവും. കേട്ടിട്ടില്ലേ?"

"അതൊക്കെ എനിക്കറിയാം..പക്ഷെ...ഇത്രയും വലുതാവുമോ?"

അയാൾ ചിരിച്ചു.

"എനിക്ക് അപ്പോൾ വേദന വരില്ലേ?"

അയാൾ വിരൽ കൊണ്ട് അവളുടെ പൂറിൽ പതിയെ കുത്തി. സാവധാനം അകത്ത് കയറാൻ ശ്രമിച്ചു.

"വിരൽ പോലും കയറുന്നില്ല..അപ്പോൾ..."

"പേടിയാണോ?"

"ഹ്മ്..പക്ഷേ ..പക്ഷേ ...എനിക്ക് വേണം ഫൈസൽ..പക്ഷേ ...അത്രേം വലുതാക്കണ്ട..അൽപ്പം കൂടി ചെറുതാക്കിക്കൂടെ?"

"ചെറുതവണമെങ്കിൽ ...എങ്കിൽ ഞാൻ നിന്നെ ഉമ്മ വെക്കുന്നത് നിർത്തണം....നീ ഡ്രസ്സ് ചെയ്ത് നോർമൽ ആയി ഇരിക്കണം..എന്നിട്ട് മറ്റു വല്ലതും സംസാരിക്കണം..."

"മറ്റുവല്ലതും എന്ന് പറഞ്ഞാൽ?"

ജീൻസിന് പുറത്തുകൂടി അയാളുടെ ദൃഢതയിൽ ഞെക്കി തലോടിക്കൊണ്ട് അവൾ ചോദിച്ചു.

"പൊളിറ്റിക്സ് ...സ്പോർട്സ് ..ങ്ങനെയുള്ള വിഷയങ്ങൾ..അതൊക്കെ പറയുമ്പോൾ സെക്സിൽ നിന്ന് ശ്രദ്ധ മാറും...അപ്പോൾ ചെറുതാവും..."

"സെക്സിൽ നിന്ന് ശ്രദ്ധ മാറ്റാനോ?"

അവൾക്ക് ദേഷ്യം വന്നു.

"അപ്പോൾ എങ്ങനെ ശരിയാകും? സെക്സിൽ നിന്നും ശ്രദ്ധ മാറ്റാതെ ഇതല്പം കൂടി ചെറുതാക്കത്തില്ലേ?"

ഫൈസലിന് ചിരി വന്നു.

"നീയെന്താ ചിരിക്കുന്നേ? എന്നെ കളിയാക്കുവാണോ?"

"എന്റെ ബദരീങ്ങളെ!"

ചിരിക്കിടയിൽ അയാൾ പറഞ്ഞു.

"നീ ശരിക്കും ഐ പി എസ് ആണോ പെണ്ണേ?"

"അതെന്താ? ഐ പി എസ്സും ഇതും ആയി എന്താ ബന്ധം?"

"ഒന്നും ഇല്ലേ!"

പൂറിലേക്ക് വിരലുകൾ കൂടുതൽ തള്ളിക്കയറ്റാൻശ്രമിച്ചുകൊണ്ട് അയാൾ പറഞ്ഞു.

അതിനിടയിൽ അവൾ അയാളുടെ സിബ്ബഴിച്ചു ഉള്ളിൽ കയ്യിട്ടു.
അവളുടെ വിരലുകൾ ചൂട് പിടിക്കുന്നതും വിറയ്ക്കുന്നതും കുണ്ണയിൽ തൊട്ടമാത്രയിൽ തന്നെ ദേഹം മൊത്തം വിസ്മയത്താൽ വിറയ്ക്കുന്നതും ഫൈസൽ കണ്ടു.

അവളുടെ മൃദുവായ വിരലുകളുടെ സ്പർശമേറ്റ നിമിഷം മുമ്പെങ്ങുമില്ലാത്ത വിധത്തിൽ കുണ്ണ കല്ലിച്ചു ദൃഢമായി. അതിലെ ഞരമ്പുകളോരോന്നും തിടം വെച്ചുണർന്നു. അമൃതുണ്ട് വളർന്ന പരാക്രമിയായ യോദ്ധാവിന്റെ വീര്യത്തോടെ അത് അവളുടെ വിരലുകളിൽ നിവർന്നു നിന്നു.

അവളത് പുറത്തേക്കെടുത്തു.

"ഓഹ്...എന്റെ ...!"

അതിലേക്ക് നോക്കി അവൾ മറ്റേക്കൈകൊണ്ട് വായ് അടച്ചു.

"എന്താ?"

ഫൈസൽ ചോദിച്ചു.

"ഞാൻ ആദ്യമായാണ് ഇത് കാണുന്നത് ...തൊടുന്നത്...ഇങ്ങനെ നീണ്ട് കട്ടിയായി ഇരുന്നാൽ എങ്ങനെയാ നിങ്ങളൊക്കെ ഇത് ഡ്രെസിനകത്ത് വെക്കുന്നത്?"

അവൾ അയാളെ നോക്കി. അയാൾ പുഞ്ചിരിച്ചു.

"എന്നെ കളിയാക്കാൻ വേണ്ടി എന്തെങ്കിലും പറയാനാണേൽ വേണ്ട..."

അവൾ ചിണുങ്ങുന്ന സ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞു.

"ഐ പി എസ്സിന് ഇതൊന്നും ആരും പഠിപ്പിച്ചിട്ടില്ല..."

"അറിയാം..."

അത് കേട്ടപ്പോൾ ഫൈസൽ ചിരിച്ചു.

"ഐ പി എസ്സിന് ഇതൊരു പഠന വിഷയമല്ല. ബയോളജിയിൽ ആണ്...ആണുങ്ങൾ എപ്പോഴും സെക്ഷ്വലി എക്സൈറ്റഡ് അല്ല എന്നാണ് ഉത്തരം."

"എന്ന് വെച്ചാൽ?"

കുണ്ണയെ കൈകൊണ്ട് പ്രണയത്തോടെ തഴുകിക്കൊണ്ട് അവൾ ചോദിച്ചു.

"എന്ന് വെച്ചാൽ സെക്ഷ്വലി എക്സൈറ്റഡ് ആകുമ്പോൾ മാത്രമേ ഇത് ഇതുപോലെ വലിപ്പം വെക്കുകയുള്ളൂ..."

"ഓ! ഐ സീ...!"

അവൾ തല കുലുക്കിക്കൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

"മാത്രമല്ല..."

ചിരി വിടാതെ ഫൈസൽ തുടർന്നു.

"സെക്സ് ചെയ്യുമ്പം ഇത് നിങ്ങടെ യോനിയിൽ പ്രവേശിക്കണമെങ്കിൽ ഇതുപോലെ വലുതായി കട്ടി വെക്കണം.."

"അതിന് ഇങ്ങനെ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പറയുന്നതെന്തിനാ?"

അവൾ വിഷമത്തോടെ ചോദിച്ചു.

"പിന്നെ?"

ചിരിക്ക് വേഗത കൂട്ടി ഫൈസൽ ചോദിച്ചു.

"കലിപ്പ് കയറി, തെറി പറഞ്ഞ് ദേഷ്യം വന്ന് പ്രാന്ത് പിടിച്ച് പറയണോ?"

ഇത്തവണ ഷഹാനയും ചിരിച്ചു.

"റോയുടെ ചീഫ് ഗൗതം സാറിനു എങ്ങനെ എവിടുന്ന് കിട്ടി ഇതുപോലെ ഒരു പൊട്ടികാളി ഓഫീസറെ എന്റെ പടച്ചോനെ!"

ഫൈസൽ തലയിൽ കൈവെച്ചു.

ഷഹാനയും ചിരിച്ചു.

ചിരിയുടെ മനോഹാരിതയിൽ കണ്ണുകൾ നട്ട് ഫൈസൽ സ്വയം മറന്നു.

"നൂറു ശതമാനം സാക്ഷരത!"

ഫൈസൽ ചിരി തുടർന്ന് കൊണ്ട് വീണ്ടും പറഞ്ഞു.

"എന്തിലാ സാക്ഷരത നിങ്ങൾ കേരളീയർക്ക്?"

"ഇതിൽ..."

അവൾ മുമ്പോട്ടാഞ്ഞ് അയാളുടെ ചുണ്ടത്ത് ചുംബിച്ചു.

"ഫൈസൽ..."

തളിർത്ത് വിടർന്ന ഹൃദയത്തോടെ അയാൾ ചുംബനമേറ്റ് കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവൾ പറഞ്ഞു.

"എനിക്ക് പ്രാക്റ്റിക്കലി സെക്സിനെ പറ്റി ഒന്നും അറിയില്ല..അതുകൊണ്ട് നിങ്ങളെ ഹാപ്പിയാക്കാൻ പറ്റും എന്നും അറിയില്ല...എല്ലാംനിങ്ങൾ തന്നെ ചെയ്യണം..ഞാനെന്താ ചെയ്യേണ്ടേ എന്ന് പറയണം..."
നക്ഷത്രങ്ങൾ മന്ദാര മലരുകൾ പോലെ ആകാശത്ത് വിടരാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു അപ്പോൾ.
പാതയരികിനപ്പുറത്ത് ല്യാരി നദിയുടെ തീരത്ത് ബോഹീർ മുക്കുവന്മാർ തീ കായാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു.

മലക്കുകളെ സ്നേഹിച്ച, ഖാഗൻ താഴ്‌വരയിലെ സുന്ദരിമാരെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രസിദ്ധമായ നാടൻ പാട്ടുകൾ പാടാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു അവർ അപ്പോൾ.
പാതയ്ക്കപ്പുറമുള്ള മലനിരകൾ മുഴുവൻ ചന്ദ്രികയെ പുതയ്ക്കാൻ തുടങ്ങി.
മാലം ജാബാ പർവതത്തിൽ നിന്ന് പൂക്കളുടെ മണമുള്ള ഒരു കാറ്റിറങ്ങി വന്ന് അവരെ പുൽകി നിന്നു.

നിർത്തിയിട്ട കാറിനും സിൽവർ ഓക്കിനുമിടയിൽ ഫൈസൽ കട്ടിയുള്ള ഒരു കമ്പളം വിരിച്ചു. അതിൽ അയാൾ അവളെ ചായിച്ച് കിടത്തി. തന്റെ കണ്ണുകൾക്ക് മുകളിൽ സിൽവർ ഓക്കിന്റെ പച്ച മേൽക്കൂര അവൾ കണ്ടു.

അരയ്ക്ക് മുകളിലേക്ക് അവൾ നഗ്നയായിരുന്നു. പൂമണമുള്ള കാറ്റും കാമുകന്റെ മയക്കുന്ന കണ്ണുകളിൽ നിന്നുള്ള നോട്ടവും മാത്രമേ അവളുടെ ശരീരത്തിന്റെ ശിൽപ്പഭംഗിയെ പുതപ്പിച്ചുള്ളൂ.
ഫൈസൽ അവൾക്കരികിലായി കിടന്നു. തപിക്കുന്ന ദേഹത്തോടെ ഇതുവരെ കാണാത്ത പുഷ്പങ്ങളുടെ സുഗന്ധം നിറഞ്ഞ മനസ്സോടെ അവൾ അയാളുടെ ദേഹത്ത് ചേർന്ന് കിടന്നു.
അപ്പോൾ അവളുടെ ഉടൽ വീണ്ടും വിറച്ചു.
ചരിഞ്ഞു കിടന്ന് അവൾ ഫൈസലിനെ അമർത്തിപ്പുണർന്നു.
പിന്നെ രാപ്പക്ഷികൾ ചുറ്റും പറക്കുമ്പോൾ, മാലം ജാബാ പർവ്വതത്തിന് മുകളിൽ ഹിന്ദുക്കൊവാനുകളും ചിത്രാലികളും സറയ്ക്കികളും രാത്രി മേളനത്തിന്റെ ജീവിത സംഗീതത്തിലേക്ക് കടക്കുമ്പോൾ ഫൈസലിന്റെ ചുണ്ടുകളുടെയും കൈകളുടെയും മാന്ത്രികത ദേഹത്ത് സ്വീകരിക്കുകയായിരുന്നു ഷഹാന.
"എന്റെ ഫൈസൽ ..സെക്സിന് ഇത്രമേൽ ഭംഗി..ഇത്രമേൽ രസം ..ഞാൻ അറിഞ്ഞേയി..."

സുഖത്തിന്റെ പാരമ്യതയിൽ സ്വയം മറന്നു മന്ത്രിച്ച ഷഹാനയുടെ ചുണ്ടുകൾ സ്വന്തം ചുണ്ടുകൾകൊണ്ട് മുദ്രവെച്ച് ഫൈസൽ അവളുടെ പൂർത്തടത്തിൽ കൈത്തലമമർത്തി. അപ്പോളവൾ അവന്റെ കൈത്തലത്തിനെതിരെ അരക്കെട്ട് തള്ളിക്കൊടുത്ത് സുഖം കൂട്ടി.

"അകത്തിവെക്കണോ കാൽ?"

അവൾ ചോദിച്ചു.

"ഫ്മ്..."

അയാൾ മന്ത്രിച്ചു.

ഷഹാന കാലുകൾ അകത്തി.

വിടർന്ന് വന്ന പൂറിനുള്ളിലേക്ക് അയാൾ ചെറുവിരൽ കടത്താൻ ശ്രമിച്ചു.
വഴുവഴുപ്പിലൂടെ അത് അകത്തേക്ക് കടന്നു.
അയാൾ അത് മുമ്പോട്ടും പിമ്പോട്ടും ചലിപ്പിച്ചു.

"രസമുണ്ടോ?"

അയാൾ ചോദിച്ചു.

"ഫ്മ്..."

കണ്ണുകളടച്ച് അവൾ തലകുലുക്കി.

"ഒരുപാട്..."

"ഇപ്പോഴോ?"

അയാളുടെ മറ്റേ വിരൽ അവളുടെ കന്തിലുംഅമർന്നു.

"ആഹ്!"

അവൾ നടുവ് വളച്ചുകൊണ്ട് അയാളോട് കൂടുതൽ ചേർന്നു കിടന്നു.

"ഓ...ഫൈസൽ ..നിർത്തല്ലേ..എന്റെ ...!"

സുഖത്തിന്റെ ഉത്തുംഗതയിൽ അവൾ അയാളുടെ രോമങ്ങൾ നിറഞ്ഞ മാറിൽ കടിച്ചു.

"ഇതൊക്കെ നീയെങ്ങനെ...?!"

ഇടയ്ക്ക് അവൾ അയാളോട് ചോദിച്ചു.

"എനിക്ക് നനഞ്ഞത് പോലെ ഇതാ ഇതും വല്ലാതെ നനയുന്നുണ്ടല്ലോ..."

അവളുടെ തഴുകലിന്റെ സുഖത്തിൽ കൊഴുപ്പ് നീര് വാർക്കുകയായിരുന്ന കുണ്ണയിൽ ഞെക്കി അവൾ പറഞ്ഞു.

"അത് ഇതിൽ ഇടട്ടെ?"

പൂറിൽ വിരൽ ഞെക്കികൊണ്ട് അയാൾ ചോദിച്ചു.

"വിരൽ തരുന്ന സുഖം അപ്പോഴുണ്ടാവുമോ?"

അവൾ ചോദിച്ചു.

"അതെനിക്ക് ..എനിക്ക് അറിയാൻ പറ്റില്ല..."

"നിനക്ക് സുഖം കിട്ടുമോ അപ്പോൾ?"

അവൾ ചോദിച്ചു.

"ഒരുപാട്..."

അയാൾ പറഞ്ഞു.

"എങ്കിൽ വെക്ക്..ഞാനെന്താ ചെയ്യണ്ടേ?"

"കാലുകൾ അകത്തി വെക്ക്...കാലുകൾ എന്നാൽ തുടകൾ .... അകത്തി വെക്ക്..."

ഷഹാന തുടകൾ വിടർത്തി.

"അൽപ്പം കൂടി..."

അയാൾ പറഞ്ഞു.

അവൾ അത് പോലെ ചെയ്തു.

"ഇനി കൈകൾ കൊണ്ട് നിന്റെ അത് വിടർത്തിപിടിച്ചേ..."

"അതെന്തിനാ? അങ്ങനെയാണോ ആളുകൾ സെക്സ് ചെയ്യുന്നത്?"

അയാൾ നിർദ്ദേശിച്ചത് പോലെ രണ്ടു കൈകൾ കൊണ്ട് പൂറു വിടർത്തിപ്പിടിച്ചെങ്കിലും അവൾ ചോദിച്ചു.

"അതെനിക്കറിയില്ല..."

ഫൈസൽ പിന്നെയും ചിരിച്ചു.

"പക്ഷെ ഇത് നിന്റെതിൽ വെച്ച് അകത്തേക്ക് തള്ളുമ്പോ വേദനയെടുക്കാതിരിക്കണമെങ്കിൽ വിടർത്തിപ്പിടിക്കണം..."

"ആണോ?"

അവൾ ഭയത്തോടെ ചോദിച്ചു.

ഷഹാന തുടയിടുക്ക് പരമാവധി അകത്തി ഇരു കൈകൾ കൊണ്ടും പൂറു വിടർത്തിപിടിച്ചു.

അവൾക്ക് മേൽ കമ്പളത്തിൽ കൈകൾ കുത്തി നിന്ന് ഫൈസൽ അരക്കെട്ട് അവളുടെ അരക്കെട്ടിലേക്ക് താഴ്ത്തി.

"ഹ്മ്..."

നനഞ്ഞൊട്ടുന്ന യോനിപ്പിളർപ്പിൽ കുണ്ണ മുട്ടിയപ്പോൾ അധരം കടിച്ചുകൊണ്ടവൾ കണ്ണുകളടച്ചു.

"വേദനയുണ്ടോ?"

പതിയെ തള്ളിക്കൊണ്ട് അയാൾ ചോദിച്ചു.

"ഫൈസൽ വേണ്ട..."

മകുടം അകത്തേക്ക് കടക്കാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ അവൾ ദയനീയമായി പറഞ്ഞു.

ഫൈസൽ പക്ഷെ അത് ഗൗനിക്കാതെ പതിയെ സൂക്ഷിച്ച് അകത്തേക്ക് തള്ളി.

"പ്ലീസ് ..ഫൈസൽ വേണ്ട ..അയ്യോ ...എനിക്ക് പറ്റില്ല ..മുറിയുന്നു...വേദനിക്കുന്നു..."

"ഇതുവരെ ഉപയോഗിക്കാത്തത് കൊണ്ടാണ് മോളെ..."

"എന്തായാലും വേണ്ട ..തിരിച്ചെടുക്ക് ..ഞാൻ ...അആഹ്ഹ്ഹ് ...ഞാനിപ്പം ചാകും ..ഫൈസൽ വേണ്ട..മുമ്പ് ചെയ്തത് പോലെ വിരലിട്ടാൽ മതി...."

ഫൈസൽ അപ്പോൾ കുനിഞ്ഞ് അവളുടെ മുലകളിൽ ചുണ്ടുകളമർത്തി.

"മുലയിൽ എന്തോരം വേണമെങ്കിലും ചെയ്തോ..."

വേദനയാൽ കഴുത്ത് അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും വെട്ടിച്ചുകൊണ്ട് ഷഹാന പറഞ്ഞു.

"പക്ഷെ ഇത് വേണ്ട ...എന്റെ പൊന്ന് ഫൈസൽ എനിക്ക് വേദനിക്കുന്നു ...അആഹ്ഹ്ഹആഹ്...അയ്യോ ...ഹോ ..ഊഹൂ ...ഹൂഊ ..ആഹ്....ഫൈസൽ വേണ്ട ..വേണ്ട..."

അവൾ അയാളെ തള്ളിമാറ്റാൻ ശ്രമിച്ചു.

അയാൾ മുലകളിൽ നിന്നും ചുണ്ടുകൾ മാറ്റി അവളുടെ അധരം കടിച്ചെടുത്തു.

ഫൈസലിന്റെ പുറത്ത് അവൾ നക്ഷപ്പാടുകൾ വീഴ്ത്തി. രക്ഷപെടാൻ ശ്രമിക്കുന്നതിനിടയിൽ അവൾ സ്വയമറിയാതെ അയാളുടെ പുറത്ത് മാന്തി.

"അത്ര വേദനയാണോ?"

മകുടം അകത്തേക്ക് കടത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നതിനിടയിൽ അയാൾ വീണ്ടും ചോദിച്ചു.

"ഹാഹ്ഹ്ഹ്..ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലേ...? നീയെന്നെ റേപ്പ് ചെയ്യുവാണോ...?വേണ്ടന്നേ ..പ്ലീസ് വേണ്ട..."

"ഇല്ല ..വേദന കഴിയുമ്പോൾ സുഖമാണ് ഷഹാന..ജസ്റ്റ് അൽപ്പം കൂടി ..അൽപ്പം കൂടി.."

അയാൾ അവളെ സമാശ്വസിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

"വേദന കഴിയുമ്പോൾ സുഖമാണെന്നോ? ഇതെന്താ ഞാൻ പ്രസവിക്കുവാണോ? ഒന്ന് മിണ്ടാതിരിക്ക് ഫൈസൽ ..ആഹ് ആഹ്ഹഹ്ഹ...അയ്യോ ..അയ്യോ അയ്യോ....ഹാ..."

ഷഹാന ഇരുകൈകൾകൊണ്ടും അയാളെ തള്ളിമറിച്ചിടാൻ ശ്രമിച്ചു.

"ഇത്ര വേദനയാണെങ്കിൽ നിനക്ക് ചെറിയ സാധനമുള്ളവരുടെയടുത്ത് ആദ്യം ട്രൈ ചെയ്യാൻ മേലാരുന്നോ?"

അത് കേട്ട് വേദനയ്ക്കിടയിലും ഷഹാന ചിരിച്ചു.

"അതെന്നാ ചെറിയ സാധനമുള്ളവർ വല്ല ഗിനിപ്പന്നിയോ എലിയോ വല്ലതുമാണോ പരീക്ഷണം നടത്തി വിജയിച്ചു എന്നുറപ്പ് വരുത്താൻ..? ഡോണ്ട് ബി ദാറ്റ് ഇൻഹ്യൂമൻ...!"

പരിസരം മറന്ന് അവൾ നിലവിളിച്ചു.

"ഷഹാന ഇത്ര ബഹളം വെക്കരുത്..വഴി സൈഡാണ്...ആളുകൾ ആരെങ്കിലും കേൾക്കും..."

"കേൾക്കട്ടെ ...ആരെങ്കിലും ഓടി വന്നു എന്നെ രക്ഷപ്പെടുത്തട്ടെ...അല്ലാതെ നീ എന്നെ വെറുതെ വിടില്ലല്ലോ ...അയ്യോ വേദനിക്കുന്നു വേദനി....ആഹ് ...ആഹ് ആഹ് .....എന്റെ എന്റെ ഫൈസൽ....എന്റെ മുത്തേ...."

അവൾ അയാളെ ഇറുകെ പ്പുണർന്നു.

അവളുടെ ഇറുകിയ പൂറിൽ അയാളുടെ വലിയ കുണ്ണ മുഴുവനുമിറങ്ങി. മുഴുവനുമിറങ്ങിയ കുണ്ണ ചലിപ്പിക്കാതെ അൽപ്പ സമയം അയാൾ

അവളുടെ പൂറിൽ വെച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്നിട്ട് അവൾ അവളുടെ കണ്ണുകളിൽ തന്നെ നോക്കി പുഞ്ചിരിച്ചു.

"വേദനയുണ്ടോ ഇപ്പോൾ?"

"ഇല്ല..."

തുടുത്ത മുഖത്തോടെ. സന്തോഷം കൊണ്ട് കുതിർന്ന കണ്ണുകളോടെ അവൾ പറഞ്ഞു.

"എന്റെ മുത്തേ...എന്തൊരു ,,ഹാ....എന്റെ റബ്ബേ ...എന്തൊരു സുഖമാണ്..ഇത്ര സുഖമോ? ശരിക്കും ..ഓ..."
അയാൾ പതുക്കെ കുണ്ണ പുറത്തേക്ക് ഊരി...

"ഓ ബാക്കോട്ടേക്ക് എടുക്കുമ്പോൾ നല്ല സുഖം. എന്നാലും അകത്ത് നിന്ന് റിമൂവ് ചെയ്യണ്ട. ഒത്തിരി കഷ്ടപ്പെട്ടല്ലേ അകത്ത് കയറ്റിയത്?"

അവൾ അയാളുടെ പുറത്ത് സുഖദമായി കൈകൾ മുറുക്കിക്കൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

"അങ്ങനെയല്ല.."

പതിയെ പുറത്തേക്ക് ഊരിക്കൊണ്ട് അയാൾ അവളെ നോക്കി പുഞ്ചിരിച്ചു.

"ഇതിങ്ങനെ മുമ്പോട്ടും പിമ്പോട്ടും ചലിപ്പിക്കുമ്പം ആണ് കൂടുതൽ സുഖം..."

"ഹ്മ് ..അതെ ..അതെ ..എനിക്ക് ഫീൽ ചെയ്യുന്നുണ്ട്...ഫൈസൽ എന്തൊരു സുഖം...! എനിക്ക് എന്നും തരുമോ ഇങ്ങനെ ഇതുപോലെ സുഖം? പ്ലീസ്..."

"എനിക്കും അതെ ....ഇത്ര ടൈറ്റായിട്ട് ആദ്യമാണ് ..അതുകൊണ്ട് പറയാൻ പറ്റാത്ത സുഖമാണ് ഫൈസൽ..."

"അപ്പോൾ ഋതുജയെ ആദ്യം ചെയ്തപ്പോൾ ടൈറ്റ് ഫീൽ ചെയ്തില്ലേ?"

"ഇത്ര ടൈറ്റല്ലായിരുന്നു..."

"മെഹ്നൂറിന്റെയോ?"

"അവൾക്ക് ഒരു ലവർ ഉണ്ടായിരുന്നു, കോളേജിൽ പഠിക്കുമ്പോൾ ...അവൾ വിർജിൻ അല്ലായിരുന്നു..അത് കൊണ്ട് അത്ര ടൈറ്റല്ലായിരുന്നു...."

"അപ്പം ഈ മൂന്ന് പേരിലും വെച്ച് ഞാനാണോ ഏറ്റവും നന്നായി നിന്നെ സുഖിപ്പിക്കുന്നെ?'

"ഹ്മ് ..ഹ്മ് ..."

വികാരത്തിന്റെ കൊടുമുടിയിൽ, സുഖത്തിന്റെ പാരമ്യതയിൽ ഫൈസലിന്റെ ശബ്ദം മുറിഞ്ഞു.
"ഞാൻ താഴേക്ക് തള്ളുമ്പോൾ നീ മുകളിലേക്ക് പൊക്കിത്തരണം..."

അവളുടെ അരക്കെട്ടിനോട് അരക്കെട്ട് ചേർക്കവേ അയാൾ പറഞ്ഞു.

"എന്ത് പൊക്കി തരണമെന്ന്?"

"നിന്റെ അര ...നിന്റെ ചന്തികൾ..."
"ഇതുപോലെയാണോ?"

അവൾ നിതംബം ശക്തിയായി മുകളിലേക്ക് ഉയർത്തി അയാളുടെ അരക്കെട്ടിനോട് ചേർത്തടിച്ചുകൊണ്ട് ചോദിച്ചു.
"അത്ര സ്പീഡിൽ വേണ്ട.നിനക്ക് വേദനയെടുക്കും,"

അയാൾ പറഞ്ഞു.

"സ്പീഡിൽ പൊക്കി നിന്റെ അരയിൽ മുട്ടിച്ചടിക്കുമ്പോൾ നല്ല രസമാണ്..."
"ഓഹോ..."

അയാൾ പുഞ്ചിരിച്ചു.

"അപ്പോൾ നല്ല പുരോഗതിയുണ്ടല്ലോ..മിടുക്കിയായി പഠിച്ചല്ലോ!"

"ആരാ എന്റെ ഗുരു!"

അവൾ അയാളെ അഭിനന്ദിച്ച് നോക്കി.
"ഷഹാന.."

അൽപ്പം കഴിഞ്ഞ് ആഞ്ഞടിക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ അയാൾ വിളിച്ചു.

"ഹ്മ്..."

"ആദ്യത്തെ സുഖമുണ്ടോ ഇപ്പോൾ?"

"ഓരോ നിമിഷവും പുതിയ സുഖമാണ് തരുന്നത്.."

അരക്കെട്ടുയർത്തി അടിച്ചുകൊണ്ട് അവൾ പറഞ്ഞു.

"മടുക്കുന്നില്ലേ?"

"ഒന്ന് പോകുന്നുണ്ടോ! എന്ത് മടുപ്പ്? നിർത്താൻ തോന്നുന്നില്ല. എന്നിട്ടാണ്!"

അയാൾ ചിരിച്ചു.

"എന്റെ ആദ്യത്തെയല്ലേ? പ്ലീസ് ...നിർത്തല്ലേ..കുറച്ചുംകൂടി..."

അവൾ കെഞ്ചുന്ന സ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞു.

"അതിന് ആര് നിര്ത്തുന്നു എന്റെ പെണ്ണേ? അതും നിന്നെപ്പോലെ ഒരു ഹൂറിയെ!"

അവന്റെ വാക്കുകൾ നൽകിയ സുഖത്തിൽ അവൾ അയാളുടെ ചുണ്ടുകൾ കടന്നെടുത്ത് കടിച്ചു ചുംബിച്ചു.

"അൽപ്പം കൂടി സുഖം തരുന്ന ഒരു കാര്യത്തിനാണ്..."

അയാൾ പറഞ്ഞു.

"ഇതിനേക്കാൾ സുഖമോ? അതെന്താ? എങ്ങനെയാ?"

"പറയാം..."

അയാൾ പൂറിൽ നിന്ന് കുണ്ണയൂരി.

"ച്ചേ ...അയ്യോ..എന്താ ഈ കാണിച്ചേ? ശേ ..എന്തിനാ ഇത് റിമൂവ് ചെയ്തേ...?"

"പറയാം..."

അയാൾ അവളുടെ കയ്യെടുത്ത് കുണ്ണയിൽ പിടിപ്പിച്ചു.

"ഞാൻ പ്രെസ്സ് ചെയ്യുമ്പം നീ ഇത് ഇവിടെ വെച്ച് ഉരച്ച് അമർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കണം.."

അവളുടെ കന്തിൽ ഞെരിച്ചുകൊണ്ട് അയാൾ പറഞ്ഞു.

"ശരി..."

അത്ര ഇഷ്ട്ടത്തോടെയല്ലെങ്കിലും അവൾ സമ്മതിച്ചു.

അയാൾ കുണ്ണ അവളുടെ കന്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. ഷഹാന അത് പിടിച്ച് കന്തിൽ അമർത്തി.

"ഒഹ്ഹ്ഹ്ഹ്ഹ്..."

അരക്കെട്ടിളക്കി കുതറിക്കൊണ്ട് അവൾ സുഖം കൊണ്ട് പുളഞ്ഞു. ഫൈസൽ അവളുടെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കിക്കൊണ്ട് കുണ്ണ അവളുടെ കന്തിൽ വെച്ച് ആഞ്ഞടിച്ചു.

കുണ്ണയിൽ നിന്ന് പിടി വിടാതെ അവൾ അവന്റെ അടിയോരോന്നും കന്തിൽ സ്വീകരിച്ചു.

"ആഹ് ആഹ്ഹ ..."

ആ പരിസരം മുഴുവൻ കേൾക്കുന്നത്ര ശബ്ദത്തിൽ അവൾ സുഖംകൊണ്ട് അലറി. അയാളെ ചേർത്ത് പിടിച്ച് വരിഞ്ഞു മുറുക്കി. അവളുടെ ദേഹം വിറച്ചു. അടുത്ത നിമിഷം അയാളുടെ അരക്കെട്ടിനെ നനച്ചുകുതിർത്തുകൊണ്ട് പൂറിൽ നിന്ന് മദജലം ചീറ്റിതെറിച്ചു.

അതീവ തീവ്രമായ രസാനുഭൂതിയിൽ അവളുടെ ദേഹം നൃത്തത്തിലെന്നതുപോലെ വിറച്ചു തുള്ളി. ഒരു നിമിഷം പോലും വേർപെടുത്താനാഗ്രഹിക്കാത്ത വിധത്തിൽ അവൾ അയാളുടെ ചുണ്ടുകൾ കടിച്ചു ചപ്പി വലിച്ചു...

വിറയൽ തീരുവോളവും അവൾ ചുംബനങ്ങൾ തുടർന്നു.

പിന്നെ അതിയായ ആലസ്യത്തോടെ അവൾ അയാളുടെ നെഞ്ചിലേക്ക് വീണു.

വിശ്രാന്തിയോടെ ഷഹാന അയാളുടെ നെഞ്ചിൽ മുഖം പൂഴ്ത്തിയുറങ്ങുമ്പോൾ ഫൈസലിന്റെ മൊബൈൽ ശബ്ദിച്ചു.

"മിൽക്ക് മാൻ"

സ്ക്രീനിൽ അക്ഷരങ്ങൾ തെളിഞ്ഞു.

"മൈ ഗോഡ്...!! സോഫിയ വിൻസെന്റ്!"

അയാൾ പെട്ടെന്ന് മൊബൈൽ എടുത്ത് കാതോട് ചേർത്ത് ആകാംക്ഷയോടെ വാക്കുകൾക്ക് കാത്തു.

"ജയ് ഹിന്ദ്, സോഫിയ,"

അയാൾ പറഞ്ഞു.

പെട്ടെന്ന് ഷഹാന ഞെട്ടിയുണർന്നു.

"സോഫിയ...ഫ്രം എംബസ്സി?"

ഉറക്കച്ചടവ് വിട്ടുമാറാത്ത സ്വരത്തിൽ അവൾ ചോദിച്ചു.

അയാൾ അതെ എന്ന അർത്ഥത്തിൽ തലകുലുക്കി.

"ജയ് ഹിന്ദ്"

ഫോണിന്റെ മറുതലയ്ക്കൽ അയാൾ സോഫിയയുടെ സ്വരം കേട്ടു.

"ജാമ്ഡ് മെസേജ് ആണല്ലേ?"

അയാൾ ചോദിച്ചു.

"അതെ.."

"എന്താണ്..?"

"ലെഫ്റ്റനന്റ് ജനറൽ ഫറസ് യാസിർ ദാവൂദിനെ കാണുവാൻ പോകുന്നു.."

ഫൈസലിന്റെ ഉള്ള് വിറച്ചു.

"ഇന്ന് രാത്രി?"

"അതെ..."

"ഗാഫർ ഖാൻ സ്ട്രീറ്റിന് പിമ്പിലെ ഫാക്റ്ററിയിൽ?"

ഫൈസൽ ഉദ്വെഗത്തോടെ ചോദിച്ചു.

"ആ സ്ഥലം നിങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയോ?"

"യെസ്.."

അഭിമാനത്തോടെ ഫൈസൽ പറഞ്ഞു.

"ശരി...ജയ് ഹിന്ദ് "

ഫോൺ കട്ടായി.

"എന്താ? എന്താ ഫൈസൽ? എന്താ സോഫിയ അറിയിച്ചത്?"

വസ്ത്രങ്ങളണിഞ്ഞ് മുഖം ഗൗരവമാക്കി ഷഹാന ചോദിച്ചു.

"ഇന്ന് ലെഫ്റ്റനന്റ് ജനറൽ ഫറസ് യാസിർ ദാവൂദിനെ കാണാൻ പോകുന്നു..ഇവിടെ കറാച്ചിയിൽ..അയാളുടെ ഒരു ഫാക്റ്ററിയിൽ..."

"മൈ ഗോഡ്!"

ഷഹാന തലയിൽ കൈവെച്ചു.

"ഇത് ശരിക്കുള്ള ഇൻഫർമേഷൻ തന്നെയാണോ ഫൈസൽ? ലെഫ്റ്റനന്റ് ജനറൽ ഫറസ് യാസിറിനെപ്പോലെയുള്ള ഒരു റെപ്യൂട്ടഡ് മിലിട്ടറി ഓഫീസർ അയാളെ കാണാൻ പോകുന്നെന്നോ?"

"ഇത് നമ്മുടെ ഇന്ത്യയല്ല ഷഹാന,"

അയാൾ ഗൗരവം വിടാതെ പറഞ്ഞു.

"ഒരു തവണ..ഒരേയൊരു തവണ ഇവിടെ വന്നാൽ മതി ആ വ്യത്യാസം മനസിലാകാൻ! അപ്പോൾ വർഷങ്ങളായി ഇവിടെ കഴിയുന്ന എനിക്ക് അതെന്ത് മാത്രം മനസ്സിലായിട്ടുണ്ട്..."

അയാൾ അവളുടെ കണ്ണുകളിൽ നോക്കിക്കൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

"അതുകൊണ്ട് ഇത്തരം വാർത്തകൾ എനിക്ക് ഒരു അദ്ഭുതവും തരുന്നില്ല,"

ഷഹാനയും അതുതന്നെയാണ് ആലോചിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്. പാക്കിസ്ഥാൻ മിലിട്ടറിയിലെ ഫിഫ്ത്ത് കോർപ്പിലെ സിന്ധ് പ്രവിശ്യയുടെ കമാൻഡർ, ലെഫ്റ്റനന്റ് ജനറൽ പോലെയുള്ള പരമോന്നത പദവിയിലുള്ള ഒരാൾ, ഒരു അന്താരാഷ്ട്ര കുറ്റവാളിയെ കാണാൻ അയാളുടെ അടുത്തേക്ക് പോകുന്നു!
ഫൈസൽ ഒരു നമ്പർ ഡയൽ ചെയ്തു.

"അർജ്ജുൻ റെഡ്ഢിയ്ക്കാണ്,"

ഷഹാന ചോദ്യ രൂപത്തിൽ നോക്കിയപ്പോൾ ഫൈസൽ പറഞ്ഞു.

"അർജുൻ ജയ് ഹിന്ദ്..."

ഫൈസൽ പറഞ്ഞു.

"ജയ് ഹിന്ദ്, ഫൈസൽ,"

അർജ്ജുന്റെ സ്വരം അയാൾ കേട്ടു.

"ഗാഫർ ഖാൻ സ്ട്രീറ്റിൽ, ഹുമയൂൺ അസീസ് ടെക്നോ മാൻഷൻ...അറിയില്ലേ...? അവിടെ പോവുക. ഇപ്പോൾ തന്നെ. ..ദാവൂദിന്റെ ഗൺമാൻ ഖാസി മുഹമ്മദ് ഇക്രമിനെ കണ്ടിട്ട് ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ അകത്ത് കയറിപ്പറ്റണം....അവിടെ ഇന്ന് ലഫ്റ്റനന്റ് ജനറസ് ഫറസ് യാസിർ വരുന്നു.."

"ഹേ!"

പരിഭ്രാന്തി നിറഞ്ഞ സ്വരത്തിലുള്ള അർജ്ജുന്റെ ശബ്ദം ഫൈസൽ കേട്ടു.

"എന്തിന്?"

"അതറിയാൻ ശ്രമിക്കാനാ നിന്നോട് പോകാൻ പറഞ്ഞത്!"

"ഓക്കേ ..ഓക്കേ ..ഡൺ..."

"ശരി, ജയ് ഹിന്ദ്..."

"ജയ് ഹിന്ദ്..."
ഖാൻ സ്ട്രീറ്റിൽ, പന്ത്രണ്ടാം ലെയിനിൽ അർജ്ജുൻ റെഡ്ഢിയെത്തുമ്പോൾ എട്ടുമണി കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

കറാച്ചിയിലെ ഈ തെരുവ് കാണുമ്പോൾ ആര് പറയും പാക്കിസ്ഥാൻ ഒരു ദരിദ്ര രാജ്യമാണ് എന്ന്?

ഏറ്റവും മികച്ച കെട്ടിടങ്ങളും ഏറ്റവും ആധുനികമായ വാസ്തു ശിൽപ്പ രീതിയുമാണ് എങ്ങും.

അനാവശ്യമായ ബഹളമോ ക്രമരാഹിത്യമോ ഒന്നുമില്ലാത്ത വൃത്തിയുള്ള, ഏത് യൂറോപ്പ്യൻ രാജ്യത്തെ തെരുവിനോടും കിടപിടിക്കുന്ന ഇടം.

പക്ഷെ ഒരു തമാശയെന്നുള്ളത് ഈ തെരുവ് ഒരു സ്വകാര്യ വ്യക്തിയുടെതാണ് എന്നതാണ്!

സ്വകാര്യ വ്യക്തിക്ക് കാറാകാം, കെട്ടിടമാകാം, കൃഷിയിടമാകാം.

പക്ഷെ പാതയോ, പുഴയോ, തെരുവോ സ്വന്തമാക്കാനാവുമോ?

"അതെ" എന്ന് ഉത്തരം പറയണമെങ്കിൽ കറാച്ചിയിലെ ഗാഫർഖാൻ സ്ട്രീറ്റിലെ പന്ത്രണ്ടാം നമ്പർ ഗലിയിലേക്ക് വരണം.

കറാച്ചി മുനിസിപ്പൽ കോർപ്പറേഷൻ രേഖകളിൽ കാണുന്നത് 147 / DBC - 10 ആയിരത്തി നാനൂറ് പ്ലോട്ടുകൾ, ഖാസി മുഹമ്മദ് ഇക്രാം .....

ദാവൂദ് ഇബ്രാഹിമിന്റെ ഹെഡ് ഗൺമാൻ ആണ് അയാൾ.

കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്കിടയിലാണ് ജനനം. 'അമ്മ ക്വിറ്റോയിൽ അറിയപ്പെടുന്ന കവർച്ചാ സംഘത്തിന്റെ നേതാവ്. രണ്ടു ജില്ലകളിലെയും വേശ്യാലയങ്ങളുടെ നടത്തിപ്പുകാരി. അച്ഛൻ ആരാണ് എന്ന് ചോദിച്ചപ്പോൾ പാക്കിസ്ഥാനിലെ സെൻസസ് ലിസ്റ്റ് തിരയേണ്ടിവരും എന്നാണ് അവൾ മകനായ ഇക്രാമിനോട് പോലും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അഫ്ഗാനിസ്ഥാനിൽ നിന്ന് മെക്സിക്കൻ തീരത്തേക്ക് കഞ്ചാവെത്തിക്കുന്ന സംഘത്തിലെ തലവനായിരുന്നു ഇക്രം. അതും പതിനേഴാം വയസ്സിൽ. പ്രസിഡന്റ് ബരാക്ക് ഒബാമ മയക്കുമരുന്നിനെതിരെ കുരിശു യുദ്ധം പ്രഖ്യാപിച്ച ആദ്യ നാളുകളിൽ മയാമിയിൽ ഒരു നൈറ്റ് ക്ലബ്ബിൽ വെച്ച് എഫ് ബി ഐയുടെ പിടിയിലായതാണ്. എഫ് ബി ഐ സബ് സോണൽ ക് വർട്ടേഴ്സിലേക്ക് അയാളെ കൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ വാഹനം ആക്രമിക്കപ്പെട്ടു. അതിൽ മാരകമായി പരുക്കേൽപ്പിക്കപ്പെട്ട ഇക്രാം പിന്നെ കണ്ണുകൾ തുറക്കുമ്പോൾ റാവൽപിണ്ടിയ്ക്കടുത്തുള്ള ഒരു മലയോര ഗ്രാമത്തിലെ കുടിലിൽ കിടക്കയിലാണ്. കിടയ്ക്കക്കരികിൽ തന്നെയും നോക്കി പുഞ്ചിരിക്കുന്ന ആഢ്യത്വവും സൗന്ദര്യവുമുള്ള ഒരു മധ്യവയസ്ക്കൻ.

"ആരാ?"

ഇക്രാം ചോദിച്ചു.

"ഷെഹ്സാദ് വസീർ സർദാരി..."

അയാൾ പുഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

ഇക്രാം അയാളെ മിഴിച്ചുനോക്കി.

"മനസ്സിലായില്ലേ?"

"ഇല്ല..."

അവൻ പരിക്ഷീണതയോടെ പറഞ്ഞു.

"മറ്റൊരു പേര് നീ ഒരുപക്ഷെ കേട്ടു കാണും..."

പുഞ്ചിരിയുടെ മാറ്റ് കൂട്ടികൊണ്ട് അയാൾ പറഞ്ഞു.

ഇക്രാം അയാളെ ആകാംക്ഷയോടെ നോക്കി.

"ദാവൂദ് ഇബ്രാഹിം!"

അദ്ഭുതവും ആദരവും കൊണ്ട് അവൻ പിടഞ്ഞെഴുന്നേൽക്കാൻ ശ്രമിച്ചു.

"വേണ്ട വേണ്ട,"

അയാൾ വിലക്കി.

"നിനക്ക് കുറഞ്ഞത് ഒരാഴ്ചത്തെയെങ്കിലും ചികിത്സ വേണ്ടി വരും... അത് കൊണ്ട് എഴുന്നേൽക്കണ്ട. വിശ്രമിച്ചാൽ മതി..."

"ഹുസൂർ,"

ഭയവും ആദരവും കലർന്ന സ്വരത്തിൽ ഇക്രാം വിളിച്ചു.

"അങ്ങയുടെ കഥകൾ കേട്ടാണ് ഞാൻ വളർന്നത്..അങ്ങനെയാണ് ഞാനീ ബിസിനിസിലേക്ക് വന്നത്..."

ദാവൂദ് പുഞ്ചിരിച്ചു.

അന്ന് മുതൽ ഖാസി മുഹമ്മദ് ഇക്രാം ദാവൂദിന്റെ സന്തത സഹചാരിയാണ്. തനിക്ക് ചുറ്റുമുള്ളവരിൽ ഏറ്റവും വിശ്വസ്ഥനും കാര്യശേഷിയുള്ളവനുമായി അയാൾ മാറിയത് ദാവൂദ് അദ്ഭുതത്തോടെ മനസ്സിലാക്കി. ഏത് കാര്യവും ഏത് സമയത്തും വിശ്വസിച്ചേൽപ്പിക്കാവുന്ന നിലയിലേക്ക് ഇക്രാം വളർന്നു.

അർജ്ജുൻ ഗേറ്റിലെത്തിയപ്പോൾ കറുത്ത വേഷത്തിൽ കലാഷ്നിക്കോവുമായി നിന്ന രണ്ടു സെക്യൂരിറ്റി ജീവനക്കാരും ക്രുദ്ധമായി നോക്കി.

"ആരാ?"

ഒരുവൻ ചോദിച്ചു.

"അസ്‌ലം..."

അവൻ പറഞ്ഞു.

"അസ്‌ലം മൻസൂരി...ഇക്രാം ഭായിയുടെ ഫ്രണ്ടാണ്..."

സെക്യൂരിറ്റി ഉദ്യോഗസ്ഥൻ സെൽ ഫോണിൽ സംസാരിക്കുന്നത് അർജ്ജുൻ കണ്ടു. അടുത്ത നിമിഷം അയാളുടെമുഖം പ്രകാശിച്ചു. മുഖത്തു ആദരവ് നിറഞ്ഞു.

"അകത്തേക്ക് പോയാലും. ഭായി ചെല്ലാൻ പറഞ്ഞു..."

"നന്ദി...."

അർജ്ജുൻ കാർ ഗേറ്റിലൂടെ കടത്തി.

ഏകദേശം അഞ്ഞൂറ് ചതുരശ്ര മീറ്റർ വിസ്തീർണ്ണമെങ്കിലും ആ കെട്ടിടത്തിന്റെ കോമ്പൗണ്ടിനുണ്ട് എന്ന് അർജ്ജുന് തോന്നി. കോമ്പൗണ്ടിന്റെ അതിരിൽ മനോഹരമായ പനമരങ്ങൾ വളർന്നു നിന്നിരുന്നു.

അതിന്റെ ഒരു ഒതുക്കിൽ അവൻ കാർ പാർക്ക് ചെയ്തു.

പിന്നെ അർജ്ജുൻ പ്രധാന വാതിലിന് നേരെ നടന്നു.

ഈ കെട്ടിടത്തിന്റെയുള്ളിൽ ദാവൂദ് ഇബ്രാഹിമുണ്ട്.

പറഞ്ഞുകേട്ടിട്ടേയുള്ളൂ. ചിത്രം കണ്ടിട്ടിട്ടേയുള്ളു. ഇപ്പോൾ നേരിട്ട് കാണാൻ പോവുകയാണ്.

അവന്റെ ഹൃദയമിടിപ്പ് കൂടി. പ്രധാന വാതിൽക്കൽ രണ്ട് തോക്കുധാരികൾ നിന്നിരുന്നു. അവരുടെ ക്രുദ്ധമായ നോട്ടം ശ്രദ്ധിക്കാതെ, പരമാവധി വികാര നിയന്ത്രണം നടത്തി അവൻ ഹാളിലേക്ക് പ്രവേശിച്ചു.

അതിന്റെ മധ്യത്തിൽ ഒരു സപ്രമഞ്ചകട്ടിലിൽ, അധികം ഉയരമില്ലാതെ, വണ്ണമുള്ള, സുഭഗനായ ഒരു മധ്യവയസ്ക്കൻ ഇരിക്കുന്നു.

വൃത്താകൃതിയിലുള്ള മുഖം. കട്ടിയുള്ള മീശ ഭംഗിയായി വെട്ടിയിരിക്കുന്നു. മുഖത്ത് ഐ സി ബെർലിൻ ബ്രാൻഡിന്റെ സൺഗ്ലാസ്. ഡോൾസ് ആൻഡ് ഗബാന ടീ ഷർട്ടിന് മേൽ സർപ്ലസ് പാരാട്രൂപ്പർ ജാക്കറ്റ്. ബെൽറ്റിനടുത്ത് മുദ്രണം ചെയ്തിരുന്ന ജീൻസിന്റെ ബ്രാൻഡ് നെയിം അവൻ വായിച്ചു: ട്രൂ റിലീജിയൻ ബ്ലൂ ക്രഷ്ഡ്....

അയാൾക്ക് പിമ്പിൽ ഇസ്മായിൽ ഗുൾഗീയുടെ വിഖ്യാത പെയിന്റിങ്ങുകൾ.

പശ്ചാത്തലം നിറയെ ഗുലാം അലിയുടെ ഹൃദയത്തെ തരളിതമാക്കുന്ന ഗസൽ സംഗീതം.

ഭഗവാനെ!

ഇത്?

എത്ര ശ്രമിച്ചിട്ടും അർജ്ജുന ചങ്കിടിപ്പ് നിയന്ത്രിക്കാനായില്ല.

ദാവൂദ് ഇബ്രാഹിം!

സംഗീതത്തിൽ മയങ്ങി കണ്ണുകളടച്ചിരിക്കയാണ് അയാളെന്നു അർജ്ജുൻ അനുമാനിച്ചു.

തന്റെ നിഴൽ വീണ നിമിഷം അയാൾ കണ്ണുകൾ തുറന്നിരിക്കണം. അതാണ് മുഖ ഭാവം പെട്ടെന്ന് മാറിയത്.

"ആരാണ്?" എന്ന അർത്ഥത്തിൽ അയാൾ കൈ മലർത്തി ആംഗ്യം കാണിച്ചു.

"അസ്സലാമു അലൈക്കും ഭായി..."

ഭയവും സങ്കോചവും നിയന്ത്രിച്ച് അർജ്ജുൻ പറഞ്ഞു.

"ഭായി, ഞാൻ ഇക്‌റാമിന്റെ സുഹൃത്താണ്..."

ശബ്ദത്തിലെ വികാരം പണിപ്പെട്ട് നിയന്ത്രിച്ച് അർജ്ജുൻ പറഞ്ഞു.

ഐ സി ബെർലിൻ ബ്രാൻഡ് സൺഗ്ളാസ് അയാൾ മുഖത്ത് നിന്നും പതിയെ വേർപെടുത്തി.

അർജ്ജുൻ അയാളുടെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി.

ചുവന്ന ഞരമ്പുകൾ ജ്വലിച്ചു നിൽക്കുന്ന വിടർന്ന കണ്ണുകൾ. നിസ്സംഗമായ ഭാവം.

"ഇക്രമിനെ എങ്ങനെയാണ് പരിചയം?"

അയാൾ ചോദിച്ചു.

"അത്..."

അർജ്ജുൻ പറയാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ പിമ്പിൽ നിന്നും ഇക്രം വരുന്നത് കണ്ടു.

"ഭായി ഇത് അസ്‌ലം..."

അയാൾ പറഞ്ഞു.

"രണ്ടുമാസം മുമ്പ് ഞാൻ സി ഐ എ ഓപ്പറേഷനിൽ വഴിയിൽ വീണപ്പോൾ അസ്ലം ആണ് എന്നെ ഡോക്ടർ ജഹാംഗീറിന്റെ നേഴ്സിംഹോമിൽ എത്തിച്ചത്..."

"ശുക്രിയാ..."

ദാവൂദ് അർജ്ജുൻ നോക്കി. അർജ്ജുൻ പുഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ട് തല കുനിച്ചു.

"അകത്ത് കൊണ്ടുപോയി വേണ്ടത് ചെയ്യൂ ഇക്രം..."

അയാൾ പറഞ്ഞു.

"ശരി, ഭായി..."

ഇക്രം അയാളെ അകത്തേക്ക് കൊണ്ടുപോയി.

അപ്പോഴാണ് വിക്രമിന്റെ സെൽ ഫോൺ റിങ് ചെയ്തത്.

അയാളതെടുത്ത് സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങി.

"അസ്‌ലം..."

സംസാരം കഴിഞ്ഞ് ഇക്രം അസ്‌ലമിനെ നോക്കി.

"നീ അൽപ്പം ഇവിടെ വെയിറ്റ് ചെയ്യ്..ഒരു ചെറിയ എമർജെൻസി..."

"നോ പ്രോബ്ലം ഭായ്...ഞാനിവിടെ ഉണ്ടാവും ...പോയിട്ട് വരൂ..."

അസ്‌ലം പറഞ്ഞു.

"ഓക്കേ..."

പിന്നെ അയാൾ അകത്തേക്ക് നോക്കി.

"ഏയ് ...ആസ്മാ ..റഹീബാ ..ഇവിടെ വരൂ..."

അകത്ത് നിന്ന് രണ്ട് യുവതികൾ ഇറങ്ങിവന്ന് അസ്‌ലമിന്റെ മുമ്പിൽ നിന്നു.

പരമാവധി ശ്രമിച്ചിട്ടും അസ്‌ലമിന് അവരുടെ ദേഹത്ത് നിന്ന് കണ്ണുകൾ മാറ്റാനായില്ല. എന്തൊരു കൊഴുത്ത ദേഹമാണ് രണ്ടിനും! പാഷ്തൂൺ പരമ്പരാഗത വസ്ത്രമായ ചോളി പൈജാമയിൽ നിന്ന് കത്തുകയാണ് രണ്ടിന്റെയും യൗവ്വനം തുളുമ്പുന്ന ശരീരം.

അവരിരുവരും കുസൃതിക്കണ്ണുകളോടെ അർജ്ജുനെയും നോക്കി. ആസ്മയ്ക്ക് അൽപ്പം തടികൂടുതലാണ്. അവളുടെ കൊഴുത്തു മുറ്റിയ കൈത്തണ്ടകൾ നഗ്നമാണ്. ചോളിയ്ക്കകത്ത് മുമ്പോട്ട് തള്ളി ആരെയോ കുത്തി മറിച്ചിടാനുള്ള ഭാവത്തിലാണ് ഉയർന്ന് താഴ്ന്ന ഇരു മുലകളും.

തടിയുണ്ടെങ്കിലും നല്ല ഒതുങ്ങിയ അരക്കെട്ടാണവളുടേത്. അരക്കെട്ടിന് താഴെ ഇരുവശത്തേക്കും ഉരുണ്ട് പരന്നു കിടക്കുന്ന മുഴുത്ത നിതംബവും പൈജാമയ്ക്കുള്ളിൽ ഇറുകിക്കിടക്കുന്ന തടിച്ചു കൊഴുത്ത തുടകളുടെ ഔട്ട് ലൈനും ഇക്രമറിയാതെ അർജ്ജുൻ കണ്ണുകൾ നിറച്ച് നോക്കിയാസ്വദിച്ചു.

റഹീബയ്ക്ക് നല്ല ഉയരമുണ്ട്. തടിച്ചിട്ടല്ല. എങ്കിലും മാറിടവും നിതംബവും അരക്കെട്ടുമൊക്കെ ആണുങ്ങളുടെ ഞരമ്പുകളെ തരിപ്പിക്കും.

"നാണമില്ലേ രണ്ടിനും?"

ഇക്രം അവരോട് കയർത്തു.

"ഒരാൾ വന്നു നിൽക്കുമ്പോൾ ദേഹത്ത് ചുനരിയൊന്നുമിടാതെ?"

ഷാളിന് ഉർദുവിൽ ചുനരിയെന്നാണ് പറയുക.

"ഭായ്ജാൻറ്റെ സുഹൃത്തല്ലേ? അപരിചിതൻ ഒന്നുമല്ലല്ലോ..."

മണികിലുങ്ങുന്ന സ്വരത്തിൽ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് ആസ്മ പറഞ്ഞു.

"ഓക്കേ..ഓക്കേ..."

ഗൗരവം വിടാതെ ഇക്രം പറഞ്ഞു.

"ഇതെന്റെ ഏറ്റവും അടുത്ത കൂട്ടുകാരനാ...വേഗം നാസ്തയൊക്കെ റെഡിയാക്ക് ..കുറവൊന്നും വരുത്തരുത്..."

"ഇല്ല..."

ആസ്മ പിന്നെയും ചിരിച്ചു.

"കുറവൊന്നും വരുത്തില്ല..."

"നീ ഇവിടെ നിലക്ക് കേട്ടോ...പെട്ടെന്നൊന്നും പോയേക്കരുത്..."

അർജ്ജുന്റെ നേരെ നോക്കി പറഞ്ഞിട്ട് ഇക്രാം പെട്ടെന്ന് പുറത്തേക്ക് പോയി.

"വാ..."

ആസ്മ അർജ്ജുനെ നോക്കി പറഞ്ഞു.

ചിത്രപ്പണികൾ കൊണ്ടലങ്കരിച്ച ചുമരുകൾക്കിടയിലൂടെ അയാൾ അവരെ പിന്തുടർന്ന് നടന്നു.

"ഞങ്ങൾ ചുനരിയിടെണ്ട ആവശ്യമുണ്ടോ?"

മുമ്പോട്ട് നടക്കുന്നതിനിടയിൽ തിരിഞ്ഞ് നിന്ന് അർജ്ജുന്റെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി ആസ്മ കുലുങ്ങി ചിരിച്ചുകൊണ്ട് ചോദിച്ചു.

"ശ്ശ്യേ...എന്താ ഇത് ബാബി?"

റഹീബ വല്ലായ്മയോടെ ആസ്മയോട് ചോദിച്ചു.

"ഇക്രം ഭായിയുടെ കൂട്ടുകാരനല്ലേ? എന്നിട്ട് ഇങ്ങനെയൊക്കെയാണോ സംസാരിക്കുന്നെ?"

"ഇക്രം ഭായിയുടെ കൂട്ടുകാരൻ ഇത്ര സുന്ദരനായാൽ നമ്മൾ പാവം പിടിച്ച പെണ്ണുങ്ങൾ എന്ത് ചെയ്യും റഹീബ?"

ആസ്മ പിന്നെയും ചിരിച്ചു.

"ഒന്നും തോന്നരുത് കേട്ടോ,"

റഹീബ ക്ഷമാപണത്തോടെ അർജ്ജുനോട് പറഞ്ഞു.

"റഹീബയുടെ ബാബി ഒരു തമാശ പറഞ്ഞതല്ലേ?"

അർജ്ജുൻ അവളെ ആശ്വസിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

"എയ് ..ഞാൻ തമാശയൊന്നും പറഞ്ഞതല്ല..."

ആസ്മ പിന്നെയും കുലുങ്ങി ചിരിച്ചു. അപ്പോൾ അവളുടെ കൊഴുത്ത മാറിടം ചോളിയ്ക്കുള്ളിൽ ഇളകിയുലഞ്ഞു. അർജ്ജുന് അങ്ങോട്ട് നോക്കാതിരിക്കാനായില്ല.

"കണ്ടോ കണ്ടോ ഇക്രം ഭായിയുടെ കൂട്ടുകാരന്റെ നോട്ടം!"

ചിരി അവസാനിപ്പിക്കാതെ ആസ്മ പിന്നെയും പറഞ്ഞു.

"ഇതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ ചോദിച്ചത് ചുനരിയിടേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടോയെന്ന്!"

അവർ ഡൈനിങ് ഹോളിലെത്തി.

"ഇരിക്ക് ഭായ് ജാൻ.."

റഹീബ പറഞ്ഞു.

അർജ്ജുൻ ഒരു കസേരയിൽ ഇരുന്നു.

"റഹീബ, ഹലീമയും ഹറീസയുമെടുക്ക്..."

ആസ്മ റഹീബയോട് പറഞ്ഞു. എന്നിട്ട് വൃത്തിയായി സജ്ജീകരിച്ച അലമാര തുറന്ന് വലിയ ഒരു ഹോട്ട് ബോക്സ് ഡൈനിങ് ടേബിളിലേക്ക് അവൾ കൊണ്ടുവന്നിട്ട് അർജ്ജുനെ നോക്കി.

"വിശക്കുന്നില്ല..ഞാൻ കഴിച്ചു എന്നൊന്നും പറയേണ്ട..... ഷെഹ്സാദ് ഭായിയുടെ മെഹ്മാൻ നവാസിയ്ക്ക് അപമാനമുണ്ടാക്കുന്ന യാതൊന്നും ചെയ്യരുതെന്നാണ് ഇവിടുത്തെ നിയമം."

മെഹ്മാൻ നവാസി എന്ന ഉറുദു പദത്തിനർത്ഥം ആതിഥ്യമര്യാദയെന്നാണ്.

അർജ്ജുൻ ചിരിച്ചു.

"ദാവത് ഇ ഇഷ്ക്ക് ആണ് ഭായ് ജാൻ!'

ആസ്മ ചിരിച്ചു. എന്നിട്ട് അവൾ ഹോട്ട് ബോക്സ് തുറന്നു.

ദാവത് ഇ ഇഷ്ക്ക്...സ്നേഹ വിരുന്ന്...അവർ കേൾക്കാതെ അർജ്ജുൻ സ്വയം പറഞ്ഞു.

അപ്പോഴേക്കും മറ്റൊരു ഹോട്ട് ബോസ്ക്സുമായി റഹീബ ഡൈനിങ് ടേബിളിലേക്ക് വന്നു. അസ്മ ഭംഗിയായി തുടച്ച ഒരു വലിയ പാത്രമെടുത്ത് അർജ്ജുന്റെ മുമ്പിൽ വെച്ച് അവനെ നോക്കി പുഞ്ചിരിച്ചു.

"മടിക്കാതെ കഴിച്ചോ?"

അർജ്ജുന്റെ നോട്ടം തന്റെ മാറിടത്തിൽ തറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് കണ്ടിട്ട് ആസ്മ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് അവനോട് പറഞ്ഞു.

റഹീബ ബോക്സ് തുറന്ന് ഹലീമും ഹറീസയും പാത്രത്തിലേക്ക് വിളമ്പി.

"വേണ്ട എന്ന് പറയരുത് കേട്ടോ..."

ബോക്സ് തുറന്ന് സീജിയും ദം പുഖ്തും വിളമ്പികൊണ്ട് ആസ്മ പറഞ്ഞു.

"കറാച്ചിയിലെ ഏറ്റവും നല്ല മട്ടൻ ഷോപ്പിൽ നിന്നാണ്..."

"എന്താ ഭായ് ജാന് ഏറ്റവും ഇഷ്ട്ടമുള്ളത്?"

റഹീബ ചോദിച്ചു.

"ഞാൻ .."

അർജ്ജുൻ വാക്കുകൾക്ക് വേണ്ടി പരതി .

"ഞാൻ സാധാരണ ഹൽവാ പൂരിയാണ് ..."

"ഓ ..അപ്പോൾ നോൺ വെജിറ്റേറിയൻ അധികം കഴിക്കില്ല; അല്ലേ? എടീ റഹീബ, നിനക്ക് ചേരും കേട്ടോ!"

ആസ്മ റഹീബയെ നോക്കി പറഞ്ഞു.

"ഓ..എന്റെ റബ്ബേ...!"

ലജ്ജയോടെ റഹീബ ആസ്മയെ നോക്കി.

"ഭായ് ജാൻ നമ്മുടെ ഗസ്റ്റാണ് , ബാബി! അത് മറക്കണ്ട. മെഹ്മാൻ നവാസി ഭക്ഷണത്തിൽ മാത്രമല്ല...!"

"പിന്നെ അത് എനിക്കറിയില്ലേ മുത്തേ!"

ആസ്മ അവളുടെ കവിളിൽ തോണ്ടി.

"അതിഥിയെ എല്ലാ രീതിയിലും സന്തോഷിപ്പിക്കണം എന്നല്ലേ റിവാസ്?"

റിവാസ്...ആചാരം, അർജ്ജുൻ വീണ്ടും മന്ത്രിച്ചു.

“"നിങ്ങൾ ഇക്രമിന്റെ ബന്ധുക്കളാണോ?"

ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതിനിടയിൽ അർജ്ജുൻ ചോദിച്ചു.

"അല്ല..."

റഹീബ പറഞ്ഞു.

“ഷെഹ്സാദ് ഭായിയുടെ ബന്ധുക്കളാണ്...റഹീബയുടെ അബ്ബാ ജാൻ ഷെഹ്സാദ് ഭായിയുടെ ഒരു ചാച്ചായാണ് ..ഇവിടെയല്ല ഹിന്ദുസ്ഥാനിൽ

..മുംബയിൽ...ഞാൻ ഭായിയുടെ അമ്മി ജാനിന്റെ ഇളയ സഹോദരിയുടെ മകൾ... "

"പിന്നെ ചാച്ചയുടെ സ്ഥാനത്തുള്ള ഒരാളെ ഭായ് എന്ന് വിളിക്കുന്നത്?"

അർജ്ജുൻ സംശയത്തോടെ ചോദിച്ചു.

"അങ്ങനെയാണ് ചാച്ചാ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്..."

റഹീബ പറഞ്ഞു.

"ചാച്ചയ്ക്ക് കുറെ ശത്രുക്കളുണ്ട്. പ്രത്യേകിച്ചും ഹിന്ദുസ്ഥാനിൽ. ഞങ്ങൾ ബന്ധുക്കളാണ് എന്ന് വിവരം കിട്ടിയാൽ ഞങ്ങളെ കിഡ്നാപ്പ് ചെയ്യാൻ സാധ്യതയുള്ളത് കൊണ്ട് എപ്പോഴും ഭായ് എന്ന് വിളിച്ചാൽ മതി എന്നാണു നിർദ്ദേശം..."

അർജ്ജുൻ അവളുടെ വാക്കുകൾ ശ്രദ്ധയോടെ കേട്ടു.

ഭക്ഷണത്തിന് ശേഷം അവർ അയാളെ ഒരു ഹാളിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി.

"ഇക്രം വരുന്നത് വരെ ഭായ് ജാൻ ഇവിടെ ഇരിക്കൂ..."

ആസ്മാ അയാൾക്ക് ടി വിയുടെ റിമോട്ട് കൺട്രോൾ നൽകി.

"ഏതാ ഫേവറിറ്റ് ചാനൽ? ഫാഷൻ ടി വിയാണോ?"

അവൾ കുലുങ്ങി ചിരിച്ചുകൊണ്ട് ചോദിച്ചു.

"ഓ! ഈ ബാബി!"

അസഹ്യതയോടെ റഹീബ ആസ്മയെ പിടിച്ചു വലിച്ചു.

"ഇങ്ങോട്ട് വാ ഒന്ന്! നാക്കെടുത്താൽ വേണ്ടാത്ത വർത്തമാനമേ പറയൂ..."

ആസ്മയെ പിടിച്ചു വലിച്ചുകൊണ്ട് റഹീബ അവരുടെ മുറിയിലേക്ക് പോയി.

"എങ്ങനെ സഹിക്കും മോളെ?"

മുറിയിലെത്തിക്കഴിഞ്ഞ് കട്ടിലിലിരിക്കവേ ആസ്മാ റഹീബയോട് പറഞ്ഞു.

"എന്ത് സുന്ദരനായ അസ്‌ലം ഭായി...എനിക്കവനെ കടിച്ചു തിന്നാൻ തോന്നുന്നു..."

"നടന്നത് തന്നെ!"

റഹീബ പറഞ്ഞു.

"ദാവൂദ് ചാച്ച ഇവിടെയുള്ള ഈ സമയത്ത് തന്നെ ഇതൊക്കെ ആഗ്രഹിക്കണം...ചിക്കൻ കെബാബിന് പകരം ബാബിയെ കൊത്തിയരിഞ്ഞു തിന്നാൻ കൊടുക്കും..."

"എന്നാലും കുഴപ്പമില്ല..."

അവളുടെ കൈയിൽ തലോടിക്കൊണ്ട് ആസ്മ പറഞ്ഞു.

"എത്രനാളായെടീ ഒരാണിന്റെ സുഖം അറിഞ്ഞിട്ട്!"

"നമുക്ക് അതൊന്നും വിധിച്ചിട്ടില്ല ബാബി..."

റഹീബ വിഷാദത്തോടെ പറഞ്ഞു.

"ബാബി നിക്കാഹ് കഴിഞ്ഞ് ഒരു കൊല്ലമെങ്കിലും ജീജാ ജാൻന്റെ കൂടെ താമസിച്ചില്ലേ? ഒരു കൊല്ലമെങ്കിലും ഒരാണിന്റെ കൂടെ...അയാൾ തരുന്ന സുഖം എന്താണ് എന്നറിഞ്ഞില്ലേ?"

ആസ്മ അർത്ഥഗർഭമായ റഹീബയെ നോക്കി.

"ഓ! എന്ന് വെച്ചാൽ ഒരാണിന്റെ സുഖം ഇതുവരെ അറിയാത്ത ഒരു ചരക്ക്!"

റഹീബയുടെ തുടയിൽ അമർത്തിക്കൊണ്ട് അവൾ പറഞ്ഞു.

"ബാബി രാവിലെ തന്നെ തുടയിൽ അമർത്തല്ലേ?"

ആസ്മയുടെ കൈക്ക് മേൽ തന്റെ കൈ വെച്ചുകൊണ്ട് റഹീബ പറഞ്ഞു.

"ഇന്നലെ രാത്രി എന്നെ ഒരുപോള കണ്ണടയ്ക്കാൻ പോലും സമ്മതിച്ചില്ല! എന്നിട്ടാണ് ഇപ്പോൾ...!"

"നീ പോടീ..."

ആസ്മ എഴുന്നേറ്റ് പോയി വാതിലടച്ചു. എന്നിട്ട് ലാസ്യ വിലാസിനിയായി മാദകമായി ചിരിച്ചുകൊണ്ട് റഹീബയെ നോക്കി.

"അവനെ കണ്ട നേരം മുതൽ പൂറ് ഒലിപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങിയതാ മോളെ.."

കൈത്തലം ഉടുപ്പിന് പുറത്ത് കൂടി തുടയിടുക്കിൽ അമർത്തി ഞെക്കിക്കൊണ്ട് ആസ്മ പറഞ്ഞു.

"നിന്റെ നാക്കോ പൂറോ ഒന്നവിടെ അമർന്നാലേ കടി മാറൂ..."

"എന്റെ ബാബി ..."

ആസ്മ അടുത്ത് വന്നിരുന്നപ്പോൾ റഹീബ ചിരിച്ചു.

"നിങ്ങടെ കാര്യം!"

"എന്താ?"

റഹീബയുടെ കൈയ്യെടുത്ത് തന്റെ തുടയിടുക്കിൽ അമർത്തിപ്പിടിപ്പിച്ചിട്ട് ആസ്മ ചോദിച്ചു.

"നേര് പറയെടീ...അയാളെ കണ്ടിട്ട് നിന്റെ പൂറ്റിന്നും ഒഴുകാൻ തുടങ്ങീല്ലേ?"

ആസ്മ അവളുടെ കൈത്തലം റഹീബയുടെ തുടയിടുക്കിൽ അമർത്തി.

"ഓ!"

ആസ്മ വിസ്മയത്തോടെ പറഞ്ഞു.

"ഉടുപ്പിന്റെ പുറത്തുകൂടിപ്പിടിച്ചിട്ടും എന്നാ ചൂടാണ് നിന്റെ പൂറ്റിൽ! കള്ളി!"

റഹീബ നാണിച്ച് തല താഴ്ത്തി അവളെ നോക്കി.

"അത് പിന്നെ ബാബി..."

വിറയ്ക്കുന്ന സ്വരത്തിൽ റഹീബ പറഞ്ഞു.

"അയാളെപ്പോലെ....ഒരു പെണ്ണ് കൊതിക്കുന്ന രൂപവും ഷേപ്പും ഉള്ള ഒരാളെ കാണുമ്പോൾ ആരായാലും ...ആർക്കായാലും..."

"ആർക്കായാലും...? മുഴുവൻ പറയെടീ,"

"എന്തിനാ പറയുന്നേ?"

"എന്റെ സുന്ദരിപ്പെണ്ണേ..നിന്റെ വായീന്ന് സെക്സ് കേക്കാനുള്ള കൊതികൊണ്ടാടി.."

"ഈ ബാബിയുടെ ഒരു കാര്യം! ശരിക്കും ആണുങ്ങൾ പറയുന്ന പോലെ തന്നെ!"

"ആണാണ്!"

റഹീബയുടെ മുലകൾ രണ്ടും കൂട്ടിപ്പിടിച്ച് ഒന്ന് ഉടച്ചുവിട്ടുകൊണ്ട് ആസ്മ പറഞ്ഞു.

"ആണുങ്ങടെ സാധനം ഇല്ലായെന്ന് മാത്രമേയുള്ളൂ.."

"ഹോ! ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ!"

നെടുവീർപ്പിട്ടുകൊണ്ട് റഹീബ പറഞ്ഞു.

"എന്ത് പറ്റി? ശരിക്കും മൂഡായെന്ന് തോന്നുന്നു?"

"അത് പിന്നെ ബാബി എന്റെ മുലയിൽ പിടിച്ചിപ്പം ഞെക്കിയില്ലേ..അന്നേരം എനിക്ക് മൂഡാകാതെയിരിക്കുമോ?"

"ഞാൻ മുലയ്ക്ക് പിടിച്ചത് കൊണ്ടോ അതോ അസ്‌ലത്തെ ഓർത്തിട്ടോ?"

റഹീബ ലജ്ജയോടെ മുഖം താഴ്ത്തി.

"അവനെ വിളിച്ചാലോ?"

ആസ്മ ചോദിച്ചു.

"വിളിച്ചിട്ടോ?"

റഹീബ ആകാംഷയോടെ ചോദിച്ചു.

"നമുക്ക് രണ്ടുപേർക്കും കൂടി അവനെ ആസ്വദിക്കാം,"

"അയ്യേ...."

"എന്താ ഒരു അയ്യേ?"

"രണ്ടുപേർക്കുമോ...?"

"അതെ..രണ്ടു പേർക്കും ..ഒരുമിച്ച് ..ഒരേ സമയം..."

"ച്ഛ.... ച്ഛീ ..."

റഹീബ ലജ്ജയോടെ മുഖം പൊത്തി.

"ഹോ..ഈ പെണ്ണിന്റെ നാണം കണ്ടിട്ട് പൂറ് പിന്നെയും ഒലിപ്പിച്ച് കുളമാവുകയാണല്ലോ!"

ആസ്മ കൈത്തലം തുടകൾക്കിടയിൽ വെച്ചമർത്തി.

"എന്തിനാടീ നീയിങ്ങനെ നാണിക്കുന്നേ?"

"രണ്ടുപേർക്കും ഒരുമിച്ച് ഒരേ സമയം എന്നൊക്കെ കേൾക്കുമ്പോൾ പിന്നെ നാണം വരില്ലേ ബാബി?"

കൈകൾ മാറ്റിക്കൊണ്ട് റഹീബ പറഞ്ഞു.

"എന്തിനാ നാണിക്കുന്നേ? മിനിഞ്ഞാന് നമ്മൾ കളിച്ചത് ഒരു ത്രീസം വീഡിയോ കണ്ട് കഴിഞ്ഞല്ലേ?"

"അതൊക്കെ ആക്റ്റേഴ്സ് അഭിനയിക്കുന്നതല്ലേ ബാബി...?"

"ഒന്ന് പോടീ..ഇവിടെ കറാച്ചിയിൽപ്പോലും എത്ര സ്വിങ്ങിങ് ക്ലബുകൾ ഉണ്ടെന്നറിയാമോ നിനക്ക്?"

"അയ്യേ ..വീഡിയോയിലെപ്പോലെ മൂന്ന് പേരും മുഖത്തോട് മുഖം ഒക്കെ നോക്കിയോ?"

"മുഖത്തോട് മുഖം നോക്കണം എന്നില്ല..പകരം മുലയോട് മുല നോക്കിയാൽ മതി..അല്ലേൽ പൂറോട് പൂറോട് നോക്കിയാ മതി...."

"ഓ, ഈ ബാബി ! ഇതെന്തൊക്കെയാ ഇപ്പറയുന്നെ!"

"ഞാൻ നിന്റെ പൂറും നീയെന്റെ പൂറും കടിച്ചു വലിക്കുമ്പോൾ പറയുന്ന അതെ വാക്കുകൾ തന്നെ!"

അസ്മ ചിരിച്ചു.

"അത് അന്നേരമല്ലേ ബാബി? ഇപ്പോൾ അതൊക്കെ കേൾക്കുമ്പോൾ എന്തോ!"

അവളെ പറയാൻ സമ്മതിക്കാതെ ആസ്മ റഹീബയുടെ പതുപതുത്ത ചുവന്ന അധരം കടിച്ചു ചുംബിച്ചു.

"ബാബി! ഇപ്പം ചെയ്യണോ?"

റഹീബ സംശയത്തോടെ ചോദിച്ചു.

"എന്താ നിനക്കും തോന്നുന്നില്ലേ ചെയ്യാൻ?"

"ശ്യോ..!"

റഹീബ നാണത്തോടെ മുഖം താഴ്ത്തി.

"അങ്ങനെയൊക്കെ ചോദിക്കല്ലേ! എന്നെ അറിയില്ലേ ബാബിയ്ക്ക്?"

ആസ്മയുടെ ചുണ്ടുകൾ റഹീബയുടെ മുഖത്ത് ഇഴഞ്ഞു നടന്നു. തളിർ മഴപോലെ പെയ്തിറങ്ങിയ സുഗന്ധാനുഭവത്തിൽ റഹീബ ഉലഞ്ഞുണർന്ന് കണ്ണുകൾ പതിയെ അടച്ചു. തരളിതമായ ആ അനുഭവതീവ്രത തുടരവേ ആസ്മയുടെ തീപോലെ പൊള്ളുന്ന ചുണ്ടുകൾ വികാരാവേശം കൊണ്ട് ഉയർന്നുപൊങ്ങുന്ന തന്റെ മുഴുത്ത മുലകൾക്ക് മേൽ അമർന്നുരഞ്ഞു. ആ നിമിഷം പാന്റീസ് മുഴുവൻ നനച്ചുകുതിർത്തുകൊണ്ട് അവളുടെ രഹസ്യോദ്യാനം രസദ്രാവകം ഏറ്റവും കൂടിയ അളവിൽ ചുരത്തിയൊഴുക്കി. ഉടുപ്പിന് പുറത്തുകൂടി മുലകളുടെ മൃദുത്വത്തെ, മുഴുപ്പിനെ, തുറിപ്പിനെ ആസ്മയുടെ തീപ്പൊരി പ്രസരിപ്പിക്കുന്ന ചുണ്ടുകൾ ഞെക്കിയമർത്തുമ്പോൾ റഹീബയുടെ കൈകൾ ആസ്മയുടെ പിന്കഴുത്തിലമർന്നു.

"ഓ...! എന്റെ ...എന്റെ ബാബി...എന്റെ..."

ഉള്ളിലെ പൊട്ടിത്തുളുമ്പുന്ന കഴപ്പ് മുഴുവൻ പുറത്തേക്ക് പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് റഹീബ ഉച്ചത്തിൽ സീൽക്കാരമിട്ടു. അവളുടെ ചൂടുള്ള നിശ്വാസം ആസ്മയുടെ മദംപൊട്ടിയ ദേഹത്തെ പൊതിഞ്ഞു.

ആസ്മയുടെ പല്ലുകൾ റഹീബയുടെ ഉടുപ്പിന്റെ കുടുക്കുകൾ അടർത്തിയഴിച്ചു. കറുത്ത ബ്രായ്ക്കുള്ളിൽ ഉരുണ്ടു മുഴുത്തുകിടന്ന മുലകൾ കാമദാഹത്താൽ മുകളിലേക്കും താഴേക്കും പൊങ്ങിയുയർന്നു. ക്രമരഹിതമായ മുലകളുടെ ചലനം ആ പെൺകുട്ടിയ്ക്ക് എന്ത് മാത്രം കഴപ്പുണ്ടെന്ന് വിളിച്ചു പറയുന്നതായിരുന്നു. മുലക്കണ്ണുകൾ കൂർത്ത് ചീർത്ത് ഞെരിഞ്ഞു പൊടിയാണ് കേഴുന്നത് പോലെ തോന്നിച്ചു. ആസ്മയ്ക്ക് അത് കണ്ടമാത്രയിൽ തന്നെ പൂറിലെ കടിവർധിച്ചു.

"എന്തൊരു മുലക്കണ്ണ്!"

നീണ്ട തുടുത്ത വിരലുകൾക്കിടയിൽ അവയുടെ കല്ലിപ്പ് പരിശോധിച്ച് ആസ്മ വിസ്മയത്തോടെ പറഞ്ഞു.

"ബാബി ആദ്യം കാണുന്നപോലെ!"

റഹീബ വിതുമ്പിക്കൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

"ആദ്യമല്ല!"

വേദനിപ്പിക്കാതെ മുലക്കണ്ണുകൾ ഞെരിച്ചമർത്തി ആസ്മ പറഞ്ഞു.

"പക്ഷെ ഇത് ഇത്രേം കല്ല് പോലെയാകുന്നത് ആദ്യമാണ്...ഓ! അസ്ലത്തെ കണ്ടിട്ടായിരിക്കും അല്ലെ? അവന്റെ കുണ്ണ ഓർത്താണോടീ?"

ആ ചോദ്യത്തിന് ശേഷം ആസ്മ അവളുടെ മുലക്കണ്ണുകൾ വലിച്ചീമ്പി.

"ആഹ്..."

സുഖാലഹരിയിൽ റഹീബ ഉച്ചത്തിൽ സീൽക്കാരമിട്ടു.

"ബാബി...നിർത്തല്ലേ..വലിച്ച് കുടിക്ക്..ഇനിയും..."

അവൾ ചൂടുള്ള സ്വരത്തിൽ മന്ത്രിച്ചു.

"എന്താണ് മോളെ, കുടിക്കേണ്ടത്?"

തുടിച്ചുവീർക്കുന്ന മുലകളുടെ കൊഴുത്ത മാംസം ഞെരിച്ചുകൊണ്ട് ആസ്മ ചോദിച്ചു.

"മുല...രണ്ടും ...കുടിക്ക്..."

കണ്ണുകൾ അടച്ചുകൊണ്ട് അവൾ പറഞ്ഞു.

"എന്തിന്..."

മുഖം താഴ്ത്തി മുലകൾ മാറി മാറി ചുംബിച്ചമർത്തിക്കഴിഞ്ഞ് ആസ്മ ചോദിച്ചു.

"സുഖം കിട്ടാൻ..സുഖിക്കാൻ..."

"പെണ്ണിന്റെ സുഖം മാത്രം അറിഞ്ഞാൽ മതിയോ?"

"പോരാ..."

അപ്പോഴേക്കും ആസ്മയുടെ കൈ റഹീബയുടെ തുടയിടുക്കിൽ പൈജാമയുടെ മുകളിലൂടെ അമർന്നു. റഹീബ കൈ താഴ്ത്തി അവളുടെ കൈക്ക് മേൽ തന്റെ കൈ വെച്ചമർത്തി.

"മുറുക്കെ ഞെക്ക് എന്റെ ബാബി ..മുറുക്കെ.."

"ഞാൻ ചുണ്ടുകൊണ്ട് ഞെക്കട്ടെ?"

"ആം..."

"ഞാൻ ചുണ്ടു കൊണ്ട് നിന്റെ പൂറിൽ ഞെക്കട്ടെ?"

ഉത്തരമായി റഹീബ ആസ്മയുടെ മുഖം പെട്ടെന്ന് തന്റെ അരക്കെട്ടിലേക്ക് താഴ്ത്തിയമർത്തി.

ആസ്മയുടെ മുഖം അവളുടെ അരക്കെട്ടിലെ ചൂടും മണവുമറിയുമ്പോൾ റഹീബ വർധിച്ച ആവേശത്തോടെ പൈജാമ ആസ്മയ്ക്ക് വേണ്ടി ഊരി തുറന്നുകൊടുത്തു. അവളുടെ ഷെഡ്ഡി നനഞ്ഞൊട്ടി പൂർത്തടത്തിനോട് ചേർന്നമർന്ന് കിടക്കുന്നത് കണ്ട് ആസ്മയുടെ കടി പിന്നെയും ഇരട്ടിയായി ഇളകി.

"എന്ത് മാത്രമാണ് ഊറി ഒലിച്ചിരിക്കുന്നെ! ഇത്രയും മുമ്പ് ഒരിക്കലും ഒലിച്ചിട്ടില്ലല്ലോ!"

ആസ്മ അതുകണ്ട അദ്ഭുതത്തോടെ പറഞ്ഞു.

"എന്നു വെച്ചാൽ നിന്റെ പൂറ് അസ്‌ലത്തിന്റെ കുണ്ണയ്ക്ക് വേണ്ടി ഒരുപാട് കൊതിക്കുന്നുണ്ട് ..അല്ലെ...?"

അപ്പോൾ റഹീബ ആസ്മയെ അമർത്തി ചുംബിച്ചു.

"ബാബി...നക്കി താ..."

റഹീബ പറഞ്ഞു.

"വിടർത്തി വെച്ച് കിടക്കെടീ..."

റഹീബ ഷഡി വലിച്ചൂരി.തടിച്ചു കൊഴുത്ത വെളുത്ത തുടകൾക്ക് പകുതിയായി വിലങ്ങനെ മദജലത്തിൽ നനഞ്ഞു പുരണ്ട ഷഡി കിടന്നു. അവളുടെ വീർത്തുന്തിയ പൂർത്തടത്തിലേക്ക് നോക്കി ആസ്മ ചുണ്ടുകൾ നനച്ചു.

റഹീബ കിടക്കയിൽ അരയ്ക്ക് താഴെ പൂർണ്ണ നഗ്നയായി മലർന്നു കിടന്നു. ആസ്മയുടെ മുഖം തന്റെ തുടയിടുക്കിലേക്ക് താഴ്ന്നു വന്നപ്പോൾ റഹീബ സ്വയമറിയാതെ തുടകൾ പൂർണ്ണമായും വിടർത്തി വെച്ചു. ചുവപ്പും മഞ്ഞയും ക്രീം നിറവും മിശ്രിതമാക്കിയ അവളുടെ പൂറിന്റെ ഞൊറിവുകളും നനഞ്ഞ് തിളങ്ങുന്ന കൊഴുത്ത മദജലവും വിങ്ങി തരിക്കുന്ന കന്തും നോക്കി ആസ്മ ഉമിനീരിറക്കി. റഹീബയുടെ തുടകളിൽ അമർത്തി തഴുകികൊണ്ട് അവൾ ചുണ്ടുകൾ പൂർത്തടത്തിൽ അമർത്തി.

അപ്പോൾ റഹീബയുടെ കവകൾ ഒന്നുകൂടി വിടർന്നു. ആസ്മയുടെ ചുണ്ടുകൾ ഒട്ടിപ്പിടിക്കുന്ന മദജലത്തിന്റെ കൊഴുപ്പിൽ മുങ്ങാങ്കുഴിയിടുമ്പോൾ കാമകലിപ്പിൽ വിറപൂണ്ട് റഹീബയുടെ ദേഹം വിറച്ചു തുള്ളി....

"പറ്റില്ല ..പറ്റില്ല...ഒത്ത ഒരാണ് അപ്പുറത്ത് ഇരിക്കുമ്പം..."

ആസ്മ എഴുന്നേറ്റു.

"നമുക്കവനെപ്പോയി പിടിക്കാം, നീ വാ,"

അവൾ റഹീബയെ പിടിച്ചു വലിച്ചു.

അസ്‌ലം അപ്പോഴേക്കും ദാവൂദ് ഇബ്രാഹിമിരുന്ന ഹാളിന്റെ വാതിൽക്കലേക്ക് നീങ്ങിയിരുന്നു.

പറ്റിയ സ്ഥലം. കുറെ ശില്പങ്ങളുടെ മധ്യത്തിലാണ് താൻ. അവിടെയിരുന്നാൽ ആർക്കും കാണാൻ പറ്റില്ല. പതിയെയുള്ള സംസാരം കേൾക്കുകയും ചെയ്യാം.

മുമ്പിലെ കതകിലൂടെ രണ്ടുപേർ പ്രവേശിക്കുന്നത് അസ്‌ലം കണ്ടു. ഒരു നിമിഷം അയാളൊന്ന് പതറി. ഈശ്വരാ, താനിവിടെ പ്രതീക്ഷിച്ചത് പാക്കിസ്ഥാൻ സൈന്യത്തിലെ ഒരു കേണലിന്റെ സാന്നിധ്യമാണ്.

പക്ഷെ ഇത്!

ഈ രാജ്യത്തിലെ കരസേനയുടെ അധിപൻ ജനറൽ മിർസാ ജഹാൻഗീർ ഖറാമത്!

അസ്‌ലം ജീൻസ് പോക്കറ്റിൽ നിന്നും ഒരു പ്ലാസ്റ്റിക് കവർ എടുത്ത് അതിൽ നിന്ന് വോയ്സ് ആംപ്ലിഫൈയർ പുറത്തെടുത്ത് കാതിൽ ഘടിപ്പിച്ചു.

ഇപ്പോൾ ഒരിലയനങ്ങിയാൽ വ്യക്തമായി കേൾക്കാം.

അസ്‌ലം തിടുക്കത്തിൽ മൊബൈലെടുത്തു.

സാറ്റലൈറ്റ് പിൻ ആക്റ്റിവെയ്റ്റ് ചെയ്തു.

കോണ്ടാക്റ്റിൽ നിന്ന് രണ്ടുപേരുകൾ തെരഞ്ഞെടുത്തു.

എംബസ്സിയിലെ ക്രിപ്റ്റോളജിസ്റ്റ് സോഫിയാ വിൻസെൻറ്റ്. പിന്നെ ഫൈസൽ ഗുർഫാൻ ഖുറേഷി.

മോഡ്യൂൾ സ്ക്രീൻ മുഴുവൻ ഫേഡ് ഔട്ട് ചെയ്തതിനു ശേഷം ജാമർ ഐക്കണിൽ വിരലമർത്തി.

അവൻ ഒന്ന് സംശയിച്ചു.

വെറും എട്ട് കിലോമീറ്ററെടുത്താണ് പാക്കിസ്ഥാനി ചാരസംഘടനയായ ഐ എസ് ഐയുടെ ഓഫീസ്. പന്ത്രണ്ട് കിലോമീറ്റർ കഴിഞ്ഞാൽ സൈന്യത്തിന്റെ സൈബർ വിഭാഗമായ റ്റി എഫിന്റെ കെട്ടിടവും.

തന്റെ മൊബൈലിൽ നിന്നുള്ള സിഗ്നൽ ഇവയിലേതെങ്കിലും ഒന്നിലെ റഡാറിൽ ഡിസ്പ്ലേ ചെയ്യപ്പെട്ടാൽ!

ഈശ്വരാ, കാത്തോളണേ!

ദൃഢനിശ്ചയത്തോടെ അവൻ ടൈപ്പ് ചെയ്തു.

നോട്ട് ദ കേണൽ ബട്ട് ദ ജനറൽ ഹാസ് കം റ്റു ഡി.

മെസ്സേജ് ഡെലിവേഡ് ആയതിന് ശേഷം ഓട്ടോ ഡിലീറ്റ് ചെയ്യപ്പെട്ടു.

അസ്‌ലം മിടിക്കുന്ന ഹൃദയത്തോടെ മുമ്പോട്ട് നോക്കി.

"ആഹാ, ജനറൽ സാബ്."

ദാവൂദ് കൈകളുയർത്തി ജനറൽ മിർസാ ജഹാംഗീർ ഖറാമത്തിൻറെ നേരെ ചെന്നു.

"വരണം വരണം..."

മുമ്പിലെ സപ്രമഞ്ചത്തിൽ അയാൾ അദ്ദേഹത്തെയിരുത്തി.

ജനറൽ നിരുന്മേഷവാനായി കാണപ്പെട്ടു.

അദ്ദേഹം ദാവൂദിന് അഭിമുഖമായി ഇരുന്നു.

"എന്ത് പറ്റി ജനറൽ സാബ്? മുഖത്ത് കടന്നൽ കുത്തിയോ?"

അത് പറഞ്ഞിട്ട് അയാൾ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

"തമാശ കേൾക്കാൻ വന്നതല്ല ഞാൻ,"

ഗൗരവത്തിൽ ജനറൽ പറഞ്ഞു.

"ഷെഹ്സാദ് ഭായി...നിങ്ങൾ നിക്കാഹിൽ പങ്കെടുക്കാൻ പാടില്ല..."

"ആരുടെ നിക്കാഹിൽ?"

"ആരുടെ നിക്കാഹാണ് ഹോട്ടൽ ഷെറാട്ടണിൽ നടക്കുന്നത്?"

"അതിപ്പോൾ ഈ കറാച്ചിയിൽ മാത്രമല്ല, പാക്കിസ്ഥാൻ മുഴുവനുമറിയാം ..ചിലപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ ശത്രുരാജ്യം എന്റെ ഹിന്ദുസ്ഥാന് പോലുമറിയാം,"

"അവരറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു,"

സ്വരത്തിലെ പാരുഷ്യം വിടാതെ ജനറൽ പറഞ്ഞു.

"അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഒരു സൂയിസൈഡ് സ്ക്വാഡിനെ ഹിന്ദുസ്ഥാൻ അയച്ചിട്ടുണ്ട്..."

ആ വാക്കുകൾ കേട്ട് അസ്‌ലം നടുങ്ങി.

പാക്കിസ്ഥാൻ രഹസ്യാന്വേഷണ ഏജൻസിക്ക് തങ്ങളുടെ മിഷനെക്കുറിച്ച് വിവരം കിട്ടിയിരിക്കുന്നു!

പക്ഷെ എങ്ങനെ?

ആരിൽ നിന്നും?

അസ്‌ലത്തിന്റെ വിരലുകൾ കീപാഡിൽ വേഗത്തിൽ ചലിച്ചു.

പി ജി ഗോട്ട് ദ സ്മെൽ ഓഫ് ഔർ മിഷൻ.

"ജനറൽ സാബ്,"

ദാവൂദ് ചിരിച്ചു.

"രണ്ടുകൊല്ലം മുമ്പ് ഇതേ ഹോട്ടലിൽ എന്റെ മകളുടെ നിക്കാഹ് നടന്നു...അന്നും നിങ്ങൾ പറഞ്ഞു ഷെഹ്‌സാദ് ഭായി ഹിന്ദുസ്ഥാനിൽ നിന്നും കമാൻഡോകൾ എത്തിയിട്ടുണ്ട് നിങ്ങളെകൊല്ലാൻ അതുകൊണ്ട് നിക്കാഹിൽ പങ്കെടുക്കരുത്...ഞാനത് കേട്ടു..അനുസരിച്ചു ..വീടിന് പുറത്തിറങ്ങിയില്ല...ടി വി സ്ക്രീനിൽ നിന്ന് കണ്ണുകൾ മാറ്റാതെ ഞാൻ

എന്റെ പൊന്ന് മോളുടെ നിക്കാഹ് കണ്ടു..തത്സമയം....അന്ന് കമാൻഡോകൾ പോയിട്ട് ഒരു ഹിന്ദുസ്ഥാനി കൊടിച്ചിപ്പട്ടിപോലും ആ പരിസരത്തേക്ക് വന്നില്ല എന്ന് നിങ്ങൾ തന്നെ പിറ്റേ ദിവസം എന്റെ അടുത്ത് വന്ന് പറഞ്ഞു. ഓർമ്മയുണ്ടോ?"

"ഷെഹ്സാദ് ഭായി..അന്നത്തെപ്പോലെയല്ല ഇത്..."

ജനറൽ മിർസാ ജഹാംഗീർ പറയാൻ ശ്രമിച്ചു.

"എന്റെ മകൻ അബുൽ ഇബ്രാഹിം മലേഷ്യൻ ഓയിൽ ബാരൻ അസ്വാൻ ഹാജിയുടെ മകൾ അറിയാനയെ നിക്കാഹ് ചെയ്യുന്ന നാളത്തെ ആ ദിവസം എനിക്ക് അവരുടെ മുമ്പിൽ ഇരിക്കണം...അതിനെനിക്കാവുന്നില്ലെങ്കിൽ ....വേണ്ട അത്രയ്ക്കും വേസ്റ്റ് ആണ് ഞാനെന്നു തോന്നുന്നില്ല....നാളെ എനിക്ക് ഒന്നും സംഭവിക്കില്ല... എനിക്ക് എന്റെ സെക്യൂരിറ്റി സിസ്റ്റമുണ്ട്...നിങ്ങളുടെ ഐ എസ ഐ കമാണ്ടോകളുടെ സഹായമുണ്ട്...ഒന്നും സംഭവിക്കില്ല...."

"ഷെഹ്സാദ് ഭായി...ഇൻഫർമേഷൻ പക്കയാണ്..."

"ജനറൽ ഭായി..."

ദാവൂദ് എഴുന്നേറ്റു.

ജനറൽ മിർസാ ജഹാംഗീർ ഖറാമത്തും.

ദാവൂദ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കണ്ണുകളിലേക്ക് രൂക്ഷമായി നോക്കി.

"ഈ രാജ്യത്തിന്റെ സൈന്യത്തിന്റെ പരമാധികാരിയാണ് നിങ്ങൾ...ആ നിങ്ങൾ എന്റെ മുമ്പിൽ ഇനിയും ചെറുതാകേണ്ട എങ്കിൽ മര്യാദക്ക് സംസാര വിഷയം മാറ്റ്....അതാണ് നല്ലത്!"

അത് പറഞ്ഞ് ദാവൂദ് ജനറലിന്റെ തോളിൽ പിടിച്ചു.
"ബന്ധങ്ങൾ കൂടുന്തോറും ഒരു രഹസ്യാന്വേഷകന് ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ വർധിക്കും,"

സിദ്ധാർഥ് സൂര്യവൻഷിയുടെ വാക്കുകൾ ഫൈസൽ ഉരുവിട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. അത് സ്വയം മന്ത്രിച്ചാണ് അയാൾ ഷഹാനയോടൊപ്പം ഷെറാട്ടന്റെ ആയിരത്തി രണ്ടാം നമ്പർ മുറിയിലേക്ക് കയറിയത്. അതെ നിമിഷം തന്നെ ആയിരത്തി മൂന്നാം മുറിയിലേക്ക് അർജ്ജുനെയും കൊണ്ട് റൂം ബോയി എത്തിയിരുന്നു.

ഹോട്ടലിന്റെ ലോബിയും പരിസരങ്ങളും നിരവധിയാളുകളെകൊണ്ട്നിറഞ്ഞിരുന്നു.

അകത്തേക്ക് കയറാൻ തുടങ്ങിയ ഫൈസൽ ഒരു നിമിഷം വാതിൽപ്പടിയിൽ നിന്നു.

"അസ്‌ലം ഭായി, ഇതാ നിങ്ങളുടെ മുറി,"

റൂം ബോയിയുടെ വാക്കുകൾ അയാൾ കേട്ടു.

"അറിയാമല്ലോ, ഒരു വി ഐ പിയുടെ മകന്റെ നിക്കാഹ് കാരണം മിക്ക മുറികളും ബുക്ക്ഡ് ആണ്. അതുകൊണ്ട് താങ്കൾ ഇദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം മുറി ഷെയർ ചെയ്യണം,"

ഫൈസൽ അർജ്ജുൻ റെഡ്ഢിയെ പാളി നോക്കി. അയാളും. പിന്നെ ഫൈസൽ മുറിയിലേക്ക് കടന്നു.

കതകടച്ചു.

ഗാന്ധാര വാസ്തുശിൽപ്പ രീതിയിൽ നിർമ്മിച്ച മനോഹരമായ മുറി .ഷെറാട്ടണിലെ മിക്കവാറും എല്ലാ മുറികളുടെയും ആകൃതിയും വലിപ്പവും വാസ്തുശില്പ രീതിയും വ്യത്യസ്തമാണ്.

കതക് അടഞ്ഞതും ഷഹാന ഫൈസലിനെ വരിഞ്ഞു മുറുക്കി.

"ഷാഹീ ...!!"

അവളുടെ ചൂടുള്ള ചുണ്ടുകൾ തന്റെ അധരത്തെ വലയം ചെയ്യുന്നതിന് മുമ്പ് ഫൈസൽ ജാലകത്തിലേക് നോക്കി.

"എന്റെ മനുഷ്യാ..."

അയാളുടെ അധരത്തെ പലതവണ ചുംബിച്ചമർത്തിയതിന് ശേഷം മാറിടം നെഞ്ചിലേക്ക് അമർത്തി തള്ളി അവൾ പറഞ്ഞു.

"ഈ മിഷൻ ഏത് വിധത്തിലെങ്കിലും വിജയിച്ച മതിയാകൂ..."

ഫൈസൽ അവളുടെ വാക്കുകളിലേക്ക് കാതുകൾ കൊടുത്തു.

"കാരണം എനിക്കിപ്പോൾ നിന്നെ കൂടാതെ പറ്റില്ല...നിന്നെ ..നീയില്ലാതെ..."

അവളുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു തുളുമ്പി.

ഫൈസലിന്റെ ഹൃദയം നുറുങ്ങി.

"നീ പേടിക്കണ്ട..."

അവൾ തുടർന്ന് പറഞ്ഞു.

"നിന്റെ സ്വർഗ്ഗം പോലെയുള്ള വീടിനെ ഞാൻ ഒരു കാലത്തും തകർക്കില്ല..നിന്റെ ഭാര്യയെ ഞാൻ കരയിക്കില്ല...നിന്നെ ആരാധിക്കാൻ അവൾ സമ്മതിക്കാതിരിക്കില്ലല്ലോ..."

ഫൈസൽ അവളെ എടുത്തിയർത്തി കിടക്കയിൽ വെച്ചു.

"അല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ നിന്റെ പെണ്ണിനോട് കെഞ്ചും..."

പാഷ്തൂൺ ഷർട്ടിന്റെ ഓരോ ബട്ടണും അഴിച്ചുകൊണ്ട് അവൾ പറഞ്ഞു.

"അവളുടെ കാലിൽ വീണു ഞാൻ കെഞ്ചും ..എന്നെക്കൂടി കൂട്ടാമോ എന്ന് ചോദിച്ച്...എന്റെ കണ്ണുനീർ ആത്മാർത്ഥമാണ് എന്നറിയുമ്പോൾ നിന്നെ എനിക്ക് പങ്കുവെക്കാതിരിക്കാൻ അവൾക്ക് കഴിയുമോ ഫൈസൽ?"

അപ്പോഴേക്കും ഷർട്ടിന്റെ ബട്ടണുകൾ പൂർണ്ണമായും അഴിച്ച് ബ്രായിൽ തിങ്ങി വിങ്ങുന്ന മുലകളോടെ ഷഹാന എഴുന്നേറ്റു.

അവൾ മുലയിടുക്ക് അവന്റെ ചുണ്ടുകളിൽ മുട്ടിച്ചു.

."അഴിക്ക്.."

ബ്രായുടെ മുകളിലേക്ക് അവന്റെ ചുണ്ടുകളെ ഞെരിച്ച് അവൾ പറഞ്ഞു. ഫൈസൽ ബ്രായുടെ പുറത്ത് കൂടി ഇരുമുലകളെയും മാറി മാറി ഉമ്മവെച്ചു.

അവൾ പെട്ടെന്ന് ഷർട്ട് തിരികെ ധരിച്ചു.

"എന്ത് പറ്റി?"

അയാൾ ചോദിച്ചു.

"ഒരു കാര്യം പറയട്ടെ, ഞാൻ?"

ചോദിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് ഒന്ന് സന്ദേഹിച്ചത് പോലെ തോന്നി അവൾ.

"എന്തിനാ നിനക്ക് ഇത്രയ്ക്കും ഇൻട്രോയുടെ ആവശ്യം?അതുമെന്നോട് ഒരു കാര്യം പറയാൻ?"

അയാൾ അദ്ഭുതത്തോടെ ചോദിച്ചു.

"ഇത് നോർമൽ കാര്യമല്ല ഫൈസൽ,"

അവൾ ലജ്ജയോടെ പറഞ്ഞു.

"ഹ്മ് ..പെണ്ണിനെ നാണത്തോടെ കാണുമ്പോൾ ...അതും കീഴ്ച്ചുണ്ടിന് താഴെ മറുകുള്ള ഒരു പെണ്ണ് നാണിക്കുമ്പോള് പ്രത്യേകിച്ചും ..കാണാൻ എന്ത് ഭംഗി...!"

"അയ്യേ..ഞാൻ നാണിക്കുവൊന്നുമല്ല..."

അത് പറയുമ്പോൾ പക്ഷേ അവളുടെ മുഖത്തേക്ക് ഇരട്ടി നാണമിരച്ചു കയറി.

"ഹാ! എന്റെ റബ്ബേ!"

ഫൈസൽ തലയിൽ കൈവെച്ചു.
"മെഹ്നൂറിനോട് നീ കെഞ്ചുകയോ കാലുപിടിക്കയോ ചെയ്യേണ്ട...ഞാൻ ചെയ്തോളാം...നിന്നെ കിട്ടാൻ വേണ്ടി ...നിന്നെ എനിക്ക് കിട്ടാൻ വേണ്ടി...അല്ലെങ്കിൽ നിന്നെ ഞങ്ങൾക്ക് കിട്ടാൻ വേണ്ടി ..ഞാൻ അവളുടെ കാല് പിടിച്ചോളാം ...അല്ലെങ്കിൽ നിന്നെ ഒരു തവണ കണ്ടാൽ ..പ്രത്യേകിച്ചും ഇങ്ങനെ എന്റെ മുമ്പിൽ നീയിങ്ങനെ നാണിച്ച് നിക്കുന്നത് അവൾ കണ്ടാൽ ..അവൾ നിന്നോട് കെഞ്ചി കേണപേക്ഷിക്കും ...ഞങ്ങളുടെ ഒപ്പം കൂടാമോ എന്ന് ചോദിച്ച്..."

ഷഹാനയിൽ നിന്ന് അഭിലാഷം നിറഞ്ഞ ദീർഘനിശ്വാസം കേട്ട് ഫൈസൽ അവളുടെ കവിളിൽ തൊട്ടു.

"എന്താ? നിനക്ക് എന്തോ എന്നോടുചോദിക്കാനുണ്ട് എന്ന് പറഞ്ഞത്?"

"അത് ..."

അവൾ പറഞ്ഞു.

"എന്നെ ഫുൾ ഡ്രസ്സിട്ട് ...അങ്ങനെ ..."

"എന്ത്?എനിക്കൊന്നും മനസ്സിലായില്ല..."

"ഞാൻ ഡ്രസ്സ് ഒന്നും ഊരില്ല ...അങ്ങനെ എന്നെ ...സെക്സ്..."

അവളുടെ സ്വരം വിറച്ചു.

"ഡ്രസ്സ് ഊരാതെ എന്നെ സെക്സ് ചെയ്യാമോ എന്ന്?"

ഒടുവിൽ രണ്ടും കൽപ്പിച്ച് അവൾ പെട്ടെന്ന് ചോദിച്ചു.

"ഡ്രസ്സ് ഊരാതെ ലോകത്ത് ആർക്കും സെക്സ് ചെയ്യാൻ പറ്റില്ല..."

ഷർട്ടിന് മുകളിലൂടെ അവളുടെ മുലകൾ പിടിച്ചമർത്തി അയാൾ പറഞ്ഞു.

"അതൊക്കെ പറയാം..."

അയാളിൽ നിന്ന് അകന്നിരുന്ന് അവൾ പറഞ്ഞു.

“ഇനി എന്നെ ടച്ച് ചെയ്യണമെങ്കിൽ..."

"ചെയ്യണമെങ്കിൽ?"

അവളുടെ മുലയ്ക്ക് പിടിക്കാൻ വീണ്ടും ശ്രമിച്ചുകൊണ്ട് ഫൈസൽ ചോദിച്ചു.

അവന്റെ പിടുത്തത്തിൽ നിന്ന് ഷഹാന ഒഴിഞ്ഞു മാറി.

"ഇന്ന് ഇനി എന്നെ ടച്ച് ചെയ്യണമെങ്കിൽ നീ ഫുൾ ന്യൂഡ് ആകണം..."

"നീയും ആക്,"

"ഞാൻ ആകില്ല..."

"പിന്നെ..."

"ഞാൻ ഫുള്ളി ക്ലോത്ത്ഡ്...നീ ഫുള്ളി ന്യൂഡ്..."

"അതെന്താ?"

"എന്റെ ഒരു കിങ്കി ഫാൻറ്റസി..."

ഫൈസൽ അദ്ഭുതപ്പെട്ട് അവളെ നോക്കി.

"അങ്ങനെയും ഒരു ഫാൻറ്റസിയോ?ഞാൻ കേട്ടിട്ട് പോലുമില്ല...പെണ്ണുങ്ങടെ ഒക്കെ മനസ്സ് കണ്ടവരാരാണ് എന്റെ റബ്ബേ!"

എങ്കിലും ഫൈസൽ ഷർട്ട് അഴിച്ചു.അതിന് മേൽ ധരിച്ചിരുന്ന ബ്ലേസർ അഴിച്ചുമാറ്റി.പിന്നെ അയാൾ പാന്റ് അഴിച്ചു. അയാളുടെ വിരലുകൾ വസ്ത്രങ്ങളോരോന്ന് അഴിച്ചുമാറ്റുമ്പോൾ ഷഹാനയുടെ കണ്ണുകൾ അയാളിൽ തടഞ്ഞിരുന്നു.

ഇപ്പോൾ അടിവസ്ത്രവും ബനിയനും മാത്രമായി അയാൾ അവൾക്ക് മുമ്പിൽ നിന്നു.

അടിവസ്ത്രത്തിനകത്ത് ദൃഢമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അയാളുടെ ലിംഗം സാവധാനം മുകളിലേക്ക് ചലിക്കുന്നത് അവൾ കണ്ടു. അങ്ങോട്ട് നോക്കിയപ്പോൾ

അയാൾ ബനിയൻ ഊരിമാറ്റി. അയാളുടെ അരോഗദൃഢമായ നെഞ്ചിലേക്ക് നോക്കി അവൾ അധരം കടിച്ചു.

രോമങ്ങൾ നിറഞ്ഞ സുന്ദരമായ മാറിടം.

പിന്നെ അയാൾ അടിവസ്ത്രമൂരിമാറ്റി. അപ്പോൾ അവളെനോക്കി അയാളുടെ കൂറ്റൻ ലിംഗം പൊങ്ങി വിറച്ചു. അവൾഅയാളോടടുത്ത് വന്ന് കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി. കൈകൾ താഴ്ത്തി അയാളുടെ ലിംഗത്തിൽ പിടിത്തമിട്ടു.

"എന്തൊരു ചൂടാ!"

അതിൽ പതിയെ തഴുകി കൊണ്ട് അവൾ പറഞ്ഞു.

"അതൊക്കെ ശരി...!"

അയാൾ അൽപ്പം അനിഷ്ടത്തോടെ പറഞ്ഞു.

"പക്ഷെ നീ ഫുൾ ഡ്രസ്സിൽ... ഷർട്ടും ലെഗ്ഗിൻസും ഒക്കെ ഇട്ട് ...ഞാൻ ദേഹത്ത് ഒന്നുമില്ലാതെ ..ഐം എമ്പറാസ്ഡ് ..."

"ഒരു എമ്പറാസുമില്ല,"

അവൾ അവനെ ചുറ്റിപ്പിടിച്ചു.

എന്നിട്ട് പിൻകഴുത്തിൽ കൈ ചുറ്റിപ്പിടിച്ച് അവന്റെ ചുണ്ടുകളിൽ അമർത്തിച്ചുംബിച്ചു.

"ഇപ്പം പോയില്ലേ,എല്ലാ എമ്പറാസ്മെൻറ്റും?"

അയാളുടെ കണ്ണുകളിലേക്കുനോക്കി അവൾ ചോദിച്ചു.

അവളുടെ ഷർട്ടിൽ അയാളുടെ സാധനം അങ്ങനെ കുത്തി നിൽക്കുകയാണ്. ചർമ്മം കണ്ട് മൂടപ്പെടാത്ത അതിന്റെ മുകളറ്റത്ത് ഊറിക്കൂടിയ കൊഴുപ്പ് വെള്ളം അവളുടെ ഷർട്ടിൽ ഒട്ടിപ്പിടിച്ചു.

"ഹ്മ്..."

അവൾ മൂക്ക് വിടർത്തി ശ്വസിച്ചു.

"എന്ത് നല്ല മണം!"

കൈ താഴേക്കിട്ട് മുകളറ്റം ശരിക്ക് തഴുകിയമർത്തി വിരലുകൾ പിന്നെ മൂക്കിലേക്കടുപ്പിച്ച് അവൾ പറഞ്ഞു.

പൂർണ്ണ നഗ്നനായി നിന്ന് കൊണ്ട് അയാൾ അവളുടെ മുലകളിൽ ഷർട്ടിന് മുകളിലൂടെ അമർത്തി അമർത്തിച്ചുംബിച്ചു.

"വേദനിക്കുന്നുണ്ടോ?"

അൽപ്പം കഴിഞ്ഞ് അയാൾ ചോദിച്ചു.

"ഉടുപ്പിന് പുറത്തുകൂടിയല്ലേ? പോരാത്തതിന് മുല ബ്രായ്ക്കകത്തും! അതുകൊണ്ട് ചോദിച്ചതാണ്,"

"ഇല്ല..."

അയാളുടെ മുഖം വീണ്ടും കൈകളിലെടുത്ത് മുലകൾക്ക് മേൽ വെച്ചുകൊണ്ട് ഷഹാന പറഞ്ഞു.

"ഇനീം ഉമ്മ വെക്ക് ..കുറെ നേരം...എനിക്ക് വേദനയൊന്നുമെടുക്കില്ല..."

പെട്ടെന്നു നിയന്ത്രിക്കാനാവാത്ത മോഹാവേഹത്തിനടിപ്പെട്ടത് പോലെ ഫൈസൽ അവളെ വരിഞ്ഞു മുറുക്കി. അരക്കെട്ട് അവളുടെ അരക്കെട്ടിനോട്

ചേർത്തമർത്തി. വല്ലാത്ത അഭിനിവേശത്തോടെ അവളും അയാളിലേക്ക് പടർന്നു കയറി.

"ഫൈസൽ ..എന്റെ ഫൈസൽ..."

വികാരാവതിയായി അവൾ അയാളെവിളിച്ചു.

"എന്നെ നീ വിട്ടുകളയരുത്...എന്നെ... നീ ഉപേക്ഷിക്കരുത്...അങ്ങനെ ചെയ്താൽ പൊന്നേ ....ഞാൻ ചത്ത് പോകും ..."

"നിന്നെ ഞാൻ എങ്ങനെ ഉപേക്ഷിക്കും പെണ്ണേ?"

"നിനക്ക് മെഹ്നൂറുണ്ട്..കുഞ്ഞുണ്ട് ..കുടുംബമുണ്ട്...നിന്റെ കുടുംബം തകർക്കാൻ വന്നവളായി ഒരു ദിവസം ഞാൻ മാറില്ലേ നിനക്ക്...? അപ്പോൾ..”
..."

അവളെ പറയാൻ അനുവദിക്കാതെ അയാൾ അവളുടെ അധരം തന്റെ ചുണ്ടുകൾകൊണ്ട് പൂട്ടി.

"ഇതുപോലെ കൊണ്ടുനടന്നാൽ പോരെ നിന്നെ ഞാൻ എന്നും?"

അയാൾചോദിച്ചു.

"ഇത്രപോലും വേണ്ട,"

അവൾ പറഞ്ഞു.

"ഞാൻ കൂടുതൽ ഒന്നും ചോദിക്കില്ല...ആഴ്ചയിലൊരിക്കലെങ്കിലും ഈ ശബ്ദം ഒന്ന് കേൾക്കണം...
മാസത്തിൽ ഒരിക്കലെങ്കിലും എന്റെ മുടിയിലോ നെറ്റിയിലോ ഒക്കെ ഒന്ന് തൊട്ടിട്ട് നിനക്ക് സുഖമാണോ പെണ്ണേ എന്ന് ചോദിക്കുന്നത് കേൾക്കണം ...വർഷത്തിൽ ഒന്നെങ്കിലും എന്നെ ഇതുപോലെ ഒന്ന് ചൂടാക്കി എനിക്കുള്ളതെല്ലാം സന്തോഷത്തോടെ അനുഭവിക്കണം...അതിൽ കൂടുതൽ ...ഒന്നും ..."

അകാരണമായി അവളുടെ മിഴികൾ നിറഞ്ഞു.

"വേണ്ട വേണ്ട..."

അയാളുടെ കണ്ണുകളിലും വികാരാധീനത കണ്ടപ്പോൾ അവൾ വിലക്കി.

"വിഷമിക്കല്ലേ...വിഷമിക്കരുത്... ഞാൻ ..എനിക്ക് ... അത് കാണാൻ പറ്റില്ല...എങ്ങനെയാ ഞാൻ നിന്റെ വിഷമംമാറ്റണ്ടേ?ഹാ!വഴിയുണ്ട്..."

പെട്ടെന്നവൾ അയാളുടെ പിടിയിൽ നിന്ന് വിട്ടുമാറി നിലത്ത് മുട്ടുകുത്തി ഇരുന്നു. അപ്പോൾ ഫൈസലിന്റെ ചീർത്ത, തടിച്ച ലിംഗം അവളുടെ ചുണ്ടുകൾക്ക് അഭിമുഖമായി വന്നു.

അവൾ അത് കൈകൊണ്ട് പിടിച്ച് അൽപ്പനേരം ലാളിച്ചു. പിന്നെ അതിന്റെ മകുടം മുതൽക്ക് സഞ്ചികൾ വരെ ചുംബിച്ചു കൊഞ്ചിച്ചു. എന്നിട്ട് സഞ്ചി മുതൽ മകുടം വരെ നക്കിതുടച്ചു. അവസാനം അധരത്തിൽ മകുടം കുറെ നേരം അമർത്തി വെച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

അവസാനം ചുണ്ടുകൾ പിളർത്തി അവളതിനെ ഉള്ളിലേക്കെടുത്തു.

"ആഹ്ഹഹ്ഹ...."

സുഖം കൊണ്ട് പൂർണ്ണനഗ്നമായ അയാളുടെ രൂപം പൂർണ്ണമായും വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിച്ച അവളുടെ മുമ്പിൽ വിറച്ചു ത്രസിച്ചു.

ഷഹാനയുടെ മുഖം താളത്തിൽ അയാളുടെ തുടകൾക്കിടയിൽ അമരുകയും അകലുകയുംചെയ്തു. പെട്ടെന്ന് അവളുടെ താളം കൂടി.തീവ്രതയേറി.

"പോ ...കും ....എനിക്ക് ...ഇപ്പം പോ ...കും ..."

അയാൾ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു.

ഷഹാന എഴുന്നേറ്റ് അയാളെ പിടിച്ച് തന്റെ ദേഹത്തേക്കിട്ട് കിടക്കയിൽ മലർന്നു കിടന്നു.
ഒരു കൈകൊണ്ട് അവൾ ലെഗ്ഗിൻസ് അരയിൽ നിന്ന് താഴേക്ക് താഴ്ത്തി.ഷെഡ്ഡിയും താഴ്ത്തി. എന്നിട്ട് അയാളുടെ സുഖാസക്തിയാൽ

മുരണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അയാളുടെ ലിംഗമെടുത്ത് അകത്തി വെച്ച തുടകൾക്കിടയിലേക്ക്കൊണ്ടുപോയി.

"ഇവിടെ കുറച്ച് നേരം മുട്ടിച്ച്വെച്ചേ..."

അവൾ പറഞ്ഞു.

അൽപ്പം അകത്തി വെച്ച അവളുടെ തുടകൾക്കിടയിലേക്ക് അയാളുടെ സാധനമിറങ്ങി. അപ്പോൾ ഷഹാന ഷർട്ട് താഴേക്കിട്ട് ദേഹം മൊത്തം മറച്ചു.

"ഇപ്പം ഞാൻ ഫുള്ളി ക്ളോത്ത്ഡ് അല്ലെ...?"

അവൾ ചോദിച്ചേ.

"എന്തൊരുഫീലാണ് എന്നറിയാമോ ഇപ്പോൾ ..അആഹ്ഹ്ഹ്ഹ്ഹ്ഹ്..."

അവന്റെ ലിംഗം അവളുടെ തുടകൾക്കിടയിൽ തെന്നിയിറങ്ങി ഉരഞ്ഞു മേലേക്ക് കയറുമ്പോൾ അവൾ നിയന്ത്രിക്കാനാവാത്ത സുഖത്തിൽ ഉച്ചത്തിൽ സീൽക്കാരമിട്ടു.

"ഇനി അകത്ത്..."

അവൾ പറഞ്ഞു.

എന്നിട്ട് കൈ താഴ്ത്തി ലിംഗമെടുത്ത് കവകൾ അൽപ്പം കൂടി അകത്തിയോനിപ്പിളർപ്പിലേക്ക് വെച്ചു.

"അടിക്ക് ഫൈസൽ...!"

അവൾ പറഞ്ഞു.

ഫൈസലിന്റെ ചന്തികൾ ഉയർന്നു.

"കണ്ടോ..ഞാനിപ്പോൾ ഫുൾ ക്ലോത്ത്ഡ് അല്ലെ! നീ ഫുള്ളി ന്യൂഡും ..എന്നിട്ടും എത്ര ഈസിയായാ നീയെന്നെ ചെയ്യുന്നേ ..അല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ നിന്നെ ചെയ്യുന്നേ...അആഹ്ഹ്ഹ്ഹ് ...."

അവളുടെ ഉടൽ വിറച്ചു.

"ഇത്ര പെട്ടെന്നോ?"

അവളിലേക്ക് ആഴ്ന്ന് ഇറങ്ങുന്നതിനിടയിൽ അയാൾ അദ്ഭുതത്തോടെ ചോദിച്ചു.

അവൾ പെട്ടെന്ന് അയാളുടെ ചുണ്ടുകൾ കടിച്ചെടുത്തു. ഉടൽ വെട്ടി വിറയ്ക്കുമ്പോൾ തന്നെ ആവേശത്തോടെ അയാളുടെ ചുണ്ടുകൾ കടിച്ചു വലിച്ചു ചുംബിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

അപ്പോഴും നീരുറവയിൽ മുങ്ങിത്താണുകൊണ്ടിരുന്ന അയാളുടെ ലിംഗം മടുപ്പറിയാതെ അവളെ പുതിയ അനുഭൂതിയിലേക്ക് നയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

****

സെക്യൂരിറ്റിയുടെ മുഴുവൻ ചുമതലയുള്ള റോഷൻ ദുറാനി അപ്പോഴാണ് ശ്രദ്ധിച്ചത്.

ഒരു കാശ്മീരി ഷെർവാണിയിൽ സുഭഗനായ യുവാവും പരമ്പരാഗത പഷ്തൂൺ വസ്ത്രത്തിൽ സുന്ദരിയായ ഒരു യുവതിയും ഹാളിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്നു.

ഗാർഡുകൾ രേഖകളൊക്കെ പരിശോധിച്ച് അവരെ കടത്തിവിടുന്നു.

പക്ഷെ ആ യുവതി?

അവളെ താൻ കണ്ടിട്ടുണ്ടോ ഇതിന് മുമ്പ്?

അയാൾ വാതിൽക്കലേക്ക് നടന്നു.

അവർ മലേഷ്യൻ ആന്തൂറിയം കൊണ്ട് മനോഹരമായി അലങ്കരിച്ച കോർണറിലേക്ക്, അവിടെ ഒരുക്കിയ വേദിയിൽ ഗസൽ പാടുന്നവരുടെ നേരെ നടക്കുകയാണ്.

ആഘോഷത്തിന്റെ വർണ്ണപ്രപഞ്ചത്തിലായിരുന്നു ഹാളപ്പോൾ. കാതിനും മനസ്സിനും ചൂടും തണുപ്പും നൽകുന്ന മനോഹരമായ ഗസൽ സംഗീതം രാജ്യത്തെ വിഖ്യാതരായ ഗായകർ പാടിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

പണക്കൊഴുപ്പിന്റെ ഗംഭീരമായ തിളക്കം ഹാളിലെ ഓരോ അലങ്കാരത്തിലും ദൃശ്യമായിരുന്നു.

രാജ്യത്തെ ഏറ്റവും ധനികരും ഏറ്റവും പ്രശസ്തരുമായവർ അവിടെ നിറപ്പകിട്ടുള്ള വർണ്ണങ്ങളിൽ വിലപിടിച്ച ഇരിപ്പിടങ്ങളിൽ ഇരുന്നിരുന്നു.

ആകർഷരായ ചെറുപ്പക്കാർ പാനീയങ്ങളുടെ അവർക്കിടയിലൂടെ നടന്നു.

"എക്സ്യൂസ് മീ..!"

ഘനഗാംഭീര്യമായ തന്റെ ശബ്ദത്തിൽ, അവർക്ക് പിമ്പിലെത്തി റോഷൻ വിളിച്ചു.

ഫൈസലും ഷഹാനയും തിരിഞ്ഞു നോക്കി.

ഒരു നിമിഷം ഷഹാനയുടെ ഉള്ളിൽ ഒരു മിന്നൽപ്പിണർ കടന്നുപോയി!

റോഷൻ ദുറാനി!

ഇയാളാണോ ഈ ചടങ്ങിന്റെ സെക്യൂരിറ്റി ഓഫീസർ?

പക്ഷെ തനിക്ക് കിട്ടിയ വിവരമനുസരിച്ച് ഇഖ്ബാൽ ബവേജയായിരുന്നല്ലോ!

പിന്നെ ഇയാളെങ്ങനെ?

"ഷഹാന.."

മൊസ്സാദിന്റെ ഒരു ട്രെയിനിങ് ക്യാമ്പിൽ വെച്ചാണ് ഹെക്റ്റർ ലെവ്യൂസ് എന്ന ഗ്രീക്ക് യഹൂദൻ, മൊസ്സാദിന്റെ ചീഫ് ട്രെയിനർ പറഞ്ഞത്.

"അപകടകാരികളായ ട്രൂവന്റ ഏജന്റ്മാരിൽ ഏറ്റവും പേടിക്കേണ്ട പേരാണ് റോഷൻ ദുറാനിയുടേത്. ഐ എസ് ഐയിൽ ആയിരുന്നു അയാൾ. ആദ്യം റഷ്യൻ ഓയിൽ മാഫിയ അയാളെ വിലക്ക് വാങ്ങി. അയാൾ ഐ എസ് ഐ വിട്ടു. ഐ എസ് ഐയിൽ നിന്നാൽ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ കിട്ടുമായിരുന്ന ശമ്പളത്തിന്റെ പത്തിരട്ടി ഒരു അസൈൻമെൻറ്റിന് അയാൾക്ക് അവരിൽ നിന്നും കിട്ടി. പിന്നെ മെക്സിക്കൻ ഡ്രഗ് ലോഡ് അൽ പാച്ചേ, താലിബാൻ കമാണ്ടർ ബുർഹാൻ സാദിഖ് റസ്ദാൻ, ടുണീഷ്യയിലെ ആദിൽ അൽ സുഫൂണി ഹറായത്ത്...അങ്ങനെ ലോകത്തെ ഏറ്റവും ധനികരും ശക്തരുമായ ആളുകൾക്ക് വേണ്ടിയാണ് അയാളുടെ അസൈൻമെൻറ്റ്സ് മുഴുവൻ...""ഇയാളെയാണോ ദാവൂദ് ഇബ്രാഹിം തന്റെ മകൻറെ വിവാഹത്തിന് സെക്യൂരിറ്റി ഓഫീസറായി തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നത്?
റോഷൻ ദുറാനിയെപ്പോലെ ഒരാൾ സെക്യൂരിറ്റിഓഫീസറായിരിക്കുന്ന ഒരിടത്ത് നിന്ന് ദാവൂദ് ഇബ്രാഹിമിനെപ്പോലെ ഒരതികായനെ കടത്തിക്കൊണ്ടു പോവുക !

സാധ്യമാണോ അത്?

മിഷൻ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതാണ് നല്ലത്!

"എവിടെ ഇൻവിറ്റേഷൻ കാഡ്?"

അയാൾ ചോദിച്ചു.

ഫൈസൽ തന്റെ കയ്യിലിരുന്ന വിവാഹ ക്ഷണക്കത്ത് അയാളെ കാണിച്ചു.

റോഷൻ അത് മുകളിലേക്ക് നിവർത്തിപ്പിടിച്ച് നോക്കി.

നാലു നീല ബ്ലീഡ് ലൈനുകൾ. നീലയും പച്ചയും കലർന്ന സെക്യൂരിറ്റി ത്രെഡ്ഡുകൾ. പല ആങ്കിളുകളിൽ പിടിച്ച് അയാൾ ആ കാർഡ് നിരീക്ഷിച്ചു.

ഷഹാന മൊബൈലിൽ തിരക്കിട്ട രീതിയിൽ സംസാരിക്കുന്നത് പോലെ ഭാവിക്കുകയായിരുന്നു.
എങ്കിലും അവളുടെ കണ്ണുകൾ രഹസ്യമായി റോഷൻ ദുറാനിയുടെ മുഖത്തെ ഭാവപ്രകടനകൾ ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

ഫൈസൽ അടുത്ത് നിന്നയാളോട് സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

അയാളുടെയും രഹസ്യമായ ശ്രദ്ധ പക്ഷെ ദുറാനിയിൽ ആയിരുന്നു.

അയാൾ കാർഡ് പരിശോധിക്കുമ്പോൾ ഭയം കാണിച്ചാൽ, തങ്ങൾക്ക് ടെൻഷൻ ഉണ്ടെന്നറിഞ്ഞാൽ അപകടമാണ്.

"ഓക്കേ ..ടേക് ഇറ്റ്..."

ദുറാനി കാഡ് ഫൈസലിന് നേരെ തിരികെ നീട്ടി .

"എഹ്?"

ഒന്നും മനസ്സിലാകാത്തതുപോലെ ഫൈസൽ ദുറാനിയെ നോക്കി.

"ഓ ..ഓക്കേ ..താങ്ക് യൂ സാർ...എനി പ്രോബ്ലം സാർ?"

"നോ!"

ഗൗരവം വിടാതെ ദുറാനി പറഞ്ഞു.

"റുട്ടീൻ ചെക്കിങ്. ഹാവ് എ നൈസ് ടൈം..."

ഒരു കോണിൽ സിദ്ധാർത്ഥ് സൂര്യവൻഷി നിന്നിരുന്നു. കറുത്ത കോട്ടിൽ. മറ്റാരും കാണാതെ ഫൈസൽ അയാൾക്ക് കണ്ണുകൾ കൊണ്ട് നിർദ്ദേശം നൽകി.

അതനുസരിച്ച് സെക്യൂരിറ്റി കൺട്രോൺ മുറിയുടെ വാതിൽക്കലേക്ക് സിദ്ധാർത്ഥ് നീങ്ങി.
കൺട്രോൾ റൂമിന്റെ മുമ്പിൽ ആജാനുബാഹുവായ ഒരു മൊട്ടത്തലയൻ നിന്നിരുന്നു.

"റോഷൻ ദുറാനിയുടെ ക്രൂ ആണ്"

സിദ്ദാർത്ഥ് മന്ത്രിച്ചു.

"അസ്സലാമു അലൈക്കും,"

കൈ നെറ്റിയിൽ തൊട്ട് സിദ്ധാർത്ഥ് അയാളെഅഭിവാദ്യം ചെയ്തു.

"വാ അലൈക്കും ഉസ്സലാം..."

"ഭായി, ഷെഹ്സാദ് ഭായി പുറപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്..."

"നിങ്ങൾക്കെങ്ങനെ അറിയാം?"

അയാൾ സിദ്ധാർത്ഥിന്റെ ഭീഷണമായി നോക്കി.

"വരൂ..."
ആളില്ലാത്ത മറ്റൊരു മൂലയിലേക്കുചൂണ്ടി സിദ്ധാർത്ഥ് പറഞ്ഞു.

"ഇവിടെ ആളുകൾകേൾക്കും..."

കാര്യം ഗൗരവമുള്ളതാണ് എന്ന് മനസ്സിലാക്കി,അയാൾ സിദ്ധാർത്ഥ് കാണിച്ചു തന്ന കോണിലേക്ക് അയാളോടൊപ്പം നീങ്ങി.

അവിടെ ഒരു വലിയ കാർഡ് ബോഡ്ബോക്സ് കിടന്നിരുന്നു.

"എന്താ..?എങ്ങനെ അറിഞ്ഞു ഷെഹ...."

അയാൾ ചോദ്യം മുഴുമിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് സിദ്ധാർത്ഥിന്റെ കയ്യിലിരുന്ന ക്ലോറോഫോം സ്പ്രേ പുറത്തേക്കുചീറ്റി.

മൊട്ടത്തലയൻ കുഴഞ്ഞു വീണു.

"അരമണിക്കൂർ അനങ്ങില്ല, ശവം!"

കാഡ്ബോഡ് ബോക്സ് തുറന്ന് അയാളെ സിദ്ധാർത്ഥ് അതിനുള്ളിൽ അടച്ചു.

പിന്നെ ദ്രുതഗതിയിൽ സെക്യൂരിറ്റി കൺട്രോൾ റൂമിലേക്ക് പോയി.

അത് തുറന്നു.

അത് ഓപ്പറേറ്റ്ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന ചെറുപ്പക്കാരൻ മുഖമുയർത്തി സിദ്ധാർത്ഥിനെ നോക്കി.

"നിങ്ങൾ ആരാ...സെക് .സെക്യൂ ...."

ക്ളോറോഫോം സ്പ്രേയേറ്റ് അയാളും നിലം പൊത്തി.

അയാളെ ഒരു കോണിൽ കിടന്ന മേശക്കടിയിലേക്ക് തള്ളിയിട്ട് സിദ്ധാർത്ഥ് മോണിറ്ററുകളിലേക്ക് നോക്കി.

ഹോട്ടലിന്റെ അഞ്ചു കിലോമീറ്റർ ചുറ്റളവിൽ നടക്കുന്ന സകല ദൃശ്യങ്ങളും പതിയുന്ന വിധത്തിൽ ഏകദേശം ഇരുപതിൽ പരം മോണിറ്ററുകൾ.

ഒരു മോണിറ്ററിന്റെ മുകളിൽ റൂട്ട് എന്ന് രേഖപ്പെടുത്തിയിരുന്നു.

"റൂട്ട്?"

സിദ്ധാർത്ഥ് മന്ത്രിച്ചു.

"ദാവൂദ് ഹോട്ടലിലേക്ക് എത്തിച്ചേരുന്ന റൂട്ട്? യെസ് യെസ്!!അതുതന്നെ!..."

അയാൾ അതിലേക്ക് നോക്കി.

സൂം ചെയ്തു.

"ഓ! മൈ ഗോഡ്!!"

സിദ്ധാർത്ഥ് മന്ത്രിച്ചു.

അയാൾ ആന്റി ഹാക്കിങ് മിനി റഡാർ മൊബൈലെടുത്തു. ജാമർ ആക്റ്റിവേറ്റ് ചെയ്തു. പോക്കറ്റിൽ നിന്ന് ഒരു റെഡ് ചിപ്പ് എടുത്ത് സ്ക്രീനിന്റെ മുകളിൽ ഒട്ടിച്ചു.

പിന്നെ നമ്പർ എടുത്ത് ടൈപ്പ് ചെയ്തു.

"നോർത്ത് റോഡ്...പാഴ്സൽ എത്തിച്ചേരുന്നു..."

ഫൈസലിനാണ് ആ മെസേജ്.

പിന്നെ മിടിക്കുന്ന ഹൃദയത്തോടെ സിദ്ധാർത്ഥ് കാത്തിരുന്നു.

ഏത് പ്ലാൻ ആണ് ഫൈസൽ ഫേവർ ചെയ്യുന്നത്?

പ്ലാൻ എ അല്ലെങ്കിൽ പ്ലാൻ ബി?

അതോ മൂന്നാമതൊന്നോ?

നിമിഷങ്ങൾ വൈകുന്തോറും അയാളുടെ ഹൃദയമിടിപ്പ് മുറുകി.

മോണിറ്ററിൽ നിന്ന് കണ്ണുകൾ മാറ്റാതെ അയാൾ വിയർപ്പ് തുടച്ചു.

"ഫൈസൽ ...ഫാസ്റ്റ് ...ഫാസ്റ്റ് ...."

അയാൾ പിറുപിറുത്തു.

വിയർപ്പ് കണങ്ങൾ ഉരുണ്ടിറങ്ങി അയാളുടെ കൈത്തലം നനഞ്ഞു.

പെട്ടെന്ന് സ്ക്രീനിൽ അക്ഷരങ്ങൾ നിറഞ്ഞു.

"പ്ലാൻ എ!"

സിദ്ധാർത്ഥ് പെട്ടെന്ന് മോണിറ്ററുകൾ മുഴുവനും പോസ് മോഡിൽ വെച്ചു.

എന്നിട്ട് വാതിൽ തുറന്ന് സൂക്ഷമായി ചുറ്റും ഒന്ന് നോക്കിയിട്ട് അവൻ ഹോട്ടലിന് വെളിയിലേക്ക് നടന്നു ലോബിയുടെ മെയിൻ ചാനൽ ഡോറിനടുത്ത് എത്തണം. അവിടെ നിൽക്കണം.

പ്ലാൻ 'എ' യിൽ തന്റെ സ്ഥാനമെവിടെയാണ്.

ഫൈസലിന്റെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച് അർജ്ജുൻ എന്ന അസ്‌ലം മൻസൂരി ഫൗണ്ടൻ നമ്പർ ഫൈവിന്റെയടുത്ത് ജാഗ്വർ സ്റ്റാർട്ട് ചെയ്ത് റെഡിയായി നിൽക്കുന്നുണ്ടാവും.

അയാൾ പെട്ടെന്ന് ലോബിയിലേക്ക് കുതിച്ചു.

"അത് മെയിൻ ചാനൽ ഡോർ!"

മുമ്പോട്ട് നോക്കി സിദ്ധാർത്ഥ് മുരണ്ടു.

അതിനടുത്ത ഭിത്തിയിൽ സ്റ്റെഫാനോ ഫിയോഗിയുടെ പ്രശസ്തമായ പെയിന്റിങ്.

അതിന്റെ ചുവട്ടിൽ ഫ്ളവർ വേസ്. സിറിയൻ റോസിന്റെ ചെടി.

കൊളംബിയൻ ഓർക്കിഡുകൾ നിരനിരയായി വളർന്നു നിൽക്കുന്ന ലേക്കിനിപ്പുറത്ത് ഏത് നിമിഷവും കുതിക്കുവാൻ ഒരുങ്ങി നിൽക്കുന്ന അർജ്ജുൻ റെഡ്ഢിയെ ജാഗ്വറിനുള്ളിൽ സിദ്ധാർത്ഥ് കണ്ടു.

പെട്ടെന്ന് അവിടേക്ക് ഷഹാന കടന്നുവരുന്നത് സിദ്ധാർത്ഥ് കണ്ടു.

അവർ ഒരു നിമിഷം പരസ്പ്പരം നോക്കി.

സ്റ്റെഫാനോ ഫിയോഗിയുടെ ചിത്രത്തിനടുത്ത് മറ്റൊരു പെയിന്റിങ് ഉണ്ടായിരുന്നു.

പാതി പെണ്ണിന്റെ മുഖവും പാതി ആണിന്റെ മുഖവുമായി ഒരു മോഡേൺ ചിത്രം.

ഷഹാന അതിനടുത്തായി വന്നു നിന്നു.

അവളുടെ ഇടത് കയ്യിൽ ഒരു ബ്ളാക്ക്ബെറി മൊബൈൽ വിയർപ്പിൽ കുതിർന്നു.

പെട്ടെന്ന് അൽപ്പം ദൂരെ മെയിൻ ഗേറ്റിലൂടെ എട്ടോളം അത്യന്താധുകിന കാറുകളുടെ ഒരു വ്യൂഹം അകത്തേക്ക് പ്രവേശിച്ചു. ലോബിയിലേക്ക് കറുത്ത വസ്ത്രങ്ങളണിഞ്ഞ സുരക്ഷാ ഉദ്യോഗസ്ഥർ കുതിച്ചെത്തി. അവരുടെ കൈകളിൽ ആയുധങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു.

അവർക്കിടയിൽ പതിയെ നടന്നടുക്കുന്ന ഫൈസലിന്റെ രൂപം സിദ്ധാർഥും ഷഹാനയും ഒരുപോലെ കണ്ടു.

ഷഹാനയുടെ കയ്യിലിൽ ബ്ളാക്ക്ബെറി ചൂട് പിടിച്ചു.

ലോബിയുടെ മുമ്പിലേക്ക് വാഹനവ്യൂഹം വന്നു നിന്നപ്പോൾ ഷഹാന ബ്ളാക്ക്ബെറി പിടിച്ച കൈ സ്വാഭാവികത വരുത്തി അൽപ്പമുയർത്തി.

അവളുടെ കണ്ണുകൾ ഫൈസലിന്റെ കണ്ണുകളോടിടഞ്ഞു.

അവൻ കൈവിരൽ കൊണ്ട് "അഞ്ച്" എന്ന് കാണിക്കുന്നത് അവൾ കണ്ടു.

സുരക്ഷാ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ വാഹനവ്യൂഹത്തിനടുത്തേക്ക് നീങ്ങി.

ഫൈസൽ ഷഹാനയുടെ നേരെ വിരലുകൾ കൊണ്ട് "നാല്" എന്ന് അടയാളം കാണിച്ചു.

അകത്ത് സംഗീതത്തിന്റെയും നൃത്തത്തിന്റെയും ആവേശം മുറുകി.

നിർത്തിയ വാഹങ്ങളിൽ നിന്നും കറുത്ത ഗ്ളാസ്സും കറുത്ത വസ്ത്രങ്ങളും കൈയ്യിൽ അത്യന്താധുനിക ആയുധങ്ങളുമായി സുരക്ഷാഭടന്മാർ ആദ്യമിറങ്ങി.

"മൂന്ന്" എന്ന് ഫൈസൽ ഷഹാനയ്ക്ക് വിരലടയാളം കാണിച്ചു.

അവളുടെ കയ്യിൽ ബ്ളാക്ക്ബെറി വീണ്ടും ചൂട് പിടിച്ചു.

ഒരു നിമിഷം അവൾസിദ്ധാർത്ഥിനെ നോക്കി.

അയാളുടെ കണ്ണുകൾ അപ്പോൾ ഫിയോഗിയുടെ ചിത്രത്തിലാണ്.

വാഹനത്തിൽ നിന്ന് ഇക്രാം അലി ഇറങ്ങി.

ഷഹാന നോക്കുമ്പോൾ ഫൈസൽ കൈവിരലുകൾ കൊണ്ട് "രണ്ട്" എന്ന മുദ്ര കാണിച്ചു.

ലേക്കിന്റെ തീരത്ത് ഫൗണ്ടന്റെയരികിൽ, ദാവൂദ് ഇബ്രാഹിമിന്റെ വാഹനങ്ങൾക്കടുത്ത് ജാഗ്വർ ഒരുക്കി കാത്തിരുന്ന അർജ്ജുൻ റെഡ്ഢിയുടെ നെറ്റിയിലൂടെ വിയർപ്പ് ചാലുകൾ ഒഴുകിപ്പരന്നു.

അവസാനം ദാവൂദിന്റെ ലിമോയുടെ വാതിൽ തുറക്കപ്പെട്ടു.

അഫ്ഘാൻ പത്താൻ സ്യൂട്ടിൽ, തുർക്കിത്തൊപ്പി വെച്ച് തന്റെ
പിങ്ക് നിറമുള്ള സൺ ഗ്ലാസ് വെച്ച് ദാവൂദ് ഇബ്രാഹിം ഇറങ്ങി.

ഷാഹാനയുടെ നെഞ്ചിടിക്കാൻ തുടങ്ങി.

അവൾ ഫൈസലിനെ നോക്കി.

അയാളിൽ നിന്ന് പ്രതികരണമൊന്നുമില്ല. സിദ്ധാർത്ഥിന്റെയും കണ്ണുകൾ വിടർന്നു. അൽപ്പമകലെ അർജ്ജുൻ റെഡ്ഢിയുടെ കൈകൾ സ്റ്റിയറിങ് വീലിലമർന്നു.

ഷഹാന ഫൈസലിൽ നിന്ന് കണ്ണുകൾ മാറ്റിയില്ല.

തന്റെ ഹൃദയമിടിപ്പ് ഷഹാന കൃത്യമായി കേട്ടു.

ദീർഘശ്വാസമെടുത്ത് അത് നിയന്ത്രിക്കാൻ അവൾ ശ്രമിച്ചു.

പെട്ടെന്ന് ഫൈസലിന്റെ ചൂണ്ടുവിരലുയർന്നു.

ദാവൂദ് ഇബ്രാഹിം ലോബിയിലേക്ക് കയറി.

ഫൈസൽ പെരുവിരലുയർത്തി.

ആ നിമിഷം ഷഹാന ബ്ളാക്ക്ബെറിയുടെ "ഏഴ് " എന്ന ഡിജിറ്റ് ബട്ടണിൽ വിരലമർത്തി.

എന്നിട്ട് സിദ്ധാർഥിനെയും ഫൈസലിനെയും മാറി മാറി നോക്കി.

ചുറ്റും നിത്യനിശ്ശബ്ദതയിലേക്ക് കൂപ്പ് കുത്തുന്നത് പോലെ അവൾക്ക് തോന്നി.

അടുത്ത നിമിഷം ഹോട്ടൽ ഷെറാട്ടന്റെ ആയിരത്തി രണ്ടാമത്തെ മുറിയും ചുറ്റുമുള്ള മുറികളും ഉഗ്രമായ സ്ഫോടനത്താൽ തകർന്നടിഞ്ഞു താഴേക്ക് വീണു.

പ്രപഞ്ചം തങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ പൊട്ടിത്തകർന്നത് പോലെ എല്ലാവരും പകച്ചു.

ലോബി നിറയെ പുകയും പൊടി പടലങ്ങളും നിറഞ്ഞു.

ചുറ്റും ഇരുട്ട്പരന്നു.

ഫിയോഗിയുടെ ചിത്രത്തിനടിയിൽ നിന്ന് സ്മിത്ത് ആൻഡ് വെസ്റ്റൺ കമ്പനിയുടെ ഗൺ ആ നിമിഷം സിദ്ധാർത്ഥ് കരസ്ഥമാക്കി.

പാതി പെണ്ണും പാതി ആണുമായി നിൽക്കുന്ന ചിത്രത്തിനടിയിലെ പൂച്ചട്ടിയിൽ നിന്ന് റെമിങ്ടൺ ഔട്ട് ഡോർ കമ്പനിയുടെ ഗൺ എടുത്ത് അതിദ്രുതം ഷഹാന ഉയർന്നു.

പുകയിലും പൊടിയിലും കുഴങ്ങി ദാവൂദ് ചുമച്ചു.

ചെവിക്കുള്ളിൽ കുടുങ്ങിയ പൊടി ചെറു വിരലിൽ അമർത്തിയെടുത്ത് തിരിഞ്ഞപ്പോൾ തന്റെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കിയിരിക്കുന്നവരെ കണ്ട് അയാൾ അമ്പരന്നു.

സുന്ദരിയായ ഒരു പെണ്ണാണ് മുമ്പിൽ!

സുന്ദരിയെങ്കിലും ഏത് നിമിഷവും തന്നെ പച്ചയ്ക്ക് തിന്നാനുള്ള രൗദ്രം അവളുടെ മുഖത്ത് അയാൾ കണ്ടു.

പെട്ടെന്ന് അവൾ കണ്ണുയർത്തി അയാളുടെ നെറ്റിയിൽ മുട്ടിച്ചു.

"മൂവ്!!"

അവളുടെ ശ്വാസത്തിൽ മരണം നൃത്തം ചെയ്യുന്നത് അയാൾ കണ്ടു.

പെട്ടെന്ന് തന്റെ പിൻകഴുത്തിൽ മറ്റൊരു ഗണ്ണിന്റെ തണുത്ത സ്പർശം അയാൾ അറിഞ്ഞു.

അയാൾ മുഖം തിരിച്ചു.

കണ്ണിൽ കത്തുന്ന രൗദ്രവുമായി സിദ്ധാർത്ഥ് അയാളെ നോക്കി.

അവർക്ക് മുമ്പിൽ നടരാജശിവന്റെ ചുവടുകളോടെ ഫൈസൽ ഇരു കൈകളിലും തോക്കുകളുമായി നിർത്താതെ നിറയൊഴിച്ചു.

സുരക്ഷാഭടന്മാർ വീണു.

"പുട്ട് യുവർ ബ്ലഡി ഗൺസ് ഡൌൺ!!"

ദാവൂദിനെ സംരക്ഷിക്കാൻ ഓടികൂടിയവരോട് ഫൈസൽ അലറി.

"നിന്റെയൊക്കെ ഷെഹ്സാദ് ഭായിയുടെ തലമണ്ട പൊട്ടി ചിതറേണ്ടയെങ്കിൽ...!!"

ഓപ്പറേഷൻ ഡെവിളിൻറെ നാല് നാളുകൾക്ക് മുമ്പ്...

ഫൈസൽ അകത്തേക്ക് വരുമ്പോൾ മെഹ്നൂർ ഹാളിൽ ദിവാൻ കോട്ടിൽ ഉറങ്ങുകയായിരുന്നു.

കണ്ണിമയ്ക്കാതെ അയാൾ അവളുടെ കിടപ്പുനോക്കി നിന്നു.

ഹൃദയത്തിൽ ഒരു കുറുക്കുവീണത് അയാൾ അറിഞ്ഞു.

ഷഹാനയുടെ സ്വർണ്ണം കാച്ചിയ ദേഹത്തിന്റെ മദമറിഞ്ഞതിന് ശേഷമുള്ള കുറ്റബോധം കൊണ്ടൊന്നുമല്ല.

ഷഹാനയുടെ കാര്യത്തിൽ അയാൾക്ക് കുറ്റബോധം തോന്നിയിട്ടില്ല.

ഷഹാനയെ പ്രണയിച്ചുവെങ്കിലും മെഹ്നൂറിനോടുള്ള ഇഷ്ടത്തിൽ ഒരു തരിമ്പു പോലും കുറവുമുണ്ടായിട്ടില്ല.

അവളോടുള്ള അനുകമ്പയ്ക്കോ പ്രണയത്തിനോ അലിവിനോ ഒരു തന്മാത്രയുടെ കുറവുപോലും സംഭവിച്ചിട്ടേയില്ല.

ഹൃദയത്തിൽ വീണ കുരുക്ക് മറ്റൊരു കാര്യത്തിലാണ്.

പോക്കറ്റിൽ സൂക്ഷിച്ച പാക്കറ്റിലുണ്ട് അതിന് കാരണം.

പോക്കറ്റിൽ പാസ്സ്പോർട്ടുണ്ട്. ടിക്കറ്റുകളുണ്ട്.മറ്റു യാത്രാ രേഖകളുണ്ട്.

പക്ഷെ,താൻ അത് എങ്ങനെ മെഹ്നൂറിനോട് പറയും?

അയാൾ കിടക്കയുടെ അരികിലിരുന്നു.

മെഹ്നൂറിന്റെ തലമുടിയിൽ അയാൾ വാൽസല്യത്തോടെ തഴുകി.

അപ്പോൾ ആദ്യം അവളൊന്ന് കുറുകി.

പിന്നെ സാവധാനം കണ്ണുകൾ തുറന്നു.

അതിനുശേഷം ചാടിയെഴുന്നേറ്റു.

"വേണ്ട വേണ്ട..."

അയാൾ അവളെ വിലക്കി.

"കിടന്നോ..ഉറങ്ങിക്കോ...ഞാൻ നിന്നെ ഉണർത്താൻ ആഗ്രഹിച്ചേയില്ല..."

"വന്നിട്ട് ഒരുപാട് സമയമായോ?"

അയാളുടെ നെഞ്ചിലേക്ക് ചാഞ്ഞിരുന്ന് അവൾ ചോദിച്ചു.

"ഇല്ല ..ജസ്റ്റ് ഇപ്പം..."

"ആണോ?"

മുടി വാരിക്കെട്ടിക്കൊണ്ട് അവൾ എഴുന്നേൽക്കാൻ തുടങ്ങി.

"ഞാൻ ചായ എടുക്കാം,"

അവളെഴുന്നേറ്റു.

ഫൈസൽ അവളുടെ പിന്നാലെ ചെന്നു.
പാൽ സ്റ്റൗവ്വിൽ വെച്ച് കഴിഞ്ഞ് സ്ക്രേപ്പറിൽ വെച്ച് ഇഞ്ചി അരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഫൈസൽ അവളുടെ തോളിൽ പിടിച്ചു.

"എന്താ?"

മുഖം തിരിച്ച് അയാളെ നോക്കി നേരിയ ലജ്ജയോടെ അവൾചോദിച്ചു.

"മെഹ്നൂർ ..."

അയാൾ പറഞ്ഞു.

"ഞാൻ പറഞ്ഞിരുന്നത് ഓർക്കുന്നുണ്ടോ...നമുക്ക് ലണ്ടനിലേക്ക് മാറേണ്ടിവരും എന്നത്?"

പെട്ടെന്ന് അവളുടെ മുഖം മാറി.

"ഹ്മ്..."

അവൾ താല്പര്യമില്ലാതെ മൂളി.

"ഓർക്കുന്നു..പക്ഷെ ഇവിടെ മതിയായിരുന്നു യൂസുഫ്...നമ്മുടെ ഭാഷ, നമ്മുടെ ആളുകൾ..."

"അതേ...പക്ഷേ..."

അയാൾക്ക് വാക്കുകൾ തിരഞ്ഞു.

"സുൾഫിക്കർ..അവനെ ഓർക്കുമ്പോൾ ..ഇവിടെ കാന്റീൻ നടത്തിയിട്ട് ...നിനക്കറിയാമല്ലോ ...മെച്ചമൊന്നും ഇല്ലല്ലോ ...അതോർക്കുമ്പോൾ ...ലണ്ടനിൽ എന്റെ പഠിപ്പിനൊത്ത ഒരു ജോലി..അതാവുമ്പോൾ ...ഇങ്ങോട്ട് പിന്നെ എപ്പോൾ വേണമെങ്കിലും തിരിച്ചു വരാമല്ലോ..."

അവൾ മുഖം തെളിഞ്ഞു എന്ന് വരുത്തി.

തിളയ്ക്കാൻ തുടങ്ങിയ പാലിലേക്ക് അവൾ ഇഞ്ചിയും ഏലക്കായുമിട്ടു. പിന്നെ പൊടിയും.

"കാര്യം എന്താണ് എന്ന് വെച്ചാൽ നാല് ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ് പോകണം..."

ചായ ഇളക്കുന്നത് നിർത്തി മെഹ്നൂർ ഫൈസലിനെ നോക്കി.

"യൂസുഫ്!"

അവൾ നേരിയ പരിഭ്രമത്തോടെ വിളിച്ചു.

"ഇത്ര പെട്ടെന്ന്...!"

"ആ ...അതെ ..."

അവളുടെ ചേർത്ത് നിർത്തി അയാൾ പറഞ്ഞു.

"മാത്രമല്ല നാല് ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ് നീയും സുൾഫിക്കറും ആദ്യം ...നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും ആദ്യം പോകണം..എന്റെ ടിക്കറ്റ് അത് കഴിഞ്ഞാണ്..."

ആ വാർത്ത അവളെ വല്ലാതെ ഭയപ്പെടുത്തി.

"യൂസുഫ് എന്തായീ പറയുന്നേ?"

അവളുടെ സ്വരത്തിൽ സങ്കടവും അസഹ്യതയുമുണ്ടായിരുന്നു.

"ഞാനും മോനും ഒറ്റയ്ക്കോ!"

"മെഹ്നൂർ..അത്..!"

അയാൾ വിശദീകരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു.

"ലണ്ടനിൽ ഇപ്പോൾ വേൾഡ് എക്കണോമിക് ഫോറം ...കോമൺവെൽത്ത് ഗെയിംസ് ഒക്കെ നടക്കുന്നു..ഫ്ളൈറ്റ് ഒക്കെ ഏകദേശം ബുക്ക്ഡ്

ആണ്...ഒരുമിച്ച് കിട്ടില്ല...ഇതത്ര വലിയ കാര്യമാണോ മെഹ്നൂർ? എട്ടര മണിക്കൂർ മാത്രമല്ലേ ഉള്ളൂ ഇവിടുന്ന് ലണ്ടനിലേക്ക് ..? അവിടെ എത്തിയാൽ നമ്മുടെ റഹ്മത്ത് മലയാവാലയും ഷിഫയും ഒക്കെ നിന്നെയും മോനെയും കൂട്ടാൻ വരും ...പ്ലെയിനിൽ കയറുന്നു, ഇരിക്കുന്നു, അവിടെ എത്തുന്നു ..എല്ലാം പെട്ടെന്ന് ...തീരും ..ദാ ചായ തിളച്ച് പോകാൻ തുടങ്ങുന്നു.."

"എന്റെ റബ്ബേ! ഒറ്റയ്ക്ക് ഞാനും മോനും"

വല്ലാത്ത അസന്തുഷ്ടിയോടെയാണ് മെഹ്നൂർ ആ വാർത്ത സ്വീകരിച്ചത്.

"നീയും മോനുമുള്ളപ്പോൾ ഒറ്റയ്ക്കെങ്ങനെയാ? രണ്ടുപേരില്ലെ?"

അയാൾ ചിരിച്ചു.

സമയബോധമില്ലാത്ത അയാളുടെ ഫലിതത്തെ അവൾ അരോചകത്തോടെ സ്വീകരിച്ചു.

"ഇപ്പോൾ പോയില്ലെങ്കിൽ ഒന്നും നടക്കില്ല എന്റെ പെണ്ണേ.."

അവളെ വീണ്ടും ചേർത്ത് പിടിച്ച് അയാൾ പറഞ്ഞു.

"നമുക്ക് എങ്ങനെയും ജീവിക്കാം..നമ്മുടെ മോൻ അൽപ്പം കൂടി മെച്ചപ്പെട്ട ഒരു ജീവിതം അര്ഹിക്കുന്നില്ലേ ...അതൊക്കെ ഓർത്തല്ലേ ഞാൻ ..അല്ലാതെ നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ മറന്നാണോ?"

ഒരാശ്വാസത്തിനെന്നപ്പോലെ അവൾ അയാളുടെ നെഞ്ചിൽ ചാരി.

****

ഓപ്പറേഷൻ ഡെവിളിനു രണ്ടു ദിവസങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് .

മനസ്സില്ലാമനസ്സോടെയാണെങ്കിലും മെഹ്നൂരിനെ കാര്യങ്ങൾ ബോധ്യപ്പെടുത്തി.

ഇനി പൂർത്തിയാക്കാൻ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു ജോലി കൂടി ബാക്കിയുണ്ട്.

ഫൈസൽ ഫിർദൗസ് ഫ്ളവർ ഷോപ്പിലേക്ക് ബൈക്കോടിച്ചു.

കറാച്ചിയിലെ അയൂബ് ഖാൻ തെരുവിലാണ് അത്.

ഫൈസൽ ചെല്ലുമ്പോൾ ഷോപ്പുടമ സയ്യദ് വസിം കോട്ടാവാല കസേരയിൽ ചാരികിടന്ന് ഉറങ്ങുകയായിരുന്നു. ടി വിയിൽ "ദിൽ വാലെ ദുൽഹനിയാ ലേ ജായേംഗേ" യിലെ "മേരെ ഖ്വാബോ മേ ജോ ആയെ" എന്ന പാട്ട് തകർക്കുകയായിരുന്നു.

കാജലിന്റെ ചുവടുകളിലെ ഭംഗിയിലേക്ക് ഫൈസൽ നോക്കി നിന്നു.

പിന്നെ തെരുവിലേക്ക് കണ്ണുകളോടിച്ചു.

സാമാന്യം നല്ല തിരക്കുണ്ട് തെരുവിൽ.

ഫ്ളവർ ഷോപ്പും മോശമല്ലാത്ത രീതിയിൽ ആളുകളെ ആകർഷിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പക്ഷെ കടയുടമ വസീം കോട്ടാവാലയ്ക്ക് അതൊന്നും ബാധകമല്ല.

ഫൈസൽ അയാളുടെ തോളിൽ ആദ്യം പതിയെയും പിന്നെ അമർത്തിയും തൊട്ടു.

"ങ്ഹേ!! ആരാ?എന്താ?"

അയാൾ പെട്ടെന്ന് ഉറക്കമുണർന്ന് ചുറ്റും നോക്കി.

"ഇവിടെ..ഇവിടെ..."

ചിരിച്ചുകൊണ്ട് ഫൈസൽ പറഞ്ഞു.

"ഓഹ്! ഫൈ ...ആ യൂസുഫ് നീയോ...?"

അയാൾ പെട്ടെന്ന് എഴുന്നേറ്റു.

ഫൈസൽ കടയിലെ തിരക്കിലേക്ക് നോക്കി. പിന്നെ വസീമിന്റെ മുഖത്തേക്കും. അയാൾ പാതയുടെ അപ്പുറത്തുള്ള കോഫീ ഷോപ്പിലേക്ക് കണ്ണുകൾ കാണിച്ചു.

അവർ ഇരുവരും ഫ്ലവർ ഷോപ്പിൽ നിന്നുമിറങ്ങി.

"ഞാൻ കഴിഞ്ഞാഴ്ച പറഞ്ഞിരുന്ന സാധനം നാളെ കഴിഞ്ഞ് ഏഴുമണിയാകുമ്പോൾ കിട്ടണം,"

കോഫിഷോപ്പിലേക്ക് നടക്കവേ ഫൈസൽ വസീമിനോട് പറഞ്ഞു.

"നിങ്ങളുടെ ഹൈറ്റിലും വണ്ണത്തിലുമുള്ള ബോഡി റെഡിയാണ്...ഫ്രീസറിൽ ഉണ്ട്..ലേഡിയ്ക്ക് മെഹ്നൂർ ബാബിയേക്കാൾ അൽപ്പം കൂടി തടിയുണ്ടാവും ...പക്ഷെ ..എട്ടു വയസ്സുള്ള ആൺകുട്ടി ...ലാഹോർ ..ആഗാഖാൻ മെഡിക്കൽ കോളേജിൽ ഏഴ് ദിവസങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് ഉണ്ടായിരുന്നു ഒന്ന് ..പക്ഷെ..."

"വസീം!"

ഫൈസലിന്റെ ശബ്ദത്തിൽ അസഹിഷ്ണുതയേറി.

അപ്പോഴേക്കും അവർ കോഫി ഷോപ്പിൽ എത്തിയിരുന്നു. അതിന്റെ മുറ്റത്ത് നിന്നിരുന്ന ഒരു നീം മരച്ചുവട്ടിൽ കസേരകളിൽ അവർ അഭിമുഖമായി ഇരുന്നു.

"ഓപ്പറേഷൻ നാളെയാണ്..."

"അറിയാം..."

വസീം പറഞ്ഞു.

"ഗൗതം സാറിന്റെ മെസേജ് ഉണ്ടായിരുന്നു ..."

"എന്നിട്ട് ഗ്രൗണ്ട് ക്രൂവിന്റെ ചുമതല വസീമിനല്ലേ! ആ ആൾ ആണോ ഇതുവരെയും സാധനം എത്തിയില്ല എന്ന് പറയുന്നേ?"

"ക്ഷമിക്ക് ഫൈസൽ ഭായി,"

വസീം ചിരിച്ചു.

"നിങ്ങൾ എനിക്ക് തന്ന ലാസ്റ്റ് ഡേറ്റ് നാളെയല്ലേ? സാധനം അതിന് മുമ്പ് എത്തിച്ചാൽപോരെ?"

അപ്പോൾ വസീമിന്റെ മൊബൈൽ റിങ് ചെയ്തു.

സ്ക്രീനിലേക്കുനോക്കിയ വസീം അദ്ഭുതപ്പെട്ടു.

"ശ്ശ് ..!"

അയാൾ ഫൈസലിനെ നോക്കി പറഞ്ഞു.

"കൃത്യ സമയത്താ നിങ്ങള് വന്നത്"

അയാൾ ഫോൺ അറ്റൻഡ് ചെയ്തു.

"എന്താ ..നാളെയോ ..ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് ..ഓക്കേ ..സേഫ് അല്ലെ ...ഓക്കേ ..നന്ദി..."

"ആരാണ്?"

"ഷാബന്ദറിൽ നിന്നാ..."

വസീം പറഞ്ഞു.

"ത്രൂ സീ റൂട്ട് ...എട്ടു വയസ്സുള്ള ഒരാൺകുട്ടിയുടെ ബോഡി നാളെ ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് ഇവിടെ എത്തും ...മൂന്ന് ബോഡിയും ഏഴ് മണിക്ക് മുമ്പ് തന്നെ നിങ്ങളുടെ വീട്ടിലെത്തിയിരിക്കും ഫൈസൽ ഭായി..."

****

ഓപ്പറേഷൻ ഡെവിൾ സംഭവിക്കുന്നതിന് അഞ്ച് മണിക്കൂറുകൾ മുമ്പ്.സമയം: ഏഴ് പതിനഞ്ച്.

ജിന്നാ ഇന്ററർനാഷനൽ എയർപോർട്ട് കറാച്ചി.

എയർപോർട്ട് ലോബിയിൽ സാമാന്യം തിരക്കുണ്ടായിരുന്നു.

ഫൈസൽ മെഹ്നൂറിന് അവസാന നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകികൊണ്ടിരുന്നു.

"ആദ്യമായി പ്ലെയിനിൽ കയറുകയാണ് എന്നൊന്നും കരുതണ്ട,"

അയാൾ അവളുടെ തോളിൽ പിടിച്ചു.

"നിന്നെ കണ്ടാൽ എന്നും ഫ്ളൈറ്റിൽ കയറുന്ന പെണ്ണിനെ പോലെ തന്നെയുണ്ട്. അത്രയ്ക്കല്ലേ ഗ്ളാമർ!"

"പറഞ്ഞ് സുഖിപ്പിക്കണ്ട!"

അവൾ ഇഷ്ടക്കേടോടെ, അതിലേറെ സങ്കടത്തോടെ പറഞ്ഞു.

"അബ്ബൂ,"

കൊച്ച് സുൾഫിക്കർ വിളിച്ചു.

"അപ്പോൾ എന്നെ കണ്ടാലോ?"

"നിന്നെകണ്ടാലോ ? എന്തിനാ പ്രത്യേകിച്ച് പറയുന്നേ? ഈ പ്ലെയിനിന്റെ പൈലറ്റ് അല്ലെ നീ!"

സുൾഫിക്കർ ആഹ്ലാദത്തോടെ ചിരിച്ചു.

"പറഞ്ഞത് കേട്ടല്ലോ ..."

ഫൈസൽ ടാർമാക്കിലേക്ക് വിരൽ ചൂണ്ടി.

"അതാണ് നിങ്ങളുടെ ഫ്ളൈറ്റ് ...ജസ്റ്റ് ടിക്കറ്റിൽ ഡീറ്റയിൽസ് ഒക്കെ ഉണ്ട് ...പിന്നെ എന്തിനും ഹെൽപ്പിനായി എയർഹോസ്റ്റസ്മാരും...പൊയ്ക്കോളൂ സമയമായി"

"അപ്പോൾ യൂസുഫ് ...യൂസുഫ് അവിടെ വരെ വരുന്നില്ലേ?"

അവൾ വിതുമ്പുന്ന മുഖത്തോടെ ചോദിച്ചു.

"എനിക്ക് ..മെഹ്നൂർ ..എനിക്ക് ഇതിനപ്പുറത്തേക്ക് വരാൻ പറ്റില്ല ...ഡോണ്ട് വറി ..."

മെഹ്നൂറും സുൾഫിക്കറും എൻട്രൻസ് കടന്ന് പോയി.

ആ പോക്ക് ഫൈസൽ നോക്കി നിന്നു.

മെഹ്നൂർ തിരിഞ്ഞു നോക്കി.

അവളുടെ ചുണ്ടുകൾ വിതുമ്പുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

കണ്ണുകളിൽ നിന്ന് ധാരധാരയായി നീർ പൊടിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു.

കുരുക്ക് വീണ ഹൃദയത്തോടെ ഫൈസൽ അവളെ നോക്കി.

"അബ്ബൂ..."

സുൾഫിക്കർ തിരിഞ്ഞ് നിന്ന് അയാളെ വിളിച്ചു.

അയാൾ പുഞ്ചിരിയോടെ അവനെ നോക്കി.

അവസാനമായി മെഹ്നൂർ ഒരിക്കൽ കൂടി തിരിഞ്ഞു നോക്കി.

നെഞ്ചിൽ കൈ വെച്ച് ശ്വാസം മുട്ടി ഫൈസൽ അവിടെ നിന്ന് പിൻവാങ്ങി.

****
ഓപ്പറേഷൻ ഡെവിൾ സംഭവിക്കുന്നതിന് ഒരു മണിക്കൂർ മുമ്പ് . സമയം എട്ട് പത്ത്.

തിരിഞ്ഞു നോക്കി വിതുമ്പുന്ന മെഹ്നൂറിനെയും പുഞ്ചിരിക്കുന്ന സുൾഫിക്കറിന്റെയും മുഖങ്ങളോർമ്മിച്ച് ഫൈസൽ ടെറസ്സിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ താഴെ ഒരാംബുലൻസ് വന്നു നിന്നു.

പെട്ടെന്ന് അയാൾ താഴേക്ക് ഓടിയിറങ്ങി.

"ജയ് ഹിന്ദ്,സാബ്!"

ആംബുലൻസിലെ ഡ്രൈവർ പറഞ്ഞു.

"ജയ് ഹിന്ദ്!"

ഫൈസൽ പ്രത്യഭിവാദ്യം ചെയ്തു.

ഫൈസൽ ചുറ്റും നോക്കി. ചുറ്റും വിജനമാണ്. വഴിവിളക്കുകൾ പ്രകാശിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും പാതയോരത്തെ സിനോവ് മരങ്ങളുടെ പന്തലിപ്പ് ആ ഭാഗത്ത് ഇരുട്ട് നൽകിയിരുന്നു.

ഫൈസൽ ഡ്രൈവറെ കണ്ണ് കാണിച്ചു.

അപ്പോൾ ആംബുലൻസിന്റെ ഡോർ തുറക്കപ്പെട്ടു.

ആംബുലൻസിൽ വന്നവർ മൂന്ന് സ്ട്രെക്ച്ചറുകളിൽ മൂന്ന് ശവങ്ങൾ പുറത്തേക്കെടുത്തു.

മൂന്നു ശവങ്ങളെയും അവർ ഫൈസലിന്റെ ബെഡ് റൂമിൽ കിടത്തി.

പിന്നെ അയാളെ സല്യൂട്ട് ചെയ്ത് അവർ പോയി.

ആംബുലൻസ് ഡ്രൈവറെ കൈ വീശിക്കാണിച്ചതിനു ശേഷം ഫൈസൽ കിടപ്പുമുറിയിലേക്ക് കുതിച്ചു.

സ്ത്രീയുടെയും കുട്ടിയുടെയും ശവങ്ങളെ അയാൾ കിടക്കയിൽ കിടത്തി.

പുരുഷ ശവം അയാൾ നിലത്തും.

സ്ത്രീയുടെയും കുട്ടിയുടെയും മുഖത്തേക്ക് അയാൾ സൂക്ഷിച്ച് നോക്കി.

എയർ പോർട്ട് ലോബിയിലേ എൻട്രൻസിൽ വെച്ച് തന്നെ നോക്കി കരഞ്ഞ മഹ്നൂറിനെ അയാൾ ഓർത്തു.

തന്നെ നോക്കി പുഞ്ചിരിച്ച കൊച്ച് സുൾഫിക്കറിന്റെ ഓമനത്തമുള്ള മുഖത്തേക്കും.

പെട്ടെന്ന് അയാൾക്ക് അവരെ കാണണമെന്ന് തോന്നി.

എന്നാൽ, ഇന്ത്യയുടെ ത്രിവർണ്ണ പതാക അയാളുടെ മനസ്സിലേക്ക് ഓടിയെത്തി.

ദേശീയ ഗാനത്തിന്റെ ശബ്ദവും.

അപ്പോൾ അയാൾ കർത്തവ്യനിരതനായി.

"സമയമില്ല അധികം,"

കരുതി വെച്ചിരുന്ന പെട്രോൾ കാൻ എടുത്തുകൊണ്ട് അയാൾ സ്വയം പറഞ്ഞു.

"ഇന്നാണ് ദാവൂദ് ഇബ്രാഹിമിനെ ജീവനോടെ പിടിക്കേണ്ടത്...! ഇന്നാണ് അയാൾ ഹോട്ടൽ ഷെറാട്ടണിൽ വരുന്നത്...! അവിടെ തന്റെ സഹപ്രവർത്തകർ ഷഹാനയും സിദ്ധാർഥും അർജ്ജുൻ റെഡ്ഡിയുമുണ്ട്."

മൂന്ന് ശവങ്ങളെയും അയാൾ ജൂട്ട് ക്ളോത്ത് കൊണ്ട് ബന്ധിച്ചു.

ജൂട്ട് തുണിയുടെ മുന്നറ്റങ്ങളും ഒരു സ്പോഞ്ച് ബാറിൽ കെട്ടി.

സ്പോഞ്ച് ബാർ മുറിയുടെ മൂലയിൽ വെച്ചു.

സ്പോഞ്ച് ബാറിന് മുകളിൽ മടക്കിയ കാഡ് ബോഡ് പേപ്പറിൽ അയാൾ ഒരു വലിയ മെഴുക് തിരി കത്തിച്ചു.

ഒരു മണിക്കൂർ കഴിയുമ്പോൾ ആ മെഴുക് തിരി കത്തി തീരും.

കാഡ് ബോഡിലേക്ക് തീയിറങ്ങും.

പെട്രോൾ നനച്ച ജൂട്ട് നാടയിലൂടെ തീ സഞ്ചരിച്ച് ശവങ്ങളിലെത്തും.

പെട്രോളിൽ കുതിർന്ന മൂന്ന് ശവങ്ങൾ കത്തിക്കരിയുന്നതോടൊപ്പം ഗ്യാസ് സിലിണ്ടറിൽ കണക്റ്റ് ചെയ്ത ജൂട്ട് നാടയ്ക്കും തീപിടിക്കും.

സ്ഫോടനം സംഭവിക്കും.

ഒരു മണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞ്.

അപ്പോൾ താൻ ഹോട്ടൽ ഷെറാട്ടണിൽ ആയിരിക്കും.

അവിടെനിന്ന് ദാവൂദിനെ കടത്തും.

അർജ്ജുൻ റെഡ്ഢിയുടെ ജാഗ്വർ പത്തുമണിക്കൂർ യാത്രയ്ക്ക് ശേഷം ഗുജറാത്തിൽ, റാൻ ഓഫ് കച്ചിൽ എത്തും.
അവിടെ കാത്തിരിക്കുന്ന "റോ" യുടെ ചീഫ് ഗൗതം ഭാസ്ക്കറിന് ദാവൂദിനെ കൈ മാറിയതിന് ശേഷം താൻ ബോംബെയ്ക്ക് പോകും.

അവിടെ നിന്ന് ലണ്ടൻ ഹീത്രൂവിലേക്ക് താൻ പറക്കും.

ഖുദാ...!

അയാളുടെ കണ്ണുകൾ പ്രാർത്ഥനയിൽ അടഞ്ഞു.

കണ്ണുകളിലെ ഇരുട്ടിൽ മെഹ്നൂറും സുൾഫിക്കറും പ്രകാശങ്ങളായി പുഞ്ചിരിച്ചു.

"കാത്തിരിക്ക് രണ്ടു നാൾ..."

അയാൾ മന്ത്രിച്ചു.

ഓപ്പറേഷൻ ഡെവിൾ സംഭവിക്കാൻ മൂന്ന് മണിക്കൂർ മുമ്പ്.

ഹാമിൽട്ടൺ സ്ട്രീറ്റ്, കറാച്ചി.

ലെഹങ്കാ ചോളിയണിഞ്ഞതിന് ശേഷം പർവീൺ ഖുർഷിദാ നീളമുള്ള കണ്ണാടിയിൽ ഭംഗി നോക്കുകയായിരുന്നു. തെരുവിൽ ഏത് നേരവും അഫ്ത്താഫിന്റെ രൂപം പ്രത്യക്ഷപ്പെടാം. ഇന്ന് കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ കുറേദിവത്തേക്ക് അഫ്ത്താഫ് ഭുഖ്നൂറിലെ തന്റെ തറവാട്ട് വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങിപ്പോകുമെന്നാണ് പറഞ്ഞത്.

തിരിച്ച് എന്നാണു എന്ന് ചോദിച്ചപ്പോൾ ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല.

പറയാതെ ഒരു നാൾ കയറിവരും. ഒരു ചുമട് സാധനങ്ങളും അളവിലേറെ പണവുമായി.

ഒന്നും താൻ സ്വീകരിക്കാൻ വിസമ്മതിച്ചാലും അതെല്ലാം സ്വയം ഷെൽഫിൽവെച്ച് പൂട്ടി താക്കോൽ തന്റെ കയ്യിൽ വരും.

മെഹന്ദിയും സനൂരുമണിഞ്ഞ് ഒരു ശാദി മഹലിൽ അഫ്താഫിനോടൊപ്പമിരിക്കുന്നത് എപ്പോഴും താൻ സ്വപ്നം കാണാറുണ്ട്.

പുരോഹിതന്റെ ചോദ്യത്തിന് ശേഷം "കബൂൽ" പറയാൻ കൊതിക്കാറുണ്ട്.

പക്ഷേ അത് സ്വപ്നമായും കൊതിയായും മാത്രം മനസ്സിലുരുന്നാൽ മതി.

പടച്ചവനെക്കാളും സ്ഥാനമാണ് താൻ അഫ്ത്താഫിന് കൊടുക്കുന്നത്.

പലരുടെയും മൂത്രവും രേതസ്സും ഉമിനീരും മർദ്ദനങ്ങളും മലിനമാക്കിയ തന്റെ ആത്മാവിനെയും ദേഹത്തേയും വിമോചിപ്പിച്ചവനാണവൻ.

അവന്റെ വെപ്പാട്ടിയായി എങ്കിലും ജീവിക്കുകയെന്നത് ഒരു രാജകീയ പദവിയാണ് തനിക്ക്.

അപ്പോൾ കണ്ണാടിയിൽ അവൾ സിദ്ധാർത്ഥിന്റെ രൂപം കണ്ടു.

"അഫ്താഫ്!"

അവൾ ആഹ്ലാദത്തോടെ പിൻ തിരിഞ്ഞു നോക്കി.

പിന്നെ ഓടി അവന്റെ ദീർഘവും ദൃഢവുമായ ദേഹത്തെ ആലിംഗനം ചെയ്തു.

"എന്താ പറ്റിയെ നിനക്ക്? ഞാനല്പം മുമ്പ് പുറത്തേക്ക്പോയതല്ലേയുള്ളൂ?"

"അറിയില്ല..."

അവന്റെ നെഞ്ചിൽ മുഖം ചേർത്ത് അവൾ പറഞ്ഞു.

"ഇന്ന് രാത്രി നീ പോവുകയല്ലേ? "

അവൻ ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല. അവൻ വാച്ചു നോക്കി. ആറുമണി. ഓപ്പറേഷൻ ഡെവിൾ തുടങ്ങാൻ ഇനി മൂന്ന് മണിക്കൂർ ബാക്കി. ഇവിടുന്ന് പത്ത് മിനിറ്റ് ദൂരം ഹോട്ടൽ ഷെറാട്ടണിലേക്ക്.

"വാ..."

അയാൾ പറഞ്ഞു.

"നമുക്കൊന്ന് പുറത്ത് പോകാം..."

അവൾ അദ്ഭുതത്തോടെ അയാളെ നോക്കി.

പുറത്ത് പോകുന്ന കാര്യം അയാൾ പറഞ്ഞിരുന്നില്ല.

വീടുപൂട്ടി അവർ പുറത്തേക്കിറങ്ങി.

ബൈക്കിന് പിമ്പിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ കാറ്റിന്റെ മണം അവൾ മൂക്ക് വിടർത്തി ആസ്വദിച്ചു. അഫ്താഫിനോടൊപ്പം ഈ പൂമണം തനിക്കറിയണമെങ്കിൽ എത്ര നാൾ ഇനി കാത്തിരിക്കണം!

ഒരു വഴിയോര റസ്റ്റാറൻറ്റിന്റെ മുമ്പിൽ അയാൾ ബൈക്ക് നിർത്തി.

റെസ്റ്റോറൻറ്റിന് പുറത്ത് ബിർച്ച് മരങ്ങളുടെ പന്തലിപ്പിനടിയിൽ കസേരകളിൽ അവർ അഭിമുഖമായി ഇരുന്നു.
വെയിറ്ററോട് അയാൾ ടർക്കി ബിരിയാണി ഓർഡർ ചെയ്തു.

പർവീൺ അദ്ഭുതത്തോടെ അയാളെ നോക്കി.

"എനിക്കത് ഇഷ്ടമാണ് എന്ന കാര്യം ഇപ്പൊഴും അഫ്താഫ് ഓർത്തിരിക്കയാണോ?"

അയാൾ പുഞ്ചിരിച്ചു.

അയാളുടെ കണ്ണുകളിലേക്ക് തന്നെ അവൾ നോക്കിയിരുന്നു. സിദ്ധാർഥും അവളുടെ കത്തുന്ന സൗന്ദര്യത്തെ കണ്ണുകളാൽ പൊതിഞ്ഞു.

"ആളുകള് കാണും കേട്ടോ,"

"കാണട്ടെ..."

അയാൾ പറഞ്ഞു.

"എന്റെ പെണ്ണല്ലെ നീ ?"

അവൾ മേശപ്പുറത്തിരുന്ന അയാളുടെ കയ്യിൽ പിടിച്ചു.

"ആളുകൾ കാണും,"

അയാൾ പറഞ്ഞു.

"കാണട്ടെ,"

അവൾ പറഞ്ഞു.

"എന്റെ ചെക്കനല്ലേ നീ..?"

ബിരിയാണി കഴിച്ച് കൈ കഴുകി തുടച്ച് വന്ന് പർവീണ തിരികെ കസേരയിൽ ഇരുന്നപ്പോഴാണ് അടുത്തുള്ള മേശക്കടുത്തുന്ന ഒരു തടിയനെ കാണുന്നത്.

അവൾ ഭയം കൊണ്ട് വിറച്ചു.

അയാൾ കാണാതിരിക്കാൻ അവൾ സിദ്ധാർത്ഥ് ഇരുന്ന കസേരയിൽ ഇരുന്നു.

"ങ്ഹേ,നീ അവിടെയിരുന്നോ?"

കൈ കഴുകി തിരികെയെത്തിയ സിദ്ധാർത്ഥ് അവളോട് ചോദിച്ചു. അയാൾ എന്നിട്ട് പർവീണ ഇരുന്ന കസേരയിൽ ഇരുന്നു.

അപ്പോഴാണ് സിദ്ധാർത്ഥ് അവളുടെ മുഖം ശ്രദ്ധിക്കുന്നത്. ഭയന്ന്. വിഹ്വലയായി...!

"എന്താ?"

അയാൾ ചോദിച്ചു.

അവൾ കണ്ണുകൾ കൊണ്ട് തന്റെ പിമ്പിൽ ഇരിക്കുന്നയാളെ ആംഗ്യം കാണിച്ചു.

സിദ്ധാർത്ഥ് ഉടനെ വോയിസ് മാഗ്നിഫയർ എടുത്ത് കാതിൽ തിരുകി.

"ഒരു കിളിയെ തപ്പി ഇറങ്ങിയതാ..."

മാഗ്നിഫൈ ചെയ്യപ്പെട്ട അനേകം ശബ്ദങ്ങൾക്കിടയിൽ ഒരു പരുക്കൻ ശബ്ദം അയാൾ ശ്രദ്ധിച്ചു.തടിയൻ അയാൾക്കഭിമുഖമായി ഇരിക്കുന്ന ഒരാളോട് സംസാരിക്കുകയാണ്. മിക്കവാറും ഒരു ഇറാനി.

"എന്റെ കൂട്ടിൽ കെടന്ന കിളിയാരുന്നു ... കൊറേ വെടുങ്കൻമാരുടെ കയ്യിൽ അവളെ കച്ചോടം ചെയ്യാൻ കൊടുത്തുവിട്ടതാ ...ഈ കറാച്ചിയിൽ വെച്ച് അവന്മാർക്കിട്ട് പൊട്ടിച്ച് ഏതോ ഒരുത്തൻ അവളെ പൊക്കി... ..അവളെ വീണ്ടും പൊക്കാൻ ഇറങ്ങിയതാ ഞാൻ. അവനിട്ട് പൊട്ടിച്ചിട്ട്....അവളോർത്തി കൂടെയുണ്ടെങ്കിൽ ഒരു പത്തുകൊല്ലം വേറെ പണിക്ക് ഒന്നും പോകണ്ട. അവളെ വെച്ച് മാസാമാസം ലക്ഷങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാം. അമ്മാതിരി ഒരു ചരക്കാ.. "

"അവളുടെ ഫോട്ടോ എന്തെങ്കിലും?"

തടിയന്റെ വിവരണം കേട്ട് കൊതിയടക്കാതെ ഇറാനി ചോദിച്ചു.

"ഒന്നുമില്ല ..ഇവിടെ എവിടെയെങ്കിലും കാണും..അവളേം കൊണ്ടല്ലാതെ ഞാൻ പോകില്ല...അവള് ചത്ത് പോയി എന്നാ അവൾ പണ്ട് കഴിഞ്ഞിരുന്ന വേശ്യാലയത്തിന്റെ നടത്തിപ്പുകാരൻ വിശ്വസിക്കുന്നെ..വേറെ പിമ്പുകൾക്കോ കച്ചോടക്കാർക്കോ അവളെ പറ്റി അറിയില്ല...!"

അത് പറഞ്ഞ് അയാൾ എഴുന്നേറ്റു.

"ഇവിടെ അടുത്താ എന്റെ മുറി,"

തടിയൻ ഇറാനിയോട് പറഞ്ഞു.

"ഒരു ഗുളികയുണ്ട്..അത് കൊണ്ടരാൻ മറന്നു. സമയത്തിന് കഴിച്ചില്ലേൽ ഗ്യാസിളകും. ഞാനത് കഴിച്ചിട്ട് വരാം..."

അയാൾ പുറത്തെക്ക് നടന്നു.

'നിക്കാബ് കൊണ്ട് മുഖം മറയ്ക്ക്,"

സിദ്ധാർത്ഥ് പർവീണിനോട് പറഞ്ഞു.

അവൾ നിക്കാബ്കൊണ്ട് മുഖം മറച്ചു.

"എണീക്ക്!"

തടിയനിൽ നിന്ന് ദൃഷ്ടി മാറ്റാതെ അയാൾ അവളോട് പറഞ്ഞു.

പർവീണ എഴുന്നേറ്റു.

അവളുടെ കയ്യിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ട് അയാൾ പുറത്തേക്ക് നടന്നു.

പോകുന്ന വഴി റെസ്റ്റോറന്റ് കവാടത്തിൽ വിളക്ക് കാലിന്റെയടുത്ത് റിപ്പയർ ചെയ്തു കൊണ്ടിരുന്ന ഇലക്ട്രീഷ്യന്റെ ടൂൾ ബോക്സിൽ നിന്ന് സിദ്ധാർത്ഥ് ഒരു നീണ്ട സ്ക്രൂ ഡ്രൈവർ എടുത്തു.

ഭയന്നിരുന്ന പർവീണ അത് പക്ഷെ കണ്ടിരുന്നില്ല.

തടിയൻ റെസ്റ്റോറൻറ്റിനു മുകളിലത്തെ നിലയിലേക്കാണ് പോകുന്നത്.

അവിടെ മുഴുവൻ വാടകക്കാർ പാർക്കുന്ന മുറികളായിരുന്നു.

പർവീണയയുടെ കയ്യിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ട് അയാൾ പടികൾ കയറി.

ആ ഫ്ലോറിലെ നാലാമത്തെ മുറിയുടെ വാതിൽക്കലെത്തി അയാൾ നിന്നു. പോക്കറ്റിൽ നിന്ന് ചാവിയെടുത്ത് കതക് തുറന്നു.

അപ്പോൾ സിദ്ധാർത്ഥ് അയാളുടെ പിമ്പിലെത്തി.

മുറിയ്ക്കകത്ത് കയറിയ തടിയൻ കതക് ചാരുന്നതിനു മുമ്പ് അത് തള്ളിത്തുറന്ന് പർവീണെയും കൊണ്ട് അകത്ത് കയറി.

തന്റെ മുറിയിലേക്ക് അതിക്രമിച്ചു കയറിയ ആളെക്കണ്ട് ആദ്യമൊന്ന് സംഭ്രമിച്ചെങ്കിലും ക്രുദ്ധനായി അയാൾ ചോദിച്ചു.

"ആരാടാ നീ?"

സിദ്ധാർത്ഥ് തന്റെ പിമ്പിൽ നിന്ന പർവീണയെ മുമ്പിലേക്ക് നിർത്തി.

അയാളുടെ കണ്ണുകൾ തിളങ്ങി . മഞ്ഞപ്പല്ലുകൾ കാണിച്ച് അയാൾ ചിരിച്ചു.

ആ നിമിഷം കയ്യിലിരുന്ന നീണ്ട സ്ക്രൂ ഡ്രൈവർ അയാളുടെ വായിലേക്ക് സിദ്ധാർത്ഥ് കുത്തിയിറക്കി.
പർവീണ ഉച്ചത്തിൽ നിലവിളിക്കാൻ തുടങ്ങി. അതിന് മുമ്പ് സിദ്ധാർത്ഥ് അവളുടെ വായ് പൊത്തി.

വായ് കടന്ന് കഴുത്ത് തുളച്ച് അതിന്റെ മുന പുറത്തേക്ക് വന്നു.

മുനയിൽ നിന്ന് ചോരതുള്ളികൾ താഴേക്ക് വീണു.

സ്ക്രൂ ഡ്രൈവറടക്കം രുദ്രമായി പിടഞ്ഞുകൊണ്ട് അയാളുടെ ശരീരം നിലത്തേക്ക് വീണു.

അൽപ്പ സമായത്തിനുള്ളിൽ അയാളുടെ ചലനം നിലച്ചു.

"വാ.."

അവളുടെ കൈ പിടിച്ചുകൊണ്ട് അയാൾ മുറിക്ക് പുറത്ത് കടന്നു.

"നിന്റെ നിസ്കാര മുറിയിലേക്ക് കയറി വന്ന ഒരു ഹറാം പന്നിയെ നമ്മൾ കൊന്നു..."

താഴേക്ക് പടികളിറങ്ങവേ അപ്പോഴും വിറയ്ക്കുകയായിരുന്ന പർവീണയോട് അയാൾ പറഞ്ഞു.

"അതിന് സന്തോഷിച്ച് തുള്ളിച്ചാടേണ്ടതിന് പകരം അയാളുടെ ആത്മാവിന് മോക്ഷം കിട്ടാൻ സലാത്തൽ ജനാസ ചൊല്ലുകയാണോ നീ?"

പെട്ടെന്ന് തന്നെ അവർ തിരികെ പർവീണയുടെ വീട്ടിലെത്തി.

അപ്പോഴേക്കും മെസേജ് വന്നു സിദ്ധാർത്ഥിന്റെ മൊബൈലിലേക്ക്.

"അരമണിക്കൂറിൽ എത്തുക. കാർഡ് കിട്ടി,"

ഫൈസലാണ്.

ഷെറാട്ടണിൽ എത്തുവാനാണ്.

ദാവൂദ് ഇബ്രാഹിമിന്റെ മകന്റെ കല്യാണത്തിൽ പങ്കെടുക്കുവാനുള്ള കാർഡ് എങ്ങനെയോ ഫൈസൽ സങ്കടിപ്പിച്ചെടുത്തിരിക്കുന്നു!

"വരുന്നില്ലേ?"

അവൾ ചോദിച്ചു.

"ഇല്ല..."

അയാൾ പറഞ്ഞു.

അവളുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു.

ചുണ്ടുകൾ വിതുമ്പി.

"ജോലിക്ക് പോകുമ്പോൾ സങ്കടം വന്ന് വിഷമിച്ചിരുന്ന് മാനേജരുടെ വഴക്ക് കേൾക്കരുത്.നല്ലവനാണയാൾ..."

അയാൾ പറഞ്ഞു.

അവളുടെ കണ്ണുനീർ പ്രവാഹമേറിയതേയുള്ളൂ അപ്പോൾ.

"മിടുക്കിയായിരിക്കുക..അടുത്ത തവണ ഞാൻ വരുമ്പോൾ ഇതിലും സുന്ദരിയായിരിക്കുക..."

അവളുടെ കവിളുകൾ കൂടുതൽ നനഞ്ഞു.

"കാരണം 'കബൂൽ' ചൊല്ലുമ്പോൾ പെണ്ണ് സുന്ദരിയായിരിക്കണം!"

പർവീൺ വിശ്വസിക്കാനാവാതെ അയാളെ നോക്കി.

"ങ്ഹേ! എന്റെ റബ്ബേ!"

അവൾ അറിയാതെ പറഞ്ഞു.

അയാൾ അതെ എന്ന അർത്ഥത്തിൽ കണ്ണുകളടച്ചു കാണിച്ചു.

അവൾ നന്ദി സൂചകമായി മുകളിലേക്ക് നോക്കി.

അവൾ അധരങ്ങൾ വിടർത്തി ഭംഗിയായി പുഞ്ചിരിച്ചു

അത് കണ്ട് സിദ്ധാർത്ഥ് ബൈക്ക് തിരിച്ചു.

ഇനി ഷെറാട്ടണിലേക്ക്.

അവിടുന്ന് ദാവൂദ് ഇബ്രാഹിമിനെയും കൊണ്ട് റാൻ ഓഫ് കച്ചിലേക്ക്.

ഒരു വരവ് കൂടി വരേണ്ടിവരും.

തനിക്ക് ഹൃദയം പകുത്ത് നൽകിയ ഒരു പെണ്ണിനെ നെഞ്ചോട് ചേർക്കാൻ.

ജീവിതത്തിലേക്കു വിളിക്കാൻ.

ഈശ്വരാ....

ആദ്യമായി സിദ്ധാർത്ഥ് അങ്ങനെ ഉച്ചരിച്ചു.

ഒരു നിമിഷം ദാവൂദ് ആസന്നമായ മരണം കണ്ടിട്ടെന്നത് പോലെ നടുങ്ങി.

"ഡി കമ്പനി ബോസിന് പേടിക്കാനും അറിയാമല്ലേ?"

ഷഹാന കാൽമുട്ടുകൊണ്ട് അയാളുടേ അടിവയറിന് ചവിട്ടിക്കൊണ്ട് ചോദിച്ചു.

അയാൾ വേച്ച് സിദ്ധാർത്ഥിന്റെ ബലിഷ്ഠമായ കൈകളിലേക്ക് വീണു.

"നടക്കടാ!"

സിദ്ധാർത്ഥ് ആക്രോശിച്ചു. അയാൾ ദാവൂദിനെ അവരുടെയടുത്തേക്ക് വേഗത്തിൽ വന്ന ജാഗ്വാറിന് നേരെ നടത്തി.ഷഹാന ചുറ്റും കണ്ണുകളോടിച്ച് സിദ്ധാർത്ഥിന്റെ പിമ്പിലേക്ക് വന്നു.

അപ്പോൾ ലിഫ്റ്റ് തുറക്കപ്പെട്ടു.

റോഷൻ ദുറാനിയും അയാളോടൊപ്പം രണ്ടു സുരക്ഷാഭടന്മാരും അവിടേക്ക് വന്നു.

പക്ഷെ ഫൈസലിന്റെ ഇരു തോക്കുകളും ഒരേപോലെ തീ തുപ്പിയപ്പോൾ അവർ മൂവരും വീണു.

പെട്ടെന്ന് പുകമറയ്ക്കുള്ളിലൂടെ അവർ ജനറൽ ജഹാംഗീർ ഖറാമത്ത് അങ്ങോട്ട് വരുന്നത് കണ്ടു.

ആ നിമിഷം ഫൈസലിന്റെ തോളിനെ തുളച്ചുകൊണ്ട് വെടിയൊച്ച മുഴങ്ങി.

"ജനറൽ ഖറാമത്ത്!"

ഫൈസലിന് വെടിയേറ്റത് കണ്ടപ്പോൾ ഷഹാന ഗർജ്ജിച്ചു.

"ഡോണ്ട് ഡെയർ ഈവൻ ഫോർ എ സിംഗിൾ സ്റ്റെപ്പ്!"

അവൾ അയാൾക്ക് നേരെ നിറയൊഴിച്ചു.

ചടുല വേഗതയിൽ ജനറൽ ഒഴിഞ്ഞു മാറി. എങ്കിലും അയാളുടെ കയ്യിൽ നിന്ന് ഗൺ തെറിച്ച് പോയി.

"നിങ്ങടെ ഷെഹ്സാദ് ഭായിയുടെ ഇറച്ചിയിൽ പറ്റും കളിമണ്ണ്!"

"ഐ ഡോണ്ട് കെയർ!"

ജനറൽ അലറി.

"ഇക്രാം...ഷൂട്ട് ദിസ് ബിച്ച്! "

ഇക്രാം ഇരുകൈകളിലും തോക്കുകളുമായി ഇരുളിൽ നിന്നും പുകപടലങ്ങളിൽ നിന്നും പ്രത്യക്ഷനായി. അയാൾ സിദ്ധാർത്ഥിന്റെ നേരെ നിറയൊഴിച്ചു.

സിദ്ധാർത്ഥ് ദാവൂദിനെയും കൊണ്ട് ഉരുണ്ടുമാറി.

കലി കയറിയ സിദ്ധാർത്ഥ് ദാവൂദിന്റെ നെറ്റിയിൽ തോക്ക് മുട്ടിച്ചു.

"അയാളെ കൊല്ലരുത്!"

ഫൈസൽ സിദ്ധാർഥിനോട് ഉറക്കെ പറഞ്ഞു.

"അയാളെ കൊല്ലരുത്! ദിസ് ഈസ് ആൻ ഓർഡർ!"

സിദ്ധാർത്ഥ് ഫൈസലിനെ കലിപ്പോടെ നോക്കി.

അതിനിടയിൽ ഷഹാന ഇക്രാമിന്റെ നേർക്ക് നിറയൊഴിച്ചെങ്കിലും അയാളുടെ വലത് കൈ വിരലിലാണ് വെടിയേറ്റത്.

അയാൾ അലറി നിലവിളിച്ചു.

"ജനറൽ ഡോണ്ട് മൂവ്,"

ഷഹാന ജനറൽ ജഹാംഗീർ ഖറാമത്തിന്റെ നേർക്ക് തോക്ക് ചൂണ്ടി.

"നിങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമില്ലാത്ത ഹറാം പന്നിയെയാണ് ഞങ്ങൾ ഇവിടെ നിന്ന് കൊണ്ടുപോകുന്നത്..ഡോണ്ട് ഡെയർ സ്റ്റോപ്പ് അസ്...!!"

അതിനിടെ സിദ്ധാർത്ഥിനെ തള്ളിമാറ്റി ദാവൂദ് നിലത്തേക്ക് വീണു.

ഇക്രാം എറിഞ്ഞുകൊടുത്ത തോക്കെടുക്കാൻ അയാൾ ശ്രമിച്ചു.

അത് കണ്ട് ഫൈസൽ ചോരവാർന്ന തോളിൽ അമർത്തിപ്പിടിച്ച് ആ തോക്ക് ചവിട്ടിക്കളയാൻ ശ്രമിച്ചു.

പെട്ടെന്ന് ലിഫ്റ്റിന്റെ ഭാഗത്ത് നിന്ന് കൂടുതൽ കൂടുതൽ സുരക്ഷാ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെത്തി. അവർ തുരുതുരെ വെടിയുതിർക്കുകയും ജനറൽ ഖറാമത്തിനും ദാവൂദിന് ചുറ്റും വിന്യസിക്കുകയും ചെയ്തു.

"വാ! വാ! സമയം കളയാതെ വാ..."

ജാഗ്വാറിൽ നിന്ന് അർജ്ജുൻ റെഡ്ഢി വിളിച്ചു പറഞ്ഞു.

ഇക്റാമിന്റെയും ദാവൂദിന്റെയും കണ്ണുകൾ അയാളിൽ പതിഞ്ഞു.

അടുത്ത നിമിഷം ജാഗ്വാറിന് നേരെ വെടിയുണ്ടകളുടെ വർഷമുണ്ടായി.

എന്നാൽ അതിന് മുമ്പ് തന്നെ ഷഹാനയും സിദ്ധാർഥും ഫൈസലിനെയും കൊണ്ട് ജാഗ്വാറിൽ കയറിയിരുന്നു.

ജാഗ്വാറിൽ ഇരുന്നു കൊണ്ട് ഷഹാനയുടെയും ഫൈസലിന്റെയും സിദ്ധാർത്ഥിന്റെയും തോക്കുകൾ പുറത്തേക്ക് തീതുപ്പി.

പ്രതിരോധിക്കാൻ വന്ന വാഹന വ്യൂഹത്തെ സമർത്ഥമായി വെട്ടിച്ച് അർജ്ജുൻ ജാഗ്വർ മുമ്പോട്ട് പായിച്ചു.

"ഇരുട്ടായത് കൊണ്ട് അവർക്ക് മനസ്സിലാവില്ല,"

അർജ്ജുൻ പറഞ്ഞു.

"എമ്പ്രസ്സ് സ്ട്രീറ്റിലേക്ക് തന്നെ വിടട്ടെ?"

അവിടെയുള്ള ഒരു ലോഡ്ജിലെ രണ്ടു മുറികൾ നേരത്തെ തന്നെ അവർ ബുക്ക് ചെയ്തിരുന്നു.

കൂട്ടുകാർ തിരിച്ചൊന്നും പറയാതിരുന്നത് കൊണ്ട്

"റബ്ബേ!! ഇങ്ങനെയും നിർഭാഗ്യമോ?"

ഷഹാന തലയ്ക്കടിച്ചു.

"നിർഭാഗ്യമോ?"

ദേഷ്യം കത്തുന്ന സ്വരത്തിൽ സിദ്ധാർത്ഥ് ഷഹാനയോട് ചോദിച്ചു.
എന്റെ തോക്കിൻ മുമ്പിൽ കിട്ടിയതാ.നൂറിലൊരു സെക്കൻഡ് സമയം മതിയായിരുന്നു. ആ പന്നിയെ അങ്ങ് തീർക്കാൻ. പക്ഷെ നമ്മടെ ടീം ലീഡർ..."

ദേഷ്യം കത്തുന്ന കണ്ണുകളോടെ സിദ്ധാർത്ഥ് ഫൈസലിനെ നോക്കി.

"അയാൾ നിന്ന് കുറിക്കുകയായിരുന്നു. ആ പന്നിയെ കൊല്ലരുത് കൊല്ലരുത് എന്നും പറഞ്ഞോണ്ട്!"

അയാൾ ഫൈസലിനെ രൂക്ഷമായി നോക്കി.

"നീയെന്താ കരുതിയെ?"

തോളിൽ അപ്പോഴും തറഞ്ഞിരിക്കുന്ന തീഗോളം നൽകുന്ന വേദന കടിച്ചമർത്തി ഫൈസൽ മുരണ്ടു.

"ഇന്ത്യയും പാക്കിസ്ഥാനും ഇടയിലുള്ള എക്സ്ട്രാഡൈറ്റ് അടക്കമുള്ള ട്രീറ്റികളെ പറ്റി പഠിക്ക് ആദ്യം! എന്ത്കൊണ്ടാ പാവം ജാധവ് ഇപ്പോൾ ജയിലിൽ കിടക്കുന്നത്? അവനെ നീ അപ്പോൾ കൊന്നിരുന്നേൽ കാണാമായിരുന്നു യൂറോപ്പ്യൻ യൂണിയനും ഓസ്ലോ കവനന്റും ജനീവ കോൺഫറൻസും ഉണ്ടാക്കുന്ന ഓരോ പ്രശ്നങ്ങൾ!"

സിദ്ധാർത്ഥ് ഫൈസലിന്റെ വാക്കുകൾക്ക് അത്ര ശ്രദ്ധ കൊടുക്കുന്നില്ലന്ന് തോന്നി.

"ഒൻപത് വർഷമായി ഞാൻ കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു. അവനെ ജീവനോടെ പിടിക്കാൻ. കറാച്ചിയിൽ നിന്ന് പൊക്കാൻ...റോയ്ക്ക് കൈമാറാൻ. നാലായിരത്തി ആളുകളാണ് മരിച്ചത് അവൻ കാരണം ഒഫീഷ്യൽ റിക്കോഡിൽ. ആ കള്ളപ്പന്നിയെ ഇവുടുത്തെ മണ്ണിൽ വെടിവെച്ചിട്ടിട്ട് അവനെ രക്തസാക്ഷിയാക്കണം എന്നാണോ നീ പറഞ്ഞത്?"

"എന്നിട്ടിപ്പോൾ എന്തുണ്ടായി?"

സിദ്ധാർത്ഥ് വീണ്ടും കലിപ്പോടെ ചോദിച്ചു.

"ഇനി എങ്ങനെ ഇവിടുന്ന് പുറത്ത് കിടക്കും?"

ഡ്രൈവ് ചെയ്യുന്നതിനിടയിൽ അർജ്ജുൻ ചോദിച്ചു.

"ഇതിനോടകം ഐ എസ് ഐ നമ്മുടെ എല്ലാ ഡീറ്റയിൽസും കളക്റ്റ് ചെയ്തു കാണണം...നമ്മുടെ ഫോട്ടോ ഒക്കെ ടി വിയിൽ പത്രതിൽ നോട്ടീസുകളായി ഇവിടുത്തെ ഓരോ ചുവരിലും പതിയും..."

അർജ്ജുൻ ജാഗ്വർ അതിവേഗതയിൽ ഇമ്പ്രസ്സ് സ്ട്രീറ്റിലേക്ക് പായിച്ചു.

അവിടെ താരതമ്യേന തിരക്ക് കുറഞ്ഞ ഒരിടത്തായിരുന്നു അവരുടെ അൽ ഫത്താവി ലോഡ്ജ്. നഗരത്തിലെ പ്രധാനപ്പെട്ടയിടമായിരുന്നിട്ടും അവിടെ അധികം ആളുകൾ അപ്പോഴില്ലായിരുന്നു. ലോഡ്ജിന്റെ പരിസരം രാത്രിയുടെ ആ സമയം ഏതാണ്ട് നിശബ്ദമായി കിടന്നു.

"എന്നിട്ടിപ്പോൾ എന്തുണ്ടായി?"

എന്ത് പറ്റി? ഇവിടെ ഇപ്പോൾ ഒച്ചയും അനക്കവും ഒന്നുമില്ലാതെ?"

സിദ്ധാർത്ഥ് റിവോൾവർ എടുത്ത് ജാഗരൂകനായി.

"നമ്മുടെ ലോഡ്ജെ ചിലപ്പോൾ ട്രേസ് ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കാം..."

അയാൾ മന്ത്രിച്ചു.

"അങ്ങനെയെങ്കിൽ , ഇരുളിന്റെ മറവിൽ ഐ എസ് ഐ ഏജന്റ്സോ പൊലീസോ കാണണം.."

ഫൈസൽ അയാളുടെ നേരെ നോക്കി പുഞ്ചിരിച്ചു.

"അതൊന്നുമല്ല,"

ഫൈസൽ പറഞ്ഞു.

"റിഗോണിയിൽ ഒരു ചടങ്ങ് നടക്കുന്നു...ടോപ്പ് സിനിമാ താരങ്ങളൊക്കെ പങ്കെടുക്കുന്ന ചടങ്ങ് ..ആളുകളൊക്കെ അവിടെയാണ്..അതാണ്..."

രണ്ടു തെരുവുകൾക്കപ്പുറമാണ് റിഗോണി ജങ്ക്ഷൻ.

""അത് നന്നായി,"

ലോഡ്ജ് ബിൽഡിങ്ങിന് മുമ്പിലെ അശോകമരത്തിന് കീഴെ വാഹനം പാർക്ക് ചെയ്ത് അർജ്ജുൻ പറഞ്ഞു.

"നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ഇറങ്ങേണ്ട,"

ഡോർ തുറന്നുകൊണ്ട് അയാൾ പറഞ്ഞു.

"ഞാനാദ്യം നമ്മുടെ ഫ്ലോറിൽ കയറി നോക്കട്ടെ...അവിടെ സേഫ് ആണെങ്കിൽ ഞാൻ വിളിച്ചു പറയാം. അപ്പോൾ വന്നാൽ മതി!"

അയാൾ പടികൾ കയറി മുകളിലേക്ക് പോയി.

ഫൈസലും സിദ്ധാർഥും ഷഹാനയും ആകാംക്ഷയോടെ മുകളിലേക്ക് നോക്കി.

"വാ! വാ !!"

അർജ്ജുൻ ചുറ്റുപാടും സംഭ്രമത്തോടെ നോക്കി വിളിച്ചു.

ഷഹാനയും സിദ്ധാർഥും മുറിവേറ്റ ഫൈസലിനെ താങ്ങിപ്പിടിച്ച് പടികൾ കയറ്റി.

അപ്പോഴേക്കും മുറികൾ രണ്ടും തുറന്ന് വെച്ചിരുന്നു അർജ്ജുൻ.

ഫൈസലിനെ അവർ കിടക്കയിലേക്ക് ചായ്ച്ച് ഇരുത്തി.

പെട്ടെന്ന് കപ് ബോഡ് തുറന്ന് ഷഹാന മെഡിക്കൽ കിറ്റ് എടുത്തു.

അനസ്തേഷ്യ ഡോസ് സിറിഞ്ചിലേക്കെടുത്തു.

"വെയിൻസ് പ്രസ് ചെയ്ത് പിടിക്ക്!"

സിദ്ധാർഥ് അർജ്ജുനോട് പറഞ്ഞു.

"ഷോൾഡർ ബോൺ ടച്ച് ചെയ്തെങ്കിൽ പ്രശ്നമാകും..."

സിദ്ധാർത്ഥ് ഷഹാനയുടെ കയ്യിൽ നിന്ന് സിറിഞ്ച് വാങ്ങിക്കൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

തോളിന്റെയും നെഞ്ചിന്റെയും ഇടയിൽ തിണിർത്ത ഞരമ്പിൽ അയാൾ അനസ്തെറ്റിക് ഇൻജെക്ഷൻ എടുത്തു.

അപ്പോഴേക്കും അർജ്ജുൻ മൂർച്ചയുള്ള ക്ലിനിക്കൽ മെറ്റൽ ഹാക്കിങ് ബ്ലേഡ് കിറ്റിൽ നിന്നെടുത്ത് സിദ്ധാർത്ഥിന്റെ കയ്യിലേക്ക് കൊടുത്തു.

"ഈ കിറ്റ് ആരും കയ്യിൽ കരുതിയില്ല.."

ഷഹാന പറഞ്ഞു.

"ഞാൻ എപ്പോഴും കയ്യിൽ സൂക്ഷിക്കുന്നതാണ് ഏത് ഓപ്പറേഷനിലും..ഇന്ന് പക്ഷെ..."

"ഇതുപോലെ ഒരു ആക്ഷൻ ആദ്യമായല്ലേ?"

സിദ്ധാർഥും കുറ്റബോധത്തോടെ പറഞ്ഞു.

"അതുകൊണ്ട് ഞാനും ...ആ വെപ്രാളത്തിൽ..."

സിദ്ധാർത്ഥിന്റെ കൈയ്യിലിരുന്ന ബ്ലേഡ് ഫൈസലിന്റെ മാംസത്തിലേക്ക് തുളഞ്ഞു കയറി.

അടുത്ത നിമിഷം അതീവ വൈദഗ്ധ്യത്തോടെ അയാൾ ടി - പതിനാറ് കനമുള്ള ഒരു വെടിയുണ്ട പുറത്തെടുത്തു.

അതോടൊപ്പം രക്തം പുറത്തേക്ക് കുതിച്ചു.

പെട്ടെന്ന് തന്നെ ഷഹാന സലൈൻ വെള്ളവും ല്യൂക്കോ സൈറ്റ്സ് സൊല്യൂഷനും ഡെറ്റോളും കൊണ്ട് മുറിവ് വൃത്തിയായിക്കി ആംഗ്സിയോലിറ്റിക്സും ആന്റിബയോട്ടിക്സും കൊണ്ട് വൃത്തിയായി മുറിവ് കെട്ടി.

പെട്ടെന്ന് കതകിൽ ആരോ ശക്തിയായി മുട്ടി.

സിദ്ധാർത്ഥ് പെട്ടെന്ന് റിവോൾവർ എടുത്ത് പിമ്പിൽ പിടിച്ചു.

"ഷാഹീ,"

അയാൾ ഷഹാനയെ വിളിച്ചു.

ഷഹാന ഉദ്വെഗത്തോടെ അയാളെ നോക്കി.

അയാൾ അവളോട് കതക് തുറക്കാൻ ആംഗ്യം കാണിച്ചു.

അർജ്ജുൻ തന്റെ തോക്കെടുത്ത് പോക്കറ്റിൽ തെരുപ്പിടിച്ചു.

അപ്പോഴേക്കും കതകിൽ മുട്ടുന്നതിന്റെ ശബ്ദവും വേഗവുമേറി.

ഷഹാന പെട്ടെന്ന് കതക് വലിച്ചു തുറന്നു.

അകത്ത് സിദ്ധാർഥും അർജ്ജുനും ഫൈസലും ശ്വാസമടക്കിപ്പിടിച്ചിരുന്നു.
"
'ഓ!"

പുറത്തത് നിൽക്കുന്നയാളെ കണ്ട് ഷഹാന ആശ്വസിച്ചു.

റൂം ബോയിയാണ്.

"എന്താ?"

അവൾ ചോദിച്ചു.

"അല്ല! നിങ്ങൾ പുറത്ത് പോയപ്പോൾ ഫാൻ ഓഫ് ചെയ്തിരുന്നില്ല..."

അയാൾ പറഞ്ഞു.

"അതിന്?"

അവൾ മുഖം ചുളിച്ചു.

"അവസാനം എക്സ്ട്രാ ചാർജ് ചെയ്യുമ്പോൾ എന്തിനെന്ന് ചോദിക്കരുത്!"

അയാൾ പറഞ്ഞു.

"ഞങ്ങള് പേ ചെയ്തോളാം,"

അവൾ അനിഷ്ടത്തോടെ പറഞ്ഞു.

അകത്തേക്കൊന്ന് എത്തിനോക്കാൻ ശ്രമിച്ച് അയാൾ പോയി.

ഷഹാന കതക് വീണ്ടും ചേർത്തടച്ചു.

അർജ്ജുൻ അപ്പോഴേക്കും ടി വി ഓൺ ചെയ്തു.

"പി ടി വി ന്യൂസ് വെക്ക്,"

ഫൈസൽ പറഞ്ഞു.

അർജ്ജുൻ ചാനൽ മാറ്റി.

വാർത്താ സമ്മേളനമാണ്.

ആഭ്യന്തര മന്ത്രിയും ഹോം സെക്രട്ടറിയുമാണ് ഫുട്ടേജിൽ.

"ഷെറാട്ടൺ ഹോട്ടലിൽ നടന്ന സ്ഫോടനം ഇന്ത്യയുടേയോ റോയുടെയോ സൃഷ്ടിയല്ല.."

ആഭ്യന്തര മന്ത്രി ഷെഹ്റാർ അസീസ് ഖാൻ പറഞ്ഞു.

"അത് പ്ലംബർ ജോലിക്കാർക്ക് പറ്റിയ കയ്യബദ്ധമാണ്,"

ആ സമയത്ത് അവിടെ കവർച്ചാ സംഘമെത്തിയെന്നും അവരെയാണ് സുരക്ഷാ ഉദ്യോഗസ്ഥർ വെടിവെച്ചിട്ടതെന്നും ആഭ്യന്തര മന്ത്രി വിശദീകരിച്ചു.

"ഇനി ആജ് തക് ചാനൽ,"

ഫൈസൽ പെട്ടെന്ന് പറഞ്ഞു.

ഇന്ത്യയുടെ ആഭ്യന്തര മന്ത്രിയാണ് ഫൂട്ടേജിൽ.

"കറാച്ചി ഷെറാട്ടൺ ഹോട്ടലിൽ നടന്ന വെടിവെയ്പ്പുമായി ഇന്ത്യക്ക് യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല..."

"പക്ഷെ സാർ അവിടെ റോയുടെ ഏജൻസിന്റെ സാന്നിധ്യമുണ്ടായി എന്ന് റിപ്പോർട്ടുണ്ടല്ലോ..."

ഒരു പത്ര പ്രവർത്തകൻ ചോദിച്ചു.

"ഏത് റിപ്പോർട്ട്?"

"സോറി സാർ,"

റിപ്പോർട്ടർ ചിരിച്ചു.

"സോഴ്സ് വെളിപ്പെടുത്താൻ ഇപ്പോൾ നിർവ്വാഹമില്ല,"

"വെളിപ്പെടുത്താത്ത സോഴ്സിൽ നിന്നും വരുന്ന അഭ്യൂഹങ്ങൾക്ക് മറുപടി പറയലല്ല ആഭ്യന്തര മന്ത്രിയുടെ ജോലി,"

ആഭ്യന്തര മന്ത്രി കടുത്ത ഭാഷയിൽ പറഞ്ഞു.

"നാല് റോ ഏജൻസ് അവിടെ എത്തിയെന്ന് വിവരമുണ്ട് സാർ,"

മറ്റൊരു റിപ്പോർട്ടർ പറഞ്ഞു.

"ഇന്ത്യയുടെ ആഭ്യന്തര മന്ത്രാലയമോ രഹസ്യാന്വേഷണ വിഭാഗമോ ആരെയും ചുമതലപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല.."

"അവിടെ ഏതെങ്കിലും ഇന്ത്യക്കാരെ പാക്കിസ്ഥാൻ പോലീസ് അറസ്റ്റ് ചെയ്താൽ?"

മറ്റൊരു റിപ്പോർട്ടർ ചോദിച്ചു.

"അവർക്ക് ഇന്ത്യയുമായി ഒരു തരത്തിലും ബന്ധമുണ്ടാവില്ല."

ഷഹാനയും ലത്തീഫും അർജ്ജുനും സിദ്ധാർഥും മുഖാമുഖം നോക്കി.

"ഇതാണ് പ്രതിഫലം!"

സിദ്ധാർത്ഥ് അവജ്ഞയോടെ പറഞ്ഞു.

"മിഷൻ ജയിച്ചാലും അല്ലെങ്കിലും!"

"അത് ഇതിൽ മാത്രമല്ല സിദ്ധു.."

ഫൈസൽ പറഞ്ഞു.

"ഓരോ റോ ഏജന്റും അത് സമ്മതിച്ചിട്ടാണ് ഈ ഏജൻസിയിൽച്ചേരുന്നത്...പിടിക്കപ്പെട്ടാൽ രാജ്യം ഉത്തരവാദിത്തം ഒഴിയും..നാച്ചുറൽ ആണത്..അതിൽ രാജ്യത്തെ പുചിക്കാനൊന്നുമില്ല.."

"അല്ലങ്കിലും എനിക്ക് രാജ്യത്തെ പുച്ഛിക്കാൻ കരണമൊന്നുമില്ല..."

സിദ്ധാർത്ഥ് പറഞ്ഞു.

"റോയുടെ ഹെഡ്ക്വർട്ടേഴ്സിൽ ആർക്കും എന്നെ അറിയില്ല...ഗൗതം സാറൊഴികെ...വാടകയ്ക്ക് എടുക്കപ്പെട്ടയാളാണ് ഞാൻ...മെഴ്സിനറി...ഗവണ്മെന്റിനറിയില്ല ...ഒരു രേഖയിലും ഞാനില്ല..ഹഹ..!"

പുച്ഛം കലർന്ന സ്വരം മുറിയിൽ മുഴങ്ങി.

"ഷെറാട്ടൺ ഹോട്ടൽ ആക്രമണത്തിൽ പാക്കിസ്ഥാൻ സർക്കാരിന് ഏത് തരത്തിലുള്ള സഹായവും സഹകരണവും ഇന്ത്യ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു..."

ആഭ്യന്തര മന്ത്രി തുടർന്നു.

"ഇനിയെന്താണ്?"

അർജ്ജുൻ എല്ലാവരെയും നോക്കി.

പെട്ടെന്ന് ഫൈസലിന്റെ ഫോൺ ശബ്ദിച്ചു.

"ശ് ശ്!!"

ഫൈസൽ ചുണ്ടിൽ വിരൽ ചേർത്ത് മറ്റുള്ളവരെ നിശബ്ദമാക്കി.

"മിണ്ടരുത്! ഗൗതം സാറാണ്!"

അയാൾ ഫോൺ കാതോട് ചേർത്തു.

"ഫൈസൽ!"

അസഹ്യമായ ദേഷ്യത്തിൽ ഗൗതം ഭാസ്ക്കർ ചോദിച്ചു.

"എന്താ ഞാൻ കേൾക്കുന്നതൊക്കെ?"

"സാർ!"

ഫൈസൽ വാക്കുകൾക്ക് വേണ്ടി പരതി.

"ഓപ്പറേഷൻ ..അതിനെ പറ്റി ന്യൂസ് ചോർന്നിരുന്നു...അത് മാത്രമേ ഇപ്പോൾ പറയാൻ പറ്റൂ ...പ്ലാൻ എല്ലാം പെർഫെക്റ്റായിരുന്നു..."

"ചോർന്നു എന്ന് നിങ്ങൾക്ക് എങ്ങനെ മനസിലായി?"

"സാർ...അയാളുടെ ആദ്യത്തെ സെക്യൂരിറ്റി ചുമതല ഒരു ബവേജയ്ക്കായിരുന്നു ..അതെ മുൻ ഐ എസ് ഐ ചീഫ്...പക്ഷെ ലാസ്റ്റ് മൊമെൻറ്റിൽ അത് റോഷൻ ദുറാനിയുടെ കൈകളിലായി..."

"മൈ ഗോഡ്!"

ഭീതിജനകമായ സ്വരത്തിൽ ഗൗതം ഭാസ്ക്കർ പറഞ്ഞു.

"ദുറാനിയോ? എന്നിട്ട് നിങ്ങളൊക്കെ ഇപ്പോഴും ജീവനോടെയുണ്ടോ?"

ഫൈസലിന് എന്താണ് പറയേണ്ടതെന്ന് അറിയില്ലായിരുന്നു.

"ഞാൻ പറയുന്നത് വരെ ഒന്നും ചെയ്യണ്ട..വെയിറ്റ് ഫോർ മൈ കോൾ,"

ഫോൺ കട്ടായി.
****

ആഗാഖാൻ മെഡിക്കൽ യൂണിവേഴ്സിറ്റി.

അത്യാഹിത വിഭാഗത്തിൽ, ബെഡിൽ കിടക്കുകയായിരുന്ന ദാവൂദ് ഡോക്റ്ററെകണ്ടപ്പോൾ ചാടി എഴുന്നേറ്റു.

"ഇതൊക്കെ വലിച്ചു പറിച്ച് മാറ്റ് ഡോക്റ്റർ!"

മൂക്കിനോട് ഘടിപ്പിച്ചിരുന്ന എൻഡോട്രാക്കിയൽ ട്യൂബിൽ പിടിച്ചു കൊണ്ട് അയാൾ മുരണ്ടു.

"എന്നിട്ട് ആവശ്യമുള്ള മറ്റാളുകളുടെ ദേഹത്ത് പിടിപ്പിക്ക് ..ഇവിടെ ഇങ്ങനെ പട്ടിയെപ്പോലെ മലർന്ന് കിടക്കാൻ എനിക്ക് സമയമില്ല...!"

"നിന്നെ ഇന്ന് ഞാൻ!"

കലികയറിയ ശബ്ദം കേട്ട് എല്ലാവരും തിരിഞ്ഞു നോക്കി.

സുരക്ഷാ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ അകമ്പടിയോടെ ജനറൽ ജഹാംഗീർ ഖറാമത്ത് അവിടേയ്ക്ക് കൊടുങ്കാറ്റിന്റെ വേഗത്തിൽ ദാവൂദിന്റെ നേരെ ചീറിയടുത്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ തോളിൽ മുറിവ് കെട്ടി വെച്ചിരുന്നു.

"എത്ര തവണ ഞാൻ പറഞ്ഞതാ അങ്ങോട്ട് വരരുത്, ഇന്റലിജൻസ് റിപ്പോർട്ട് ഉണ്ട് ..ആക്രമണം ഉണ്ടാവും ..ഈ രാജ്യതിന്റെ സൈന്യാധിപനായ ഞാൻ പോലും നേരിട്ട് വന്ന് കെഞ്ചിയിട്ട്...എന്നിട്ടാണ്!!"

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ക്രോധം കലർന്ന വാക്കുകൾ കേട്ട് നിന്നവരെ ഭയപ്പെടുത്തി.

"രാജ്യത്തിന്റെ സൈന്യാധിപൻ പോയി കാർഗിലോ പത്താൻകോട്ടോ പോയി ഇന്ത്യൻ പട്ടാളക്കാരുടെ കാലു നക്ക്!എന്റെ മുമ്പിൽ നിന്ന് കുരയ്ക്കാതെ! തോന്നുമ്പോൾ തോന്നുമ്പോൾ ഹൈദരാബാദിലും കോയമ്പത്തൂരും ദില്ലിയിലും മുംബൈയിലും ബ്ളാസ്റ്റ് വേണം അതിൽ ഇത്രയിത്ര പേര് ചാകണം എന്നൊക്കെ നേരിട്ടും അല്ലാതെയും എന്റെ കാൽച്ചുവട്ടിൽ വന്ന് കരഞ്ഞ് വിളിച്ച് കെഞ്ചിയപ്പം എവിടെപ്പോയി തന്റെ ഈ ദേഷ്യം സൈന്യാധിപാ? നിങ്ങളേൽപ്പിച്ച, ഹിന്ദുസ്ഥാൻ മണ്ണിൽ നിങ്ങലേൽപ്പിച്ച, ഓരോ ഓപ്പറേഷന്റെയും ഡോസിയർ ഭദ്രമായി എന്റെ കയ്യിലുണ്ട് ..നിന്ന് കുരയ്ക്കുന്നതിന് മുമ്പ് അതൊന്നുകൂടി ഓർത്തോണം!"

"ഭായി..."

ദേഹത്ത് നിറയെ മുറിവും വെച്ചുകെട്ടലോടെയും ഇക്രാം അങ്ങോട്ട് ഓടിവന്നു.

"വിവരം കിട്ടി..."

"ങേ?"

ദാവൂദ് അവന്റെ നേരെ അദ്ഭുതത്തോടെ നോക്കി.

ഇക്രാം ഒന്ന് രണ്ടു ഫലയുകൾ അയാളെ എൽപ്പിച്ചു.

ദാവൂദ് ഫയലിന്റെ പേജുകൾ മറിച്ചു.

"ഫൈസൽ ഗുർഫാൻ ഖുറേഷി ഏലിയാസ് യൂസുഫ് പഠാൻ...റോ...ഏജന്റ് "

അയാൾ അടുത്ത പേജ് മറിച്ചു.

ഷഹാനയുടെ മുഖം അയാൾ അതിൽക്കണ്ടു.

"ഷഹാന സാദിഖ് ഏലിയാസ് ഇൻസിയാ പഠാൻ...റോ ഏജന്റ്..."

അയാളുടെ കണ്ണുകളിൽ കോപം കത്തി.

"ഈ പെണ്ണ്!"

ഷഹാനയുടെ ചിത്രത്തിലേക്കുനോക്കി അയാൾ മുരണ്ടു.

"ഈ കൊടിച്ചിപ്പട്ടി! ഇവളാണ് എന്നെ ഗൺപോയിന്റിൽ നിർത്തി എന്റെ നെറ്റിയിൽ ആദ്യം തോക്ക് മുട്ടിച്ചത്! എന്റെ വയറിനിട്ട് കാലു മടക്കി ഇടിച്ചത്! ഇവളെ എനിക്ക് പച്ചക്ക് വേണം!"

പിന്നെ അയാൾ അർജ്ജുൻ റെഡ്ഢിയുടെ ചിത്രത്തിലേക്ക് നോക്കി.

"അർജ്ജുൻ റെഡ്ഢി ഏലിയാസ് അസ്‌ലം മൻസൂരി റോ ഏജന്റ്..."

അയാൾ മന്ത്രിച്ചു.

"എടാ ഇവനല്ലേ നിന്നെ എങ്ങാണ്ടുന്നോ രക്ഷപ്പെടുത്തി എന്ന് പറഞ്ഞത്?"

അർജുന്റെ ചിത്രത്തിലേക്കും ഇക്രമിന്റെ മുഖത്തേക്കും മാറി മാറി നോക്കി ദാവൂദ് ചോദിച്ചു.

"ഭായി അത്!!"

"നിന്നെയും എന്നെയും ഒക്കെ പൊട്ടനാക്കി റോ ഉണ്ടാക്കിയ ഒരു ഡ്രാമ ആയിരുന്നു ആ ആക്സിഡന്റ് ഒക്കെ ! നിന്നോട് ചങ്ങാത്തം കൂടാൻ! നമ്മുടെ സർക്കിളിൽ കയറാൻ!"

ദാവൂദ് ചിരിച്ചു. എന്നിട്ട് ജനറൽ ഖറാമത്തിനെ നോക്കി.

"എങ്ങനെയുണ്ട് എന്റെ ടീം? നിങ്ങൾക്ക് ഈ വിവരം കിട്ടാൻ കുറഞ്ഞത് ഒരാഴ്ച്ചയെടുക്കും ..ഞാനിത് സംഘടിപ്പിച്ചത് നിമിഷങ്ങൾ കൊണ്ടാണ്..അതാണ് ഡി കമ്പനി! ഒരു സൈന്യാധിപൻ! ഫൂ!!"

ജനറൽ ഖറാമത്ത് ദേഷ്യം കടിച്ചമർത്തി.

"പക്ഷെ ഇക്രാം!"

ഭയപ്പെട്ടു കൊണ്ട് അയാൾ ഇക്രമിനെ നോക്കി.

"ഭായി..."

അയാളുടെ മനസിലുള്ളത് എന്താണ് എന്നറിയാതെ ഇക്രം കുഴങ്ങി.

"എന്നെ പിടിച്ചത് ഇവരാരുമല്ല..ഒരു നാലാമൻ ഉണ്ട്! ഒരുത്തൻ..അവനെവിടെ?"

"അറിയില്ല..പക്ഷെ..."

"പക്ഷെ?"

"അയാളെ ഞാൻ ഹാമിൽട്ടൺ തെരുവിൽ കണ്ടിട്ടുണ്ട്...അവിടെ ഒരു വീട്ടിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങിവരുന്നതായിട്ട്..."

"പിന്നെ നീ എന്ത് കാണാനാ നോക്കി നിക്കുന്നെ? പോയി അവനെ വലിച്ച് കീറാൻ!"

പിന്നെ അയാൾ ജനറൽ ഖറാമത്തിനെ നോക്കി.

"ഈ മൂന്ന് പേരെയും എനിക്ക് ഇവിടെ കിട്ടണം..."

അയാൾ ജനറലിനെ ഭീഷണമായി നോക്കി.

"ജീവനോടെ വേണമെന്നില്ല... ശവമായിട്ടാണേലും മതി!"

****

ജിന്നാ ഇന്ററർനാഷണൽ എയർപ്പോർട്ട്.

സമയം ഒൻപത് പത്ത് രാത്രി,

"പേടിക്കേണ്ട,"

മെഹ്നൂറിന്റെ ചോദ്യത്തിന് എയർപോർട്ട് സെക്യൂരിറ്റി ഉദ്യോഗസ്ഥൻ മറുപടി പറഞ്ഞു.

"നിങ്ങൾക്ക് പത്തു മിനിറ്റിനുള്ളിൽ….."

പെട്ടെന്ന് ഡിസ്പ്ലെ ബോഡിൽ കണ്ട വിവരം അയാളെ അദ്ഭുതപ്പെടുത്തി.

"ഓഹ്! നോ!"

അയാൾ സംഭ്രമത്തോടെ പറഞ്ഞു.

"എന്താ?"

മെഹ്നൂർ അയാളോട് ചോദിച്ചു. ആ നിമിഷം അവളുടെ കണ്ണുകളും ഡിസ്പ്ളേയിലേക്ക് നീണ്ടു.

അതിൽക്കണ്ട വിവരങ്ങൾ അവൾ വായിച്ചു:

എയർലൈൻ: ബ്രിട്ടീഷ് എയർവേയ്സ്.ഫ്ളൈറ്റ് നമ്പർ അൻപത്തി അഞ്ച് അറുപത്തി ആറ് .ഡെസ്റ്റിനേഷൻ ലണ്ടൻ ഹീത്രൂ എയർപോർട്ട്.ഷെഡ്യൂൾഡ്: കാൻസൽഡ്...ഗേറ്റ് നമ്പർ : നാല്..

"റബ്ബേ!"

അവൾ ചുറ്റും നോക്കി.

പെട്ടെന്ന് ടെലിവിഷനിൽ നിന്ന് കേട്ട ശബ്ദം അവളുടെ പരിഭ്രാന്തി കൂട്ടി.

"ഐസ്ലാൻഡിലെ മഞ്ഞുരുക്കം മൂലമുണ്ടായ പ്രതികൂല കാലാവസ്ഥ കാരണം യൂറോപ്പിലേക്ക് പോകേണ്ട എല്ലാ വിമാനങ്ങളും ഇനിയൊരറിയിപ്പുണ്ടാകുന്നത് വരെ റദ്ദാക്കിയിരിക്കുന്നു..."

ഒന്നോർത്തപ്പോൾ അവൾ ആശ്വസിച്ചു.

ക്യാൻസലായത് നന്നായി.

യൂസുഫിനോടൊപ്പം ഒരുമിച്ച് പോകാമല്ലോ.

"പടച്ചോനെ..! അപ്പോൾ മാത്രമേ മഞ്ഞുരുക്കം കുറയാൻ പാടുള്ളൂ കേട്ടോ.."

അവൾ സ്വയം പറഞ്ഞു.

യൂസിഫിനെ വിളിച്ച് കാര്യം പറയാം.

അവൾ ഫൈസലിനെ വിളിച്ചു.

സ്വിച്ച് ഓഫ് എന്ന അറിയിപ്പാണ് അവൾക്ക് കിട്ടിയത്.

ഒരു നിമിഷം ആലോചിച്ചതിന് ശേഷം അയൽവാസിയും സുഹൃത്തുമായ നഫീസയെ അവൾ വിളിച്ചു.

"ആ നഫീസാ...ഞാനാണ് മെഹ്നൂർ...ആഹ് അതെ ..എന്താ...റബ്ബേ! തീയോ? തീ പിടിച്ചെന്നോ!! എന്താ നീ പറഞ്ഞെ!!"

നിലവിളിയോടെ അവൾ ചാടിയെഴുന്നേറ്റു.

"അമ്മീ എന്താ?"

അവളുടെ ഭാവമാറ്റം കണ്ട് സുൾഫിക്കർ ചോദിച്ചു.

"ഒന്നുമില്ല മോനെ!"

അവൾ അവനെ എഴുന്നേൽപ്പിച്ചു.

"വാ! നമുക്ക് പോകാം!"

"എന്ത് പറ്റി അമ്മി? അബ്ബൂവിന് എന്തെങ്കിലും?"

"ഇല്ല ഒന്നുമില്ല..വാ..."

അവൾ അവനെയും കൂട്ടി പുറത്തേക്ക് നടന്നു.

"പിന്നെ അമ്മിയെന്തിനാ കരയുന്നെ?"

എൻട്രൻസിൽ വെച്ച് സുരക്ഷാ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ അവരെ തടഞ്ഞു.

"ജനാബ്!"

കണ്ണുനീർ ഒഴുകിയിറങ്ങിയ കവിളുകളോടെ അവൾ അയാളോട് പറഞ്ഞു.

"എനിക്കുടനെ വീട്ടിൽ പോകണം.എനിക്ക്...!"

"എല്ലാവര്ക്കും പോകണം,"

അയാൾ ചിരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു.

"ഫ്ളൈറ്റുകളൊക്കെ ക്യാൻസൽ ആയത് കൊണ്ട് എല്ലാവരും ബുദ്ധിമുട്ടിലാണ്...നിങ്ങടെ ദാ അവിടെ ഇരിക്കൂ ..."

സമീപത്തെ ഇരിപ്പിടങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച് അയാൾ പറഞ്ഞു.

"പ്ലീസ് സാർ!!"

അവളുടെ നിലവിളി ഉച്ചത്തിലായി..ഞാനിപ്പോൾ ഫോൺ ചെയ്തപ്പോൾ എന്റെ വീടിന് ...തീ പിടിച്ചു എന്ന് വിവരം കിട്ടി ..അതുകൊണ്ട് എനിക്ക് ..."

"ഏഹ് ?"

അയാൾ ദൈന്യതയോടെ അവളെ നോക്കി.

"വീടിന് തീപിടിച്ചോ? എവിടെയാ വീട്? ഇവിടെ കറാച്ചിയിൽ ആണോ,"

"അതെ..."

"..അഡ്രസ്സ് പറയൂ..."

അവൾ പറഞ്ഞു കൊടുത്തു.

"ഹലോ!"

അയാൾ ഫോണിലൂടെ സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങി.

"നമ്പർ ഫോർട്ടി റ്റു പോലീസ് സെൻററർ ...അവിടെ ഹൌസ് നമ്പർ നാനൂറ്റി പതിമൂന്ന് ..വാഡ് ഏഴില് യൂസുഫ് ഖാൻ ...ഏഹ് ...വീടിനുള്ളിൽ മൂന്ന് ശവങ്ങൾ കത്തികരിഞ്ഞ നിലയിൽ? എന്ത്? ഭാര്യയും ഭർത്താവും കുഞ്ഞുമോ?"

അപ്പോൾ ടിവിയിൽ മറ്റൊരു വാർത്ത കേട്ട് സുരക്ഷാ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ അങ്ങോട്ട് നോക്കി.

"ഷെറാട്ടൺ ഹോട്ടലിൽ തീവ്രവാദികളുടെ ആക്രമണം. കറാച്ചിയിൽ യാത്രാ നിരോധനം.."

പശ്ചാത്തലത്തിൽ സ്ഫോടനത്തിൽ അമർന്ന ഷെറാട്ടൺ ഹോട്ടലിന്റെ ഫൂട്ടേജ്..

"ഹലോ..."

സുരക്ഷാ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ മറ്റൊരു നമ്പർ ഡയൽ ചെയ്തു.

"കൺട്രോൾ റൂമല്ലേ?ഇത് പർവേസ് സംസാരിക്കുന്നു..അവിടെ ഐ എസ് ഐ ഡെസ്ക്കിൽ ആരാണ്?"

പിന്നെ അയാൾ മെഹ്നൂറിനെയും സുൾഫിക്കറേയും നോക്കി.

ജിന്നാ ഇന്ററർനാഷണൽ എയർപോർട്ട്, കറാച്ചി.

എയർപോർട്ട് കൺട്രോൾ റൂമിന്റെ വലത് വശത്ത് കോർണറിൽ ആണ് സെക്യൂരിറ്റി വിങ്.

പാക്കിസ്ഥാനിലെ എല്ലാ എയർപോർട്ടിലും അത്തരം ഒരു ഓഫീസ് കാണുവാൻ സാധിക്കും.

അതാത് പ്രവിശ്യകളിലെ പോലീസ് മേധാവിയുടെ ഒരു പ്രതിനിധി, ഇന്ത്യയിലെ സി ബി ഐക്ക് സമാനമായ എഫ് ഐ ഏയുടെ ഉദ്യോഗസ്ഥർ, ഐ എസ് ഐ ഓഫീസർ, സൈബർ വിങ്ങിന്റെ ചുമതലയുള്ളയാൾ എന്നിവരടങ്ങിയ സംഘമാണ് ഓഫീസിൽ.

അവിടേക്കാണ് മെഹ്നൂറിനെയും സുൽഫിക്കറേയും സെക്യൂരിറ്റി ഉദ്യോഗസ്ഥൻ കൊണ്ടുപോയത്.

ആ വലിയ ഓഫീസ് മുറിയിലെ അത്യന്താധുനികമായ യന്ത്ര സംവിധാനങ്ങളും ഡെസ്ക്കുകൾക്ക് പിമ്പിൽ ഗൗരവത്തോടെയിരിക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥരെയും കണ്ടപ്പോൾ അവൾ ശരിക്കും അമ്പരന്നു.

"ഇരിക്കൂ..."

സുമുഖനായ, ഉയർന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥനെന്ന് തോന്നിച്ച ഒരു ചെറുപ്പക്കാരൻ പറഞ്ഞു.

മെഹ്നൂറും സുൾഫിക്കറും അടുത്തടുത്തായി അയാൾക്ക് അഭിമുഖമിരുന്നു.

"എന്റെ പേര് റോഷൻ ദുറാനി,"

അയാൾ പറഞ്ഞു.

"അസ്സലാമു അലൈക്കും..."

അവൾ കൈ നെറ്റിയിൽ മുട്ടിച്ച് പറഞ്ഞു.

"വാ അലൈക്കും ഉസ്സലാം..."

അയാൾ പ്രത്യഭിവാദ്യം ചെയ്തു.പിന്നെ അവളെ ഗൗരവത്തിൽ,കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി.

"നിങ്ങളുടെ ഭർത്താവ് യൂസുഫ് ഖാൻ ഒരു ചെറിയ കാന്റീൻ നടത്തുന്നയാളാണ്..."

അയാൾ അവളുടെ കണ്ണുകളിൽ നിന്നും നോട്ടം മാറ്റാതെ പറഞ്ഞു.

പിന്നെ ഒരു ഫയൽ തുറന്ന് കുറച്ച് പേപ്പറുകൾ എടുത്ത് അയാൾ മെഹ്നൂറിനെ കാണിച്ചു.

"ഇത് നിങ്ങളുടെ ഭർത്താവിന്റെ ബാങ്ക് ഡീറ്റയിൽസ് ആണ്..."

"ഈ രേഖകൾ കാണിക്കുന്നത് അയാളുടെ പക്കൽ ബാങ്കിലുള്ളത് വെറും പതിനാലായിരം രൂപ മാത്രമാണ് എന്നാണ്,"

"ലണ്ടനിലേക്ക് പോകാനുള്ള ടിക്കറ്റിനുള്ള പണം എവിടുന്നാണ്..."

"അത് ..അദ്ദേഹം..."

അയാളുടെ രൂക്ഷമായ നോട്ടത്തെ നേരിട്ടുകൊണ്ട് അവൾ പറഞ്ഞു.

"നിങ്ങളുടെ ഭർത്താവിന്റെ അക്കൗണ്ടിൽ പതിനാലായിരം രൂപ മാത്രമാണ് കഴിഞ്ഞ മൂന്ന് മാസമായി വന്നിട്ടുള്ളത്...എന്നിട്ടും ഇത്രയും പണം എവിടുന്ന്?"

ഓഫീസ് മുറിയിലെ വലിയ ടെലിവിഷനിൽ ഷെറാട്ടൺ സ്ഫോടനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വാർത്തകളിൽ ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്ന മറ്റുള്ളവർ മെഹ്നൂറിനെ നോക്കി.

"എന്റെ ഭർത്താവ് ധാരാളിയല്ല..."

മെഹ്നൂർ പറഞ്ഞു.

"അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു ദുർച്ചിലവുമില്ല..പണം നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്ന രീതിയിലുള്ള ഒരു ദുശീലങ്ങളുമില്ല...എന്നും വൈകുന്നേരം അദ്ദേഹം എന്നെയാണ് പണം ഏൽപ്പിക്കാറുണ്ടായിരുന്നത്..."

അയാളുടെ കണ്ണുകളിൽ നിന്ന് നോട്ടം മാറ്റാതെ തന്നെ അവൾ മറുപടി പറഞ്ഞു.

"ജനാബ്..."

ദൃഡ സ്വരത്തിൽ അവൾവിളിച്ചു.

"അദ്ദേഹത്തോട് തന്നെ നിങ്ങൾക്ക് നേരിട്ട് ചോദിക്കാമല്ലോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നമ്പർ..."

"എയ്റ്റ് റ്റു സെവൻ റ്റു ഫൈവ് റ്റു ട്രിപ്പിൾ ഫോർ വൺ....."

റോഷൻ ദുറാനി പെട്ടെന്ന് പറഞ്ഞു.

"സ്വിച്ച് ഓഫ് ആണ്..."

അയാൾ മുമ്പോട്ടിരുന്നു.

"അല്ലെങ്കിൽ സിം കാഡ് നശിപ്പിക്കപ്പെട്ട നിലയിൽ ആണ്..."
ടിവിയിൽ അപ്പോഴും കൊഴുത്ത നിറത്തിൽ ഷെറാട്ടൺ ഹോട്ടലിലെ സ്ഫോടനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വാർത്തകൾ തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു.

"അത് കണ്ടോ?"

റോഷൻ ദുറാനി ടി വിയിലേക്ക് വിരൽ ചൂണ്ടി.

"കറാച്ചിയിലെ ഷെറാട്ടൺ ഹോട്ടലാണത്. പാക്കിസ്ഥാനിലെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട കെട്ടിടങ്ങളിൽ ഒന്ന്. അവിടെ ഭീകരാക്രമമുണ്ടായി. നാല് ഹിന്ദുസ്ഥാനികൾ ആണ് അതിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. നാല് ഹിന്ദുസ്ഥാനി ഓഫീസേഴ്സ്! നാല് ഹിന്ദുസ്ഥാനി ടെററിസ്റ്റ്സ്! അതിലൊന്ന്..."

അയാൾ അവളുടെ കണ്ണുകളിലേക്ക്രൂക്ഷമായി നോക്കി.

അയാൾ എന്താണ് പറയാൻ പോകുന്നതെന്ന് മെഹ്നൂർ ഭയന്നു.

"...നിങ്ങളുടെ ഭർത്താവ് യൂസുഫ് ഖാനാണ്..."

തന്റെ കരൾ പിളരുന്ന അനുഭവമുണ്ടായി മെഹ്നൂറിന്. അവളുടെ കണ്ണുകൾ തുളുമ്പി.ചുണ്ടുകൾ വിറച്ചു. പക്ഷെ ക്രമേണ അവളുടെ മുഖത്ത് അഭിമാനക്ഷതമേറ്റവളുടെ ഭാവം ഏറ്റവും ക്രൗര്യത്തോടെ കടന്നു വന്നു.

“"പക്ഷെ പാക്കിസ്ഥാൻ പോലീസ് തോക്ക് കൊണ്ട് തന്നെ അതങ്ങ് തീർത്തു. ആദ്യം വെടികൊണ്ടത് ആർക്കെന്ന് അറിയില്ല.പക്ഷെ അവസാനത്തെ വെടിയേറ്റത്..."

അയാൾ ടി വിയിൽ കണ്ണുകൾ നട്ടിരിക്കുന്ന സുൾഫിക്കറെ നോക്കി.

മെഹ്നൂറ് തന്റെ നെഞ്ചിടിപ്പ് ഉച്ചത്തിൽ കേട്ടു.

"..അവസാനത്തെ വെടി നിങ്ങളുടെ ഭർത്താവ് യൂസുഫ് ഖാന്റെ ദേഹം തുളച്ചിട്ടുണ്ട്. ഷുവർ! “

സുൾഫിക്കറിന് കേൾക്കാനാവാത്ത വിധത്തിൽ അയാൾ പറഞ്ഞു.

“...അതിൽപ്പിന്നെ നാലും ഒളിവിലാണ്. കറാച്ചിയിലെവിടെയോ!"

അവൾ ടി വിയിലേക്ക് കണ്ണുകൾ നട്ടിരിക്കുന്ന സുൾഫിക്കറെ നോക്കി.

"സുൾഫി.."

അവൾ അവന്റെ തോളിൽ പിടിച്ചു.

ടി വിയിൽ നിന്ന് കണ്ണുകൾ മാറ്റി അവൻ അമ്മയെ നോക്കി.

"എന്താ അമ്മി?"

"എഴുന്നേൽക്ക്!"

ഇരിപ്പിടത്തിൽ നിന്ന് എഴുന്നേറ്റുകൊണ്ട് അവൾ പറഞ്ഞു.

സുൾഫിക്കർ എഴുന്നേറ്റു.

"വാ! നമുക്ക് അബ്ബൂവിന്റെ അടുത്തേക്ക് പോകാം..."

കോപത്തോടെ അവൾ സുൾഫിക്കറെയും കൊണ്ട് വാതിൽക്കലേക്ക് നീങ്ങി.

പടിയിൽ ചവിട്ടാൻ തുടങ്ങിയതും കതക് അവർക്ക് മുമ്പിൽ അടഞ്ഞു.

"ഐ എസ് ഐ ഓഫീസാണിത്,"

അടഞ്ഞ കതകിന് മുമ്പിൽ പകച്ചു നിന്ന മെഹ്നൂറിനോട് റോഷൻ ദുറാനി പറഞ്ഞു.

"നിങ്ങൾക്ക് ഇഷ്ടമുള്ളപ്പോൾ വരാനും പോകാനും സാധിക്കുന്ന ഇടമല്ല..ചോദ്യങ്ങൾക്ക് കൃത്യമായി ഉത്തരം തന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് നല്ലത്...അല്ലായെങ്കിൽ..."

അയാൾ ഭീഷണമായി അവരെ നോക്കി.

മെഹ്നൂറിൻറെ മനസ്സിലൂടെ കുറെ ദൃശ്യങ്ങൾ മിഴിവ് നഷ്ടപ്പെടാതെ തെളിഞ്ഞു.

അഫ്ഗാൻ അതിർത്തിയോട് ചേർന്നു കിടക്കുന്ന ചമൻ എന്ന തന്റെ ഗ്രാമത്തിൽ ഐ എസ് ഐ എസ് തങ്ങളുടെ ബസ്സാക്രമിച്ചത്. യൂസുഫ് രക്ഷപ്പെടുത്തിയത്. തീക്ഷണമായ അലിവ് കൊണ്ടും പ്രണയം കൊണ്ടും തന്റെ ജീവിതത്തിലെ സകല നഷ്ടങ്ങളേയും ദുരന്തങ്ങളേയും അയാൾ നീക്കിക്കളഞ്ഞത്. അയാളുടെ പ്രണയത്തിന്റെ വീഞ്ഞു കുടിച്ച് ജീവിതം മനോഹരമാക്കിയ നാളുകൾ...

"ജനാബ്!"

അവൾ ദൃഢ സ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞു.

"താങ്കൾ ഞങ്ങളുടെ തെരുവിലേക്ക് വാ. അവിടെ വന്ന് ഓരോ വ്യക്തിയോടും അന്വേഷിക്ക്. എന്റെ ഭർത്താവ് യൂസുഫ് ആരാണെന്ന്!

യൂസുഫ് വാലി ഖാൻ! അവർ പറയും.യൂസുഫ് നമാസിയാണ്.യൂസുഫ് നവാസിയാണ്. മോൻ സുൾഫിക്കറെയും ഭാര്യ മെഹ്നൂറിനെയും മാത്രം സ്നേഹിക്കുന്നവൻ...ബഹുമാനിക്കുന്നവൻ..."

എല്ലാവരും അവളുടെ വാക്കുകളിലെ തീവ്ര വികാരത്തെശ്രദ്ധിച്ചു.

"..അദ്ദേഹം..."

മെഹ്നൂർ തുടർന്നു.

"..സ്വന്തം നാടിനെ സ്നേഹിക്കുന്നയാളാണ് അദ്ദേഹം.അദ്ദേഹം ഒരു ഹിന്ദുസ്ഥാനിയല്ല...അദ്ദേ..."

പിന്നെ കരൾ പിളരുന്ന വേദനയിൽ അവൾ പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു.

മെഹ്നൂർ ഇരുന്ന മുറിയിൽ നിന്ന് റോഷൻ വെളിയിൽ കിടന്നു.

മറ്റാരും കേൾക്കുന്നില്ല എന്നുറപ്പുവരുത്തി അയാൾ മൊബൈലെടുത്തു.

റോഷൻ ദുറാനി ഫോൺ ഡയൽ ചെയ്തു.

"സാർ..."

അയാൾ അങ്ങേതലയ്ക്കലുള്ളയാളെവിളിച്ചു.

"ആ, റോഷൻ പറയൂ,"

ദാവൂദിന്റെ സ്വരം അയാൾ കേട്ടു.

"യൂസുഫ് ഖാൻ അലിയാസ് ഫൈസൽ ഗുർഫാൻ ഖുറേഷിയെ നമ്മുടെ അടുത്തെത്തിക്കാനുള്ള ചൂണ്ട എന്റെ പക്കലുണ്ട്..."

"എന്താ അത്?"

ദാവൂദ് ആകാംഷയോടെ ആരാഞ്ഞു.

"അയാളുടെ ഭാര്യയും മകനും!"

****

ന്യൂ ദില്ലി

ലോക് കല്യാൺ മാർഗ്ഗ്, പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ വസതി.

"സാർ.."

റോയുടെ ഡെപ്യൂട്ടി ചീഫ് സൊഹൈൽ ഖാൻ പട്ടൗഡി പ്രധാനമന്തിയെ നോക്കി.

"പാക്കിസ്ഥാനിൽ വെച്ച് അവർ പിടിക്കപ്പെട്ടാൽ നമ്മുടെ കാര്യം വളരെ പരുങ്ങലിലാവും. നമുക്ക് ഹേഗ് മുതൽ ന്യൂയോർക്ക് വരെയുള്ള കാര്യാലയങ്ങളിൽ വിശദീകരണങ്ങൾ നൽകേണ്ടി വരും . ഉപരോധങ്ങളടക്കമുള്ള ഇന്ററർനാഷണൽ സമ്മർദ്ദങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിവരും.."

പ്രധാനമന്ത്രി കൈയുയർത്തി അയാളെ വിലക്കി.

"ഗൗതമിന്റെ വിളിക്കൂ..."

സൊഹൈൽ ഖാൻ പട്ടൗഡി വാതിൽക്കൽ നിന്ന സെക്യൂരിറ്റി ജീവനക്കാരനു നേരെ കണ്ണ് കാണിച്ചു.

അയാൾ അൽപ്പ നിമിഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം ഗൗതം ഭാസ്ക്കറുമായി തിരികെ വന്നു.

"മൂന്ന് റോ ഏജൻറ്റുമാരാണ് ഏത് നിമിഷവും പാക്കിസ്ഥാൻ ജയിലിലാകാൻ പോകുന്നത്,"

പ്രധാനമന്ത്രി ഗൗതം ഭാസ്ക്കറോട് പറഞ്ഞു.

"അവർ വെളിപ്പെടുത്താൻ പോകുന്നത് ഇന്ത്യൻ ഗവണ്മെന്റ്റിന്റെ അറിവോടും സമ്മതത്തോടുമാണ് അവർ ഷെറാട്ടൺ ഹോട്ടൽ ആക്രമിച്ചെന്നായിരിക്കും. ഇതിൽ കുറ്റവാളിയാക്കപ്പെടുന്നത് നിങ്ങൾ മാത്രമല്ല. റോ എന്ന ഏജൻസിയും ആഭ്യന്തര മന്ത്രാലയവും പ്രധാനമന്ത്രി എന്ന നിലക്ക് ഞാനുമായിരിക്കും...."

അദ്ദേഹം ഇരിപ്പിടത്തിലേക്ക് ചാഞ്ഞു.

"നിങ്ങൾക്ക് എന്തെങ്കിലും പറയാനുണ്ടോ?"

"സാർ..."

സൊഹൈൽ ഖാൻ പട്ടൗഡിയുടെ നേരെ ഒന്ന് നോക്കിയതിന് ശേഷം ഗൗതം പറഞ്ഞു.

"ആ മൂന്ന് ഏജൻസും രാജ്യത്തിന്റെ പേരോ റോയുടെ പേരോ വലിച്ചിഴക്കില്ല..."

"എന്താണുറപ്പ്?"

"അവരുടെ റെക്കോഡ് അങ്ങനെയാണ് സാർ,"

പ്രധാനമന്ത്രി പട്ടൗഡിയെ നോക്കി.

"അർജ്ജുൻ റെഡ്ഢി ചൈനയുടെ എം എസ് എസിന്റെ പിടിയിലായതാണ്. ഒരു മാസമാണ് അയാൾ അവരുടെ ടോർച്ചർ ക്യാമ്പിൽ കിടന്നത്. അന്ന് നമ്മുടെ ഏജന്റ് സൗത്ത് സീയിലെ ദ്വീപിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നത് വരെ അവൻ വാ തുറന്നിട്ടില്ല..."

ഗൗതം പട്ടോഡിയെ രൂക്ഷമായി നോക്കി.

"പിന്നെ ഷഹാന,"

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൃഷ്ടികൾ വീണ്ടും പ്രധാനമന്ത്രിയിൽ പതിഞ്ഞു.

"മിസ്റ്റർ പട്ടൗഡിക്കറിയാമോ എന്നറിയില്ല പതിനാലു ദിവസം താലിബാന്റെ തടവറയിൽ കിടന്ന് നരകിച്ചവളാണ്. എത്ര തവണ അവൾ രാജ്യത്തെ ഒറ്റിക്കൊടുത്തു?"

പട്ടൗഡി ഒന്നും പറയാതെ അദ്ദേഹത്തെ നോക്കി.

"പിടിക്കപ്പെട്ടില്ല ഒരിക്കലും ഫൈസൽ ഗുർഫാൻ..."

ഗൗതം ഭാസ്ക്കർ തുടർന്നു.

"പക്ഷെ ഫൈസലിന്റെ ഇതുവരെയുള്ള ട്രാക്ക് റിക്കോഡ് മാത്രം മതി അയാളുടെ ലോയൽറ്റി അളക്കാൻ..."

എന്നിട്ടും പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ മുഖം പ്രസന്നമായില്ല.

"ആരാണ് ആ നാലാമൻ..? പാക്കിസ്ഥാൻ മീഡിയയുടെ റിപ്പോർട്ട് പ്രകാരം ഫൈസലിനോളം തന്നെ പ്രാധാന്യമുണ്ട് അയാൾക്കും,"

"സാർ ക്ഷമിക്കണം,"

ഗൗതം പറഞ്ഞു.

"നാലാമൻ...അങ്ങനെ ഒരാളില്ല,"

പ്രധാമന്ത്രി ഗൗതമിന്റെ ഗൗരവത്തോടെ നോക്കി.

"രണ്ടു ദിവസം..."

അദ്ദേഹം എഴുന്നേറ്റു.

"രണ്ടേ രണ്ടു ദിവസം! അതിനുള്ളിൽ ഈ കുഴഞ്ഞ പ്രശ്നം പരിഹരിക്കപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിൽ..."

ഗൗതം അദ്ദേഹത്തെ ആകാംക്ഷയോടെ നോക്കി.

"...എങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ രാജിക്കത്ത് എന്റെ മേശപ്പുറത്ത് ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഈസ് ദാറ്റ് ക്ലിയർ?"

"യെസ് സാർ!"

ഗൗതം ഭാസ്ക്കർ പറഞ്ഞു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വരത്തിൽ പക്ഷെ ആത്മവിശ്വാസമുണ്ടായിരുന്നില്ല.

അദ്ദേഹം പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ മുറിവിട്ടിറങ്ങി.

"...അവർ പാക്കിസ്ഥാനിൽ ഒരു കാരണവശാലും പിടിയിലാകരുത്,"

പ്രധാനമന്ത്രി സൊഹൈൽ ഖാൻ പട്ടൗഡിയോട് പറഞ്ഞു.

"...അപ്പോൾ?"

സൊഹൈൽ ഒന്ന് സംശയിച്ചു.

പ്രധാന മന്ത്രി പട്ടൗഡിയെ നോക്കി.

"മനസ്സിലായി സാർ,"

അയാൾ ദൃഢസ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞു.

"അതിന്റെ ഉത്തരവാദിത്തം ഞാനേറ്റു.

****

എമ്പ്രസ്സ് റോഡിലെ ലോഡ്ജിനുള്ളിൽ, ഒരുമിച്ച് ഇരിക്കവേ ഫൈസലിന്റെ ഫോൺ വീണ്ടും ശബ്ദിച്ചു.

"പട്ടൗഡി സാറാണ്,"

മൊബൈൽ അറ്റൻഡ് ചെയ്യവേ അയാൾ പറഞ്ഞു.

"ഫൈസൽ,"

"സാർ,"

"നിങ്ങളും കൂടെയുള്ളവരും ഇപ്പോൾ തന്നെ വസീം കോട്ടാവാലയുടെ അടുത്തേക്ക് പോവുക..നിങ്ങളെ കറാച്ചിയിൽ നിന്ന് ബോട്ട് വഴി കാണ്ഡലയിലെത്തിക്കും, അയാൾ ..."

"പക്ഷെ സാർ...റിസ്ക്കാണ് ഇവിടുന്ന് പുറത്തിറങ്ങാൻ..."

ഫൈസൽ പറഞ്ഞു.

"പക്ഷെ അവിടെ സ്ഥിരം ഒളിച്ചിരിക്കാൻ പറ്റില്ലല്ലോ..റിസ്ക്കെടുത്ത് എങ്ങനെയും പുറത്തിറങ്ങി അയാളുടെ അടുത്ത് എത്തുക.."

ഫോൺ കട്ടായി.

അർജ്ജുനും ഷഹാനയും സിദ്ധാർഥും ഫൈസലിനെ നോക്കി.

ഫൈസൽ എഴുന്നേറ്റു.

"ഡെപ്യൂട്ടി ചീഫ് ആണ് വിളിച്ചത്..."

അയാൾ പറഞ്ഞു.

"നമ്മൾ ഇപ്പോൾ തന്നെ ഇവിടുന്ന് പുറത്ത് കടക്കണം. വസീമിന്റെ ഫ്ളവർ ഷോപ്പിൽ എത്തണം.
അയാൾ അവിടെ നിന്ന് ഒരു ബോട്ട് അറേഞ്ച് ചെയ്യും. അവിടെ നിന്ന് നമ്മൾ ഗുജറാത്തിൽ കാണ്ട്ലയിലെത്തും?"

"പക്ഷെ ഇപ്പോൾ നമ്മൾ പുറത്തിറങ്ങിയാൽ?"

ഷഹാന സംശയിച്ചു.

“വഴി മുഴുവൻ പോലീസുകാരായിരിക്കും. നമ്മളെ തടയും..ഇവിടുന്ന് വസീമിന്റെ ഷോപ്പിലെത്താൻ പത്ത് മിനിറ്റെടുക്കും. അതിനിടയിൽ..."

അവർ പരസ്പ്പരം നോക്കി.

"പക്ഷെ എങ്ങനെയും പുറത്ത് കടന്നെ മതിയാകൂ…കമോൺ..."

അവർ എഴുന്നേറ്റു.
"നിൽക്ക്,"

ഫൈസൽ പറഞ്ഞു.

"റോയുടെ രീതിയനുസരിച്ച് കൺഫേംഡ് ആയ വിവരം രണ്ടുപ്രാവശ്യം അറിയിച്ചിരിക്കും. അൽപ്പ നിമിഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ വീണ്ടും വിളി വരും. അപ്പോൾ പോയാൽ മതി!"

****
വസീം കോട്ടാവാലയുടെ കണ്ണുകൾ ടി വിയിലായിരുന്നു.

തൊട്ടടുത്ത് അയാളുടെ അനുചരൻ നഫീസ് നഖ്‌വിയും അതീവശ്രദ്ധയോടെ വാർത്തയ്ക്ക് കണ്ണുകളും കാതുകളും കൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

"കാര്യങ്ങൾ ഏതാണ്ടൊക്കെ കൈവിട്ട് പോയി നഫീസ്,"

വസീം പറഞ്ഞു.

"നമ്മൾ അതോർത്ത് ബേജാറാവണ്ട, ഭായി,"

നഫീസ് പറഞ്ഞു.

"ചെയ്യുന്ന ജോലിക്ക് അകൗണ്ടിൽ പണമെത്തുന്നുണ്ടോ എന്ന് മാത്രം നോക്കിയാൽ മതി,"

"അതൊക്കെ കിറു കൃത്യമാണ്. റോയും സി ഐ എയുമൊന്നും അക്കാര്യത്തിൽ വീഴ്ച്ച വരുത്തില്ല. നമ്മുടെ പാക്കിസ്ഥാൻ സർക്കാരിനെക്കാളും എത്രയോ ഭേദമാണ് അവരീകാര്യത്തിൽ!"

വസീമിന്റെ മൊബൈൽ റിങ്ങ് ചെയ്തു.

"പടച്ചോനെ! ഇന്ത്യയിൽ നിന്നാണല്ലോ! പട്ടൗഡി സാബാണ്!"

അയാൾ മൊബൈലെടുത്ത് കാതോട് ചേർത്തു.

"ആഹ് സാബ്..അസ്സലാമു അലൈക്കും !"

"വാ അലൈക്കും ഉസ്സലാം!"

അപ്പുറത്ത് നിന്ന് തിരികെ അഭിവാദ്യമെത്തി.

"വസീം.."

"പറയൂ സാബ്!"

"ഏതാനും നിമിഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ഫൈസലും കൂടെയുള്ള മൂന്ന് പേരും നിങ്ങളെ കാണാനെത്തും...'

"എന്നെ കാണാൻ..സാബ്! അത് ഞങ്ങൾക്ക് റിസ്ക്കാണ് , ഈ അവസ്ഥയിൽ!"

"നിങ്ങൾ മുഖാമുഖം അവരെ കാണേണ്ട!"

പട്ടൗഡി തുടർന്ന് പറഞ്ഞു.

"നിങ്ങൾ റിങ് റോഡിനെ കണക്റ്റ് ചെയ്യുന്ന പാലത്തിന്റെ പില്ലറിനടുത്ത് നിന്നാൽ മതി..."

"എന്നിട്ട്?"

"അപ്പോൾ അവിടെ പോലീസ് ഇല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ അവരോട് കറാച്ചി ഡോക്കിലേക്ക് വരാൻ പറയണം. പോലീസ് ഉണ്ടെങ്കിൽ, പോലീസ് അവരെ കണ്ടാൽ..."

"കണ്ടാൽ?"

"കണ്ടാൽ..."

പട്ടൗഡി ഒന്ന് നിർത്തി.

"കണ്ടാൽ തട്ടിക്കളഞ്ഞേരെ!"
****
അൽപ്പ നേരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഫൈസലിന്റെ മൊബൈൽ വീണ്ടും ശബ്ദിച്ചു.

റോയുടെ ഡെപ്യൂട്ടി ചീഫ് സൊഹൈയ്ൽ ഖാൻ പട്ടൗഡിയായിരുന്നു.

"വസീം കോട്ടാവാലയുടെ ഫ്ളവർ ഷോപ്പിലേക്ക് ഉടനെ പോവുക. നിങ്ങൾക്ക് പാക്കിസ്ഥാനിൽ നിന്ന് പുറത്ത് കടക്കാനുള്ളതൊക്കെ അറേഞ്ച് ചെയ്തിട്ടുണ്ട്..."

ഫൈസൽ ആ വിവരം മറ്റുള്ളവരെ അറിയിച്ചു.

"എനിക്ക് പർവീണിനെ ഒന്ന് കാണണം... "

സിദ്ധാർത്ഥ് ഫൈസലിനോട് പറഞ്ഞു.

"എന്റെ കാര്യത്തിൽ നിങ്ങൾ ഒരു ടെൻഷനുമടിക്കണ്ട. ഇന്ത്യൻ ഗവണ്മെന്റിന്റെയോ റോയുടെയോ രേഖകളിലൊന്നും എന്റെ പേരില്ലല്ലോ...എന്നെക്കുറിച്ച് ഐ എസ് ഐക്കോ ഇവിടുത്തെ മറ്റ് ഏജന്സികൾക്കോ ഒരറിവുമില്ല...ഞാൻ കറാച്ചി വിട്ടോളം..."

സിദ്ധാർത്ഥ് അർജ്ജുനെ നോക്കി.

"അർജ്ജുന് എന്റെയൊപ്പം വരണമെന്നുണ്ടോ?"

അർജ്ജുൻ ഫൈസലിനെയും ഷഹാനയെയും നോക്കി.

"സാർ.."

അർജ്ജുൻ ഫൈസലിനെ വിളിച്ചു.

"ഞാൻ സിദ്ധുവിന്റെ കൂടെ പോകാം...എനിക്ക് തോന്നുന്നു നമ്മൾ ഒരുമിച്ച് സഞ്ചരിക്കുന്നതിൽ ഭേദം വേറെ വേറെ പോകുന്നതാണ് എന്ന്..."

ഫൈസലും ഷഹാനയുമത് ശരിവെച്ചു.

"അങ്ങനെ ചെയ്യാം,"

ഫൈസൽ പറഞ്ഞു.

"ഞാനും ഷാഹിയും വസീമിന്റെ ഫ്ളവർ ഷോപ്പിലേക്ക് പോകാം,"

ആയുധങ്ങളും മെഡിസിനുമടങ്ങിയ ബാഗുകളെടുത്ത് സിദ്ധാർഥും അർജ്ജുനും പുറത്തേക്കിറങ്ങി.

ഷഹാനയും ഫൈസലും അവരിറങ്ങി അൽപ്പം കഴിഞ്ഞ് വെളിയിലേക്കിറങ്ങി. ഷഹാന നിക്കാബ് കൊണ്ട് മുഖം മറച്ചിരുന്നു.

അൽപ്പ സമയത്തിനുള്ളിൽ ഫ്ളവർ തെരുവിലവരെത്തി.

തെരുവ് നിറയെ ആളുകളായിരുന്നു.

ആൾക്കൂട്ടത്തിനിടയിൽ, ഫ്ളൈ ഓവറിനടുത്ത് വസീമും നഫീസ് നഖ്‌വിയും നിൽക്കുന്നത് അവർ കണ്ടു. അവർ ഫോണിലൂടെ ആരോടോ സംസാരിക്കുന്നു.

വസീം ഫൈസലിനെ നോക്കി കൈ വീശി.

ഫൈസൽ തിരിച്ചും.

"വാ.."

ഷഹാന ഫൈസലിന്റെ കൈപിടിച്ച് വലിച്ചു.

"ഫൈസൽവേഗം!"

ഷഹാനയോടൊപ്പം ഫ്ളൈ ഓവറിനരികെ നിന്ന വസീമിന്റെയും നഫീസിന്റെയും നേർക്ക് നടക്കവേ പെട്ടെന്ന് ഫൈസൽ നിന്നു.

ഒരു മൈബൈൽ ഷോപ്പിന് മുമ്പിലെ ടെലിവിഷൻ വാർത്തയ്ക്ക് മുമ്പിൽ.

പി ടി വി ന്യൂസാണ്.

"ഐസ്ലാൻഡിലെ മഞ്ഞുരുക്കം മൂലം യൂറോപ്പിലേക്ക് പോകേണ്ട എല്ലാ ഫ്ളൈറ്റുകളും ക്യാൻസൽ ചെയ്തിരിക്കുന്നു..."

അയാളുടെനെഞ്ചിൽ ഇടിമിന്നൽ പാഞ്ഞു.

മെഹ്നൂറും സുൽഫിക്കറും ഇപ്പോഴും എയർപോർട്ടിൽ കുടുങ്ങിക്കിടക്കുന്നു.

ആശ്രയമില്ലാതെ.

ഉറ്റവരില്ലാതെ.

അവരുടെ ഏകയാശ്രയം താനാണ്. അവർക്കുള്ളത് താൻ മാത്രമാണ്.

അല്ലാഹ്!!

തന്റെ നെഞ്ച് പൊടിയുന്നത് അയാൾ അറിഞ്ഞു.

"ഫൈസൽ!"

ഷഹാന ഉച്ചത്തിൽ വിളിച്ചു.

"എന്ത് നോക്കി നിക്കുവാ അവിടെ..മുമ്പിൽ പോലീസുണ്ട്...അവരുടെ കയ്യിൽ നമ്മുടെ ഫോട്ടോയുണ്ട് ..കണ്ടില്ലേ അവർ ഓരോരുത്തരോടും നമ്മളെ കുറിച്ച് അന്വേഷിക്കുന്നത്...വാ ..വാ വേഗം!"

അയാളിൽ ഒരു ചലനവുമില്ലെന്ന് കണ്ട് അവൾ പിമ്പോട്ട് ചെന്ന് അയാളെ നോക്കി.

അയാളുടെ കണ്ണുകൾ ന്യൂസിൽ തറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്.

പലരോടും തങ്ങളെ കുറിച്ച് ചോദിച്ചുകൊണ്ട് പോലീസ് സാവധാനം അവരെ സമീപിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു.

"എന്താ? എന്തായിത്?

ടി വിയിലേക്ക് നോക്കി അവൾ ചോദിച്ചു.

"മെഹ്നൂറും സുൽഫിക്കറും അവിടെ എയർപോർട്ടിൽ തന്നെ .... തനിച്ച് ..."

അയാൾ ശക്തി നഷ്ടപ്പെട്ട് പറഞ്ഞു.

"ഷഹീ..."

മിഴികളിലെ നനവ് തുടച്ചുകൊണ്ട് അയാൾ പറഞ്ഞു.

"എനിക്ക് വരാൻ പറ്റില്ല...നീ ..നീ വസീമിന്റെ ഷോപ്പിലേക്ക് പോ...അവരെ ..എന്റെ മോനെ ..മെഹ്നൂറിനെ..."

അപ്പോഴേക്കും പോലീസിനെ പിമ്പിലാക്കി വസീമും നഫീസും അവരുടെ അടുത്തേക്ക് വന്നു.

അവരുടെ രണ്ടു വശത്തുമായി നിന്നു.

വസീം അപ്പോഴും ഫോണിൽ സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു.

ഷഹാനയുടെയും ഫൈസലിന്റെയും കാതുകളിൽ വോയിസ് മാഗ്നിഫയറുള്ളത് ആർക്കും കാണാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല.

ഫൈസലിന്റെ മുടി വളർന്ന് ചെവികൾ മൂടിയിരുന്നു.

ഷഹാന നിക്കാബ് ധരിച്ചിരുന്നു.

"അവർ നിങ്ങളുടെ അടുത്തെത്തിയോ?"

മറ്റനേകം ശബ്ദങ്ങളുടെക്കിടയിൽ സൊഹെയ്ൽ പട്ടൗഡിയുടെ സ്വരം അവർ ഇരുവരും കേട്ടു.

"എത്തി സാർ.."

വസീം പറഞ്ഞു.

"പോലീസുണ്ടോസമീപത്ത്?"

"ഉണ്ട് സാർ..."

"കാണുമോ...?"

അപ്പോഴേക്കും പോലീസ് തങ്ങളെ കണ്ടുകഴിഞ്ഞെന്ന് ഫൈസലും ഷഹാനയും മനസ്സിലാക്കി.

"ഹേ ..ഹേ ...."

അവരെ കണ്ട രണ്ട് പോലിസിസുകാർ പെട്ടെന്ന് വിളിച്ചുകൂവി.

"ഓടരുത്...! ഓടിയാൽ ഷൂട്ട് ചെയ്യും !"

അപ്പോഴേക്കും അവർ തോക്കെടുത്തിരുന്നു.

"വസീം അവരെ ഷൂട്ട്ചെയ്യ്.."

ഫോണിലൂടെ സൊഹെയ്ൽ പട്ടൗഡി വസീമിനോട് പറയുന്നത് ഷഹാനയും ഫൈസലും കേട്ടു.

"ആരെ സാർ?"

"ഫൈസലിനെയും കൂടെ ഉള്ളവരെയും..."

ഷാഹാനയുംഫൈസലും മുഖാമുഖം നോക്കി.

അപ്പോഴേക്കും വസീമിന്റെയും നഫീസിന്റെയും കൈകളിൽ തോക്ക് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു.

"ഷൂട്ട്...ഷൂട്ട് ദെം ..പോലീസ് വരുന്നതിന് മുമ്പ് ..അവരെ പാക്കിസ്ഥാൻ പൊലീസിന് കിട്ടരുത്...ഷൂട്ട്..."

വസീമും നഫീസും തോക്കുയർത്തി.

അതിന് മുമ്പ് ഷഹാന വസീമിന്റെ നേർക്കും ഫൈസൽ നഫീസിന്റെ നേർക്കും ചാടി വീണിരുന്നു.

വെടിയേറ്റത് തങ്ങളുടെ നേർക്ക് പാഞ്ഞടുത്തുകൊണ്ടിരുന്ന രണ്ടു പോലീസുകാർക്കായിരുന്നു. അവർ നിലത്തേക്ക് വീണു.

അത് കണ്ട് ജനക്കൂട്ടം ചിതറിയോടാൻ തുടങ്ങി.

തെരുവ് നിറയെ ബഹളവും നിലവിളിയുമായി.

വസീമിന്റെ കയ്യിൽ നിന്ന് ഫോൺ താഴെ വീണു.

"വസീം ഷൂട്ട് ..ഷൂട്ട് ...ദെം ..."

ആ നിമിഷം ഫൈസലും ഷഹാനയും ഒരുമിച്ച് നിറയൊഴിച്ചു.

നഫീസും വസീമും നിലത്തേക്ക് പിടഞ്ഞുവീണു.

ഷഹാന നിലത്ത് വീണ വസീമിന്റെ ഫോണെടുത്തു.അത് കാതോട് ചേർത്ത് സാവധാനം പറഞ്ഞു.

"വീ ഷോട്ട് ദെം സാർ..."

പിന്നെ അവൾ ഫൈസലിനെ നോക്കി.

ഫോൺ അയാൾക്ക് കൊടുത്തു.

"യെസ് സാർ..."

അയാളും സാവധാനം പറഞ്ഞു.

"വീ ഷോട്ട് ദെം!!"

ഹാമിൽട്ടൺ തെരുവിൽ എത്തുമ്പോൾ ഒരു ജനസമുദ്രത്തെയാണ് സിദ്ധാർഥ് കാണുന്നത്.

അയാൾ ക്ളീൻ ഷേവ് ചെയ്ത് തലമുടിയുടെ സ്റ്റൈൽ മാറ്റിയിരുന്നു.

ആളുകളുടെ സംസാരത്തിൽ നിന്ന് സിന്ധിൽ നിന്നുള്ളവരുടെ വീടുകളും കച്ചവടസ്ഥാപനങ്ങളും അടിച്ചു തകർക്കപ്പെട്ടു എന്ന് മനസ്സിലായി.

സിന്ധിൽ നിന്നുള്ളവർക്ക് ഇന്ത്യയോടാണ് അടുപ്പമെന്ന് പൊതുവെ ആളുകൾക്ക് ഒരു വിശ്വാസമുണ്ട്.

അങ്ങനെയല്ല എന്ന് സിന്ധികൾ പരമാവധി പ്രകടിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചാലും.

അൽ അമീൻ റെസ്റ്റോറൻറ്റിന്റെ മുമ്പിലാണ് ഏറ്റവും കൂടുതൽ ആൾക്കൂട്ടം. ആളുകളുടെ മദ്ധ്യത്തിലേക്ക് നോക്കിയ സിദ്ധാർത്ഥ് ഒരു നിമിഷം പകച്ചു നിന്നു.
ഇക്രം!

ഇവനെന്താണ് ഇവിടെ?

ആരോടോ വെല്ലുവിളി നടത്തുകയാണ്,അവൻ.

അവന്റെ വെളുത്ത കുർത്ത നിറയെ ചോര!

"ഷെഹ്സാദ് ഭായിയെ തൊട്ടിട്ട് അങ്ങനെ വലിയ ആളാകാമെന്ന് ഒരു ഹുന്ദുസ്ഥാനി പട്ടീം വിചാരിക്കണ്ട! തുണ്ടം ! തുണ്ടമായി ,അരിയും ഞാൻ,"

തന്നെ നോക്കി നിൽക്കുന്ന ജനക്കൂട്ടത്തോട് അവൻ പ്രഖ്യാപിച്ചു.

"പാക്കിസ്ഥാനിൽ എന്ത് നടക്കണം എന്ത് നടക്കരുത് എന്ന് ഷെഹ്സാദ് ഭായി തീരുമാനിക്കും. പോലീസിനോട് പറയും. അനുസരിക്കും. പട്ടാളത്തോട് പറയും അനുസരിക്കും.സർക്കാരിനോട് പറയും അനുസരിക്കും. എന്നിട്ടാണ് കുറെ ഹിന്ദുസ്ഥാൻ പട്ടികൾ ഒണ്ടാക്കാൻ നടക്കുന്നെ! ഫൂ!"

പെട്ടെന്ന് സിദ്ധാർത്ഥ് അത് കണ്ടു.

ഇക്രമിന്റെ തോളിൽ പർവീണിന്റെ ചുനരി!

താൻ വാങ്ങിക്കൊടുത്ത പച്ചയും ചുവപ്പും ഇടകലർന്ന ഡിസൈനുള്ള ലാഹോർ ചുനരി!

ഈശ്വരാ...!

അവന്റെ കണ്ണുകളിൽ ഇരുട്ട് കയറി.

അവൻ മുമ്പോട്ട് നടന്നു. ഇക്രമിന്റെ അടുത്തെത്തി.

അതെ!

അവന്റെ തോളിലേക്ക് സൂക്ഷിച്ച് നോക്കി സിദ്ധാർഥ് ഉറപ്പിച്ചു.

"എന്താടാ നോക്കുന്നെ? ചോര കണ്ടിട്ടില്ലേ?"

തന്റെ മുമ്പിൽ നിൽക്കുന്ന സിദ്ധാർഥിനോട് അവൻ ചോദിച്ചു.

അത് പറഞ്ഞിട്ട് അവൻ സിദ്ധാർത്ഥിന്റെ നെഞ്ചിൽ ചോരപ്പാട് പറ്റിയ കൈത്തലം അമർത്തി.

സിദ്ധാർത്ഥിന്റെ ഷർട്ട് ചോരയിൽ കുതിർന്നു.

അതേ മണം.

ആംബുലൻസിൽ ,ചോരയിൽ കുളിച്ച് പർവീണിനെ ആദ്യമായി കാണുമ്പോൾ തനിക്ക് അനുഭവപ്പെട്ട ഗന്ധം!

അവൻ പെട്ടെന്ന് പർവീണിന്റെ വീടിന്റെ ഭാഗത്തേക്ക് തിരിഞ്ഞു.

ധൃതഗതിയിൽ പടികൾ ഓടിക്കയറി.

വാതിൽ തുറന്നു കിടന്നിരുന്നു.

"പർവീൺ! പർവീൺ!!"

അവൻ ഉച്ചത്തിൽ വിളിച്ചു.

പ്രതികരണമുണ്ടായില്ല.

ചങ്ക് പിളരുന്നത് പോലെ അയാൾക്ക് തോന്നി.

പെട്ടെന്ന് ചോരയുടെ ചാൽ ഒരു നൂലുപോലെ അടുത്ത മുറിയിൽ നിന്നൊഴുകി വരുന്നു!

അവൻ അങ്ങോട്ടേക്ക് ഓടി.

അവിടെയെത്തി പിടിച്ചുകെട്ടിയത് പോലെ നിന്നു.

കിടക്കയിൽ കഴുത്ത് മുറിച്ചു മാറ്റിയ നിലയിൽ അനക്കമറ്റ ശരീരം!

"ഓഹ്ഹ്!!!"

ജീവിതത്തിൽ ആദ്യമായി അയാൾ കരഞ്ഞു.

സ്വയം പഴിച്ചു.

ശപിച്ചു.
അവളുടെ ദേഹത്തെ അയാൾ പൂണ്ടടക്കം പിടിച്ചു. തണ്ടൊടിഞ്ഞ പനിനീർപുഷ്പം പോലെ ചൂട് മാറാത്ത ദേഹം!

അനാഥമായി ഉപേക്ഷിക്കരുത്.

അവളുടെ മുഖം കയ്യിലെടുത്ത് അയാൾ സ്വയം പറഞ്ഞു.

അവൻ ഒരു തുണിയിൽ അവളുടെ ദേഹം പൊതിഞ്ഞു.
വൃത്തിയുള്ള തുണികളെടുത്ത് വീണ്ടും മൃതദേഹത്തെ പൊതിഞ്ഞു.
പിന്നെ അവളെയും ചുമന്നുകൊണ്ട് പടികളിറങ്ങി.

ഇരുളിലൂടെ ഒരു വെളിമ്പുറത്തേക്ക് നടന്നു.

നടന്ന് നടന്ന് തീർത്തും വിജനവും ഏകാന്തവുമായ ഒരിടത്തെത്തിയപ്പോൾ അവൻ അവളെ നിലത്ത് സാവധാനം വെച്ചു.

ടോർച്ച് തെളിച്ച് സമീപത്തുനിന്നും കുറെ ഉണങ്ങിയ വിറകുകൾ പെറുക്കിക്കൂട്ടി ചിതയൊരുക്കി.

അന്ത്യേഷ്ടി നിർവഹിക്കണം.

പിന്നെ അവൻ ഷർട്ടഴിച്ചു.

അവൻ കിഴക്കോട്ട് തിരിഞ്ഞു നിന്നു.

കണ്ണുകളടച്ചു.

പിന്നെ നിലത്ത് നിന്ന് പർവീണിന്റെ ദേഹം എടുത്തുയർത്തി.

ചിതമേൽ വെച്ചു.
പിന്നെ വീണ്ടും ടോർച്ച് തെളിച്ച് അയാൾ ചുറ്റും നോക്കി.

ആര്യപത്രി ചെടികൾ ചുറ്റും വളർന്നിരുന്നു.

അതിൽ നിന്നും അയാൾ കുറച്ച് പൂക്കൾ പറിച്ചു.

ചെടികൾക്ക് മേൽ കണ്ണുനീർത്തുള്ളികൾ വീഴുമ്പോൾ അയാളോർത്തു: എന്നാണു ഞാൻ അവസാനമായി കരഞ്ഞത്?

ഓർമ്മ കിട്ടുന്നില്ല.

പർവീണാ...

പൂ പറിക്കുന്നതിനിടയിൽ അയാൾ ഒരുക്കിയ ചിതയ്ക്ക് മുകളിൽ ചുവപ്പും പച്ചയും നിറമുള്ള തുണികളിൽ പൊതിഞ്ഞ പർവീണിന്റെ നേരെ നോക്കി.

വെള്ളത്തുണിയാണ് വേണ്ടത്.

പക്ഷെ...

ഞാൻ അഗ്നിഹോത്രിയല്ല.

വിധിയും നിഷ്ഠയും ആചാരങ്ങളുമാറിയില്ല.

ഈശ്വരൻ എന്റെ പ്രവർത്തികളെ അംഗീകരിക്കുമോ എന്നുമറിയില്ല.

എന്നാലും പർവീണാ....

വിലപിച്ചുകൊണ്ട് അയാൾ പൂക്കൾ പിഴുതെടുത്തു.

എന്നിട്ട് തിരികെ വന്ന് അടുക്കിയ വിറകിന്മേൽ വെച്ച ദേഹത്ത് അതർപ്പിച്ചു.

ചെറിയ കമ്പുകൾക്ക് ലൈറ്ററിൽ നിന്ന് തീ പകർന്നു

ചിത കത്താൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ അയാൾക്ക് പൂർണ്ണമായും നിലതെറ്റി.

പക്ഷെ വേദമന്ത്രങ്ങൾ ചൊല്ലിപ്പഠിപ്പിച്ച അച്ഛനെയോർത്തപ്പോൾ അയാളുടെ ചുണ്ടുകൾ വിടർന്നു.

അയാൾ ദക്ഷിണായനത്തിലേക്ക് നോക്കി.

.

"ജ്ഞാത സംസ്ക്കാരൈരേണേമം ലോകമഭിജയതി മൃത സംസ്ക്കാരൈരണാമു ലോകമാ
തസ്യാന്മാതരം പിതരമാചാര്യ പത്നി പുത്രംശി യമന്തേ വാസിനം പിത്രുവ്യം മാതുലം
സഗോത്രമ സഗോത്രം വ ദായമുപയ ചേ ദഹനം സംസ്ക്കാരേണ സംസ്കൃവന്തി..."
ഹേ ദേഹി നിന്നിലുണ്ടായിരുന്ന ആത്മാവ് ജന്മാന്തരങ്ങളുടെ അന്ത്യത്തിൽ സ്വർഗ്ഗപ്രാപ്തി നേടട്ടെ...
ഉദകക്രിയകളുടെ പ്രാരംഭമൊക്കെ വൃത്തിയ്ക്ക് വിധേയമായി ഞാൻ അനുഷ്ഠിക്കുന്നു....

കാട്ടുപൂക്കളും ഉരഗങ്ങളും മണക്കുന്ന വെളിമ്പുറത്തെ കാറ്റ് ചിതാഗ്നിയുടെ തീവ്രത വർധിപ്പിച്ചു.

ചിത കത്തിതീരുവോളവും അയാൾ മന്ത്രോച്ചാരണം തുടർന്നു.

ചിതയടങ്ങിയപ്പോൾ അവൻ അതിനരികിൽ കിടന്നു.

പുലരിയിൽ വെളിമ്പുറത്തെ മരങ്ങൾക്കിടയിലൂടെ സൂര്യപ്രകാശം കടന്നു വന്നപ്പോൾ സിദ്ധാർഥ് എഴുന്നേറ്റു.

കത്തിയമർന്ന ചിതയിലേക്ക് നോക്കിയതിന് ശേഷം അയാൾ ചിതാഭസ്മം ഒരു തുണിയിൽ ശേഖരിച്ചു.

എപ്രസ്സ് റോഡിലെ ലോഡ്ജിൽ തിരികെയെത്തിയപ്പോൾ അയാൾ അദ്ഭുതപ്പെട്ടു.

കതക് പുറത്ത് നിന്ന് ലോക്ക് ചെയ്തിട്ടില്ല!

അതിനർത്ഥം?

ലോഡ്ജിന്റെ പല ഭാഗത്തും ആളുകൾ നിന്ന് സംസാരിക്കുന്നുണ്ട്.

അവരുടെ നിൽപ്പിലും ഭാവത്തിലും ഒരു സ്വാഭാവികതയുണ്ട്.

എന്നുവെച്ചാൽ ഇതുവരെ തങ്ങളുടെ ഒളിയിടത്തെക്കുറിച്ച് പൊലീസിന് അറിവൊന്നുമില്ലേ?

അയാൾ സാവധാനം പടികൾ കയറി.

അയാളെ അദ്ഭുതപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് അകത്ത് ഷഹാനയും ഫൈസലുമിരിക്കുന്നത് കണ്ടു.

സിദ്ധാർത്ഥിനെ കണ്ട് അവർ പരസ്പ്പരം നോക്കി.

"നീ പോയില്ലേ?"

ഫൈസൽ ചോദിച്ചു.

"എവിടെ...? എവിടെ പർവീൺ?"

ഷഹാന സിദ്ധാർഥിനോട് ചോദിച്ചു.

സിദ്ധാർത്ഥ് ചിതാഭസ്മം പൊതിഞ്ഞ തുണി മേശപ്പുറത്ത് വെച്ചു.

"ഇതിലുണ്ട്..."

അവൻ പറഞ്ഞു.

അവന്റെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞൊഴുകിയത് അവർ കണ്ടു.

ഷഹാനയും ഫൈസലും ഒന്നും മനസ്സിലാകാതെ വീണ്ടും പരസ്പ്പരം നോക്കി.

"ഇക്രാം..."

സിദ്ധാർത്ഥ് പറഞ്ഞു.

ഫൈസലും ഷഹാനയും ബാക്കിയൊക്കെ ഊഹിച്ചു.

സിദ്ധാർത്ഥിന്റെ ഏത് വിധത്തിൽ ആശ്വസിപ്പിക്കുമെന്നറിയാതെ അവർ കുഴങ്ങി.

ഷഹാന അവനെ ചേർത്ത് പിടിച്ചു.

അപ്പോൾ നിയന്ത്രണം നഷ്ട്ടപ്പെട്ട് അവൻ വിതുമ്പി.

ഫൈസലും ഒപ്പം നിന്ന് അവന്റെ തോളിൽ പിടിച്ചു.

"നമ്മൾ നഷ്ട്ടങ്ങളോടൊപ്പമാണ് യാത്ര ചെയ്യുന്നത് എപ്പോഴും,"

ഫൈസൽ പറഞ്ഞു.

"നഷ്ട്ടങ്ങളെ വരിക്കുന്നവർ..നഷ്ട്ടങ്ങൾ ആണ് നമ്മുടെ പ്രണയിനികൾ...അതൊക്കെ സമ്മതിച്ചാണ് നമ്മൾ ഇതിനൊക്കെ ഇറങ്ങി പുറപ്പടുന്നത്..അതുകൊണ്ട്..."

പിന്നെ ഷഹാന തങ്ങൾക്ക് പറ്റിയത് വിവരിച്ചു.

"രാജ്യം നമ്മളെപ്പോലെയുള്ളവർക്ക് നൽകുന്ന പ്രതിഫലം ഇതൊക്കെയാണ്..."

ഷഹാനയ്ക്കും ഫൈസലിനും നേരിട്ട അനുഭവങ്ങൾ കേട്ട് സിദ്ധാർത്ഥ് പറഞ്ഞു.

"പക്ഷെ ..അതല്ല ..എങ്ങനെ മെഹ്നൂറിനെയും സുൾഫിക്കറേയും അവിടെ നിന്ന്...ഇപ്പോൾ അങ്ങോട്ട് പോയാൽ...."

വിവരണത്തിന്റെ അന്ത്യം വാതിൽക്കലേക്ക് നോക്കുമ്പോൾ അവിടെ അർജുൻ നിൽക്കുന്നത് കണ്ടു.

"എന്ത് പറ്റി?"

ഷഹാന അവനോട് ചോദിച്ചു.

"ഷിപ്പ്യാഡ് മുഴുവൻ പൊലീസാണ്..ഒരീച്ചയ്ക്ക് പോലും കടക്കാൻ കഴിയില്ല അവരറിയാതെ!"
"മറ്റു വഴിയൊന്നും കാണാതെ ഞാൻ തിരിച്ചു പൊന്നു. അവിടെ നിന്നാൽ പോലീസ് പിടിക്കും. ഇവിടെ നിന്നാലും പോലീസ് പിടിക്കും. ഇവിടെ ആണെങ്കിൽ പിടിക്കപ്പെടുന്നത് വരെ നീണ്ട് നിവർന്ന് കിടക്കുകയെങ്കിലും ചെയ്യാമല്ലോ. പതിനഞ്ച് ദിവസത്തെ വാടക മുൻകൂർ കൊടുത്തത് അല്ലെ?"

സിദ്ധാർത്ഥ് ഒന്നും മിണ്ടാതെ വെളിയിലേക്കിറങ്ങി.

പുറത്തേക്ക് നോക്കി.

അൽപ്പം കഴിഞ്ഞ് ഷഹാന തിടുക്കത്തിൽ ഇറങ്ങി വന്ന് അവന്റെ അടുത്ത് നിന്നു.

"സിദ്ധു!"

അവൾ വിളിച്ചു.

അവളുടെ വിളിയിലെ അപകടം തിരിച്ചറിഞ്ഞ് അവൻ അവളെ നോക്കി.

"വന്നേ!"

അവൾ അവന്റെ കൈ പിടിച്ച് അകത്തേക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ട് പോയി.

ടി വി ന്യൂസിലേക്ക് നോക്കി തരിച്ചിരിക്കയാണ് ഫൈസൽ.

"എയർപോർട്ടിൽ ഭീകരാക്രമണം..."

സിദ്ധാർഥ് ന്യൂസ് റീഡറുടെ വാക്കുകൾ കേട്ടു.

"ആക്രമണത്തിൽ ഒരു സ്ത്രീ കൊല്ലപ്പെട്ടു. അവരുടെ യാത്രാ രേഖകളിൽ നിന്ന് മെഹ്നൂർ ഖാൻ എന്നാണ് പേര്. കറാച്ചി സ്വദേശിയാണ്. അവരോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്ന കുട്ടിയ്ക്ക് കുഴപ്പമൊന്നുമില്ല..."

സ്ക്രീനിൽ പുഞ്ചിരിയോടെ നിൽക്കുന്ന സുൽഫിക്കറിന്റെ ചിത്രം.

ഷഹാന പുറത്ത് കടന്നു.

സിദ്ധാർത്ഥിന്റെ കണ്ണിലൂടെ ആംഗ്യം കാണിച്ച് വിളിച്ചു.

സിദ്ധാർത്ഥ് പുറത്തിറങ്ങി.

"ഫൈസലിനെ തടയണം..."

അവൾ പറഞ്ഞു.

"ഫൈസൽ ഇപ്പോൾ എയർ പോർട്ടിലേക്ക് പോകും!"

പറഞ്ഞു തീർന്നതും തന്റെ ബാഗുമായി ഫൈസൽ പുറത്തേക്ക് വന്നു.

"ഫൈസൽ!"

അയാളെ വിലക്കിക്കൊണ്ട് ഷഹാന തോളിൽ പിടിച്ചു.

"അബദ്ധം കാണിക്കരുത്..ഇപ്പോൾ പോകരുത്..."

"എന്റെ മോൻ ...! എന്റെ മോൻ അവിടെ തനിച്ച് ..! എന്നെയും നോക്കി..."

ഫൈസലിന്റെ കണ്ണുകൾ വീണ്ടും നിറഞ്ഞു.

"ഈ മിഷനിൽ ഓരോരുത്തർക്കും വലിയ നഷ്ടങ്ങളുണ്ടായിട്ടുണ്ട്, ഫൈസൽ. ഇപ്പോൾ അങ്ങോട്ട് പോകുന്നത് ബുദ്ധിയല്ല..."

ഫൈസൽ അവിടെ നിന്നും നോട്ടം മാറ്റി.

"ഇപ്പോളതൊന്നും കേൾക്കാനുള്ള ഒരു ..ഒരു മനസികാവസ്ഥയിലല്ല ഞാൻ ..."

അയാൾ കണ്ണുകൾ തുടച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

"നിങ്ങൾ എന്ത് പറഞ്ഞാലും എനിക്ക് പോയെ പറ്റൂ...എന്റെ കുഞ്ഞ്..."

"എങ്ങോട്ട് പോകാനാണ്?"

സിദ്ധാർത്ഥ് പരുക്കൻ സ്വരത്തിൽ ചോദിച്ചു.

"ഏഹ്? എങ്ങോട്ട് പോകാനാണെന്? എയർപോർട്ടിലേക്കോ? അവിടെ എവിടെയുണ്ടാകും സുൾഫി? ഇത്രയും നാൾ ഏജൻസിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും നിങ്ങൾക്ക് പ്രതിയോഗിയുടെ സാമർഥ്യം മനസ്സിലാക്കാൻ പറ്റുന്നില്ല എന്ന് പറയുന്നത് കഷ്ടമാണ്...!"
ഫൈസൽ സിദ്ധാർത്ഥിന്റെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി.

"സിദ്ധു പറയുന്നതിൽ കാര്യമുണ്ട്, സാർ,"

അർജ്ജുൻ പറഞ്ഞു.

"സാറിനെ അവരുടെ അടുത്തെത്തിക്കാൻ ഐ എസ് ഐ ഒരുക്കുന്ന കെണിയാണിത്. സാറിനെ അവിടേക്ക് കൊണ്ടുവരാൻ!"

"കുഞ്ഞ് തനിച്ചാണ് എന്നറിയുമ്പോൾ ഫൈസൽ അങ്ങോട്ട് വരുമെന്ന് അവർക്കറിയാം,"

"എന്ന് വെച്ചാൽ മെഹ്നൂർ മരിച്ചെന്ന് പറയുന്ന ഈ ന്യൂസ് വ്യാജമാണ് എന്നാണോ?"

മൂവരും പരസ്പ്പരം നോക്കി.

"നിങ്ങൾക്ക് ഒരു പ്രതീക്ഷ തരാൻ എനിക്കിഷ്ടമല്ല..വാർത്ത ശരിയായിരിക്കാം. പക്ഷെ അത് കേട്ട് ഇപ്പോൾ സുൽഫിയെ കാണാൻ പോയാൽ നിങ്ങളെ അവർ ബാക്കി വെച്ചേക്കില്ല..."

സിദ്ധാർത്ഥ് ഒന്ന് നിർത്തി ഫൈസലിനെ നോക്കി.

"മെഹ്നൂറിനെ കൊന്നു എന്ന് എന്ന് പറയുന്നവർക്ക് എന്തും ചെയ്യാൻ കഴിയും...."

സിദ്ധാർത്ഥ് ഉറച്ച സ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞു.

"സുൾഫി ജീവനോടെ ഇരിക്കുന്നു എന്ന കള്ളം പറയുന്നതടക്കം!"

ഫൈസൽ സിദ്ധാർത്ഥിന്റെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി.

"ഫൈസൽ ഗുർഫാൻ ഖുറേഷി..."

ശബ്ദത്തിൽ വീണ്ടും ദൃഢത വരുത്തി സിദ്ധാർത്ഥ് അയാളെ വിളിച്ചു.

"ഈ മിഷൻ തുടങ്ങി വെച്ചത് നിങ്ങളാണ്...ഇപ്പോൾ ഇത് അവസാനിപ്പിക്കേണ്ടതും നിങ്ങളുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ആയിരിക്കണം..."

അയാളുടെ സ്വരത്തിന്റെ ആവേശച്ചൂടിൽ ഷഹാനയും അർജ്ജുനും ഉത്സാഹത്തോടെ തലകുലുക്കി.

"കാരണം നമ്മൾ ഇപ്പോൾ എല്ലാം നഷ്ടപ്പെട്ടവരാണ്..."

സിദ്ധാർത്ഥ് തുടർന്നു.

"നമുക്ക് രാജ്യം നഷ്ടപ്പെട്ടു...അവർക്ക് വേണ്ടാത്തവരായി തീർന്നു നമ്മൾ...ഇവിടെ നമ്മൾ ഏത് നിമിഷവും കൊല്ലപ്പെടും...എനിക്കും നിങ്ങൾക്കും ഇനി എന്താണ്,ആരാണ് അവശേഷിക്കുന്നത്, സ്വന്തമായി?"

ഫൈസലിന്റെ കണ്ണുകളിൽ അഗ്നി എരിയുന്നത് അവർ കണ്ടു.

ക്രമേണ അവരുടെ കണ്ണുകളും അതേറ്റു വാങ്ങി.

****
കറാച്ചി ആർമി കൺറ്റോൺമെൻറ്.

"ഷെഹ്സാദിന്റെ കയ്യിലെ ഡോസിയർ നമുക്ക് ഒരു തലവേദനയാകും,"

ജനറൽ ജഹാംഗീർ ഖറാമത്ത് തന്റെ മുമ്പിലിരിക്കുന്നവരെ നോക്കി പറഞ്ഞു.

റോഷൻ ദുറാനിയും ആർമിയിലെയും ഐ എസ് ഐയിലേയും മുതിർന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥരും അപ്പോൾ അവിടെ സന്നിഹിതരായിരുന്നു.

"ഇന്ത്യയിൽ നടന്ന ഏകദേശം നാൽപ്പതോളം ബ്ളാസ്റ്റുകളെ കുറിച്ചുള്ള സകല ഡീറ്റയിൽസും അതിൽ കാണണം. ഓഡിയോ വിഷ്വൽ ക്ലിപ്പുകളടക്കം...അത് പുറത്തായാൽ ഞാനോ റോഷനോ ഇവിടെയുള്ളവരോ ആർമിയോ ഐ എസ് ഐയ്യോ മാത്രമല്ല അപകടത്തിലാവുന്നത്...ഗവണ്മെന്റ് മുഴുവൻ വിഷമിക്കും ..രാജ്യാന്തര തലത്തിൽ പാക്കിസ്ഥാൻ ഒറ്റപ്പെടും...."

മാറുള്ളവർ പരിഭ്രമത്തോടെ പരസ്പ്പരം നോക്കി.

"ഇന്റലിജൻസ് വെളിപ്പെടുത്തിയതനുസരിച്ച് ആ ഡോസിയർ ഇക്രമിന്റെ കയ്യിലാണ്,"

ജനറൽ ഖറാമത്ത് തുടർന്നു.

"അവനെ അറിയൂ അത് എവിടെയാണ് സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്ന്...നമുക്ക് അത് എങ്ങനെയും കണ്ടെത്തണം ...അല്ലെങ്കിൽ ..."

മുമ്പിലിരിക്കുന്നവർ അത്യാകാംക്ഷയോടെ ജനറലിനെ നോക്കി.

"അല്ലെങ്കിൽ?"

റോഷൻ ദുറാനി ചോദിച്ചു.

"അല്ലെങ്കിൽ ഷെഹ്സാദിനെ വക വരുത്തുക...!"

ജനറൽ ശബ്ദം താഴ്ത്തി പറഞ്ഞു.

"ഇക്രമിനെയും...!"

മറ്റുള്ളവർ വീണ്ടും അദ്ഭുതത്തോടെ, അവിശ്വാസത്തോടെ പരസ്പരം നോക്കി.

"അയാൾ രാജ്യത്തിന് ഒരു ബാധ്യതയായിരിക്കുകയാണ്...അയാൾ കാരണം എന്ത് മാത്രം ഇന്റർനാഷണൽ പ്രഷർ നമുക്ക് ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്ന് എല്ലാവര്ക്കും അറിയില്ലേ?"

"പക്ഷെ സാർ..!"

റോഷൻ ചോദിച്ചു.

"രണ്ടു കാരണങ്ങളാൽ പ്രശ്നമുണ്ടാക്കും അത്..."

എല്ലാവരും അയാളെ നോക്കി.

"ഒന്ന് അയാൾ രാജ്യത്തെ ഏറ്റവും വലിയ ചാരിറ്റി ഫണ്ട് സോഴ്സ് ആണ്...പിന്നെ ..."

"പിന്നെ ..അത് ഞാൻ പറയാം..."

ജനറൽ ഇടയിൽ കയറി.

"അയാളുടെ സിൻഡിക്കേറ്റ്...ലോകത്ത് .പ്രത്യേകിച്ചും പാക്കിസ്ഥാനിലും ഇന്ത്യയിലും അമേരിക്കയിലും അയാൾക്കുള്ളത്ര സ്പൈ നെറ്റ് വർക്ക് മറ്റാർക്കുമില്ല...എല്ലായിടത്തും അയാൾക്ക് ഇൻ റോഡ്സ് ഉണ്ട്. ഇൻഫോർമേഴ്സ് ഉണ്ട്...അതുകൊണ്ട് ഇത് സാധ്യമോ എന്നായിരിക്കാം; അല്ലേ?"

"എക്സാറ്റ്ലി!"

റോഷൻ പറഞ്ഞു.

"അതിന് ഒരു വഴിയുണ്ട്..."

ജനറൽ ജഹാംഗീർ ഖറാമത്ത് നെറ്റിയിൽ വിരലോടിച്ചു.

"നാളെ ഡോബ്രിയിലെ അയാളുടെ ഫാം ഹൗസിൽ വെച്ചാണ് മുടങ്ങിയ നിക്കാഹ് നടക്കുന്നത്..."

"അതെ അവിടെവെച്ചാണ്..."

റോഷൻ പറഞ്ഞു.

"ഷെറാട്ടണിൽ വെച്ച് അയാളെ പിടിക്കാൻ ശ്രമിച്ച റോ ഏജന്റ്സിനെ ഇതുവരെയും പിടികിട്ടിയിട്ടില്ല..."

ജനറൽ ജഹാംഗീർ ഖറാമത്ത് തുടർന്നു.

"അതിനർത്ഥം വളരെ രഹസ്യമായ ഒരിടത്ത് അവർ രണ്ടാമതൊരു അവസരത്തിന് കാക്കുന്നുണ്ട് എന്നല്ലേ? അതേ..അവർക്ക് നമ്മൾ തന്നെ രഹസ്യവിവരം നൽകുന്നു...അവർക്ക് നമ്മൾ തന്നെ അയാളുടെ ഫാം ഹൗസിനെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരം കൈമാറുന്നു...റോ ഏജന്റ്സ് അവിടെയെത്തുന്നു...അവർ ഷെഹ്സാദിനെയും ഇക്രമിനെയും ഷൂട്ട് ചെയ്യുന്നു ..അപ്പോൾ നമ്മൾ ഇന്ററെർഫിയർ ചെയ്യുന്നു...അവരെ ഷൂട്ട് ചെയ്യുന്നു ...നമ്മുടെ തലവേദനയെന്താ? ഏത് വിധത്തിലും ഇക്രമിനെയും ഷെഹ്സാദിനെയും ഇല്ലാതാക്കുക! അതവർ ചെയ്യും...പക്ഷെ ന്യൂസ് വരുന്നത് ചാരിറ്റി ഫണ്ട് റൈസർ ഷെഹ്സാദ് അലിയാസ് ദാവൂദ് ഇബ്രാഹിം റോയുടെ വെടിയേറ്റ് മരിച്ചു..പക്ഷെ പാക്കിസ്ഥാൻ പട്ടാളം അയാളുടെ കൊലയാളികളെ വധിച്ചു...!"

കേട്ട് നിന്നവർക്ക് കാര്യം ബോധ്യമായി എന്ന് ജനറലിന് തോന്നി.

“നമ്മൾ ഒരു സ്ട്രാറ്റജി ഉപേക്ഷിക്കുകയാണ്..."

ജനറൽ വീണ്ടും പറഞ്ഞു.

"അതായത് ശത്രുവിന്റെ ശത്രു മിത്രമാണ് എന്ന സ്ട്രാറ്റജി...കാരണം ശത്രുവിന്റെ ശത്രു ഇപ്പോൾ നമുക്ക് മിത്രമല്ല ,ഏറ്റവും വിഷമുള്ള ശത്രുവായി തീർന്നിരിക്കുന്നു...ആ വിഷം തുടച്ചു കളയാൻ സമയമായി..."
****

ഫൈസലും മറ്റുള്ളവരും ഭക്ഷണം കഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴാണ് ഫോൺ വന്നത്.

"ഈ നമ്പർ..."

" സൈബർ വിങ് ഹാക്ക് ഹാക്ക് ചെയ്തിരിക്കാം!..."

രണ്ടും കൽപ്പിച്ച്, ലൌഡ് സ്പീക്കറിൽ വെച്ച ശേഷം ഫൈസൽ ഫോൺ അറ്റൻഡ് ചെയ്തു.

"നാളെ ഡോബ്രിയിൽ, ഫാം ഹൗസിൽ, ഷെഹ്സാദ് ഭായിയുടെ മകന്റെ മുടങ്ങിയ നിക്കാഹ് നടക്കുന്നു!"

അത് പറഞ്ഞതും ഫോൺ കട്ടായി.

അവർ അദ്ഭുത സ്തബ്ധരായി ഇരുന്നു.

ഫൈസൽ എന്തോ ഓർത്തു. പിന്നെ ഒരു നമ്പർ ഡയൽ ചെയ്തു.

"ഡാനിഷ്...അതെ ഫൈസൽ ആണ്...ഒരു ഇൻഫർമേഷൻ കിട്ടി..അത് ശരിയാണോ അല്ലയോ എന്നറിയണം..ദാവൂദിന്റെ മകന്റെ മുടങ്ങിയ നിക്കാഹ് അയാളുടെ ഫാം ഹൗസിൽ വെച്ച് നാളെ നടക്കുന്നുണ്ടോ...? ആണോ ...? സമയം? പത്തുമണി...ഓക്കേ ..ഓക്കേ ..."

ഫൈസൽ ഉറക്കെ ചിരിച്ചു. സംഭാഷണമത്രയും കേട്ട കൂട്ടുകാരും ആ ചിരിയിൽ ഒത്തുകൂടി.

"ആദ്യത്തെ സന്ദേശം അയച്ചത് ഒന്നുകിൽ ഐ എസ് ഐ ..അല്ലെങ്കിൽ ആർമി..."

ഫൈസൽ പറഞ്ഞു.

"അല്ലെങ്കിൽ രണ്ടു കൂട്ടരും ഒരുമിച്ച്,"

ഷഹാന അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

"അതെ,"

സിദ്ധാർത്ഥ് പെട്ടെന്ന് അവളോട് യോജിച്ചു.

"കാരണം അതിനാണ് കൂടുതൽ സാധ്യത,"

"അതിന്റെ ഉദ്ദേശം നമ്മളെ ട്രാപ്പ് ചെയ്യാനാണല്ലേ?"

അർജ്ജുൻ ചോദിച്ചു.

"അല്ല,"

ഫൈസൽ പെട്ടെന്ന് പറഞ്ഞു.

"ആയിരുന്നെകിൽ ഡാനിഷിൽ നിന്ന് ആ വിവരം നമുക്ക് കിട്ടുമായിരുന്നില്ല..."

"ആരാണ് ഈ ഡാനിഷ്?"

"ഹോട്ടൽ ഷെറാട്ടണിലെ ഡെക്യൂരിറ്റി..."

"അപ്പോൾ...?"

അർജ്ജുൻ സംശയത്തോടെ ഫൈസലിനെ നോക്കി.

"ഷഹാന,സിദ്ധു,അർജ്ജുൻ ..എലാവരും ശരിക്ക് ഒന്ന് ആലോചിച്ചേ...ആദ്യത്തെ ഇൻഫർമേഷന്റെ ഉദ്ദേശം എന്താണ്?"

"പാകിസ്ഥാൻ പട്ടാളവും ഐ എസ് ഐയും നമ്മൾ ദാവൂദിനെ പിടിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ട് എങ്കിൽ അത് എന്തിന് വേണ്ടിയാവണം?"

"ആ നിമിഷം നമ്മെളെയും കൊല്ലാൻ!"

അർജ്ജുൻ പറഞ്ഞു.

"പക്ഷെ നികാഹ് പോലെ ഒരു ചടങ്ങ് നടക്കുന്നിടത്തേക്ക് പട്ടാളവും ഐ എസ് ഐയും നമ്മളെ പറഞ്ഞു വിടണമെങ്കിൽ?"

ഷഹാന ചോദിച്ചു.

"അതിനർത്ഥം ചടങ്ങ് നമ്മൾ മുടക്കുക എന്ന് അവർ ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ട്..ഷെറാട്ടണിൽ മുടങ്ങിയത് പോലെ!"

സിദ്ധാർത്ഥ് അതിനുള്ള ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

"എന്താ അങ്ങനെ ആഗ്രഹിക്കുന്നതിന്റെ അർഥം?"

ഷഹാന വീണ്ടും ചോദിച്ചു.

"അതിന് ഒരർത്ഥമേയുള്ളൂ!"

ഫൈസൽ പറഞ്ഞു.

"അത്..."

"അതിനർത്ഥം ദാവൂദിനെ എന്നെന്നേക്കുമായി ഒഴിവാക്കാൻ പാക്കിസ്ഥാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ട് എന്ന്..അല്ലെ?"

ഷഹാന ചോദിച്ചു.

"യെസ്!"

സിദ്ധാർഥും അർജ്ജുനും ഫൈസലും ഒരുമിച്ച് ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

"അതിന് ഒരർത്ഥം കൂടിയുണ്ട് ഷഹാന!"

ഫൈസൽ പെട്ടെന്ന് പറഞ്ഞു.

"നമ്മുടെ മരണവും. അല്ലേ?"

സിദ്ധാർത്ഥ് പെട്ടെന്ന് ചോദിച്ചു.

"അതേ..."

ഫൈസൽ പറഞ്ഞു.

"നമ്മൾ ദാവൂദിനെ കൊല്ലുന്ന നിമിഷം ആർമി ഐ എസ് ഐ ആളുകൾ നമ്മളെ കൊല്ലും ...മിക്കവാറും ഇത് ജഹാംഗീർ ഖറാമത്തിന്റെ ബുദ്ധിയാകണം...കാർഗിൽ പരീക്ഷിച്ച് പരാജയപ്പെട്ട ബുദ്ധി!

അൽ ഫത്താവി ലോഡ്ജിൽ, നിലത്ത് പരസ്പ്പരം അഭിമുഖമായി സിദ്ധാർഥും ഫൈസലും ഇരുന്നു.

അവരുടെ സമീപത്ത് കസേരയിൽ ഷഹാന.

അവരെ നോക്കി കട്ടിലിൽ കമിഴ്ന്ന് കിടക്കുന്ന അർജ്ജുൻ.

ഫൈസലിന്റെയും സിദ്ധാർത്ഥിന്റെയും മദ്ധ്യത്തിൽ,നിലത്ത് തീപ്പെട്ടികൾ,ലൈറ്ററുകൾ, മൊബൈൽ ഫോണുകൾ....

"ഇതാണ് ഡോബ്രിയിലെ ഫാം ഹൌസ്..."

ഷഹാനയുടെ ബ്ളാക്ക്ബെറി മൊബൈൽ ഫോണിൽ തൊട്ട് ഫൈസൽ പറഞ്ഞു.

മറ്റുള്ളവർ ഫൈസലിന്റെ വാക്കുകളെ തീവ്രശ്രദ്ധയോടെ കേട്ടു.

അവന്റെ വാക്കുകളോരോന്നും തങ്ങളുടെ ഓർമ്മയിൽ പതിപ്പിക്കേണ്ടതിന്റെ പ്രാധാന്യം അവർക്കറിയാം.

കാരണം പാക്കിസ്ഥാന്റെ പ്രത്യേകിച്ചും കറാച്ചിയുടെയും സിന്ധിൻറെയും ഭൂപടത്തിന്റെ സകല വിവരവും ഫൈസലിൻറെ കൈവെള്ളയിലുണ്ട്.

"നിക്കാഹ് ഒന്നുകിൽ അകത്തെ ഹാളിൽ അല്ലെങ്കിൽ ഇതാ ഇവിടെ...."

ഷഹാനയുടെ ബ്ളാക്ക് ബെറിയ്ക്ക് പിമ്പിൽ അയാൾ വിരൽ തൊട്ടു.

"..ഇവിടെ കെട്ടിയുയർത്തിയ ഷാമിയാനയിൽ ആയിരിക്കാം...."

ഫൈസൽ അവരെ നോക്കി.

"ഗേറ്റിൽ നിന്ന് ഫാം ഹൗസിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്ന രണ്ടു പാതകൾ ഇതാണ്.."

തീപ്പെട്ടികൾ കൊണ്ട് ഉണ്ടാക്കിയ കവാടത്തിന്റെ മാതൃകയെ തൊട്ട് , വിരൽ മുമ്പോട്ട് പായിച്ചുകൊണ്ട് ഫൈസൽ തുടർന്നു.

"ഇവിടെ ഗേറ്റിൽ ദാവൂദിന്റെ സ്വന്തം സെക്യൂരിറ്റിയും ഐ എസ് ഐയുടെ ആളുകളും പിന്നെ ആർമി ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുമുണ്ടാവും..."

അയാൾ വീണ്ടും മറ്റുള്ളവരെ നോക്കി.

ഷഹാനയും സിദ്ധാർഥും അർജ്ജുനും അതീവ തീവ്രമായാണ് ശ്രദ്ധിക്കുന്നത്.

"അതുപോലെ ഇവിടെയും ,ദാ ആ കവാടത്തിലെ സെക്യൂരിറ്റി ശക്തമായിരിക്കും.."

ലൈറ്ററുകൾക്കിടയിലെ വിടവുകളിൽ തൊട്ട് ഫൈസൽ പറഞ്ഞു.

"അകത്ത് നിക്കാഹ് നടക്കുമ്പോൾ നമ്മൾ ഗേറ്റിന് വെളിയിൽ ദാ ഇവിടെ..." തീപ്പെട്ടികൾ കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ കവാടത്തിന്റെ മാതൃകയ്ക്ക് പുറത്ത് കൈ തൊട്ടുകൊണ്ട് ഫൈസൽ അവരെ നോക്കി.

"..ഇവിടെ നമ്മുടെ ഒരു കാറുണ്ടാവും..."

പെപ്സി ബോട്ടിലിന്റെ അടപ്പിൽ തൊട്ട് ഫൈസൽ പറഞ്ഞു.

"കാർ ഞാൻ ആയിരിക്കും ഡ്രൈവ് ചെയ്യുന്നത്. ഷഹാന അപ്പോൾ പിൻസീറ്റിൽ കലാഷ്നിക്കോവ് പോയിന്റ്ഡ് ആയിപ്പിടിച്ച്..."

"ഫൈസൽ...!"

ഗൗരവമായ ആലോചനയിലായിരുന്ന സിദ്ധാർത്ഥ് പറഞ്ഞു.

"എനിക്ക് തോന്നുന്നു, ഷഹാന ഡ്രൈവിംഗ് സീറ്റിലിരിക്കട്ടെ...ഫൈസൽ പിൻസീറ്റിൽ ഗണ്ണുമായി..അങ്ങനെയാകുമ്പോൾ അഡ്വാൻറ്റേജ് പലതാണ്..."

എല്ലാവരും സിദ്ധാർത്ഥിനെ നോക്കി.പ്രത്യേകിച്ച് ഷഹാന .

"ഒന്നാമത് ഷഹാനയുടെ ഫേസ് ആർക്കും പരിചിതമായിരിക്കില്ല അവിടെ...ഫൈസലിന്റെ മുഖം പക്ഷെ എല്ലാവരും തന്നെ തിരിച്ചറിഞ്ഞു എന്ന് വരാം..ഐ എസ് ഐ വിതരണം ചെയ്ത നോട്ടീസിൽ ഷഹാനയുടെ പഴയ ഒരു ഫോട്ടോയാണ്...അതുകൊണ്ട് ഗേറ്റിലെ സുരക്ഷാ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ നമ്മുടെ കാറിന് പെട്ടെന്ന് അപ്പ്രോച്ച് ചെയ്യുന്നത് ഒഴിവാക്കാം..."

സിദ്ധാർത്ഥ് എല്ലാവരെയും നോക്കി.

"രണ്ടാമത്..."

സിദ്ധാർത്ഥ് തുടർന്നു.

"രണ്ടാമത്തെ അഡ്വാൻറ്റേജ് ....ഡ്രൈവ് ചെയ്യുകയും നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകുകയും ചെയ്യുന്നത് അത്ര എളുപ്പമല്ല...ഡ്രൈവിങ്ങിലെ പിഴവ് ഇതുപോലെ ഒരു ഓപ്പറേഷനിൽ പ്രശ്നമുണ്ടാക്കും...ഫൈസൽ പിൻസീറ്റിൽ കലാഷ്നിക്കോവ്മായി ഷഹാനയ്ക്ക്ക് ഇൻസ്ട്രക്ഷൻസ് കൊടുത്ത് ഇരുന്നാൽ വാഹനത്തെ ശരിക്ക് നിയന്ത്രിക്കാനും സ്ഥലത്തിന്റെ വീക്ക് പോയിൻറ്റ്സ് മുതലെടുക്കാനും പറ്റും..."

അത് ശരിയാണ് എന്ന് ഫൈസലിന് തോന്നി.

"ശരി ..അപ്പോൾ ഷഹാന ഡ്രൈവിംഗ് സീറ്റിൽ...ഷഹാനയുടെ കാറിന് അൻപത് മീറ്റർ അകലത്തിൽ എക്സ്പ്ലോസീവ്സ് നിറച്ച അർജ്ജുന്റെ കാർ..."

ഫൈസൽ അർജ്ജുനെ നോക്കി.
“"അർജ്ജുൻ..."

ഷഹാന അർജ്ജുനെ നോക്കി.

"സ്പേസ് ഡിസ്റ്റൻസ് എപ്പോഴും സേഫായിരിക്കണം..

ജി പി എസ് സിഗ്നലുകൾ നമ്മുടെ രണ്ടുകാറുകൾക്ക് വിളിയിലേക്ക് പോകാതെ ഞാൻ റെഗുലേറ്റ് ചെയ്തിട്ടുണ്ട്...എന്റെ കാറിൽ റൂഫിലായിരിക്കും എക്സ്പ്ലോസീവ്സ് പ്ലേസ് ചെയ്തിരിക്കുക...അർജ്ജുന്റെ കാറിൽ ഗ്യാസ് സിലിണ്ടറുമായി ആയിരിക്കും കണക്റ്റഡ്...ഡിസ്റ്റൻസ് സേഫ് ആയി മെയിന്റൈൻ ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ പ്രശ്നമാകും..."

"അതേറ്റു മാഡം.."

അവൻ പെരുവിരലുയർത്തി അവളെ കാണിച്ചു.

"ഫിഫ്റ്റി മീറ്റർ ഡിസ്റ്റൻസ് ഇപ്പോഴും മെയിന്റൈൻ ചെയ്തിരിക്കും.."

"ഞാൻ ബൊക്കെയുമായി വെളിയിലിറങ്ങും..."

ഫൈസൽ തുടർന്നു.

"കലാഷ്നിക്കോവിന്റെ ബട്ട് സൈഡ് എന്റെ കോട്ടിനകത്ത് ആയിരിക്കും. പോയിന്റ് ബൊക്കെയുടെ അകത്തും. വെളിയിലിറങ്ങി ഞാൻ ഗേറ്റിനു നേരെ നടക്കും..ഇവിടെ നിൽക്കുന്ന ഗാർഡ്സിനെ ഞാൻ വെടിവെക്കും..."

തീപ്പെട്ടികൾക്ക് അടുത്ത് വെച്ചിരുന്ന പെപ്സി അടപ്പുകളിൽ തൊട്ട് ഫൈസൽ പറഞ്ഞു.

"അതേ സമയം വെളിയിലുള്ള സിദ്ധാർത്ഥ് ഇതാ ഇവിടെ നിൽക്കുന്ന ഗാഡ്സിനെ ആക്രമിക്കും..."

വലത് സൈഡിലെ പെപ്സി അടപ്പുകളിൽ തൊട്ട് ഫൈസൽ പറഞ്ഞു.

"അപ്പോൾ ചുറ്റുപാടുകൾ മൊത്തത്തിൽ കൺഫ്യൂഷൻ ആകും..ആകെ ബഹളം ഓട്ടം ഒക്കെ...ആ അവസരത്തിൽ ഷഹാന ഗേറ്റിനുള്ളിലൂടെ അകത്തേക്ക് കടക്കണം..."

ഫൈസൽ ഷഹാനയെ നോക്കി.

"പക്ഷേ..."

ഷഹാന ഫൈസലിനെയും സിദ്ധാർഥിനെയും മാറി മാറി നോക്കി.

"ഞാൻ കാറകത്തേക്കെടുക്കുന്ന സമയം അവിടെയുള്ള ഗാഡ്സ് ...കാരണം ഇത് ഫസ്റ്റ് ഗാർഡൻ ആണ് ഫാം ഹൗസിനുള്ളിലെ...അവിടെ ഗാർഡ്സ് ഉണ്ടാവും ...അവർ എന്നെ ഷൂട്ട് ചെയ്താൽ..."

"ഷഹാന..."

സിദ്ധാർത്ഥ് മുമ്പോട്ട് കുനിഞ്ഞ് നിലത്ത് വെച്ചിരുന്ന ഒരു ചായഗ്ളാസ്സിൽ തൊട്ടു.

"ഷഹാനയെ ഷൂട്ട് ചെയ്താൽ ..എന്തെങ്കിലും പറ്റിയാൽ ...ഈ മിഷൻ വീണ്ടും പരാജയപ്പെട്ടു...പിന്നെ ഒന്നും ചെയ്യാനില്ല...അതുകൊണ്ട്...ഇതിലെ കാറെടുക്കരുത്..."

അവൻ ഫൈസലിനെ നോക്കി.

ഫൈസൽ ബാക്കി പറയൂ എന്ന അർത്ഥത്തിൽ സിദ്ധാർത്ഥിന്റെ നോക്കി.

"...അതുകൊണ്ട് ...."

സിദ്ധാർത്ഥ് തുടർന്നു.

"..ഫസ്റ്റ് ഗാർഡനിലെ ഗാർഡ്സിനെ ഞാൻ അറ്റാക്ക് ചെയ്യും ....ആ സമയം സെക്കൻഡ് ഗാർഡനിലെ ഗാഡ്സ് മൊത്തം അവിടേക്ക് വരും ...അതുകൊണ്ട് കാർ ഇതിലെ അതായത് സെക്കൻഡ് ഗാർഡന്റെ ലെഫ്റ്റിലൂടെ ഡൈവേർട്ട് ചെയ്യുക..."

ബോധ്യമായി എന്ന അർത്ഥത്തിൽ ഷഹാന സിദ്ധാർത്ഥിന്റെ നേരെ നോക്കി.

"വെരി ഗുഡ് സിദ്ധു..,"

ഫൈസൽ പുഞ്ചിരിച്ചു.

"ദാറ്റ്സ് വിൽ ബി എ മാസ്റ്റർ സ്ട്രോക്...!"

അയാൾ അഭിനന്ദനം നിഴലിക്കുന്ന ഒരു നോട്ടം സിദ്ധാർത്ഥിന്റെ കണ്ണുകളിൽ പതിപ്പിച്ചു.

"അപ്പോഴേക്കും ഷഹാനയുടെ കാർ ഹാളിന്റെ മുമ്പിൽ എത്തിയിരിക്കും..."

ഫൈസൽ തുടർന്നു.

"കാറിന്റെ വരവ് കണ്ട് അവിടെയുള്ള ഗാഡ്സ് മുഴുവൻ വളഞ്ഞു വെടിവെക്കും...ആ സമയം അർജ്ജുൻ നിക്കാഹ് ഷാമിയാനയിലേക്ക് കുതിച്ച് കയറണം..."

"എനിക്ക് വെടിയേൽക്കും..."

ഷഹാന പറഞ്ഞു.

"...അപ്പോൾ സ്റ്റിയറിങ് വീലിൽ കണക്റ്റ് ചെയ്ത സോളോ മൊഡ്യൂൾ ഞാൻ ആക്റ്റിവേറ്റ് ചെയ്യും...ചുറ്റും സ്മോക്ക് നിറയാൻ തുടങ്ങും..."

"അതെ..."

സിദ്ധാർത്ഥ് പറഞ്ഞു.

"അപ്പോഴേക്കും അർജ്ജുന്റെ വണ്ടി ദാവൂദിന്റെയും ഫാമിലിയുടെയും അടുത്തെത്തും...അർജ്ജുൻ റെഡ് ബട്ടൺ പ്രസ്സ് ചെയ്യും..."

"പിന്നെ കറാച്ചിയിൽ ഹോളി...!! ചോരയുടെ!!"

അർജ്ജുൻ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

അതെ, ഫൈസൽ സ്വയം പറഞ്ഞു.

ജീവിതത്തിൽ പരാജയപ്പെട്ടു.

രാജ്യത്തെ തോൽപ്പിച്ചു.

ഒരു ജയം വേണം.

ഒരു ജയമെങ്കിലും.

അതിന് ജീവൻ കൊടുക്കണം.

ഗൗളി സ്വന്തം ദേഹംമുറിച്ചെറിഞ്ഞാണ് ശത്രുക്കളിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടുന്നത്.

ജീവൻ വലിച്ചെറിഞ്ഞ് ഞങ്ങൾ ജയിക്കാൻ പോകുന്നു.

രാജ്യം തങ്ങളിലേൽപ്പിച്ച ജോലി മരണം കൊണ്ടെങ്കിലും ജയിച്ചേ പറ്റൂ.

അതിന് ദാവൂദിനെ സ്ഫോടനത്തിലൂടെ കൊല്ലുക.

അയാളോടൊപ്പം തങ്ങളും മരിക്കുക.

ആര് പറഞ്ഞു ചാവേറുകളാവുക എന്നത് വിഷമം പിടിച്ചതാണ് എന്ന്!

മെഹ്നൂർ ...

ഒരു കാര്യത്തിലെ എനിക്ക് സങ്കടമുള്ളൂ.

മാപ്പ് ചോദിക്കാനുള്ള അവസരം നീയെനിക്ക് തന്നില്ല.

ഈ മരണം അതിനും കൂടിയുള്ള പ്രായച്ഛിത്തമാണ്.

****

കറാച്ചി നാഗരാതിർത്തി.

ഡോബ്രി ഫാം ഹൌസ്.

സമയം: പ്രഭാതം പത്ത് മണി.

ഗേറ്റിന് ഇരുനൂറ് മീറ്റർ ദൂരെ കറുത്ത കൊറോളയിൽ, ഡ്രൈവിംഗ് സീറ്റിൽ നിക്കാബ് ധരിച്ച് ഷഹാന. അവൾക്ക് പിമ്പിൽ വെസ്റ്റേൺ സ്യൂട്ടിൽ ഫൈസൽ. അയാളുടെ മടിയിൽ മടിയിൽ പനിനീർപ്പൂക്കൾ കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഒരു

ബൊക്കെ. അയാൾക്ക് സമീപം കറുത്ത ടീഷർട്ടിൽ കറുത്ത ഗ്ലാസ് അണിഞ്ഞ് സിദ്ധാർത്ഥ്.

അവരുടെ കാറിന് അൻപത് മീറ്റർ ദൂരെ മറ്റൊരു കൊറോളയിൽ, ഡ്രൈവിംഗ് സീറ്റിൽ അർജ്ജുൻ റെഡ്ഢി. പിൻസീറ്റ് നിറയെ റ്റിയൂട്ടൻ ആർ ഡി എക്സ്. ചുവന്ന വയറുകൾ ഘടിപ്പിച്ച എൽ പി ജി സിലിണ്ടർ.

"കാർ മൂവ് ചെയ്യുന്ന മോമെന്റ് ഞാൻ പുറത്തിറങ്ങും"

സിദ്ധാർത്ഥ് പറഞ്ഞു.

"ഹ്മ്..."

ഫൈസൽ പറഞ്ഞു.

"അതിന് മുമ്പ് ഗാർഡ്സിന്റെ മൂവ്മെന്റ്സ് വാച്ച് ചെയ്യണം, ശരിക്കും..."

"ചടങ്ങ് പതിനൊന്നിന് എന്നാണ് അറിഞ്ഞത്...അത് ചിലപ്പോൾ ...ചിലപ്പോഴല്ല .... തീർച്ചയായും തെറ്റായ സമയമായിരിക്കാം..."

ഒരു മണിക്കൂർ മുമ്പ് ദാവൂദ് ഇബ്രാഹിം, ഭാര്യ റൂബിയാത്ത് ബീഗം, നവവരൻ റിസ്വാൻ ഷഹബാത്ത് കെസ്ക്കർ തുടങ്ങിയവരെ ആനയിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ബാരാത്ത് സുരക്ഷാഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കിടയിലൂടെ ഫാം ഹൗസിലെ ഹാളിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുകയായിരുന്നു.

നവവധുവും ബന്ധുക്കളും പൂക്കളും ധൂപങ്ങളുമായി അവരെ എതിരേറ്റു.

കറാച്ചിയിലെ ഏറ്റവും വലിയ ബാൻഡായിരുന്നു വാദ്യഘോഷം മുഴക്കിയത്.

പിമ്പിൽ തിളങ്ങുന്ന വേഷത്തിൽ നർത്തകർ.

മുമ്പിൽ കുതിരമേൽ വിവാഹത്തിന്റെ നവാസി ഉറക്കെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു:

“വരൻ റിസ്വാൻ ഷഹബാത്ത് കെസ്ക്കർ, പിതാവ് ഷെഹ്സാദ്, മാതാവ് റൂബിയാത്ത് , വധു ലത്തീഫാ യുഹാനാ നഖ്‌വി പിതാവ് യൂസുഫ് മാതാവ് ഹാഗാർ നിക്കാഹ് ഷാമിയാനയിലേക്ക് സ്വാഗതം ....”

അകത്ത് മൗലവിയുടെ മുമ്പിലേക്ക് ബാരാത്ത് പ്രവേശിച്ചു.

വധുവിനോടൊപ്പം സ്ത്രീകളും വരനോടൊപ്പം പുരുഷന്മാരും അതീവഭംഗിയുള്ള സപ്രമഞ്ചത്തിൽ ഇരുന്നു.

"വധുവിന്റെ വാലിയത്ത്, പിതാവ് വരനിൽ നിന്ന് മെഹർ സ്വീകരിച്ചാലും.."

മൗലവി നിർദ്ദേശിച്ചു.

വെള്ളിപ്പാത്രത്തിൽ വരൻ റിസ്വാൻ വധുവിന്റെ പിതാവ് യൂസുഫിന് മെഹർ നൽകി.

"കുബൂൽ റിവാസ് തുടങ്ങട്ടെ,"

മൗലവി പറഞ്ഞു.

മൗലവി വിശുദ്ധ ഖുർആൻ എടുത്തു. കണ്ണുകളടച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചതിന് ശേഷം അടയാളം വെച്ച ഭാഗമെടുത്ത് വായിച്ചു.

"ഇനി ലിജാബ് എ കുബൂൽ..."

മൗലവി പറഞ്ഞു.

അൽപ്പ നിമിഷത്തെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് ശേഷം മൗലവി വരനോട് ചോദിച്ചു.

"കുബൂൽ ആണോ?"

"കുബൂൽ ആണ്"

റിസ്വാൻ പറഞ്ഞു.

പിന്നെ സുന്ദരിയായ നാണം കലർന്ന പുഞ്ചിരിയോടെ വരനെ നോക്കി.

പിന്നെ മൗലവി വധുവിനോട് ചോദിച്ചു.

"കുബൂൽ ആണോ?"

ഹിജാബിൻറെ സുതാര്യതയിലൂടെ വധു ആദ്യം നാണത്തോടെ റിസ്വാനെ നോക്കി.

പിന്നിൽ കണ്ണുകളിൽ പവിഴം തോൽക്കുന്ന തിളക്കത്തോടെ പറഞ്ഞു.

"കുബൂലാണ്.."

"ഇനി നിക്കാഹ് നാമാ..."

ഒരു ഖാസി ക്രീം നിറത്തിലുള്ള ഉടമ്പടി പത്രങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നു.

പിന്നെ വിശുദ്ധ ഖുർആൻ വായിക്കപ്പെട്ടു.

വരനും വധുവും സാക്ഷികളും ഒപ്പുവച്ചു.

"ഖുത്ബാ നടക്കട്ടെ!"

മൗലവി പ്രഖ്യാപിച്ചു.

വരനും വധുവും വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ തൊട്ട് പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തു.

"ദുറൂദ്..."

മൗലവി പറഞ്ഞു.

വരന്റെയും വധുവിന്റെയും രക്ഷകർത്താക്കൾ അനുഗ്രഹപ്രാർത്ഥന ചൊല്ലി.
ആർസി മുഷറഫിന് ശേഷം രുഖ്സാത്ത് ചൊല്ലാൻ എല്ലാവരും എഴുന്നേറ്റു.
വധു വരന്റെ അമ്മയുടെ അടുത്തേക്ക് ചെന്ന് അവരുടെ ആശ്ലേഷം

സ്വീകരിച്ചു. പിന്നെ വിശുദ്ധ ഖുർആനെടുത്ത് വരന്റെ 'അമ്മ വധുവിന്റെ ശിരസ്സിൽ തൊട്ടു.

അതിന് ശേഷം മൗലവി വലിമ ചൊല്ലി.

വലിമയ്ക്ക് ശേഷം ജനറൽ ജഹാംഗീർ ഖറാമത്തും റോഷൻ ദുറാനിയും ദാവൂദിന്റെ പിമ്പിലേക്ക് ചെന്നു.

"ഷെഹ്സാദ് ഭായി.."

ജനറൽ അയാളുടെ കാതിൽ മന്ത്രിച്ചു.

"കറാച്ചിയിലേക്കല്ല...ഐ എസ് ഐ സേഫ് ഹൗസിലേക്കാണ് പോകേണ്ടത്..."

"പ്രോബ്ലം ഉണ്ടോ?"

ദാവൂദ് അതെ സ്വരത്തിൽ അയാളോട് മന്ത്രിച്ചു.

"ഉണ്ട്,"

ജനറൽ പറഞ്ഞു.

"ഷെറാട്ടണിൽ നടന്നതിനേക്കാൾ വലുത്. ഇന്റലിജൻസ് റിപ്പോർട്ട് ആണ്. രണ്ട് ടീമുകളായാണ് റോ വന്നിരിക്കുന്നത്. ഒന്ന് പരാജയപ്പെട്ടാൽ അടുത്തത് ...ആദ്യത്തെ നമ്മൾ പരാജയപ്പെടുത്തിയില്ലേ...?"

"ശരി..."

ദാവൂദ് ഫ്രണ്ട് ഗേറ്റിലേക്ക് തിരിഞ്ഞു.

"ഭായി..."

ജനറൽ വിളിച്ചു.

ദാവൂദ് തിരിഞ്ഞു നിന്നു.

ചോദ്യരൂപത്തിൽ ജനറലിനെ നോക്കി.

"അതിലെയല്ല..."

ജനറൽ ഇടത് വശത്തെ ഗേറ്റിലേക്ക് നോക്കി.

"ഇതിലെ.."

"ഓക്കേ...'

ദാവൂദ് ചിരിച്ചു.

പിന്നെ ഇടത് വശത്തെ ഗേറ്റിലേക്ക് തിരിഞ്ഞു.

ഗേറ്റിന് വെളിയിൽ കടന്ന് ദാവൂദ് അകത്തേക്ക് നോക്കി.

"ഇക്രം എവിടെ?"

അയാൾ ചുറ്റും നോക്കി.

ഹാളിന് സമീപം റിസ്വാനോടും ലത്തീഫയോടും വർത്തമാനം പറഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന ഇക്രമിനെ അയാൾ കണ്ടു.

"ഇക്രാം!"

ദാവൂദ് ഉറക്കെ വിളിച്ചു.

ഇക്രം തിരിഞ്ഞു നോക്കി.

"വാ! വന്ന് വണ്ടിയിൽ കയറ്,"

പാക്കിസ്ഥാന്റെ ദേശീയ മൃഗമായ മാർഖോറിന്റെ ചിഹ്നം പതിപ്പിച്ച വാഹനത്തിന്റെ ഡോർ റോഷൻ ദുറാനി തുറന്നു.

ആദ്യം ദാവൂദും പിന്നെ ഇക്രവും വാഹനത്തിലേക്ക് കയറി.

വലത് വശത്തെ ഗേറ്റിന് വെളിയിൽ അതൊക്കെ കണ്ടുനിൽക്കയായിരുന്ന ഫൈസലും സംഘവും അമ്പരന്നു.

"ച്ചെ!!"

ഫൈസൽ മുഷ്ടി ചുരുട്ടി സീറ്റിലിടിച്ചു.

"നൗ! ആക്റ്റിവേറ്റ് പ്ലാൻ ബി!"

അയാൾ പറഞ്ഞു.

"അർജുനോട് പറ!"

****

ഡോബ്രി ഫാം ഹൗസിന് രണ്ടുകിലോമീറ്റർ അകലെ ഖിജോൾ ഗ്രാമം.

പച്ചപ്പിന് നടുവിലുള്ള ഗ്രാമ പാതയിലൂടെ ഐ എസ് ഐയുടെ വാഹനവും അതിന്റെ മുമ്പിലും പിമ്പിലും സുരക്ഷാഉദയഗസ്ഥന്മാരുടെ വാഹനങ്ങളും നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

മുൻ സീറ്റിൽ ദാവൂദ് ഇബ്രാഹിമും അയാളുടെ അടുത്ത് ഇക്രവും പിന് സീറ്റിൽ ജനറൽ ഖറാമത്തും അയാളുടെ തൊട്ടടുത്ത് റോഷൻ ദുറാനിയുമിരുന്നിരുന്നു.

പെട്ടെന്ന് ഇക്രം തന്റെ മൊബൈലെടുത്തു.

"ഹലോ ഇർഫാൻ...ഏഹ് ..എന്താ ...കുഴപ്പമോ..റോ...എന്താ ..ഇറങ്ങാനോ? പറ്റില്ല ..ഞാൻ ഷെഹ്സാദ് ഭായിയുടെ കൂടെയാണ്..അങ്ങനെ നീ പറഞ്ഞാലൊന്നും എനിക്ക് ഇറങ്ങാൻ പറ്റില്ല...."

അത് പറഞ്ഞ് അരിശത്തോടെ അവൻ ഫോൺ പോക്കറ്റിലേക്ക് വെച്ചു.

"എന്താ?"

കൈയുയർത്തി ദാവൂദ് അവനോട് ചോദിച്ചു.

"ഒന്നുമില്ല ഭായ്ജാൻ..."

ഇക്രം പറഞ്ഞു.

കാർ ഒരു റെയിൽവേ ഗേറ്റിനോട് സമീപിച്ചു.

പെട്ടെന്ന് ദൂരെ നിന്ന് ഒരു ട്രെയിൻ വരുന്നതിന്റെ ശബ്ദം കേട്ടു.

റയിൽവേ ഗേറ്റടഞ്ഞു.

"ഈ സമയത്ത് ഇതിലെ ഏതാണ് ഒരു ട്രെയിൻ?"

ദാവൂദ് അദ്ഭുതപ്പെട്ടു.

പിമ്പിൽ നിന്ന് എന്തോ ശബ്ദം കേട്ട് അയാൾ പുഞ്ചിരിച്ചു.

"ജനറൽ ഭായി..."

അയാൾ പിമ്പോട്ട് മുഖം തിരിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു.

"പ്ലാൻ കൊള്ളാം! എവിടെ വെച്ച് എന്നെ തീർക്കാനാ പരിപാടി?"

ആ നിമിഷം ജനറൽ ഖറാമത്തിന്റെയും റോഷന്റെയും കൈകളിൽ ആയുധങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു.

പോക്കറ്റിൽ നിന്ന് തോക്കെടുക്കാൻ തുടങ്ങിയ ഇക്രമിനെ അയാൾ തടഞ്ഞു.

"ഇക്രം! വേണ്ട! ഈ വണ്ടി മാത്രമല്ല..ഈ ....ഈ നാടും ഈ ചെറ്റകളുടെയാ...ഇവന്മാരുടെ മേത്ത് മണ്ണുവീണാൽ പിന്നെ അത് വലിയ പ്രശ്നമാകും..."

അപ്പോഴേക്കും ഒരു ഗുഡ്സ് ട്രെയിൻ അതിലൂടെ പാഞ്ഞുപോയി.

ഗേറ്റ് തുറക്കപ്പെട്ടു.
വാഹനവ്യൂഹം വീണ്ടും ഒരു കിലോമീറ്റർ കൂടി ഉള്ളിലേക്ക് പോയി.

മുമ്പിലെ വാഹനങ്ങൾ നിൽക്കപ്പെട്ടു.

പിമ്പിലേയും ദാവൂദ് കയറിയ വാഹനവും.

വിജനമായ ഇടം. പാതയോരം നിറയെ പച്ചപ്പുകൾ. അതിനപ്പുറത്ത് വലിയ മരങ്ങൾ വളർന്ന് നിന്നു.

ഇടത് വശത്ത് ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട ഫാക്റ്ററിക്കെട്ടിടങ്ങൾ.

പരിസരത്ത് ആരുമുണ്ടായിരുന്നില്ല.
മുമ്പിലും പിമ്പിലും നിർത്തിയ വാഹനങ്ങളിൽ നിന്ന് ആയുധധാരികളായ പട്ടാളക്കാർ ചാടിയിറങ്ങി.

ദാവൂദിനും ഇക്രമിനും മുമ്പിൽ തോക്കുകൾ ചൂണ്ടി അവർ വലയം തീർത്തു.

"ഷുക്രിയാ..."

ദാവൂദ് ജനറൽ ഖറാമത്തിനോട് പറഞ്ഞു.

"മകന്റെ നിക്കാഹ് കഴുയുംവരെ കാത്തിരിക്കാൻ ക്ഷമ കാണിച്ചല്ലോ!"

"പഴയ ഒരു സുഹൃത്തിനോട് അത്രയെങ്കിലും ചെയ്യണ്ടേ?"

പരിഹാസ്യമായ പുഞ്ചിരിയോടെ ജനറൽ തിരിച്ചടിച്ചു.

നിസ്സഹായത ഭാവിച്ച് ദാവൂദ് ഇബ്രാഹിം തലകുലുക്കി.

"പക്ഷെ ..പക്ഷെ എന്തായിത് ജനറൽ..? ബോംബെ പോലീസിന്റെ നിലവാരം പോലും നിങ്ങൾക്കില്ലേ എന്നെ കൊല്ലുന്ന കാര്യത്തിലെങ്കിലും? "

അയാൾ വിജയിയെപ്പോലെ പുഞ്ചിരിച്ചു.

"എന്നെ എത്ര ഈസിയായി കൊല്ലാമെന്നാണ് നിങ്ങൾ കരുതുന്നത് ജനറൽ ഭായി? ഇക്രമിനെ നിങ്ങൾക്കറിയുമോ? എന്റെ ഊഹം ശരിയാണ് എങ്കിൽ ഇക്രത്തിന്റെ മൊബൈലിൽ നിന്ന് ഇതിനോടകം മെസേജ് പോയിട്ടുണ്ട് എന്റെ ആളുകൾക്ക്! ചിലപ്പോൾ അവർ നിങ്ങളെ വളഞ്ഞിരിക്കുകയുമാവാം!"

"ഏഹ്!"

ജനറൽ ചുറ്റും നോക്കി.

അയാൾക്ക് പക്ഷെ അടുത്തൊന്നും ആരെയും കാണാൻ സാധിച്ചില്ല.

ഭയാക്രാന്തനായി റോഷൻ ദുറാനി ഇക്രമിന്റെ കയ്യിൽ നിന്ന് അയാളുടെ മൊബൈൽ പിടിച്ചു വാങ്ങിച്ചു .

ഓൺ ചെയ്തു.

മെസേജ് ഫോൾഡർ എടുത്തു.

"ഇർഫാൻ, ഐ എസ് ഐ സേഫ് ഹൗസിലേക്ക് പോകുന്നു...ആളുകളെ ഒരുക്കുക..."

അയാൾ ആ മെസേജ് വായിച്ചു.

"ഷിറ്റ്!!"

റോഷൻ ആ മൊബൈൽ ദേഷ്യത്തോടെ എറിഞ്ഞുടച്ചു.

ആ നിമിഷം റോഷന്റെ നെറ്റി തുളച്ച് വെടിയുണ്ട പുറത്ത് വന്നു.

സുരക്ഷാ ഉദ്യോഗസ്ഥർ ചുറ്റും നോക്കി.

ആ തക്കത്തിന് തോക്കെടുത്ത് ഇക്രാം അവരെ വെടിവെച്ചു. ഒന്ന് രണ്ട് പട്ടാളക്കാർ വീണു.

ജനറൽ ഖറാമത്ത് വെടിവെച്ചതാരെന്നറിയാൻ തിരിഞ്ഞു നോക്കി.

പിശാചിനെ കണ്ടത് പോലെ അയാൾ വിറച്ചു.

ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട ഫാക്റ്ററിയുടെ തകർന്ന് ജനലിനപ്പുറം കലാഷ്നിക്കോവ് ചലിപ്പിക്കുന്ന ഫൈസൽ ഗുർഫാന് ഖുറേഷി!

നടരാജ ശിവതാണ്ഡവത്തിലെന്നപോലെ അയാളുടെ കൈകൾ ചലിക്കുകയാണ്!

ഫാക്റ്ററിയുടെ പിമ്പിൽ നിന്ന് കലാഷ്നിക്കോവ്മായി സിദ്ധാർത്ഥ് വായുവിലുയർന്നു പൊങ്ങുന്നു.

അയാളുടെ കണ്ണുകൾ ഉന്മാദിയെപ്പോലെ വെടിയുതിർക്കുന്ന ഇക്രമിലാണ്.

ഇക്രം പക്ഷെ അയാളെ കാണുകയുണ്ടായില്ല.

ഇക്രത്തിന്റെ പിമ്പിൽ നൃത്തമുദ്രകളോടെ നിൽക്കുന്ന പർവീണിനെ സിദ്ധാർത്ഥ് കണ്ടു...
പർവീൺ....!

ഞാൻ പ്രണയിച്ചതും കാമിച്ചതും ഒരുവളെ മാത്രമാണ്...

ഒരുവളുടെ ദേഹത്തിന്റെ പ്രണയച്ചൂട് മാത്രമേ എന്റെ ആത്മാവിനെ തപിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളൂ....

ഒരുവളുടെ കണ്ണുകളിൽ മാത്രമേ ഞാൻ എന്റെ തന്നെ ജീവന്റെ പവിഴമുത്തുകൾ കണ്ടിട്ടുള്ളൂ...

അയാളുടെ ചുണ്ടിൽ പുഞ്ചിരി വിടർന്നു. ഉയർത്തിയ കൈകളിൽ തോക്കുമായി അയാൾ വീണ്ടും ചാടിയുയർന്നു.

വായുവിൽ ഉയർന്നു നിൽക്കുമ്പോൾ അയാൾ ഇടത് കൈകൊണ്ട് പോക്കറ്റിൽ നിന്ന് കത്തിയെടുത്തു.

സൂര്യവെളിച്ചം തട്ടി അതിന്റെ മൂർച്ച തിളങ്ങി.

ഊരിപ്പിടിച്ച കത്തിയോടെ അയാൾ വിക്രമിന്റെ തലയുടെ മുകളിൽ ഉയർന്നു.

ഒന്ന് കറങ്ങി തിരിഞ്ഞ ഇക്രം തന്റെ കഴുത്തിന് നേരെ താഴ്ന്ന് വരുന്ന കത്തിയുടെ വെള്ളിത്തിളക്കം കണ്ടു.

അടുത്ത നിമിഷം അയാളുടെ കഴുത്ത് വരഞ്ഞ് മുറിച്ചു കൊണ്ട് സിദ്ധാർത്ഥ് നിലത്ത് നിന്നു.

കഴുത്തിലെ അർദ്ധവൃത്താകൃതിയിൽ, ആഴത്തിലുള്ള മുറിവിൽ നിന്ന് ഇരുണ്ട ചോരയുടെ പ്രവാഹം അയാൾ വിവാഹച്ചടങ്ങിൽ അണിഞ്ഞ വെള്ള കുർത്തയെ നനച്ചു.

പ്രാണൻ വേർപെടും മുമ്പ്, തുറന്ന വായോടെ, തന്റെ നെറ്റിക്ക് നേരെ ചൂണ്ടിയ തോക്കുമായി നിൽക്കുന്ന സിദ്ധാർത്ഥത്തിന്റെ മുഖത്തേക്ക് ഇക്രം നോക്കി.

"പർവീൺ ഖുർഷിദയ്ക്ക് വേണ്ടി..."

കേൾവിയുടെ അവസാന തന്മാത്രയും കാതുകളിൽ നിന്ന് നിഷ്ക്രമിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് ഇക്രം അത് കേട്ടു.

പിന്നെ തുറന്ന വായിലൂടെ ഒരു വെടിയുണ്ട അയാളുടെ തലതുളച്ചു കടന്നു. ഐ എസ് ഐ ചിഹ്നമായ മഖോറിന്റെ ചിത്രം പതിപ്പിച്ച വാഹനം അവിടെ നിന്ന് അകന്നുപോയി.

"ജനറൽപോയത് നന്നായി,"

ഫൈസൽ സ്വയം പറഞ്ഞു.

"അല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ സിദ്ധു അയാളെ വെടിവെച്ചട്ടേനെ...അങ്ങനെ സംഭവച്ചാൽ!"

നിലത്തു വീണ ദാവൂദ് ഇബ്രാഹിം പിടഞ്ഞെഴുന്നേറ്റു.

അയാൾക്ക് ഒന്നും മനസിലായില്ല.

വിഷമിച്ച് കണ്ണുകൾ തുറന്ന് അയാൾ ചുറ്റും നോക്കി.

ചിതറിയ കരിയിലകൾ പോലെ പലയിടത്തും വീണു കിടക്കുന്ന പട്ടാളക്കാർ.

വെടിയുണ്ടകളേറ്റ് തുളഞ്ഞ വാഹനങ്ങൾ.

പക്ഷെ ഒരു കാഴ്ച്ച അയാളുടെ ചോരയെ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ മരവിപ്പിച്ചു.

കഴുത്ത് പിളർന്നു കിടക്കുന്ന ഇക്രമിന്റെ ശരീരം.

തനിക്ക് ചുറ്റും നിൽക്കുന്നവരെ കാണാൻ അയാൾ കണ്ണുകൾ തിരുമ്മി നോക്കി.

ചൂണ്ടിയ തോക്കുകൾക്ക് പിമ്പിൽ ഫൈസൽ ഗുർഫാൻ ഖുറേഷി, ഷഹാന സാദിഖ്, സിദ്ധാർത്ഥ് സൂര്യവൻഷി , അർജ്ജുൻ റെഡ്ഢി.

"യൂ ആർ അണ്ടർ കസ്റ്റഡി ഓഫ് റോ...!"

ഫൈസൽ പറഞ്ഞു.

"റോ ഓഫ് ഇന്ത്യ!"
ദാവൂദിന് ഡ്രഗ് ഇൻജെക്ഷൻ നൽകിക്കഴിഞ്ഞ് അയാളെ സീറ്റിലേക്കിരുത്തിക്കഴിഞ്ഞാണ് ഫൈസൽ അത് ശ്രദ്ധിക്കുന്നത്.

അർജ്ജുന്റെ നെഞ്ചിൽ നിന്ന് ചോരയൊലിക്കുന്നു!!

"അർജ്ജുൻ!!"

ഷഹാന പെട്ടെന്ന് അവന്റെ അടുത്തേക്ക്ചെന്ന് മുറിവ് നോക്കി.

"ഒരു പത്ത് മണിക്കൂറൊക്കെ ഞാൻ ചാകാതെയിരിക്കും മാഡം,"

ഷർട്ട് മാറ്റി മുറിവ് നോക്കുന്ന ഷഹാനയോട് അവൻ പറഞ്ഞു.

"അതിനുള്ളിൽ നമ്മൾ നോ മാൻസ് ലാൻഡ് കടന്നിരിക്കും...ഡോണ്ട് വറി!"

"ഉറപ്പാണോ?"

സിദ്ധാർത്ഥ് ചോദിച്ചു.

"പിന്നല്ലാതെ!"

അവൻ വേദനയ്ക്കിടയിൽ പറഞ്ഞു.

"മിഷൻ വിജയിച്ച് അത് സെലിബ്രേറ്റ് ചെയ്യുമ്പോൾ ഞാനില്ലാതെ പിന്നെ എങ്ങനയാണ്?"

ഫൈസലും മുറിവ് വിശദമായി നോക്കി.

"പൾമനറി വെയിൻസിനടുത്താണല്ലോ!"

ആശങ്ക നിഴലിക്കുന്ന സ്വരത്തിൽ ഫൈസൽ പറഞ്ഞു.

"നമ്മുടെ കയ്യിലെ മെഡിക്കൽ കിറ്റ് കൊണ്ട് ഒന്നും ചെയ്യാൻ പറ്റില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല ...ആളപായം വരെ സംഭവിക്കും!"

അവർ മൂവരും വിഷാദത്തോടെ പരസ്പ്പരം നോക്കി.

"സമയമില്ല!"

അർജ്ജുൻ അവരുടെ കൈകൾ തട്ടിമാറ്റി.

"ഏത് നേരവും ഖറാമത്ത് ആളെ പറഞ്ഞു വിടും...വേഗം...വേഗം!!"
കറാച്ചിയുടെ പുറത്ത് ശിഖാബുൽ ഹൈവേയിലൂടെ,ഏകാന്തമായ വെളിമ്പുറത്ത് കൂടി ദാവൂദിനെയും വഹിച്ചുകൊണ്ടുള്ള കൊറോളാ ബ്ളാക്ക് കുതിച്ചു നീങ്ങി.

സിദ്ധാർഥും ഷഹാനയും ഫൈസലും അർജ്ജുനും അവിശ്വസനീയതയോടെ പരസ്പ്പരം കുറെ നേരം നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

മനസ്സ് പറവയെപ്പോലെ കാറ്റിൽ ഒഴുകി നടക്കുകയാണ് എന്നവർക്ക് തോന്നി.

അൽപ്പം മുമ്പ് വരെ ആത്മഹത്യചെയ്യാൻ പുറപ്പെട്ടവർ! വാഹങ്ങളിൽ സ്ഫോടക വസ്തുക്കൾ അൽപ്പം മുമ്പ് വരെ മനം മടുത്ത് ചാവേറുകളായി തീരാൻ തീരുമാനിച്ചവർ...

ഫൈസൽ ഫോണെടുത്തു.

ഗൗതം ഭാസ്ക്കറിന് ഡയൽ ചെയ്തു.

പക്ഷെ ബെല്ലടിക്കുന്നതല്ലാതെ അദ്ദേഹം ഫോണെടുത്തില്ല.

ഫൈസൽ വീണ്ടും ഡയൽ ചെയ്തു.

അൽപ്പ നേരം റിങ്ങ് ചെയ്തതിന് ശേഷം ഫോൺ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു.

"സാർ..."

ഫൈസൽ ആഹ്ലാദിരേകത്തോടെ വിളിച്ചു കൂവി.

"വി ഗോട്ട് ഹിം!! വി ഗോഡ് ഹിം എലൈവ് സാർ!!"

ഫോണിലൂടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിശ്വാസ ശബ്ദം ഫൈസൽ കേട്ടു.

"ഞങ്ങളുടെ നടുക്ക് ഇരുപ്പുണ്ട്! അസ്സൽ ദാവൂദ് ഇബ്രാഹിം...!"

പക്ഷെ അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്ന് തിരിച്ച് പ്രതീകരണമൊന്നുമുണ്ടായില്ല.

ഫൈസലും മറ്റുള്ളവരും മുഖാമുഖം നോക്കി.

രണ്ടു മിനിട്ടിന് ശേഷം ഫൈസലിന്റെ ഫോൺ ശബ്ദിച്ചു.

"ഗൗതം സാർ!"

അയാൾ പറഞ്ഞു.

ഫോൺ അയാൾ ലൗഡ് സ്പീക്കറിലിട്ടു.

"ഫൈസൽ..."

വികാരഭരിതമായ ശബ്ദത്തിൽ ഗൗതം ഭാസ്ക്കർ വിളിച്ചു.

"സാർ..."

ബഹുമാനത്തോടെ ഫൈസൽവിളികേട്ടു.

"എവിടെയാണ് നിങ്ങളിപ്പോൾ?"

"സാർ..."

ഫൈസൽ പുറത്തേക്ക് നോക്കി.

"കറാച്ചിയിൽ നിന്ന് ഒരു മണിക്കൂർ ദൂരത്ത് ... കറാച്ചിക്ക് വെളിയിൽ ..സിന്ധ് പ്രവിശ്യയുടെ നേരെ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു..."

"അയാളെങ്ങനെ?"

"അയാളെ ഡ്രഗ്ഗ് ചെയ്തിരിക്കുന്നു...ആദ്യത്തെ ഇൻജെക്ഷൻറെ എഫക്റ്റ് തീരാറാകുന്നു..."

"നെറ്റി വിയർക്കുകയോ കൈവിരലുകൾ അനങ്ങുകയോചെയ്യുന്നുണ്ടോ?"

"നോ സാർ,"

ഫൈസൽ പറഞ്ഞു.

"ഞങ്ങൾ ഇയാളെ ശരിക്കും മോണിറ്റർ ചെയ്യുന്നുണ്ട്..."

"ഗുഡ്..."

ഗൗതം ഭാസ്കറിൽ നിന്നും സംതൃപ്തി നിറഞ്ഞ ശബ്ദം അവർ കേട്ടു.

"നിങ്ങൾ കാണ്ഡ്ല വഴി വരണ്ട! റാൻ ഓഫ് കച്ച് വഴി വരണം!"

ഫോൺ തന്റെ അടുത്തേക്ക് കൊണ്ടുവരാൻ സിദ്ധാർത്ഥ് ആംഗ്യം കാണിച്ചു.

"സാർ റാൻ ഓഫ് കച്ച് വഴി വരിക അസാധ്യമാണ്! സാറിനറിയാമല്ലോ...! കാണ്ഡ്ലയാകുമ്പോൾ..."

"നോ സിദ്ധാർത്ഥ്!"

ഗൗതം ഭാസ്കറിന്റെ ഉറച്ച ശബ്ദം അവർ കേട്ടു.

"കാണ്ട്ല റൂട്ട് നമ്മുടെ യൂഷ്വൽ റൂട്ടാണ്. പാക്കിസ്ഥാൻ ആർമിയും ഐ എസ് ഐയും സംശയിക്കും..റാൻ ഓഫ് കച്ച് ആകുമ്പോൾ ഒരു സംശയവുമുണ്ടാകില്ല..."

"പക്ഷെ സാർ..."

സിദ്ധാർത്ഥ് വീണ്ടും വിയോജിച്ചു.

"റാൻ ഓഫ് കച്ചിൽ കോർഡിനേറ്റ്സ് ആവശ്യമായി വരും..."

"രണ്ടുമണിക്കൂറിനുള്ളിൽ നിങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമായ കോർഡിനേറ്റ്സ് ഞാൻ ലഭ്യമാക്കിയിരിക്കും...!"

"ഓക്കേ..സാർ..."

കാർ അതിവേഗം മുമ്പോട്ട് പാഞ്ഞു.

പിമ്പിൽ അർജ്ജുൻ തീർത്തും അവശനായികൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു.

"അർജ്ജുൻ ഹോസ്പിറ്റലൈസ് ചെയ്യണം!എത്രയും പെട്ടെന്ന്!"

അർജ്ജുൻ ഞരങ്ങുന്ന ശബ്ദം കേട്ട് ഷഹാന പറഞ്ഞു.

"ഒരു ഹോസ്പിറ്റലൈസേഷനുമില്ല ബോർഡർ കഴിയാതെ!"

വേദനയ്ക്കിടയിലും അർജ്ജുൻ ഉറച്ച ശബ്ദത്തിൽ പറഞ്ഞു.

"ഹോസ്പിറ്റൽ ആണെന്ന് പറഞ്ഞു ചെന്ന് കയറുന്നത് ഐ എസ് ഐ ക്യാമ്പിൽ വല്ലതുമായിരിക്കും!"

പെട്ടെന്ന് ഫൈസൽ ഗൗരവപൂർണമായ ആലോചനയ്ക്കധീനനായി.

"എന്താ ഫൈസൽ?"

അത് മനസ്സിലാക്കി സിദ്ധാർത്ഥ് ചോദിച്ചു.

"സിദ്ധു!"

അൽപ്പം പരിഭ്രമത്തോടെ ഫൈസൽ വിളിച്ചു.

ഷഹാന ഒന്ന് തിരിഞ്ഞു നോക്കിയതിന് ശേഷം ഡ്രൈവ് ചെയ്തു.

"ഈ ഭാഗം ..ഇത് അല്ലാഹ് !! ഈഭാഗം ഇപ്പോഴാണ് ഞാൻ ശ്രദ്ധിക്കുന്നത്...ഇവിടെ പല ഭാഗത്തും ഐ എസ് ഐയ്ക്ക് നാലിലേറെ പോയിന്റ്റ് സ്റ്റേഷനുകളുണ്ട്...നമ്മൾ ട്രേസ് ചെയ്യപ്പെടാനുള്ള ചാൻസ് കൂടുതലാണ്...!"

"അപ്പോൾ...!"

ഷഹാന ചോദിച്ചു.

"നമ്മൾ ബോർഡറിന് നേരെ കുതിക്കുകയാണ് എന്നാവും അവർ കരുതുക...അതുകൊണ്ട് ...അതുകൊണ്ട് ...ബോർഡർ ചിലപ്പോൾ സീൽ ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കാം.."

ഫൈസലിന്റെ വാക്കുകൾ അവരിൽ ഭീതി പടർത്തി.

"മാത്രമല്ല,"

സിദ്ധാർത്ഥ് പറഞ്ഞു.

"എന്തെങ്കിലും കഴിച്ചിട്ട് എത്ര മണിക്കൂറുകളായി...ഓപ്പറേഷൻ ഫെയിൽഡായ സമയം മുതൽ ആരും ഒന്നും കഴിച്ചിട്ടില്ല...ഫുഡ് എന്തെങ്കിലും ഉടനെ കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ...!!"

"ഷാഹി..."

ഫൈസൽ വിളിച്ചു.

"മുമ്പിലൊരു സൈൻ ബോഡ് കാണുന്നുണ്ട്...ഈ ഗ്രാമത്തിന്റെ പേരാവാം..ഒന്ന് നോക്കൂ..."

ഷഹാന കാറിന്റെ സ്പീഡ് കുറച്ച് മുമ്പിലെ പോസ്റ്റിൽ എഴുതിയ സൈൻ ബോഡ് വായിച്ചു.

"ബാൽദിയ..."

"ങ്ഹേ?"

പിൻസീറ്റിൽ നിന്ന് അർജ്ജുന്റെ സ്വരം അവർ കേട്ടു.

"ബാൽദിയ ആണോ ഇത്..? ഞാൻ ഇതിലെ വന്നിട്ടുണ്ട്..എനിക്ക് ഇവിടെ ഒരാളെ അറിയാം,"

അവർ പരസ്പ്പരം നോക്കി.

""നമുക്ക് ഭക്ഷണം കിട്ടും അവിടെ നിന്ന് എന്നുറപ്പുണ്ടോ? കുഴപ്പം ഒന്നും ഉണ്ടാക്കാതെ?"

"പിന്നില്ലേ..."

മുറിവിൽ പൊത്തിപ്പിടിച്ചിരുന്ന കൈ മാറ്റി ഫോൺ എടുത്തുകൊണ്ട് അർജ്ജുൻ പറഞ്ഞു.

നമ്പർ എടുത്ത് അവൻ ഡയൽ ചെയ്തു.

"അർമീന..ഹലോ ...ഹലോ അർമീനാ...!"

അവൻ ഫോണിലൂടെ സംസാരിക്കുന്നത് അവർ കേട്ടു.

"അർമീനയോ?"

ഷഹാന ചിരിച്ചു.

"അപ്പോൾ അവനല്ല ഫ്രണ്ട്. അവളാണ്!"

"അതേ ..ഞാൻ അസ്‌ലം ...എനിക്ക് നിന്നെഅത്യാവശ്യമായി കാണണം..അതല്ല ...വേറെ ..വേറെ ഒരാവശ്യത്തിന്..."

"ഷ്മ് ...ഷ്മ്..."

ഷഹാന അമർത്തി ചിരിച്ചു.

"എന്താവശ്യമാ അവൾ ആദ്യംപറഞ്ഞേ?"

ഡ്രൈവ് ചെയ്യുന്നതിനിടയിൽ അവൾ ചോദിച്ചു.

"അതല്ല എന്റെ ഒരു ഫ്രണ്ടുണ്ട്...അവന് മുറിവ് പറ്റി രാത്രി താമസിക്കാൻ ..ഔട്ട് ഹൌസ് പോലെ..."

"ഓക്കേ ..ഓക്കേ ഉണ്ടെന്നോ ഞങ്ങൾ വരുന്നു..പതിനഞ്ച് മിനിറ്റിനുള്ളിൽ..."

അർജുൻ പറഞ്ഞു കൊടുത്ത വഴിയിലൂടെ ഷഹാന അതിവേഗം ഡ്രൈവ് ചെയ്തു.

"ആ ..അതാ ..ആ കാണുന്നതാ! ആ ഗേറ്റിനടുത്ത് നിർത്ത്!"

അൽപ്പം ദൂരെ കുറെ മാവുകൾക്ക് പിമ്പിൽ നിന്നിരുന്ന കോൺക്രീറ്റ് ഗേറ്റ് ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച് അർജ്ജുൻ പറഞ്ഞു.

നിബിഢമായി വളർന്നു നിന്നിരുന്ന മാവുകൾക്ക് പിമ്പിൽ ഒരു വലിയ വീട് തലയുയർത്തി നിന്നു.

"അത്രയും വലിയ വീട്ടിലേക്കാണോ? അവിടെ ഒരുപാടാളുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കില്ല അർജ്ജുൻ?"

ഷഹാന സംശയത്തോടെ ചോദിച്ചു.

"നിങ്ങൾ ഇവിടെ നിൽക്ക്. മാഡം വണ്ടി നിർത്ത്!"

ഷഹാന മരങ്ങളുടെ നിഴലുകളിൽ കാർ നിർത്തി.

പിൻഡോർ തുറന്ന് അർജ്ജുൻ വേച്ച് വേച്ച് പുറത്തിറങ്ങി. കാറിൽ ചാരി നിന്നുകൊണ്ട് അവൻ ഫോൺ ഡയൽ ചെയ്തു.

ആ നിമിഷം തന്നെ മാവുകൾക്കിടയിൽ കാണാവുന്ന വിടവിലൂടെ സുന്ദരിയായ ഒരു യുവതി ഗേറ്റിലേക്ക് വരുന്നത് എല്ലാവരും കണ്ടു.

"ഇവൻ! ഈ അർജ്ജുൻ ആള് ചില്ലറക്കാരനല്ലല്ലോ!"

ഫൈസൽ ചിരിച്ചു.

"അതെയതെ!"

ഷഹാനയും ചിരിച്ചു.

"ഒരു മെയിൽ മാതാ ഹരിയാകാനാണ് കൂടുതൽ ചാൻസ്!"

അർജ്ജുൻ ഗേറ്റിലേക്ക് നടന്നു.

അർജ്ജുൻ കണ്ട് അവൾ പെട്ടെന്ന് ഗേറ്റിന് വെളിയിലേക്ക് വരുന്നത് അവർ കണ്ടു. അർജ്ജുൻ അവളോട് എന്തൊക്കെയോ സംസാരിച്ചു. തുടർന്ന് അവൾ അർജ്ജുൻ താങ്ങിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് അവരുടെ കാറിനടുത്തേക്ക് വന്നു.

"അസ്സലാമു അലൈക്കും!"

കാറിനുള്ളിലേക്ക് നോക്കി അവൾ പറഞ്ഞു.

"വാ അലൈക്കും ഉസ്സലാം!"

അവർ അവളെ പ്രത്യഭിവാദ്യം ചെയ്തു.

"വരൂ..എല്ലാവരും അകത്തേക്ക് വരൂ..."

അവൾ കാറിനുള്ളിലേക്ക് നോക്കി എല്ലാവരോടും പറഞ്ഞു.

"അല്ല അസ്‌ലം...കാര്യങ്ങളൊക്കെ പറഞ്ഞോ അർമീനയോട്?"

തന്റെ പേര് അവർ ഉച്ചരിക്കുന്നത് കേട്ടപ്പോൾ ആ യുവതി സന്തോഷത്തോടെ അവരെ നോക്കി.

"വീട്ടിൽ ഇപ്പോൾ അർമീനയും ഒരു പരിചാരകയും മാത്രമേയുള്ളൂ...കാർ അകത്തേക്കെടുക്ക്..."

അർജ്ജുൻ പറഞ്ഞു.

ഷഹാന കാർ ഗേറ്റിന് നേരെ ഡ്രൈവ് ചെയ്തു.

ഗേറ്റ് കടന്ന് അവരുടെ ബ്ളാക്ക് കൊറോള വിശാലമായ മുറ്റത്തേക്ക് പ്രവേശിച്ചു.

അപ്പോഴാണ് അർമീന ഗേറ്റടച്ച് അർജ്ജുനോടൊപ്പം കാറിനടുത്തേക്ക് വന്നു.

അപ്പോഴേക്കും ഷഹാനയും ഫൈസലും കാറിനുള്ളിൽ നിന്നുമിറങ്ങിയിരുന്നു.

"അസ്ലം!"

അർജ്ജുന്റെ ദേഹത്തെ മുറിവുകളുടെ ഗൗരവം കണ്ടിട്ട് പരിഭ്രമത്തോടെ അർമീന വിളിച്ചു.

"ഇതെന്താ ഇത്രേം മുറിവുകൾ! അല്ലാഹ്! ഇത് സീരിയസ്സാണല്ലോ! ഞാൻ ഡോക്റ്ററെങ്കിളിനെ വിളിക്കാം!"

"നോ!"

"ഡോക്റ്ററെ വിളിക്കണ്ട!"

അർജ്ജുൻ പെട്ടെന്ന് പറഞ്ഞു.

"അതിനേക്കാൾ അത്യാവശ്യം ഭക്ഷണമാണ്...ഇതത്ര കാര്യമായ മുറിവല്ല!"

"കാര്യമായ മുറിവല്ലന്നോ!"

അർമീനയുടെ വാക്കുകളിലെ ഇഷ്ടവും ശാസനയും അവരെ സ്പർശിച്ചു.

"റബ്ബേ! എന്ത് മാത്രം ബ്ലീഡിങ്ങാണ്!ഇതെങ്ങനെ സംഭവിച്ചു?"

"അതൊക്കെ പറയാം അർമീന!"

"നീ ആദ്യം ഞങ്ങടെ വിശപ്പ് മാറ്റ്!"

"അയ്യോ!"

അവൾ ഇരുകൈപ്പത്തികളും കൊണ്ട് മുഖം പാതി മറച്ച് അവരെ നോക്കി.

"ക്ഷമിക്കണേ! ഞാനത് മറന്നു..വരൂ എല്ലാവരും അകത്തേക്ക് വരൂ..."

ചുറ്റുപാടുകൾ അർമീനയറിയാതെ സൂക്ഷ്മ നിരീക്ഷണം ചെയ്ത് അവർ അകത്തേക്ക് കയറി.

അർമീനയും പരിചാരികയും ചേർന്ന് പെട്ടെന്ന് തന്നെ അവർക്കുള്ള ഭക്ഷണമുണ്ടാക്കി.

ഭക്ഷണത്തിന് ശേഷം കുറെ കുട്ടകളിൽ അവൾ ആപ്പിളുകളും വാഴപ്പഴങ്ങളും മേസ് കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ചപ്പാത്തിയും മട്ടർ പനീറും ആലു ഗോബിയുമൊക്കെ പാക്ക് ചെയ്തു.
അവർ കാർ കിടക്കുന്നിടത്തേക്ക് നടന്നു. അതിനടുത്ത് വിശാലമായ ഒരു പൂന്തോട്ടമുണ്ടായിരുന്നു.

ഷഹാനയുടെ മൊബൈലെയിലേക്ക് അപ്പോൾ ഒരു കോൾ വന്നു.

"ഗൗതം സാർ..."

അവൾ ആഹ്ലാദത്തോടെ വിളിച്ചു. അർജ്ജുനും സിദ്ധാർഥും ഫൈസലും അവളെ നോക്കി.

"രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ പറയാനാണ് ഞാൻ വിളിച്ചത്,"

"പറയൂ സാർ,"

"പ്രൈം മിനിസ്റ്റർക്കും ഹോം മന്ത്രാലയത്തിനും ഞാൻ മെസേജ് പാസ്സ്ചെയ്തു...പ്രസ്സ് സെക്രട്ടറിയ്ക്കും

വിവരങ്ങൾകൈമാറിയിട്ടുണ്ട്...അവരൊക്കെ... അവരൊക്കെ വളരെ എക്സൈറ്റഡ് ആണ്..."

"താങ്ക്യൂ സാർ,"

"പിന്നെ നിന്നെ ഈ കേസിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കാൻ ദാവൂദിന്റെ ഇവിടുത്തെ ആളുകൾ ശ്രമിച്ചിരുന്നു...അതിൽ കേരളത്തിലെ രണ്ടുപേരെയും യൂപിയിലെ അഞ്ചു പേരെയും മുംബൈയിലെ രണ്ടുപേരെയും സി ബി ഐ അറസ്റ്റ് ചെയ്തിട്ടുണ്ട്..."

"കേരളത്തിലെയോ?"

"അതെ.."

"അവരാരൊക്കെ?"

"ഒരു ശ്രീകുമാർ...അയാൾ കൊല്ലപ്പെട്ടല്ലോ...അയാളെ കൊന്നത് ഒരു ഹനീഫാണ്...ലാസ്റ്റ് മൊമെൻറ്റിൽ അയാൾക്ക് മാനസാന്തരം വന്ന് പോലിസിസിൽ ഇൻഫോം ചെയ്യാൻ ശ്രമിച്ചു...അയാളുടെ സുഹൃത്ത് ഒരു ജോസ് ഹനീഫയ്ക്ക് ആ വിവരം പാസ്സ് ചെയ്തു..ഹനീഫ അയാളെ കൊന്നു...."

"മൈ ഗോഡ്!!"

"നീ ഏത് സമയവും റോയോടൊപ്പം ചേർന്നേക്കാം എന്നും ഓപ്പറേഷൻ ഡെവിളിന്റെ ഭാഗമായേക്കാം എന്നും ഇവിടെയുള്ള അയാളുടെ ആളുകൾ അറിഞ്ഞിരുന്നു...അത് ഒഴിവാക്കാൻ അവർ തന്നെയാണ് ചില നിഗൂഢ മെസേജുകളൊക്കെ കേരളത്തിലെ ഡി ജി പിയ്ക്ക് അയച്ചത് ക്രിപ്റ്റോളജിയിലെ നിന്റെ മിടുക്ക് കാരണം നിന്നെ ആ കേസിൽ ഇൻവോൾവ് ചെയ്യിച്ച് ഇവിടെ തന്നെ നിർത്തുക എന്നതായിരുന്നു അവരുടെ പ്ലാൻ..."

അപ്പോൾ അർമീന പുഞ്ചിരിയോടെ അങ്ങോട്ട് വന്നു.

"അസ്‌ലം.."

അവൾ അർജ്ജുനെ നോക്കി വിളിച്ചു.

"ഒരു മിനിറ്റ്!ഒന്നിങ് വന്നേ!"

"ചെല്ല് ചെല്ല്!!"

ഷഹാന അവനെ അർമീനയുടെ നേരെ ഉന്തി വിട്ടു.

"കുറെ കാലം കൂടി കാണുന്നതല്ലേ! വേഗം വേണേ! നമുക്ക് ഉടനെ പോകേണ്ടതാ!"

അർമീന അർജ്ജുനെയും വിളിച്ചുകൊണ്ട് വീടിന്റെ മറ്റൊരു ഭാഗത്തേക്ക് പോയി.

പത്ത് മിനിറ്റ് കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഫൈസൽ അക്ഷമനായി.

"ഷാഹി,"

അയാൾ ഷഹാനയെ നോക്കി.

"പോയി അർജ്ജുനെ വിളിച്ചുകൊണ്ട് വാ! സമയം പോകുന്നു! താമസിക്കുന്തോറും കുഴപ്പമാണ്!"

"അല്ല..അത് ഞാൻ!!"

ഷഹാന ലജ്ജയോടെ അവരെ നോക്കി.

"അവർ പേഴ്സണൽ ആയി സംസാരിക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ ഇടയിൽ...! അവരിനി ഫിസിക്കലായി വല്ലതും...!"

"പിന്നെ ഫിസിക്കലായി!"

സിദ്ധാർത്ഥ് പരിഹാസത്തോടെ പറഞ്ഞു.

"ചെറുക്കന് മര്യാദയ്ക്ക് ഒന്ന് കിസ്സ് ചെയ്യാൻ പോലും പറ്റാത്ത കണ്ടീഷനിലാണ് ഇപ്പോൾ...വാ നമുക്ക് എല്ലാവര്ക്കും കൂടി ചെന്ന് വിളിക്കാം,"

അവർ വീട്ടിലേക്ക് കയറി.

ഹാളിലെത്തിയപ്പോൾ അവരുടെ സംസാരം കേട്ടു.

“അസ്‌ലം നീ പറയുന്നത്?"

അർമീനയുടെ വാക്കുകളിൽ കോപം കത്തിയിരുന്നു.

"അർമീന!"

അർജ്ജുൻ ശക്തിഹീനനായി വിളിച്ചു.

"ഞാനോ എന്റെ കൂടെയുള്ളവരോ ഈ രാജ്യത്ത് കുഴപ്പമുണ്ടാക്കാൻ വന്നവരല്ല..നിന്നോടുള്ള എന്റെ ഇഷ്ടമാണേ സത്യം! നാലായിരത്തോളം ആളുകളെ കൊന്ന കുറ്റത്തിന് എന്റെ രാജ്യത്ത് വിചാരണ നേരിടുന്നയാളാണ് നീയൊക്കെ ബഹുമാനത്തോടെ കാണുന്നു എന്നു പറഞ്ഞ ഷെഹ്സാദ്..."

"എന്ത് തെളിവുണ്ടതിന്?"

അർമീന കോപം ജ്വലിക്കുന്ന കണ്ണുകളോടെ ചോദിച്ചു.

"മരിക്കാൻ പോകുന്നയാളോട് തെളിവ് ചോദിക്കരുത് അർമീന! മരിക്കാൻ പോകുന്നയാൾ കളവ് പറയില്ല!"

"അർജ്ജുൻ!"

ഹൃദയവേദനയോടെ സ്വയം മറന്ന് ഷഹാന അവനെ വിളിച്ചു.

എന്നിട്ട് അവന്റെ സമീപത്തേക്ക് വന്നു.

അർജ്ജുൻ എന്ന് അറിയാതെ വിളിച്ചതിന്റെ അനൗചിത്യമോർത്ത് ഷഹാന ഒരു നിമിഷം സ്തംഭിച്ചു.

"പേടിക്കേണ്ട,"

അത് കണ്ട് അർമീന ഷഹാനയെ നോക്കി പറഞ്ഞു.

"അർജ്ജുൻ എല്ലാം എന്നോട് പറഞ്ഞു,"

സംഘാംഗങ്ങൾ പരസ്പരം നോക്കി.

"ഞാൻ ഏത് കുറ്റവും ചെയ്യാം,"

അർമീന പറഞ്ഞു.

"എന്തും! പക്ഷെ രാജ്യദ്രോഹം അതെനിക്ക് പറ്റില്ല. സ്വന്തം രാജ്യത്തെ വഞ്ചിക്കാൻ എനിക്കാവില്ല. നിങ്ങൾ എന്ത് ന്യായം പറഞ്ഞ് വാദിക്കാൻ നോക്കിയാലും എന്റെ രാജ്യത്തിന്റെ കണ്ണിലൂടെ നോക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾ രാജ്യദ്രോഹികളാണ്! ഞാനോ രാജ്യദ്രോഹികൾക്ക് അഭയം കൊടുത്തവളും!"

"അർമീ....!

സങ്കോചത്തോടെ അർജ്ജുൻ അവളെ നോക്കി. അവളുടെ തോളിൽ നിന്ന് അർജ്ജുൻറെ താഴേക്ക് ഊർന്നു വീഴാൻ തുടങ്ങി. അതുകണ്ട് ഷഹാന അവനെ താങ്ങി.

"അർജ്ജുൻ! എന്റെ അർജ്ജുൻ!!"

അവന്റെ മുറിവിൽ നിന്ന് വീണ്ടും രക്തപ്രവാഹമുണ്ടാകുന്നത് കണ്ട് ഷഹാന കരഞ്ഞു. അർമീനയുടെ മുഖത്തും വിഷാദം താളം കെട്ടി.

"എനിക്ക് കിട...ഒന്ന് കിടക്കണം അർമീന..."

അർമീന അവനെയും കൊണ്ട് നിലത്ത് വിരിച്ച സപ്രമഞ്ചത്തിൽ ഇരുന്നു.

അവന്റെ ശിരസ്സ് അവളുടെ മടിയിൽ വിശ്രമിച്ചു. അവന്റെ കണ്ണുകളിലേക്ക് അർമീന ഉറ്റുനോക്കി.

ഷഹാനയും സിദ്ധാർഥും ഫൈസലും അവർക്ക് ചുറ്റുമിരുന്നു.

"അർമീ..."

അർജ്ജുൻ കയ്യുയർത്തി അവളുടെ തലമുടിയിൽ തൊടാൻ ശ്രമിച്ചു.

അവൾ അവന്റെ കയ്യിൽ കൂട്ടി പിടിച്ചു.

"വെള്ളം..."

അവൻ പറഞ്ഞു.

ആ നിമിഷം ഷഹാന അകത്തേക്ക് കുതിച്ചു. വെള്ളം നിറച്ച ഒരു പ്ലാസ്റ്റിക് ബോട്ടിലും ഒരു ഗ്ലാസ്സുമായി അവൾ അതേ വേഗത്തിൽ തിരികെയെത്തി. അവന്റെ സമീപമിരുന്ന് ഗ്ലാസ്സിലേക്ക് വെള്ളം പകർന്ന് അർമീനിയയുടെ കയ്യിലേക്ക് കൊടുത്തു.

"കൊടുക്ക്..."

അവൾ അർമീനയോട് പറഞ്ഞു.

വിറയ്ക്കുന്ന വിരലുകളോടെ അർമീന ഗ്ളാസ് വാങ്ങി. ഒഴുകിയിറങ്ങുന്ന കണ്ണീർ കണങ്ങളോടെ അവന്റെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി അവൾ ഗ്ളാസ് പതിയെ അവന്റെ ചുണ്ടുകളുടെ നേരെ ചരിച്ചു.
വെള്ളം സാവധാനം അവന്റെ ചുണ്ടുകൾക്കിടയിലൂടെ താഴേക്ക് വീഴുന്നത് എല്ലാവരും നോക്കിയിരുന്നു.

"അർമീന..."

കണ്ണുകളിൽ പുതിയ തിളക്കത്തോടെ അവൻ വിളിച്ചു.
"എന്റെ ഫ്രെണ്ട്സിന് ....ഇവിടം വിട്ടു പോകണം...അവരെ ഏൽപ്പിച്ച ജോലി പൂർത്തിയാക്കാൻ നീ സഹായിക്കണം...എനിക്ക്...."

അർമീന അർജ്ജുന്റെ കൈയിൽ അമർത്തിപ്പിടിച്ചു.

അവളുടെ ചുണ്ടുകൾ അവന്റെ മുഖത്തേക്ക് താഴ്ന്നു.

അവന്റെ അധരത്തിൽ ചുണ്ടുകൾ കൊണ്ടും കണ്ണുനീർകൊണ്ടും അവൾ ചുംബിച്ചു...

സരായിക്കി സംഗീതം നിറഞ്ഞ റെസ്റ്റോറന്റ് മുറിയിലെ നിമിഷങ്ങൾ അവൾ ഓർത്തു.

പാഷ്തൂൺ നിറങ്ങളും ബലൂചി സൗന്ദര്യവും നിറഞ്ഞ ചിത്രങ്ങൾ അവിടെ ഭിത്തിമേൽ...

അവിടെയാണ് ദൊഷേലി താഴ്‌വരയിൽ നിന്റെ സൂര്യപ്രകാശമേൽക്കുവാൻ വിടർന്ന് തരിക്കുന്ന അറേബിയൻ പാരിജാതമായി ഞാൻ മാറിയത്...

ഖൈബർ പഖ്തൂൺവായുടെ മലമുടികളിൽ ആകാശം മുട്ടുന്ന പനമരങ്ങളിൽ മലക്കുകൾ കാത്തിരുന്ന സുന്ദരനായ പ്രിയനാണ് നീയെന്ന് ഞാൻ കണ്ടെത്തിയത്....

അവിടെയാണ് ഇതിഹാസങ്ങളിൽ ജീവിക്കുന്ന രാജകുമാരി സുന്ദരി അമീറാ റാനിയാ ഞാനാണ് എന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞത്.....

അർജ്ജുൻ മൂക്ക് വിടർത്തി ശ്വസിച്ചു.

"നീയിന്ന് ഹെരേരാ പെർഫ്യൂം ഇട്ടിട്ടില്ല; അല്ലേ?"

അവൻ ചോദിച്ചു.

അവൾ ഇല്ലായെന്ന അർത്ഥത്തിൽ തലകുലുക്കി.

"എനിക്കറിയാം അത് പ്രണയത്തിന്റെ ,വസന്തത്തിന്റെ ,ജീവന്റെ സുഗന്ധമാണ്..ഇവിടെ ഇപ്പോൾ അവയൊന്നുമില്ലല്ലോ ..ഇവിടെയിപ്പോൾ മരണമല്ലേ? ...അപ്പോൾ ഹെരേര ഇടരുത്..."

"അർജ്ജുൻ!!!!"

അർമീന ഹൃദയം പിളർന്ന് കരഞ്ഞു.

പിന്നെ അവൾ അവന്റെ അധരത്തിൽ നിർത്താതെ ചുംബിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

"വാക്ക്...എനിക്ക് നിന്റെ വാക്ക് വേണം..എന്റെ ഫ്രെണ്ട്സിനെ ...നീ...."

ബാക്കി പറയാൻ അർജ്ജുനായില്ല.

കുന്ദൻ മോതിരണങ്ങളണിഞ്ഞ, റോസാദളങ്ങളുടെ മൃദുലതയുള്ള, അർമീനയുടെ നീണ്ട വിരലുകളിൽ തെരുപ്പിടിച്ച അർജ്ജുന്റെ കൈ നിശ്ചലമായി.

അർജ്ജുൻ!!"

കണ്ണുനീർ നിറഞ്ഞ മുഖത്തോടെ ഷഹാന വിളിച്ചു. അവൾ അർജ്ജുന്റെ നിശ്ചലമായ നെറ്റിയിലും അർമീനയുടെ തോളിലും പിടിച്ചു.

ഫൈസലും സിദ്ധാർഥും നിലത്ത് കുനിഞ്ഞിരുന്നു.

"ജയ് ഹിന്ദ്, അർജ്ജുൻ..."

ഫൈസൽ മന്ത്രിക്കുന്നത് എല്ലാവരും കേട്ടു.

സിദ്ധാർത്ഥിന്റെ കൈ ഫൈസലിന്റെ തോളിൽ അമർന്നു.

"നമുക്ക് അർജ്ജുനെ ഇന്ത്യയിലെത്തിക്കണം..."

ഫൈസൽ പറഞ്ഞു. അവൻ സിദ്ധാർഥിന്റെ നോക്കി.

"എത്തിക്കണം..അത് വേണം!"

സിദ്ധാർഥും ഉറച്ച സ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞു.

അവർ അവന്റെ ശരീരം പായിലും തുണിയിലും പൊതിഞ്ഞു.

അർമീന അവസാനമായി അർജ്ജുൻ ചുംബിച്ചു.

കരച്ചിലടക്കാൻ പാടുപെട്ട് അവൾ അകത്തേക്ക് ഓടിപ്പോയി.

പിന്നെ സിദ്ധാർഥും ഫൈസലും അതിനെ കാറിനടുത്തേക്ക് കൊണ്ടുപോയി.

പിൻസീറ്റിൽ കിടത്തി.

ഫൈസൽ ഗൗതം ഭാസ്ക്കറിന് ഫോൺ ചെയ്തു.

"സാർ...അതെ ..കറാച്ചിയിൽ നിന്ന് ഒരു മണിക്കൂർ വെളിയിൽ ബാൽദിയ എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ ..ഇല്ല കുഴപ്പമില്ല...പക്ഷെ ...സാർ അർജ്ജുൻ ...അർജ്ജുൻ റെഡ്ഢി രക്തസാക്ഷിയായി...അതെ ..കൊണ്ടുവരികയാണ്...എത്തിക്കും സാർ ...തീർച്ച ..ജയ് ഹിന്ദ്!!"

"ഒരു വലിയ പ്രശ്നമുണ്ട്..."

ഫൈസൽ പറഞ്ഞു.

ഷഹാനയും സിദ്ധാർഥും അയാളെ നോക്കി.

"ഐ എസ് ഐ പോയിന്റ് സ്റ്റേഷനുകൾ നമ്മളെ ഏത് സമയത്തും ചേസ് ചെയ്യും...അറിയാവുന്ന റൂട്ടുകളിലൊക്കെ അവർ പട്ടാളത്തെ അയയ്ക്കും...കാർ എത്ര വേഗതയിൽ ഡ്രൈവ് ചെയ്താലും കുറഞ്ഞത് ആറുമണിക്കൂറെങ്കിലുമെടുക്കും നോ മാൻസ് ലാൻഡിലെത്താൻ...അതുവരെ ..അവരുടെ അറ്റൻഷൻ മാറ്റിവിടാൻ എന്താണ് വഴി?"

സിദ്ധാർഥിനോ ഷഹാനയ്ക്കോ ഉത്തരമുണ്ടായിരുന്നില്ല.

"അയാളിപ്പോൾ എഴുന്നേറ്റ് കാണും!"

ഷഹാന പറഞ്ഞു.

"അന്താരാഷ്ട്ര നിയമങ്ങൾ പാലിക്കേണ്ടേ?"

അവൾ ചിരിച്ചു.

മറ്റുള്ളവരും.

"പാലിച്ചേക്കാം,"

ഫൈസൽ പറഞ്ഞു.

പിന്നെ കാറിന്റെ പിമ്പിലേക്ക് പോയി.

ഫൈസലും സിദ്ധാർഥും അവളോടൊപ്പം പോയി.

ഡിക്കി തുറന്നു.

അതിൽ കണ്ണുകൾ തുറന്നു കിടക്കുന്ന ദാവൂദിനെ അവർ കണ്ടു.

സിദ്ധാർഥും ഫൈസലും അയാളെ താങ്ങിപ്പിടിച്ച് പുറത്തേക്കെടുത്തു.

അയാൾ തലകുടഞ്ഞ് ചുറ്റും നോക്കി.

"ഏതാ..ഏതാ ഈ സ്ഥലം?"

അയാൾ ചോദിച്ചു.

"സിന്ധ് പ്രൊവിൻസ്..."

ഫൈസൽ പറഞ്ഞു.

"അത്രയും അറിഞ്ഞാൽ മതി..."

ദാവൂദ് പുച്ഛത്തോടെ ചിരിച്ചു.

"നിങ്ങടെ ജന ഗണ മനയിൽ മാത്രമല്ലേ സിന്ധിനെക്കുറിച്ച് കേട്ടിട്ടുള്ളൂ?"

ഷഹാന തോക്കിന്റെ ബട്ട് അയാളുടെ മുഖത്തിന് നേരെ ഓങ്ങി.

"മിണ്ടാതിരുന്നോണം!"

അവൾ ഗർജ്ജിച്ചു.

"ഇക്രമിന്റെ വായ്ക്കകത്തോടെ ബുള്ളറ്റേ കേറിപ്പോയുള്ളൂ...! അണ്ണാക്ക് തുളച്ച് തോക്ക് മൊത്തം കേറ്റും ഞാൻ!"

ഒരു നിമിഷം അയാൾ ഒന്ന് വിറച്ചു.

"ഹഹ ഹ...ശരി ..ശരി..."

അപ്പോഴേക്കും സിദ്ധാർത്ഥ് പേപ്പർ പ്ലേറ്റിൽ കുറച്ച് ചപ്പാത്തിയും ആലുഗോബിയുമായി അയാളുടെ അടുത്ത് എത്തി.

"മട്ടനില്ലേ?"

പ്ലേറ്റ് വാങ്ങിക്കൊണ്ട് അയാൾ ചോദിച്ചു.

"പോർക്കുണ്ട്! എടുക്കട്ടേ?"

സിദ്ധാർത്ഥ് ചോദിച്ചു.

ഫൈസലും ഷഹാനയും ചിരിച്ചു.

സിദ്ധാർത്ഥിന്റെ ഫലിതത്തെ അഭിനന്ദിക്കുന്നത് പോലെ അയാൾ തലകുലുക്കി. പിന്നെ കാറിൽ ചാരി നിന്ന് ഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ തുടങ്ങി.

"മോന്റെ നിക്കാഹിന് കറാച്ചി തെരുവുകളിലെ സകല അദ്നകൾക്കും ഗരീബുകൾക്കും യത്തീമുകൾക്കും മൊഹ്താജുകൾക്കും മട്ടൻ ബിരിയാണി പാക്കറ്റുകൾ വിതരണമുണ്ടായിരുന്നു..."

മുഖത്ത് ദൈന്യത വരുത്തി അയാൾ പറഞ്ഞു.

"ഏറ്റവും മുന്തിയ ക്യൂസൈൻസ് ,ഏറ്റവും മുന്തിയ ഷെഫ്,ഏറ്റവും മുന്തിയ ബേക്കേഴ്സ് അവരെയൊക്കെയാണ് ഇവൻ്റ് മാനേജർമാർ മോൻറെ നിക്കാഹിന് അപ്പോയിൻറ്റ് ചെയ്തത്... "

അയാൾ അവരെ നോക്കി.

"ഒരു മണിക്കൂർ കൂടി വെയിറ്റ് ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ മോനും അവന്റെ ദുൽഹനും ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതെങ്കിലും കാണാമായിരുന്നു..."

അൽപ്പ നിമിഷം അവർ ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല.

"ഇന്ത്യയിലെത്തിയിട്ട് ഏർപ്പാടാക്കാം,"

അവസാനം സിദ്ധാർത്ഥ് പറഞ്ഞു.

"തീഹാറിലോ നൈനിയിലോ രാജ്മൺഡ്രിയിലോ അതിനുള്ള സൗകര്യം ചെയ്തു തരാം...ഒന്നുമല്ലെങ്കിലും അയ്യായിരം ഭാര്യമാരെ വിധവയാക്കിയ ആളല്ലേ...!"

അയാൾ പിന്നെ മിണ്ടാതെ ഭക്ഷണം കഴിച്ചു.

"ആരാ നിങ്ങളുടെ ക്യാപ്റ്റൻ?"

കൈ കഴുകിക്കൊണ്ട് മൂവരെയും നോക്കി ദാവൂദ് ചോദിച്ചു.

"ഇയാളല്ല,"

സിദ്ധാർത്ഥിന്റെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി അയാൾ പറഞ്ഞു.

"മുഖം കണ്ടാലറിയാം പട്ടാളക്കാരനാണ് എന്ന്...ബുദ്ധിയെക്കാളേറെ തോക്ക് കൊണ്ട് പ്രശ്നം തീർക്കുന്നവരെ മിഷന്റെ തലവനാക്കില്ല റോ....ഈ സുന്ദരിക്കുട്ടിയാകാനും ചാൻസില്ല..."

ഷഹാനയുടെ മുഖത്ത് നോക്കിക്കൊണ്ട് അയാൾ പുഞ്ചിരിച്ചു.

"പ്രായത്തിൽ ഇത്രയും ചെറുപ്പമുള്ളവർ അങ്ങനെ ക്യാപ്റ്റനാവില്ല..."

അയാൾ ഫൈസലിനെ നോക്കി.

"ക്യാപ്റ്റൻ അപ്പോൾ നിങ്ങളാണ് ഫൈസൽ...!ഫൈസൽ ഗുർഫാന് ഖുറേഷി..."

മൂവരും പ്രതികരിച്ചില്ല.

"നമുക്ക് സംസാരിക്കാം?"

അയാൾ അനുവാദം കിട്ടാനെന്നമട്ടിൽ ചോദിച്ചു.

"എന്തിന്?"

ഫൈസൽ പറഞ്ഞു.

"രണ്ടാമത്തെ തവണയാണ് നിന്നെ പോകുന്നത്! ഞങ്ങളിലാരെയെങ്കിലും വിൽപ്പനയ്ക്ക് വെച്ചിരിക്കുന്നവരായി നിനക്ക് തോന്നുന്നുണ്ടോ?"

അയാൾ പുച്ഛത്തോടെശബ്ദമുണ്ടാക്കാതെ ചിരിച്ചു.

"സകലവും വിലയ്ക്ക് വാങ്ങാം!"

അയാൾ ഭീഷണമായ സ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞു.

"സകലതിനെയും വിൽക്കുകയും ചെയ്യാം...ചിലതിനെ പണം കൊണ്ട് ..ചിലതിനെ ...എന്താ പറയുക ....ങ്ഹാ .ബന്ധങ്ങൾ കൊണ്ട് ...ഇമോഷൻസ് കൊണ്ട്...."

"വായടയ്ക്ക്!"

സിദ്ധാർത്ഥ് തോക്ക് ചൂണ്ടി.

"നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ കുഞ്ഞിനേയും ഭാര്യയേയും വേണ്ടേ ഫൈസൽ ഭായി?"

അയാൾ പെട്ടെന്ന് ചോദിച്ചു.

"നിന്നോടാ പറഞ്ഞെ സുവർ കി ബച്ചാ, വായടയ്ക്കാൻ!"

പക്ഷെ ഫൈസൽ ഒരു പ്രത്യേക ഭാവത്തോടെ ദാവൂദിനെ നോക്കി.

"എന്റ ഭാര്യയും കുഞ്ഞും മരിച്ചു...!"

അയാൾ പറഞ്ഞു.

"ഇല്ല ഫൈസൽ ഭായി ...ഒരിക്കലുമില്ല...അവർ ജീവനോടെയുണ്ട്!"

ഇതുവരെയറിയാത്ത വിസ്മയത്തോടെ, ഇതുവരെ അനുഭവിക്കാത്ത ആനന്ദാതിരേകത്തോടെ ഫൈസൽ ദാവൂദിനെയും കൂട്ടുകാരെയും മാറി മാറി നോക്കി.

"ഫൈസൽ, ഈ പന്നീടെ മോൻ പറയുന്നത് വിശ്വസിക്കരുത്... !! ഇവനെയിന്ന് ഞാൻ!"

സിദ്ധാർത്ഥ് അയാളുടെ കഴുത്തിന് ഞെക്കിപ്പിടിച്ചു.

ദാവൂദ് കുതറി സിദ്ധാർത്ഥിന്റെ പിടി വിടുവിച്ചു.

"ഛീ!"

ദാവൂദ് ഗർജ്ജിച്ചു.

"നീ എന്നെ ഒന്നും ചെയ്യാൻ പോകുന്നില്ല! നീ എന്നെ കൊല്ലാൻ പോകുന്നില്ല...കാരണവും എനിക്കറിയാം..നിങ്ങടെ റോയ്ക്ക് നിങ്ങടെ രാജ്യത്തിന് എന്നെ ജീവനോടെയല്ലേ വേണ്ടത്! അതല്ലേ നിങ്ങക്ക് കിട്ടിയിരിക്കുന്ന ഓർഡർ! അതുകൊണ്ട് ഒത്തിരിയങ്ങ് ഒണ്ടാക്കണ്ട!!"

അയാൾ പിന്നെ ഫൈസലിനെ നോക്കി.

"ഫൈസൽ ഭായി ഒന്നാലോചിക്കൂ...കുടുംബോം കുട്ടികളും ഒന്നും ഇല്ലാത്ത ഇവരുടെ വാക്ക് നിങ്ങൾ കേൾക്കരുത്! ഒരു മകന്റെ വില എനിക്കറിയാം...വേണ്ടേ? നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ ഭാര്യയെ വേണ്ടേ? മകനെ വേണ്ടേ?"

"യൂ ..ബ്ലഡി ...!!"

ഷഹാന കാലുയർത്തി ദാവൂദിനെആഞ്ഞു തൊഴിച്ചു. മുരണ്ടുകൊണ്ട് അയാൾ നിലത്തേക്ക് വീണു.

"ഫൈസൽ ഭായി,"

അടിവയർ പൊത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് അയാൾ എഴുന്നേറ്റു.

"നിങ്ങളുടെ ഭാര്യ ലണ്ടനിലേക്ക് പോവുകയായിരുന്നില്ലേ? നിങ്ങളുടെ മകനും അവരോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്നില്ലേ? ഇതൊക്കെ എനിക്ക് എങ്ങനെ അറിയാം! ചോദിക്ക്! ഇതൊക്കെ എനിക്ക് എങ്ങനെ അറിയാം? അതുകൊണ്ടാ ഞാൻ പറയുന്നേ! എന്നെ വിശ്വസിക്ക്! നിങ്ങളുടെ മകനും ഭാര്യയും ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ട്..."

"ഫൈസൽ!"

സിദ്ധാർത്ഥ് അലറി.

"ഇയാളെ വിശ്വസിക്കരുത്! ഇവൻ കള്ളനാണ്! കള്ളക്കടത്തുകാരനാണ്! കൊലപാതകിയാണ്! ബലാത്സംഗക്കാരനാണ്!"

"ഫ!!"

ദാവൂദ് സിദ്ധാർത്ഥിന് നേരെ ആക്രോശിച്ചു.

"നിന്റെ ആരെയാടാ പന്നീ ഞാൻ ബലാത്സംഗം ചെയ്തേ! ഖുദാ കസം ഹറാമീ, ഇനിയത് പറഞ്ഞാൽ!"

ദേഷ്യം നിയന്ത്രിക്കാൻ സിദ്ധാർത്ഥിനായില്ല. അയാളുടെ ഉരുക്ക് മുഷ്ടി ദാവൂദിന്റെ ചുണ്ടുകൾക്ക് മേലെ ഇടിഞ്ഞമർന്നു.

"ഓഓഓഹ്!!"

മൂക്കും വായും പൊത്തി അയാൾ നിലവിളിച്ചു.

വിരലുകൾക്കിടയിലൂടെ കൊഴുത്ത ചോരയൊഴുകി നിലത്തേക്ക് വീണു.

"ഫൈസൽ ..ഫൈസൽ ഭായി..."

വിക്കി വിറച്ചുകൊണ്ട് ദാവൂദ് തുടർന്നു.

"ഞാൻ പറയുന്നത് സത്യമാണോ എന്ന് ഒന്ന് പരീക്ഷിച്ച് നോക്കുകയെങ്കിലും ചെയ്തു കൂടെ..ഞാൻ പറയുന്ന ഒരു നമ്പറിലേക്ക് വിളിക്കൂ ..എയ്റ്റ് ത്രീ ട്രിപ്പിൾ ഫോർ..."

"ഫൈസൽ ..."

സിദ്ധാർത്ഥ് ഫൈസലിന്റെ മുമ്പിലേക്ക് വന്നു.

"വിശ്വസിക്കരുത് ..വിശ്വസിക്കരുത് ..ട്രാപ്പാണ് ...ട്രാപ്പ് ..നമ്മളെ പെടുത്തും..."

"ഷഹാന!"

ഫൈസൽ ഷഹാനയെ നോക്കി.

ആകാംക്ഷയോടെ അവൾ അവനെയും.

"തോക്ക് ഇവന്റെ മുഖത്ത് നിന്ന് മാറ്ററുത്!"

പിന്നെ അയാൾ സിദ്ധാർത്ഥിന്റെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി.

"നീയിങ്ങ് വന്നേ!"

ഫൈസൽ സിദ്ധാർത്ഥിന്റെ കയ്യിൽ പിടിച്ച് വലിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

ഫൈസൽ സിദ്ധാർത്ഥിന്റെ സമീപത്തുള്ള ഒരു മാവിന്റെ നിഴലിലേക്ക്, തനിക്ക് കേൾക്കാൻ പറ്റാത്ത ഒരിടത്തേക്ക് മാറ്റി നിർത്തി സംസാരിക്കുന്നത് ഷഹാന കണ്ടു. ഫൈസൽ എന്തോ ഗൗരവമായി വിശദീകരിക്കുന്നു. സിദ്ധാർത്ഥ് ദേഷ്യത്തോടെ അതിനെ എതിർത്ത് സംസാരിക്കുന്നു. ഫൈസലിന്റെ ശബ്ദമുയരുന്നുണ്ട് എങ്കിലും അയാളുടെ വാക്കുകൾ അവൾക്ക് വ്യക്തമായി കേൾക്കാനായില്ല. സിദ്ധാർഥും അതിശക്തമായി ഫൈസലിന്റെ വാദങ്ങളെ പ്രതിരോധിക്കുന്നുണ്ട്.

അവസാനം ക്ഷുഭിതനായി സിദ്ധാർത്ഥ് ഫൈസലിന്റെ അടുത്ത് നിന്നും ഷഹാനയും ദാവൂദും നിൽക്കുന്നയിടത്തേക്ക് വന്നു.

അയാളെ ദേഷ്യം കൊണ്ട് വിറയ്ക്കുന്നത് അവൾ കണ്ടു.

അയാൾക്ക് പിന്നാലെ ഫൈസലും അങ്ങോട്ട് വന്നു.

ഫൈസൽ ദാവൂദിന്റെ നെഞ്ചിൽ തോക്ക് മുട്ടിച്ചു.

"നിന്നെ അങ്ങനെ ജീവനോടെ അങ്ങ് ഇന്ത്യയിലേക്ക് എത്തിക്കും ഞാൻ എന്ന് ആർക്കും വാക്ക് കൊടുത്തിട്ടൊന്നുമില്ല..."

ദാവൂദിന്റെ കണ്ണുകൾ വെളിയിലേക്ക് വരാൻ തുടങ്ങി.

"പക്ഷേ..."

ഫൈസൽ പറഞ്ഞു.

"മെഹ്നൂറും സുൾഫിയും ജീനാനോടെയുണ്ട് എന്ന് പറഞ്ഞത് കള്ളമാണെൽ ഖുദാ കസം, നിന്റെ ചങ്ക് ഞാൻ തൊളയ്ക്കും കാട്ടുപന്നീടെ മോനെ!"

"ഫൈസൽ എന്ത് ചെയ്യാൻ പോകുന്നു?"

ഷഹാന വിശ്വസിക്കാനാവാതെ ചോദിച്ചു.

"പോയിന്റ് നാൽപ്പത് ഐ ഐസ് ഐ ക്യാമ്പ് ഇവിടുന്ന് നാലുമണിക്കൂർ അകലെയാണ്...അവിടെ മെഹ്നൂറും സുൾഫിയും ഉണ്ട് എന്ന് ഇവൻ പറയുന്നു.ഇപ്പോൾ അങ്ങോട്ട് ഫോൺ ചെയ്യുന്നു ..ഉണ്ടെങ്കിൽ ..."

"ഉണ്ടെങ്കിൽ?"

വിശ്വസിക്കാനാവാതെ ഷഹാന ചോദിച്ചു.

"എങ്കിൽ ഇവനെയും കൊണ്ട് ഞാൻ അങ്ങോട്ട് പോകും!"

"ഓ! നോ! മൈ ഗോഡ്!"

ഷഹാന തലയിൽ കൈ വെച്ച് ആശയറ്റവളെ പോലെ സിദ്ധാർത്ഥിന്റെ നേരെ നോക്കി.

"ഡയൽ ചെയ്യ്!"

ഫോൺ അയാൾക്ക് നൽകിക്കൊണ്ട് ഫൈസൽ പറഞ്ഞു.

ദാവൂദ് ഒരു നമ്പർ ഡയൽ ചെയ്തു.

"ആഹ്...ഇർഫാൻ ...അതെ ഷെഹ്സാദ് ...ഭായി മെഹ്നൂർ മേം സാബിനോ അവരുടെ മോനോ ഈ ഫോൺ കൊടുത്തേ ...ഫൈസൽ ഭായി ആണ് എന്ന് പറ!!"

എന്നിട്ട് ദാവൂദ് മൊബൈൽ ഫൈസലിന് തിരികെ കൊടുത്തു.

വിറയ്ക്കുന്ന കൈകളോടെ അയാൾ ആ ഫോൺ വാങ്ങി.

വിടർന്ന കണ്ണുകളോടെ അയാൾ സിദ്ധാർഥിനെയും ഷഹാനയെയും നോക്കി.

അവരാകട്ടെ ആശയറ്റവരായി അയാളെയും.

ഫൈസൽ ഫോൺ കാതോട് ചേർത്തു.

"അബ്ബൂ...."

ഫോണിലൂടെ സുൾഫിക്കറിന്റെ ശബ്ദം അയാൾ കേട്ടു.

"സുൾഫീ മേരേ ലാൽ ...മേരെ മുന്നാ ഉമ്മ ഉമ്മ ഉമ്മ..."

സന്തോഷം കൊണ്ട് ഭ്രാന്തമായി അയാൾ ഫോണിൽ തെരുതെരെ ഉമ്മ വെച്ചു.

"അബ്ബൂ എവിടെയാ..വേഗം ...."

സുൾഫിക്കറിന്റെ ശബ്ദം തടസ്സപ്പെട്ടു.

പകരം മറ്റൊരു ശബ്ദം അയാൾ കേട്ടു .

"ഷെഹ്സാദ് ഭായിയെയും കൊണ്ട് ഉടനെ പുറപ്പെടുക..നിങ്ങളുടെ ഭാര്യയും മകനും ഇവിടെ സുരക്ഷിതരാണ്!"

ഫൈസൽ ഷഹാനയെയും സിദ്ധാർഥിനെയും മാറി മാറി നോക്കി.

"ഷാഹീ ...സിദ്ധു ..മെഹ്നൂറും സുൾഫിയും ജീവനോടെയുണ്ട്..എന്നെ കാത്തിരിക്കുന്നു ....ഞാൻ പോകുവാ..."

"ഇല്ല ..."

സിദ്ധാർത്ഥ് പറഞ്ഞു.

"മിഷനിൽ ഓരോരുത്തർക്കും സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട് കുർബ്ബാനിയ്യത്ത്...നിങ്ങൾക്ക് മാത്രമല്ല..."

ഫൈസൽ അവരെ വീണ്ടും നോക്കി.

പിന്നെ തോക്കുയർത്തി.

തോക്ക് സിദ്ധാർത്ഥിന്റെ നേരെ ചൂണ്ടി.

"ഒരക്ഷരം...!"

അയാൾ പറഞ്ഞു.

"ഒരേയൊരക്ഷരം നീയിനി മിണ്ടിയാൽ സിദ്ധു...നീയീ സിന്ധിനപ്പുറം പോകില്ല..."

പിന്നെ അയാൾ ദാവൂദിനെ നോക്കി.

അയാളുടെ മുഖത്ത് അതിരില്ലാത്ത സന്തോഷം എല്ലാവരും കണ്ടു.

പിന്നെ കാറുകൾ കിടക്കിന്നിടത്തേക്ക് അയാൾ നോക്കി.

"നടക്ക് അങ്ങോട്ട്!"

കാറുകളിലേക്ക് നോക്കി ഫൈസൽ പറഞ്ഞു.

ദാവൂദ് അങ്ങോട്ട് നടന്നു.

ഫൈസൽ പിന്നാലെയും.

"ഡിക്കി തുറക്ക്!"

ചുവന്ന അറ്റ്ലസ് ഹോണ്ടയിലേക്ക് നോക്കി ഫൈസൽ പറഞ്ഞു.

ഒന്നും മനസ്സിലാകാത്തവനെ പോലെ ദാവൂദ് അയാളെ നോക്കി.

"ഈ മിഷന്റെ ക്യാപ്റ്റൻ ഞാൻ തന്നെയാണ് എന്ന് നിങ്ങളല്ലേ പറഞ്ഞത്? അതുകൊണ്ട് മിഴിച്ചുനോക്കാതെ ഡിക്കി തുറക്ക്,"

ദാവൂദ് ഡിക്കി തുറന്നു.

"കയറ്!"

ഫൈസൽ പറഞ്ഞു.

ദേഷ്യം കത്തുന്ന കണ്ണുകളോടെ ദാവൂദ് ഡിക്കിയ്ക്കുള്ളിൽ കയറി.

ഫൈസൽ ഡിക്കി അടച്ചു.

ആ കാഴ്ച്ചകളത്രയും നിസ്സഹായതയോടെ നോക്കി നിൽക്കാനേ ഷഹാനയ്ക്കും സിദ്ധാർത്ഥിനുമായുള്ളൂ.

****

പോയിന്റ് നാൽപ്പത് ഐ എസ് ഐ ക്യാമ്പ് ഓഫീസ്.

ശീതീകരിച്ച മുറിയിൽ കസേരയിൽ കണ്ണുകളടച്ച് ചാരി കിടക്കുകയായിരുന്നു, മെഹ്നൂർ

യൂസുഫ് ഇപ്പോൾ വരും.

ഇന്നലെ മുതൽ മനസ്സിൽ ഒരേയൊരു പ്രാർത്ഥനയെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ.

പോലീസ് പറയുന്നത് പോലെയൊന്നും ആയിരിക്കരുതേ എന്ന്.

അത് സത്യമായി തീർന്നിരിക്കുന്നു.

അതുകൊണ്ടാണല്ലോ യൂസുഫിനോടൊപ്പം പോകാൻ പോലീസ് തങ്ങളെ അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നത്.

"അബ്ബൂ എപ്പോൾ വരും അമ്മി?"

സുൾഫിക്കർ ചോദിച്ചു.

"ഇപ്പോൾ വരും മോനെ..."

"നമ്മൾ ഒരുമിച്ച് ലണ്ടനിൽ പോകും അല്ലെ?"

അവൻ വീണ്ടും ചോദിച്ചു.

അവന്റെ മനോഹരമായ നുണക്കുഴികളിൽ അവൾ വാത്സല്യത്തോടെ നോക്കി.

"ഇപ്രാവശ്യം മഞ്ഞുവീണു എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞ് നമ്മുടെ യാത്ര മുടങ്ങുമോ അമ്മി?"

"ഇല്ല മോനെ..പ്രാവശ്യം യാത്ര മുടങ്ങില്ല..."

"നമ്മൾ മൂന്ന് പേരും ഒരുമിച്ച് പോകും അല്ലെ?"

"അതെ ..നമ്മൾമൂന്നുപേരും ഒരുമിച്ച് ...ആബ്ബൂ അമ്മി പിന്നെ അബ്ബൂൻറെയും അമ്മീടെയും കൊച്ചു സുൾഫി ..അങ്ങനെ മൂന്ന് പേരും ഒരുമിച്ച് പോകും..."

അത് പറഞ്ഞ് അവൾ അവന്റെ കവിളിൽ തലോടി.

അപ്പോഴേക്കും ഒരുദ്യോഗസ്ഥൻ രണ്ടു ഗ്ളാസ്സുകളിൽ മുന്തിരി ജ്യൂസുമായി അവരെ സമീപിച്ചു.

അതേ സമയം ക്യാമ്പ് ഓഫീസിന്റെ മുൻഭാഗത്ത് ജനറൽ ജഹാംഗീർ ഖറാമത്ത് അവസാന നിർദ്ദേശവും നല്കിക്കഴിഞ്ഞ് തന്റെ അനുചരന്മാർ നോക്കി.

"ഓർമ്മയുണ്ടല്ലോ,"

അദ്ദേഹം തന്റെ മുമ്പിൽ നിൽക്കുന്ന ആയുധധാരികളായ പട്ടാളക്കാരോട് ചോദിച്ചു.

"നമുക്ക് ഷെഹ്സാദിനെ ജീവനോടെ വേണ്ട,"

"അറിയാം സാർ!"

ചെറുപ്പക്കാരൻ പട്ടാളക്കാരൻ പറഞ്ഞു.

"ക്യാമ്പ് ഓഫീസിലേക്ക് ഫൈസൽ കാറോടിച്ചു കയറ്റും..."

ജനറൽ ഖറാമത്ത് തുടർന്നു.

"കാർ നിറയെ ആർ ഡി എക്സ് ആയിരിക്കും...അതുകൊണ്ട്..."

അയാൾ അൽപ്പ ദൂരെ കെട്ടിയ വേലിയ്ക്കരികിലേക്ക് ചൂണ്ടി.

"അവിടെ കാറെത്തുംമ്പോൾ ഷൂട്ടിങ് തുടങ്ങിയിരിക്കണം..."

"ഓക്കേ സാർ..."

മുന്തിരിജ്യൂസ് അവരുടെ മുമ്പിൽ കൊണ്ടുവെച്ചിട്ട് യൂണിഫോമിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ സുൾഫിയോട് പറഞ്ഞു.

"കുടിക്കൂ..."

അവൻ മെഹ്നൂറിനെ നോക്കി.

കുടിച്ചോളൂ എന്ന അർത്ഥത്തിൽ അവൾപുഞ്ചിരിയോടെ അവനെ നോക്കി.

സുൾഫിക്കർ ഗ്ളാസ്സെടുത്തു.

പിന്നെ അയാൾ ട്രേ മെഹ്നൂറിന്റെ നേരെ നീട്ടി.

"മാം സാഹിബാ ..കഴിക്കൂ.."

കൃതജ്ഞതയോടെ അവൾ അയാളെ നോക്കി ഗ്ലാസ്സെടുത്ത് ചുണ്ടിൽ മുട്ടിച്ചു. പകുതിയോളം കുടിച്ച് സുൾഫിക്കറെ നോക്കി.

അവൻ ജ്യൂസിലെ പത അർദ്ധവൃത്തം തീർത്ത ചുവന്ന ചുണ്ടുകളോടെ അവളെ നോക്കി പുഞ്ചിരിച്ചു.

പുഞ്ചിരി അവസാനം മാഞ്ഞു...

"അം ...അമ്മീ .... അബ്ബൂ ...എവിടെ ...അബ്..."

അവന്റെ ഭാവമാറ്റം കണ്ട് അവൾ നടുങ്ങി.

"മോനേ സുൾഫി ...."

അവൾ മുമ്പോട്ടാഞ്ഞ് അവനെ പിടിക്കാൻ തുടങ്ങി.

പക്ഷെ തന്റെ നെഞ്ചിൽ ഉരുണ്ടുകൂടുന്ന ഘനം അവൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞു.

ശ്വസിക്കാനാവുന്നില്ല.

മൂക്കിലേക്ക് കൊഴുത്തതെന്തോ തിങ്ങി നിറയുന്നു...

അവൾ അവനെ തൊടാൻ ശ്രമിച്ചു.

അതിന് കഴിയുന്നതിനു മുമ്പ് അവൾ അവന്റെ ദേഹത്തേക്ക് വീണു.

അപ്പോൾ ഫൈസലിന്റെ ബ്ളാക്ക് കൊറോള വേലിക്കരികിലേക്ക് അടുക്കുകയായിരുന്നു.

അയാൾ ക്യാമ്പ് ബിൽഡിങ് കണ്ടു.

മുകളിൽ പാറിപ്പറക്കുന്ന ദേശീയ പതാകയുടെ പച്ച നിറവും.

ആ കെട്ടിടത്തിൽ,അതിനുള്ളിലെ ഒരു മുറിയിൽ തന്റെ മെഹ്നൂറുണ്ട്.തന്റെ സുൽഫിക്കറുണ്ട്.

ബ്ളാക്ക് കൊറോള വേലിയ്ക്ക് തൊട്ടടുത്തെത്തി.

പെട്ടെന്ന് ഗ്ളാസ് തുളച്ച് ഒരു വെടിയുണ്ട ഫൈസലിന്റെ ഇടത് തോളിൽ തറഞ്ഞു.

"ഖുദാ....!"

അയാൾ അലറിക്കൊണ്ട് കണ്ണുകളടച്ചു.

വേലി കടന്ന് ബ്ളാക്ക് കൊറോള മുമ്പോട്ട് നീങ്ങിയപ്പോൾ ഒരു വെടിയുണ്ട നെഞ്ചിലേക്ക് തുളഞ്ഞു കയറി.

കണ്ണുകളിൽ ഇരുട്ട് കയറുന്നത് അയാൾ കണ്ടു.

ഇരുട്ട് നീങ്ങിയപ്പോൾ യമുനയുടെ കരയിൽ, ശിവാലിക്കിന് താഴെ, വെള്ളാരം കണ്ണുകളും നിലം തൊടുന്ന മുടിയും ശിൽപ്പികൾ മാതൃകയാക്കുന്ന ഉടൽഭംഗിയുമുള്ള ഋതുജ ദേവ്ഗൺ നിൽക്കുന്നത് അയാൾ കണ്ടു.

"ഫൈസൽ! നിനക്കെന്നോട് ശരിക്കും സ്നേഹമുണ്ടോ?"

അങ്ങനെ ചോദിച്ചുകൊണ്ട് അവൾ അവനു നേരെ ഓടിവന്നു. ആലിംഗനം ചെയ്തു. അപ്പോഴാണ് അത് ഋതുജയല്ല ഷഹാനയാണ് എന്ന് അയാൾ മനസ്സിലാക്കിയത്.

"ഷഹീ.."

അയാൾ പ്രണയപൂർവ്വം മന്ത്രിച്ചു.

"യൂസുഫ്? ഈ ലോകത്ത് ഒന്നുമല്ലേ? എന്താ ഓർക്കുന്നത്?"

ഫൈസൽ കണ്ണ് തുറന്നപ്പോൾ മുമ്പിൽ നിൽക്കുന്നത് മെഹ്നൂറാണ്.

അവളുടെ ചുനരിയുടെ തുമ്പത്ത് പിടിച്ചുകൊണ്ട് നുണക്കുഴികൾ കാണിച്ച് സുൾഫിക്കർ പുഞ്ചരിച്ചു..

"അബ്ബൂ..."

അങ്ങനെ വിളിച്ചുകൊണ്ട് അവൻ അയാളുടെ നേരെ ഓടിയടുത്തു.

ക്യാമ്പ് ഓഫീസിന്റെ ഭിത്തിയിൽ തട്ടി കാർ നിന്നപ്പോൾ ജനറൽ ഖറാമത്തും മറ്റ് പട്ടാള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും കാറിനടുത്തേക്കടുത്തു.

ബോംബ് -എക്സ്പ്ലോസീവ് ഡിറ്റക്റ്ററുകളുമായി സ്ക്വാഡ് ഉദ്യോഗസ്ഥർ മുമ്പിൽ നടന്നു.

"ഇല്ല..."

ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥൻ മാസ്ക്ക് ഊരിക്കൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

"കാറിൽ ബോംബൊന്നും ഇല്ല സാർ,"

"ഷെഹ്സാദിനെയും യൂസുഫിനെയും പുറത്തെടുക്ക്!"

ജനറൽ ഉത്തരവിട്ടു.

പട്ടാളക്കാർ ഫൈസലിന്റെ ജീവനറ്റ ശരീരം കാറിന്റെ പുറത്തേക്കെടുത്തു.

"സാർ..വേറെ ആരുമില്ല!"

ഒരു പട്ടാളക്കാരൻ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു.

"എന്ത്?"

ജനറൽ ഖറാമത്ത് അന്തം വിട്ടു. പെട്ടെന്നയാൾക്ക് ഓർമ്മ വന്നു.

"ഡിക്കി തുറന്ന് നോക്ക്,"

ഒരു പട്ടാളക്കാരൻ ഡിക്കി തുറക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ ജനറലും അങ്ങോട്ടു വന്നു.

ജനറലും കൂടിയാണ് ഡിക്കി തുറന്നത്.

"മൈ ഗോഡ്!!"

ഡിക്കി ശൂന്യമായി കിടക്കുന്നത് കണ്ട് ജനറൽ ജഹാംഗീർ ഖറാമത്തും പട്ടാള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും എന്ത് ചെയ്യണമെന്നറിയാതെ പകച്ചു നിന്നു.

"മൂവ്"

കലിപ്പടങ്ങാതെ ജനറൽ ഗർജ്ജിച്ചു.

"മൂവ് റ്റു ദ ഗ്രേറ്റ് റാൻ ഓഫ് കച്ച്!"

****

അതേ സമയം അഞ്ചു മണിക്കൂർ നേരത്തെ മരണ വേഗതയിലുള്ള യാത്രയ്ക്ക് ശേഷം ഷഹാനയും സിദ്ധാർഥും ലൈൻ ഓഫ് കൺട്രോളിനടുത്തെത്താറായി.

പത്ത് മിനിറ്റ് കൂടി കഴിഞ്ഞാൽ ലൈൻ ഓഫ് കൺട്രോൾ തുടങ്ങുകയായി.

"ഷാഹീ..."

ഡ്രൈവ് ചെയ്യുന്നതിനിടയിൽ സിദ്ധാർത്ഥ് ഷഹാനയുടെ തോളിൽ അമർത്തി.

"കരയല്ലേ..."

അർമീനയുടെ വീട്ടിൽ നിന്ന് അവളുടെ റെഡ് അറ്റലസ് ഹോണ്ടയിൽ യാത്ര തുടങ്ങിക്കഴിഞ്ഞ് ദേഷ്യത്താൽ പല്ലിറുമ്മിയ ഷഹാനയോട് താൻ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളൊന്നൊഴിയാതെ സിദ്ധാർത്ഥ് വീണ്ടും ഓർത്തു.

"ഫൈസൽ ...എങ്ങനെ തോന്നി അയാൾക്ക്? സിദ്ധു അതനുവദിക്കാൻ പാടില്ലായിരുന്നു..."

അപ്പോഴാണ് കാറിന്റെ ഡിക്കിയിൽ നിന്ന് ശബ്ദങ്ങൾ കേൾക്കാൻ തുടങ്ങിയത്.

"എന്താ സിദ്ധു ...? എന്താ ആ ശബ്ദം?"

മറുപടി പറയുന്നതിന് പകരം അയാൾ അവളെ നോക്കി.

"സിദ്ധു കേൾക്കുന്നില്ലേ? ഡിക്കിയിൽ നിന്ന് മുട്ടുകയും തട്ടുകയും ചെയ്യുന്ന ശബ്ദം?"

അവൾ ചോദിച്ചു.

"കേൾക്കുന്നുണ്ട്,"

ഡ്രൈവ് ചെയ്യുന്നതിനിടയിൽ അയാൾ പറഞ്ഞു.

"അത് ആരുണ്ടാക്കുന്ന ശബ്ദമാണ് എന്നും എനിക്കറിയാം,"

ഷഹാന ഒന്നും മനസ്സിലാകാതെ സിദ്ധാർത്ഥിനെ നോക്കി.

"സിദ്ധു!!"

അവൾ അവിശ്വസനീയതയോടെ അവന്റെ തോളിൽ പിടിച്ചു.

"ആരാ അതിനുള്ളിൽ? ദാവൂദ് ആണോ?"

സിദ്ധാർത്ഥ് മിണ്ടിയില്ല.

"മറ്റാരാണ് ഷഹീ?"

"അപ്പോൾ...!! അപ്പോൾ ഫൈസൽ ...ഫൈസൽ അവനെ കൊണ്ടുപോയില്ലേ?"

"ഫൈസൽ അവനെ കൊണ്ടുപോയെങ്കിൽ പിന്നെ ദാവൂദ് ഇതിനകത്ത് എങ്ങനെ വരും?"

സിദ്ധാർത്ഥ് ചോദിച്ചു.

"അപ്പോൾ നിങ്ങൾ മാറി നിന്ന് സംസാരിച്ചതൊക്കെ?"

സിദ്ധാർത്ഥ് പുഞ്ചിരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. വേദന വന്ന് പക്ഷെ പുഞ്ചിരിയെ മറയ്ക്കുന്നത് ഷഹാന കണ്ടു.

സിദ്ധാർത്ഥ് ആ രംഗം വീണ്ടും ഓർമ്മിച്ചു.നിറകണ്ണുകളോടെ.

"ഫൈസൽ ..നിങ്ങളന്ത് അബദ്ധമാ കാണിക്കുന്നത് എന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയാമോ?"

ഷഹാനയുടെ തോക്കിൻ മുനയിൽ ദാവൂദ് നിൽക്കുന്നത് ഒന്ന് പാളിനോക്കിയിട്ട് സിദ്ധാർത്ഥ് ഫൈസലിനോട് ചോദിച്ചു.

"അബദ്ധമല്ല സിദ്ധു..."

ഫൈസൽ പറഞ്ഞു.

"യുദ്ധം വിജയിക്കുന്നത് തോക്കിൻകുഴലിലൂടെ മാത്രമല്ല...തന്ത്രങ്ങളിലൂടെയും ത്യാഗങ്ങളിലൂടെയും കൂടിയാണ്...ഒരു തന്ത്രമാണ് നമ്മൾ പ്ലാൻ ചെയ്യുന്നത്!"

ഫൈസലിന്റെ സ്വരം മാറിയത് സിദ്ധാർത്ഥ് ശ്രദ്ധിച്ചു.

"ഇരുപതോളം പോയിന്റുകൾ ഇവിടെയുണ്ട് ഐ എസ് ഐയുടെ..."

ഫൈസൽ തുടർന്നു.

"നമ്മൾ എത്രയൊക്കെ സാഹസികമായി യാത്ര ചെയ്താലും എളുപ്പത്തിൽ അവർ നമ്മുടെ പിന്നാലെയെത്തുമെന്ന് ഞാൻ പറയാതെ സിദ്ധുവിനറിയാമല്ലോ...അതുകൊണ്ട്..."

സിദ്ധാർഥ് ഫൈസലിന്റെ വാക്കുകൾ ശ്രദ്ധയോടെ കേട്ടു.

"ഐ എസ് ഐയ്ക്കും ഖറാമത്തിനും വേണ്ടത് അയാളെയാണ്.ദാവൂദിനെ...നമ്മൾ ഒരു കാറിൽ കയറിപ്പോകുന്നതാണ് അയാൾ കണ്ടത് .ഞാൻ ദാവൂദുമായി അവരുടെ ക്യാമ്പിലേക്ക് ചെല്ലുന്നു എന്നറിഞ്ഞാൽ നമ്മളെ ചേസ് ചെയ്യാൻ അവർ ശ്രമിക്കില്ല...സിദ്ധുവും ഷാഹിയും അർജ്ജുനും ഇവിടെ എവിടെയോ ഗതിയില്ലാതെ അലഞ്ഞു തിരിയുന്നുണ്ട് അല്ലെങ്കിൽ മുന്നൂറ് കിലോമീറ്റർ ദൂരം കാൽനടയായി സഞ്ചരിക്കുന്നുണ്ട് എന്നവർ കരുതും..."

സിദ്ധാർത്ഥ് അയാളെ സന്ദേഹത്തോടെ നോക്കി.

"നമുക്ക് ആറുമണിക്കൂർ എങ്കിലും സഞ്ചരിക്കണം സിദ്ധു ഗ്രേറ്റ് റാൻ ഓഫ് കച്ചിലെത്താൻ...അവർ നമ്മളെ പിന്തുടരാൻ പാടില്ല..."

ഫൈസൽ തുടർന്നു.

"അവർ പിന്തുടരാതിരിക്കണമെങ്കിൽ ഞാൻ ക്യാമ്പിലേക്ക് പോകണം..."

സിദ്ധാർത്ഥ് എന്തോ പറയാൻ തുടങ്ങി.

"അയാളെ കൂടാതെ!"

"ഫൈസൽ!!!"

അയാളുടെ വാക്കുകൾക്ക് മുമ്പിൽ സിദ്ധാർത്ഥ് സംഭ്രമിച്ചു.

"വാട്ട് ഡൂ യൂ മീൻ?"

ഫൈസൽ പുഞ്ചിരിച്ചു.

"ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലേ,യുദ്ധം ജയിക്കുന്നത് എപ്പോഴും ആയുധങ്ങൾ കൊണ്ട് മാത്രമല്ല...തന്ത്രം,ത്യാഗം ഇതുകൊണ്ടൊക്കെയുമാണ്...ഞാൻ ദാവൂദിനെ അവിടെക്കിടക്കുന്ന ചുവന്ന ഹോണ്ടയിലിടും.ഡിക്കിയിൽ..ദാവൂദ് കരുതും ഞാൻ ആ വണ്ടിയുമായി ക്യാമ്പിലേക്ക് പോകുന്നു എന്ന്.സിദ്ധുവും ഷാഹിയും ഉടനെ ആ വണ്ടിയുമെടുത്ത് റാൻ ഓഫ് കച്ചിന് നേരെ വിടണം..അപ്പോഴേക്കും ഗൗതം സാർ കോഡിനേറ്റ് ഒക്കെ ശരിയാക്കിവെച്ചിരിക്കും..."

"പക്ഷെ ഫൈസൽ..."

സിദ്ധാർത്ഥ് അമ്പരപ്പ് മാറാതെ അയാളെ നോക്കി.

"നിങ്ങൾ അങ്ങനെ പോയാൽ ...നിങ്ങളെ അവർ ..."

"അവിടെ മെഹ്നൂറും സുൾഫിയും ഉണ്ട് സിദ്ധു..."

ഫൈസൽ പുഞ്ചിരിച്ചു. അയാളുടെ കണ്ണുകൾ ഈറനായി.

"മോനെ കാണണം. അവന്റെ കവിളിൽ ഒന്ന് തൊടണം..."

അയാൾ മുറിഞ്ഞ വാക്കുകളോട് തുടർന്നു.

"മഹിയെ കാണണം ..അവളോട് മാപ്പ് ചോദിക്കണം..പിന്നെ എന്ത് വന്നാലും എനിക്ക് കുഴപ്പമില്ല...നീ കരയല്ലേ...നീയാണ് ഇനി മുതൽ ക്യാപ്റ്റൻ....നമുക്ക് മിഷൻ ജയിച്ചാൽ പോരെ...? ഞാനും നീയും അല്ല ഇമ്പോർട്ടന്റ്....അത് രാജ്യമാണ്...! ഒരു ത്യാഗമൊക്കെ ചെയ്യാൻ ഇനി സ്വാതന്ത്ര്യ സമരമോ ഉപ്പു സത്യാഗ്രഹമോ വീണ്ടും വരില്ല..ജയ് ഹിന്ദ് !!"

"ഫൈസൽ!!"

കവിളിലൂടെ ഒഴുകിയിറങ്ങിയ കണ്ണുനീർ തുടച്ചുകൊണ്ട് സിദ്ധാർത്ഥ് പറഞ്ഞു.

"എനിക്ക് നിങ്ങളെ ..നിങ്ങളെ ..ഒന്ന് കെട്ടിപിടിക്കണം..!!"

"എനിക്കും...!"

അയാൾ കണ്ണുനീരിലൂടെ പുഞ്ചിരിച്ചു.

"പക്ഷെ അയാളും ഷാഹിയും നമ്മളെ നോക്കുന്നു..ഇത് ഒരു ഡ്രാമയാണ് എന്ന് ഒരിക്കലും അവർ കരുതരുത്...വാ ..പോകാം ..മുഖത്ത് ദേഷ്യം വരുത്ത്...!"

റെഡ് അറ്റ്ലസ് ഹോണ്ട റാൻ ഓഫ് കച്ചിലെ നോ മാൻസ് ലാൻഡിലേക്ക് കുതിക്കുമ്പോൾ ഷഹാന അതൊക്കെ ഓർത്തു.

അവളുടെ മനസ്സിൽ ഫൈസലിന്റെ രൂപം മായാതെ നിന്നു.

താൻ കാമിച്ച രണ്ടാമത്തെ പുരുഷൻ.

ഓർക്കുന്തോറും അവളുടെ മനസ്സ് വിങ്ങിപ്പൊട്ടി.

പെട്ടെന്നാണ് ദൂരെ നിന്ന് വാഹനവ്യൂഹങ്ങളുടെ ശബ്ദം അവൾ കേൾക്കുന്നത്.

"സിദ്ധു!!"

അവളുടെ സ്വരം വിറങ്ങലിച്ചു.

"അതാ ജനറൽ ഖറാമത്തും ജവാന്മാരും വരുന്നു....ഫാസ്റ്റ് !! ഫാസ്റ്റ്!!"

സിദ്ധാർത്ഥ് ഒരു നിമിഷം തിരിഞ്ഞു നോക്കി.

"ഷിറ്റ്!!"

അയാൾ പല്ലിറുമ്മി.

പിന്നെ ആക്സിലറേറ്ററിൽ കാൽ അമർത്തി.

പിന്നെ വെടിയൊച്ച കേട്ടു.

ഷഹാന ഇരു കൈകളിലും തോക്കെടുത്ത് തയ്യാറായി നിന്നു.

"സിദ്ധു ഫാസ്റ്റർ!!"

അവൾ പറഞ്ഞു.

"തിരിഞ്ഞു നോക്കണ്ട! പറപ്പിക്ക്!!"

അടുത്ത നിമിഷം ഒരു മുരൾച്ചയോടെ കാർ നോ മാൻസ് ലാൻഡിനടുത്തുള്ള കമ്പിവേലിയെ തൊട്ട് കാർ നിന്നു.

ഇരുവരും കാറിൽ നിന്ന് ചാടിയിറങ്ങി.

സിദ്ധാർത്ഥ് ഡിക്കിയുടെ ഭാഗത്തേക്ക് പോയപ്പോൾ ഷഹാന ജാഗ്രതയോടെ ദൂരെ നിന്നും പാഞ്ഞടുക്കുന്ന വാഹനങ്ങളെ നിരീക്ഷിച്ചു.

സിദ്ധാർത്ഥ് ചുറ്റികയും കട്ടിങ് പ്ലെയറുമെടുത്ത് ധൃതഗതിയിൽ കമ്പിവേലി അറുത്തു.

കഷ്ടിച്ച് ഒരാൾക്ക് കടക്കാനുള്ള വിടവുണ്ടാക്കി കഴിഞ്ഞ് അയാൾ ഡിക്കി തുറന്ന് ദാവൂദിനെ പുറത്തെടുത്തു.

"ഏഹ്?"

ചുറ്റും നോക്കി അവശനായ ദാവൂദ് കിതച്ചു.

"എവിടെ ക്യാമ്പ് ഓഫീസ്? ഫൈസൽ ഭായി എവിടെ? നീയെങ്ങനെ ഇവിടെ?"

അയാൾ പറഞ്ഞു മുഴുമിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് സിദ്ധാർത്ഥ് അയാളെ കമ്പിവേലിക്കകത്തുകൂടെ നോ മാൻസ് ലാൻഡിലേക്ക് ഇഴച്ചു.

"ഷാഹി..വേഗം!"

അയാൾ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു.

ഷഹാന ചുറ്റുപാടും ധൃതഗതിയിൽ വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് കമ്പിവേലിക്കിടയിലെ വിടവിലൂടെ അകത്ത് കടന്നു.

വെടിയുണ്ടകൾ അവർക്ക് ചുറ്റും വർഷം പോലെ വീണു.

ഷഹാന തിരിഞ്ഞു നിന്ന് വെടിയുതിർത്തു.

നോ മാൻസ് ലാൻഡിന്റെ അപ്പുറത്തെ തലയ്ക്കൽ കമ്പിവേലിക്കപ്പുറത്ത് ഒരു വാഹനം പാർക്ക് ചെയ്തു കിടക്കുന്നത് അവർ കണ്ടു.

അതിന്റെ വശത്തു സുവർണ്ണ നാടകൾക്കുള്ളിലെ അശോകചക്രം അവർ കണ്ടു.

റോയുടെ വാഹനമാണ്!

സിദ്ധാർത്ഥ് മന്ത്രിച്ചു.

വാഹനത്തിനടുത്ത് അക്ഷമനായി ഗൗതം ഭാസ്ക്കർ!

കൂടെ പത്തോളം ജവാന്മാർ!

"ഫൈസൽ ഫാസ്റ്റ് ഫാസ്റ്റ്!!"

തങ്ങളെ നോക്കി ഗൗതം ഭാസ്ക്കർ ദൂരെ നിന്ന് വിളിച്ചു പറയുന്നത് അവർ കേട്ടു.

"ആഹ്!"

പെട്ടെന്ന് പിമ്പിൽ നിന്ന് ഷഹാനയുടെ അലർച്ച കേട്ട് ദാവൂദിനെയും കൊണ്ട് വലിച്ചിഴച്ചു നടന്ന സിദ്ധാർത്ഥ് തിരിഞ്ഞു നോക്കി.

"ഡോണ്ട് ലുക്ക് ബാക്ക്!!"

അവൾ അവനെ നോക്കി ഗർജ്ജിച്ചു.

"മൂവ് ഓൺ...!!"

പിന്നെ അവൾ വേച്ച് വേച്ച് എഴുന്നേൽക്കുന്നത് സിദ്ധാർത്ഥ് കണ്ടു.

ഇടത് തുടയുടെ പിൻഭാഗം അവൾ പൊത്തിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്നത് സിദ്ധാർത്ഥ് കണ്ടു.

ഷഹാനയ്ക്ക് കാലിൽ വെടിയേറ്റിരിക്കുന്നു!

"സിദ്ധാർത്ഥ് ഫാസ്റ്റ് ഫാസ്റ്റ്!!!"

ഗൗതം ഭാസ്ക്കർ വീണ്ടും വിളിച്ചു പറഞ്ഞു.

പെട്ടെന്ന് കമ്പിവേലിക്കപ്പുറത്ത് നിന്ന പട്ടാളക്കാർ നോ മാൻസ് ലാൻഡിലേക്ക് കുതിയ്ക്കാൻ തുടങ്ങി.

"വേണ്ട!"

ഗൗതം അവരെ വിലക്കി.

"ഇന്ത്യൻ മണ്ണ് തൊടുന്നത് വരെയുള്ള മുഴുവൻ ക്രെഡിറ്റും അവരിൽ നിന്നും ആരും എടുക്കരുത്..അവർക്ക് ഒന്നും പറ്റില്ല ...."

അടുത്ത നിമിഷം സിദ്ധാർഥും ഷഹാനയും ദാവൂദ് ഇബ്രാഹിമിനോടൊപ്പം കമ്പിവേലിയുടെ മുറിച്ചു മാറ്റിയ വിടവിലൂടെ ഇന്ത്യൻ മണ്ണിൽ കാലുകുത്തി.

പിമ്പിൽ, നോ മാൻസ് ലാൻഡിനപ്പുറം ജനറൽ ഖറാമത്ത് കയ്യുയർത്തി തന്നോടൊപ്പമുള്ള ജവാന്മാരെ വിലക്കി.

"ജയ് ഹിന്ദ് സാർ!"

മുറിവ് പൊത്തിപ്പിടിച്ച് ഷഹാന ഗൗതം ഭാസ്ക്കർ സല്യൂട്ട് ചെയ്തു.

അദ്ദേഹം പുഞ്ചിരിച്ചു.

അവളെ ആശ്ലേഷിച്ചു.

പിന്നെ സിദ്ധാർഥിനെയും.

അതിന് ശേഷം സിദ്ധാർത്ഥിന്റെ ബലിഷ്ഠമായ കൈകളിൽ നിൽക്കുന്ന ദാവൂദ് ഇബ്രാഹിമിനെ നോക്കി.

"വെൽകം..."

ഗൗതം ഭാസ്ക്കർ പറഞ്ഞു.

പിന്നെ ഗൗതം വാട്ടർ ഫ്ലാസ്ക്ക് അയാളുടെ നേരെ എറിഞ്ഞു.

"വെൽക്കം?"

ഫ്ളാസ്ക്ക് പിടിച്ചെടുത്തിട്ട് പുച്ഛത്തോടെ ചിരിച്ച് ദാവൂദ് ഇബ്രാഹിം ചോദിച്ചു.

"ഇത് പറയാൻ വേണ്ടിയാണോ കഷ്ടപ്പെട്ട് പിടിച്ച് എന്നെ ഇവിടെ വരെ എത്തിച്ചത്?"

വെള്ളം കുടിക്കുന്നതിനിടയിൽ അയാൾ ചോദിച്ചു.

ഷഹാനയും സിദ്ധാർഥും പരസ്പ്പരം നോക്കി.

"ഫോട്ടോ ഗ്രാഫർ ഒന്നുമില്ലേ?"

ദാവൂദ് ചുറ്റും നോക്കി.

"ഇല്ലേ? അങ്ങനെയല്ലേ വേണ്ടത്? വെടിവെച്ചു കൊന്ന സിംഹത്തിന്റെ ബോഡി മുമ്പിലിട്ട് കയ്യൊക്കെ ഇങ്ങനെ പൊക്കിപ്പിടിച്ച്!!!"

അയാൾ ഉറക്കെ ചിരിച്ചു.

"വേഗം വേണം എല്ലാം!"

അയാൾ തുടർന്നു.

"അത് കഴിഞ്ഞ് തീഹാറിലോ പിന്നെ എവിടെയാ?രാജ്മന്ദ്രിയിലോ ഒക്കെ എന്നെ കൊണ്ടുപോകേണ്ടതല്ലേ?"

സിദ്ധാർത്ഥിന്റെ കൈ തോക്കിലമർന്നു.

ഗൗതം ഭാസ്ക്കർ "നിൽക്ക് " എന്ന അർത്ഥത്തിൽ അയാളുടെ നേരെ ആംഗ്യം കാണിച്ചു.

ആ നിമിഷം ഷഹാനയും പോക്കറ്റിൽ നിന്ന് തോക്കെടുത്തു.

"എനിക്കെല്ലാടവും ഒരുപോലെയാണ് ഗൗതം ഭായി..."

ദാവൂദ് തുടർന്നു.
"കറാച്ചിയായാലും ദുബായി ആയാലും മുംബൈ ആയാലും..ഞാൻ ചെയ്യേണ്ട പണി ഞാൻ ചെയ്യുക തന്നെ ചെയ്യും!"

തോക്കിൻ മേലുള്ള ഷഹാനയുടെ പിടി മുറുകി.

ഷഹാന സിദ്ധാർത്ഥിന്റെ നേരെ നോക്കി.

"നിങ്ങളെ എനിക്ക് നന്നായി അറിയാം ..."

ദാവൂദ് തുടർന്നു.

"നിങ്ങളെ എന്ന് വെച്ചാൽ ഹിന്ദുസ്ഥാനികളെ...അരേ...ഞാൻ ഹിന്ദുസ്ഥാനിയല്ലേ? മുംബൈ എന്റെ ജീവനല്ലേ? എന്നെ ജയിലിടും ..കോടതി എന്നെ ശിക്ഷിക്കാൻ തെളിവ് ചോദിക്കും ..റിപ്പബ്ലിക് ടി വിയിൽ അർണാബ് ഗോസ്വാമി ദ നേഷൻ വാണ്ട്സ് റ്റു നോ എന്ന് വിളിച്ചുകൂവും ..അങ്ങനെ കാലം കുറെ കഴിയും ..."

ദാവൂദ് ഫ്ളാസ്ക്കിൽ നിന്ന് വീണ്ടും വെള്ളം കുടിച്ചു.

"അല്ലെങ്കിൽ പിന്നെ എങ്ങനെയാണ് ഞാൻ ചക്രം കൊടുത്ത് വിട്ട ആ പയ്യൻ എന്താ അവന്റെ പേര്? ആഹ് അജ്മൽ കസബ്!! അതെ..കസബ്!!അഞ്ചുകൊല്ലം ജയിലിൽ ഇട്ടു കഴിഞ്ഞല്ലേ നിങ്ങൾ അവനെ തൂക്കിയത്...ഇതാ ഞാൻ ആ പന്ന റാസ്ക്കൽ ഫൈസലിനോട് പറഞ്ഞത് ,ഇന്ത്യയിൽ എല്ലാം വിൽപ്പനയ്ക്ക് വെച്ചിരിക്കുകയാണ് എന്ന്...."

സിദ്ധാർത്ഥിന്റെ കയ്യിൽ തോക്ക് അക്ഷമ പൂണ്ടു.

"അത്കൊണ്ട് എനിക്ക് എന്റെ കാര്യത്തിൽ ഒരു ഭയവുമില്ല മിസ്റ്റർ ഗൗതം കാരണം..."

അയാൾ ഫ്ളാസ്ക്ക് എറിഞ്ഞു കളഞ്ഞിട്ട് എല്ലാവരെയും നോക്കി.

"സാരേ ജഹാംസേ അച്ഛാ,ഹിന്ദുസിത്താ..."

പെട്ടെന്ന് അയാളുടെ കാൽമുട്ട് തകർത്തുകൊണ്ട് വെടിപൊട്ടി.

"...ഹമാരാ..."
ഷഹാന പറയുന്നത് അയാൾ കേട്ടു.

മുമ്പിൽ തോക്ക് ചൂണ്ടി നിൽക്കുന്ന ഷഹാനയെ അയാൾ കണ്ടു.

"ഹിന്ദുസിത്താ ഹമാരാ..."
ഷഹാന വീണ്ടും പറഞ്ഞു.
വീണ്ടും വെടിയൊച്ച കേട്ടു.

ദാവൂദിന്റെ വലത്തേ കാൽ മുട്ട് തകർന്നു.

"നീ അഞ്ചു വർഷമല്ല ഓർ ദിവസം പോലും ജയിലിൽ കിടക്കില്ല"

ഗൗതം ഭാസ്ക്കർ പറഞ്ഞു.

"നിന്റെ ഡോസിയറിനുള്ളിൽ ഹിന്ദുസ്ഥാനിലെ രാഷ്ട്രീയക്കാരുടെ പേരുകൾ കൂടി കാണുമല്ലോ...അവർ നിനക്ക് വേണ്ടി മനുഷ്യാവകാശ സംഘടനകളിലൂടെ വില പേശും ...ജനനേന്ദ്രിയത്തിൽ ഇരുമ്പുകമ്പി കയറ്റി ഓടുന്നബസ്സിൽ നിന്ന് എറിഞ്ഞു കൊന്നവന്മാരെ സംരക്ഷിക്കാൻ വക്കീലന്മാരുള്ള കാലത്ത് നിന്നെ ജയിലിൽ കിടത്തണ്ട എന്നാണു റോയുടെ ചീഫായ ഞാൻ തീരുമാനിക്കുന്നത്...അതുകൊണ്ട്...ഹിന്ദുസിത്താ ഹമാരാ!"

അടുത്ത നിമിഷം ഷഹാനയുടെ തോക്കിൽ നിന്നും വീണ്ടും തീയിറങ്ങി.

നെറ്റിയിൽവെടിയേറ്റ് ദാവൂദ് ഇബ്രാഹിം ഇന്ത്യൻ മണ്ണിൽ വീണു.

[അവസാനിച്ചു]

WWW.KAMBISTORIES.COM